

Traducere în limba română modernă

Romanian: Easy-to-Read Version
2000

Evangelhia după Matei	4
Evangelhia după Marcu	45
Evangelhia după Luca.....	71
Evangelhia după Ioan	116
Faptele Apostolilor.....	146
Romani	187
1 Corinteni.....	205
2 Corinteni.....	222
Galateni	233
Efeseni	239
Filipeni.....	245
Coloseni	250
1 Tesaloniceni.....	254
2 Tesaloniceni.....	258
1 Timotei	261
2 Timotei	266
Tit	270
Filimon	273
Evrei	274
Iacov	288
1 Petru.....	293
2 Petru.....	298
1 Ioan.....	302
2 Ioan.....	307
3 Ioan.....	308
Iuda.....	309
Apocalipsa	311

Matei

Genealogia lui Isus Cristos

(Lc. 3.23-38)

1 Aceasta este genealogia lui Isus Cristos, din familia lui David și a lui Avraam.

²Avraam a fost tatăl lui Isaac; Isaac, tatăl lui Iacov. Iacov a fost tatăl lui Iuda și al fraților acestuia. ³Iuda a fost tatăl lui Fares și Zara, a căror mamă a fost Tamar. Fares a fost tatăl lui Esrom, iar Esrom, tatăl lui Aram. ⁴Aram a fost tatăl lui Aminadab; Aminadab, tatăl lui Naason, iar Naason, tatăl lui Salmon. ⁵Salmon a fost tatăl lui Boaz, iar Rahab a fost mama sa. Boaz a fost tatăl lui Obed, iar Rut a fost mama sa. Obed a fost tatăl lui Iese. ⁶Iese a fost tatăl împăratului David. David a fost tatăl lui Solomon, iar mama sa a fost fosta soție a lui Urie.

⁷Solomon a fost tatăl lui Roboam, iar Roboam, tatăl lui Abia. Abia a fost tatăl lui Asa. ⁸Asa a fost tatăl lui Iosafat; Iosafat, tatăl lui Ioram, iar Ioram a fost tatăl lui Ozia. ⁹Ozia a fost tatăl lui Ioatam; Ioatam, tatăl lui Ahaz, iar Ahaz a fost tatăl lui Ezechia. ¹⁰Ezechia a fost tatăl lui Manase; Manase, tatăl lui Amon, iar Amon a fost tatăl lui Iosia. ¹¹Iosia a fost tatăl lui Iehonia și al fraților săi. (Aceasta pe vremea când evreii au fost duși în Babilon ca sclavi.)

¹²După aducerea lor în Babilon, Iehonia a avut un fiu, pe Salatiel, iar Salatiel, pe Zorobabel. ¹³Zorobabel a fost tatăl lui Abiud; Abiud, tatăl lui Eliachim, iar Eliachim a fost tatăl lui Azor. ¹⁴Azor a fost tatăl lui Sadoc; Sadoc, tatăl lui Achim, iar Achim a fost tatăl lui Eliud. ¹⁵Eliud a fost tatăl lui Eleazar; Eleazar, tatăl lui Matan,

iar Matan a fost tatăl lui Iacov. ¹⁶Iacov a fost tatăl lui Iosif, soțul Mariei din care S-a născut Isus, numit și Mesia.

¹⁷Deci, de la Avraam până la David, au fost paisprezece generații, iar de la David până la deportarea evreilor în Babilon au fost paisprezece generații. Au fost tot paisprezece generații și de la deportarea în Babilon până la nașterea lui Cristos.

Nașterea lui Isus Cristos

(Lc. 2.1-7)

¹⁸Nașterea lui Isus Cristos a avut loc în felul următor: mama Sa, Maria, era logodită cu Iosif. Dar înainte de căsătoria lor Maria a aflat că era însărcinată. Era însărcinată de la Duhul Sfânt. ¹⁹Iosif, viitorul ei soț, fiind un om drept și nevrând s-o facă de rușine pe Maria în fața celorlalți oameni, a hotărât să rupă logodna în secret.

²⁰Dar, în timp ce el se gândea la aceste lucruri, un înger al Domnului i-a apărut într-un vis și i-a spus: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să o iei pe Maria de soție, căci copilul care este în ea este de la Duhul Sfânt. ²¹Ea va naște un Fiu, pe care-L vei numi Isus, pentru că El va mântui poporul Său de păcatele lor.“

²²Toate acestea s-au întâmplat pentru a se împlini ceea ce spusese Domnul prin profet: ²³„Iată! Fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-L vor numi «Emanuel» (care înseamnă: „Dumnezeu este cu noi“)“.

²⁴După ce s-a trezit, Iosif a făcut ce îi poruncise îngerul Domnului, luând-o acasă pe Maria ca soție. ²⁵Dar nu a avut relații intime cu ea până când ea a născut un fiu. Iosif i-a pus fiului numele Isus.

Vizita înțelepților de la răsărit

Isus S-a născut la Betleem, în Iudeea, pe vremea când era rege Irod. După nașterea Sa, au venit la Ierusalim niște înțelepți de la răsărit. ²Ei au întrebat: „Unde este nou-născutul Împărat al iudeilor? I-am văzut steaua răsărind și am venit să ne închinăm Lui.”

³Când a auzit regele Irod aceste lucruri, s-a tulburat; și toți oamenii din Ierusalim împreună cu el. ⁴Adunând la el toți conducătorii preoților și învățătorii Legii, i-a întrebat unde trebuia să se nască Cristosul. ⁵Ei i-au răspuns: „În Betleemul din Iudeea, pentru că așa a fost scris de către profet:

⁶«Iar tu, Betleeme, ținut al lui Iuda,

nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda,

căci din tine va ieși un conducător. El va fi Păstorul poporului Israel.»“

Mica 5.2

⁷Atunci Irod i-a chemat în secret pe înțelepți și a aflat de la ei cu exactitate când a apărut steaua. ⁸Apoi i-a trimis la Betleem, spunându-le: „Duceți-vă și căutați copilul cu mare atenție, iar când Îl veți găsi, veniți să-mi spuneți, ca să vin și eu să mă închin Lui.”

⁹Înțelepții l-au ascultat pe rege și au plecat. Iar steaua pe care o văzuseră răsărind i-a condus până au ajuns în dreptul locului unde se afla copilul. ¹⁰Când au văzut steaua, ei s-au bucurat foarte mult. ¹¹Au intrat în casă, unde au văzut copilul și pe mama Sa, Maria. Au îngenucheat și i s-au închinat. Deschizându-și cuferele, I-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă. ¹²Fiind avertizați de Dumnezeu, într-un vis, să nu se întoarcă la Irod, înțelepții au plecat spre țara lor pe un alt drum.

Părinții lui Isus Îl duc în Egipt

¹³După plecarea înțelepților, un înger

al Domnului i-a apărut în vis lui Iosif și i-a spus: „Trezește-te, ia copilul și pe mama Lui și pleacă în Egipt. Stai acolo până îți voi spune eu, căci Irod va căuta să omoare copilul.”

¹⁴Iosif s-a sculat, a luat copilul și pe mama lui și a plecat în Egipt în timpul nopții. ¹⁵A rămas acolo până la moartea lui Irod. Acestea s-au întâmplat pentru ca să se împlinească cele spuse de Domnul prin profet: „L-am chemat pe Fiul Meu din Egipt”.

Irod ucide pruncii din Betleem

¹⁶Când a văzut Irod că a fost înșelat de înțelepți, s-a înfuriat și a poruncit ca toți băieții din Betleem, care aveau de la doi ani în jos, să fie omorâți. ¹⁷Așa s-a împlinit ceea ce spusese Dumnezeu prin profetul Ieremia:

¹⁸„Un glas s-a auzit în Rama, plânsete și sfâșietoare gemete.

Rahela își plânge copiii și nu vrea să fie mângâiată, căci ei nu mai sunt.”

Ieremia 31.15

Întoarcerea în Nazaret

¹⁹După moartea lui Irod, un înger al Domnului i-a apărut lui Iosif în vis, când încă mai era în Egipt. ²⁰Îngerul i-a spus: „Ridică-te, ia copilul și pe mama Lui și duceți-vă în ținutul lui Israel, pentru că cei ce încercau să ia viața copilului au murit.”

²¹Iosif s-a ridicat, a luat copilul și pe mama copilului și au plecat spre Israel. ²²Dar când a auzit că Arhelau era acum regele Iudeii, în locul tatălui său, Irod, i-a fost teamă să meargă acolo. Fiind însă avertizate de Dumnezeu în vis, a plecat în Galileea. ²³Astfel s-au stabilit într-un oraș numit Nazaret, pentru ca ceea ce fusese vestit de către profeți să se împlinească: „El va fi numit Nazarinean.”

Ioan Botezătorul

(Mc. 1.1-8; Lc. 3.1-9, 15-17; Ioan 1.19-28)

3 În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și predica oamenilor în deșertul Iudeii. ²El spunea:

„Schimbați-vă inima și viața, căci Împărăția cerurilor este aproape.“ ³El este cel despre care vorbea profetul Isaia, când spunea:

„Iată glasul celui care strigă în pustie:

«Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările!».

Isaia 40.3

⁴Hainele lui Ioan erau făcute din păr de cămilă și purta o curea de piele în jurul taliei. El mânca lăcuste și miere sălbatică. ⁵Toți oamenii din Ierusalim, din Iudeea și din împrejurimile râului Iordan veneau să-l asculte. ⁶Ei își recunoșteau păcatele și erau botezați de Ioan în râul Iordan.

⁷Când a văzut Ioan că mulți farisei și saducheii veneau la el pentru a fi botezați, le-a spus: „Pui de șerpi! Cine v-a înștiințat să fugiți de mânia lui Dumnezeu care vine? ⁸Dovediți prin faptele voastre că v-ați schimbat cu adevărat modul de a gândi și viața! ⁹Și să nu credeți că este suficient să spuneți: «Tatăl nostru este Avraam», căci vă spun că Dumnezeu poate să facă fii pentru Avraam și din aceste pietre. ¹⁰Toporul este gata să taie copacii și orice copac ce nu dă roade bune va fi tăiat și aruncat în foc.

¹¹Cât despre mine, eu vă botez cu apă, ca dovadă că v-ați schimbat inima și viața. Însă Cel care vine după mine este mai puternic decât mine. Eu nu sunt vrednic nici să-I scot sandalele. El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc. ¹²El ține lopata în mână și este gata să curețe aria de treierat. El va aduna grânele în hambar și va arde pleava în focul ce nu poate fi stins.“

Botezul lui Isus Cristos

(Mc. 1.9-11; Lc. 3.21-22)

¹³Atunci a venit Isus din Galileea la râul Iordan, unde era Ioan, pentru a fi botezat de el. ¹⁴Ioan a încercat să-L oprească, spunându-I: „De ce vii să fii botezat de mine? Eu sunt cel care ar trebui să fie botezat de Tine.“

¹⁵Isus a răspuns: „Lasă acum, căci se cuvine să facem tot ce este drept.“ Așa că Ioan a fost de acord să-L boteze pe Isus.

¹⁶Isus a fost botezat și imediat cum a ieșit din apă cerurile s-au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind peste El. ¹⁷Și o voce din ceruri a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.“

Ispitirea lui Isus Cristos

(Mc. 1.12-13; Lc. 4.1-13)

După aceea, Duhul l-a dus pe **4** Isus în pustie pentru a fi ispitit de Diavolul. ²După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, lui Isus I S-a făcut foame. ³Diavolul a venit la El și I-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, spune acestor pietre să se transforme în pâini.“

⁴Dar Isus i-a răspuns: „Scriptura spune:

«Oamenii nu vor trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt spus de Dumnezeu.»“

Deuteronom 8.3

⁵Atunci Diavolul L-a dus pe Isus în cetatea sfântă, Ierusalim și L-a așezat pe locul cel mai înalt al Templului, ⁶spunându-I: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci Scriptura spune:

«El va porunci îngerilor Săi să aibă grijă de tine.

Ei te vor purta pe mâinile lor, astfel încât să nu-ți lovești piciorul de vreo piatră.»“

Psalmul 91.11-12

⁷Isus a răspuns: „Dar Scriptura mai

spune și acestea:

«Să nu pui la încercare pe Domnul, Dumnezeuul tău!»“

Deuteronom 6.16

⁸Atunci, Diavolul L-a dus pe Isus pe un munte foarte înalt și I-a arătat toate împărățiile lumii și splendoarea lor, ⁹spunându-I: „Îți voi da toate aceste lucruri, dacă vei îngenunchea și Te vei închina mie.“

¹⁰Isus a spus: „Pleacă, Satan! Căci Scriptura spune:

«Trebuie să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești!»“

Deuteronom 6.13

¹¹Atunci Diavolul L-a părăsit, iar îngerii au venit și I-au slujit.

Isus Își începe lucrarea în Galileea

(Mc. 1.14-15; Lc. 4.14-15)

¹²Când a aflat Isus că Ioan fusese arestat, S-a întors în Galileea. ¹³Totuși nu a rămas în Nazaret, ci a plecat să locuiască în Capernaum, care se află aproape de mare în regiunea lui Zabulon și a lui Neftali. ¹⁴Astfel s-a împlinit ce spusese Dumnezeu prin profetul Isaia:

¹⁵„Ținutul Zabulon și ținutul Neftali,
spre mare, pe malul vestic al Iordanului,
Galileea națiunilor!

¹⁶Poporul care trăiește în întuneric a văzut o lumină mare, iar pentru cei care trăiesc în ținutul întunecat al umbrei morții, a răsărit o lumină.“

Isaia 9.1-2

¹⁷Din acel moment, Isus a început să predice și să spună oamenilor: „Schimbați-vă inima și viața, căci Împărăția cerurilor este aproape.“

Alegerea ucenicilor

(Mc. 1.16-20; Lc. 5.1-11)

¹⁸Pe când mergea Isus de-a lungul mării Galileii, a văzut doi frați. Simon (zis Petru) și Andrei, fratele său, aruncau plasa de pescuit în mare

pentru că erau pescari. ¹⁹Isus le-a zis: „Urmați-Mă, și am să vă fac pescari de oameni.“ ²⁰Ei și-au lăsat, chiar în acel moment, plasele și L-au urmat.

²¹Isus a mers mai departe și a văzut alți doi frați: Iacov, fiul lui Zebedei și Ioan, fratele său. Ei erau în barcă împreună cu tatăl lor, Zebedei, reparându-și plasele de pescuit. Isus i-a chemat ²²și imediat ei au lăsat barca și pe tatăl lor și L-au urmat.

Isus vindecă și îi învață pe oameni

(Lc. 6.17-19)

²³Isus a mers prin toată Galileea, învățând oamenii în sinagogile lor, spunând oamenilor Vestea Bună despre Împărăția cerurilor și vindecând orice fel de boală. ²⁴Vestea despre El s-a răspândit în toată Siria, așa că oamenii aduceau la El toți bolnavii care sufereau de diferite boli și dureri puternice, pe cei posedați de duhuri rele, pe cei epileptici și pe cei paralizați, iar El îi vindeca. ²⁵Mari mulțimi de oameni Îl urmau, venind din Galileea, Decapole, Ierusalim, Iudea și de dincolo de Iordan.

Predica de pe munte

(Lc. 6.20-23)

5 Când a văzut mulțimile, Isus a urcat pe munte și după ce S-a așezat, ucenicii Săi au venit la El. ²El a început să-i învețe pe oameni, vorbindu-le astfel:

³„Bindecuvântați sunt cei săraci în duh ,
căci a lor este Împărăția cerurilor!

⁴Bindecuvântați sunt cei cu inima frântă,
căci ei vor fi mângâiați de Dumnezeu.

⁵Bindecuvântați sunt cei umili,
căci ei vor moșteni Țara promisă de Dumnezeu .

⁶Bindecuvântați sunt cei înfometați și însetați după dreptate,
căci ei vor fi pe deplin saturați.

⁷Bindecuvântați sunt cei miloși,
căci lor li se va arăta milă.

⁸Bindecuvântați sunt cei cu inimile

curate,
căci ei Îl vor vedea pe Dumnezeu.

⁹Binecuvântați sunt cei ce fac
pace,
căci ei vor fi numiți copii ai lui
Dumnezeu.

¹⁰Binecuvântați sunt cei tratați rău
pentru binele pe care-l fac,
căci a lor este Împărăția cerurilor.“

¹¹Binecuvântați sunteți voi, cei
insultați, persecutați și vorbiți de rău
pentru că faceți ce este
drept. ¹²Bucurați-vă, căci răsplata
voastră va fi mare în ceruri. Așa au
fost persecutați și profeții care au trăit
înaintea voastră.

Sarea și lumina

(Mc. 9.50; Lc. 14.34-35)

¹³Voi sunteți sarea lumii, dar dacă
sarea își pierde gustul, cum va putea
fi sărată din nou? Nu mai este bună
decât s-o arunci pe jos, să fie călcată
în picioare de oameni.

¹⁴Voi sunteți lumina lumii. O cetate
așezată pe un deal nu poate fi
ascunsă. ¹⁵Oamenii nu aprind lampa
pentru a o acoperi cu un vas, ci o pun
pe un suport pentru lampă, astfel ca
ea să lumineze pentru toți cei din
casă. ¹⁶Tot așa să lumineze și lumina
voastră pentru ca oamenii să vadă
faptele voastre bune și să-L slăvească
pe Tatăl vostru care este în ceruri.

Împlinirea Legii și a Profeților

¹⁷Să nu credeți că am venit să
desființez Legea sau scrierile
profeților. Nu am venit să distrug, ci
să împlinesc. ¹⁸Căci vă spun adevărul:
atâta timp cât vor exista cerul și
pământul, nici o literă, nici măcar
punctul de pe vreun „i“ nu vor
dispărea din Lege, până nu se vor
împlini toate lucrurile scrise în
ea. ¹⁹Așa că, oricine încalcă și cea mai
puțin importantă poruncă și-i învață
pe oameni să facă la fel, va fi
considerat cel mai mic în Împărăția
cerurilor. Dar cine se supune
poruncilor și-i învață și pe alții, va fi

considerat mare în Împărăția
cerurilor. ²⁰Căci vă spun: dacă nu-i
întreceți pe învățătorii Legii și pe
farisei în devotamentul față de
Dumnezeu, nu veți intra în Împărăția
cerurilor!

Despre ucidere și mânie

²¹Ați auzit că străbunilor noștri li s-a
spus: «Să nu ucizi!» și «Oricine comite
o crimă să fie judecat.» ²²Dar Eu vă
spun că oricine se mânie pe cineva, va
fi judecat. Și oricine insultă pe cineva
va fi judecat înaintea curții
Sinedriului. Oricine spune cuiva:
«Prostule!», va da socoteală în focul
iadului.

²³Deci, dacă îți aduci darul la altar și-
ți amintești că o persoană are ceva
împotriva ta, ²⁴lasă darul în fața
altarului. Întâi, du-te și împacă-te cu
acea persoană; și apoi, întoarce-te să
oferi darul.

²⁵Împacă-te repede cu acuzatorul tău,
cât timp vă mai aflați pe drumul spre
curtea de justiție. Altfel, s-ar putea ca
acuzatorul tău să te dea judecătorului,
judecătorul să te dea ofițerului și să fii
aruncat în închisoare. ²⁶Îți spun
adevărul: nu vei ieși de acolo până nu
vei plăti și ultimul ban.

Despre adulter

²⁷Ați auzit că s-a spus: «Să nu comiți
adulter.» ²⁸Dar Eu vă spun că oricine
se uită la o femeie și dorește să
păcătuiască cu ea, a comis deja
adulter în inima sa. ²⁹Și dacă ochiul
tău drept te face să păcătuiești,
scoate-l și aruncă-l, căci este mai bine
pentru tine să-ți pierzi un singur
mădular al corpului, decât să-ți fie
aruncat în iad întregul trup. ³⁰Iar dacă
mâna ta dreaptă te face să păcătuiești,
tai-o și arunc-o. Căci este mai bine să-
ți pierzi un mădular al corpului, decât
să-ți fie aruncat în iad întregul trup.

Despre divorț

(Mt. 19.9; Mc. 10.11-12; Lc. 16.18)

³¹Ați auzit că s-a spus: «Oricine

divorțează de soția sa, trebuie să-i dea un act de divorț.»³² Dar Eu vă spun că oricine divorțează de soția sa din alt motiv decât cel al infidelității, o face să comită adulter, iar cel ce se căsătorește cu ea, comite și el adulter.

Despre jurăminte

³³Ați auzit că străbunilor noștri li s-a spus: «Să nu juri fals, ci să împlinești jurămintele făcute Domnului.»³⁴ Dar Eu vă spun: nu jurați deloc. Nu jurați nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu, ³⁵nici pe pământ, pentru că pământul este al lui Dumnezeu. Nu jurați nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea Marelui Împărat. ³⁶Și nu jurați pe capul vostru, pentru că nu puteți face un singur fir de păr alb sau negru. ³⁷Dacă vrei să spui: «Da», ar trebui să spui: «Da», iar dacă vrei să spui: «Nu», spune: «Nu». Tot ce trece dincolo de acestea vine de la Cel Rău.

Iubirea dușmanilor

(Lc. 6.29-30)

³⁸Ați auzit că s-a spus: «Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.»³⁹ Dar Eu vă spun: nu vă împotriviți răufăcătorului. Ci, dacă îți dă cineva o palmă peste obrazul drept, întoarce-i și celălalt obraz. ⁴⁰Și oricui încearcă să te dea în judecată și să-ți ia cămașa, lasă-i și haina. ⁴¹Dacă cineva te obligă să mergi cu el un kilometru, mergi cu el doi kilometri. ⁴²Dacă cineva îți cere un lucru, dă-i. Nu-l refuza pe cel care vrea să împrumute de la tine.

Iubiți-i pe toți oamenii

(Lc. 6. 27-28, 32-36)

⁴³Ați auzit că s-a spus: «Iubește-ți aproapele, dar urăște-ți dușmanii.»⁴⁴ Însă Eu vă spun: Iubiți-vă dușmanii și rugați-vă pentru cei ce vă persecută, ⁴⁵ca să fiți copiii Tatălui vostru din ceruri. El face să răsară soarele și peste oamenii buni și peste cei răi și trimite ploaia peste cei drepiți și peste cei nedrepiți. ⁴⁶Dacă-i

iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Chiar și vameșii fac acest lucru, nu-i așa? ⁴⁷Iar dacă-i salutați numai pe frații voștri, ce faceți în plus față de alții? Până și păgânii fac același lucru, nu-i așa? ⁴⁸De aceea, fiți desăvârșiți, așa cum și Tatăl vostru cere este desăvârșit.

Despre dărnicie

Aveți grijă să nu faceți lucruri drepte în fața oamenilor numai pentru a fi văzuți de aceștia. **6** Dacă faceți așa, nu veți fi răsplătiți de Tatăl vostru care este în ceruri. ²Deci, când dai săracilor, nu anunța dinainte fapta ta în public, în sinagogi sau pe stradă, așa cum fac ipocriții, ca să fie lăudați de oameni. Eu vă spun adevărul: ei și-au primit răsplata din plin. ³Ci tu, când dai săracilor, nu lăsa mâna ta stângă să știe ce face mâna ta dreaptă, ⁴pentru ca dărnicia ta să fie făcută în secret. Apoi Tatăl tău, care vede ce este făcut în secret, îți va răsplăti.

Despre rugăciune

(Lc. 11.2-4)

⁵Iar când te rogi, să nu fii ca ipocriții, cărora le place să stea și să se roage în sinagogi și la colț de stradă, pentru ca să fie văzuți de oameni. Vă spun adevărul: și-au primit răsplata din plin. ⁶Când te rogi, intră în camera ta, încheie ușa și roagă-te Tatălui tău în secret. Atunci Tatăl tău, care vede ce faci tu în secret, îți va răsplăti. ⁷Când vă rugați, nu folosiți repetiții fără sens, așa cum fac oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu. Ei cred că vor fi auziți pentru cuvintele multe pe care le spun. ⁸Așa că, să nu faceți ca ei, pentru că Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie înainte de a-I cere voi ceva. ⁹Voi deci așa să vă rugați:

«Tatăl nostru care ești în ceruri, Sfințit fie Numele Tău.

¹⁰Vie Împărăția Ta.

Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.

¹¹Pâinea noastră cea de toate zilele,
dă-ne-o nouă astăzi.

¹²Și ne iartă păcatele noastre, așa cum și noi iertăm celor ce au păcătuțit față de noi.

¹³Și nu ne duce în ispită, ci scapă-ne de Cel Rău.»

¹⁴Căci, dacă iertați păcatele altora, și Tatăl vostru ceresc va ierta păcatele voastre. ¹⁵Dar dacă nu iertați păcatele altor oameni, nici Tatăl vostru nu vă va ierta păcatele.

Despre post

¹⁶Când postiți, nu vă luați o înfățișare tristă, cum fac ipocriții, pentru că ei își urătesc fețele pentru ca oamenii să vadă că postesc. Vă spun adevărul: și-au primit răsplata din plin. ¹⁷Iar tu, când postești, aranjează-te frumos și spală-te pe față, ¹⁸pentru ca nu oamenii să te vadă că postești, ci numai Tatăl tău, care este nevăzut. Atunci, Tatăl tău care vede tot ce se face în secret, îți va răsplăti.

Dumnezeu este mai presus de bogățiile lumești

(Lc. 12.33-34)

¹⁹Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le pot distruge moliile și rugina și unde pot intra hoții să le fure. ²⁰Mai bine strângeți-vă comori în ceruri, unde nici moliile, nici rugina nu le pot distruge și unde hoții nu pot intra să le fure. ²¹Căci unde îți este comoara, acolo-ți este și inima.

Lumină și întuneric

(Lc. 11.34-36)

²²Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este bun, tot trupul îți va fi plin de lumină. ²³Dar dacă ochiul îți este rău, atunci tot trupul îți va fi întunecat. Căci, dacă singura lumină pe care o ai este întunericul, cât de mare trebuie să fie acest întuneric!

Cine poate sluji la doi stăpâni?

(Lc. 16.13)

²⁴Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, pentru că fie îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, fie îi va fi devotat unuia și îl va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și lui Mamona .

Împărăția lui Dumnezeu

(Lc. 12.22-34)

²⁵De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru mâncarea și băutura de fiecare zi sau pentru îmbrăcăminte. Cu siguranță, viața înseamnă mai mult decât mâncare, iar trupul înseamnă mai mult decât îmbrăcăminte. ²⁶Priviți păsările cerului! Ele nu seamănă, nu seceră și nici nu strâng grânele în hambare; și totuși, Tatăl vostru ceresc le hrănește. Nu sunteți voi, oare, mult mai de preț decât ele? ²⁷Care dintre voi își poate prelungi viața cu un ceas, îngrijorându-se?

²⁸Atunci de ce vă îngrijorați pentru haine? Gândiți-vă la florile de pe câmp. Vedeți cum cresc! Ele nici nu muncesc și nici nu țes. ²⁹Dar eu vă spun că însuși Solomon, cu toată splendoarea sa, nu s-a îmbrăcat ca ele. ³⁰Și dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, oameni a căror credință este atât de mică? ³¹Așa că nu vă îngrijorați spunând: «Ce vom mânca?» sau: «Ce vom bea?» sau: «Cu ce ne vom îmbrăca?» ³²Doar cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu își fac griji pentru asemenea lucruri. Tatăl vostru ceresc știe că aveți nevoie de toate aceste lucruri. ³³Deci preocupați-vă mai întâi de Împărăția lui Dumnezeu și de dreptatea pe care-o cere El, și toate acestea vă vor fi date pe deasupra. ³⁴Nu vă îngrijorați pentru ziua de mâine, căci ea va avea grijile ei. Fiecare zi cu grijile ei.

Despre judecată

(Lc. 6.37-38, 41-42)

7 Nu-i judecați pe alții, pentru a nu fi judecați, la rândul vostru, de Dumnezeu. ²Căci veți fi

judecați în același fel în care îi judecați voi pe alții, iar cu măsura cu care măsurați veți fi, la rândul vostru, măsurați. ³De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău și nu vezi bârna din ochiul tău? ⁴Cum poți să-i spui fratelui tău: «Lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!», când tu ai o bârnă în ochi? ⁵Ipocritule, scoate-ți întâi bârna din ochiul tău pentru a vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

⁶Nu dați câinilor ce e sfânt și nu aruncați perlele voastre la porci. Pentru că porcii le vor călca în picioare, iar câinii se vor întoarce și vă vor sfâșia.

Cereți și vi se va da

(Lc. 11.9-13)

⁷Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. ⁸Căci oricine cere primește. Cine caută găsește și celui ce bate i se va deschide.

⁹Dacă fiul vostru ar cere o bucată de pâine, nici unul dintre voi, care sunteți tați, nu i-ați da o piatră, nu-i așa? ¹⁰Iar dacă ar cere un pește, nu i-ați da un șarpe, nu-i așa? ¹¹Deci dacă voi înșivă, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult Tatăl vostru din ceruri va da lucruri bune celor ce I le cer.

Cea mai importantă regulă

¹²De aceea, faceți pentru alții tot ce ați vrea să facă ei pentru voi. Acesta este înțelesul Legii și al învățăturilor profeților.

Calea spre cer și calea spre iad

(Lc. 13.24)

¹³Intrați pe poarta îngustă, pentru că largă este poarta și lată este calea care duce la pieire și mulți sunt cei ce intră

pe ea. ¹⁴Dar îngustă este poarta și plină de greutate este calea care duce spre viață și puțini sunt cei ce o găsesc.

Fiți atenți la faptele oamenilor

(Lc. 6.43-44; 13.25-27)

¹⁵Feriți-vă de falșii profeți. Ei vin la voi în chip de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi nemiloși. ¹⁶Îi veți recunoaște după ceea ce fac. Pot culege oamenii struguri din spini sau smochine din măracini? ¹⁷Tot astfel, orice pom bun face roade bune, însă pomul rău face roade rele. ¹⁸Un pom bun nu poate face fructe rele și nici un pom rău nu poate face fructe bune. ¹⁹Fiecare pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc. ²⁰Deci vă spun că-i veți recunoaște după ceea ce fac.

²¹Nu oricine-Mi va zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci doar cel ce va face voia Tatălui Meu din ceruri. ²²Mulți Îmi vor spune în ziua aceea: «Doamne, Doamne, n-am vorbit noi în Numele Tău? Nu am scos noi demoni în Numele Tău? Și nu am făcut noi minuni în Numele Tău?» ²³Atunci le voi spune deschis: «Niciodată nu v-am cunoscut. Plecați de lângă Mine, nelegiuții!»

Un om înțelept și un om nechibzuit

(Lc. 6.47-49)

²⁴Așa că, oricine aude aceste cuvinte ale Mele și ascultă de ele este ca un om prevăzător care și-a zidit casa pe stâncă. ²⁵A venit ploaia, apele s-au ridicat, vântul a suflat, izbind în casă. Dar casa nu s-a prăbușit pentru că avea temelia pe stâncă. ²⁶Însă oricine aude cuvintele Mele și nu ascultă de ele este ca un om fără minte care și-a zidit casa pe nisip. ²⁷A venit ploaia, apele s-au ridicat, vântul a suflat și a izbit casa. Și aceasta s-a prăbușit cu zgomot mare.

²⁸Când a terminat Isus de spus aceste cuvinte, mulțimile au rămas uimite de

învățătura Lui, ²⁹căci El îi învață ca o persoană cu autoritate, nu cum îi învățau învățătorii Legii.

Isus vindecă un bolnav de lepră

(Mc. 1.40-45; Lc. 5.12-16)

8 Când a coborât Isus de pe munte, o mare mulțime de oameni L-a urmat. ²Atunci a venit la Isus un lepros, a îngenunchat în fața Lui și a spus: „Doamne, dacă vrei, poți să mă vindec.” ³Atunci Isus a întins mâna și l-a atins, spunându-i: „Da, vreau. Fii vindecat!” Și el s-a vindecat imediat de lepră. ⁴Apoi Isus i-a zis: „Nu spune nimănui ce ți s-a întâmplat. Mai bine du-te și arată-te preotului. Apoi adu darul pe care l-a poruncit Moise drept mărturie a vindecării voastre înaintea oamenilor.”

Vindecarea slujitorului unui centurion

(Lc. 7.1-10; Ioan 4.43-54)

⁵În timp ce Isus intra în Capernaum, un centurion roman s-a apropiat și L-a implorat să-l ajute. ⁶I-a spus:

„Doamne, slujitorul meu este acasă, în pat. Este paralizat și are dureri mari.”

⁷Atunci Isus i-a spus centurionului:

„Voi veni și-l voi vindeca.”

⁸Centurionul I-a răspuns: „Doamne, nu merit să vii în casa mea. Poruncește doar și slujitorul meu va fi vindecat. ⁹Știu asta pentru că sunt un om sub autoritate și am soldați sub comanda mea. Îi spun unui soldat: «Du-te!» și se duce. Îi spun altuia: «Vino!» și vine. Și sclavului meu îi spun: «Fă lucrul acesta!» și el îl face.”

¹⁰Când a auzit Isus aceste lucruri, a rămas uimit și le-a spus celor care-L urmau: „Vă spun adevărul: nu am găsit nicăieri în Israel o credință atât de mare. ¹¹Și vă mai spun că mulți vor veni de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor. ¹²Iar cei pentru care a fost pregătită Împărăția vor fi aruncați afară în întuneric, unde sunt plânsete și scrâșnet de dinți.”

¹³Apoi Isus i-a spus centurionului: „Du-te și să ți se împlinească după credința ta.” Iar slujitorul său s-a vindecat chiar în acel moment.

Isus vindecă mulți bolnavi; soacra lui Petru

(Mc. 1.29-34; Lc. 4.38-41)

¹⁴Când a ajuns Isus acasă la Petru, a găsit-o pe soacra acestuia întinsă pe pat, cu febră mare. ¹⁵El i-a atins mâna, iar febra a lăsat-o. Apoi ea s-a ridicat și a început să-I slujească.

¹⁶Seara, I-au adus lui Isus mulți oameni posedați de duhuri rele. Și, cu o poruncă, Isus a alungat duhurile rele și i-a vindecat pe toți cei bolnavi. ¹⁷Acestea s-au întâmplat pentru a se împlini tot ce fusese spus de către Dumnezeu prin profetul Isaia: „Și a luat asupra Lui suferințele noastre și a purtat bolile noastre.”

Isaia 53.4

Cum să-L urmăm pe Isus

(Lc. 9.57-62)

¹⁸Când a văzut Isus mulțimea din jurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. ¹⁹Un învățător al Legii s-a apropiat de El și i-a spus: „Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge.”

²⁰Atunci Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini și păsările au cuiburi, dar Fiul omului nu are unde să-și așeze capul.”

²¹Alt ucenic i-a spus: „Doamne, dă-mi voie mai întâi să mă duc și să-mi îngrop tatăl.”

²²Însă Isus i-a spus: „Urmează-Mă și lasă-i pe morți să-și îngroape morții.”

Isus liniștește furtuna

(Mc. 4.35-41; Lc. 8.22-25)

²³Isus S-a urcat într-o barcă, iar ucenicii Săi L-au însoțit. ²⁴Atunci a început pe mare o furtună atât de puternică, încât barca era acoperită de valuri. Isus dormea. ²⁵Ucenicii s-au

apropiat de El și L-au trezit, spunându-I: „Doamne, salvează-ne, fiindcă pierim!“

²⁶El le-a spus: „De ce sunteți atât de fricoși, oameni cu credință puțină?“ Apoi S-a sculat, a muștră vânturile și marea, și s-a lăsat o liniște adâncă.

²⁷Oamenii erau uimiți și spuneau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?“

Isus scoate duhurile rele

(Mc. 5.1-20; Lc. 8.26-39)

²⁸Când a ajuns Isus de partea cealaltă a mării, în ținutul gadarenilor, L-au întâmpinat doi oameni posedați de demoni care ieșiseră dintre morminte. Erau așa de periculoși, încât nimeni nu putea să treacă pe drumul acela. ²⁹Ei strigau: „Ce vrei de la noi, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit să ne chinuiești înaintea de vreme?“

³⁰Departa de ei era o turmă mare de porci care pășteau. ³¹Așa că duhurile rele L-au rugat: „Dacă ne scoți afară din acești oameni, lasă-ne să ne ducem în turma de porci!“

³²Și Isus le-a spus: „Duceți-vă!“ Și au ieșit afară și s-au dus în turma de porci. Apoi întreaga turmă s-a repezit în jos, de pe malul prăpăstios, și s-a înecat în mare. ³³Cei ce îi păzeau au fugit în cetate și au spus tot ceea ce se întâmplase cu porcii și cu oamenii posedați de demoni. ³⁴Astfel, toată cetatea a venit să-L întâlnească pe Isus. Și când L-au văzut, L-au rugat să plece din ținutul lor.

Vindecarea unui om paralizat

(Mc. 2.1-12; Lc. 5.17-26)

9 Isus S-a urcat într-o barcă, a trecut marea și a ajuns în cetatea Sa. ²Acolo I-au adus un om paralizat, care era întins pe un pat. Când le-a văzut Isus credința, i-a spus celui paralizat: „Curaj, copilul Meu! Păcatele îți sunt iertate.“

³Atunci, unii dintre învățătorii Legii și-au zis: „Acest om îl insultă pe Dumnezeu prin cuvintele sale.“

⁴De vreme ce Isus le cunoștea gândurile, le-a spus: „De ce aveți gânduri rele în inimile voastre? ⁵Ce este mai ușor? Să spui: «Păcatele îți sunt iertate» sau să spui: «Ridică-te și mergi»? ⁶Vă voi arăta că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele.“ Apoi i-a spus celui paralizat: „Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă.“ ⁷Cel paralizat s-a sculat și s-a dus acasă. ⁸Când au văzut mulțimile aceste lucruri, s-au înspăimântat și L-au slăvit pe Dumnezeu pentru că a dat oamenilor o astfel de putere.

Matei îl urmează pe Isus

(Mc. 2.13-17; Lc. 5.27-32)

⁹Plecând de acolo, Isus a văzut un om, pe nume Matei, care stătea în locul unde se strâneau taxele și i-a spus: „Urmează-Mă!“ Matei s-a ridicat și L-a urmat.

¹⁰Pe când Isus lua masa acasă la Matei, au mai venit mulți alți vameși și păcătoși, care au stat la masă cu El și cu ucenicii Săi. ¹¹Când au văzut fariseii acest lucru, au început să-i întrebe pe ucenici: „De ce mănâncă Învățătorul vostru împreună cu vameșii și păcătoșii?“

¹²Când a auzit Isus aceste cuvinte, le-a spus: „Nu oamenii sănătoși au nevoie de doctor, ci oamenii bolnavi. ¹³Așa că duceți-vă și învățați ce înseamnă: «Milă voiesc, și nu jertfă!» Căci nu am venit să-i chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși.“

Isus nu este un simplu profet

(Mc. 2.18-22; Lc. 5.33-39)

¹⁴Atunci ucenicii lui Ioan s-au apropiat și L-au întrebat: „De ce noi și fariseii postim adesea, iar ucenicii Tăi nu postesc?“

¹⁵Isus le-a spus: „Nunțașii nu se pot întrista când mirele este cu ei, nu-i așa? Dar vor veni zile când mirele nu va mai fi cu ei și atunci ei vor posti.

¹⁶Nimeni nu coase un petic de stofă nouă la o haină veche, căci peticul ar trage din haină și ruptura s-ar

mări. ¹⁷Și nici nu se pune vin nou în burdufuri vechi, căci dacă se va face așa, burdufurile vor plesni, vinul se va vărsa, iar burdufurile vor fi distruse. De aceea, oamenii pun vinul nou în burdufuri noi și se păstrează amândouă.“

Isus redă viața unei fete și vindecă o femeie bolnavă

(Mc. 5.21-43; Lc. 8.40-56)

¹⁸În timp ce Isus spunea aceste lucruri, un conducător al sinagogii a venit la El, a îngenuncheat înaintea Sa și I-a spus: „Fiica mea tocmai a murit. Dar vino și pune-Ți mâna peste ea și va trăi din nou.“

¹⁹Isus S-a ridicat și a plecat cu el, împreună cu ucenicii Săi.

²⁰Acolo era o femeie care suferea de doisprezece ani de o hemoragie puternică. Venind din spate, ea I-a atins tivul hainei, ²¹pentru că își spunea încontinuu: „De-aș putea doar să-I ating haina, mă voi vindeca!“

²²Isus S-a întors și văzând-o, i-a spus: „Curaj, femeie! Credința ta te-a vindecat.“ Iar femeia s-a vindecat chiar în clipa aceea.

²³Când Isus a ajuns acasă la conducătorul sinagogii, i-a găsit acolo pe cântăreții din fluier care urmau să cânte la înmormântare. Și mai erau și mulți alți oameni care făceau mult zgomot. ²⁴Isus a spus: „Plecați de aici! Căci fata nu este moartă, ci doarme!“ Însă ei au început să râdă de El. ²⁵După ce a fost scoasă afară mulțimea, Isus a intrat, a luat-o pe fată de mână și ea s-a ridicat. ²⁶Iar vestea s-a răspândit în tot ținutul acela.

Isus vindecă doi orbi

²⁷După ce Isus a plecat de acolo, doi orbi L-au urmat strigând: „Ai milă de noi, Fiul lui David!“

²⁸Când a intrat în casă, orbii s-au apropiat de El și Isus le-a spus: „Credeți că pot să vă vindec?“ Ei au răspuns: „Da, Doamne!“

²⁹Atingându-le ochii, Isus le-a spus:

„Să vi se facă după credința voastră.“ ³⁰Și vederea le-a revenit.

Apoi Isus le-a poruncit: „Să nu spuneți nimănui nimic!“ ³¹Dar ei au plecat și au răspândit vestea în tot ținutul acela.

³²Pe când cei doi plecau, niște oameni I-au adus un mut posedat de demon. ³³După ce a fost scos demonul din el, mutul a început să vorbească. Mulțimile au rămas uimite și spuneau: „Nu s-a mai văzut niciodată așa ceva în Israel!“

³⁴Dar fariseii ziceau: „Prin puterea prințului demonilor scoate El demoni!“

Lui Isus I se face milă de oameni

³⁵Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând oamenii în sinagogile lor, aducându-le Vestea Bună despre Împărăția lui Dumnezeu și vindecând orice fel de boală și suferință. ³⁶Când Isus a văzut mulțimile de oameni, I s-a făcut milă de ei, pentru că erau istoviți și neajutorați, ca oile fără păstor. ³⁷Atunci le-a spus ucenicilor Săi: „Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini; ³⁸așa că rugați pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său.“

Isus trimite apostolii

(Mc. 3.13-19; 6.7-13; Lc. 6.12-16; 9.1-6)

10 Isus i-a chemat la El pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat putere să scoată duhurile rele și să vindece orice fel de dureri și de boli. ²Acestea erau numele celor doisprezece apostoli: cel dintâi, Simon (zis Petru) și fratele său, Andrei; Iacov, fiul lui Zebedei și fratele lui, Ioan; ³Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu și Tadeu; ⁴Simon Zelotul și Iuda Iscarioteanul, care L-a trădat.

⁵Pe aceștia doisprezece i-a trimis Isus, poruncindu-le: „Nu mergeți în ținuturile locuite de neevrei și nu intrați în vreo cetate samaritană. ⁶Ci

duceți-vă mai degrabă la oile pierdute ale Israelului ⁷și predicați spunând: «Împărăția cerurilor este aproape.» ⁸Vindecați-i pe cei bolnavi, înviați-i pe cei morți, vindecați-i pe leproși și scoateți demonii. Fără plată ați primit aceste binecuvântări, fără plată să dați. ⁹Nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brăiele voastre. ¹⁰Nu luați cu voi traistă pentru drum, nici haine de schimb, nici sandale în plus, nici toiag. Vă spun acest lucru pentru că lucrătorul merită să primească lucrurile de care are nevoie.

¹¹Când intrați într-o cetate sau într-un sat, aflați cine este vrednic să vă primească și stați la el până la plecare. ¹²Când intrați în casa aceea, salutați-i pe cei ce locuiesc acolo. ¹³Dacă acea casă este vrednică, pacea voastră să rămână cu ea, iar dacă nu este vrednică, luați-vă înapoi salutul de pace. ¹⁴Dacă cineva nu vă primește sau nu vă ascultă cuvintele, plecați din casa sau din cetatea aceea și scuturați-vă praful de pe picioare. ¹⁵Vă spun adevărul: în Ziua judecății, va fi mai ușor de îndurat pentru locuitorii Sodomei și Gomorei, decât pentru cetatea aceea.

Isus îi previne pe ucenicii Săi

(Mc. 13.9-13; Lc. 21.12-17)

¹⁶Vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Așa că, fiți prudenți ca șerpai și inocenți ca porumbeii. ¹⁷Aveți grijă, căci oamenii vă vor da să fiți judecați și vă vor biciui în sinagogile lor. ¹⁸Din cauza Mea, veți fi duși în fața guvernatorilor și împăraților, ca să depuneți mărturie înaintea lor și înaintea neevreilor. ¹⁹Iar când vă vor prinde, să nu vă îngrijorați de ceea ce veți spune sau cum veți spune, pentru că vi se vor da chiar în acel moment cuvintele potrivite. ²⁰Amintiți-vă că nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.

²¹Fratele își va trimite la moarte fratele, iar părinții, pe copiii lor.

Copiii se vor ridica împotriva părinților și-i vor omorî. ²²Toți vă vor urî din cauza Numelui Meu. Însă cine îndură până la sfârșit va fi mântuit. ²³Când sunteți persecutați într-o cetate, fugiți în alta. Adevărat vă spun că nu veți fi străbătut toate cetățile lui Israel până la venirea Fiului omului.

²⁴Un ucenic nu este mai presus de învățătorul său, nici un sclav mai presus de stăpânul său. ²⁵Ucenicul să fie mulțumit dacă ajunge ca învățătorul său, iar sclavul, ca stăpânul său. Dacă L-au numit Beelzebul pe Stăpânul casei, cu atât mai mult îi vor trata așa pe cei din casa Lui.

Temeți-vă de Dumnezeu, și nu de oameni

(Lc. 12.2-7)

²⁶Așa că nu vă temeți de ei. Căci tot ce este acoperit va fi descoperit și tot ce este ascuns va fi făcut cunoscut. ²⁷Ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneți la lumină; și ce vă șoptesc la ureche, voi să strigați de pe acoperișurile caselor. ²⁸Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul. Ci mai degrabă temeți-vă de cel ce poate distruge și sufletul și trupul în iad. ²⁹Nu se pot oare cumpăra două vrăbii cu un ban? Și totuși nici una din ele nu cade la pământ fără voia Tatălui vostru! ³⁰Cât despre voi, până și firele de păr de pe cap vă sunt numărate! ³¹Deci să nu vă fie teamă, căci voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii!

Despre credință

(Lc. 12.8-9)

³²Oricine își recunoaște credința în fața oamenilor, va fi recunoscut de Mine în fața Tatălui Meu din ceruri. ³³Dar în cazul celui ce neagă în fața oamenilor că Mă cunoaște, voi nega și Eu în fața Tatălui Meu cersc faptul că-l cunosc.

Isus poate aduce necazuri

(Lc. 12.51-53; 14.26-27)

³⁴Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ. Nu am venit să aduc pace, ci sabie. ³⁵Am venit să împlinesc aceste cuvinte:

«Fiul se va ridica împotriva tatălui, fiica împotriva mamei și nora împotriva soacrei.

Iar dușmanii omului vor fi chiar cei din familia sa.»

Mica 7.6

³⁷Cel ce își iubește tatăl sau mama mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Nici cel ce își iubește fiul sau fiica mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. ³⁸Cel ce nu-și ia crucea și nu Mă urmează, nu este vrednic de Mine. ³⁹Cel ce încearcă să-și păstreze viața, o va pierde, dar cel ce-și pierde viața din cauza Mea, o va păstra.

Ajutorul dat ucenicilor lui Isus

(Mc. 9.41)

⁴⁰Cel ce vă primește pe voi, Mă primește pe Mine, iar cel ce Mă primește pe Mine, Îl primește pe Cel ce M-a trimis. ⁴¹Cel ce primește un profet pentru că acela este profet, va primi răsplata unui profet, și cel ce primește un om bun pentru că acela este un om bun, va primi răsplata unui om bun. ⁴²Oricine va da un pahar cu apă rece unuia dintre acești neînsemnați ucenici ai Mei, pentru că este ucenicul Meu, adevărat vă spun că-și va primi răsplata.“

11 După ce a terminat Isus de dat porunci celor doisprezece apostoli, a plecat de acolo pentru a-i învăța pe oameni și pentru a predica în cetățile Galileii.

Trimișii lui Ioan Botezătorul

(Lc. 7.18-35)

²Când Ioan, care era în închisoare, a auzit ce făcea Cristos, a trimis vorbă prin ucenicii săi ³să-L întrebe: „Tu ești Acela care vine sau să așteptăm pe

altul?“

⁴Isus le-a răspuns: „Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ceea ce auziți și vedeți: ⁵orbii văd, șchiopii pot să meargă, leproșii sunt vindecați, surzii aud, morții sunt înviați, iar săracilor li se spune Vestea Bună. ⁶Fericit este cel pentru care Eu nu sunt o piatră de poticnire!“

⁷În timp ce ei plecau, Isus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: „Ce-ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie îndoindu-se în vânt? ⁸Atunci ce-ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine frumoase? Ascultați! Cei ce poartă haine frumoase se află în palatele împăraților. ⁹Deci, ce-ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet! ¹⁰El este cel despre care vorbește Scriptura când spune:

«Iată! Îl trimit pe mesagerul Meu înaintea Ta, El Îți va pregăti calea.»

Maleahi 3.1

¹¹Adevărat vă spun că, dintre toți oamenii născuți pe acest pământ, nu a fost niciodată vreunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Și totuși, cel mai mic din Împărăția cerurilor este mai mare decât el. ¹²Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor a suferit atacuri puternice, oamenii răi au încercat să intre în ea cu forța. ¹³Căci toți profeții și Legea au profetizat, înainte de Ioan, despre Împărăție. ¹⁴Și dacă vreți să acceptați ce spun acestea, el este Ilie, cel a cărui venire a fost vestită. ¹⁵Cine are urechi de auzit, să audă!

¹⁶Cu cine voi asemăna această generație? Seamănă cu niște copii care stau în piețe, strigând unii către ceilalți, ¹⁷și spunând:

«V-am cântat din fluier, dar n-ați dansat.

V-am cântat cântece de jale, dar n-ați bocit.»

¹⁸Când a venit Ioan, care nici nu mânca, nici nu bea, au spus: «E posedat de un duh rău!» ¹⁹A venit Fiul

omului, care mănâncă și bea, iar ei spun: «Uitați-vă la El! Este un mândăcios și un bețiv! E prieten cu vameșii și cu păcătoșii!» Dar înțelepciunea Își dovedește dreptatea prin faptele sale!“

Avertizarea necredincioșilor

(Lc. 10.13-15)

²⁰Apoi Isus a început să mustre cetățile în care fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că locuitorii lor nu-și schimbaseră viața și nu încetaseră să păcătuiască. ²¹„Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaida! Pentru că, dacă minunile făcute în voi ar fi avut loc în Tir și Sidon, locuitorii lor de mult și-ar fi schimbat viața. Oamenii aceia ar fi purtat pânză de sac și ar fi turnat cenușă pe ei ca să arate că regretă păcatele pe care le-au comis. ²²Dar vă spun că în Ziua judecății va fi mai ușor de îndurat pentru Tir și Sidon decât pentru voi! ²³Iar tu, Capernaume, crezi că vei fi înălțat până la cer? Nu, ci vei fi aruncat în iad! Căci dacă minunile făcute în tine ar fi fost făcute în Sodoma, cetatea aceea ar fi dăinuit până în ziua de azi. ²⁴Dar vă spun că în Ziua judecății va fi mai ușor de îndurat pentru cei din Sodoma decât pentru tine.“

Lucrurile descoperite celor simpli. Jugul lui Isus

(Lc. 10.21-22)

²⁵Atunci Isus a spus: „Te laud, Tată, Domn al cerurilor și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai dezvăluit celor simpli. ²⁶Da, Tată, căci aceasta a fost voia Ta. ²⁷Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu; și nimeni nu-L cunoaște pe Fiul, în afară de Tatăl. Și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl, în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L descopere.

²⁸Veniți la Mine, toți cei care sunteți obosiți și cărați poveri grele. Eu vă

voi da odihnă. ²⁹Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, pentru că Eu sunt blând și smerit; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. ³⁰Pentru că jugul pe care vă cer Eu să-l acceptați este ușor, iar povara pe care v-o dau Eu s-o purtați nu este grea.“

Ziua sabatului

(Mc. 2.23-28; Lc. 6.1-5)

12 Cam în aceeași vreme, Isus mergea prin lanurile de grâu, într-o zi de sabbat. Ucenicilor li

s-a făcut foame și au început să smulgă spice de grâu ca să le mănânce. ²Când au văzut fariseii acest lucru, I-au spus: „Iată, ucenicii Tăi fac un lucru care nu este permis de Lege într-o zi de sabbat!“

³Atunci Isus le-a răspuns: „Nu ați citit oare ce-au făcut David și cei care erau cu el, atunci când le-a fost foame? ⁴El a intrat în Casa Domnului și a mâncat pâinea sfântă, dăruită lui Dumnezeu, deși Legea nu le permitea, lui și celor care erau cu el, să o mănânce, ea fiind rezervată preoților. ⁵Sau n-ați citit în Lege că, în ziua de sabbat, preoții încalcă sabbatul în Templu și nu sunt considerați vinovați? ⁶Dar vă spun că aici e cineva mai important decât Templul. ⁷Dacă ați fi știut ce înseamnă: «Milă vreau, și nu jertfe», nu i-ați fi condamnat pe cei nevinovați!

⁸Pentru că Fiul omului este Domn al sabbatului.“

Isus vindecă un om în ziua de sabbat

(Mc. 3.1-6; Lc. 6.6-11)

⁹Apoi Isus a plecat de acolo și a intrat în sinagoga lor. ¹⁰Era acolo un om cu mâna paralizată. Pentru a-L putea acuza, ei L-au întrebat: „Este permis să vindecî în ziua de sabbat?“

¹¹Isus a răspuns: „Dacă unul dintre voi are o oaie și în ziua de sabbat oaia cade într-o groapă, nu o apucați și o ridicați afară din groapă? ¹²Cu siguranță, un om este mai important

decât o oaie! Deci este permis să faci bine în ziua de sabbat!“

¹³Apoi Isus i-a spus omului cu mâna paralizată: „Întinde-ți mâna!“, iar omul a întins-o și mâna s-a însănătoșit, făcându-se la fel ca mâna cealaltă. ¹⁴Fariseii au ieșit afară și au început să facă planuri pentru a-L ucide.

Isus, Alesul Domnului

¹⁵Isus a aflat și a plecat de acolo. L-au urmat mari mulțimi de oameni, iar El i-a vindecat pe toți ¹⁶și le-a poruncit să nu spună și altora cine era El, ¹⁷pentru a se împlini ceea ce fusese spus prin profetul Isaia:

¹⁸„Acesta este Slujitorul Meu, pe care L-am ales, Fiul Meu iubit în care Îmi găsesc plăcerea!

Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti popoarele judecata.

¹⁹El nu Se va certa și nu va striga, iar oamenii nu-I vor auzi glasul pe străzi.

²⁰El nu va rupe o trestie îndoită, nici nu va stinge o lampă care pâlpâie, până la victoria judecății.

²¹Toate popoarele își vor pune speranța în El.“

Isaia 42.1-4

Puterea lui Isus vine de la Dumnezeu

(Mc. 3.20-30; Lc. 11.14-23; 12.10)

²²Atunci I-au adus un om orb și mut, posedat de un demon, iar Isus l-a vindecat. Și omul a început să vorbească și să vadă. ²³Mulțimile, uimite, au început să spună: „Ar putea fi acesta Fiul lui David?“

²⁴Când au auzit fariseii acest lucru, au zis: „El scoate demonii prin puterea lui Beelzebul, prințul demonilor.“

²⁵Isus, știindu-le gândurile, le-a spus: „Orice împărăție dezbinată va fi distrusă. Și nici o cetate sau casă dezbinată nu va dăinui. ²⁶Și dacă Satan îi scoate pe demonii lui, este dezbinat împotriva lui însuși. Atunci cum va dăinui împărăția lui? ²⁷Dacă

Eu scot demonii prin puterea lui Beelzebul, ucenicii voștri prin a cui putere îi scot? Chiar ei vă vor dovedi că greșiți. ²⁸Pe de altă parte, dacă Eu scot demoni prin puterea Duhului lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit deja peste voi.

²⁹Cum poate intra cineva în casa unui om puternic și să-l jefuiască, fără să-l lege mai întâi? Numai atunci va putea să-i fure din casă.

³⁰Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, iar cine nu strânge cu Mine risipește. ³¹De aceea, vă spun că orice păcat și orice fel de cuvinte defăimătoare pot fi iertate oamenilor; numai cele împotriva Duhului nu pot fi iertate. ³²Oricine vorbește împotriva Fiului omului poate fi iertat, dar nici o blasfemie împotriva Sfântului Duh nu poate fi iertată, nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare.

Faptele tale arată cine ești

(Lc. 6.43-45)

³³Vă trebuie un pom bun ca să dea rod bun. Dacă aveți un pom rău, va da roade rele. Căci pomul se cunoaște după rodul său. ³⁴Pui de șerpi! Cum puteți să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Cuvintele omului vin din ceea ce este în inima lui. ³⁵Un om bun scoate lucrurile bune adunate în el, pe când un om rău scoate lucrurile rele adunate în el. ³⁶Dar vă spun că, în Ziua judecății, oamenii vor da socoteală pentru fiecare cuvânt fără rost pe care l-au spus. ³⁷Cuvintele tale sunt cele care te vor găsi nevinovat sau te vor condamna.“

Iudeii vor o dovadă

(Mc. 8.11-12; Lc. 11.29-32)

³⁸Atunci niște învățători ai Legii și niște farisei I-au zis: „Învățătorule, vrem să vedem un semn făcut de Tine!“

³⁹Dar El le-a răspuns: „Această generație rea și necredincioasă caută un semn. Dar nu i se va da nici un semn, în afară de semnul profetului

Iona. ⁴⁰Așa cum Iona a stat în pântecele celui pește uriaș timp de trei zile și trei nopți, așa va sta și Fiul omului în inima pământului trei zile și trei nopți. ⁴¹În Ziua judecății, locuitorii Ninivei se vor ridica o dată cu această generație și o vor acuza, pentru că ei și-au schimbat inima și viața în urma celor predicate de Iona. Și iată că aici este Cineva mai important decât Iona! ⁴²În Ziua judecății, împărăteasa din sud se va ridica alături de această generație ca să o acuze, pentru că ea a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon. Dar aici este Cineva mai important decât Solomon.

Răutatea oamenilor

(Lc. 11.24-26)

⁴³Când un duh rău iese din trupul unui om, umblă prin locuri secetoase, căutând odihnă, dar n-o poate găsi. ⁴⁴Și atunci spune: «Mă voi întoarce în casa din care am plecat». Se întoarce și o găsește goală, măturată și în ordine. ⁴⁵Apoi se duce și mai aduce cu el alte șapte duhuri, care sunt și mai rele. Și intră toate și locuiesc acolo, iar starea omului ajunge și mai rea decât era înainte.“

Familia lui Isus

(Mc. 3.31-35; Lc. 8.19-21)

⁴⁶În timp ce Isus vorbea mulțimilor, au venit mama și frații Lui și stăteau afară pentru că vroiau să-I vorbească. ⁴⁷Cineva i-a spus: „Mama Ta și frații Tăi stau afară și vor să-Ți vorbească!“

⁴⁸Isus i-a răspuns celui care vorbise: „Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?“ ⁴⁹Apoi, arătând spre ucenicii Săi, a spus: „Iată-i pe mama Mea și pe frații Mei! ⁵⁰Căci oricine face voia Tatălui Meu din ceruri este fratele, sora și mama Mea!“

Pilda semănătorului

(Mc. 4.1-9; Lc. 8.4-8)

13

În aceeași zi, Isus a ieșit din casă și S-a așezat pe țărmlul mării. ²Mulțimi mari de oameni s-au strâns în jurul Lui, așa că S-a suit într-o barcă și a stat jos, în timp ce mulțimea stătea pe țărml. ³Le-a vorbit despre multe lucruri, folosind pilde. El a spus: „Un fermier a ieșit să semene. ⁴În timp ce semăna, niște semințe au căzut lângă drum și păsările au venit și le-au mâncat. ⁵Alte semințe au căzut pe locuri stâncoase, unde nu era mult pământ. Au răsărit imediat pentru că pământul nu era destul de adânc. ⁶Dar când a răsărit soarele, s-au veștejit și, pentru că nu aveau rădăcini, s-au uscat. ⁷Alte semințe au căzut între spini, care au crescut și le-au înăbușit. ⁸Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat o recoltă de o sută, de șazeci sau de treizeci de ori mai mare decât ceea ce fusese semănat. ⁹Cine are urechi de auzit, să audă!“

De ce folosește Isus pilde

(Mc. 4.10-12; Lc. 8.9-10)

¹⁰Ucenicii Săi s-au apropiat și L-au întrebat: „De ce le vorbești în pilde?“

¹¹Isus le-a răspuns: „Numai vouă vi s-a dat dreptul de a cunoaște tainele Împărăției cerurilor, nu și celorlalți. ¹²Celui ce are, i se va da și va avea mai mult decât are nevoie. Dar celui ce nu are, i se va lua până și puținul pe care-l are. ¹³De aceea le vorbesc în pilde: căci ei, cu toate că văd, nu văd cu adevărat, și, cu toate că aud, nu aud sau nu înțeleg cu adevărat. ¹⁴Pentru ca în ei să se împlinească profeția lui Isaia:

«Veți tot asculta, dar nu veți înțelege.

Vă veți tot uita și nu veți vedea.

¹⁵Căci inima acestor oameni este împietrită.

Și-au acoperit urechile, și-au închis ochii,

ca nu cumva să vadă și să audă, să înțeleagă și să se întoarcă la Mine, iar Eu să-i vindec.»

Isaia 6.9-10

¹⁶Fericiți sunteți voi, pentru că ochii voștri văd și urechile voastre aud! ¹⁷Vă spun adevărul: mulți profeți și oameni drepecți au vrut să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, dar nu le-au văzut; și au vrut să audă ce auziți voi, dar nu au auzit.

Înțelesul pildei semănătorului

(Mc. 4.13-20; Lc. 8.11-15)

¹⁸Ascultați deci înțelesul pildei semănătorului. ¹⁹Sămânța căzută lângă drum este cel ce aude vestea despre Împărăție și nu o înțelege: Cel Rău vine și ia ce a fost sădit în inima sa. ²⁰Sămânța care a căzut pe locuri stâncoase este cel ce aude cuvântul și-l primește imediat și cu bucurie. ²¹Dar nu rămâne mult, pentru că nu îl lasă să pătrundă adânc în inima sa. Iar când vin necazurile și persecuțiile din cauza cuvântului, imediat renunță. ²²Sămânța căzută între spini este cel ce aude cuvântul, dar vin grijile acestei vieți și falsa strălucire a bogăției și înăbușă cuvântul, care nu dă roade. ²³Sămânța care a căzut pe pământ bun este cel ce aude și înțelege cuvântul și dă o recoltă de o sută, de șaiszeci sau de treizeci de ori mai mare.“

Pilda neghinei

²⁴Isus le-a spus altă pildă: „Împărăția cerurilor este ca omul care a semănat sămânța bună pe ogorul său. ²⁵Dar în timp ce toți dormeau, a venit dușmanul său, a semănat neghină între grâu și a plecat. ²⁶Când grâul a înmugurit și a crescut, a apărut și neghina o dată cu el. ²⁷Slujitorii au venit la stăpânul lor și i-au spus: «Stăpâne, ai semănat sămânță bună pe ogorul tău, nu-i așa? Atunci de unde are și neghină?»

²⁸El le-a răspuns: «Un dușman a făcut asta!»

Iar slujitorii l-au întrebat: «Vrei să mergem pe câmp să smulgem neghina?»

²⁹Stăpânul le-a zis: «Nu, pentru că atunci când smulgeți neghina s-ar putea să smulgeți și grâul o dată cu ea. ³⁰Lăsați-le să crească până la seceriș, iar la timpul recoltei le voi spune secerătorilor: «Strângeți mai întâi neghina, legați-o în snopi ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.»“

Alte pilde

(Mc. 4.30-34; Lc. 13.18-21)

³¹Isus le-a spus o altă pildă:

„Împărăția cerurilor este ca un bob de muștar pe care cineva l-a însămânțat în ogorul său. ³²Este cea mai mică dintre toate semințele, dar când crește ajunge cea mai mare dintre toate plantele. Devine un copac, unde vin păsările și-și fac cuiburi pe ramurile sale!“

³³Le-a spus încă o pildă: „Împărăția cerurilor este precum drojdia pe care o femeie a amestecat-o cu trei măsuri de făină, lăsând apoi întreg aluatul să crească.“

³⁴Isus a spus mulțimilor toate aceste lucruri în pilde. De fapt, nu le vorbea decât în pilde, ³⁵pentru ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin profet:

„Îmi voi deschide gura și voi vorbi în pilde, spunând lucruri ascunse încă de la crearea lumii!“

Psalmul 78.2

Înțelesul pildei cu neghina

³⁶Apoi Isus a dat drumul mulțimilor și S-a dus în casă. Ucenicii Săi s-au apropiat și I-au zis: „Spune-ne: ce înțeles are pilda neghinei?“

³⁷Isus le-a răspuns: „Cel ce seamănă sămânța cea bună este Fiul omului. ³⁸Ogorul este lumea. Iar sămânța cea bună sunt cei care aparțin Împărăției. Neghina sunt cei care aparțin Celui Rău. ³⁹Dușmanul

care a semănat neghina este Diavolul, recoltatul este sfârșitul lumii , iar secerătorii sunt îngerii.

⁴⁰Căci după cum neghina a fost strânsă și aruncată în foc, așa va fi și la sfârșitul lumii. ⁴¹Fiul omului Își va trimite îngerii și ei îi vor strânge în afara Împărăției Sale pe toți cei care i-au făcut pe oameni să păcătuiască și pe cei care fac ce este rău ⁴²și îi vor arunca în cuptorul încins. Acolo vor fi plânsete și scrâșnet de dinți. ⁴³Iar cei dreپți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă!

Pilda comorii

⁴⁴Împărăția cerurilor este ca o comoară îngropată pe câmp. Un om a găsit-o și a îngropat-o la loc. A fost atât de fericit încât s-a dus, a vândut tot ce avea și a cumpărat acel ogor.

Pilda perlei

⁴⁵Tot așa, Împărăția cerurilor este ca un negustor care caută perle fine. ⁴⁶Când a găsit o perlă foarte scumpă, s-a dus, a vândut tot ce avea și a cumpărat-o.

Pilda năvodului

⁴⁷Împărăția cerurilor este asemenea unui năvod aruncat în mare și care a prins tot felul de pești. ⁴⁸Când s-a umplut, pescarii l-au tras la țarm, s-au așezat și au ales peștii buni și i-au pus în coșuri, iar pe cei răi i-au aruncat. ⁴⁹Așa va fi și la sfârșitul lumii. Îngerii vor veni, îi vor despărți pe cei răi de cei dreپți, ⁵⁰și-i vor arunca în cuptorul încins. Acolo vor fi plânsete și scrâșnet de dinți.“

⁵¹Isus i-a întrebat pe ucenici: „Ați înțeles voi toate aceste lucruri?“ Ei au răspuns: „Da, le-am înțeles.“

⁵²El le-a zis: „De aceea, orice învățător al Legii care a fost învățat despre Împărăția cerurilor este ca un gospodar care scoate lucruri noi, dar și lucruri vechi, din cămara sa.“

Isus în Nazaret

(Mc. 6.1-6; Lc. 4.16-30)

⁵³După ce a terminat de spus aceste pilde, Isus a plecat de acolo ⁵⁴și S-a dus în cetatea Sa natală. A început să-i învețe pe oameni în sinagoga lor. Toți erau uimiți și întrebau: „De unde are El toată înțelepciunea și minunile acestea?“ ⁵⁵Nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui și nu sunt frații Săi Iacov, Iosif, Simon și Iuda? ⁵⁶Și nu sunt toate surorile Lui cu noi? Atunci de unde are El toate acestea?“ ⁵⁷Și din această cauză, le era greu să creadă în El.

Isus le-a spus: „Nici un profet nu este prețuit în cetatea sau în casa lui.“

⁵⁸Așa că nu a făcut multe minuni acolo, pentru că ei nu credeau.

Irod află despre Isus

(Mc. 6.14-29; Lc. 9.7-9)

14 În acest timp, Irod, guvernatorul Galileii, a auzit veștile despre Isus. ²El le-a

spus slujitorilor săi: „Acest om este Ioan Botezătorul; s-a sculat din morți și de aceea poate face toate aceste minuni!“

Uciderea lui Ioan Botezătorul

³Cu ceva timp în urmă, Irod îl arestase pe Ioan, punându-l în lanțuri și aruncându-l în închisoare, la cererea Irodiadei, soția fratelui său, Filip. ⁴Ioan îi spusese de mai multe ori: „Nu-ți este permis să te căsătorești cu ea.“ ⁵De aceea ar fi vrut să-l omoare, însă îi era teamă de mulțimea care-l considera pe Ioan un profet.

⁶De ziua lui Irod, fata Irodiadei a dansat pentru el și oaspeții săi. Lui Irod i-a plăcut atât de mult, ⁷încât a promis prin jurământ că-i va da orice va cere. ⁸Îndemnată de mama sa, ea i-a spus: „Dă-mi capul lui Ioan Botezătorul pe o tavă!“ ⁹Cu toate că s-a întristat foarte mult, a poruncit ca dorința să-i fie îndeplinită, din cauza

jurământului său și a oaspeților.¹⁰A trimis niște oameni în închisoare să-i taie capul lui Ioan.¹¹Capul a fost adus pe o tavă și dat fetei, care l-a dus mamei sale.¹²Ucenicii lui Ioan au venit, i-au luat trupul și l-au îngropat; apoi s-au dus și l-au spus lui Isus.

HRĂNIREA CELOR CINCI MII DE OAMENI

(Mc. 6.30-44; Lc. 9.10-17; Ioan 6.1-14)

¹³Când a aflat Isus, a plecat de acolo singur, într-o barcă, spre un ținut pustiu. Mulțimile au auzit aceasta și L-au urmat pe jos din cetățile lor.¹⁴Când a ajuns pe țărm și a văzut o mare mulțime de oameni, lui Isus I s-a făcut milă și i-a vindecat pe cei care erau bolnavi.

¹⁵Cum s-a înserat, ucenicii au venit la El și I-au spus: „Locul acesta este pustiu și e târziu.

¹⁶Dă drumul mulțimilor să meargă în sate, să-și cumpere mâncare!“ Dar Isus le-a zis: „Nu trebuie să plece. Dați-le voi să mănânce!“

¹⁷Ucenicii I-au spus: „Nu avem decât cinci pâini și doi pești!“

¹⁸Atunci Isus a zis: „Aduceți-Mi-le aici!“¹⁹A poruncit mulțimilor să se așeze pe iarbă. Și ținând în mână cele cinci pâini și cei doi pești, Și-a ridicat privirea spre cer și I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru mâncare. Apoi, a rupt pâinea și a dat-o ucenicilor Săi, iar ucenicii au dat-o oamenilor.²⁰Toți au mâncat și s-au săturat. Când au terminat, ucenicii au umplut douăsprezece coșuri cu resturile rămase.²¹Erau cinci mii de bărbați care au mâncat, fără să mai fie numărate femeile și copiii.

Isus merge pe apă

(Mc. 6.45-52; Ioan 6.16-21)

²²Îndată după aceea, Isus i-a pus pe ucenici să urce în barcă și să treacă de cealaltă parte a mării, înaintea Lui, în timp ce El dădea drumul mulțimilor.²³După ce a dat drumul mulțimilor, a mers pe munte, la o parte, să Se roage. La venirea serii, El

era acolo singur.²⁴Barca era deja la mare depărtare de țărm, fiind clătinată de valuri, pentru că plutea contra vântului.

²⁵Între orele trei și șase dimineața, Isus a venit către ei, mergând pe mare.²⁶Ucenicii Săi, văzându-L mergând pe mare, s-au îngrozit și au zis: „Este o stafie!“ Și au țipat de frică.

²⁷Imediat, Isus le-a vorbit: „Curaj, Eu sunt! Nu vă temeți!“

²⁸Petru I-a răspuns: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin către Tine pe apă!“

²⁹Isus i-a spus: „Vino!“

Petru s-a dat jos din barcă și a mers pe apă, către Isus.³⁰Dar când a văzut ce puternic era vântul, i s-a făcut frică. A început să se scufunde și a strigat: „Doamne, salvează-mă!“

³¹Imediat, Isus a întins mâna și l-a prins, spunându-i: „Puțin

credinciosule, de ce te-ai îndoit?“

³²Când s-au urcat în barcă, vântul s-a oprit.³³Și cei din barcă I s-au închinat, spunând: „Ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!“

Isus vindecă mulți bolnavi

(Mc. 6.53-56)

³⁴Au trecut marea și au ajuns pe țărmul Ghenezaretului.³⁵Când locuitorii aceluia ținut L-au recunoscut pe Isus, au trimis vorbă către tot ținutul înconjurător. Așa că I-au adus toți bolnavii³⁶și L-au implorat să le dea voie numai să-I atingă marginea hainei. Și toți cei care au atins-o s-au vindecat.

Legea lui Dumnezeu și legile oamenilor

(Mc. 7.1-23)

15 Apoi niște farisei și învățători ai Legii din Ierusalim s-au apropiat de Isus și L-au întrebat: ²„De ce încalcă ucenicii Tăi legile moștenite de la strămoșii noștri și nu-și spală mâinile înainte de masă?“

³Drept răspuns, Isus i-a întrebat: „Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu, de dragul regulilor voastre? ⁴Căci Dumnezeu a spus:

«Respectă-i pe tatăl tău și pe mama ta!» și «Oricine își vorbește de rău tatăl sau mama trebuie să fie pedepsit cu moartea!» ⁵Dar voi ziceți: Oricine spune tatălui sau mamei sale: «Nu te pot ajuta, căci tot ce am și cu ce v-aș fi putut ajuta este pus deoparte pentru Dumnezeu», ⁶nu trebuie să-și respecte tatăl.“ Așa că ați desființat porunca lui Dumnezeu, de dragul acestor reguli pe care le aveți. ⁷Ipocriților! Bine a zis Isaia când a profețit despre voi, spunând:

⁸«Poporul acesta Mă onorează doar cu buzele, dar departe de Mine le sunt inimile.

⁹Închinarea lor este lipsită de rost, pentru că învățătura dată de ei oamenilor constă în reguli făcute de om!»“

Isaia 29.13

¹⁰Isus a chemat mulțimea la El și a spus: „Ascultați și înțelegeți! ¹¹Nu ceea ce intră în gura omului îl face necurat, ci mai degrabă ceea ce iese din gura sa.“

¹²Apoi ucenicii Lui s-au apropiat și I-au zis: „Știi că fariseii s-au simțit jigniți când au auzit ce-ai spus?“

¹³Isus le-a răspuns: „Orice plantă care nu a fost sădită de Tatăl Meu ceresc va fi smulsă. ¹⁴Așa că, lăsați-i! Sunt orbi care-i conduc pe ceilalți orbi. Iar dacă un orb conduce un alt orb, amândoi vor cădea într-un șanț.“

¹⁵„Spune-ne înțelesul acelei pilde!“, a zis Petru.

¹⁶Isus a răspuns: „Nici voi nu înțelegeți? ¹⁷Nu pricepeți că orice intră pe gură, în stomac, este dat apoi afară? ¹⁸Ce iese din gură vine din inimă. Și ce vine din inimă îl face pe om să nu fie acceptat de Dumnezeu. ¹⁹Căci din inimă vin toate relele: gândurile rele, adulterul, uciderea, desfrânarea, furtul, mărturia mincinoasă și defăimarea. ²⁰Acestea îl

fac pe om să nu fie acceptat de Dumnezeu. Dar mâncatul cu mâinile nespălate nu îl face pe om inacceptabil înaintea lui Dumnezeu.“

Isus ajută o femeie canaanită

(Mc. 7.24-30)

²¹Isus a plecat de acolo și s-a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. ²²O femeie canaanită din acel ținut a ieșit afară și a început să strige: „Ai milă de mine, Doamne, Fiu al lui David! Fiica mea este posedată de un demon și suferă mult!“

²³Isus nu i-a dat nici un răspuns, așa că ucenicii au venit la El și au început să-L roage, spunând: „Trimite-o de aici! Vine după noi și strigă.“

²⁴Isus a răspuns: „Sunt trimis doar pentru oile pierdute ale poporului lui Israel!“

²⁵Atunci femeia a venit, I s-a închinat și a spus: „Doamne, ajută-mă!“

²⁶Isus i-a spus: „Nu este bine să iei mâncarea copiilor și s-o dai la câini!“ ²⁷„Așa este, Doamne!“, spuse ea. „Dar până și câinii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor!“

²⁸Isus i-a zis: „Femeie, mare este credința ta! Fie ca dorința să ți se îndeplinească!“ Chiar atunci fiica ei a fost vindecată.

Isus îi vindecă pe mulți

²⁹Isus a plecat de acolo și S-a dus pe țărmul mării Galileii. S-a urcat pe un deal și a stat jos.

³⁰Mari mulțimi de oameni au venit la Isus, aducând cu ei șchiopi, orbi, infirmi, surdo-muți și alți bolnavi, pe care i-au așezat la picioarele Sale. Și Isus i-a vindecat. ³¹Mulțimea a rămas uimită văzând muți care vorbeau, infirmi care erau din nou sănătoși, șchiopi care mergeau bine și orbi care vedeau. Și oamenii L-au lăudat pe Dumnezeul lui Israel.

A doua înmulțire a pâinilor

(Mc. 8.1-10)

³²Isus i-a chemat pe ucenici și le-a

spus: „Mi-e milă de acești oameni. Sunt cu Mine de trei zile și nu au nimic să mănânce. Nu vreau să le dau drumul înfometăți pentru că s-ar putea să leșine pe drum.“

³³Ucenicii I-au zis: „De unde să luăm destulă pâine să hrănim această mare mulțime, într-un loc pustiu ca acesta?“

³⁴Isus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?“ „Șapte pâini și câțiva peștișori“, au răspuns ei. ³⁵Isus a poruncit mulțimii să stea jos, pe pământ. ³⁶Apoi, a luat cele șapte pâini și peștii și I-a mulțumit lui Dumnezeu. Le-a împărțit și a început să le dea ucenicilor, iar ucenicii le-au dat oamenilor. ³⁷Toți au mâncat până s-au săturat. Apoi ucenicii au strâns resturile în șapte coșuri. ³⁸Erau acolo patru mii de bărbați care au mâncat, fără a se mai pune la socoteală femeile și copiii. ³⁹După ce a dat drumul mulțimilor, Isus S-a urcat într-o barcă și a trecut în ținutul Magdalei.

Conducătorii iudeilor Îl pun la încercare pe Isus

(Mc. 8.11-13; Lc. 12.54-56)

16 Fariseii și saducheii au venit să-L pună la încercare pe Isus și I-au cerut să le arate un semn din cer.

²Isus le-a spus: „La apusul soarelui spuneți: «Cerul este roșu, deci va fi vreme frumoasă.»“ ³Iar la răsărit spuneți: «Cerul este roșu-întunecat, deci astăzi va ploua.» Puteți deosebi semnele de pe cer, dar nu și pe cele ale vremurilor în care trăim. ⁴O generație rea și necredincioasă cere un semn. Dar nu i se va da decât semnul lui Iona. “ Apoi Isus i-a lăsat și a plecat.

Aluatul saducheilor și al fariseilor

(Mc. 8.14-21)

⁵Ucenicii Lui au trecut pe țărmul celălalt al mării, uitând să ia pâine. ⁶Isus le-a zis: „Fiți atenți și păziți-vă de aluatul fariseilor și al

saducheilor.“

⁷Ucenicii au început să vorbească între ei: „Spune asta pentru că am uitat să luăm pâine.“

⁸Isus, știind ce gândeau, le-a spus: „Oameni cu credința mică, de ce vorbiți între voi despre faptul că nu aveți pâine? ⁹Tot nu înțelegeți? Sau nu vă mai amintiți de cele cinci pâini, pentru cei cinci mii de oameni și câte coșuri ați umplut cu resturile? ¹⁰Și nu mai țineți minte cele șapte pâini pentru hrănirea celor patru mii de oameni și câte coșuri ați umplut cu resturile? ¹¹De ce nu înțelegeți că nu vorbeam despre pâine? Am spus să vă păziți de aluatul fariseilor și al saducheilor.“

¹²Atunci au înțeles ce vroia El să spună: să se păzească de învățăturile fariseilor și ale saducheilor, și nu de aluatul pentru pâine.

Cine este Isus

(Mc. 8.27-30; Lc. 9.18-21)

¹³Când a ajuns în ținutul Cezareii lui Filip, Isus i-a întrebat pe ucenici: „Cine spun oamenii că sunt Eu, Fiul omului?“

¹⁴Ei au zis: „Unii spun că ești Ioan Botezătorul, alții că ești Ilie, iar alții spun că ești Ieremia sau unul dintre profeți.“

¹⁵„Dar voi cine ziceți că sunt?“ , i-a întrebat Isus.

¹⁶„Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu“, i-a răspuns Petru.

¹⁷Isus i-a zis: „Fericit ești tu, Simone, fiul lui Iona, pentru că nu o ființă omenească ți-a descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu din ceruri. ¹⁸Îți spun că tu ești Petru și pe această piatră Îmi voi clădi Biserica, iar porțile iadului nu o vor învinge. ¹⁹Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, iar orice vei lega pe pământ, Dumnezeu va lega în ceruri și orice vei dezlega pe pământ, Dumnezeu va dezlega în ceruri.“ ²⁰Apoi le-a poruncit ucenicilor să nu spună nimănui că El este Cristosul.

Isus vorbește despre suferințele și moartea Sa

(Mc. 8.31-9.1; Lc. 9.22-27)

²¹Din momentul acela, Isus a început să le spună ucenicilor că El trebuie să meargă la Ierusalim și acolo trebuie să îndure multe lucruri din partea bătrânilor poporului, a conducătorilor preoților și a învățătorilor Legii. Le-a spus că va fi omorât și că a treia zi va învia dintre cei morți.

²²Petru L-a luat deoparte și a început să-L mustre: „Doamne, să Te ferească cerul! Asta nu trebuie să Ți se întâmple niciodată!”

²³Isus S-a întors spre el și i-a zis: „Dă-te la o parte, Satan! Ești o piedică pentru Mine. Căci nu gândești așa cum gândește Dumnezeu, ci gândești așa cum gândesc oamenii!”

²⁴Apoi Isus le-a spus ucenicilor: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, va trebui să renunțe la dorințele sale, să-și poarte crucea și să Mă urmeze!” ²⁵Oricine vrea să-și salveze viața o va pierde și oricine își pierde viața din cauza Mea o va găsi. ²⁶Ce folos ar avea cel ce ar cuceri lumea, dar și-ar pierde viața? Ce poate oferi un om în schimbul vieții sale, o dată ce-a pierdut-o? ²⁷Iar Fiul omului va veni în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi și va răsplăti fiecărui om după faptele sale. ²⁸Adevărat vă spun că sunt aici câțiva care nu vor muri până nu-L vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa”.

Schimbarea la față

(Mc. 9.2-13; Lc. 9.28-36)

17 Șase zile mai târziu, Isus i-a luat pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele lui și i-a dus pe un munte înalt, ca să fie singuri. ²Atunci, înfățișarea I s-a schimbat chiar în fața lor. Fața Îi strălucea ca soarele și hainele I s-au făcut albe ca lumina. ³Deodată au apărut în fața lor Moise și Ilie și au început să stea de vorbă cu Isus.

⁴Petru I-a spus lui Isus: „Doamne, este bine că suntem aici! Dacă vrei, voi face trei corturi aici: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!”

⁵În timp ce Petru încă mai vorbea, un nor strălucitor i-a învăluit și o voce din nor a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea! De El să ascultați!”

⁶Când au auzit ucenicii, s-au speriat atât de rău, încât au căzut cu fețele la pământ. ⁷Apoi Isus a venit și i-a atins, spunându-le: „Ridicați-vă și să nu vă fie teamă!” ⁸Când și-au ridicat privirea, n-au mai văzut pe nimeni altcineva, în afară de Isus.

⁹În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit: „Să nu spuneți nimănui ce-ați văzut, până la învierea Fiului omului dintre cei morți.”

¹⁰„Atunci de ce spun învățătorii Legii că Ilie trebuie să vină primul?”, L-au întrebat ucenicii.

¹¹Isus le-a răspuns: „Ilie va veni și va pune totul în ordine. ¹²Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, însă ei nu l-au recunoscut și s-au purtat cu el după cum le-a plăcut. La fel va suferi și Fiul omului în mâinile lor.” ¹³Și ucenicii au înțeles că le vorbea despre Ioan Botezătorul.

Vindecarea unui epileptic

(Mc. 9.14-29; Lc. 9.37-43a)

¹⁴Când S-a întors la mulțime, un om a venit la Isus și a îngenunchat în fața Lui. ¹⁵Omul i-a zis: „Doamne, ai milă de fiul meu! Este epileptic și suferă mult. Adesea cade în foc sau în apă. ¹⁶L-am adus ucenicilor Tăi, dar nu l-au putut vindeca.”

¹⁷Isus a răspuns: „Oameni necredincioși, care umblați pe căi greșite! Cât trebuie să mai stau cu voi? Cât o să vă mai rabd? Aduceți băiatul la Mine!” ¹⁸Și Isus a poruncit duhului rău, care a ieșit afară din el. Așa că băiatul s-a vindecat chiar în clipa aceea.

¹⁹Apoi ucenicii au venit la Isus, L-au

luat deoparte și L-au întrebat: „Noi de ce nu am putut să scoatem duhul rău?”

²⁰Isus le-a spus: „Pentru că aveți prea puțină credință. Vă spun adevărul: dacă ați avea credință cât un bob de muștar, ați putea spune acestui munte: «Mută-te de aici, acolo!» și s-ar muta. Și nimic nu ar fi imposibil pentru voi.” ²¹

Isus vorbește despre moartea și învierea Sa

(Mc. 9.30-32; Lc. 9.43b-45)

²²Când s-au adunat în Galileea, Isus le-a spus: „Fiul omului va fi dat pe mâna oamenilor. ²³Ei îl vor omorî, dar în a treia zi va învia.” Ucenicii s-au întristat foarte mult.

Taxa pentru Templu

²⁴Când au intrat în Capernaum, cei ce strângeau taxele pentru Templu s-au apropiat de Petru și l-au întrebat:

„Învățătorul vostru nu plătește taxa pentru Templu?”

²⁵„Ba da”, i-a zis Petru. După ce a intrat în casă, Isus a vorbit primul și a spus: „Tu ce crezi, Simone? De la cine strâng împărații pământului taxe sau tribut? De la fiii lor sau de la străini?”

²⁶„De la străini!”, a răspuns Petru.

Isus i-a spus: „Deci fiii lor sunt scutiți de taxe. ²⁷Dar, ca să nu provocăm necazuri, du-te la mare, aruncă-ți undița și scoate afară primul pește pe care-l vei prinde, deschide-i gura și vei găsi o monedă de patru drahme. Ia-o și dă-o din partea Mea și a ta!”

Cel mai important în Împărăția cerurilor

(Mc. 9.33-37; Lc. 9.46-48)

Atunci ucenicii au venit la Isus și l-au spus: „Cine este cel mai important în Împărăția cerurilor?”

²Isus a chemat un copil la El, l-a pus să stea în fața lor ³și a zis: „Vă spun adevărul: până nu vă veți schimba și nu veți fi asemenea unor copilași, nu

veți intra în Împărăția cerurilor. ⁴De aceea, oricine va fi umil ca acest copil, va fi cel mai important în Împărăția cerurilor.

⁵Și oricine primește cu bucurie un astfel de copil în Numele Meu, pe Mine Mă primește.

Prilejuri de poticnire

(Mc. 9.42-48; Lc. 17.1-2)

⁶Iar pentru cel care este o piedică în calea acestor oameni simpli care cred în Mine, va fi mai bine să i se lege de gât o piatră de moară și să fie înecat în adâncul mării. ⁷Vai de oamenii din lume, din cauza lucrurilor care-i fac să păcătuiască! Întotdeauna vor fi ocazii de a păcătui. Dar vai de cel prin care vin aceste ocazii de a păcătui! ⁸Dacă mâna ta sau piciorul tău te face să păcătuiești, taie-l și aruncă-l! Mai bine să intri în viața eternă fără o mână sau fără un picior, decât să ai amândouă mâinile și picioarele, dar să fii aruncat în focul etern. ⁹Și dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l și aruncă-l! Mai bine să intri în viața eternă doar cu un ochi, decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în focul iadului.

Pilda cu oaia răătăcită

(Lc. 15.3-7)

¹⁰Aveți grijă să nu disprețuiți pe nici unul dintre acești micuți. Vă spun că ei au îngeri în cer, îngeri care îl văd mereu pe Tatăl Meu din ceruri. ¹¹

¹²Spuneți-Mi: voi ce credeți? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu le va lăsa el pe cele nouăzeci și nouă și se va duce să o găsească pe cea răătăcită? ¹³Ba da! Vă spun adevărul: atunci când o găsește, va fi mai fericit pentru ea, decât pentru cele nouăzeci și nouă care nu s-au pierdut. ¹⁴Tot așa, Tatăl vostru din ceruri nu vrea să se rătăcească nici una din aceste ființe aparent lipsite de importanță.

Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta

(Lc. 17.3)

¹⁵Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, du-te și vorbește-i între patru ochi despre greșeala lui. Dacă te ascultă, ți-ai câștigat din nou fratele. ¹⁶Dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine una sau două persoane, pentru ca orice se spune să poată fi susținut de spusele a doi sau trei martori. ¹⁷Dacă fratele tău nu-i va asculta nici pe martori, atunci spune lucrul acesta Bisericii. Dacă nu ascultă nici de Biserică, atunci poartă-te cu el ca și cum ar fi un necredincios sau un vameș.

¹⁸Vă spun adevărul: orice legați pe pământ este legat în ceruri și orice dezlegați pe pământ este dezlegat în ceruri.

¹⁹Vă spun adevărul: dacă doi dintre voi se înțeleg aici, pe pământ, să se roage pentru un lucru, acesta le va fi dat de Tatăl Meu din ceruri. ²⁰Pentru că oriunde sunt doi sau trei oameni adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.“

Pilda despre iertare

²¹Petru a venit la Isus și I-a spus: „Doamne, dacă fratele meu păcătuiește împotriva mea, de câte ori să-l iert? Până la șapte ori?”

²²Isus i-a zis: „Nu-ți spun că de șapte ori, ci, mai degrabă, de șaptezeci de ori câte șapte !

²³Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a hotărât să-și strângă datoriile de la slujitorii săi. ²⁴Când a început să facă socoteala, i-au adus un om care îi datora cincizeci de milioane de monede de argint. ²⁵De vreme ce omul nu avea ce să-i dea înapoi, stăpânul a hotărât ca acesta să fie vândut, împreună cu soția, copiii și tot ce avea și acei bani să fie dați stăpânului pentru ce datora omul.

²⁶Atunci slujitorul a căzut în genunchi

înaintea stăpânului lui și l-a rugat: «Ai răbdare cu mine și-ți voi plăti toată datoria!» ²⁷Stăpânului i s-a făcut milă de el, așa că a șters datoria omului și l-a lăsat să plece.

²⁸După ce a plecat, acest slujitor l-a găsit pe unul dintre ceilalți slujitori, care-i datora lui o sută de monede. L-a apucat de gât și i-a spus: «Plătește-mi datoria!»

²⁹Celălalt slujitor a căzut în genunchi înaintea lui, implorându-l: «Ai răbdare cu mine și-ți voi plăti!»

³⁰Dar primul slujitor a refuzat. L-a luat și l-a aruncat pe datornic în închisoare până își va plăti datoria. ³¹Când au văzut ce s-a întâmplat, ceilalți slujitori s-au întristat foarte tare. Așa că s-au dus să-i spună stăpânului lor tot ce s-a întâmplat.

³²Atunci stăpânul l-a chemat pe acel slujitor și i-a spus: «Slujitor rău! Ți-am șters toată datoria pe care o aveai la mine pentru că m-ai implorat să fac astfel. ³³N-ar fi trebuit să ai și tu îndurare față de cel care este slujitor ca tine, așa cum ți-am arătat și eu îndurare?» ³⁴Iar stăpânul s-a supărat foarte tare și l-a dat să fie pedepsit până-și va plăti datoria.

³⁵Așa vă va face și Tatăl Meu ceresc, dacă voi nu vă iertați fratele din toată inima.“

Despre divorț

(Mc. 10.1-12)

19 După ce a terminat Isus de spus aceste cuvinte, a plecat din Galileea și a intrat în ținutul Iudeii, de partea cealaltă a râului Iordan. ²⁰O mare mulțime de oameni L-a urmat și El i-a vindecat acolo.

³Niște farisei au venit la El ca să-L pună la încercare. I-au zis: „Este îngăduit ca un bărbat să divorțeze de soția sa din orice motiv?”

⁴Isus le-a răspuns: „Nu ați citit că, la început, Creatorul «i-a făcut bărbat și femeie?» ⁵Apoi Dumnezeu a spus: «De

aceea îi va lăsa bărbatul pe tatăl său și pe mama sa pentru a se uni cu soția sa și cei doi vor fi un singur trup.»⁶De aceea ei nu mai sunt doi, ci unul. Și nimeni nu ar trebui să despartă ce a unit Dumnezeu.“

⁷„Atunci de ce a dat Moise o poruncă prin care îi este permis bărbatului să divorțeze de soția sa scriindu-i o scrisoare de despărțire?“ „L-au întrebat fariseii.

⁸Isus le-a răspuns: „Moise a îngăduit să divorțați de soțiile voastre, din cauza inimilor voastre împietrite, dar la început nu a fost așa. ⁹Vă spun că, dacă un bărbat divorțează de soția lui — în afară de cazul când ea i-a fost necredincioasă — și se căsătorește cu alta, comite adulter.“

¹⁰Atunci, ucenicii I-au zis: „Dacă așa stau lucrurile cu relația dintre bărbat și femeie, mai bine să nu te căsătorești!“

¹¹Isus le-a spus: „Nu oricine poate accepta această învățătură, ci doar aceia cărora le-a fost dat! ¹²Sunt bărbați care nu se pot căsători : unii care din naștere sunt incapabili de procreare; alții care au ajuns ulterior în aceeași situație, fiind făcuți astfel de alți oameni; iar unii au renunțat la căsătorie pentru Împărăția cerurilor. Cine poate primi această învățătură, s-o primească.“

Isus și copiii

(Mc. 10.13-16; Lc. 18.15-17)

¹³La Isus au fost aduși niște copii, pentru ca El să-și pună mâinile peste ei și să Se roage pentru ei. Dar ucenicii i-au muștră. ¹⁴Isus le-a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu le stați în cale, pentru că Împărăția cerurilor este a unor ca ei.“ ¹⁵Isus Și-a pus mâinile peste ei, S-a rugat pentru ei și apoi a plecat de acolo.

Tânărul bogat

(Mc. 10.17-31; Lc. 18.18-30)

¹⁶Era acolo un om care s-a apropiat de Isus și L-a întrebat: „Învățătorule,

ce bine să fac pentru ca să am viață eternă?“

¹⁷Isus a răspuns: „De ce Mă întrebi: «Ce bine?» Binele este Unul singur! Dacă vrei să ai viață eternă, împlinește poruncile.“

¹⁸Omul L-a întrebat: „Care?“

Isus i-a zis: „«Să nu ucizi, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu minți, ¹⁹să-i respecti pe tatăl tău și pe mama ta.» Și: «Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.»“

²⁰Tânărul i-a spus: „Am respectat toate aceste porunci. Ce-mi lipsește?“

²¹Isus i-a spus: „Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde tot ce ai și dăruiește săracilor, ca să ai o comoară în ceruri. Apoi, vino și urmează-Mă!“

²²Dar când a auzit tânărul aceste lucruri, a plecat întristat, pentru că era foarte bogat.

²³Isus le-a spus ucenicilor: „Vă spun adevărul: va fi foarte greu pentru cel bogat să intre în Împărăția cerurilor! ²⁴Vă spun că este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin gaura acului, decât pentru cel bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu!“

²⁵Când au auzit ucenicii aceste cuvinte, au rămas foarte mirați și au întrebat: „Atunci cine poate fi mântuit?“

²⁶Isus S-a uitat la ei și le-a zis: „Acesta este un lucru pe care oamenii nu-l pot face singuri, dar Dumnezeu poate face orice.“ ²⁷Petru a spus: „Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat. Ce folos vom avea?“

²⁸Și Isus le-a răspuns: „În lumea cea nouă care va veni, când Fiul omului va sta pe tronul Său măreț, voi, cei care M-ați urmat, veți sta pe douăsprezece tronuri și veți judeca poporul lui Dumnezeu. ²⁹Și oricine a lăsat case sau frați și surori, tată și mamă sau copii sau ogoare pentru Mine, va primi de o sută de ori mai mult și va moșteni viața eternă. ³⁰Și mulți dintre cei care sunt acum cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă vor fi cei dintâi.

Pilda lucrătorilor viei

20 Împărăția cerurilor este ca un proprietar de pământ care s-a dus de dimineață să angajeze

lucrători pentru via sa. ²S-a înțeles cu lucrătorii să le plătească o monedă de argint pe zi și apoi i-a trimis la vie.

³Pe la ora nouă dimineața, a plecat de acasă și a văzut niște oameni care stăteau în piață fără să facă nimic. ⁴Și le-a spus: «Duceți-vă în via mea și vă voi plăti așa cum trebuie.» ⁵Așa că au plecat să lucreze în vie.

Încă o dată, pe la amiază și pe la ora trei, proprietarul a plecat de acasă și a făcut la fel. ⁶Pe la ora cinci, a plecat iarăși de acasă și a găsit niște oameni stând în piață. I-a întrebat: «De ce stați aici toată ziua fără să faceți nimic?»

⁷«Pentru că nu ne-a angajat nimeni la lucru», i-au zis ei.

«Duceți-vă și voi în via mea!», le-a spus proprietarul.

⁸La sfârșitul zilei, proprietarul viei i-a spus administratorului său: «Cheamă lucrătorii și plătește-i, începând cu ultimii angajați și terminând cu primii angajați.»

⁹Cei care fuseseră angajați pe la cinci, au venit și au primit o monedă de argint. ¹⁰Când au venit primii angajați, au crezut că vor primi mai mult, dar fiecare a primit câte o monedă de argint. ¹¹Au luat-o și au început să se plângă proprietarului viei, ¹²zicând: «Acestia din urmă au fost angajați numai pentru o oră și pe noi ne-ai plătit cât i-ai plătit și pe ei, chiar dacă noi am lucrat toată ziua sub soarele arzător.»

¹³Proprietarul le-a spus: «Prietene, nu sunt nedrept cu tine. Nu ne-am înțeles să vă plătesc cu o monedă de argint? ¹⁴Ia ce-i al tău și du-te acasă. Vreau să dau ultimului lucrător angajat cât v-am dat și vouă. ¹⁵Nu am eu dreptul să fac ce vreau cu ce am? Sunteți invidioși pentru că sunt bun cu oamenii?»

¹⁶«Căci cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei dintâi vor fi cei din urmă!»

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

(Mc. 10.32-34; Lc. 18.31-34)

¹⁷Isus era în drum spre Ierusalim. În timp ce mergea, i-a luat pe cei doisprezece ucenici deoparte și le-a zis: ¹⁸„Ascultați! Mergem spre Ierusalim. Fiul omului va fi dat pe mâna conducătorilor preoților și a învățătorilor Legii și aceștia îl vor condamna la moarte. ¹⁹Apoi îl vor da pe mâna neevreilor, ca să-și bată joc de El, să-L biciuiască și să-L răstignească, dar în a treia zi va învia.“

Cererea mamei fiilor lui Zebedei

(Mc. 10.35-45)

²⁰Atunci a venit la Isus mama fiilor lui Zebedei împreună cu fiii săi. S-a închinat în fața Lui și L-a rugat să facă ceva pentru ea.

²¹El a întrebat-o: „Ce vrei?”

Și ea I-a zis: „Promite-mi că acești doi fii ai mei vor sta unul la dreapta și altul la stânga Ta, în Împărăția Ta!”

²²Isus i-a răspuns: „Nu știi ce cereți! Puteți voi să beți din paharul suferinței din care voi bea Eu? “

„Da, putem“, i-au zis ei.

²³Isus le-a zis: „O să beți, într-adevăr, din paharul suferinței Mele. Dar nu sunt Eu Acela care acordă privilegiul de a sta la dreapta sau la stânga Mea, ci Tatăl Meu îl va da celor pentru care au fost pregătite aceste locuri.“

²⁴Când au auzit ceilalți zece ucenici, s-au supărat pe cei doi frați. ²⁵Isus i-a chemat la El și le-a zis: „Știți că cei ce sunt conducători peste neevrei își arată puterea față de ei, iar conducătorii lor cei mai importanți își exercită autoritatea asupra lor. ²⁶Dar nu ar trebui să fie la fel cu voi. Oricine vrea să devină mare printre voi, trebuie să fie slujitorul vostru. ²⁷Și oricare dintre voi vrea să fie primul, acela să vă fie ca un sclav. ²⁸Trebuie

să fiți asemenea Fiului omului, care nu a venit să fie slujit, ci El să slujească și să-și dea viața ca preț de răscumpărare pentru ca mulți oameni să fie eliberați.“

Vindecarea orbilor din Ierihon

(Mc. 10.46-52; Lc. 18.35-43)

²⁹Pe când plecau din Ierihon, o mare mulțime L-a urmat. ³⁰Erau acolo doi orbi care stăteau lângă drum. Când au auzit că trece Isus, au strigat: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!“

³¹Mulțimea i-a certat și le-a spus să tacă. Dar ei au început să strige și mai tare: „Doamne, Fiul lui David, ai milă de noi!“

³²Atunci Isus S-a oprit, i-a chemat și le-a zis: „Ce vreți să fac pentru voi?“

³³„Vrem să vedem, Doamne!“, I-au răspuns ei.

³⁴Lui Isus I s-a făcut milă de ei și le-a atins ochii. Chiar din clipa aceea au început să vadă din nou și L-au urmat.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

(Mc. 11.1-11; Lc. 19.28-38; Ioan 12.12-19)

21 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre Muntele Măslinilor, Isus i-a trimis pe doi dintre ucenici, ²spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Veți găsi acolo o măgăriță legată și cu ea, un măgăruș. Dezlegați-i și aduceți-i la Mine! ³Dacă vă zice cineva ceva, spuneți-i: «Domnul are nevoie de ei și îi va trimite înapoi curând.»“

⁴Acestea s-au întâmplat ca să se îplinească ceea ce fusese spus de către profet:

⁵„Spuneți cetății Sionului:

«Iată! Împăratul tău vine la tine! Este smerit și vine călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unui animal de povară.»“

Zaharia 9.9

⁶Ucenicii s-au dus și au făcut așa cum le poruncise Isus. ⁷Au adus măgărița și măgărușul. Apoi și-au pus hainele

peste ei și Isus S-a așezat deasupra. ⁸Cei mai mulți dintre oameni și-au așternut hainele pe drum, iar alții au rupt ramuri din copaci, pe care le-au așternut pe drum. ⁹Mulțimea care mergea înaintea și în urma Lui striga:

„Laudă Ție, Fiul lui David! Binecuvântat să fie Cel ce vine în Numele Domnului!“

Psalmul 118.26

Laudă lui Dumnezeu în ceruri!“

¹⁰Când a intrat Isus în Ierusalim, cetatea întreagă era cuprinsă de agitație și oamenii întrebau: „Cine este acest om?“

¹¹Iar mulțimile răspundeau mereu: „Acesta este profetul Isus; vine din Nazaret, din ținutul Galileii.“

Alungarea vânzătorilor din Templu

(Mc. 11.15-19; Lc. 19.45-48; Ioan 2.13-22)

¹²Isus a intrat în Templu și i-a alungat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu. A răsturnat mesele celor ce schimbau bani și scaunele celor ce vindeau porumbei. ¹³Isus le-a zis: „Este scris în Scriptură: «Casa Mea va fi un loc pentru rugăciune» și voi ați făcut din ea «o peșteră pentru tâlhari!»“

¹⁴Niște orbi și niște infirmi au venit la El în Templu și i-a vindecat. ¹⁵Când conducătorii preoților și învățătorii Legii au văzut minunile pe care le făcuse Isus și pe copiii din Templu strigând: «Lăudat să fie Fiul lui David!», s-au supărat și L-au întrebat: ¹⁶„Auzi ce spun acești copii?“

Și Isus le-a răspuns: „Da, aud. Oare n-ați citit în Scriptură: «Ai făcut astfel încât până și copiii și pruncii care sug cântă laude?»“

¹⁷Apoi i-a lăsat și a plecat de la Ierusalim în Betania, unde Și-a petrecut noaptea.

Puterea credinței

(Mc. 11.12-14, 20-24)

¹⁸Dimineața devreme, pe când venea spre cetate, lui Isus I s-a făcut

foame.¹⁹A văzut un smochin lângă drum, S-a dus spre el, dar nu a găsit decât frunze. Așa că i-a zis: „Să nu mai dai roade niciodată!” Iar smochinul s-a uscat pe loc.

²⁰Când au văzut ucenicii acest lucru, au rămas uimiți și au zis: „Cum de s-a uscat atât de repede smochinul?”

²¹Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că, dacă aveți credință și nu vă îndoțiți, nu numai că veți putea face smochinului ce i-am făcut Eu, dar dacă spuneți acestui munte: «Ridică-te și aruncă-te în mare!», așa se va întâmpla.²²Și orice veți cere în rugăciune, cu credință, veți primi.”

Autoritatea lui Isus

(Mc. 11.27-33; Lc. 20.1-8)

²³După ce a intrat Isus în Templu, conducătorii preoților și bătrânii poporului au venit la El, în timp ce îi învăța pe oameni și L-au întrebat: „Cu ce autoritate faci Tu aceste lucruri și cine Ți-a dat această autoritate?”

²⁴Isus le-a răspuns: „Am să vă pun și Eu doar o întrebare și, dacă Îmi răspundeți, vă voi spune și Eu cu ce autoritate fac acestea.²⁵De unde venea botezul lui Ioan? De la Dumnezeu sau de la oameni?”

Au început să vorbească între ei și au zis: „Dacă spunem: «De la Dumnezeu», va zice: «Atunci de ce nu l-ați crezut?».”²⁶Iar dacă spunem: «De la oameni», ne temem de reacția oamenilor, pentru că mulțimea îl consideră pe Ioan un profet.»“

²⁷Așa că I-au răspuns: „Nu știm de unde venea!”

„Atunci nici Eu n-am să vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri”, le-a spus Isus.

Pilda celor doi fii

²⁸„Spuneți-Mi, ce credeți? Un om avea doi fii. S-a dus la primul și i-a zis: «Fiule, du-te și lucrează astăzi la vie!», dar fiul i-a răspuns: «Nu mă duc!»

²⁹Dar mai târziu s-a răzgândit și s-a

dus.

³⁰Apoi s-a dus la celălalt fiu și i-a spus același lucru. Iar el i-a zis: «Mă voi duce, domnule!» Dar nu s-a dus.

³¹Care dintre ei a făcut ce i-a spus tatăl?”

Și ei au zis: „Primul.”

Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: vameșii și prostituatele vor intra în Împărăția lui Dumnezeu înaintea voastră.³²Căci Ioan a venit să vă arate cum să trăiți drept și nu l-ați crezut. Însă vameșii și prostituatele l-au crezut. Voi ați văzut că s-a întâmplat așa și tot ați refuzat să vă schimbați viața și să-l credeți.”

Pilda viticultorilor

(Mc. 12.1-12; Lc. 20.9-19)

³³„Ascultați altă pildă. Era odată un proprietar care plantase o vie. A pus un gard în jurul ei, a săpat o groapă pentru teasc și a construit un turn de pază. Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat în călătorie.³⁴Când a venit vremea recoltării strugurilor, proprietarul viei și-a trimis slujitorii la viticultori pentru a-și lua partea sa din struguri.

³⁵Dar viticultorii i-au prins pe slujitori. Pe unul l-au bătut, pe unul l-au omorât și pe celălalt l-au lovit cu pietre.³⁶Proprietarul viei și-a trimis slujitorii încă o dată, mai mulți decât prima dată, dar viticultorii le-au făcut la fel.³⁷Apoi l-a trimis pe fiul său, spunându-și: «Cu siguranță, îl vor respecta pe fiul meu!»

³⁸Dar când l-au văzut viticultorii pe fiu, și-au spus: «Acesta este moștenitorul! Haideți să-l omorâm și să-i luăm moștenirea.»³⁹Așa că l-au prins, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

⁴⁰Deci ce le va face proprietarul viei acelor viticultori când va veni?”

⁴¹Ei I-au spus: „Îi va nimici fără milă pe acei viticultori răi și va da via pe mâna altor viticultori, care-i vor da partea sa din recoltă la timp.”

⁴²Isus le-a zis: „Cu siguranță ați citit

în Scripturi:

«Piatra pe care au aruncat-o zidarii a devenit piatra din capul unghiului.

Domnul a făcut lucrul acesta și este minunat în ochii noștri.»

Psalmul 118.22-23

⁴³De aceea vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui popor care va aduce roadele potrivite pentru Împărăție. ⁴⁴Cel ce va cădea peste piatra aceasta va fi făcut bucăți și dacă piatra va cădea peste cineva, îl va zdrobi.“

⁴⁵Când conducătorii preoților și fariseii au auzit pildele lui Isus, au înțeles că era vorba despre ei. ⁴⁶Ar fi încercat să-L aresteze, dar le era teamă de mulțime pentru că oamenii Îl considerau un profet.

Pilda petrecerii de nuntă

(Lc. 14.15-24)

22

Isus a început să vorbească din nou în pilde și a spus: ²„Împărăția cerurilor este

ca un împărat care a dat o petrecere de nuntă pentru fiul său. ³A trimis slujitorii să-i cheme pe cei invitați la petrecere, dar ei n-au vrut să vină.

⁴A trimis din nou alți slujitori și le-a zis: «Spuneți celor care au fost invitați: Iată, masa este gata. Boii și vitele cele îngrășate au fost tăiate și totul este pregătit. Veniți la petrecerea de nuntă!»

⁵Dar cei invitați n-au vrut să asculte și au plecat. Unul a plecat să-și lucreze ogorul și altul la afacerile sale. ⁶Iar ceilalți i-au prins pe slujitorii împăratului, i-au batjocorit și i-au omorât. ⁷Împăratul s-a înfuriat. Și-a trimis soldații, care i-au omorât pe acei ucigași și le-au ars cetatea.

⁸Apoi împăratul le-a spus slujitorilor săi: «Petrecerea de nuntă este gata, dar cei invitați nu au meritat această cinste. ⁹Așa că duceți-vă la colțurile străzilor și invitați la petrecerea de nuntă pe oricine veți găsi.» ¹⁰Slujitorii s-au dus pe străzi și au strâns pe câți au putut găsi, oameni buni și răi, iar

sala unde avea loc petrecerea era plină de oaspeți.

¹¹Când a intrat împăratul să-și vadă oaspeții, a observat un om care nu era îmbrăcat în haine de nuntă. ¹²El i-a spus: «Prietene, cum ai venit aici fără să ai haine de nuntă?» Dar omul nu a răspuns. ¹³Atunci împăratul le-a zis slujitorilor: «Legați-l de mâini și de picioare și aruncați-l în întunericul de afară, unde vor fi plânsete și scrâșnet de dinți.

¹⁴Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși!»“

Taxele pentru Cezar

(Mc. 12.13-17; Lc. 20.20-26)

¹⁵Apoi, fariseii au plecat și au pus la cale un plan prin care să-L prindă pe Isus spunând ceva greșit, ca să-L poată acuza. ¹⁶Ei și-au trimis ucenicii la El, împreună cu irodienii și I-au spus: „Învățătorule, noi știm că spui adevărul, că-i înveți pe oameni adevărul despre calea lui Dumnezeu și că nu-Ți pasă ce cred ceilalți pentru că Tu nu dai atenție poziției sociale a oamenilor. ¹⁷Așa că, spune-ne ce crezi: este bine să plătim taxele Cezarului sau nu?”

¹⁸Isus le știa intențiile rele, așa că a spus: „Ipocriților! De ce încercați să Mă prindeți în cursă? ¹⁹Arătați-Mi o monedă pentru plățirea taxelor.“ Așa că I-au adus o monedă de argint. ²⁰Apoi le-a spus: „Ale cui sunt chipul și inscripția de pe ea?”

²¹Ei I-au răspuns: „Ale Cezarului.“

„Ei bine, dați Cezarului ce-i al Cezarului și dați lui Dumnezeu ce-i al lui Dumnezeu!“ le-a zis Isus.

²²Când au auzit acestea, ei au rămas foarte uimiți. Așa că L-au lăsat și au plecat.

Despre înviere

(Mc. 12.18-27; Lc. 20.27-40)

²³În aceeași zi au venit la El niște saducheii. Ei sunt cei care spun că nu există înviere. Ei L-au întrebat: ²⁴„Învățătorule, Moise ne-a

învățat astfel: «Dacă un om moare fără să aibă copii, fratele său s-o ia de nevastă pe văduvă și să aibă copii pentru fratele său mort.»²⁵ Erau șapte frați printre noi. Primul s-a însurat și după un timp a murit. Pentru că nu avea copii, fratele său a luat-o de nevastă pe văduvă.²⁶ Tot așa s-a întâmplat și cu al doilea și al treilea frate, până la cel de-al șaptelea.²⁷ La urmă, a murit și femeia.²⁸ Te întrebăm: la înviere, cu care dintre cei șapte va fi ea măritată, de vreme ce toți au avut-o de nevastă?»

²⁹ Isus le-a răspuns: „Sunteți departe de adevăr, căci nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.³⁰ După înviere, oamenii nu se vor însura și nici nu se vor mărita. Ei vor fi ca îngerii în ceruri.³¹ În ceea ce privește învierea morților, nu ați citit ce v-a spus Dumnezeu? El a spus: ³² «Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.» Deci Dumnezeu este Dumnezeul celor vii, și nu al celor morți.“

³³ Când au auzit aceste lucruri, oamenii au rămas foarte uimiți de învățătura Lui.

Cea mai mare poruncă

(Mc. 12.28-34; Lc. 10.25-28)

³⁴ Când au auzit fariseii că Isus le-a închis gura saducheilor cu răspunsul Său, s-au adunat la un loc.³⁵ Unul din ei, un foarte bun cunoscător al Legii, încercând să-L prindă în capcană,³⁶ L-a întrebat: „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”

³⁷ Isus i-a spus: „Iubește-L pe Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.»³⁸ Aceasta este prima și cea mai mare poruncă.³⁹ Iar cea de-a doua, care seamănă cu prima: «Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși.»⁴⁰ Toată Legea și Profeții se bazează pe aceste două porunci.“

Al cui fiu este Cristosul?

(Mc. 12.35-37; Lc. 20.41-44)

⁴¹ Pe când fariseii erau adunați împreună, Isus i-a întrebat: ⁴² „Ce credeți despre Mesia? Al cui Fiu este?”

„Al lui David“, I-au răspuns ei.

⁴³ El le-a zis: „Atunci cum se face că David, prin Duhul, L-a numit Domn pe Mesia, când a spus:

⁴⁴ «Domnul Dumnezeu a spus

Domnului Cristos meu:

Stai la dreapta Mea, până când Ți-i voi pune la picioare pe toți dușmanii Tăi.»“?

Psalmul 110.1

⁴⁵ Atunci, dacă David L-a numit «Domn», cum poate fi Mesia fiul lui David?“ ⁴⁶ Nimeni nu l-a putut răspunde și nimeni nu a mai îndrăznit să-L întrebe ceva din ziua aceea.

Isus îi critică pe cărturari și pe farisei

(Mc. 12.38-40; Lc. 11.37-52; 20.45-47)

23 Apoi Isus a vorbit mulțimii și ucenicilor.

² El le-a spus: „Învățătorii Legii și fariseii au autoritatea de a explica Legea lui Moise.³ Așa că, fiți atenți și faceți tot ce vă spun ei să faceți, dar nu faceți ceea ce fac ei. Pentru că ei vorbesc, dar nu fac.⁴ Ei dau legi severe, care sunt greu de urmat și îi silesc pe oameni să le îndeplinească. Dar ei nu mișcă nici măcar un deget ca să respecte aceste legi.

⁵ Ei fac toate faptele lor pentru a fi văzuți de oameni pentru că vor să arate cât de sfinți sunt și își tot măresc filacterele și-și lungesc ciucurii hainelor.⁶ Le place să aibă locurile mai importante la petreceri și scaunele din față în sinagogi.⁷ Le place să fie salutați cu respect în piețe și să fie numiți de oameni «învățători».

⁸ Dar voi să nu-i lăsați pe oameni să vă numească «învățători», pentru că aveți un singur Învățător, iar voi toți sunteți frați și surori.⁹ Și nu numiți pe nimeni de pe acest pământ: «Tată»,

pentru că aveți un singur Tată: Cel care este în ceruri. ¹⁰Nici să nu-i lăsați pe oameni să vă spună: «Stăpâne», pentru că aveți un singur Stăpân și Acela este Cristos. ¹¹Cel mai important dintre voi să fie slujitorul vostru. ¹²Oricine se înalță va fi smerit, iar oricine se smerește va fi înălțat.

¹³Vai de voi, învățători ai Legii și farisei ipocriți, căci voi le închideți oamenilor ușile Împărăției cerurilor. Nici voi nu intrați în Împărăție, nici celor ce încearcă să intre nu le dați voie. ¹⁴

¹⁵Vai de voi, învățători ai Legii și farisei ipocriți! Vă faceți luntre și punte pentru a găsi pe cineva care să vă urmeze și când îl găsiți, îl faceți de două ori mai rău decât voi.

¹⁶Vai de voi, călăuze oarbe care spuneți: «Dacă cineva jură pe Templu, nu este legat cu nimic să-și țină promisiunea, dar dacă cineva jură pe aurul din Templu, atunci trebuie să și-o țină.» ¹⁷Orbi, nebuni ce sunteți! Ce este mai mare: aurul din Templu sau Templul, care a sfințit acel aur? ¹⁸Voi spuneți: «Dacă cineva jură pe altar, jurământul acela nu-l leagă cu nimic, dar dacă cineva jură pe darul de pe altar, trebuie să-și țină jurământul.» ¹⁹Orbilor! Ce este mai mare: darul sau altarul care sfințește acel dar? ²⁰Deci, dacă cineva jură pe altar, jură pe altar și pe tot ce este pe altar. ²¹Și dacă cineva jură pe Templu, jură și pe Templu, și pe tot ce este în Templu. ²²Iar dacă cineva jură pe ceruri, atunci jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel ce stă pe el.

²³Vai de voi, învățători ai Legii și farisei ipocriți! Voi dați o zecime din tot ce aveți: din izmă, din mărar și din chimen și ați lăsat deoparte lucrurile cele mai importante din învățătura Legii: dreptatea, mila și credința. Ar fi trebuit să le împliniți pe acestea din urmă, fără să le lăsați deoparte pe celelalte. ²⁴Sunteți călăuze oarbe, care strecoară țânțarul și înghit cămila!

²⁵Vai de voi, învățători ai Legii și

farisei ipocriți! Voi spălați paharele și vasele pe dinafară, dar pe dinăuntru sunt pline de ce ați obținut prin jefuire și lăcomie. ²⁶Farisei orbi, întâi curățați paharul pe dinăuntru, pentru ca să poată fi curățat și pe dinafară!

²⁷Vai de voi, învățători și farisei ipocriți! Sunteți ca mormintele văruite, care arată bine pe dinafară, dar înăuntru sunt pline de oasele morților și de tot felul de necurății. ²⁸Tot așa și voi, pe dinafară păreți buni, dar pe dinăuntru sunteți plini de prefăcătorie și răutate.

²⁹Vai de voi, învățători și farisei ipocriți! Faceți morminte pentru profeți și decorați mormintele celor drepti. ³⁰Și ziceți: «Dacă am fi trăit pe vremea strămoșilor noștri, nu i-am fi ajutat să ucidă profeții.» ³¹Deci recunoașteți că sunteți urmașii celor ce-au ucis profeții. ³²Și apoi vă duceți și terminați ce-au început strămoșii voștri! ³³Șerpi! Pui de vipere! Cum credeți că veți scăpa de pedeapsa iadului? ³⁴Așa că vă spun următorul lucru: Îmi voi trimite profeții, înțelepții și învățătorii. Îi veți ucide pe unii și-i veți răstigni pe alții. Pe unii îi veți biciui în sinagogile voastre și pe alții îi veți goni din cetate în cetate. ³⁵Astfel veți fi vinovați de uciderea fiecărui om drept de pe acest pământ, de la uciderea lui Abel, cel bun și neprihănit, până la uciderea lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între Templu și altar. ³⁶Vă spun adevărul, pedeapsa pentru toate acestea va cădea asupra acestei generații.“

Isus către cetatea Ierusalim

(Lc. 13.34-35)

³⁷„Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și omori cu pietre mesagerii trimiși la tine! De câte ori am vrut să-ți strâng copiii la un loc, așa cum găina își strânge puii sub aripile ei și voi n-ați vrut! ³⁸Acum casa voastră va rămâne pustie. ³⁹Într-adevăr, vă spun că nu Mă veți mai vedea până nu veți

spune: «Binecuvântat fie Cel ce vine în Numele Domnului!»“

Distrugerea viitoare a Templului

(Mc. 13.1-31; Lc. 21.5-33)

24 Isus tocmai părăsise Templul și mergea pe drum, când ucenicii au venit să-I arate clădirile Templului. ²El le-a zis: „Vedeți toate acestea? Vă spun adevărul: nu va rămâne piatră peste piatră și totul va fi distrus.“

³Pe când Isus stătea pe Muntele Măslinilor, ucenicii au venit singuri la El și I-au spus: „Spune-ne: când se vor întâmpla acestea? Care va fi semnul revenirii Tale și al sfârșitului lumii ?“

⁴Isus le-a spus: „Aveți grijă să nu vă înșele nimeni. ⁵Căci mulți vor veni în Numele Meu și vor spune: «Eu sunt Cristosul!», înșelându-i pe mulți. ⁶Veți auzi despre războaie și relatări despre războaie. Dar să nu vă neliniștiți. Astfel de lucruri trebuie să se întâmple, însă sfârșitul încă nu va veni. ⁷Un popor se va ridica împotriva altui popor și o împărăție se va ridica împotriva altei împărății. Peste tot va fi foamete și vor fi cutremure. ⁸Acestea sunt doar începutul, așa cum sunt primele dureri ale nașterii.

⁹Vă vor da să fiți pedepsiți și uciși. Veți fi urâți de toate națiunile pentru că sunteți ucenicii Mei. ¹⁰Atunci mulți vor renunța la credință. Se vor da unul pe altul pe mâna autorităților și se vor urî. ¹¹Vor fi mulți profeți falși care se vor ridica și-i vor înșela pe mulți. ¹²Pentru că nelegiuirea oamenilor va crește, dragostea multor credincioși se va răci. ¹³Însă cel ce va răbda până la sfârșit va fi mântuit. ¹⁴Iar Vestea Bună a Împărăției va fi proclamată în întreaga lume, drept mărturie pentru toate națiunile. Apoi va veni sfârșitul. ¹⁵Veți vedea «lucrul dezgustător care aduce distrugere», despre care a vorbit profetul Daniel, «așezat în Locul Sfânt» (cine citește să-

nțeleagă!). ¹⁶Cei ce vor fi în Iudeea să fugă în munți. ¹⁷Cel ce este pe acoperiș să nu coboare pentru a-și lua lucrurile din casă. ¹⁸Și nici cel de pe câmp să nu se întoarcă acasă ca să-și ia haina. ¹⁹Vai de femeile însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! ²⁰Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna și nici într-o zi de sabbat. ²¹Căci atunci va fi un mare necaz, așa cum nu a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nu va mai fi altul la fel. ²²Numai că, Dumnezeu a hotărât ca acele zile să fie scurtate, pentru că altfel nimeni nu ar supraviețui. Însă datorită celor aleși, El va scurta acele zile. ²³Dacă atunci vă va spune cineva: «Iată-l pe Cristos!», sau «Iată-L aici!», să nu-l credeți. ²⁴Pentru că se vor ridica cristoși și profeți falși, care vor face semne mari și minuni, încercând să-i înșele, dacă s-ar putea, chiar și pe cei aleși. ²⁵Iată, v-am prevenit!

²⁶Așa că, dacă ei vă spun: «Iată, Mesia este în pustie!», să nu vă duceți acolo. Iar dacă vă zic: «Iată, este într-o cameră!», să nu-i credeți. ²⁷Căci venirea Fiului omului va fi ca fulgerul care vine de la răsărit și luminează cerul până la apus. ²⁸Oriunde este un cadavru, acolo se vor aduna și vulturii.

²⁹Îndată după acele zile de necaz, se vor întâmpla următoarele lucruri:

«soarele se va întuneca,
luna nu va mai lumina,
stelele vor cădea din cer,
iar corpurile cerești vor fi clătinate.»

³⁰Atunci, semnul *venirii* Fiului omului va apărea pe cer. Toate popoarele pământului vor jeli și-L vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și mare glorie. ³¹El își va trimite îngerii care, cu sunetul puternic al unei trâmbițe, îi vor aduna de peste tot pe cei aleși, de la un capăt la altul al cerului.

³²Învățați de la smochin pilda sa. Imediat după ce i se frăgezesc ramurile și-i dau frunzele știți că se

apropie vara. ³³Tot așa, când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, veți ști că venirea Lui este aproape, chiar la ușă. ³⁴Vă spun adevărul: nu va trece această generație până nu se vor întâmpla toate acestea. ³⁵Cerurile și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece.

Fiți pregătiți

(Mc. 13.32-37; Lc. 17.26-30, 34-36)

³⁶Dar nimeni nu știe despre ziua sau ora aceea, nici îngerii din cer, nici Fiul. Doar Tatăl știe. ³⁷Venirea Fiului omului va fi ca în zilele lui Noe. ³⁸În zilele dinaintea potopului, oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie. ³⁹Și nu știa ce se va întâmpla, până când a venit potopul și i-a măturat pe toți. La fel va fi la venirea Fiului omului. ⁴⁰Atunci, din doi oameni care vor lucra pe câmp, unul va fi luat, iar altul va fi lăsat în urmă. ⁴¹Din două femei care vor fi la moară, măcinând grâne, una va fi luată și cealaltă lăsată în urmă. ⁴²Fiți pregătiți, pentru că nu știți când va veni Domnul vostru. ⁴³Amintiți-vă că, dacă ar fi știut stăpânul casei când avea să vină hoțul, ar fi stat treaz și nu ar fi lăsat să-i fie spartă casa. ⁴⁴De aceea, să fiți pregătiți, căci Fiul omului va veni pe neașteptate.

Slujitorul credincios și slujitorul necredincios

(Lc. 12.41-48)

⁴⁵Cine este slujitorul demn de încredere și înțelept, care a fost pus de stăpân peste ceilalți slujitori, ca să le dea de mâncare la timp? ⁴⁶Ferice de slujitorul acesta pe care stăpânul său îl găsește făcându-și treaba la venirea sa! ⁴⁷Vă spun adevărul: îl va pune peste toate averile sale. ⁴⁸Gândiți-vă la slujitorul rău, care-și zice: «Stăpânul meu nu se va întoarce prea curând.» ⁴⁹Și începe să-i bată pe

ceilalți slujitori și să mănânce și să bea cu bețivii. ⁵⁰Iar stăpânul celui slujitor va veni pe neașteptate, la un ceas pe care el nu-l va ști. ⁵¹Îl va pedepsi aspru și-l va da la un loc cu ipocriții, acolo unde vor fi plânsete și scrâșnet de dinți.

Cele zece fecioare

25 În acea zi, Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece

fecioare, care și-au luat lămpile cu ele și au ieșit să-l întâmpine pe mire. ²Cinci dintre ele nu erau înțelepte și cinci erau înțelepte. ³Cele neînțelepte au luat lămpile, dar nu au luat și ulei cu ele. ⁴Pe când cele înțelepte, o dată cu lămpile lor, au luat și uleide rezervă în vase. ⁵Pentru că mirele întârzia, toate fecioarele au obosit și au adormit. ⁶Însă pe la miezul nopții cineva a strigat «Iată, vine mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!»

⁷Toate fecioarele s-au sculat imediat și și-au pregătit lămpile. ⁸Fecioarele neînțelepte le-au zis celor înțelepte: «Dați-ne din uleiul vostru, pentru că lămpile noastre se sting!»

⁹Cele înțelepte le-au zis: «Nu putem să vă dăm, pentru că s-ar putea să nu mai fie destul nici pentru noi, nici pentru voi. Mai bine, duceți-vă la vânzătorii de ulei și cumpărați-vă!»

¹⁰Pe când erau ele plecate să cumpere ulei, a sosit mirele. Iar fecioarele care erau gata au intrat cu el la nuntă. Apoi ușa a fost închisă.

¹¹Mai târziu, când au venit și celelalte fecioare, au spus: «Doamne! Doamne! Deschide-ne!»

¹²El le-a răspuns: «Vă spun că, într-adevăr, nu vă cunosc.»

¹³Așa că fiți pregătiți, căci nu știți ziua sau ora venirii Lui.

Folosirea lucrurilor încredințate de Dumnezeu

(Lc. 19.11-27)

¹⁴Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care urma să plece într-o

călătorie. I-a chemat pe sclavii săi și le-a încredințat averea lui.¹⁵I-a dat unuia dintre ei treizeci de mii de monede, unuia douăsprezece mii de monede și altuia șase mii de monede. A dat fiecăruia după abilitățile sale. Apoi a plecat în călătorie.¹⁶Cel care primise treizeci de mii de monede a început imediat să facă negoț cu ei și a mai câștigat treizeci de mii de monede.¹⁷Tot așa, cel care primise douăsprezece mii de monede, a mai câștigat douăsprezece mii.¹⁸Însă cel ce primise șase mii de monede, s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns banii stăpânului său.

¹⁹După mult timp, stăpânul acelor sclavi a venit și a făcut socoteala cu ei.²⁰Cel care primise treizeci de mii de monede a venit și i-a adus stăpânului alte treizeci de mii de monede. Și i-a spus: «Doamne, tu mi-ai dat treizeci de mii de monede; iată încă treizeci de mii pe care le-am câștigat!»

²¹Stăpânul i-a spus: «Bine, sclav bun și credincios! Ai fost de încredere peste puține lucruri și-ți voi încredința multe altele. Intră și bucură-te cu stăpânul tău!»

²²Apoi s-a apropiat cel cu douăsprezece mii de monede și i-a spus: «Doamne, mi-ai dat douăsprezece mii de monede; iată încă douăsprezece mii pe care le-am câștigat.»

²³Stăpânul său i-a spus: «Bine, sclav bun și credincios! Ai fost de încredere peste puțin și-ți voi încredința multe alte lucruri. Intră și bucură-te cu stăpânul tău!»

²⁴Apoi a venit cel care primise șase mii de monede și i-a spus: «Doamne, știu că ești un om aspru. Seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat.²⁵M-am temut; de aceea, m-am dus și am ascuns banii în pământ. Iată, primește ce-i al tău!»

²⁶Stăpânul său i-a răspuns: «Sclav rău și leneș! Știi că seceri de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat.²⁷Trebuia să-mi pui banii în

bancă pentru ca, la venirea mea, să iau cu dobândă ceea ce este al meu.

²⁸De aceea, luați-i cele șase mii de monede și dați-le celui cu șizeci de mii de monede.²⁹Oricui va folosi ce are i se va da mai mult și va avea mai mult decât are nevoie. Dar oricui nu va folosi cu pricepere ce are, i se va lua până și ce are.³⁰Iar pe sclavul nefolositor aruncați-l afară, în întuneric, unde vor fi plânsete și scrâșnet de dinți.»

Fiul omului îi va judeca pe toți oamenii

³¹Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți îngerii Săi, va sta pe tronul Său slăvit.³²Și toate națiunile se vor aduna înaintea Sa. El îi va despărți pe unii de alții, așa cum își desparte păstorul oile de capre.³³Va pune oile la dreapta Sa și caprele la stânga Sa.

³⁴Apoi Împăratul va spune celor de la dreapta Sa: «Veniți, voi cei binecuvântați de Tatăl Meu, și moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la crearea lumii.³⁵Căci am fost flămând și Mi-ați dat să mănânc. Am fost însetat și Mi-ați dat să beau. Am fost străin și M-ați primit în casa voastră.³⁶Am fost gol și M-ați îmbrăcat. Am fost bolnav și voi ați avut grijă de Mine. Am fost în închisoare și ați venit să Mă vedeți.»

³⁷Iar cei dreپți îi vor spune: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Te-am hrănit? Sau când Te-am văzut noi însetat și Ți-am dat să bei?»³⁸Când Te-am văzut străin și Te-am primit sau când Te-am văzut gol și Te-am îmbrăcat? ³⁹Când Te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la Tine?»

⁴⁰Împăratul le va răspunde: «Într-adevăr vă spun că, oricând ați făcut ceva pentru unul dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, pentru Mine ați făcut acel lucru!»

⁴¹Apoi Împăratul le va spune celor de la stânga Sa: «Plecați de la Mine, voi, cei blestemați! Duceți-vă în focul

etern, care este pregătit Diavolului și îngerilor săi. ⁴²Căci am fost înfometat și nu Mi-ai dat să mănânc. Am fost însetat și nu Mi-ai dat să beau. ⁴³Am fost străin și nu M-ai primit în casa voastră. Am fost gol și nu M-ai îmbrăcat. Am fost bolnav și în închisoare și nu ai avut grijă de Mine.»

⁴⁴Iar ei Îi vor răspunde: «Doamne, când Te-am văzut noi înfometat sau însetat, străin sau gol, bolnav sau în închisoare și nu Te-am ajutat?»

⁴⁵Atunci El le va răspunde: «Într-adevăr vă spun că, oricând nu ați făcut aceste lucruri unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.»

⁴⁶Și aceștia vor merge în pedeapsa eternă, iar cei dreți în viață eternă.“

Conducătorii religioși plănuiesc să-L omoare pe Isus

(Mc. 14.1-2; Lc. 22.1-2; Ioan 11.45-53)

26 După ce a terminat Isus de spus aceste lucruri, le-a spus ucenicilor: ²„Știți că peste două

zile este Paștele, iar Fiul omului va fi dat pe mâna dușmanilor Lui ca să fie răstignit.“

³Atunci conducătorii preoților și bătrânii *poporului* s-au adunat în curtea marelui preot, al cărui nume era Caiafa ⁴și au făcut planuri pentru arestarea lui Isus prin viclenie și să-L omoare. ⁵Ei spuneau: „Nu putem să-L arestăm în timpul sărbătorii, ca să nu se pornească vreo răscoală în popor.“

O femeie toarnă un parfum scump pe capul lui Isus

(Mc. 14.3-9; Ioan 12.1-8)

⁶Pe când era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul, ⁷a venit la El o femeie, care avea un vas de alabastru cu un parfum foarte scump. Ea a turnat acest parfum pe capul Său, în timp ce El stătea la masă.

⁸Când au văzut ucenicii acest lucru, s-au supărat și au întrebat: „Pentru ce această risipă? ⁹Acest parfum putea fi

vândut pe mulți bani, care să fie dați săracilor.“

¹⁰Isus a înțeles ce se întâmpla și i-a întrebat: „De ce supărați femeia? Ea a făcut o faptă bună pentru Mine. ¹¹Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă veți avea întotdeauna. ¹²Când a turnat acest parfum pe trupul Meu, ea a făcut-o ca să Mă pregătească de înmormântare. ¹³Adevărat vă spun că, oriunde va fi proclamată Vestea Bună, în toată lumea, se va spune și despre fapta acestei femei, în amintirea ei.“

Iuda Îl trădează pe Isus

(Mc. 14.10-11; Lc. 22.3-6)

¹⁴Atunci, unul din cei doisprezece (și anume Iuda Iscarioteanul) s-a dus la conducătorii preoților ¹⁵și le-a spus: „Ce-mi dați, dacă vi-L dau pe Isus?“ Ei i-au dat treizeci de monede de argint. ¹⁶De atunci, Iuda a început să caute un moment potrivit pentru ca să-L trădeze.

Masa de Paște

(Mc. 14.21-22; Lc. 22.7-14, 21-23; Ioan 13.21-20)

¹⁷În prima zi a sărbătorii Azimilor, ucenicii au venit la Isus și L-au întrebat: „Unde vrei să-Ți pregătim să mănânci Paștele?“

¹⁸El le-a spus: „Duceți-vă în cetate la această cunoștință și spuneți-i: Învățătorul zice: «Timpul Meu este aproape; voi sărbători Paștele cu ucenicii Mei în casa ta.»“ ¹⁹Ucenicii au făcut așa cum le poruncise Isus și au pregătit masa de Paște.

²⁰Când a venit seara, Isus S-a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici. ²¹În timp ce mâncau ei, El le-a zis: „Adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va trăda.“

²²Ei s-au întristat mult și fiecare dintre ei L-a întrebat: „Doamne, doar nu sunt eu acela!“

²³Isus le-a răspuns: „Cel ce înmoaie pâinea în castron împreună cu Mine,

acela Mă va trăda. ²⁴Fiul omului Se va duce după cum este scris despre El, dar vai de omul prin care este vândut Fiul omului! Ar fi fost mai bine pentru el să nu se fi născut!“

²⁵Iuda, care urma să-L trădeze, I-a vorbit: „Desigur nu sunt eu acela: nu-i așa, Învățătorule?“

„Da, tu ești!“ , i-a răspuns Isus.

Cina Domnului

(Mc. 14.22-26; Lc. 22.15-20; 1 Cor. 11.23-25)

²⁶În timp ce mâncau, Isus a luat pâine, I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea și a frânt-o. Apoi a dat-o ucenicilor Săi, zicând: „Luați și mâncați! Acesta este trupul Meu!“

²⁷Apoi a luat paharul cu vin și, după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, le-a dat ucenicilor să bea, spunând: „Beți toți din el! ²⁸Căci acesta este sângele Meu, al noului legământ, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. ²⁹Vă spun că nu voi mai bea din acest vin, până în ziua când voi bea cu voi vinul cel nou în Împărăția Tatălui Meu.“

³⁰Apoi au cântat un cântec de laudă și au ieșit spre Muntele Măslinilor.

Despre pierderea credinței ucenicilor

(Mc. 14.27-31; Lc. 22.31-34; Ioan 13.36-38)

³¹Isus le-a spus: „Voi toți vă veți pierde credința din cauza Mea în această noapte, căci este scris:

«Voi bate Păstorul și oile din turmă se vor împrăștia.»

Zaharia 13.7

³²Însă după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.“

³³Petru a răspuns: „Chiar dacă toți ceilalți își vor pierde credința din cauza Ta, eu niciodată nu mi-o voi pierde!“

³⁴Isus i-a răspuns: „Îți spun adevărul: chiar în această noapte, înainte de cântatul cocoșului, vei nega de trei ori faptul că Mă cunoști.“

³⁵Petru I-a zis: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu aș nega că Te cunosc.“ Și toți ucenicii au spus

același lucru.

Isus Se roagă

(Mc. 14.32-42; Lc. 22.39-46)

³⁶Apoi Isus a mers cu ei într-un loc numit „Ghetsimani“ și le-a zis ucenicilor: „Rămâneți aici cât Eu Mă duc mai încolo să Mă rog.“ ³⁷I-a luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei. A început să Se întristeze și inima I s-a tulburat. ³⁸Atunci le-a spus: „Sufletul Meu este cuprins de o tristețe de moarte. Stați aici și vegheați împreună cu Mine!“ ³⁹A mers puțin mai înainte, a căzut la pământ și a început să Se roage, zicând: „Tată, dacă este cu putință, fie ca acest pahar al suferinței să treacă de la Mine! Totuși, facă-se voia Ta, și nu a Mea.“ ⁴⁰Întorcându-Se la ucenici, i-a găsit dormind. Și i-a zis lui Petru: „Așa deci, n-ai putut să vegheai cu Mine o oră? ⁴¹Vegheați și rugați-vă să aveți putere împotriva ispitei! Duhul vostru vrea să facă ce este drept, dar trupul e slab.“

⁴²A plecat încă o dată și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă nu este cu putință ca acest pahar să treacă de la Mine fără să-l beau, facă-se voia Ta!“

⁴³Isus a venit la ucenici și i-a găsit din nou dormind, pentru că nu puteau să-și țină ochii deschiși. ⁴⁴Așa că i-a lăsat din nou și S-a rugat, pentru a treia oară, spunând aceleași cuvinte.

⁴⁵Apoi S-a dus la ucenici și i-a întrebat: „Încă mai dormiți și vă odihniți? Iată, a venit timpul ca Fiul omului să fie dat pe mâna păcătoșilor. ⁴⁶Sculați-vă, să mergem! Iată, cel ce Mă va trăda este aici!“

Prinderea lui Isus

(Mc. 14.43-50; Lc. 22.47-53; Ioan 18.3-12)

⁴⁷Pe când încă mai vorbea El, Iuda, unul dintre cei doisprezece ucenici, a venit însoțit de o mare mulțime de oameni înarmați cu săbii și ciomege, trimiși de conducătorii preoților și de bătrânii poporului. ⁴⁸Cel ce urma să-L trădeze le dăduse un semn: „Cel pe

care-L voi săruta, Acela este. Arestați-l!“ ⁴⁹Iuda s-a apropiat de Isus și I-a zis: „Te salut, Învățătorule!“ și L-a sărutat. ⁵⁰Isus i-a zis: „Prietene, fă ceea ce trebuie să faci!“

Ei s-au apropiat, L-au prins pe Isus și L-au arestat. ⁵¹Atunci unul dintre cei care erau cu Isus a întins mâna, și-a scos sabia, l-a lovit pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea.

⁵²Isus i-a spus: „Pune-ți sabia la loc! Căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor muri. ⁵³Nu știți că aş putea să-L rog pe Tatăl Meu și El Mi-ar pune imediat la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? ⁵⁴Dar cum s-ar mai împlini Scripturile, care spun că așa trebuie să fie?“

⁵⁵Apoi Isus a zis mulțimii de oameni: „Ați venit să Mă luați cu săbii și ciomege, ca pe un tâlhar? În fiecare zi stăteam în Templu și îi învățam pe oameni, și nu M-ați arestat. ⁵⁶Dar toate acestea s-au întâmplat ca să se îplinească ce a fost scris de profeți.“ Atunci toți ucenicii L-au lăsat și au fugit.

Isus în fața Sinedriului

(Mc. 14.53-65; Lc. 22.54-55, 63-71; Ioan 18.13-14, 19-24)

⁵⁷L-au arestat pe Isus și L-au dus la marele preot Caiafa, unde se adunaseră învățătorii Legii și bătrânii. ⁵⁸Petru Îl urma pe Isus de la distanță și a mers până în curtea marelui preot. A intrat și a stat cu slujitorii să vadă sfârșitul.

⁵⁹Conducătorii preoților și tot Sinedriul căutau mărturii false împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî. ⁶⁰Dar n-au găsit nimic, chiar dacă au venit mulți martori mincinoși. La sfârșit au venit doi oameni ⁶¹care au spus: „Acest om a spus: «Pot să dărâm Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc la loc în trei zile.»“

⁶²Apoi marele preot s-a ridicat și I-a spus lui Isus: „Nu ai nimic de răspuns la acuzațiile aduse de acești oameni

împotriva Ta?“ ⁶³Isus rămânea tăcut. Atunci marele preot I-a zis: „Jură-te pe Dumnezeu cel viu și spune-ne dacă ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu!“

⁶⁴Isus i-a zis: „Sunt, așa cum ai spus! Dar vă mai spun că de acum încolo Îl veți vedea pe Fiul omului stând la dreapta lui Dumnezeu și venind pe norii cerului.“

⁶⁵Atunci marele preot și-a rupt hainele, spunând: „A spus o blasfemie la adresa lui Dumnezeu! La ce mai avem nevoie de martori? Iată! Tocmai I-ați auzit blasfemia! ⁶⁶Care este hotărârea voastră?“

„Este vinovat și trebuie să moară!“, i-au răspuns ei.

⁶⁷Apoi L-au scuipat în față și L-au lovit cu pumnii. Alții L-au palmuit, ⁶⁸spunând: „Dacă ești profet, spune Cristoase! Cine Te-a lovit?“

Petru se teme să spună că-L cunoaște pe Isus

(Mc. 14.66-72; Lc. 22.56-62; Ioan 18.15-18, 25-27)

⁶⁹În acest timp, Petru stătea afară, în curte, când o slujitoare a venit la el și i-a spus: „Și tu erai cu Isus din Galileea.“

⁷⁰Dar el a negat în fața tuturor, spunând: „Nu știu ce spui.“

⁷¹Apoi a ieșit din curte, la poartă. O altă slujitoare l-a văzut și le-a spus celorlalți: „Acesta era cu Isus din Nazaret.“

⁷²Și încă o dată a negat, jurându-se: „Nu-L cunosc pe omul acesta!“

⁷³Puțin mai târziu, cei ce stăteau acolo s-au apropiat de Petru și i-au spus: „Tu chiar ești unul dintre ei. Felul în care vorbești te trădează.“

⁷⁴Și el a început să se jure mai tare și să spună: „Nu-L cunosc pe omul acesta!“ Chiar atunci a cântat cocoșul. ⁷⁵Și Petru și-a adus aminte de ceea ce-i spusese Isus: „Înainte de a cânta cocoșul vei nega de trei ori faptul că Mă cunoști!“ Și a ieșit afară și a plâns cu amărăciune.

Isus este dus la Pilat

(Mc. 15.1; Lc. 23.1-2; Ioan 18.28-32)

27 Când s-a făcut dimineață, toți conducătorii preoților și bătrânii poporului s-au sfătuit cum să-L omoare pe Isus. ²L-au legat și L-au dat pe mâna guvernatorului Pilat.

Iuda se sinucide

(F.A. 1.18-19)

³Când Iuda, care-L trădase, a văzut că Isus a fost condamnat, a regretat ce făcuse. Așa că a dus înapoi cele treizeci de monede de argint conducătorilor preoților și bătrânilor. ⁴Și le-a spus: „Am păcătuit, dând un om drept pe mâna dușmanilor, ca să fie omorât.“ „Ce ne pasă nouă? Treaba ta!“, i-au spus ei.

⁵Iuda a aruncat monedele de argint în Templu și a plecat. S-a dus afară și s-a spânzurat.

⁶Iar conducătorii preoților au luat monedele de argint, zicând: „Legea nu îngăduie să punem acești bani în vistieria Templului din cauză au fost folosiți pentru uciderea cuiva.“ ⁷Așa că au hotărât să cumpere cu ei „Ogorul olarului“, pentru îngroparea străinilor care vizitau Ierusalimul. ⁸De aceea, numele acelui loc a rămas până în ziua de azi: „Ogorul sângelui.“ ⁹Și s-a împlinit ce fusese spus prin profetul Ieremia: „Au luat treizeci de monede de argint. Atât cât au decis unii dintre fiii lui Israel să plătească pentru viața Lui.“ ¹⁰Și cu ei au cumpărat «Ogorul Olarului», așa cum îmi poruncise Domnul.“

Isus înaintea lui Pilat

(Mc. 15.2-5; Lc. 23.3-5; Ioan 18.33-38)

¹¹În acest timp, Isus a fost adus înaintea guvernatorului, care L-a întrebat: „Ești Tu regele iudeilor?“ „Da, sunt!“, i-a răspuns Isus.

¹²Dar când a fost acuzat de conducătorii preoților și de bătrânii

conducători iudei, n-a dat nici un răspuns.

¹³Atunci Pilat L-a întrebat: „N-auzi câte acuzații aduc aceștia împotriva Ta?“

¹⁴Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns, nici măcar la o singură acuzație. Și Pilat a rămas foarte mirat.

Încercarea lui Pilat de a-L elibera pe Isus

(Mc. 15.6-15; Lc. 23.13-25; Ioan 18.39-19.16)

¹⁵De sărbătoarea Paștelui, guvernatorul avea obiceiul să elibereze pe unul dintre deținuți, care era cerut de mulțime. ¹⁶Pe atunci, aveau un deținut foarte cunoscut, pe nume Baraba. ¹⁷Așa că, atunci când mulțimea s-a adunat, Pilat a întrebat: „Pe care vreți să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Isus numit Cristosul?“ ¹⁸(Pilat știa că-L dăduseră pe mâna lui din invidie.)

¹⁹Și pe când stătea el pe scaunul de judecată, soția lui i-a trimis vorbă: „Să nu ai nimic de-a face cu acel om drept, pentru că azi am fost tulburată mult de un vis pe care l-am avut despre El!“

²⁰Însă conducătorii preoților și bătrânii au convins mulțimea să-i ceară lui Pilat să-l elibereze pe Baraba și să-L omoare pe Isus.

²¹Pilat le-a spus: „Pe care dintre cei doi vreți să vi-l eliberez?“ „Pe Baraba“, au răspuns ei.

²²Pilat i-a întrebat: „Și-atunci ce să fac cu Isus, numit Cristosul?“ „Răstignește-L!“

²³„De ce? Ce rău a făcut?“, a întrebat el.

Însă ei continuau să strige și mai tare: „Răstignește-L!“

²⁴Pilat, văzând că nu este de nici un folos să insiste și că era pe punctul să izbucnească o răscoală, a luat apă și s-a spălat pe mâini în fața mulțimii, zicând: „Nu sunt vinovat de moartea acestui om. Treaba voastră.“ ²⁵„Noi și copiii noștri să fim vinovați de moartea Lui!“, au răspuns toți

oamenii.

²⁶Atunci Pilat l-a eliberat pe Baraba la cererea mulțimii. A poruncit ca Isus să fie biciuit și L-a dat să fie răstignit.

Batjocurile soldaților

(Mc. 15.16-20; Ioan 19.2-3)

²⁷Apoi soldații guvernatorului L-au dus pe Isus în palat. Toți soldații s-au adunat în jurul Lui. ²⁸L-au dezbrăcat de haine și L-au îmbrăcat cu o haină roșie. ²⁹Au împletit o cunună de spini și l-au pus-o pe cap. În mâna dreaptă l-au pus o trestie, au îngenuncheat în fața Lui și râdeau de El, spunând: „Salutare, Împăratul iudeilor!” ³⁰Apoi L-au scuipat, l-au luat trestia și-l băteau peste cap. ³¹După ce au râs de El, l-au scos haina, l-au îmbrăcat în hainele Lui și l-au dus să fie răstignit.

Răstignirea lui Isus

(Mc. 15.21-32; Lc. 23.26-43; Ioan 19.17-27)

³²Pe când ieșeau, au găsit un om din Cirene, pe nume Simon și l-au obligat să-l ducă crucea lui Isus. ³³Când au ajuns la locul numit „Golgota” (care înseamnă „Locul craniului”), ³⁴l-au dat să bea vin amestecat cu fiere, dar când l-a gustat, Isus n-a vrut să bea. ³⁵L-au răstignit și au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorti. ³⁶Stăteau jos și-l păzeau. ³⁷Deasupra capului Său au pus o plăcuță cu acuzația ce-I era adusă: „**ACESTA ESTE ISUS, ÎMPĂRATUL IUDEILOR.**” ³⁸Cu El au mai fost răstigniți doi tâlhari: unul la dreapta și altul la stânga Sa. ³⁹Oamenii care treceau pe acolo îl jigneau, dădeau din cap ⁴⁰și spuneau: „Tu, care dă râmi Templul și-l zidești la loc în trei zile, salvează-Te pe Tine însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, atunci coboară de pe cruce!”

⁴¹La fel, conducătorii preoților, împreună cu învățătorii Legii și cu bătrânii, îl batjocureau, spunând: ⁴²„L-a salvat pe alții, dar nu Se poate salva pe Sine! Este acesta Împăratul

Israelului!? Atunci să coboare acum de pe cruce și vom crede în El!” ⁴³Se încrede în Dumnezeu. Atunci, să-L scape Dumnezeu acum, dacă-L vrea! N-a spus El: «Sunt Fiul lui Dumnezeu!»? ⁴⁴Tâlharii care erau răstigniți cu El îl batjocureau și ei.

Moartea lui Isus

(Mc. 15.33-41; Lc. 23.44-49; Ioan 19.28-30)

⁴⁵De la amiază până la ora trei a fost întuneric peste toată țara. ⁴⁶Pe la ora trei, Isus a strigat tare: „*Eli, Eli, lama sabactani?*”, care înseamnă: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

⁴⁷Unii dintre cei care stăteau acolo L-au auzit și au început să spună: „Îl cheamă pe Ilie!”

⁴⁸Imediat, unul dintre ei a alergat, a luat un burete și l-a înmuiat în oțet. Apoi l-a pus într-un băț și l-a întins să bea. ⁴⁹Dar ceilalți oameni spuneau: „Lasă-L! Să vedem dacă va veni Ilie să-L salveze.”

⁵⁰Isus a strigat încă o dată cu glas tare și a murit.

⁵¹Chiar atunci, perdeaua din Templu s-a rupt în două, de sus până jos, iar pământul s-a cutremurat. Stâncile s-au despicat. ⁵²Mormintele s-au deschis și mulți oameni ai lui Dumnezeu care muriseră, au înviat. ⁵³După învierea lui Isus, ei și-au părăsit mormintele, s-au dus în cetatea sfântă și s-au arătat multor oameni.

⁵⁴Centurionul și oamenii săi, care-L păzeau pe Isus, văzând cutremurul și cele întâmplare, s-au înfricoșat. „Cu adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”, au zis ei.

⁵⁵Erau acolo multe femei care priveau de la distanță. Ele îl urmaseră pe Isus din Galileea, pentru a-l sluji. ⁵⁶Printre ele erau și Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Iosif și mama fiilor lui Zebedei.

Înmormântarea lui Isus

(Mc. 15.42-47; Lc. 23.50-56; Ioan 19.38-42)

⁵⁷Seara, a venit în Ierusalim un om bogat, pe nume Iosif, din Arimateea. Era și el un ucenic al lui Isus. ⁵⁸El s-a dus la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus. Iar Pilat a poruncit să-i fie dat trupul. ⁵⁹Iosif a luat trupul și l-a înfășurat într-o pânză nouă de în. ⁶⁰Apoi l-a pus în mormântul său cel nou, pe care-l săpase în stâncă. A rostogolit o piatră mare la intrare și a plecat. ⁶¹Maria Magdalena și cealaltă Marie stăteau în fața mormântului.

Păzirea mormântului

⁶²A doua zi, după Ziua Pregătirii, conducătorii preoților și fariseii s-au dus împreună la Pilat. ⁶³Și i-au zis: „Domnule, ne amintim că pe când mai trăia încă, acel înșelător a zis: «După trei zile voi învia.»» ⁶⁴Așa că, poruncește să fie păzit mormântul trei zile. Ca nu cumva să vină ucenicii Săi, să fure trupul și să spună oamenilor: «A înviat dintre cei morți.» Căci această ultimă înșelătorie ar fi mai mare decât cea dintâi.”

⁶⁵Pilat le-a zis: „Aveți garda. Duceți-vă și păziți cât de bine știți.” ⁶⁶Ei s-au dus și au întărit mormântul și au pus sigiliu pe piatră și soldați de pază.

Învierea lui Isus

(Mc. 16.1-8; Lc. 24.1-12; Ioan 20.1-10)

28 După sabat, în zorii primei zile a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au

venit să vadă mormântul.

²Atunci s-a produs un cutremur puternic. Un înger al Domnului a coborât din cer, a venit și a rostogolit piatra de la intrare și s-a așezat pe ea. ³Înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui era albă ca zăpada. ⁴Când cei ce păzeau mormântul au văzut îngerul, au început să tremure de frică și au rămas ca morți. ⁵Îngerul a vorbit și le-a spus femeilor:

„Nu vă fie teamă! Știu că Îl căutați pe Isus cel răstignit. ⁶Nu este aici. A înviat dintre cei morți, așa cum a spus. Veniți să vedeți locul unde a fost pus! ⁷Apoi duceți-vă repede și spuneți ucenicilor Săi: «Isus a înviat dintre cei morți și acum Se duce înaintea voastră în Galileea. Acolo Îl veți vedea.» Asta am avut de spus!”

⁸Atunci, femeile au plecat repede de la mormântul lui Isus, cu frică și cu mare bucurie. Și au alergat să le spună ucenicilor Săi ce se întâmplase. ⁹Pe neașteptate, Isus a stat în fața lor și le-a spus: „Salutare!” Și ele au venit la El, l-au cuprins picioarele și l-au închinat. ¹⁰Isus le-a zis: „Nu vă fie teamă! Duceți-vă și spuneți fraților Mei să plece în Galileea! Căci acolo Mă vor vedea.”

Ademenirea străjerilor

¹¹Pe când mergeau ele, niște soldați din gardă s-au dus în cetate și au spus conducătorilor preoților tot ce se întâmplase. ¹²Aceștia s-au întâlnit cu bătrânii și au făcut un plan. Le-au dat mulți bani soldaților ¹³și le-au spus: „Spuneți oamenilor: «Ucenicii Lui au venit în timpul nopții și l-au furat trupul pe când dormeam.»» ¹⁴Și dacă ajung aceste vești la urechile guvernatorului, îl vom convinge noi și vă vom scăpa din încurcătură.” ¹⁵Soldații au luat banii și au făcut cum fuseseră învățați. Așa că această poveste s-a răspândit printre iudei până în ziua de azi.

Isus Se arată în Galileea

(Mc. 16.14-18; Lc. 24.36-49; Ioan 20.19-23; F.A. 1.6-8)

¹⁶Cei unsprezece s-au dus în Galileea, pe muntele unde le zisese Isus. ¹⁷Când l-au văzut, l-au închinat, dar unii se îndoiau. ¹⁸Isus s-a apropiat de ei și le-a spus: „Mie Mi-a fost dată toată autoritatea în cer și pe pământ. ¹⁹Duceți-vă și faceți ucenici oameni din toate popoarele, botezându-i în Numele Tatălui, al

Fiului și al Sfântului Duh! ²⁰Învățați-i să împlinească tot ce v-am poruncit
Eu! Și puteți fi siguri de acest fapt: Eu voi fi cu voi întotdeauna, până la sfârșitul vremurilor.“

Marcu

Venirea lui Isus

(Mt. 3.1-12; Lc. 3.1-9, 15-17; Ioan 1.19-28)

1 Vestea Bună despre Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, începe²cu ceea ce a spus profetul Isaia că se va întâmpla. Isaia a scris:

„Iată, Eu îl trimit pe mesagerul Meu înaintea Ta. El îți va pregăti calea.“

Maleahi 3.1

³„Iată glasul celui care strigă în pustie:

«Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.»“

Isaia 40.3

⁴Astfel, a venit Ioan Botezătorul și a botezat oameni în pustie. El le spunea oamenilor să se boteze ca să arate că vor să-și schimbe inima și viața, pentru ca păcatele să le fie iertate. ⁵Toți oamenii care locuiau în Iudeea și Ierusalim s-au dus la Ioan. Acești oameni și-au mărturisit

păcatele și au fost botezați de Ioan în râul Iordan. ⁶Ioan purta haine din păr de cămilă, iar la mijloc avea o curea din piele. El mânca lăcuste și miere sălbatică. ⁷El le spunea oamenilor:

„După mine va veni cineva care este cu mult mai important decât mine. Eu nu sunt vrednic nici măcar să-I dezleg cureaua de la încălțăminte. ⁸Eu vă botez cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.“

Isus este botezat

(Mt. 3.13-17; Lc. 3.21-22)

⁹În acele zile, Isus a venit din Nazaret, din Galileea și a fost botezat de Ioan în râul Iordan. ¹⁰Cum a ieșit din apă, Isus a văzut cerurile deschise și Duhul coborând spre El ca un porumbel. ¹¹Și o voce s-a auzit din ceruri: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în

Tine Îmi găsesc plăcerea.“

Ispitirea lui Isus

(Mt. 4.1-11; Lc. 4.1-13)

¹²Imediat, Duhul L-a trimis pe Isus în pustie, ¹³unde a stat patruzeci de zile și unde a fost ispitit de Satan. Acolo a stat printre animale sălbatice și îngerii au avut grijă de El.

Isus alege primii ucenici

(Mt. 4.12-22; Lc. 4.14-15; 5.1-11)

¹⁴După ce Ioan a fost închis, Isus S-a dus în Galileea și a început să predice Vestea Bună de la Dumnezeu. ¹⁵Isus spunea: „Acum este momentul potrivit: Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Schimbați-vă inima și viața și credeți Vestea Bună.“

¹⁶În timp ce mergea pe malul mării Galileii, Isus i-a văzut pe Simon și pe fratele acestuia, Andrei, aruncând plasele în mare. Ei erau pescari. ¹⁷Isus le-a spus: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!“ ¹⁸Simon și Andrei și-au lăsat plasele de pescuit și L-au urmat.

¹⁹A mai mers puțin și l-a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei și pe fratele lui, Ioan. El i-a văzut în timp ce-și pregăteau plasele în barcă. ²⁰Isus i-a chemat, iar ei L-au urmat, lăsându-l în barcă pe tatăl lor, Zebedei, împreună cu angajații acestuia.

Isus vindecă un om stăpânit de un duh rău

(Lc. 4.31-37)

²¹Apoi Isus și ucenicii Săi s-au dus la Capernaum. În următoarea zi de sabbat, Isus a intrat în sinagogă și a început să-i învețe pe oameni. ²²Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că Isus îi învăța ca unul care are

autoritate, și nu ca învățătorii Legii. ²³Deodată, un om care era posedat de un duh rău a început să țipe, ²⁴spunând: „Ce vrei Tu de la noi, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Eu știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.“

²⁵Dar Isus l-a certat și i-a spus: „Taci și ieși din el!“ ²⁶Duhul rău l-a făcut pe acel om să tremure, apoi a început să urle și a ieșit afară din el.

²⁷Oamenii erau atât de uimiți, încât au început să se întrebe unii pe alții: „Ce este aceasta? Este o învățătură nouă, spusă cu autoritate! El poruncește chiar și duhurilor rele și ele Îl ascultă!“ ²⁸Astfel, vestea despre Isus s-a răspândit foarte repede în tot ținutul Galileii.

Isus vindecă mai mulți oameni

(Mt. 8.14-17; Lc. 4.38-41)

²⁹Isus și cei ce-L urmau au ieșit imediat din sinagogă și au mers împreună cu Iacov și cu Ioan la casa lui Simon și Andrei. ³⁰Soacra lui Simon avea febră și stătea în pat. Oamenii de acolo l-au vorbit lui Isus despre ea. ³¹Isus s-a dus la ea, a luat-o de mână și a ridicat-o. Febra a lăsat-o, iar ea a început să-I slujească.

³²Seara, după apusul soarelui, i-au adus la Isus pe toți bolnavii și pe cei posedați de demoni. ³³Toată cetatea se adunase la ușa acelei case. ³⁴Isus a vindecat mulți oameni care aveau diferite boli și a scos multe duhuri rele. Dar El nu-i lăsa pe acești demoni să vorbească, pentru că ei Îl cunoșteau.

Isus Se pregătește să spună Vestea Bună

(Lc. 4.42-44)

³⁵Foarte devreme, când încă nu se luminase, Isus a plecat de acolo și S-a dus într-un loc pustiu să Se roage. ³⁶Simon și cei care erau cu El s-au dus să-L caute, ³⁷iar când L-au găsit, l-au spus: „Toată lumea Te

caută.“

³⁸Dar Isus le-a spus: „Trebuie să mergem și în așezările învecinate, pentru ca să predic și acolo, deoarece pentru aceasta am venit.“ ³⁹Așa că a mers prin Galileea, predicând în sinagogile lor și scoțând demoni.

Isus vindecă un om bolnav

(Mt. 8.1-4; Lc. 5.12-16)

⁴⁰Un leproș a venit la Isus, a îngenuncheat și l-a implorat să-l ajute. Leprosul l-a spus lui Isus: „Dacă Tu vrei, poți să mă vindec.“

⁴¹Lui Isus I s-a făcut milă de el. A întins mâna, l-a atins și i-a spus: „Vreau să te vindec! Fii vindecat!“ ⁴²Imediat lepra a dispărut și a fost vindecat.

⁴³Isus i-a cerut să plece, dar înainte l-a avertizat, ⁴⁴spunându-i: „Să nu spui nimănui nimic despre ce ți s-a întâmplat. Dar du-te să te arăți preotului și să aduci jertfele rânduite de Moise pentru curățire. Să faci lucrul acesta pentru ca oamenii să știe că te-ai vindecat.“ ⁴⁵Dar acel om a plecat și a început să spună tuturor ce i s-a întâmplat. Vestea despre El s-a răspândit. Așa că Isus nu mai putea intra într-o cetate în văzul lumii și stătea în afara lor, în locuri retrase. Dar și acolo veneau la El oameni din toate părțile.

Isus vindecă un om paralizat

(Mt. 9.1-8; Lc. 5.17-26)

2 Peste câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. Vestea că era acasă s-a răspândit. ²Oamenii s-

au strâns în număr atât de mare încât nu mai era loc nici afară. Pe când Isus îi învăța, ³câțiva oameni au venit la El cu un om paralizat. Patru dintre ei îl transportau. ⁴Pentru că, din cauza mulțimii, nu puteau să ajungă cu el la Isus, ei au făcut o gaură în acoperișul casei și de acolo l-au coborât cu targă cu tot. ⁵Când a văzut Isus credința lor, i-a spus celui paralizat: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!“

⁶Câțiva dintre învățătorii Legii erau acolo. Ei au văzut ce făcuse Isus și și-au spus: ⁷„De ce spune omul acesta așa ceva? El spune lucruri care sunt o insultă la adresa lui Dumnezeu. Cine poate ierta păcatele, în afară de Dumnezeu?”

⁸Isus a știut imediat, în duhul Său, ce gândesc ei și le-a spus: „De ce gândiți astfel? ⁹Ce este mai ușor: să zic acestui om paralizat: «Păcatele îți sunt iertate!» sau să-i spun: «Ridică-te! Ia-ți targa și mergi!»? ¹⁰Dar Eu vă voi dovedi că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele.” Așa că Isus i-a spus celui paralizat: ¹¹„Îți spun, ridică-te! Ia-ți targa și du-te acasă!” ¹²Omul paralizat s-a ridicat. Și-a luat targa și a ieșit, în timp ce toți ceilalți se uitau la el uimiți. Ei îl lăudau pe Dumnezeu și ziceau: „Nu am mai văzut niciodată așa ceva!”

Levi (Matei) Îl urmează pe Isus

(Mt. 9.9-13; Lc. 5.27-32)

¹³Isus S-a dus din nou pe malul mării, mulțimea a venit la El, iar El i-a învățat. ¹⁴Pe când mergea Isus de-a lungul țărmului, l-a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, stând la vamă, unde lucra și i-a spus: „Urmează-Mă!” Levi s-a sculat și L-a urmat pe Isus.

¹⁵Mai târziu, Isus S-a dus la casa lui Levi unde a mâncat cu ucenicii Săi. La masă, împreună cu ei, mai erau vameși și păcătoși. Mulți dintre ei îl urmaseră pe Isus. ¹⁶Când învățătorii Legii care erau farisei au văzut că Isus mânca împreună cu păcătoșii și cu vameșii, i-au întrebat pe ucenicii Săi: „De ce mănâncă Isus cu vameșii și cu păcătoșii?”

¹⁷Isus a auzit și le-a spus: „Cei bolnavi au nevoie de doctor, nu cei sănătoși! Eu nu am venit să-i chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși.”

Isus nu este la fel ca alți conducători religioși

(Mt. 9.14-17; Lc. 5.33-39)

¹⁸Ucenicii lui Ioan Botezătorul și

fariseii posteau. Niște oameni au venit la Isus și L-au întrebat: „De ce ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar ai Tăi nu?”

¹⁹Isus le-a răspuns: „Pot oare nuntași să postească atunci când mirele este cu ei? Cât timp mirele este cu ei, nu pot posti. ²⁰Dar vor veni zilele în care mirele va fi luat de la ei. Atunci vor posti.

²¹Nimeni nu coase la o haină veche un petic din material nou. Dacă ar face cineva așa, atunci peticul ar destrăma haina veche, iar ruptura ar fi mai mare. ²²Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi. Pentru că vinul ar sparge burdufurile și atunci și vinul, și burdufurile s-ar strica. Vinul nou se pune în burdufuri noi.”

Fariseii Îl critică pe Isus

(Mt. 12.1-8; Lc. 6.1-5)

²³Într-o zi de sabat, Isus trecea prin lanurile de grâu. Pe când mergeau prin lan, ucenicii Lui au început să smulgă spice. ²⁴Fariseii au văzut lucrul acesta și L-au întrebat pe Isus: „De ce fac ucenicii Tăi ceva ce nu este permis de Lege în ziua de sabat?”

²⁵Isus le-a răspuns: „Nu ați citit niciodată ce au făcut David și oamenii lui când li s-a făcut foame și nu aveau ce să mănânce? ²⁶N-ați citit cum a intrat el în Casa lui Dumnezeu, în timpul marelui preot Abiatar, cum a mâncat pâinea care Îi era oferită lui Dumnezeu și cum le-a dat pâine și celor care erau cu el? Ceea ce a făcut el nu era permis de Legea lui Moise decât preoților.”

²⁷Isus le-a mai spus: „Sabatul a fost făcut pentru om, și nu omul pentru sabat. ²⁸Așa că Fiul omului este Domn chiar și al sabatului.”

Isus vindecă un om cu mâna paralizată

(Mt. 12.9-14; Lc. 6.6-11)

3 Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo era un om cu o mână paralizată. ²Câțiva oameni

se uitau la Isus să vadă dacă nu cumva îl va vindeca în ziua sabbatului, pentru a-L putea acuza. ³Isus i-a spus omului cu mâna paralizată: „Ridică-te!”

⁴Isus le-a spus celor din sinagogă: „Este permis să faci bine sau rău într-o zi de sabbat? Este bine să salvezi o viață sau să omori?” Dar ei tăceau.

⁵Isus Și-a rotit privirea peste ei mândros, întristat de împietrirea inimii lor. Isus i-a spus acelui om: „Întinde-ți mâna!” Omul și-a întins mâna, care i s-a vindecat. ⁶Imediat, fariseii au plecat și, împreună cu irodienii, au început să se gândească cum să-L omoare pe Isus.

Mulți Îl urmează pe Isus

⁷Isus a plecat împreună cu ucenicii Săi la Marea Galileii. I-a urmat o mare mulțime ce s-a strâns din Galileea, din Iudeea, ⁸din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de râul Iordan, din Tir și din Sidon. Ei au venit la Isus pentru că auzisera vorbindu-se despre toate lucrurile pe care le făcea El. ⁹Din cauza mulțimii, El le-a spus ucenicilor să-I pregătească o barcă, pentru ca nu cumva să fie îmbulzit de mulțime. ¹⁰El vindecase mulți oameni, așa că toți cei ce sufereau de vreo boală se împingeau ca să ajungă la El pentru a-L putea atinge. ¹¹De câte ori Îl vedeau, duhurile rele cădeau înaintea Lui și strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” ¹²Isus însă le-a poruncit să nu spună oamenilor cine este El.

Isus îi alege pe cei doisprezece apostoli

(Mt. 10.1-4; Lc. 6.12-16)

¹³Apoi, El S-a urcat pe un deal și a chemat câțiva oameni, pe aceia pe care i-a vrut El. Ei au venit la El și El a ales doisprezece dintre ei, ¹⁴pe care i-a numit apostoli. Isus i-a ales pentru a fi cu El și pentru a-i trimite să predice în alte părți. ¹⁵El le-a dat puterea de a scoate duhuri rele. ¹⁶Isus i-a chemat pe următorii doisprezece:

Simon (pe care l-a numit Petru), ¹⁷Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, cărora le-a pus numele Boanergheș, adică „fiii tunetului”; ¹⁸Andrei, Filip, Bartolomeu, Matei, Toma, Iacov, fiul lui Alfeu, Tadeu, Simon Zelotul ¹⁹și Iuda Iscarioteanul, care L-a și trădat.

Puterea lui Isus este de la Dumnezeu

(Mt. 12.22-32; Lc. 11.14-23; 12.10)

²⁰Apoi Isus S-a dus acasă. Mulțimea s-a adunat din nou la El. Erau atât de mulți oameni, încât Isus și ucenicii Săi nici măcar nu puteau să mănânce. ²¹Familia lui Isus a auzit că era în casă și s-au dus să-L ia pe Isus, pentru că lumea spunea că e nebun. ²²Învățătorii Legii care veniseră de la Ierusalim spuneau: „Îl are pe prințul demonilor în El și prin puterea prințului demonilor scoate El demonii!”

²³Isus i-a chemat și a început să le vorbească în pilde: „Cum poate Satan să îl scoată afară pe Satan? ²⁴Dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei înseși, împărăția aceea nu va dăinui. ²⁵Și dacă o familie este dezbinată împotriva ei înseși, aceea familie nu va dăinui. ²⁶Așa că dacă Satan se ridică împotriva lui însuși, el nu va putea dăinui și îi va veni sfârșitul. ²⁷Într-adevăr, nimeni nu poate intra să fure în casa unui om puternic, dacă nu-l leagă mai întâi pe stăpân. După ce-l va lega, îi va putea jefui casa. ²⁸Vă spun adevărul: Oamenilor li se pot ierta toate păcatele și toate lucrurile rele spuse de ei împotriva lui Dumnezeu. ²⁹Dar oricine spune lucruri rele împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat niciodată. Persoana aceea este vinovată de un păcat etern.”

³⁰Isus a spus lucrul acesta pentru că unii oameni ziceau: „Are un duh rău în El.”

Adevărata familie a lui Isus

(Mt. 12.46-50; Lc. 8.19-21)

³¹Mama și frații lui Isus au venit la El. Ei au rămas afară și au trimis pe cineva să-L cheme. ³²Mulțimea stătea în jurul lui Isus. Și I-au spus: „Mama Ta, frații Tăi și surorile Tale sunt afară și Te cheamă.”
³³El le-a răspuns: „Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?” ³⁴Isus S-a uitat la cei care stăteau în jurul Său și a spus: „Aceștia sunt mama Mea și frații Mei!” ³⁵Oricine face voia lui Dumnezeu Îmi este frate, soră și mamă.”

Pilda semănătorului

(Mt. 13.1-9; Lc. 8.4-8)

Isus a început din nou să-i
4 învețe pe oameni lângă mare. În jurul Lui s-a adunat o mare mulțime, așa că El S-a urcat într-o barcă și S-a așezat în ea, iar oamenii stăteau pe malul mării. ²El i-a învățat multe lucruri folosindu-Se de pilde. Iată una din ele: ³„Ascultați! Un semănător a ieșit să semene. ⁴Și pe când semăna, o parte din semințe au căzut pe drum, iar păsările au venit și le-au mâncat. ⁵Alte semințe au căzut pe un loc stâncos, unde nu aveau prea mult pământ. Acestea au încolțit repede, pentru că pământul nu era adânc. ⁶Și când a răsărit soarele, au fost dogorite; și pentru că nu aveau rădăcini, s-au uscat. ⁷Alte semințe au căzut între spini. Spinii au crescut și le-au năpădit, și ele n-au dat roadă. ⁸Alte semințe au căzut pe un pământ bun, au încolțit, au crescut și au adus roadă. Unele au dat de treizeci, de șaiszeci și chiar de o sută de ori mai multă roadă.”
⁹Apoi a spus: „Cine are urechi de auzit, să audă.”

Isus explică de ce vorbește în pilde

(Mt. 13.10-17; Lc. 8.9-10)

¹⁰Când era singur, cei ce erau în jurul

Său cu cei doisprezece L-au întrebat care este rostul pildelor.

¹¹Și El le-a spus: „Vouă vi s-a îngăduit să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu. Dar pentru cei de afară totul este spus în pilde, ¹²pentru ca:

«Ei să privească, dar să nu vadă; să asculte, dar să nu înțeleagă; ca nu cumva să se întoarcă și să fie iertați.»“

Isaia 6.9-10

Explicarea pildei semănătorului

(Mt. 13.18-23; Lc. 8.11-15)

¹³Apoi Isus le-a spus ucenicilor: „Nu înțelegeți această pildă? Atunci cum le veți înțelege pe celelalte? ¹⁴Semănătorul este cel care seamănă cuvântul lui Dumnezeu. ¹⁵Unii oameni sunt asemenea semințelor căzute lângă drum. Cum aud învățătura lui Dumnezeu, vine Satan și ia cuvântul care a fost semănat în ei. ¹⁶Alți oameni se aseamănă cu locul stâncos. Cum aud cuvântul, îl primesc cu bucurie. ¹⁷Dar cuvântul nu prinde rădăcină în ei și nu ascultă de el decât pentru scurt timp. Când apar probleme sau când sunt persecutați din cauza cuvântului, renunță repede la credința lor. ¹⁸Alți oameni sunt ca semințele semănate printre spini. Aceștia sunt cei ce aud cuvântul, ¹⁹dar apar grijele acestei vieți, amăgirea bogățiilor și dorința de a avea tot felul de lucruri și toate acestea înăbușă cuvântul. Acești oameni nu aduc roadă. ²⁰Alții se aseamănă cu semințele semănate pe un pământ bun. Aceștia sunt cei ce aud cuvântul, îl acceptă și aduc roadă: unii de treizeci de ori, alții de șaiszeci de ori și unii chiar de o sută de ori mai mult.”

Folositi-vă de ceea ce aveți

(Lc. 8.16-18)

²¹Și El le-a spus: „Aduce oare vreunul dintre voi o lampă pentru a fi acoperită sau ascunsă sub pat? Nu

este oare ea adusă pentru a lumina? ²²Tot ceea ce este ascuns va fi făcut cunoscut. Fiecare secret va fi scos la lumină. ²³Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.“

²⁴Apoi El le-a spus: „Gândiți-vă bine la ceea ce auziți! Cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura și vouă, și chiar vi se va da în plus. ²⁵Celui ce are i se va da și mai mult. Și celui ce nu are, i se va lua și puținul pe care-l are.“

Pilda seminței

²⁶Apoi Isus a spus: „Vă spun cu ce seamănă Împărăția lui Dumnezeu. Un om aruncă semințe pe pământ. ²⁷Fie că doarme, fie că este treaz, noapte și zi, sămânța încolțește și crește, fără ca omul să știe cum. ²⁸De la sine, pământul produce grâul: la început, apare un fir; apoi, un spic; după aceea, apar și boabele de grâu pe spic. ²⁹Când s-a copt grâul, omul intră cu secera în el, pentru că a venit timpul secerișului.“

Împărăția lui Dumnezeu și sămânța de muștar

(Mt. 13.31-32, 34-35; Lc. 13.18-19)

³⁰Apoi Isus a spus: „Cum vom spune că arată Împărăția lui Dumnezeu? Sau prin ce pildă o vom explica? ³¹Ea este ca o sămânță de muștar care, atunci când este semănată în pământ, este cea mai mică dintre semințe. ³²După ce este semănată, ea crește și devine una dintre cele mai mari plante din grădinile noastre. Ea are ramuri mari la umbra cărora își fac cuiburi păsările cerului.“

³³Isus i-a învățat folosind multe pilde ca acestea. El le-a spus lucrurile pe care le puteau ei înțelege. ³⁴El nu le-a spus nimic fără să folosească pilde, dar când rămânea singur cu ucenicii Săi, le explica totul.

Isus potolește furtuna

(Mt. 8.23-27; Lc. 8.22-25)

³⁵În seara aceleiași zile, Isus le-a spus:

„Haideți să trecem de partea cealaltă a mării.“ ³⁶Isus și ucenicii Săi au lăsat mulțimea acolo. Ucenicii s-au urcat și ei în barca în care era El. Acolo mai erau și alte bărci care L-au urmat. ³⁷Un vânt puternic s-a abătut asupra mării, iar valurile loveau atât de tare barca, încât aproape că au umplut-o cu apă. ³⁸Isus era în partea din spate a bărcii și dormea cu capul sprijinit pe o pernă. Ucenicii L-au sculat și I-au spus: „Învățătorule, nu vezi că ne scufundăm?“

³⁹Isus S-a sculat, a certat vântul și a spus mării: „Liniște! Liniștește-te!“ Vântul s-a oprit și marea s-a liniștit de tot.

⁴⁰Apoi Isus le-a spus: „De ce vă este frică? Nici acum nu aveți credință?“

⁴¹Ucenicilor le era foarte frică și își spuneau între ei: „Ce fel de om este Acesta? Chiar și marea și vântul Îl ascultă!“

Isus vindecă un om posedat de un duh rău

(Mt. 8.28-34; Lc. 8.26-39)

5 Isus și ucenicii Săi au traversat marea și au ajuns în ținutul gadarenilor. ²Cum s-au dat jos din barcă, un om posedat de un duh rău a ieșit dintr-un cimitir și s-a dus să-L întâlnească pe Isus. ³Acest om trăia printre morminte și nimeni nu putea să-l lege, nici măcar cu lanțuri. ⁴De multe ori îi fuseseră prinse în fiare picioarele și legate în lanțuri mâinile, dar de fiecare dată el rupsese lanțurile și sfărâmasese fiarele. Astfel nu se găsea nimeni destul de puternic pentru a-l supune. ⁵Zi și noapte el stătea printre morminte și pe dealuri; țipa și se tăia cu pietre. ⁶Când L-a văzut pe Isus venind de la distanță, a alergat la El și i s-a închinat. ⁷Apoi, cu o voce puternică, a spus: „Ce ai cu mine, Isuse, Fiul Dumnezeului Preaînalt? Te implor, în Numele lui Dumnezeu, nu mă chinui!“ ⁸(Duhul rău îi spunea toate acestea pentru că Isus îi poruncise:

„Ieși afară din acest om, duh rău!“
⁹Isus l-a întrebat: „Cum te cheamă?“
 Iar duhul l-a răspuns: „Numele meu este Legiune, pentru că suntem mai mulți.“
¹⁰Duhurile din acel om îl tot implorau pe Isus să nu le alunge din acel ținut.

¹¹Pe un deal din apropiere păștea o turmă mare de porci. ¹²Duhurile rele L-au rugat pe Isus: „Trimite-ne în porcii aceia, ca să putem intra în ei.“
¹³Isus le-a dat voie, așa că duhurile rele au ieșit și au intrat în porci. Porcii, care erau cam două mii, au luat-o la fugă și au căzut în mare, unde s-au înecat.

¹⁴Cei care îngrijeau porcii au alergat în cetate și în împrejurimi să spună ce au văzut. Oamenii care au auzit, au venit să vadă ce se întâmplase. ¹⁵Ei au venit la Isus. Acolo l-au văzut și pe cel ce fusese posedat de legiunea de duhuri rele. El stătea liniștit și era îmbrăcat, fiind în toate mințile. Oamenilor li s-a făcut frică. ¹⁶Martorii celor petrecute le-au explicat și celorlalți ce se întâmplase cu omul posedat de duhuri rele și cu porcii. ¹⁷Oamenii au început să-L roage pe Isus să plece din ținutul lor.

¹⁸Pe când Se urca Isus în barcă, omul care fusese posedat de demoni L-a rugat să-l lase să meargă cu El.

¹⁹Dar Isus nu i-a dat voie să meargă cu El, ci i-a spus: „Du-te acasă la ai tăi și spune-le tot ce a făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine.“
²⁰Așa că omul a plecat și a început să le spună oamenilor din Decapole tot ce făcuse Isus pentru el. Toți erau uimiți de ceea ce auzeau.

Isus redă viața unei fete și vindecă o femeie bolnavă

(Mt. 9.18-26; Lc. 8.40-56)

²¹Isus a trecut din nou de partea cealaltă a mării și o mare mulțime s-a strâns în jurul Său. Isus Se afla pe țarm. ²²Iair, unul din conducătorii sinagogii, a venit acolo. Când L-a văzut pe Isus, Iair a căzut la picioarele

Lui, ²³rugându-L fierbinte și spunând: „Fetei mele i se apropie sfârșitul. Vino, Te rog, și pune-Ți mâinile peste ea, ca să se vindece și să trăiască.“

²⁴Isus S-a dus cu el. O mulțime mare îl urma și mulți oameni se înghesuiau în jurul Său, gata să-L strivească.

²⁵În mulțime era o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie. ²⁶Ea suferise mult și trecuse pe la mulți doctori. Cheltuise tot ce avea, dar nu se făcea mai bine, ba îi era chiar mai rău. ²⁷Ea auzise de Isus. S-a apropiat de El pe la spate, prin mulțime și l-a atins haina, ²⁸pentru că își spunea: „Dacă voi putea atinge măcar hainele Lui, mă voi vindeca.“
²⁹Imediat hemoragia i s-a oprit și a simțit în trupul ei că s-a vindecat de suferința sa. ³⁰Isus a simțit cum a ieșit putere din El. S-a oprit, S-a întors și a întrebat: „Cine Mi-a atins hainele?“

³¹Ucenicii Săi l-au spus: „Vezi că sunt atâția oameni care se împing în jurul Tău și Te împulzesc și mai întrebi: «Cine M-a atins?»“

³²Dar Isus a continuat să Se uite în jurul Său, ca să vadă cine L-a atins. ³³Atunci femeia, tremurând de frică și știind ce i se întâmplase, a venit și a căzut înaintea Lui; și l-a spus întregul adevăr. ³⁴Isus i-a spus: „Fiică, credința ta te-a mântuit! Mergi în pace și fii vindecată!“

³⁵Pe când mai vorbea El încă, au venit câțiva oameni de la casa lui Iair. Ei i-au spus: „Fiica ta a murit. De ce-L mai deranjezi pe Învățător?“

³⁶Isus nu a dat atenție spuselor lor și i-a spus lui Iair: „Nu-ți fie teamă! Ai credință!“

³⁷Isus nu a dat voie nimănui să intre împreună cu El în casa lui Iair, în afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov. ³⁸Ei au ajuns la casa conducătorului sinagogii, unde au văzut o agitație mare și mulți oameni plângând și tânguindu-se. ³⁹Isus a intrat și a spus: „Ce este cu toată această agitație și cu acest plâns?

Copila nu este moartă, ea doarme.“⁴⁰Dar ei au râs de El. Însă El i-a scos pe toți afară. Isus i-a luat pe tatăl și pe mama fetei, pe cei trei care erau cu El și au intrat în camera în care se afla fata.⁴¹Isus a luat-o pe fetița de mână și i-a spus: „*Talita cumi!*“ (ceea ce înseamnă: „Fetițo, îți spun să te ridici!“).⁴²Fetița s-a sculat imediat și a început să meargă. (Ea avea doisprezece ani.) Ei au fost copleșiți de o mare uimire.⁴³Isus le-a poruncit ca nimeni să nu afle nimic despre ce se întâmplase. Apoi le-a spus să-i dea fetei ceva de mâncare.

Isus Se întoarce în cetatea Sa natală

(Mt. 13.53-58; Lc. 4.16-30)

Isus a plecat de acolo și S-a întors în cetatea Sa natală.

6 Ucenicii Săi au mers cu El.²În

ziua de sabbat, Isus a început să-i învețe pe oameni în sinagogă, iar aceștia au rămas uimiți de ceea ce auzeau. Ei se întrebau: „De unde a învățat omul acesta tot ceea ce știe? De unde a primit această înțelepciune? Cine l-a dat-o? Și de unde are puterea de a face astfel de minuni?“³Oare nu este El doar tâmplarul, fiul Mariei? Și nu este El fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici cu noi?“ Din acest motiv le era greu să creadă în El.

⁴Iar Isus le-a spus: „Doar în țara lui este primit fără cinste un profet, acolo unde se află rudele și familia lui.“⁵În afară de faptul că și-a pus mâinile peste câțiva oameni bolnavi și i-a vindecat, Isus nu a mai putut face nici o altă minune în cetatea aceea.⁶Și El a fost uimit de necredința lor. Apoi Isus S-a dus prin satele apropiate să-i învețe pe oameni.

Trimiterea celor doisprezece

(Mt. 10.1, 5-15; Lc. 9.1-6)

⁷Isus și-a chemat cei doisprezece ucenici și i-a trimis doi câte doi. El le-a dat putere asupra duhurilor

rele.⁸Isus le-a spus să nu ia nimic pentru drum, în afară de un toiag; să nu ia pâine, să nu ia traiste și nici bani.⁹Să poarte sandale și să nu aibă la ei haine de schimb.¹⁰Și Isus le-a spus: „Dacă, atunci când intrați într-o cetate, vă opriți să stați într-o casă, să rămâneți acolo până când veți pleca din acea cetate.¹¹Dacă se întâmplă să nu fiți primiți într-o cetate sau dacă oamenii de acolo nu vă ascultă, plecați din acea cetate și scuturați-vă praful de pe picioare. Acesta va fi un avertisment pentru ei.“

¹²Ucenicii au plecat și au mers în alte locuri. Ei vorbeau cu oamenii și le spuneau să-și schimbe inima și viața.¹³Ei au scos multe duhuri rele. Au uns mulți oameni bolnavi cu ulei de măsline și i-au vindecat.

Irod crede că Isus este Ioan Botezătorul

(Mt. 14.1-12; Lc. 9.7-9)

¹⁴Regele Irod a auzit ce se întâmpla, pentru că Isus ajunsese acum foarte cunoscut. Unii oameni ziceau: „Isus este Ioan Botezătorul înviat din morți și de aceea poate face aceste minuni.“

¹⁵Alții ziceau: „Isus e Ilie.“

Iar alții ziceau: „Isus este un profet asemenea celor din trecut.“

¹⁶Dar când a auzit Irod toate acestea, a spus: „Ioan, cel căruia i-am tăiat capul, a înviat.“

Cum a fost omorât Ioan Botezătorul

¹⁷Irod însuși poruncise arestarea și închiderea lui Ioan pentru a-i face pe plac soției sale, Irodiada. Irodiada fusese soția lui Filip, fratele lui Irod.¹⁸Pentru că Ioan îi tot spunea lui Irod: „Legea nu-ți dă voie s-o ai pe soția fratelui tău!“,¹⁹Irodiada îl ura pe Ioan și dorea să-l omoare. Dar ea nu-l putea omorî,²⁰deoarece Irod se temea de Ioan. Irod îl ocrotea pe Ioan, pentru că știa că acesta este un om bun și sfânt. Când îl auzea pe Ioan vorbind, rămânea uimit; și îi făcea plăcere să-l asculte.

²¹Dar a sosit și ziua potrivită pentru ca Irodiada să obțină moartea lui Ioan. De ziua lui, Irod a dat o masă pentru conducătorii cei mai importanți, pentru comandanții armatei și pentru oamenii bogați ai Galileii. ²²Fiica Irodiadei a venit la petrecere și a dansat. Lui Irod și celor ce erau cu el le-a plăcut mult cum a dansat ea.

Irod i-a spus fetei: „Cere-mi orice dorești și eu îți voi da!” ²³Irod i-a promis cu jurământ: „Îți voi da orice-mi vei cere, până la jumătate din împărăție!”

²⁴Ea a ieșit afară la mama sa și a întrebat-o: „Ce să-i cer?” Și Irodiada i-a răspuns: „Cere-i capul lui Ioan Botezătorul.”

²⁵Fata s-a întors repede la rege și i-a spus: „Vreau să-mi dai, chiar acum, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul.”

²⁶Lui Irod i-a părut rău, dar din cauza jurământului său și din cauza celor ce stăteau la masă cu el, nu a vrut s-o refuze. ²⁷Irod a trimis pe unul din soldații lui să-i taie capul lui Ioan și să i-l aducă. Acesta s-a dus în închisoare și i-a tăiat capul lui Ioan, ²⁸după care l-a adus pe o farfurie. Soldatul i-a dat capul fetei, care i l-a dat mamei sale. ²⁹Când au auzit ucenicii lui Ioan ce se întâmplase, s-au dus, i-au luat trupul și l-au pus într-un mormânt.

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

(Mt. 14.13-21; Lc. 9.10-17; Ioan 6.1-14)

³⁰Ucenicii trimiși de Isus s-au întors la El și I-au povestit tot ce făcuseră. ³¹Apoi Isus le-a spus: „Veniți cu Mine într-un loc liniștit, unde să fim singuri și să vă odihniți puțin.” În jurul lor erau mulți oameni și ei nici nu apucaseră să mănânce.

³²Așa că au plecat singuri cu barca spre un loc liniștit. ³³Însă mulți oameni i-au văzut plecând. Cei ce i-au văzut îi cunoșteau. De aceea, oameni din toate cetățile au alergat către locul spre care mergeau ei. Oamenii

au ajuns acolo înaintea lor. ³⁴Când S-a dat jos din barcă, Isus a văzut mulțimea care se adunase și i s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor.

³⁵Se făcuse deja destul de târziu.

Ucenicii au venit la Isus și I-au spus: „Aici este un loc izolat și este deja târziu. ³⁶Spune oamenilor să plece, să se ducă pe la gospodăriile din împrejurimi și în satele din jur să-și cumpere ceva de mâncare.”

³⁷Dar El le-a spus: „Dați-le voi ceva de mâncare.”

Ucenicii I-au spus: „Nu putem merge să cumpărăm destulă pâine pentru a fi hrăniți toți acești oameni! Ne-ar trebui banii câștigați într-o lună de muncă de noi toți, ca să putem cumpăra atâta pâine!”

³⁸Atunci Isus le-a spus: „Duceți-vă și vedeți câte pâini aveți.”

După ce s-au uitat, I-au spus: „Avem cinci pâini și doi pești.”

³⁹Apoi Isus le-a poruncit ucenicilor să le spună oamenilor să se așeze pe iarbă și să se împartă în grupuri. ⁴⁰Și oamenii s-au așezat în grupuri de câte o sută și de câte cincizeci. ⁴¹Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și, privind către cer, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a frânt pâinile. El le-a dat ucenicilor Săi pentru ca ei să-i servească pe oameni. Isus a împărțit și cei doi pești. ⁴²Toată lumea a mâncat și s-a săturat. ⁴³Și s-au strâns douăsprezece coșuri cu resturi de pâine și pește. ⁴⁴Bărbații care au mâncat au fost în număr de cinci mii.

Isus merge pe apă

(Mt. 14.22-23; Ioan 6.16-21)

⁴⁵După aceea, Isus i-a urcat în barcă pe ucenici și i-a trimis în Betsaida, pe malul celălalt al lacului. Isus a dat drumul mulțimii ⁴⁶și S-a dus pe munte să Se roage.

⁴⁷Când s-a înserat, barca ucenicilor era în mijlocul mării, iar Isus stătea singur pe mal. ⁴⁸Din cauza vântului care bătea împotriva lor, ucenicii se

străduiau din greu să vâslească. Cândva, între ora trei noaptea și șase dimineața, Isus S-a dus la ei mergând pe mare. El S-a apropiat de ei, ⁴⁹dar când L-au văzut mergând pe mare, ucenicii Lui au crezut că văd o stafie și au început să țipe. ⁵⁰Cu toții Îl văzuseră și erau îngroziți. Isus le-a spus: „Curaj! Eu sunt! Să nu vă fie frică!” ⁵¹El S-a urcat la ei în barcă, iar vântul s-a potolit. Ucenicii erau uimiți ⁵²pentru că nu înțeleseseră nici ce însemna minunea cu pâinile. Inimile le erau împietrite.

Isus vindecă mulți bolnavi

(Mt. 14.34-36)

⁵³Ei au traversat marea și au ajuns în ținutul Ghenezaretului. Acolo și-au legat barca de mal. ⁵⁴Când s-au dat jos din barcă, oamenii L-au recunoscut pe Isus. ⁵⁵Și au început să alerge în tot ținutul acela, ca să aducă la El oameni bolnavi. ⁵⁶Isus S-a dus în satele, în cetățile și pe la fermele din acel ținut. Și oriunde ajungea, oamenii locului îi adunau pe cei bolnavi în piețe. Cu toții Îl rugau pe Isus să-i lase să atingă hainele Lui și toți cei care le atingeau erau vindecați.

Legea lui Dumnezeu și tradițiile oamenilor

(Mt. 15.1-20)

7 Fariseii și câțiva dintre învățătorii Legii care veniseră de la Ierusalim s-au strâns în jurul lui Isus. ²Ei îi văzuseră pe unii dintre ucenicii lui Isus mâncând cu mâinile nespălate. ³(Fariseii și toți ceilalți evrei nu mănâncă dacă nu și-au spălat mâinile, așa cum le cere tradiția bătrânilor. ⁴Și când se întorc din piață, nu mănâncă până nu se spală. Ei mai țin și alte tradiții, cum ar fi: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a vaselor de aramă și a paturilor.) ⁵Așa că fariseii și învățătorii Legii L-au întrebat: „De ce nu respectă ucenicii Tăi tradiția bătrânilor și mănâncă fără a-și spăla mâinile?”

⁶Isus le-a răspuns: „Sunteți niște ipocriți! Isaia avea dreptate când a profetizat despre voi, după cum este scris:

«Acest popor Mă onorează cu buzele,
dar departe de Mine le sunt inimile.

⁷Închinarea lor este lipsită de rost, pentru că învățătura dată de ei oamenilor constă în reguli făcute de om.»

Isaia 29.13

⁸Voi ați încetat să ascultați poruncile lui Dumnezeu și acum respectați tradițiile omenești.“

⁹Isus le-a mai spus: „Voi ignorați poruncile lui Dumnezeu pentru a respecta propriile voastre învățături. ¹⁰Moise a spus: «Respectă-i pe tatăl tău și pe mama ta.» și «Cel ce își vorbește de rău mama și tatăl trebuie omorât.» ¹¹Dar voi spuneți că dacă cineva zice tatălui și mamei sale: «Orice ți-aș putea da este pus deoparte pentru Dumnezeu», ¹²atunci acelei persoane îi este permis să nu mai facă nimic pentru tatăl său și pentru mama sa. ¹³Astfel, voi, cu tradiția pe care o transmiteți poporului, anulați Cuvântul lui Dumnezeu. Și faceți multe alte lucruri asemănătoare.“

¹⁴Isus a chemat din nou mulțimea la El și le-a spus oamenilor: „Ascultați-Mă cu toții și înțelegeți! ¹⁵Omul nu este întinat de ceea ce intră în el, ci de ceea ce iese din el.“ ¹⁶

¹⁷Apoi, Isus a lăsat mulțimea și a intrat într-o casă. Ucenicii L-au întrebat ce înseamnă această pildă. ¹⁸Și El le-a spus: „Nici voi nu înțelegeți? Nu vedeți că nimic din ceea ce intră în om din afara lui nu-l întinează? ¹⁹Pentru că nimic din acestea nu intră în inima lui, ci în stomac. De acolo, sunt date afară din nou.“ (Vorbind astfel, Isus a dat de înțeles că se poate mânca orice fel de mâncare.)

²⁰Isus le-a spus: „Ceea ce iese din om îl întinează. ²¹Pentru că din interiorul

omului, din inima lui, ies gândurile rele, păcatele sexuale, furturile, crimele, ²²adulterul, lăcomia, răutatea, înșelătoria, indecența, invidia, bârfa, aroganța și nebulnia. ²³Toate aceste lucruri rele vin din interior și îl întinează pe om.“

Isus ajută o femeie neevreică

(Mt. 15.21-28)

²⁴Isus a plecat de acolo și S-a dus în ținutul Tirului. El a intrat într-o casă și dorea să nu se știe că este acolo. Dar Isus nu putea sta ascuns. ²⁵De fapt, o femeie a cărei fată era posedată de un duh rău, a auzit imediat vorbindu-se despre Isus. Ea s-a dus la El și a căzut la picioarele Lui. ²⁶Femeia era o grecoaică de origine siro-feniciană. Ea L-a implorat pe Isus să scoată demonul din fata ei. ²⁷Isus i-a spus: „Mai întâi, trebuie să se sature copiii, pentru că nu este bine să iei pâinea copilului și s-o arunci la câini.“

²⁸Dar ea l-a răspuns: „Doamne, dar chiar și câinii care stau sub masă mănâncă firimiturile care cad de la masa copiilor.“

²⁹Atunci Isus i-a spus: „Pentru acest răspuns poți să te duci liniștită acasă. Demonul a ieșit din fiica ta.“

³⁰Femeia s-a dus acasă și și-a găsit fata stând pe pat. Demonul ieșise din ea.

Isus vindecă un surd

³¹Isus a plecat din ținutul Tirului către Marea Galileii, trecând prin ținutul Sidonului și prin Decapole. ³²Acolo, l-a fost adus un surd care nici nu prea putea vorbi. Cei ce l-au adus l-au rugat pe Isus să-și pună mâinile peste el.

³³Isus l-a luat deoparte de mulțime și a atins urechile acelui om. Apoi, a scuiat și i-a atins limba. ³⁴Isus a privit către cer, a suspinat și i-a spus: „Efata!“ (ceea ce înseamnă „Deschide-te!“). ³⁵Imediat urechile omului s-au deschis, limba i-a fost

dezlegată și a început să vorbească.

³⁶Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate. Dar cu cât le poruncea mai mult, cu atât mai mult vorbeau ei despre El. ³⁷Oamenii erau foarte uimiți și ziceau: „Tot ce a făcut El, a făcut bine. Chiar și pe surzi îi face să audă, și pe muți să vorbească.“

Isus hrănește peste patru mii de oameni

(Mt. 15.32-39)

În zilele acelea, s-a adunat iarăși **8** o mare mulțime. Nimeni nu avea ce să mănânce. Isus i-a chemat pe ucenici la El și le-a spus: ²„Mi-e milă de acești oameni pentru că sunt cu Mine de trei zile și nu au ce mânca. ³Dacă îi trimit acasă flămânzi, vor leșina pe drum; iar unii au venit de departe.“

⁴Ucenicii L-au întrebat: „Unde s-ar putea găsi pâine, în această pustietate, pentru a-i sătura?“

⁵Iar Isus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?“

„Șapte“, l-au răspuns ei.

⁶Apoi Isus le-a cerut oamenilor să se așeze pe jos. A luat cele șapte pâini, l-a mulțumit lui Dumnezeu și le-a frânt, dându-le ucenicilor să le împartă. Aceștia le-au dat mulțimii. ⁷De asemenea, mai aveau și câțiva peștișori. Isus l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ei și le-a spus ucenicilor să-i împartă. ⁸Oamenii au mâncat până s-au săturat și s-au strâns șapte coșuri pline de resturi. ⁹Acolo erau patru mii de oameni care au mâncat. Apoi, Isus le-a dat drumul să plece. ¹⁰Imediat Isus S-a urcat într-o barcă împreună cu ucenicii Săi și s-au dus în ținutul Dalmanutei.

Fariseii Îl pun la încercare pe Isus

(Mt. 16.1-4)

¹¹Fariseii au venit și au început să-l pună întrebări. Ca să-L încerce, ei l-au cerut un semn din ceruri. ¹²Suspînând adânc în duhul Său, Isus a spus: „De

ce-Mi cere această generație un semn? Vă spun adevărul: nu va fi dat nici un semn acestei generații.“ ¹³Apoi, Isus i-a lăsat, S-a urcat din nou în barcă și a trecut de partea cealaltă.

Avertismentul lui Isus cu privire la conducătorii evreilor

(Mt. 16.5-12)

¹⁴Ucenicii uitaseră să ia pâine, astfel că acum mai aveau una singură. ¹⁵Isus le-a atras atenția și le-a spus: „Aveți grijă! Feriți-vă de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod!“

¹⁶Ucenicii au început să se gândească la ce le spusese Isus și și-au zis: „A spus lucrul acesta pentru că nu avem pâine.“

¹⁷Știind la ce se gândeau, Isus i-a întrebat: „De ce spuneți că nu aveți pâine? Încă nu știți și încă nu ați înțeles? Aveți cumva inimile împietrite? ¹⁸Aveți ochi care nu văd și urechi care nu aud? Nu vă mai aduceți aminte? ¹⁹Mai știți câte coșuri pline cu resturi ați strâns atunci când am împărțit cele cinci pâini la cei cinci mii de oameni?“

„Douăsprezece“, I-au răspuns ucenicii.

²⁰„Dar atunci când am împărțit șapte pâini la patru mii de oameni, câte coșuri pline cu resturi ați strâns?“

„Șapte“, I-au spus ucenicii.

²¹Apoi, Isus le-a spus: „Încă nu înțelegeți?“

Isus vindecă un orb în Betsaida

²²Când au ajuns în Betsaida, niște oameni I-au adus un orb și L-au rugat pe Isus să-l atingă. ²³Isus l-a luat de mână și au ieșit din sat. Apoi Isus a scuipat pe ochii orbului, Și-a pus mâinile peste el și l-a întrebat: „Vezi ceva?“

²⁴Orbul s-a uitat în sus și I-a spus:

„Zăresc niște oameni, dar ei seamănă cu niște copaci care se mișcă.“

²⁵Isus a pus din nou mâinile pe ochii lui. Orbul și-a deschis ochii. Vederea îi fusese redată și acum vedea foarte bine. ²⁶Apoi Isus l-a trimis acasă,

spunându-i: „Nu cumva să intri în sat și să spui cuiva ce ți s-a întâmplat!“

Petru declară că Isus este Cristosul

(Mt. 16.13-20; Lc. 9.18-21)

²⁷Isus și ucenicii Săi au plecat către satele din Cezareea lui Filip. Pe drum, Isus i-a întrebat pe ucenici: „Cine spun oamenii că sunt Eu?“

²⁸Ucenicii I-au răspuns: „Unii spun că ești Ioan Botezătorul. Alții zic că ești Ilie. Alții zic că ești unul din profeți.“

²⁹Apoi, i-a mai întrebat: „Dar voi cine ziceți că sunt Eu?“

Iar Petru I-a răspuns: „Tu ești Cristosul.“

³⁰Însă Isus i-a avertizat să nu spună nimănui cine este El.

Isus vestește moartea Sa

(Mt. 16.21-28; Lc. 9.22-27)

³¹Atunci a început să-i învețe: „Fiul omului trebuie să îndure multe suferințe. El nu va fi primit de bătrâni, de marii preoți și nici de învățătorii Legii. El va fi omorât și va învia în a treia zi.“ ³²Isus le-a spus toate aceste lucruri foarte deschis. Petru însă L-a luat pe Isus deoparte și a început să-L certe. ³³Dar Isus S-a întors, S-a uitat la ucenici și l-a mustrat pe Petru: „Dă-te la o parte, Satan! Pe tine nu te interesează lucrurile lui Dumnezeu, ci mai degrabă cele ale oamenilor.“

³⁴Apoi Isus a chemat mulțimea la El. Ucenicii erau și ei acolo. Și le-a spus: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, va trebui să renunțe la dorințele sale, să-și ia crucea și să Mă urmeze. ³⁵Pentru că oricine va dori să-și scape viața și-o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine și pentru Vestea Bună și-o va salva. ³⁶Ce folos are un om care câștigă întreaga lume, dar își pierde viața? ³⁷Și ce ar putea da omul în schimb pentru viața sa? ³⁸Dacă cuiva din această generație necredincioasă și păcătoasă îi va fi rușine de Mine și de cuvintele Mele, atunci și Fiului

omului Îi va fi rușine de acea persoană atunci când va veni în slava Tatălui Său, împreună cu îngerii.“

9 Apoi Isus le-a mai spus: „Vă spun adevărul: printre voi, cei care stați aici, sunt unii care nu vor muri până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.“

Isus cu Moise și Ilie

(Mt. 17.1-13; Lc. 9.28-36)

²Șase zile mai târziu, Isus i-a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan. El i-a condus pe un munte înalt, unde au rămas singuri. Acolo, înfățișarea lui Isus S-a schimbat. ³Hainele I-au devenit strălucitoare și foarte albe. Ele erau mai albe decât le-ar fi putut albi orice înălbitor de pe pământ. ⁴Moise și Ilie au apărut înaintea lor, vorbind cu Isus.

⁵Petru a început să vorbească și I-a spus lui Isus: „Învățătorule, este bine că suntem aici. Lasă-ne să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.“ ⁶Petru vorbea astfel pentru că nu știa ce să spună, ei toți fiind cuprinși de spaimă.

⁷Însă iată că a apărut un nor și i-a acoperit cu umbra lui. Apoi s-a auzit o voce din nor: „Acesta este Fiul Meu iubit. De El să ascultați!“

⁸Când s-au uitat în jurul lor, nu au mai văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.

⁹Pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ceea ce văzuseră până când va învia Fiul omului dintre cei morți.

¹⁰Ei au păstrat aceste cuvinte în inima lor, dar s-au întrebat ce însemna: „va învia dintre cei morți“. ¹¹Și L-au întrebat pe Isus: „De ce spun învățătorii Legii că mai întâi trebuie să vină Ilie?“

¹²Isus le-a spus: „Da, Ilie vine primul, pentru a pune toate lucrurile în ordine. Dar de ce spune Scriptura că Fiul omului trebuie să sufere mult și va fi disprețuit? ¹³Eu vă spun: Ilie a venit, iar ei i-au făcut ce au vrut, așa

cum este scris despre el.“

Isus vindecă un băiat bolnav

(Mt. 17.14-20; Lc. 9.37-43a)

¹⁴Când au ajuns la ceilalți ucenici, au văzut o mare mulțime în jurul lor și pe învățătorii Legii certându-se cu ei. ¹⁵Când L-au văzut pe Isus, oamenii au fost foarte surprinși și au alergat să-L salute.

¹⁶Isus i-a întrebat: „Despre ce vă certați cu ei?“

¹⁷Un om din mulțime I-a răspuns: „Învățătorule, eu l-am adus pe fiul meu la Tine. El este posedat de un duh care-l împiedică să vorbească. ¹⁸Duhul îl atacă pe fiul meu și îl aruncă pe jos. Apoi băiatul face spumă la gură, scrâșnește din dinți și rămâne teapăn. Eu i-am rugat pe ucenicii Tăi să-i scoată duhul, dar n-au putut.“

¹⁹Apoi Isus le-a spus: „O, generație necredincioasă! Cât voi mai fi cu voi? Cât va mai trebui să vă rabd? Aduceți băiatul la Mine!“

²⁰Și au adus băiatul la El. Când L-a văzut pe Isus, duhul i-a provocat băiatului convulsii. Acesta a căzut pe jos, s-a rostogolit și a început să facă spumă la gură.

²¹Isus l-a întrebat pe tatăl lui: „De cât timp este așa?“

Tatăl I-a răspuns: „Din copilărie. ²²De multe ori duhul a încercat să-l arunce în foc sau în apă ca să-l omoare. Dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne!“

²³Isus i-a spus: „Tu zici: «Dacă poți...». Toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.“

²⁴Imediat tatăl băiatului a strigat: „Cred! Ajută-mi necredința!“

²⁵Când a văzut Isus că se apropie mulțimea, a certat duhul rău, zicându-i: „Duhule care l-ai făcut pe acest băiat surd și mut, îți poruncesc să ieși afară din el și să nu mai intri niciodată în el!“

²⁶Duhul a țipat, l-a aruncat pe băiat în niște convulsii puternice și a ieșit din

el. Băiatul arăta ca un cadavru. Mulți oameni au spus: „Este mort!“, ²⁷Însă Isus l-a luat de mână și l-a ridicat. Băiatul a stat în picioare.

²⁸După ce Isus a intrat în casă, ucenicii L-au luat deoparte și L-au întrebat: „Noi de ce nu am putut să scoatem duhul acela?“

²⁹Isus le-a spus: „Un duh de acest fel poate fi scos numai prin rugăciune.“

Isus vorbește despre moartea Sa

(Mt. 17.22-23; Lc. 9.43b-45)

³⁰Isus și ucenicii Săi au plecat de acolo și au trecut prin Galileea. El nu dorea să se știe unde este. ³¹Isus îi învăța pe ucenici, spunându-le: „Fiul omului va fi dat pe mâna oamenilor, care-L vor omorî. Dar, a treia zi după ce va fi fost omorât, va învia.“ ³²Însă ei nu au înțeles ce le spunea Isus și le-a fost teamă să-L întrebe ce-a vrut să zică.

Isus spune cine este cel mai important

(Mt. 18.1-5; Lc. 9.46-48)

³³Apoi au ajuns în Capernaum. Când era cu ucenicii în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce discutați pe drum?“ ³⁴Dar ei au tăcut, pentru că discutaseră despre cine era cel mai important dintre ei.

³⁵Isus S-a așezat, i-a chemat pe cei doisprezece la El și le-a spus: „Dacă vrea cineva să fie cel mai important, trebuie să-i considere pe toți ceilalți mai importanți decât el și să fie slujitorul tuturor.“

³⁶Și luând un copilăș, l-a pus în fața lor. Luând copilul în brațe, Isus le-a spus: ³⁷„Oricine primește pe vreunul din acești copilăși în Numele Meu, pe Mine Mă primește. Și cine Mă primește pe Mine, nu Mă primește numai pe Mine, ci și pe Cel ce M-a trimis pe Mine.“

Oricine nu este împotriva noastră este cu noi

(Lc. 9.49-50)

³⁸Ioan I-a spus: „Învățătorule, am văzut pe cineva scoțând demoni în Numele Tău. Dar noi am încercat să-l oprim, pentru că nu ne urma.“

³⁹Însă Isus i-a spus: „Să nu-l opriți! Pentru că dacă cineva face minuni în Numele Meu, atunci el nu va putea spune lucruri rele despre Mine. ⁴⁰Cel care nu este împotriva noastră este pentru noi. ⁴¹Oricine vă dă o cană cu apă pentru că sunteți ai lui Cristos, vă spun adevărul, nu-și va pierde răsplata.

Avertisment cu privire la păcat

(Mt. 18.6-9; Lc. 17.1-2)

⁴²Dacă cineva îl va face să păcătuiască pe vreunul din acești micuți care au credință în Mine, ar fi mai bine pentru el să fie aruncat în mare cu o piatră de moară legată de gât. ⁴³Și dacă mâna voastră vă face să păcătuiți, tăiați-o. Este mai bine să intrați ciungi în viață, decât să aveți două mâini și să mergeți în iad, în focul care nu se va stinge niciodată. ⁴⁴⁴⁵Și dacă piciorul tău te face să păcătuiești, taie-l! Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare și să fii aruncat în iad. ⁴⁶⁴⁷Și dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l! Este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu cu un singur ochi, decât să-i ai pe amândoi și să fii aruncat în iad, ⁴⁸unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge. ⁴⁹Pentru că fiecare om va fi pedepsit cu foc. ⁵⁰Sarea este bună. Dar dacă sarea își pierde gustul, cum o veți face sărată din nou? Să aveți sare în voi înșivă și să trăiți în pace unii cu alții.“

Despre divorț

(Mt. 19.1-12)

10 Isus a plecat de acolo și S-a dus în ținutul Iudeii, de partea cealaltă a râului Iordan.

Mulțimile au venit din nou la El și, așa cum Îi era obiceiul, Isus a început să-i învețe pe oameni.

²Fariseii au venit la El și L-au întrebat: „Îi permite Legea unui bărbat să divorțeze de soția lui?” Fariseii I-au pus această întrebare pentru a-L pune la încercare.

³Isus le-a răspuns: „Ce v-a poruncit Moise?”

⁴Ei I-au spus: „Moise a dat voie bărbatului să scrie o scrisoare de despărțire și *prin această* divorțeze.”

⁵Isus le-a spus: „Moise v-a dat această poruncă din cauza încăpățănării voastre. ⁶Dar, de la începutul lumii, Dumnezeu i-a creat pe oameni de sex masculin și de sex feminin. ⁷«De aceea, bărbatul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa. ⁸Și cei doi vor deveni un singur trup.» Așa că ei nu vor mai fi doi, ci vor fi un singur trup. ⁹De aceea, nimeni nu trebuie să despartă ceea ce a unit Dumnezeu.”

¹⁰Când au intrat din nou în casă, ucenicii I-au pus iarăși întrebări lui Isus cu privire la divorț. ¹¹Isus le-a spus: „Orice bărbat care divorțează de soția lui și se căsătorește cu altă femeie, comite adulter împotriva soției lui. ¹²Și dacă femeia divorțează de bărbatul ei și se căsătorește cu altul, atunci ea comite adulter.”

Isus îi primește pe copii

(Mt. 19.13-15; Lc. 18.15-17)

¹³Oamenii au adus niște copii la Isus pentru ca El să-și pună mâinile peste ei. Dar ucenicii i-au certat. ¹⁴Când a văzut Isus ce-au făcut, S-a supărat și le-a spus: „Lăsați copiii să vină la Mine! Nu-i opriți, pentru că Împărăția lui Dumnezeu aparține celor ca ei. ¹⁵Vă spun adevărul: cine nu va

primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilăș nu va intra niciodată în ea.” ¹⁶Isus i-a luat pe copii în brațe, Și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat.

Un om bogat refuză să-L urmeze pe Isus

(Mt. 19.16-30; Lc. 18.18-30)

¹⁷Pe când călătorea Isus, un om a venit la El alergând. A îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce ar trebui să fac pentru ca să moștenesc viața eternă?”

¹⁸Și Isus i-a spus: „De ce Mă numești bun? Nimeni în afară de Dumnezeu nu este bun. ¹⁹Știi poruncile: să nu ucizi, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu depui mărturie mincinoasă, să nu înșeli, să-i respecti pe tatăl tău și pe mama ta.”

²⁰Omul I-a spus: „Învățătorule, am împlinit toate aceste porunci încă din tinerețea mea.”

²¹Isus S-a uitat la el cu dragoste și i-a spus: „Îți lipsește un singur lucru: du-te și vinde tot ce ai. Apoi dă totul săracilor și vei avea o comoară în ceruri. După aceea, vino și urmează-Mă!”

²²Omul a fost dezamăgit de ceea ce a auzit și a plecat trist. El era foarte bogat.

²³Isus S-a uitat în jur și le-a spus ucenicilor: „Cât de greu este pentru cei bogați să intre în Împărăția lui Dumnezeu!”

²⁴Ucenicii au fost uimiți când au auzit aceste cuvinte. Dar Isus le-a mai spus: „Copiii Mei, ce greu este să intri în Împărăția lui Dumnezeu! ²⁵Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu.”

²⁶Ei au fost și mai uimiți și au spus unii către alții: „Atunci cine poate fi mântuit?”

²⁷Uitându-Se la ei, Isus le-a spus: „Acest lucru este imposibil pentru oameni, dar nu și pentru Dumnezeu, căci toate lucrurile sunt posibile

pentru Dumnezeu.“

²⁸Petru a început să spună: „Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat.“

²⁹Isus a spus: „Vă spun adevărul: oricine a lăsat casă, frați, surori, mamă, tată, copii sau avuții pentru Mine și pentru Vestea Bună, ³⁰va primi de o sută de ori mai mult, în zilele vieții lui: case, frați, surori, mame, copii și avuții, dar va fi și persecutat. Iar în lumea care va veni va primi și viață eternă. ³¹Dar mulți care sunt acum primii vor fi ultimii, iar cei care sunt acum ultimii vor fi primii.“

Isus vorbește din nou despre moartea Sa

(Mt. 20.17-19; Lc. 18.31-34)

³²Isus și oamenii care erau cu El și cu ucenicii Săi mergeau către Ierusalim. Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau uimiți, iar cei care-L urmau pe Isus erau înspăimântați. Și Isus i-a luat din nou pe cei doisprezece deoparte și a început să le spună ce urma să I se întâmple: ³³„Ascultați! Acum mergem spre Ierusalim. Acolo Fiul omului va fi dat pe mâna marilor preoți și a învățătorilor Legii. Ei Îl vor condamna la moarte și Îl vor da pe mâna neevreilor. ³⁴Ei își vor bate joc de El, Îl vor scuipa, Îl vor biciui și Îl vor omori. Însă după trei zile El va învia.“

Iacov și Ioan cer o favoare

(Mt. 20.20-28)

³⁵Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, au venit la Isus și I-au spus: „Învățătorule, am vrea să faci ceva pentru noi.“

³⁶Isus le-a spus: „Ce vreți să fac?“

³⁷Și ei I-au răspuns: „Dă-ne voie să stăm cu Tine, în slava Ta, unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta!“

³⁸Isus le-a spus: „Nu știți ce-Mi cereți! Puteți voi oare să acceptați suferința prin care voi trece Eu sau puteți să fiți botezați cu botezul cu care sunt Eu botezat?“

³⁹Ei I-au răspuns: „Putem.“

Atunci Isus le-a spus: „Voi veți suferi

la fel cum voi suferi Eu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu, ⁴⁰dar nu Eu hotărâsc cine va sta la dreapta și la stânga Mea. Aceste locuri sunt ale celor pentru care au fost pregătite.“

⁴¹Când ceilalți zece au auzit ce se întâmplase, s-au mâniat pe Iacov și pe Ioan. ⁴²Dar Isus i-a chemat la El și le-a spus: „Știți că cei care sunt recunoscuți drept conducători ai popoarelor își domină supușii. Mai-marii popoarelor își manifestă autoritatea asupra lor. ⁴³Voi să nu faceți la fel, pentru că cine vrea să fie mare între voi trebuie să fie slujitorul tuturor. ⁴⁴Și cine vrea să fie primul între voi trebuie să fie sclavul tuturor. ⁴⁵Și însuși Fiul omului nu a venit să fie slujit, ci a venit să slujească și să-și dea viața pentru ca mulți oameni să poată fi mântuiți!“

Isus vindecă un orb

(Mt. 20.29-34; Lc. 18.35-43)

⁴⁶Apoi au ajuns în Ierihon. Când Isus a plecat din Ierihon, împreună cu ucenicii și cu o mulțime mare, un om orb, pe nume Bartimeu, fiul lui Timeu, stătea pe marginea drumului și cerșea. ⁴⁷Când a auzit că Isus din Nazaret trece pe acolo, orbul a început să strige tare: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!“

⁴⁸Atunci mai mulți oameni l-au certat și i-au cerut să tacă. Dar el a strigat și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!“

⁴⁹Isus S-a oprit și a spus: „Chemați-l aici!“

Așa că ei l-au chemat pe orb și i-au spus: „Ai curaj! Ridică-te! Isus te cheamă.“ ⁵⁰Orbul și-a aruncat haina, a sărit în sus și s-a dus la Isus.

⁵¹Isus l-a întrebat: „Ce vrei să-ți fac?“ Orbul i-a răspuns: „Învățătorule, vreau să văd din nou!“

⁵²Isus i-a spus: „Du-te! Credința ta te-a mântuit.“ Imediat orbul și-a recăpătat vederea și a mers după Isus pe drum.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

(Mt. 21.1-11; Lc. 19.28-40; Ioan 12.12-19)

11 Când se apropiau de Ierusalim și au ajuns în Betfaghe și în Betania, înspre Muntele

Măslinilor, Isus i-a trimis înainte pe doi dintre ucenicii Săi, ²spunându-le:

„Duceți-vă în satul din fața voastră. Când veți ajunge acolo, veți găsi un măgăruș legat și pe care nu a mai călărit nimeni. Dezlegați-l și aduceți-l aici. ³Și dacă vă întreabă cineva pentru ce îl luați, să-i spuneți: «Domnul are nevoie de el și îl va trimite repede înapoi.»“

⁴Cei doi au plecat și au găsit măgărușul legat afară, lângă o ușă. ⁵Ei l-au dezlegat. Niște oameni care stăteau acolo i-au întrebat: „De ce dezlegați măgărușul?“ ⁶Ucenicii le-au spus ce le spusese Isus și oamenii i-au lăsat să-l ia. ⁷Ei l-au adus măgărușul lui Isus și și-au pus hainele pe el. Apoi Isus a încălecat pe el. ⁸Mulți oameni și-au aruncat hainele pe drumul pe care trecea Isus, în timp ce alții presărau ramuri pe care le rupseseră din copaci. ⁹Cei care mergeau cu Isus, și cei care erau în fața Lui, și cei care erau în spate strigau:

„Laudă lui Dumnezeu!»
«Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!»

Psalmul 118.25-26

¹⁰Binecuvântată este împărăția care vine,
a tatălui nostru David!

Laudă lui Dumnezeu în ceruri!“

¹¹Apoi Isus a intrat în Ierusalim. S-a dus la Templu și S-a uitat în jurul Său. Pentru că era deja târziu, S-a dus în Betania cu cei doisprezece ucenici.

Smochinul blestemat

(Mt. 21.18-19)

¹²A doua zi, pe când plecau din Betania, lui Isus I s-a făcut foame. ¹³El a văzut în depărtare un smochin înfrunzit și S-a dus să vadă dacă poate găsi fructe în el. Dar nu a găsit nimic

în afară de frunze, pentru că nu era vremea smochinelor. ¹⁴Atunci i-a spus smochinului: „Fie ca nimeni să nu mai mănânce niciodată din fructele tale!“ Ucenicii au auzit ce a spus Isus.

Isus intră în Templu

(Mt. 21.12-17; Lc. 19.45-48; Ioan 2.13-22)

¹⁵Apoi s-au dus în Ierusalim. Când au intrat în Templu, Isus a început să-i scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu. Isus a răsturnat mesele celor ce schimbau bani și scaunele celor ce vindeau porumbei. ¹⁶El nu lăsa pe nimeni să poarte lucruri prin Templu. ¹⁷Apoi Isus a început să-i învețe spunându-le: „Oare nu este scris în Scriptură: «Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune pentru toate popoarele»? Voi însă ați făcut din ea o ascunzătoare pentru hoți.“

¹⁸Preoții cei mai impotanți și învățătorii Legii au auzit ce se întâmplase și au început să se gândească cum să-L omoare pe Isus. Ei se temeau de Isus pentru că întreaga mulțime era uimită de învățătura Lui. ¹⁹Când s-a înserat, Isus și ucenicii au ieșit din cetate.

Isus arată puterea credinței

(Mt. 21.20-22)

²⁰Dimineața, pe când mergeau, Isus și ucenicii Săi au văzut smochinul care se uscasc din rădăcini. ²¹Petru și-a amintit ce se întâmplase în urmă cu o zi și I-a spus lui Isus: „Învățătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat!“

²²Isus i-a răspuns: „Ai credință în Dumnezeu! ²³Îți spun adevărul: oricui îi va zice acestui munte: «Ridică-te și aruncă-te în mare!» și nu se îndoiește în inima sa, ci crede că ce spune se va întâmpla, i se va face precum a cerut. ²⁴De aceea, vă spun că, orice veți cere în rugăciune, să credeți că ați și primit și acel lucru va fi al vostru. ²⁵Și când vă rugați, dacă aveți ceva împotriva cuiva, să iertați,

pentru ca și Tatăl vostru din ceruri să vă ierte păcatele.”²⁶

Conducătorii evreilor se îndoiesc de autoritatea lui Isus

(Mt. 21.23-27; Lc. 20.1-8)

²⁷Isus și ucenicii Săi s-au întors în Ierusalim. Isus Se plimba prin Templu când au venit la El conducătorii preoților, învățătorii Legii și bătrânii,²⁸care L-au întrebat: „Cu ce autoritate faci aceste lucruri? Și cine Ți-a dat autoritatea să le faci?”

²⁹Isus le-a spus: „Vă voi pune o întrebare. Dacă Îmi veți răspunde, vă voi spune și Eu cu ce autoritate fac aceste lucruri. ³⁰Botezul lui Ioan venea de la Dumnezeu sau de la oameni? Răspundeți-Mi!”

³¹Ei au discutat între ei și au spus: „Dacă vom răspunde: «A fost de la Dumnezeu», El va spune: «Atunci de ce nu l-ați crezut?»”³²Dar dacă vom zice: «A fost de la oameni», poporul se va mânia.” Conducătorilor le era frică de mulțime, pentru că toți credeau că Ioan a fost un profet.

³³Atunci I-au răspuns lui Isus: „Nu știm.”

Așa că Isus le-a spus: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce autoritate fac aceste lucruri.”

Dumnezeu Își trimite Fiul

(Mt. 21.33-46; Lc. 20.9-19)

12 Isus a început să le vorbească în pilde: „Un om a plantat o vie. A construit un gard în jurul ei, a săpat o groapă pentru teasc și a zidit un turn. Apoi a închiriat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie. ²Când a venit vremea culesului, omul și-a trimis un slujitor să-i aducă ceva din rodul viei. ³Dar viticultorii l-au prins pe slujitor, l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâna goală. ⁴Apoi, omul a trimis la ei un alt slujitor. Viticultorii l-au lovit în cap și și-au bătut joc de el. ⁵El a mai trimis un slujitor. Viticultorii l-au ucis pe acesta. El a mai trimis și alți slujitori.

Unii au fost bătuți, iar alții au fost omorâți.

⁶Acum mai avea un singur om pe care-l putea trimite: pe fiul său iubit. Pe acesta l-a trimis ultimul. Omul și-a spus: «Sigur îl vor respecta pe fiul meu!»

⁷Dar viticultorii aceia și-au spus: «Acesta este moștenitorul. Veniți să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră.»⁸L-au omorât și l-au aruncat afară din vie.

⁹Acum, ce va face proprietarul viei? Se va duce, îi va omorî pe viticultori și via o va da altora. ¹⁰Nu ați citit Scriptura care spune:

«Piatra aruncată de zidari a ajuns să fie pusă în capul unghiului.

¹¹Domnul a făcut lucrul acesta și este minunat în ochii noștri?»“

Psalmul 118.22-23

¹²Conducătorii iudeilor au început să caute o cale de a-L aresta pe Isus pentru că știau că această pildă fusese spusă împotriva lor. Însă ei se temeau de mulțime, așa că L-au lăsat să plece.

Taxele pentru Cezar

(Mt. 22.15-22; Lc. 20.20-26)

¹³Mai târziu, conducătorii iudeilor au trimis niște farisei și irodieni la Isus ca să-L prindă spunând ceva de care să-L poată acuza. ¹⁴Fariseii și irodienii au venit la El și I-au spus: „Învățătorule, știm că ești un om cinstit și știm că nu-Ți pasă ce zic alții despre Tine, pentru că nu Te uiți la cum arată omul, ci îi înveți pe toți adevărul despre calea lui Dumnezeu. Spune-ne: este bine sau nu să plătim taxele către Cezar? Ar trebui să le plătim sau nu?”

¹⁵Dar Isus, văzând ipocrizia lor, i-a întrebat: „De ce Mă încercați? Dați-Mi să văd o monedă de argint.”¹⁶Ei I-au dat o monedă și El i-a întrebat: „Chipul și inscripția cui sunt pe ea?” Ei I-au răspuns: „Ale Cezarului.”

¹⁷Atunci Isus le-a spus: „Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”

Ei au fost uimiți de ceea ce spusese Isus.

Niște saduchei încearcă să-L prindă în cursă pe Isus

(Mt. 22.23-33; Lc. 20.27-40)

¹⁸Apoi au venit la Isus niște saduchei. Saduchei spun că nu există înviere. Ei L-au întrebat: ¹⁹„Învățătorule, Moise ne-a scris în Lege că, dacă un bărbat căsătorit moare și lasă o soție, fără să aibă copii, atunci fratele său trebuie să se însoare cu ea și să aibă cu ea copii pentru fratele său. ²⁰Erau cândva șapte frați. Primul s-a căsătorit și a murit fără să aibă copii. ²¹Al doilea s-a căsătorit cu văduva lui, după care a murit, dar fără să aibă copii. Cu al treilea s-a întâmplat la fel. ²²Nici unul din cei șapte frați nu a avut copii cu ea. Ultima a murit femeia. ²³La înviere, soția cui va fi ea? Pentru că toți șapte au avut-o de soție.“

²⁴Isus le-a spus: „Voi greșiți pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. ²⁵Pentru că atunci când învie din morți, oamenii nici nu se mai însoară, nici nu se mai mărită. ²⁶Iar cu privire la învierea morților, nu ați citit în cartea lui Moise pasajul despre rugul aprins ? Acolo Dumnezeu i-a spus lui Moise: «Eu sunt Dumnezeu lui Avraam, Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.» ²⁷Dacă Dumnezeu spune că este Dumnezeu acestor oameni, înseamnă că ei nu sunt morți, pentru că El nu este Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Voi, saduchei, greșiți.“

Care este cea mai importantă poruncă

(Mt. 22.34-40; Lc. 10.25-28)

²⁸Unul din învățătorii Legii a venit la Isus și L-a auzit discutând cu saduchei și cu fariseii. Când a văzut cât de bine le răspundea El, L-a întrebat: „Care este cea mai importantă poruncă?“

²⁹Isus i-a răspuns: „Cea mai importantă poruncă este aceasta: «Ascultă, Israele: Domnul Dumnezeu

nostru este singurul Domn. ³⁰Și trebuie să-L iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, din toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată mintea ta și cu toată puterea ta.» ³¹A doua poruncă este aceasta: «Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.» Nu este nici o poruncă mai importantă decât acestea.“

³²Învățătorul Legii I-a spus: „Bine ai spus, Învățătorule. Ai dreptate când spui că Dumnezeu este Unul și că nu există altul în afară de El. ³³Și a-L iubi din toată inima, cu toată priceperea, cu toată puterea și a ne iubi aproapele este mai important decât toate animalele arse pe altar și decât toate jertfele cerute de Lege.“

³⁴Când a văzut Isus că omul I-a răspuns cu înțelepciune, i-a spus: „Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.“ După aceea, nimeni nu a mai îndrăznit să-I pună întrebări.

Al cui fiu este Cristosul?

(Mt. 22.41-46; Lc. 20.41-44)

³⁵În timp ce îi învăța pe oameni în Templu, Isus a spus: „Cum pot zice învățătorii Legii că Cristosul este Fiul lui David? ³⁶David însuși, inspirat de Duhul Sfânt, a spus:

«Domnul Dumnezeu spune Domnului Meu:

Stai la dreapta Mea, până când Ți-i voi pune la picioare pe toții dușmanii Tăi.»

Psalmul 110.1

³⁷David însuși Îl numește pe Cristos «Domn». Atunci cum poate fi El Fiul lui David?“ O mare mulțime Îl asculta cu bucurie.

Isus îi critică pe învățătorii Legii

(Mt. 23.1-36; Lc. 20.45-47)

³⁸Învățându-i pe oameni, Isus spunea: „Aveți grijă cu învățătorii Legii. Lor le face plăcere să se plimbe în hainele lor lungi, le place să fie salutați cu respect în piețe, ³⁹să aibă locurile cele mai importante din sinagogă și locurile cele mai bune de la petreceri. ⁴⁰Și în timp ce se poartă rău

cu văduvele și le fură casele, încearcă să arate bine în ochii lumii și spun rugăciuni lungi. Acești oameni vor primi o pedeapsă și mai mare.“

O văduvă săracă — model de dărnicie

(Lc. 21.1-4)

⁴¹Isus stătea în fața cutiei pentru daruri din fața Templului și Se uita la oamenii care puneau bani în cutie. Unii oameni bogați puneau mulți bani. ⁴²A venit și o văduvă săracă. Ea a pus doi bănuți.

⁴³Isus i-a chemat pe ucenici și le-a spus: „Vă spun adevărul: această văduvă săracă a dat mai mult decât toți ceilalți care au pus ceva în cutie. ⁴⁴Pentru că toți aceștia au dat din ceea ce aveau în plus. Dar ea, din sărăcia ei, a dat tot ce a avut. Ea a dat toți banii care îi mai rămăseseră să trăiască.“

Dărmarea Templului

(Mt. 24.1-44; Lc. 21.5-33)

13 În timp ce Isus ieșea din Templu, unul dintre ucenici I-a spus: „Învățătorule, iată ce clădiri frumoase și ce pietre mari are acest Templu!“

²Dar Isus i-a răspuns: „Vezi tu aceste clădiri mari? Toate vor fi dărâmate. Nu vor rămâne două pietre una peste alta.“

³Mai târziu, Isus stătea pe Muntele Măslinilor, cu fața către Templu împreună cu Petru, Iacov, Ioan și Andrei. Ei L-au întrebat: ⁴„Spune-ne: când se vor întâmpla aceste lucruri? Și ce semn va arăta că a venit vremea ca ele să se întâmple?“

⁵Atunci Isus a început să le spună: „Aveți grijă să nu fiți înșelați de nimeni! ⁶Vor veni mulți în Numele Meu zicând: «Eu sunt Cristosul». Aceștia îi vor înșela pe mulți. ⁷Voi veți auzi despre războaie și zvonuri despre războaie. Să nu vă fie frică! Aceste lucruri trebuie să se întâmple înainte de venirea sfârșitului. ⁸Un popor se va lupta cu alt popor și o împărăție cu o

altă împărăție. Vor fi cutremure și foamete. Dar acestea sunt doar începutul sfârșitului.

⁹Aveți grijă de voi! Oamenii vă vor da pe mâna sinedriilor și veți fi bătuti în sinagogi. Veți sta înaintea conducătorilor și împăraților din cauza Mea. Și le veți spune despre Mine. ¹⁰Iar înainte ca aceste lucruri să se întâmple, Vestea Bună trebuie proclamată tuturor popoarelor. ¹¹Voi veți fi arestați și judecați. Dar să nu vă faceți dinainte griji cu privire la ceea ce veți avea de spus, ci să spuneți ceea ce vă va fi dat atunci. Căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfânt.

¹²Un frate se va întoarce împotriva altui frate și îl va da să fie omorât. Și un tată va face la fel fiului său. Copiii se vor ridica împotriva părinților și îi vor omorî. ¹³Toți oamenii vă vor urî din cauza Numelui Meu. Dar oricine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

¹⁴Când veți vedea «lucrul dezgustător care aduce distrugere» stând unde nu trebuie (cine citește să înțeleagă!), atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în munți. ¹⁵Cel ce se află pe acoperișul casei să nu coboare în casă și să nu intre să-și ia ceva din ea. ¹⁶Iar cel ce se găsește pe câmp să nu se întoarcă să-și ia haina. ¹⁷Va fi foarte rău pentru femeile care vor fi însărcinate sau care vor avea copii de alăptat în acele zile. ¹⁸Rugați-vă ca aceste lucruri să nu se întâmple iarna. ¹⁹Pentru că necazul din zilele acelea va fi mai mare decât oricare altul care s-a întâmplat de când a creat Dumnezeu lumea și până acum. Și nu se va mai întâmpla niciodată ceva atât de rău. ²⁰Și dacă Domnul nu ar fi scurtat acele zile, nimeni nu ar supraviețui. Dar El le-a scurtat de dragul celor pe care El i-a ales. ²¹Și dacă atunci vă spune cineva: «Uitați-vă, aici este Cristosul!» sau: «Este acolo!», să nu-l credeți. ²²Pentru că vor apărea cristoși și profeți falși. Ei vor face semne și minuni pentru a-i înșela, dacă se poate, pe cei aleși. ²³Așa că, aveți

grijă! V-am spus despre toate acestea înainte ca ele să se întâmple.

²⁴Dar în acele zile, după acel necaz,

«soarele se va întunece
și luna nu va mai lumina.

²⁵Stelele vor cădea din cer,

iar corpurile cerești vor fi clătinate.»

²⁶Apoi oamenii îl vor vedea pe Fiul omului venind pe nori cu mare putere și slavă. ²⁷Și Fiul omului își va trimite îngerii și va aduna poporul ales din toate colțurile lumii.

²⁸Smochinul ne învață o lecție: când ramurile înverzesc și se umplu cu frunze, știți că vara este aproape. ²⁹La fel, când veți vedea că se întâmplă aceste lucruri, veți ști că timpul este aproape. ³⁰Vă spun adevărul: această generație va trăi să vadă aceste lucruri întâmplându-se. ³¹Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece niciodată.

³²Nimeni nu știe când va fi ziua sau ora aceea. Nici măcar îngerii sau Fiul, ci numai Tatăl. ³³Vegheați! Fiți treji! Pentru că nu știți când va veni timpul acela. ³⁴Ziua aceea se aseamănă cu un om care pleacă într-o călătorie. El își lasă casa pe mâna slujitorilor și atribuie fiecăruia anumite îndatoriri. El poruncește paznicului să vegheze. ³⁵Așa că, vegheați și voi, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei. Nu știți dacă va veni seara, la miezul nopții, când va cânta cocoșul sau dimineața. ³⁶Dacă vine pe neașteptate, să nu vă găsească dormind. ³⁷Ce vă spun vouă, spun tuturor: Vegheați!“

Conducătorii evrei plănuiesc să-L omoare pe Isus

(Mt. 26.1-5; Lc. 22.1-2; Ioan 11.45-53)

14 Mai erau două zile până la Paște și până la Sărbătoarea Pâinilor Nedospite.

Conducătorii preoților și învățătorii Legii căutau o ocazie să-L prindă pe Isus în secret și să-L omoare. ²Ei spuneau: „Nu-L putem aresta pe Isus în timpul sărbătorii, pentru că

oamenii ar putea provoca tulburări.“

O femeie face un lucru deosebit

(Mt. 26.6-13; Ioan 12.1-8)

³În timp ce se afla în Betania, Isus a mâncat în casa lui Simon leprosul. Atunci a venit o femeie cu un vas de alabastru. În el avea un parfum foarte scump făcut numai din nard. Ea a spart vasul de alabastru și a turnat parfumul pe capul lui Isus.

⁴Unii s-au indignat și și-au spus: „De ce trebuie să se risipească atâta parfum? ⁵Acest parfum s-ar fi putut vinde cu trei sute de dinari și banii s-ar fi putut da săracilor.“ Și au criticat-o aspru.

⁶Dar Isus a spus: „Lăsați-o în pace! De ce o necăjiți? Ea a făcut ceva frumos pentru Mine. ⁷Pentru că pe săraci îi veți avea întotdeauna cu voi și îi puteți ajuta oricând doriți. Dar pe Mine nu Mă veți avea întotdeauna. ⁸Ea a făcut ce a putut. A turnat parfum pe trupul Meu. Și ea a făcut aceasta, înainte ca Eu să mor, ca să Mă pregătească pentru înmormântare. ⁹Vă spun adevărul: oriunde va fi proclamată Vestea Bună, în întreaga lume, se va spune și ceea ce a făcut femeia aceasta, în amintirea ei.“

Trădarea lui Iuda

(Mt. 26.14-16; Lc. 22.3-6)

¹⁰Apoi, Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la marii preoți pentru a-L da pe Isus pe mâna lor. ¹¹Ei au fost încântați să audă așa ceva și i-au promis niște bani. Așa că Iuda a început să caute momentul potrivit pentru a-L trăda pe Isus.

Masa de Paște

(Mt. 26.17-25; Lc. 22.7-14, 21-23; Ioan 13.21-30)

¹²Era prima zi a Sărbătorii Pâinilor Nedospite, ziua în care era omorât mielul pentru Paște. Ucenicii au venit la Isus și i-au spus: „Unde vrei să ne ducem să facem pregătiri, ca să

mănânci masa de Paște?“

¹³Isus a trimis doi ucenici, spunându-le: „Duceți-vă în cetate! Vă veți întâlni cu un om care duce un vas cu apă. Urmați-l! ¹⁴Spuneți stăpânului casei în care intră: Învățătorul zice: «Unde este camera în care pot să iau masa de Paște cu ucenicii Mei?»» ¹⁵El vă va arăta o cameră mare de la etaj, aranjată și pregătită. Faceți pregătirile pentru noi acolo.“

¹⁶Ucenicii au plecat și, când au ajuns în cetate, au găsit totul așa cum le spusese Isus. Ei au pregătit masa de Paște.

¹⁷Când s-a înserat, a venit Isus cu cei doisprezece. ¹⁸În timp ce mâncau la masă, Isus a spus: „Vă spun adevărul: unul dintre voi Mă va trăda. Mă va trăda cel ce mănâncă la masă cu Mine!“

¹⁹Ei s-au întristat și fiecare L-a întrebat: „Nu cumva eu sunt acela?“

²⁰Isus le-a răspuns: „Este unul din cei doisprezece. Este cel care își înmoaie pâinea în castron împreună cu Mine. ²¹Fiul omului va muri așa cum s-a scris despre El. Dar vai de cel care îl va trăda! Ar fi fost mai bine pentru acel om să nu se fi născut.“

Cina Domnului

(Mt. 26.26-30; Lc. 22.15-20; 1 Cor. 11.23-25)

²²În timp ce mâncau, Isus a luat pâine, I-a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și le-a dat-o ucenicilor, spunând: „Luați, acesta este trupul Meu!“

²³Apoi Isus a luat un pahar și I-a mulțumit lui Dumnezeu. El le-a dat paharul și ei au băut din el.

²⁴El le-a spus: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou, care se varsă pentru mulți. ²⁵Vă spun adevărul: nu voi mai bea din rodul viței până în ziua în care îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.“

²⁶Ucenicii au cântat un cântec de laudă. Apoi s-au dus pe Muntele Măslinilor.

Ucenicii Îl vor părăsi pe Isus

(Mt. 26.31-35; Lc. 22.31-34; Ioan 13.36-38)

²⁷Isus le-a spus: „Voi toți vă veți pierde credința. Pentru că este scris: «Voi bate păstorul, iar oile se vor împrăștia.»

Zaharia 13.7

²⁸Dar după ce voi învia, Mă voi duce în Galileea. Voi ajunge acolo înaintea voastră.“

²⁹Însă Petru I-a spus: „Chiar dacă toți își vor pierde credința, eu nu mi-o voi pierde.“

³⁰Atunci Isus i-a spus: „Îți spun adevărul: chiar în această noapte, înainte de a cânta cocoșul de două ori, vei nega de trei ori faptul că Mă cunoști.“

³¹Dar Petru a spus din nou, cu și mai multă insistență: „Chiar dacă va trebui să mor cu Tine, niciodată nu voi nega faptul că Te cunosc.“ Și ceilalți ucenici au spus la fel.

Isus Se roagă singur

(Mt. 26.36-46; Lc. 22.39-46)

³²Apoi Isus și ucenicii au ajuns la un loc numit Ghetsimani. Isus le-a spus ucenicilor: „Stați aici cât Mă rog.“ ³³Și i-a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan. El a început să Se teamă și să Se tulbure. ³⁴El le-a spus: „Sufletul Meu este cuprins de o înfrîngere de moarte. Stați aici și vegheați.“

³⁵Isus S-a dus puțin mai departe, a căzut cu fața la pământ și S-a rugat ca, dacă se poate, să nu treacă prin acest ceas al suferinței. ³⁶El a spus: „Ava, Tată, Tu poți face absolut orice. Ia paharul acesta de la Mine! Dar să nu se facă voia Mea, ci voia Ta!“

³⁷Apoi Isus S-a întors și i-a găsit dormind. Și i-a spus lui Petru: „Simone, dormi? Nu ai putut veghea nici măcar un ceas? ³⁸Vegheați și rugați-vă să aveți putere împotriva ispitei! Duhul este plin de voință, dar trupul este slab.“

³⁹Isus S-a dus din nou și S-a rugat, spunând același lucru. ⁴⁰Când S-a

întors, i-a găsit din nou dormind, pentru că erau obosiți. Și ei nu au știut ce să-I spună.

⁴¹După ce S-a rugat a treia oară, Isus S-a întors la ucenici și le-a spus: „Încă dormiți și vă odihniți? Destul! A venit ceasul când Fiul omului este dat pe mâna păcătoșilor. ⁴²Sculați-vă! Să mergem! Iată, vine omul care M-a trădat.“

Prinderea lui Isus

(Mt. 26.47-56; Lc. 22.47-53; Ioan 18.3-12)

⁴³Imediat după aceea, în timp ce Isus încă mai vorbea, a apărut Iuda, unul dintre cei doisprezece. El era însoțit de mai mulți oameni înarmați cu săbii și ciomege, trimiși de marii preoți, de învățătorii Legii și de bătrâni.

⁴⁴Trădătorul stabilise cu ei un semn: „Cel pe care-L voi săruta, Acela este Isus. Arestați-L și păziți-L când ați pus mâna pe El!“ ⁴⁵Cum a ajuns acolo, Iuda s-a dus la Isus și I-a spus: „Învățătorule!“ Apoi L-a sărutat. ⁴⁶Oamenii au pus mâna pe Isus și L-au arestat. ⁴⁷Unul din cei care erau aproape și-a scos sabia și l-a lovit pe slujitorul marelui preot, tăindu-i urechea.

⁴⁸Apoi Isus le-a spus: „Ați venit să Mă prindeți cu săbii și ciomege, de parcă aș fi un hoț. ⁴⁹Am fost în fiecare zi cu voi, învățându-i pe oameni în Templu și nu M-ați arestat. Dar trebuia să se întâmple așa, pentru ca să se îplinească Scriptura.“ ⁵⁰Toți ucenicii L-au părăsit pe Isus și au fugit.

⁵¹Un tânăr Îl urma pe Isus. El nu purta decât o haină de în. Au încercat să-l aresteze și pe el, ⁵²dar el și-a lăsat haina de în și a fugit dezbrăcat.

Isus înaintea conducătorilor evrei

(Mt. 26.57-68; Lc. 22.54-55, 63-71; Ioan 18.13-14, 19-24)

⁵³L-au dus pe Isus înaintea marelui preot. Toți marii preoți, bătrânii și învățătorii Legii au venit și ei. ⁵⁴Petru L-a urmat pe Isus până în curtea marelui preot. Petru a intrat în curte

și stătea acolo cu slujitorii și se încălzea la foc.

⁵⁵Conducătorii preoților și întregul Sinedriu căutau dovezi împotriva lui Isus pentru a-L omorî. Dar nu au putut găsi nici una. ⁵⁶Pentru că mulți au depus mărturii false împotriva Lui, dar aceste mărturii nu se potriveau. ⁵⁷Apoi unii s-au ridicat și au depus mărturie împotriva lui Isus, mințind. Ei ziceau: ⁵⁸„L-am auzit spunând: «Voi dărâma acest Templu făcut de mâinile oamenilor și în trei zile voi construi altul, care nu va fi făcut de mâini omenești.»“ ⁵⁹Dar ei nu se înțelegeau nici măcar asupra acestei mărturii.

⁶⁰Apoi marele preot s-a ridicat în fața lor și L-a întrebat pe Isus: „Nu răspunzi nimic? Ce ai de spus acestor oameni care Te acuză?“ ⁶¹Dar Isus tăcea.

Marele preot L-a întrebat: „Ești Tu Cristosul, Fiul Dumnezeuului binecuvântat?“

⁶²Isus a răspuns: „Sunt. Și Îl veți vedea pe Fiul omului stând la dreapta Celui Puternic și venind pe norii cerului.“

⁶³Marele preot și-a rupt hainele și a spus: „Ce nevoie mai avem de martori? ⁶⁴Ați auzit blasfemia! Ce credeți?“

Și ei au hotărât cu toții că Isus este vinovat și merită să moară. ⁶⁵Atunci unii au început să-L scuipe, să-L acopere fața, să-L lovească și să-I spună: „Vorbește! Spune cine Te-a lovit!“ Iar slujitorii L-au luat și L-au bătut.

Petru se teme să spună că-L cunoaște pe Isus

(Mt. 26.69-75; Lc. 22.56-62; Ioan 18.15-18, 25-27)

⁶⁶Petru era tot în curte, când a venit o slujitoare a marelui preot. ⁶⁷Când l-a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat cu atenție la el și i-a spus: „Și tu erai cu acel Nazarinean, Isus.“

⁶⁸Dar Petru nu a recunoscut și a spus: „Nu știu ce vorbești și nu înțeleg ce

spui!“ Apoi a ieșit de acolo și cocoșul a cântat .

⁶⁹Când l-a văzut slujitoarea, a început să le spună celor care stăteau acolo: „Acesta este unul dintre ei!“ ⁷⁰Dar Petru a negat din nou.

Puțin mai târziu, cei care stăteau acolo i-au spus lui Petru: „Cu siguranță că și tu ești unul dintre ei, pentru că ești galileean.“

⁷¹Și Petru s-a jurat: „Nu-L cunosc pe acest om despre care vorbiți!“

⁷²Și chiar atunci cocoșul a cântat a doua oară, iar Petru și-a amintit cuvintele lui Isus: „Înainte de a cânta cocoșul de două ori, vei nega de trei ori faptul că Mă cunoști.“ Petru s-a întristat și a început să plângă.

Guvernatorul Pilat Îl anchetează pe Isus

(Mt. 27.1-2, 11-14; Lc. 23.1-5; Ioan 18.28-38)

15 Dimineața, marii preoți, cu bătrânii, cu învățătorii Legii și cu întregul Sinedriu, au pus la cale un plan. Ei L-au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat predat lui Pilat.

²Iar Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul iudeilor?“ Isus i-a răspuns: „Este așa cum spui.“

³Marii preoți L-au acuzat de multe lucruri. ⁴Pilat L-a întrebat din nou: „Nu răspunzi? Nu vezi de câte lucruri Te acuză?“

⁵Dar Isus nu răspundea. Pilat era uimit.

Pilat încearcă, fără succes, să-L elibereze pe Isus

(Mt. 27.15-31; Lc. 23.13-25; Ioan 18.39-19.16)

⁶De Paște, Pilat avea obiceiul să elibereze un prizonier pe care-l vroiau oamenii. ⁷În acele zile era în închisoare un bărbat, pe nume Baraba, împreună cu niște răsculați. Aceștia provocaseră o revoltă și erau vinovați de crimă. ⁸Iudeii au venit la Pilat și l-au rugat să facă ce făcea de obicei.

⁹Pilat i-a întrebat: „Vreți să-L dau drumul Împăratului iudeilor?“ ¹⁰Pilat

a spus aceasta pentru că știa că marii preoți îl dăduseră pe Isus în mâinile sale din invidie. ¹¹Însă marii preoți au agitat mulțimea pentru ca Pilat să-l elibereze pe Baraba în locul lui Isus.

¹²Dar Pilat i-a întrebat din nou: „Ce vreți să fac cu Cel pe care-L numiți Împăratul iudeilor?“

¹³Ei au strigat din nou: „Răstignește-L!“

¹⁴Dar Pilat le-a spus: „De ce? Cu ce a greșit?“

Însă ei au început să strige și mai tare: „Răstignește-L!“

¹⁵Pilat a dorit să facă pe plac mulțimii, așa că i-a dat drumul lui Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să fie biciuit, L-a dat să fie răstignit.

¹⁶Soldații L-au dus pe Isus în palatul guvernatorului, în pretoriu și au chemat întreaga companie de soldați. ¹⁷Ei L-au îmbrăcat cu o mantie roșie. Au făcut o coroană din spini și I-au pus-o pe cap. ¹⁸Apoi au început să-L salute, zicând: „Salutare, Împăratul iudeilor!“ ¹⁹Soldații L-au lovit în cap cu un băț și L-au scuipat. Apoi au căzut în genunchi și au început să I se închine. ²⁰După ce și-au bătut joc de El, I-au dat jos mantia roșie și I-au pus hainele Lui. Apoi L-au scos afară ca să-L răstignească.

Isus este răstignit

(Mt. 27.32-44; Lc. 23.26-43; Ioan 19.17-27)

²¹Pe drum s-au întâlnit cu Simon din Cirena care se întorcea de la câmp. El era tatăl lui Alexandru și al lui Ruf. Soldații l-au obligat să care crucea lui Isus. ²²Ei L-au adus la un loc numit Golgota, care înseamnă „Locul craniului“. ²³I-au dat vin cu smirnă , dar El nu a băut. ²⁴Și L-au răstignit. Ei au împărțit hainele Lui și au tras la sorți ca să vadă ce va lua fiecare.

²⁵Era nouă dimineața când L-au răstignit. ²⁶Au scris pe cruce acuzația care I se adusese. Pe inscripție se putea citi: „**ÎMPĂRATUL IUDEILOR.**“ ²⁷Au mai răstignit doi

tâlhari cu El: unul la stânga și unul la dreapta Lui.^{28 29}Oamenii care treceau pe acolo Îl insultau. Ei dădeau din cap și ziceau: „Tu ai spus că poți să dăruiești Templul și să-l reconstruiești în trei zile.³⁰Dă-Te jos de pe cruce și salvează-Te!“³¹La fel își băteau joc de Isus marii preoți și învățătorii Legii. Ei își spuneau unii altora: „Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva!“³²Să Se dea jos de pe cruce acest Mesia, Împăratul iudeilor, pentru ca să vedem și să credem în El.“

Isus moare

(Mt. 27.45-56; Lc. 23.44-49; Ioan 19.28-30)

³³La amiază s-a făcut întuneric, până la ora trei.³⁴La ora trei, Isus a strigat: „*Eloi, Eloi, lama sabactani?*“, care înseamnă: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?“

³⁵Când au auzit unii din cei ce stăteau acolo aceste cuvinte, au spus: „Ascultați! Îl cheamă pe Ilie!“

³⁶Cineva a alergat și a îmbibat un burete în oțet. A pus apoi buretele pe un băț și i-a dat lui Isus să bea, spunând: „Stați să vedem dacă va veni Ilie să-L dea jos.“

³⁷Isus a scos un ultim strigăt și a murit.

³⁸Perdeaua Templului s-a rupt în două, de sus până jos.³⁹Un centurion stătea în fața lui Isus. El L-a auzit cum a strigat și a văzut cum a murit. Atunci a spus: „Acest Om a fost într-adevăr Fiul lui Dumnezeu!“

⁴⁰Niște femei priveau de la distanță. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel tânăr și a lui Iose și Salome.⁴¹Acestea erau femeile care Îl urmaseră pe Isus în Galileea și Îl ajutaseră. Mai erau acolo multe alte femei care veniseră cu Isus la Ierusalim.

Isus este înmormântat

(Mt. 27.57-61; Lc. 23.50-56; Ioan 19.38-42)

⁴²Era ziua Pregătirii (ziua dinaintea

sabatului) și se apropia seara.⁴³Atunci a venit Iosif din Arimateea, care era un membru respectat al Sinedriului și care aștepta să vină Împărăția lui Dumnezeu. El s-a dus cu îndrăzneală la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus.⁴⁴Pilat s-a mirat când a auzit că Isus a murit atât de repede. El l-a chemat pe centurion și l-a întrebat dacă Isus murise deja.⁴⁵Când a auzit ce i-a spus centurionul, i-a dat lui Iosif trupul lui Isus.⁴⁶Iosif a cumpărat niște pânză de in. L-a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în in și L-a pus într-un mormânt făcut în stâncă. Au pus o piatră mare la intrarea mormântului.⁴⁷Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, se uitau și au văzut unde L-au pus.

Vestea că Isus a înviat din morți

(Mt. 28.1-8; Lc. 24.1-12; Ioan 20.1-10)

16 În prima zi după sabat, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salome au cumpărat

balsamuri, ca să se ducă și să ungă trupul lui Isus.²Ele s-au dus la mormânt foarte devreme în acea zi, prima zi a săptămânii, chiar după răsăritul soarelui.³Femeile își ziceau una alteia: „Cine va da la o parte pentru noi piatra de la intrarea mormântului?“

⁴Apoi, s-au uitat și au văzut că piatra fusese dată la o parte, deși era foarte mare.⁵Când au intrat în mormânt, au văzut un tânăr stând în partea dreaptă. El era îmbrăcat cu haine albe. Femeile s-au speriat.

⁶El le-a spus: „Nu vă temeți! Voi Îl căutați pe Isus din Nazaret care a fost răstignit. El a înviat. Nu este aici. Uitați-vă la locul unde a fost așezat.“⁷Dar duceți-vă și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că Isus merge înaintea voastră în Galileea. Voi Îl veți vedea acolo, așa cum v-a spus.“

⁸Ele au ieșit și au plecat fugind de la mormânt pentru că erau înspăimântate și uimite. Și nu au spus

nimănui nimic pentru că le era frică.

Câțiva ucenici Îl văd pe Isus

(Mt. 28.9-10; Ioan 20.11-18; Lc. 24.13-35)

⁹După ce a înviat, în dimineața primei zile a săptămânii, Isus i S-a arătat Mariei Magdalena, cea din care scosese șapte duhuri rele. ¹⁰Maria s-a dus la ucenicii Lui și le-a spus că L-a văzut pe Isus. Ucenicii erau triști și plângeau. ¹¹Când au auzit că Isus era viu și că Maria Îl văzuse, nu au crezut-o.

¹²Apoi Isus li S-a arătat, sub o altă înfățișare, altor doi ucenici care se duceau la țară. ¹³Cei doi s-au întors și le-au spus și celorlalți, dar nu i-au crezut nici pe ei.

Isus le vorbește ucenicilor Săi

(Mt. 28.16-20; Lc. 24.36-49; Ioan 20.19-23; F.A. 1.6-8)

¹⁴Mai târziu, Isus a apărut în fața celor unsprezece în timp ce ei mâncau. El i-a certat pentru lipsa lor

de credință și pentru mințile lor închise, pentru că ei nu îi crezuseră pe cei care Îl văzuseră după ce înviase.

¹⁵Isus le-a spus: „Duceți-vă în toată lumea și spuneți Vestea Bună fiecărui om. ¹⁶Oricine crede și va fi botezat va fi mântuit. Dar cine nu crede va fi condamnat. ¹⁷Iar cei ce cred vor putea face aceste minuni: în Numele Meu vor scoate duhuri rele și vor vorbi în limbi. ¹⁸Ei vor lua șerpi în mână și, când vor bea otravă, nu vor păți nimic. Își vor pune mâinile peste oameni bolnavi și ei se vor face bine.“

Înălțarea la cer

(Lc. 24.50-53; F.A. 1.9-11)

¹⁹După ce le-a vorbit, Domnul Isus a fost înălțat la ceruri. El S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu. ²⁰Ucenicii s-au dus și au predicat peste tot. Și Domnul a lucrat cu ei, confirmând Cuvântul prin semnele care l-au însoțit.

Luca

Despre viața lui Isus

Preaalesule Teofil, mulți oameni **1** au încercat să alcătuiască o relatare a evenimentelor care s-au întâmplat printre noi. Și ei au scris aceleași lucruri care ²ne-au fost transmise de oamenii care au fost martori oculari încă de la început și care I-au slujit lui Dumnezeu spunând și altora mesajul Său. ³Și eu, după ce am cercetat totul cu grijă, de la început, m-am gândit că ar fi bine să le scriu în ordine, pentru tine, preaalesule Teofil, ⁴pentru ca tu să știi că ceea ce ai fost învățat este adevărat.

Zaharia și Elisabeta

⁵Pe vremea lui Irod, regele Iudeii, trăia un preot, numit Zaharia. Zaharia făcea parte din ceata preoțească a lui Abia . Soția sa se trăgea din familia lui Aaron și se numea Elisabeta. ⁶Amândoi erau oameni drepti înaintea lui Dumnezeu. Ei respectau fără greșală toate legile și poruncile Domnului. ⁷Dar ei nu aveau copii, deoarece Elisabeta era sterilă; și atât ea, cât și soțul ei erau foarte bătrâni.

⁸Odată, pe când Zaharia slujea ca preot înaintea lui Dumnezeu, căci era rândul grupului lui să slujească în Templu, ⁹el a fost ales prin tragere la sorți, potrivit obiceiului preoților, să intre în Templul Domnului și să ardă tămâie. ¹⁰Când a venit vremea arderii tămâiei, toți oamenii se adunaseră afară și se rugau. ¹¹Atunci i s-a arătat lui Zaharia un înger al Domnului. Îngerul stătea la dreapta altarului tămâierii. ¹²Când a văzut îngerul, Zaharia a fost tulburat și l-a cuprins frica. ¹³Dar îngerul i-a spus: „Nu te

teme, Zaharia! Rugăciunea ta a fost auzită și soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu. Îi vei pune numele Ioan. ¹⁴El îți va aduce bucurie și fericire. Și mulți oameni se vor bucura la nașterea sa, ¹⁵pentru că el va fi mare înaintea Domnului. El nu va bea niciodată vin sau alte băuturi alcoolice. El va fi plin de Duhul Sfânt încă din pânțele mamei sale. ¹⁶Și îi va face pe mulți iudei să se întoarcă la Domnul, Dumnezeul lor. ¹⁷Ioan va merge înaintea Lui în duhul și puterea lui Ilie. El va face pace între părinți și copii și pe cei neascultători îi va face să gândească la fel ca cei drepti, pentru ca să pregătească un popor potrivit pentru Domnul.“

¹⁸Atunci Zaharia i-a spus îngerului: „Cum voi ști că aceste lucruri sunt adevărate? Eu sunt bătrân și soția mea este și ea în vârstă.“

¹⁹Îngerul i-a răspuns: „Eu sunt Gabriel, cel care stă înaintea lui Dumnezeu. Am fost trimis să vorbesc cu tine și să-ți aduc aceste vești bune. ²⁰Dar tu vei rămâne mut și nu vei putea vorbi până în ziua în care se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că nu ai crezut cuvintele mele. Ele se vor întâmpla când va veni timpul lor.“

²¹Oamenii îl așteptau pe Zaharia și se întrebau de ce stătea atât de mult în Templu. ²²Când a ieșit, Zaharia nu putea să vorbească și ei și-au dat seama că avusese o viziune în Templu. El le făcea semne, dar nu putea vorbi. ²³Când s-a sfârșit timpul slujirii sale, s-a dus acasă.

²⁴Ceva mai târziu, Elisabeta, soția lui, a rămas însărcinată și a stat retrasă timp de cinci luni. ²⁵Ea a zis: „Iată ce lucruri minunate a făcut Domnul pentru mine! În sfârșit, El S-a gândit la mine și m-a scăpat de rușinea de a

nu avea copii, pe care o simțeam înaintea oamenilor.“

Fecioara Maria

²⁶În timpul celei de-a șasea luni de sarcină a Elisabetei, Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Gabriel într-un oraș din Galileea, numit Nazaret, ²⁷la o fecioară logodită cu un bărbat pe nume Iosif, din familia lui David. Numele fecioarei era Maria. ²⁸Gabriel

a venit la ea și i-a spus: „Salutări ție, care ai fost binecuvântată prin harul lui Dumnezeu; Domnul este cu tine!“

²⁹Dar aceste cuvinte au tulburat-o pe Maria și ea s-a întrebat ce înseamnă această urare.

³⁰Îngerul i-a spus: „Nu te teme, Maria, căci Dumnezeu vrea să te binecuvânteze. ³¹Vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu și Îi vei pune numele Isus. ³²El va fi mare și va fi numit Fiul Celui Preaînalt. Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al strămoșului său David; ³³El va domni pentru totdeauna peste familia lui Iacov și împărăția Sa nu se va sfârși niciodată.“

³⁴Atunci Maria l-a întrebat pe înger: „Cum se poate întâmpla lucrul acesta, când eu nu sunt măritată?“

³⁵Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt va veni la tine și puterea Celui Preaînalt te va acoperi. Și Copilul sfânt care Se va naște va fi numit Fiul lui Dumnezeu. ³⁶De asemenea, ruda ta, Elisabeta, este și ea însărcinată și va avea un fiu, deși este bătrână. Femeia despre care oamenii spuneau că nu poate avea copii este în cea de-a șasea lună de sarcină. ³⁷Căci nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.“

³⁸Maria a spus: „Mă supun Domnului. Fie ca totul să mi se întâmple după cum ai spus.“ Apoi îngerul a plecat.

Maria o vizitează pe Elisabeta

³⁹Puțin după aceea, Maria s-a pregătit și a plecat în grabă spre o cetate din ținutul deluros al Iudeii. ⁴⁰A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe

Elisabeta. ⁴¹Când Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul din ea a mișcat și Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt. ⁴²Atunci ea a strigat: „Ești cea mai binecuvântată dintre toate femeile și binecuvântat este Copilul din pântecul tău! ⁴³Dar de ce mi se face onoarea ca mama Domnului meu să vină la mine? ⁴⁴În clipa în care am auzit salutul tău, copilul din mine a tresăltat de bucurie. ⁴⁵Tu ești binecuvântată pentru că ai crezut ceea ce ți-a spus Dumnezeu că se va întâmpla.“

Maria Îl laudă pe Domnul

⁴⁶Maria a spus:

⁴⁷„Sufletul meu Îl laudă pe Domnul și mi-e plină inima de bucurie, căci Dumnezeu este Mântuitorul meu.

⁴⁸El Și-a arătat grija față de mine, umila Sa supusă.

De acum înainte, oamenii toți mă vor numi binecuvântată,

⁴⁹pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri minunate pentru mine. Numele Său este sfânt.

⁵⁰El are milă față de oamenii care se tem de El, generație după generație.

⁵¹El Și-a arătat puterea: i-a împrăștiat pe cei îngâmfați și gândurile lor de mândrie.

⁵²El a răsturnat conducători de pe scaunele lor de domnie și i-a înălțat pe cei smeriți.

⁵³Pe cei flămânzi i-a săturat cu lucruri bune, iar pe bogați i-a alungat cu mâinile goale.

⁵⁴El a venit în ajutorul lui Israel, poporul pe care El l-a ales ca să-I slujească.

El nu a uitat niciodată să-Și arate îndurarea

⁵⁵față de Avraam și urmașii lui din toate timpurile, după cum a promis strămoșilor noștri.“

⁵⁶Maria a stat cu Elisabeta aproape trei luni, apoi s-a întors acasă.

Nașterea lui Ioan

⁵⁷Când a venit timpul ca Elisabeta să nască, ea a născut un fiu. ⁵⁸Vecinii și rudele ei, auzind că Domnul a arătat mare milă față de ea, s-au bucurat împreună cu ea.

⁵⁹În cea de-a opta zi, copilul urma să fie circumcis și numit Zaharia, la fel ca tatăl său. ⁶⁰Dar mama sa a spus: „Nu. Numele său va fi Ioan.”

⁶¹Ei au răspuns: „Nimeni din familia ta nu are numele acesta.” ⁶²Apoi, prin semne, l-au întrebat pe tată ce nume vrea să-i pună copilului.

⁶³Zaharia a cerut o tăbliță de scris și a scris pe ea: „Numele lui este Ioan.” Toți au rămas uimiți. ⁶⁴Imediat Zaharia a putut să vorbească din nou și a început să-L laude pe Dumnezeu. ⁶⁵Toți vecinii au fost cuprinși de frică și peste tot, în ținutul deluros al Iudeii, se vorbea despre aceste întâmplări. ⁶⁶Toți oamenii care au auzit aceste lucruri se minunau și se întrebau: „Ce va deveni acest copil?”, căci se vedea că Domnul era cu el.

Zaharia Îl laudă pe Domnul

⁶⁷Atunci Zaharia, tatăl său, a fost umplut de Duhul Sfânt și a vorbit despre ce avea să se întâmple:

⁶⁸„Domnul, Dumnezeul lui Israel, să fie binecuvântat, pentru că a venit în ajutorul poporului Său și l-a eliberat.

⁶⁹El ne-a dat un Mântuitor puternic, născut din familia slujitorului său David,

⁷⁰după cum a promis, prin sfinții Săi de demult.

⁷¹Dumnezeu a promis să ne scape de dușmanii noștri și să ne elibereze din mâna tuturor celor ce ne urăsc.

⁷²El a promis că va arăta îndurare față de strămoșii noștri și Își va aminti de legământul sfânt făcut cu ei.

⁷³Acest legământ a fost promisiunea

făcută strămoșului nostru, Avraam,

⁷⁴că ne va elibera

de sub puterea dușmanilor noștri și vom putea să-L slăvim fără teamă,

⁷⁵cu sfințenie și dreptate, până la sfârșitul zilelor noastre.

⁷⁶Iar tu, copilul meu, vei fi numit profet al Celui Preaînalt, căci vei merge înaintea Domnului, ca să-i pregătești pe oameni pentru venirea Sa.

⁷⁷Tu vei spune poporului Său că poate fi mântuit prin iertarea păcatelor,

⁷⁸datorită marii îndurări a lui Dumnezeu, care va face ca o nouă zi să ne lumineze de sus,

⁷⁹pentru a străluci deasupra celor ce trăiesc în întuneric și în umbra morții și să ne conducă pașii pe calea păcii.”

⁸⁰Și băiatul creștea și devenea din ce în ce mai puternic în duh. El a stat în locuri pustii, departe de oameni, până când a venit timpul să se arate înaintea poporului Israel.

Nașterea lui Isus

(Mt. 1.18-25)

2 În vremea aceea, Cezar August a dat poruncă să se facă recensământul locuitorilor țărilor aflate sub dominație romană. ²Acesta a fost primul recensământ și a avut loc în vremea când Quirinius era guvernator în Siria. ³Toți oamenii au mers în localitățile în care se născuseră, pentru a fi înscrși pe liste. ⁴Așa că și Iosif a plecat din Nazaret, cetate din Galileea, spre Iudeea, în Betleem, cetatea lui David, deoarece el se trăgea din familia lui David. ⁵Iosif s-a dus să se înscrie împreună cu Maria, care era logodită cu el și care acum era însărcinată. ⁶Când erau în Betleem, a venit timpul ca ea să nască. ⁷Astfel, Maria l-a născut pe primul său fiu. La

han nu mai era loc, așa că Maria L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle.

Păstorii vin la Isus

⁸În ținuturile acelea erau niște păstori care în noaptea aceea se aflau pe câmp, stând de veghe și păzindu-și turma. ⁹Un înger al Domnului a apărut înaintea lor și slava Domnului a strălucit în jurul lor. Păstorii erau copleșiți de spaimă. ¹⁰Îngerul le-a spus: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru toți oamenii. ¹¹Astăzi, în cetatea lui David, S-a născut un Mântuitor pentru voi, care este Cristos, Domnul. ¹²Îl veți recunoaște în felul următor: veți găsi un copil înfășat în scutece, într-o iesle.“

¹³Deodată, îngerului i s-a alăturat o mulțime de alți îngeri din ceruri. Ei îl laudau pe Dumnezeu și spuneau:

¹⁴„Slavă lui Dumnezeu din ceruri și pace pe pământ, printre oamenii plăcuți Lui.“

¹⁵După ce îngerii au plecat, întorcându-se în ceruri, păstorii și-au spus unii altora: „Să mergem la Betleem ca să vedem cum stau lucrurile cu această întâmplare pe care ne-a descoperit-o Dumnezeu.“

¹⁶Așa că au plecat în grabă, i-au găsit pe Maria și pe Iosif și au văzut copilul culcat în iesle. ¹⁷Când au văzut Copilul, păstorii au povestit tot ce li se spusese despre Acest Copil. ¹⁸Și toți cei care i-au auzit au fost uimiți de lucrurile pe care le spuneau păstorii. ¹⁹Maria a păstrat toate aceste lucruri în inima ei și se gândea mereu la ele. ²⁰Apoi păstorii s-au întors acasă, slăvind-L și laudându-L pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le văzuseră și le auziseră. Totul s-a întâmplat așa cum li se spusese.

²¹Când a împlinit opt zile, copilul a fost circumcis și I s-a pus numele Isus. Acesta era numele pe care îngerul i-l dăduse înainte de a fi conceput.

Isus este adus în Templu

²²A venit timpul ca Maria și Iosif să facă ceea ce le cerea Legea lui Moise pentru a fi curățiți. Ei L-au dus pe Isus la Ierusalim, ca să-L prezinte Domnului, ²³după cum este scris în Legea Domnului: „Când primul născut într-o familie este băiat, acesta va fi pus deoparte pentru Dumnezeu.“ ²⁴De asemenea, Legea Domnului spune că trebuie oferită o jertfă. „Trebuie aduse două turturele sau doi pui de porumbel.“

Simeon Îl vede pe Isus

²⁵În Ierusalim trăia un om pe nume Simeon; el era un om drept și evlavios. El aștepta să vină vremea când Dumnezeu va aduce mângâiere poporului Israel. Duhul Sfânt era cu el. ²⁶Duhul Sfânt i-a descoperit că el nu va muri înainte de a-L vedea pe Cristosul Domnului. ²⁷Duhul l-a condus pe Simeon la Templu. Când părinții L-au adus înăuntru pe Copilul Isus, ca să împlinească cu privire la El ce porunceea Legea, ²⁸Simeon L-a luat în brațe și L-a laudat pe Dumnezeu, spunând:

²⁹„Acum, Doamne, poți lăsa slujitorul Tău să moară în pace, așa cum ai promis, ³⁰căci ochii mei au văzut mântuirea Ta,

³¹care a fost pregătită în prezența oamenilor din toate popoarele.

³²El este lumina care dezvăluie calea pentru neevrei și slava adusă poporului Tău, Israel.“ ³³Tatăl și mama lui Isus erau uimiți la auzul lucrurilor care se spuneau despre El. ³⁴Simeon i-a binecuvântat și i-a spus Mariei: „Acest Copil este predestinat să fie cauza căderii sau a ridicării multor oameni din Israel și să fie semnul din partea lui Dumnezeu care va fi respins de oameni. ³⁵Chiar sufletul tău va fi împovărat de o mare tristețe. Și gândurile ascunse ale

multor oameni vor fi aduse la lumină.“

Ana îl vede pe Isus

³⁶Era acolo și o prorociță pe nume Ana. Ea era fiica lui Fanuel, din familia lui Așer. Ana era în vârstă. Ea fusese căsătorită timp de șapte ani, ³⁷după care a rămas văduvă. La momentul acesta avea optzeci și patru de ani. Ea nu pleca niciodată de la Templu; zi și noapte, Ana se închina lui Dumnezeu cu post și rugăciune. ³⁸Chiar atunci Ana a venit spre Isus și spre părinții Lui și I-a mulțumit lui Dumnezeu; ea a vorbit despre Isus tuturor celor ce așteptau eliberarea Ierusalimului.

Întoarcerea în Nazaret

³⁹Când Iosif și Maria au terminat de făcut ceea ce le cerea Legea Domnului, s-au întors în Galileea, în orașul lor, Nazaret. ⁴⁰Copilul creștea și devenea puternic. El era plin de înțelepciune și binecuvântările lui Dumnezeu erau peste El.

Isus în Templu la vârsta de doisprezece ani

⁴¹În fiecare an, părinții lui Isus mergeau la Ierusalim pentru sărbătoarea Paștelui. ⁴²Când Isus avea doisprezece ani, s-au dus la sărbătoare, ca de obicei. ⁴³După ce au trecut zilele sărbătorii, au pornit spre casă. Dar Isus a rămas în Ierusalim, fără ca părinții Lui să știe. ⁴⁴Ei au călătorit o zi întreagă, crezând că Isus era cu ei în grup. Și au început să-L caute printre prieteni și rude. ⁴⁵Când au văzut că nu îl găsesc, s-au întors la Ierusalim să-L caute. ⁴⁶După trei zile, L-au găsit în Templu. Se afla în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări. ⁴⁷Toți cei care îl auzeau erau uimiți de puterea Lui de înțelegere și de răspunsurile Sale. ⁴⁸Când L-au văzut părinții Lui, au fost foarte surprinși. Mama Lui I-a spus: „Copile, de ce ne-ai făcut asta? Tatăl Tău și cu mine am fost foarte

îngrijorați în timp ce Te căutam.“

⁴⁹Dar Isus le-a răspuns: „De ce a trebuit să Mă căutați? Nu știți că Eu trebuie să fiu unde este lucrarea Tatălui Meu?“ ⁵⁰Ei nu au înțeles răspunsul dat de El.

⁵¹Apoi Isus S-a întors cu ei în Nazaret și a fost ascultător de părinții Săi. Mama Lui a păstrat aceste lucruri în inima ei. ⁵²Isus creștea în înțelepciune și în statură. El era pe placul lui Dumnezeu și al oamenilor.

Predica lui Ioan Botezătorul

(Mt. 3.1-12; Mc. 1.1-8; Ioan 1.19-28)

3 În al cincisprezecelea an de domnie al lui Tiberiu Cezar,

Pilat din Pont era guvernator în Iudeea;

Irod era conducător al Galileii;

Filip, fratele lui, conducător al

Ituriei și al Trahonitei;

și Lisania era conducător al

Abilenei.

²Marii preoți erau Ana și Caiafa.

Dumnezeu i-a vorbit lui Ioan, fiul lui

Zaharia, pe când acesta era în

pustie. ³Ioan a mers prin tot ținutul

din jurul râului Iordan și le spunea

oamenilor să se boteze ca să arate că

vor să-și schimbe inima și viața,

pentru ca păcatele să le fie

iertate. ⁴Despre aceste lucruri fusese

scris în cartea profetului Isaia:

„Iată glasul celui care strigă în

pustie:

«Pregătiți calea Domnului, neteziți-I

căările.

⁵Toate văile vor fi acoperite,

iar munții și dealurile vor fi nivelate,

drumurile cotite vor fi îndreptate, iar

cele pietroase vor fi netezite.

⁶Și toți oamenii vor vedea

mântuirea trimisă de Dumnezeu.»“

Isaia 40.3-5

⁷Mulțimilor de oameni care veneau să

fie botezați de el, Ioan le spunea: „Pui

de șerpi, cine v-a prevenit să scăpați

de mânia care vine? ⁸Trăiți astfel încât

să dovediti că v-ați schimbat cu

adevărat inima și viața. Și nu începeți

să vă spuneți: «Tatăl nostru este Avraam.» Vă spun că Dumnezeu poate face copii ai lui Avraam chiar din aceste pietre. ⁹Toporul este deja la rădăcina copacilor. Orice copac care nu aduce roadă bună va fi tăiat și aruncat în foc.“

¹⁰Mulțimile de oameni l-au întrebat:

„Atunci ce trebuie să facem?“

¹¹Ioan le-a răspuns: „Cel care are două haine să-i dea și celui care nu are nici una. La fel să facă și cel care are de mâncare.“

¹²Au venit și niște vameși să fie botezați. Ei l-au întrebat pe Ioan: „Învățătorule, noi ce trebuie să facem?“

¹³El le-a răspuns: „Nu luați de la oameni taxe mai mari decât vi s-a poruncit.“

¹⁴Niște soldați l-au întrebat: „Noi ce trebuie să facem?“

Ioan le-a răspuns: „Nu luați bani cu sila de la nimeni. Nu acuzați pe nimeni pe nedrept. Și fiți mulțumiți de plata voastră.“

¹⁵Poporul spera și aștepta ca Cristos să vină și cu toții se întrebau dacă nu cumva Ioan era Cristosul.

¹⁶Dar Ioan le-a răspuns tuturor: „Eu vă botez cu apă, dar vine cineva mai puternic decât mine. Eu nici măcar nu sunt demn să-I dezleg cureaua sandalelor. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. ¹⁷El va veni pregătit pentru treierat și va strânge grânele în hambarul Său, iar pleava o va arde într-un foc ce nu poate fi stins.“ ¹⁸Astfel, cu multe alte îndemnuri, Ioan a continuat să spună oamenilor Vestea Bună.

Sfârșitul lucrării lui Ioan

¹⁹Ioan îi reproșa tetrarhului Irod relația cu Irodiada, soția fratelui său și toate celelalte lucruri rele pe care le făcuse Irod. ²⁰La toate acestea, s-a adăugat și trimiterea lui Ioan în închisoare.

Botezul lui Isus

(Mt. 3.13-17; Mc. 1.9-11)

²¹Înainte ca Ioan să fie închis, toți oamenii fuseseră botezați de el. Isus a fost și El botezat. În timp ce El Se ruga, cerul s-a deschis ²²și Duhul Sfânt S-a coborât asupra Lui sub forma unui porumbel. Și s-a auzit un glas din ceruri spunând: „Tu ești Fiul Meu iubit; în Tine Îmi găsesc plăcerea!“

Genealogia familiei lui Iosif

(Mt. 1.1-17)

²³Isus avea cam treizeci de ani când a început să-i învețe pe oameni. Oamenii credeau că El era fiul lui Iosif.

Iosif era fiul lui Eli. ²⁴Eli era fiul lui Matat. Matat era fiul lui Levi. Levi era fiul lui Melhi. Melhi era fiul lui Ianai. Ianai era fiul lui Iosif. ²⁵Iosif era fiul lui Matatia. Matatia era fiul lui Amos. Amos era fiul lui Naum. Naum era fiul lui Esli. Esli era fiul lui Nagai. ²⁶Nagai era fiul lui Maat. Maat era fiul lui Matatia. Matatia era fiul lui Semei. Semei era fiul lui Iosif. Iosif era fiul lui Ioda.

²⁷Ioda era fiul lui Ioanan. Ioanan era fiul lui Resa. Resa era fiul lui Zorobabel. Zorobabel era fiul lui Salatiel. Salatiel era fiul lui Neri. ²⁸Neri era fiul lui Melhi. Melhi era fiul lui Adi. Adi era fiul lui Cosam. Cosam era fiul lui Elmodam. Elmodam era fiul lui Er. ²⁹Er era fiul lui Iose. Iose era fiul lui Eliezer. Eliezer era fiul lui Iorim. Iorim era fiul lui Matat. Matat era fiul lui Levi.

³⁰Levi era fiul lui Simeon. Simeon era fiul lui Iuda. Iuda era fiul lui Iosif. Iosif era fiul lui Ionam. Ionam era fiul lui Eliachim. ³¹Eliachim era fiul lui Melea. Melea era fiul lui Menaan. Menaan era fiul lui Matata. Matata era fiul lui Natan. Natan era fiul lui David. ³²David era fiul lui Iese. Iese era fiul lui Obed. Obed era fiul lui Boaz. Boaz era fiul lui Salmon. Salmon era fiul lui Naason.

³³Naason era fiul lui Aminadab. Aminadab era fiul lui Admin. Admin era fiul lui Arni. Arni era fiul lui Esrom. Esrom era fiul lui Fares. Fares era fiul lui Iuda. ³⁴Iuda era fiul lui Iacov. Iacov era fiul lui Isaac. Isaac era fiul lui Avraam. Avraam era fiul lui Tara. Tara era fiul lui Nahor. ³⁵Nahor era fiul lui Seruh. Seruh era fiul lui Ragau. Ragau era fiul lui Falec. Falec era fiul lui Eber. Eber era fiul lui Sala.

³⁶Sala era fiul lui Cainan. Cainan era fiul lui Arfaxad. Arfaxad era fiul lui Sem. Sem era fiul lui Noe. Noe era fiul lui Lameh. ³⁷Lameh era fiul lui Metusala. Metusala era fiul lui Enoh. Enoh era fiul lui Iared. Iared era fiul lui Maleleel. Maleleel era fiul lui Cainan. ³⁸Cainan era fiul lui Enos. Enos era fiul lui Set. Set era fiul lui Adam. Adam era fiul lui Dumnezeu.

Isptirea lui Isus Cristos

(Mt. 4.1-11; Mc. 1.12-13)

Isus, plin de Duhul Sfânt, S-a **4** întors de la râul Iordan și a fost condus de Duhul în pustie. ²Acolo a fost ispitit de Diavolul timp de patruzeci de zile. În tot timpul acesta, Isus nu a mâncat nimic. La sfârșitul acestor zile, I s-a făcut foame.

³Diavolul I-a spus: „Dacă ești într-adevăr Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se transforme în pâine.”

⁴Isus i-a răspuns: „În Scripturi este scris:

«Oamenii nu vor trăi numai cu pâine.»“

Deuteronom 8.3

⁵Apoi Diavolul L-a dus pe un loc înalt și într-o clipă I-a arătat toate împărățiile lumii. ⁶Și I-a spus: „Îți voi da slavă și deplină autoritate peste toate aceste împărății. Această autoritate mi-a fost dată mie și o pot da oricui vreau. ⁷Dacă Te vei închina mie, va fi toată a Ta.”

⁸Isus i-a răspuns: „În Scripturi este

scris:

«Trebuie să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai Lui să-I slujești.»“

Deuteronom 6.13

⁹Apoi Diavolul L-a dus la Ierusalim și L-a pus pe locul cel mai înalt al Templului. El I-a spus: „Dacă ești într-adevăr Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te de aici. ¹⁰Căci în Scripturi este scris:

«El va porunci îngerilor Săi să te păzească.»

Psalmul 91.11

¹¹Și mai este scris:

«Ei te vor purta pe mâinile lor, astfel încât piciorul tău să nu se lovească de vreo piatră.»“

Psalmul 91.12

¹²Dar Isus i-a răspuns: „Tot în Scripturi se spune:

«Să nu pui la încercare pe Domnul, Dumnezeul tău.»“

Deuteronom 6.16

¹³După ce L-a ispitit în toate felurile, Diavolul a plecat, așteptând un timp mai potrivit.

Isus în Galileea

(Mt. 4.12-17; Mc. 1.14-15)

¹⁴Isus S-a întors în Galileea plin de puterea Duhului Sfânt. S-a dus vestea despre El în tot ținutul din jur. ¹⁵El îi învăța pe oameni în sinagogi și era laudat de toată lumea.

Necredința locuitorilor din Nazaret

(Mt. 13.53-58; Mc. 6.1-6)

¹⁶Apoi S-a dus în Nazaret, unde crescuse. În ziua sabatului S-a dus la sinagogă, după cum obișnuia. Isus S-a ridicat să citească ¹⁷și I s-a dat cartea profetului Isaia. El a deschis cartea la locul unde era scris:

¹⁸„Duhul Domnului este în Mine. El M-a ales pe Mine să duc vestea bună celor săraci.

El M-a trimis să spun celor captivi că pot fi liberi, să spun celor orbi că pot vedea din nou și să îi eliberez de suferință pe cei

împovărați.

¹⁹Dumnezeu M-a trimis să vestesc vremea în care Domnul Își va arăta bunătatea față de oameni.“

Isaia 61.1-2

²⁰Apoi Isus a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului și S-a așezat. Toți oamenii din sinagogă se uitau cu atenție la El. ²¹Isus le-a spus: „Astăzi s-au împlinit aceste cuvinte din Scriptură pe care le-ați auzit.“

²²Toți oamenii spuneau lucruri bune despre El și toți erau uimiți de cuvintele frumoase pe care le spunea. Ei se întrebau: „Nu este El fiul lui Iosif?“

²³Isus le-a spus: „Știu că Îmi veți aminti proverbul ce spune: «Doctore, vindecă-te pe tine însuși. Fă și aici, în orașul tău, ceea ce am auzit că ai făcut în Capernaum.»“ ²⁴Apoi le-a zis:

„Vă spun adevărul: nici un profet nu este acceptat în localitatea sa natală. ²⁵Vă amintiți de vremea lui Ilie, când nu a plouat în Israel timp de trei ani și șase luni și a fost o mare foamete în toată țara? Erau multe văduve în Israel în vremea aceea. ²⁶Dar Ilie nu a fost trimis la nici una dintre aceste văduve, ci la o văduvă din Sarepta, oraș din ținutul Sidonului. ²⁷Și erau mulți leproși în Israel pe vremea profetului Elisei, dar nici unul dintre ei nu a fost vindecat, în afară de Naaman, sirianul.“

²⁸Când au auzit aceste cuvinte, toți cei din sinagogă s-au mâniat foarte tare. ²⁹Oamenii s-au ridicat și L-au alungat pe Isus din cetate. Ei L-au dus la marginea dealului pe care era construită cetatea și au vrut să-L arunce în prăpastie. ³⁰Dar Isus a trecut printre ei și a plecat de acolo.

Vindecarea unui om posedat de un duh rău

(Mc. 1.21-28)

³¹Apoi Isus S-a dus în Capernaum, o cetate din Galileea. În ziua sabbatului, El îi învăța pe oameni. ³²Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că Isus

vorbea cu autoritate. ³³În sinagogă, se afla un om care avea în el un duh rău. El striga cu voce tare: ³⁴„Ah! Ce vrei de la noi, Isuse din Nazaret? Ai venit aici pentru a ne distruge? Știu cine ești: Tu ești Sfântul lui Dumnezeu!“ ³⁵Isus l-a certat și i-a spus: „Taci! Și ieși afară din omul acesta!“ Atunci, demonul l-a aruncat pe om la pământ, în mijlocul tuturor și a ieșit din el fără să-i facă nici un rău.

³⁶Toți oamenii erau uimiți și au început să vorbească între ei: „Ce fel de învățătură este aceasta? El le poruncește cu putere și autoritate duhurilor rele, iar ele ies afară.“ ³⁷Și vestea despre Isus s-a răspândit în tot ținutul acela.

Vindecarea soacrei lui Simon

(Mt. 8.14-17; Mc. 1.29-34)

³⁸Isus a plecat din sinagogă și a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon avea febră mare. Cei din casă L-au rugat pe Isus să o ajute. ³⁹Isus S-a aplecat asupra ei, a certat febra, iar aceasta a ieșit din femeie. Imediat ea s-a ridicat și a început să le slujească.

Vindecarea mai multor bolnavi

⁴⁰La apusul soarelui, toți oamenii care aveau rude sau prieteni bolnavi i-au adus la Isus. El și-a pus mâinile peste fiecare dintre ei și i-a vindecat. ⁴¹Din mulți dintre ei au ieșit demoni care strigau și ziceau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!“ Dar Isus i-a certat și nu i-a lăsat să vorbească, pentru că ei știau că El este Cristosul.

Isus merge în alte cetăți

(Mc. 1.35-39)

⁴²Când s-a crăpat de ziuă, Isus a plecat într-un loc pustiu. Dar mulțimile de oameni îl căutau și au venit în locul unde Se afla El. Ei nu vroiau să-L lase să plece. ⁴³Dar Isus le-a spus: „Trebuie să merg și în alte cetăți și să le spun oamenilor Vestea Bună despre Împărăția lui Dumnezeu.

Acesta este scopul pentru care am fost trimis.“

⁴⁴Și El a continuat să predice în sinagogile din Iudeea.

Pescuirea minunată

(Mt. 4.18-22; Mc. 1.16-20)

Isus stătea lângă Marea
5 Ghenezaretului. Oamenii se înghesuiau în jurul Lui și ascultau Cuvântul lui Dumnezeu. ²El a văzut două bărci la marginea lacului. Pescarii coborâseră și își spălau plasele de pescuit. ³Isus S-a urcat într-una dintre bărci, care era a lui Simon , și l-a rugat să o depărteze puțin de mal. Apoi S-a așezat și, din barcă, a început să-i învețe pe oameni.

⁴Când a terminat de vorbit, i-a spus lui Simon: „Scoate barca în larg, unde sunt ape adânci și aruncă plasele pentru a prinde pește.“

⁵Simon I-a răspuns: „Stăpâne, am muncit din greu toată noaptea și nu am prins nimic. Dar pentru că Tu ne spui asta, vom arunca din nou plasele.“ ⁶Când au aruncat plasele în apă, au prins foarte mulți pești. Plasele li se rupeau, ⁷așa că i-au chemat pe tovarășii lor din cealaltă barcă să vină și să-i ajute. Ei au venit și au umplut ambele bărci, atât de mult încât bărcile au început să se afunde.

⁸Când Simon Petru a văzut aceasta, a căzut la picioarele lui Isus și a spus: „Doamne, pleacă de la mine, pentru că sunt un om păcătos!“ ⁹A spus aceste cuvinte pentru că și el, și toți cei care erau cu el au fost uimiți de cât de mulți pești prinseseră. ¹⁰Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau tovarășii lui Simon, erau de asemenea uimiți. Isus i-a spus lui Simon: „Nu te teme! De acum încolo vei fi pescar de oameni, nu de pești!“

¹¹Ei au dus bărcile la mal, au lăsat totul și L-au urmat pe Isus.

Vindecarea unui om bolnav de lepră

(Mt. 8.1-4; Mc. 1.40-45)

¹²Isus Se afla într-o cetate în care locuia un om plin de lepră. Când L-a văzut pe Isus, el a căzut cu fața la pământ și L-a rugat: „Doamne, dacă vrei, Tu mă poți vindeca.“

¹³Isus Și-a întins mâna și l-a atins, spunând: „Vreau. Fii vindecat!“ Imediat lepra l-a părăsit. ¹⁴Apoi Isus i-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat. „Dar du-te la preot“, i-a spus Isus, „și adu-I lui Dumnezeu jertfa pentru vindecarea ta, după cum v-a poruncit Moise. Aceasta va arăta oamenilor că ai fost vindecat.“

¹⁵Vestea despre Isus se răspândea cu repeziciune și tot mai mulți oameni veneau să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. ¹⁶Dar de multe ori Isus Se ducea în locuri pustii și Se ruga.

Vindecarea unui om paralizat

(Mt. 9.1-8; Mc. 2.1-12)

¹⁷Într-o zi, când Isus îi învăța pe oameni, erau acolo și farisei și învățători ai Legii veniți din toate orașele din Galileea, din Iudeea și din Ierusalim. Domnul I-a dat lui Isus puterea să vindece. ¹⁸Niște oameni au venit cărând un om paralizat pe o targă. Ei au încercat să-l ducă și să-l lase în fața lui Isus. ¹⁹Dar, din cauza mulțimii, nu au reușit să-l aducă înăuntru. Așa că s-au suit pe acoperiș și au coborât targa prin acoperiș, până au ajuns în mijlocul oamenilor, în fața lui Isus. ²⁰Văzând credința lor, Isus a spus: „Prietene, păcatele tale sunt iertate!“

²¹Învățătorii Legii și fariseii au început să comenteze și să spună în inima lor: „Cine este acesta de spune asemenea lucruri împotriva lui Dumnezeu? Cine altcineva poate ierta păcatele, în afară de Dumnezeu?“

²²Dar Isus știa ce gândeau și i-a întrebat: „De ce gândiți astfel în inimile voastre? ²³Ce este mai ușor? Să spui: «Păcatele tale sunt iertate!» sau:

«Ridică-te și mergi!»? ²⁴Dar veți vedea că Fiul omului are pe pământ puterea de a ierta păcatele.“ El a spus omului paralizat: „Îți spun: ridică-te, ia-ți targa și du-te acasă!“

²⁵Chiar atunci, omul s-a ridicat în fața lor, și-a luat targa și s-a dus acasă, lăudându-L pe Dumnezeu. ²⁶Toți oamenii erau copleșiți de uimire și îl lăudau pe Dumnezeu. Ei erau plini de teamă și de respect și spuneau: „Astăzi am văzut lucruri de necrezut!“

Levi (Matei) Îl urmează pe Isus

(Mt. 9.9-13; Mc. 2.13-17)

²⁷După aceea, Isus a ieșit și a văzut un vameș, pe nume Levi, stând în locul de primire a taxelor. Isus i-a spus: „Vino după Mine!“ ²⁸Levi a lăsat totul, s-a ridicat și l-a urmat.

²⁹Levi a dat o masă mare pentru Isus acasă la el. Împreună cu ei mâncau mulți vameși și alți oaspeți. ³⁰Fariseii și învățătorii Legii s-au dus supărați la ucenicii lui Isus și i-au întrebat: „De ce mâncați și beți cu vameșii și cu alți oameni păcătoși?“

³¹Isus le-a răspuns: „Nu oamenii sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. ³²Eu nu am venit să le cer celor drepti să se schimbe, ci am venit să le cer celor păcătoși să-și schimbe inima și viața.“

Întrebarea despre post

(Mt. 9.14-17; Mc. 2.18-22)

³³Ei I-au spus: „Ucenicii lui Ioan postesc și se roagă adesea, și la fel fac și ucenicii fariseilor; dar ucenicii Tăi mănâncă și beau tot timpul.“

³⁴Isus le-a răspuns: „Puteți voi cere oaspeților mirelui să postească atunci când mirele este cu ei? ³⁵Dar va veni vremea când mirele va fi luat de lângă ei și atunci vor posti.“

³⁶Isus le-a spus apoi această pildă: „Nimeni nu rupe un petec dintr-o haină nouă pentru a-l coase la una veche. Dacă ar face lucrul acesta, ar strica haina cea nouă, iar peticul nu s-ar potrivi la haina veche. ³⁷Și nimeni

nu pune vin nou în burdufuri vechi. Dacă ar face una ca asta, burdufurile vechi s-ar sparge. Vinul s-ar vărsa, iar burdufurile s-ar rupe. ³⁸Vinul nou trebuie pus în burdufuri noi. ³⁹Nimeni nu vrea să bea vin nou după ce a băut vin vechi, pentru că se gândește: «Vinul vechi este mai bun.»“

Spicele de grâu și sabatul

(Mt. 12.1-8; Mc. 2.23-28)

6 Într-o zi de sabbat, Isus trecea prin niște lanuri de grâu.

Ucenicii Lui rupeau spice de grâu, le frecau în mână, apoi le mâncau. ²Unii dintre farisei au spus:

„De ce faceți ceea ce nu e permis să faceți în ziua sabbatului?“

³Isus le-a răspuns: „Nu ați citit ce a făcut David? Când lui și celor care erau cu el li s-a făcut foame, ⁴David a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pâinea care fusese oferită lui Dumnezeu, a mâncat-o și a dat și celor care erau cu el. Legea spune că numai preoții pot mânca această pâine.“ ⁵Apoi Isus le-a spus: „Fiul omului este Domn chiar și al sabbatului.“

Omul cu mâna deformată

(Mt. 12.9-14; Mc. 3.1-6)

⁶Într-o altă zi de sabbat, Isus a intrat într-o sinagogă și îi învăța pe oameni. Acolo se afla un om a cărui mână dreaptă era deformată. ⁷Învățătorii Legii și fariseii se uitau la Isus să vadă dacă va vindeca pe cineva în ziua sabbatului, ca să aibă motiv să-L acuze. ⁸Isus le cunoștea gândurile, dar i-a spus omului cu mâna deformată: „Ridică-te și stai în fața tuturor!“ Omul s-a ridicat și a stat în picioare. ⁹Apoi Isus i-a întrebat: „Ce permite Legea să faci într-o zi de sabbat? Să faci bine sau rău? Să salvezi sau să distrugi o viață?“ ¹⁰Isus a privit în jur, la fiecare dintre ei, apoi i-a spus omului: „Întinde-ți mâna!“ El a întins-o și mâna i-a fost vindecată. ¹¹Dar fariseii și învățătorii

Legii s-au înfuriat foarte tare și au vorbit între ei despre ce ar putea să-l facă lui Isus.

Alegerea celor doisprezece apostoli

(Mt. 10.1-4; Mc. 3.13-19)

¹²În acele zile, Isus S-a dus pe munte să Se roage. El a petrecut întreaga noapte rugându-Se lui Dumnezeu. ¹³Când s-a făcut ziua, i-a chemat pe ucenicii Săi și a ales doisprezece dintre ei. Pe aceștia i-a numit apostoli. ¹⁴Ei erau: Simon, pe care l-a numit și Petru, Andrei, fratele lui Petru, Iacov și Ioan, Filip, Bartolomeu, ¹⁵Matei, Toma, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon, căruia i se spunea Zelotul, ¹⁶Iuda, fiul lui Iacov, și Iuda Iscarioteanul, care până la urmă L-a trădat pe Isus.

Diferite vindecări

(Mt. 4.23-25; 5.1-12)

¹⁷Isus a coborât de pe munte împreună cu ei și S-a oprit într-un loc neted. Acolo se aflau mulți dintre ucenicii Lui și o mulțime de oameni din toată Iudeea, din Ierusalim și din cetățile din apropierea Tirului și Sidonului. ¹⁸Cu toții veniseră să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. Iar cei chinuți de dureri rele au fost și ei vindecați. ¹⁹Mulțimea de oameni încerca să-L atingă pentru că din El ieșea o putere care îi vindeca pe toți.

²⁰Isus Și-a ridicat privirea spre ucenicii Lui și a spus:

„Binecuvântați sunteți voi, cei săraci,
pentru că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu!

²¹Binecuvântați sunteți voi,
care acum sunteți flămânzi, pentru că veți fi săturați!

Binecuvântați sunteți voi,
care acum plângeți, pentru că veți râde!

²²Binecuvântați sunteți voi, când oamenii vă urăsc, vă alungă din sinagogile lor, vă insultă și vă batjocoresc numele din cauza Fiului

omului! ²³În ziua aceea, să fiți fericiți și să tresătați de bucurie, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri! Strămoșii acestor oameni s-au purtat la fel față de profeți.

²⁴Dar, vai de voi, cei bogați, pentru că voi v-ați primit deja mângâierea!

²⁵Vai de voi, cei ce sunteți sătui acum, pentru că veți ajunge flămânzi! Vai de voi, cei ce râdeți acum, pentru că veți fi triști și veți plânge!

²⁶Vai de voi, când toți oamenii spun lucruri frumoase despre voi, pentru că strămoșii lor s-au purtat la fel cu profeții mincinoși!

Iubirea dușmanilor

(Mt. 5.38-48; 7.12a)

²⁷Dar vouă, cei ce ascultați, vă spun: iubiți-vă dușmanii! Faceți bine celor ce vă urăsc! ²⁸Binecuvântați-i pe cei ce vă blestemă! Rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi! ²⁹Dacă cineva te lovește peste un obraz, întoarce-i și obrazul celălalt. Dacă cineva vrea să-ți ia haina, lasă-l să-ți ia și cămașa. ³⁰Dă oricui îți cere ceva. Și dacă cineva ia un lucru care este al tău, nu-l cere înapoi. ³¹Purtați-vă cu ceilalți oameni așa cum ați vrea să se poarte ei cu voi. ³²Dacă îi iubiți doar pe cei ce vă iubesc, de ce considerați că meritați să fiți laudați? Și păcătoșii îi iubesc pe cei care-i iubesc pe ei. ³³Dacă faceți bine doar celor ce vă fac bine, ce laudă credeți că meritați? Și păcătoșii fac la fel. ³⁴Iar dacă împrumutați doar celor de la care sperați să primiți înapoi, meritați să fiți laudați? Și păcătoșii împrumută altor păcătoși, pentru a primi înapoi aceeași sumă. ³⁵Voi însă, iubiți-i pe dușmanii voștri, faceți-le bine și împrumutați-le fără să așteptați nimic în schimb. Atunci răsplata voastră va fi mare și veți fi fii ai Celui Preaînalt; căci El Însuși este bun și cu cei nerecunoscători și răi. ³⁶Fiți plini de milă, așa cum Tatăl vostru este plin de milă.

Paiul și bârna

(Mt. 7.1-5)

³⁷Nu-i judecați pe alții și nu veți fi judecați. Nu-i condamnați pe alții și nu veți fi condamnați. Iertați-i pe alții și veți fi iertați. ³⁸Dați și vi se va da. Vi se va da o măsură bună, îndesată și clătinată, atât de mult, încât va da și pe dinafară. Cu aceeași măsură cu care măsurați altora vi se va măsura și vouă.“

³⁹Și Isus le-a spus o pildă: „Poate un orb să arate drumul unui alt orb? Nu vor cădea amândoi în șanț? ⁴⁰Nici un elev nu este mai mare decât profesorul său. Dar dacă este bine pregătit, el poate ajunge asemenea profesorului său.

⁴¹De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, dar nu vezi bârna din ochiul tău? ⁴²Cum poți spune fratelui tău: «Frate, dă-mi voie să iau paiul acela din ochiul tău», când nu vezi bârna din ochiul tău? Ipocritule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și apoi vei putea să vezi destul de bine pentru a scoate paiul din ochiul fratelui tău.

Pomul și roada

(Mt. 7.17-20; 12.34b-35)

⁴³Nu există pom bun care să facă roade rele și nu există pom rău care să facă roade bune. ⁴⁴Fiecare pom este cunoscut după fructele sale. Nu se culeg smochine din spini și nici nu se culeg struguri din măracini. ⁴⁵Omul bun scoate lucruri bune din comoara păstrată în inima sa. Iar omul rău scoate lucruri rele din răutatea care este în inima lui, pentru că gura rostește ceea ce se revarsă din inima omului.

Casa zidită pe stâncă

(Mt. 7.24-27)

⁴⁶De ce îmi spuneți: «Doamne, Doamne!», dar nu faceți ce vă spun Eu? ⁴⁷Vă voi spune cu cine se aseamănă cel ce vine la Mine, ascultă

cuvintele Mele și le împlinește: ⁴⁸este ca un om care a construit o casă. El a săpat adânc și a pus temelie pe stâncă, iar când au venit apele cu putere peste acea casă, nu au putut s-o clintească, pentru că a fost bine construită. ⁴⁹Dar cine ascultă cuvintele Mele și nu le împlinește, este ca un om care a construit o casă pe pământ, fără temelie. Apele au venit peste casă și aceasta s-a prăbușit îndată. Și din ea nu a rămas decât o ruină.“

Vindecarea slujitorului unui centurion

(Mt. 8.5-13; Ioan 4.43-54)

7 Când a terminat de zis ceea ce dorise să le spună oamenilor, Isus S-a dus în

Capernaum. ²Acolo locuia un centurion care avea un slujitor bolnav, la care ținea foarte mult și care era pe moarte. ³Când centurionul a auzit de Isus, a trimis la El câțiva conducători iudei mai în vârstă, ca să-L roage să vină și să salveze viața slujitorului său. ⁴Ei s-au dus la Isus, L-au rugat din inimă și I-au spus: „Centurionul merită să faci acest lucru pentru el, ⁵pentru că iubește poporul nostru și el este cel ce ne-a construit sinagoga.“

⁶Isus a plecat cu ei. Nu era departe de casă, când centurionul a trimis la El niște prieteni să-I spună: „Doamne, nu Te deranja. Nu merit ca Tu să-mi intri în casă. ⁷De aceea nici nu am îndrăznit să vin la Tine. Poruncește doar, și slujitorul meu va fi vindecat. ⁸Și eu sunt un om care ascultă ordine și, de asemenea, am soldați care ascultă de mine. Dacă spun unuia: «Du-te!», el se duce. Când spun altuia: «Vino!», el vine. Când spun slujitorului meu: «Fă lucrul acesta!», el îl face.“

⁹Când a auzit aceste cuvinte, Isus a rămas foarte impresionat de centurion. El S-a întors spre mulțimea care Îl urma și a zis: „Vă spun că nu am văzut atât de multă credință nici măcar în Israel!“

¹⁰Când s-au întors acasă, cei ce fuseseră trimiși la Isus l-au găsit pe slujitor sănătos.

Învierea fiului văduvei din Nain

¹¹În ziua următoare, Isus S-a dus într-o cetate numită Nain. Ucenicii Lui și o mare mulțime de oameni mergeau cu El. ¹²Când S-a apropiat de poarta cetății, a văzut un om mort care era dus să fie îngropat. Mama lui era văduvă și acesta era singurul ei fiu. Multă lume din oraș era cu ea. ¹³Când a văzut-o, Domnului I s-a făcut milă de ea și i-a spus: „Nu plânge!” ¹⁴Apoi S-a apropiat și a atins sicriul. Oamenii care îl duceau s-au oprit. Apoi Isus a spus: „Tinere, îți spun: ridică-te!” ¹⁵Tânărul s-a ridicat și a început să vorbească. Isus l-a redat mamei lui. ¹⁶Toți au fost cuprinși de uimire și L-au slăvit pe Dumnezeu, spunând: „Printre noi a venit un mare profet” și: „Dumnezeu a venit să-Și ajute poporul!”

¹⁷Vestea aceasta despre Isus s-a răspândit în toată Iudeea și în toate împrejurimile.

Isus și Ioan Botezătorul

(Mt. 11.2-19)

¹⁸Ucenicii lui Ioan s-au dus și i-au spus despre toate aceste lucruri. Atunci Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii lui ¹⁹și i-a trimis la Isus să-L întrebe: „Tu ești Cel ce trebuie să vină sau să așteptăm pe altul?”

²⁰Când aceștia au ajuns la Isus, I-au spus: „Ioan Botezătorul ne-a trimis să Te întrebăm: «Tu ești Cel ce trebuie să vină sau să așteptăm pe altul?»”

²¹Chiar atunci Isus a vindecat mulți oameni de boli, de chinuri și de duhuri rele. Și multor orbi le-a redat vederea. ²²Așa că Isus le-a răspuns ucenicilor lui Ioan: „Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ce ați văzut și ați auzit: orbi văd din nou, cei șchiopi pot să meargă, cei bolnavi de lepră sunt curați, surzii aud, morții sunt aduși la viață, iar săracilor le este

predicată Vestea Bună. ²³Binecuvântat este cel care Mă poate accepta.”

²⁴După ce au plecat trimișii lui Ioan, Isus a început să vorbească mulțimii despre Ioan: „Ce doreați să vedeți când v-ați dus în pustie? O trestie bătută de vânt? ²⁵Nu? Atunci ce doreați să vedeți? Un om îmbrăcat în haine frumoase? Nu, oamenii care poartă haine frumoase și trăiesc în lux locuiesc în palatele împăraților. ²⁶Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Într-adevăr, și vă spun că ați văzut mai mult decât un profet! ²⁷Ioan este cel despre care este scris:

«Iată, Îl trimit pe mesagerul Meu înaintea Ta.
El Îți va pregăti calea.»

Maleahi 3.1

²⁸Vă spun că dintre toți oamenii nu este nici unul mai presus decât Ioan. Cu toate acestea, chiar și omul cel mai puțin important din Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el.

²⁹(Toți oamenii care l-au ascultat, chiar și vameșii, au recunoscut că învățătura lui Dumnezeu este bună și toți au fost botezați cu botezul lui Ioan. ³⁰Dar fariseii și învățătorii Legii nu au acceptat planul lui Dumnezeu pentru ei, refuzând să fie botezați de Ioan.) ³¹Atunci cu ce să compar oamenii din generația aceasta? Cu ce se aseamănă ei? ³²Ei sunt asemenea copiilor care stau în piață și strigă unii către alții:

«V-am cântat un cântec vesel,
dar nu ați dansat.

V-am cântat un cântec trist,
dar nu ați plâns.»

³³Pentru că Ioan Botezătorul nu mănâncă la fel ca ceilalți oameni și nu bea vin, voi spuneți că are un duh rău în el. ³⁴Fiul omului mănâncă și bea ca toți ceilalți oameni, iar voi spuneți: «Iată, este un om mândăcios și bețiv, prieten al vameșilor și al păcătoșilor.» ³⁵Dar înțelepciunea este dovedită dreaptă prin lucrurile pe care le face.”

Femeia păcătoasă

³⁶Un fariseu L-a invitat pe Isus la masă. Isus S-a dus la el acasă și S-a așezat la masă. ³⁷În cetate era atunci o femeie păcătoasă. Când a aflat ea că Isus mânca în casa fariseului, a cumpărat un vas de alabastru cu parfum. ³⁸Ea stătea în spatele lui Isus, la picioarele Lui, și plângea. Și a început să-I spele picioarele cu lacrimile ei. Apoi I le-a șters cu părul ei. I-a sărutat picioarele și a turnat parfum pe ele. ³⁹Fariseul care Îl invitase a văzut lucrurile acestea și și-a spus: „Dacă omul acesta ar fi profet, ar ști cine este femeia care Îl atinge și că este o păcătoasă.”

⁴⁰Dar Isus i-a răspuns: „Simon, am să-ți spun ceva.”

Simon a spus: „Te ascult, Învățătorule.”

⁴¹Isus a zis: „Doi oameni datorau bani unui cămătar. Unul dintre ei îi datora cinci sute de monede de argint, iar celălalt cincizeci. ⁴²Nici unul dintre ei nu avea bani să-i plătească. Dar cămătarul i-a iertat pe amândoi de datoriile lor. Care dintre cei doi oameni îl va iubi mai mult?”

⁴³Simon a răspuns: „Bănuiesc că cel care datora mai mulți bani.”

„Ai judecat bine”, i-a spus Isus. ⁴⁴Apoi, întorcându-Se spre femeie, i-a spus lui Simon: „Vezi tu femeia aceasta? Am intrat în casa ta și nu Mi-ai dat apă să-Mi spăl picioarele. Dar ea Mi-a spălat picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul ei. ⁴⁵Tu nu M-ai primit cu o sărutare, dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. ⁴⁶Tu nu Mi-ai uns capul cu untdelemn, dar ea Mi-a uns picioarele cu parfum. ⁴⁷De aceea îți spun:

multele ei păcate sunt iertate, pentru că a arătat mare dragoste. Dar cel căruia i se iartă puțin, iubeste puțin.”

⁴⁸Apoi Isus i-a spus femeii: „Păcatele îți sunt iertate!”

⁴⁹Cei care erau la masă cu El și-au spus: „Cine este Acesta de poate să

ierate chiar și păcatele?”

⁵⁰Dar El i-a spus femeii: „Credința ta te-a mântuit; mergi în pace!”

Isus proclamă Vestea Bună

8 După aceea, Isus a trecut prin câteva cetăți și sate. El le spunea oamenilor un mesaj de la

Dumnezeu, Vestea Bună despre Împărăția lui Dumnezeu. Cei doisprezece apostoli erau cu El. ²Cu ei mai erau și niște femei care fuseseră vindecate de duhuri rele și de diferite boli: Maria, căreia i se spunea și Magdalena, din care ieșiseră șapte duhuri rele; ³Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Irod, Suzana și multe altele. Aceste femei i-au ajutat cu ce aveau pe Isus și ucenicii Lui.

Pilda semănătorului

(Mt. 13.1-17; Mc. 4.1-12)

⁴Când s-a strâns o mare mulțime, pentru că au venit la Isus mulți oameni din toate cetățile, El le-a spus această pildă:

⁵„Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. În timp ce semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum. Oamenii au călcat pe ea, pasările cerului au mâncat din ea. ⁶Altă parte a căzut pe pământ pietros. După ce a crescut, s-a veștejit, pentru că nu avea umezeală. ⁷Altă parte din sămânță a căzut printre spinii. Spinii au crescut împreună cu ea și au înăbușit-o. ⁸Și altă parte din sămânță a căzut pe pământ bun. A crescut și a adus rod înșutit.”

După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să audă!”

⁹Ucenicii Săi L-au întrebat care este înțelesul acestei pilde.

¹⁰Isus le-a spus: „Voi ați fost aleși să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde, pentru ca:

«Deși privesc, ei să nu vadă și deși aud, să nu înțeleagă.»

Înțelesul pildei semănătorului

(Mt. 13.18-23; Mc. 4.13-20)

¹¹Acesta este înțelesul pildei: sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. ¹²Semințele de lângă drum reprezintă oamenii care aud cuvântul, apoi vine Diavolul și ia învățătura din inimile lor, ca ei să nu creadă și să nu fie mântuiți. ¹³Semințele care au căzut pe pământ pietros reprezintă oamenii care aud cuvântul și îl primesc cu bucurie, dar ei nu au rădăcină. Ei cred pentru un timp, dar când vin necazurile, renunță și se îndepărtează de Dumnezeu. ¹⁴Sămânța care a căzut printre spini reprezintă oamenii care aud cuvântul, dar sunt sufocați de griji, de bogății și de plăcerile vieții. Sămânța aceasta nu reușește nicidecum să aducă rod. ¹⁵Sămânța care a căzut pe pământ bun reprezintă oamenii cu inima sinceră și bună. Când aud cuvântul, ei îl păstrează în sufletele lor și aduc roadă în răbdare.

Folosirea înțelepciunii

(Mc. 4.21-25)

¹⁶Nimeni, după ce aprinde lampa, n-o acoperă cu un vas și nici n-o pune sub pat, ci o pune pe un suport, astfel încât cei care intră să vadă lumina. ¹⁷Fiindcă tot ceea ce este ascuns va fi descoperit; și tot ce este acum secret va fi făcut cunoscut și adus la lumină. ¹⁸Fiți atenți deci cum ascultați, pentru că celui ce are i se va da mai mult. Dar celui ce nu are i se va lua și ceea ce crede că are.“

Mama și frații lui Isus

(Mt. 12.46-50; Mc. 3.31-35)

¹⁹Mama și frații lui Isus au venit să-L vadă, dar nu au putut să ajungă la El din cauza mulțimii. ²⁰Cineva l-a spus: „Mama și frații Tăi stau afară și vor să Te vadă.“

²¹Dar Isus a răspuns: „Mama și frații Mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc.“

Potolirea furtunii

(Mt. 8.23-27; Mc. 4.35-41)

²²Într-una din zile, Isus S-a urcat într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a spus: „Să trecem pe malul celălalt al lacului.“ Și au plecat în larg. ²³Pe când barca înainta, Isus a adormit. O furtună mare s-a pornit pe lac. Corabia lor a început să se umple cu apă și ei erau în primejdie. ²⁴Așa că ucenicii au venit și L-au trezit pe Isus, strigând: „Stăpâne, Stăpâne, ne scufundăm!“ Atunci El S-a ridicat și a certat vântul și valurile. Furtuna s-a oprit și valurile s-au liniștit. ²⁵Apoi Isus i-a întrebat: „Unde vă este credința?“ Dar ei erau speriați și uimiți și își spuneau unul altuia: „Cine este Acesta care poruncește până și vântului și apei și este ascultat de ele?“

Vindecarea unui om posedat de dururi rele

(Mt. 8.28-34; Mc. 5.1-20)

²⁶Isus și ucenicii Lui au ajuns cu corabia în ținutul gherghesenilor, care este pe malul opus Galileii. ²⁷Când Isus a coborât pe mal, L-a întâmpinat un om din cetate, care era posedat de demoni. Mult timp el nu putuse haine și nici nu locuise într-o casă, ci locuia printre morminte. ²⁸Isus a poruncit duhului să iasă din omul acela pe care pusese stăpânire de mult timp. Omul fusese pus în închisoare, cu lanțuri la mâini și la picioare, dar întotdeauna reușise să scape din lanțuri și fusese dus de demon în pustie. Atunci omul a căzut la picioarele lui Isus și a strigat: „Ce ai cu mine Isuse, Fiul Dumnezeului Cel Preaînalt? Te rog, nu mă chinui!“

³⁰Isus l-a întrebat: „Cum te numești?“ El a răspuns: „Legiune“ pentru că în el intraseră mai mulți demoni. ³¹Demoniile L-au rugat pe Isus să nu le poruncească să se ducă în întinericul etern. ³²Pe munte era o turmă mare de porci care pășteau. Demonii L-au

rugat pe Isus să-i lase să intre în ei. Isus le-a dat voie.³³Demonii au ieșit din om și au intrat în porci. Apoi turma s-a repezit în jos, de pe râpă, direct în lac. Și toți porcii s-au înecat.

³⁴Când oamenii care aveau grijă de porci au văzut ce se întâmplase, au alergat și au povestit în cetate și prin sate cele văzute.³⁵Oamenii au ieșit să vadă ce se întâmplase. Au venit la Isus și l-au găsit pe omul din care fuseseră scoși demonii stând la picioarele Lui. Era îmbrăcat și gândirea îi era limpede. Atunci oamenii au fost cuprinși de frică.³⁶Cei care au văzut ce se întâmplase au povestit și altora cum a fost vindecat omul posedat de demoni.³⁷Toți oamenii din ținutul gherghesenilor L-au rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că erau toți înspăimântați. Atunci Isus S-a urcat în corabie și a plecat.³⁸Dar omul din care ieșiseră duhurile L-a rugat să-l ia cu El.

Isus i-a răspuns: ³⁹„Întoarce-te acasă și povestește-le oamenilor tot ce a făcut Dumnezeu pentru tine.“

Omul a plecat și a spus în toată cetatea ce făcuse Isus pentru el.

Isus redă viața unei fete și vindecă o femeie bolnavă

(Mt. 9.18-26; Mc. 5.21-43)

⁴⁰Când S-a întors Isus în Galileea, mulțimea L-a primit cu bucurie, căci toți îl așteptau.⁴¹Chiar atunci a venit un bărbat, pe nume Iair, care era conducătorul sinagogii. El a căzut la picioarele lui Isus și L-a rugat să meargă la el acasă.⁴²Singura lui fiică, în vârstă de doisprezece ani, era pe moarte.

În drum spre casa lui Iair, mulțimea se înghesuia în jurul lui Isus.⁴³Se afla acolo și o femeie care avea o hemoragie de doisprezece ani. Ea își cheltuise tot ce avea cu doctorii, dar nici unul nu reușise s-o vindece.⁴⁴Ea a venit pe la spatele lui Isus și s-a atins de poala hainei Lui. Imediat hemoragia i s-a oprit.⁴⁵Isus a întrebat:

„Cine M-a atins?“

Când toți au negat, Petru a spus: „Învățătorule, mulțimile se înghesuie în jurul Tău, toți Te împing și Tu mai întrebi: «Cine M-a atins?»!“

⁴⁶Dar Isus a spus: „Cineva M-a atins, pentru că am simțit o putere ieșind din Mine.“⁴⁷Când a văzut că nu a rămas neobservată, femeia a venit tremurând și a căzut înaintea Lui. Acolo, în fața tuturor oamenilor, ea a spus de ce L-a atins pe Isus și a povestit cum a fost imediat vindecată.⁴⁸Atunci Isus i-a spus: „Fiică, credința ta te-a vindecat. Du-te în pace!“

⁴⁹În timp ce El încă vorbea, a venit cineva din casa conducătorului sinagogii și i-a spus: „Fiica ta a murit. Nu-L mai deranja pe Învățătorul!“

⁵⁰Dar Isus l-a auzit și i-a spus lui Iair: „Nu te teme! Crede doar și fiica ta va fi vindecată.“

⁵¹Când au ajuns în casă, Isus nu a lăsat pe nimeni să intre cu El, în afară de Petru, Ioan, Iacov și de mama și tatăl fetei.⁵²Toți plângeau și o jeleau. Isus a spus: „Nu mai plângeți! Fata nu e moartă, ci doarme.“

⁵³Toți au râs de El, căci știau că ea murise.⁵⁴Dar Isus a luat-o de mână și i-a spus: „Copilă, ridică-te!“⁵⁵Duhul ei s-a întors în ea și imediat fata s-a ridicat. Isus le-a spus să-i dea ceva să mănânce.⁵⁶Părinții fetei erau din cale afară de uimiți. Dar Isus le-a spus să nu povestească nimănui despre cele întâmplate.

Trimiterea celor doisprezece

(Mt. 10.5-15; Mc. 6.7-13)

Isus i-a adunat laolaltă pe cei **9** doisprezece ucenici și le-a dat putere și autoritate peste demoni și puterea de a vindeca boli.²Apoi i-a trimis să predice lumii despre Împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi.³Isus le-a spus: „Nu luați nimic pentru drum: nici toiag, nici traistă, nici mâncare, nici bani, și nu luați haine în plus cu

voi. ⁴Când intrați într-o casă, rămâneți acolo până când vine timpul să plecați. ⁵Și dacă oamenii nu vă primesc cu bucurie, la plecarea din localitatea aceea, scuturați-vă și praful de pe picioare. Acesta va fi un avertisment pentru ei.“

⁶Ei au plecat și au mers din sat în sat, spunând Vestea Bună și vindecând oamenii în fiecare loc.

Nedumerirea lui Irod

(Mt. 14.1-12; Mc. 6.14-29)

⁷Guvernatorul Irod a auzit despre toate lucrurile care se întâmplau. El a fost din cale afară de nedumerit, pentru că unii oameni spuneau că Ioan a înviat din morți, ⁸alții că s-a arătat Ilie, iar alții ziceau că a înviat unul dintre profeții din trecut. ⁹Dar Irod a spus: „Eu i-am tăiat capul lui Ioan. Cine este Cel despre care aud toate aceste lucruri?“ Și căuta să-L vadă pe Isus.

Înmulțirea pâinilor

(Mt. 14.13-21; Mc. 6.30-44; Ioan 6.1-14)

¹⁰Când s-au întors, apostolii I-au povestit lui Isus despre tot ceea ce făcuseră. Atunci, Isus i-a luat cu El într-o cetate numită Betsaida, unde puteau să fie singuri. ¹¹Dar mulțimile au aflat și s-au dus pe urmele Lui. Isus le-a primit și le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a vindecat pe cei care aveau nevoie de vindecare.

¹²Dar ziua era pe sfârșite. Cei doisprezece au venit la El și I-au spus: „Acesta este un loc izolat. Spune oamenilor să plece și să meargă prin satele și pe la gospodăriile din împrejurimi pentru a căuta mâncare și un loc unde să doarmă.“

¹³Dar Isus le-a spus: „Dați-le voi să mănânce.“

Ei au răspuns: „Nu avem decât cinci pâini și doi pești. Vrei să mergem să cumpărăm mâncare pentru toți oamenii aceștia?“ ¹⁴(Acolo erau cam cinci mii de bărbați.)

Isus le-a spus ucenicilor: „Așezați-i în grupuri de câte cincizeci.“

¹⁵Așa au și făcut și au spus tuturor oamenilor să se așeze. ¹⁶Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, Și-a ridicat ochii spre cer și I-a mulțumit lui Dumnezeu. Apoi le-a împărțit și le-a dat ucenicilor ca să le dea oamenilor. ¹⁷Toți oamenii au mâncat și s-au săturat. Și cu ce a rămas de la masă au umplut douăsprezece coșuri.

Mărturia lui Petru despre Isus

(Mt. 16.13-19; Mc. 8.27-29)

¹⁸Odată, pe când Isus Se ruga singur, ucenicii au venit la El. Isus i-a întrebat: „Cine spun oamenii că sunt Eu?“

¹⁹Ei au răspuns: „Unii spun că ești Ioan Botezătorul; alții că ești Ilie; iar alții spun că ești unul dintre profeții din trecut care a înviat.“

²⁰Isus i-a întrebat: „Dar voi cine ziceți că sunt?“

Petru a răspuns: „Tu ești Cristosul lui Dumnezeu!“

²¹Dar Isus i-a avertizat să nu spună nimănui lucrul acesta.

Prima vestire a suferințelor

(Mt. 16.21-28; Mc. 8.30-9.1)

²²El a spus: „Fiul omului va suferi multe, va fi respins de conducătorii iudei, de marii preoți și de învățătorii Legii, va fi omorât și în a treia zi va învia.“

²³Apoi Isus a continuat prin a le spune tuturor: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să renunțe la sine însuși. El trebuie să-și ducă în fiecare zi crucea care i-a fost dată și să Mă urmeze. ²⁴Pentru că cine vrea să-și salveze viața o va pierde. Dar cine își va pierde viața pentru Mine o va salva. ²⁵La ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă se distruge pe el însuși sau este pierdut? ²⁶Dacă cuiva îi este rușine de Mine sau de învățătura Mea, atunci și Mie Îmi va fi rușine de el. Îmi va fi rușine de el când Mă voi întoarce în

slava Mea, în slava Tatălui și a sfinților îngeri. ²⁷Dar Eu vă spun adevărul: sunt câțiva aici care nu vor muri până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

Schimbarea la față

(Mt. 17.1-8; Mc. 9.2-8)

²⁸Cam la opt zile după ce a spus aceste cuvinte, Isus i-a luat cu El pe Petru, Ioan și Iacov și S-a dus pe munte să Se roage. ²⁹În timp ce Se ruga, înfățișarea Lui s-a schimbat, iar hainele Sale au devenit de un alb strălucitor. ³⁰Și deodată au apărut doi bărbați care vorbeau cu Isus. Cei doi bărbați erau Moise și Ilie. ³¹Ei apăruseră în slavă și vorbeau cu Isus despre moartea Lui, care urma să aibă loc în Ierusalim. ³²Petru și cei ce erau cu el dormeau adânc. Dar când s-au trezit, au văzut slava lui Isus și pe cei doi bărbați care stăteau cu El. ³³În timp ce Moise și Ilie se îndepărtau de El, Petru I-a spus lui Isus: „Învățătorule, este bine că suntem aici. Să facem trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.” (Dar Petru nu știa ce spune.)

³⁴În timp ce spunea aceste lucruri, un nor a venit deasupra lor și i-a acoperit cu umbra lui. Când norul i-a acoperit, ei s-au speriat. ³⁵Un glas s-a auzit din nor, spunând: „Acesta este Fiul Meu; El este Alesul Meu. De El să ascultați!” ³⁶După ce s-a auzit glasul acela, Isus a rămas singur acolo. Petru, Iacov și Ioan nu au spus nimic și nu au povestit nimănui atunci despre cele văzute.

Vindecarea unui demonizat

(Mt. 17.14-18; Mc. 9.14-27)

³⁷În ziua următoare, când au coborât de pe munte, o mare mulțime de oameni L-a întâmpinat pe Isus. ³⁸Chiar atunci un om din mulțime a strigat: „Învățătorule, Te implor, uită-Te la fiul meu pentru că este singurul meu copil. ³⁹Fără nici o avertizare, un duh

pune stăpânire pe el și băiatul începe brusc să țipe. Îi dă convulsii până face spume la gură. Duhul rău îl chinuie mult și rareori îl lasă în pace. ⁴⁰I-am rugat pe ucenicii Tăi să scoată duhul, dar ei nu au reușit.”

⁴¹Atunci Isus a răspuns: „Oameni necredincioși și porniți pe căi greșite! Cât timp trebuie să mai stau cu voi și să am răbdare cu voi? Adu-ți fiul aici!”

⁴²Când băiatul era pe drum, demonul l-a aruncat la pământ cu convulsii. Dar Isus a certat duhul rău. L-a vindecat pe băiat și l-a dat înapoi tatălui său.

Isus vorbește despre moartea Sa

(Mt. 17.22-23; Mc. 9.30-32)

⁴³Toți oamenii erau copleșiți de măreția lui Dumnezeu. În timp ce oamenii se minunau de toate lucrurile pe care le făcea Isus, El le-a spus ucenicilor: ⁴⁴„Fiți atenți la ceea ce vă spun acum: Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor.” ⁴⁵Dar ucenicii nu au înțeles aceste cuvinte. Înțelesul lor era ascuns pentru ei, astfel ca ei să nu îl priceapă. Dar le era frică să-L întrebe pe Isus ce a vrut să zică.

Cine este cel mai mare

(Mt. 18.1-5; Mc. 9.33-37)

⁴⁶Apoi, ucenicii au început să se certe dorind să știe care dintre ei este cel mai important. ⁴⁷Dar Isus, care le cunoștea gândurile, a luat un copilaș și l-a pus lângă El. ⁴⁸Și le-a spus: „Cine primește un copilaș ca acesta în Numele Meu, pe Mine Mă primește. Și cine Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel ce M-a trimis. Acela dintre voi toți care este considerat cel mai neînsemnat va fi cel mai important.”

Cine nu este împotriva voastră este cu voi

(Mc. 9.38-40)

⁴⁹Ioan L-a întrebat: „Învățătorule, am văzut un om alungând demoni în Numele Tău. Am încercat să-l oprim

pentru că nu este unul dintre noi.“

⁵⁰Dar Isus i-a răspuns: „Nu-l opriți, căci cine nu este împotriva voastră este de partea voastră.“

„Foc din cer“

⁵¹Când s-a apropiat timpul ca Isus să fie luat în cer, El S-a hotărât să meargă la Ierusalim. ⁵²El a trimis înainte niște mesageri. Aceștia au plecat și au mers într-un sat din Samaria ca să pregătească totul pentru Isus. ⁵³Samaritenii nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta spre Ierusalim. ⁵⁴Când ucenicii Săi, Iacov și Ioan, au văzut lucrul acesta, au spus: „Doamne, vrei să cerem să coboare foc din cer și să-i distrugă?“

⁵⁵Dar Isus S-a întors spre ei și i-a certat. ⁵⁶Apoi Isus și ucenicii Lui au plecat în alt sat.

Cum să-L urmăm pe Isus

(Mt. 8.19-22)

⁵⁷Pe când mergeau pe drum, cineva I-a spus lui Isus: „Te voi urma oriunde vei merge.“

⁵⁸Dar Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, iar păsările cerului au cuiburi. Dar Fiul omului nu are un loc unde să-și pună capul și să Se odihnească.“

⁵⁹Altuia, Isus i-a spus: „Urmează-Mă!“ Dar omul a spus: „Lasă-mă, mai întâi, să mă duc să-mi îngrop tatăl!“

⁶⁰Însă Isus i-a răspuns: „Lasă morții să-și îngroape morții și tu du-te și spune lumii despre Împărăția lui Dumnezeu!“

⁶¹Alt om a spus: „Te voi urma, Doamne, dar lasă-mă, mai întâi, să-mi iau la revedere de la ai mei!“

⁶²Dar Isus i-a răspuns: „Cel care pune mâna pe plug, dar se uită înapoi, nu este pregătit pentru Împărăția lui Dumnezeu.“

Trimiterea celor șaptezeci

10 După ce s-au întâmplat aceste lucruri, Domnul a ales încă șaptezeci de oameni. El i-a trimis să meargă câte doi, înaintea

Lui, în fiecare cetate și în fiecare loc pe unde urma să treacă. ²El le-a spus: „Recolta este bogată, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați deci pe Domnul secerișului să trimită mai mulți lucrători la secerișul Său! ³Duceți-vă! Și țineți minte că vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor. ⁴Nu luați cu voi traistă, sac sau încălțăminte. Și nu salutați oamenii pe care îi întâlniți pe drum. ⁵Când intrați într-o casă, primele voastre cuvinte să fie: «Pacea să fie peste casa aceasta!» ⁶Dacă în acea casă locuiește un om iubitor de pace, pacea voastră va veni asupra lui. Dacă nu, aceasta se va întoarce la voi. ⁷Rămâneți în casa aceea, mâncați și beți ce vi se dă, pentru că lucrătorul merită această plată. Să nu vă mutați din casă în casă. ⁸Când intrați într-o localitate și oamenii vă primesc bine, mâncați ce vi se va pune înainte. ⁹Vindecați bolnavii din acea localitate și spuneți-le oamenilor: «Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi!» ¹⁰Când intrați într-o localitate și oamenii nu vă primesc bine, ieșiți pe străzile ei și spuneți: ¹¹«Scuturăm împotriva voastră chiar și praful din localitatea voastră care s-a lipit de picioarele noastre! Să știți totuși că Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi!» ¹²Vă spun că, în Ziua judecării, va fi mai rău pentru oamenii din acea localitate decât a fost pentru locuitorii Sodomei.

Avertizarea oamenilor necredincioși

(Mt. 11.20-24)

¹³Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaida! Multe minuni au avut loc în cetățile voastre. Dacă aceste minuni ar fi fost făcute în Tir și Sidon, locuitorii lor de mult și-ar fi schimbat viața. Oamenii aceia ar fi purtat pânză de sac și ar fi turnat cenușă pe ei ca să arate că regretă păcatele pe care le-au comis. ¹⁴Dar în Ziua judecării va fi mai rău pentru voi decât pentru Tir și Sidon. ¹⁵Iar tu, Capernaume, vei fi înălțat până la

ceruri? Nu, ci vei fi coborât până în iad!

¹⁶Cine vă ascultă pe voi Mă ascultă pe Mine. Și cine nu vă primește pe voi, pe Mine nu Mă primește. Iar cel ce Mă respinge pe Mine Îl respinge pe Cel care M-a trimis pe Mine.“

Căderea lui Satan

¹⁷Cei șaptezeci s-au întors plini de bucurie și au zis: „Doamne, chiar și demonii ne ascultă, când le poruncim în Numele Tău!“ ¹⁸Dar Isus le-a răspuns: „L-am văzut pe Satan căzând ca un fulger din cer! ¹⁹Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpioni și v-am dat putere care să o depășească pe cea a dușmanului. Nimic nu vă va răni. ²⁰Dar nu vă bucurați de autoritatea pe care o aveți asupra duhurilor, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.“

Isus Se roagă Tatălui

(Mt. 11.25-27; 13.16-17)

²¹Atunci Isus, plin de bucurie prin Duhul Sfânt, a spus: „Mulțumesc, Tată, Domn al cerurilor și al pământului, că ai ascuns aceste lucruri oamenilor deștepți și înțelepți, dar le-ai făcut cunoscute celor simpli. Da, Tată, pentru că așa ai vrut Tu să faci.

²²Toate lucrurile Mi-au fost date Mie de către Tatăl Meu. Nimeni nu știe cine este Fiul, în afară de Tatăl. Și nimeni nu știe cine este acest Tată, în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L descopere.“

²³Apoi, când au rămas singuri, întorcându-Se spre ucenici, Isus le-a spus: „Voi sunteți fericiți pentru că vedeți ceea ce vedeți! ²⁴Vă spun că mulți profeți și împărați au vrut să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, dar nu le-au văzut; și au vrut să audă lucrurile pe care le auziți voi, dar nu le-au auzit.“

Pilda samariteanului

²⁵Atunci un învățător al Legii s-a ridicat și L-a pus la încercare pe Isus,

întrebând: „Învățătorule, ce trebuie să fac ca să obțin viața eternă?“

²⁶Isus i-a spus: „Ce este scris în Lege?

Ce citești acolo?“

²⁷Învățătorul Legii a răspuns: „«Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu toată gândirea ta» și: «Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși. »“

²⁸Isus i-a spus: „Răspunsul tău este corect. Fă lucrurile acestea și vei avea viața eternă!“

²⁹Dar omul, vrând să se justifice, L-a întrebat pe Isus: „Cine este aproapele meu?“

³⁰Isus i-a răspuns: „Un om călătorea pe drumul care duce de la Ierusalim la Ierihon. Au dat peste el niște tâlhari, care i-au furat hainele, l-au bătut și au plecat lăsându-l aproape mort. ³¹S-a întâmplat ca pe acolo să treacă un preot. Când l-a văzut pe omul acela, preotul a trecut pe lângă el și a mers pe partea cealaltă a drumului. ³²Apoi a trecut pe acolo un levit. Levitul l-a văzut pe acel om, dar a trecut de el, mergând pe cealaltă parte a drumului. ³³Dar a trecut și un samaritean prin acel loc. El l-a văzut pe omul acela și i-a fost milă de el. S-a dus la el și i-a pus untdelemn și vin pe răni, apoi le-a bandajat. ³⁴După aceea, samariteanul l-a luat pe om, l-a pus pe măgarul său și l-a dus la un han. Acolo a avut grijă de el. ³⁵A doua zi, samariteanul a scos două monede de argint și i-a dat gazdei banii, spunându-i: «Ai grijă de acest om. Și dacă vei mai cheltui ceva cu el, îți voi plăti când mă voi întoarce.»“

³⁶„Ce zici: care dintre aceștia trei a fost aproapele omului care a căzut în mâinile tâlharilor?“

³⁷Învățătorul Legii a răspuns: „Cel căruia i-a fost milă de el și care l-a ajutat.“

Atunci Isus i-a spus: „Du-te și poartă-te la fel ca el.“

Marta și Maria

³⁸În timp ce Isus și ucenicii Lui își urmau drumul, El a intrat într-un sat. O femeie, pe nume Marta, L-a primit cu multă bucurie în casa ei. ³⁹Ea avea o soră, Maria, care stătea la picioarele Domnului și asculta învățătura Lui. ⁴⁰Marta era ocupată cu multe pregătiri. Ea s-a dus la Isus și I-a spus: „Doamne, nu-Ți pasă că sora mea m-a lăsat să fac toată treaba singură? Spune-i să vină să mă ajute!”

⁴¹Domnul i-a răspuns: „Marta, Marta, ești îngrijorată și supărată de multe lucruri. ⁴²Dar de un singur lucru este nevoie. Maria a ales partea bună; aceasta nu-i va fi luată niciodată.”

Rugăciunea „Tatăl nostru“

(Mt. 6.9-15)

11 Odată, pe când Se afla într-un anumit loc, Isus Se ruga. Când a terminat, unul dintre ucenici I-a spus: „Doamne, Ioan i-a învățat pe ucenicii lui să se roage. Învăță-ne și Tu să ne rugăm.”

²Atunci Isus le-a spus: „Când vă rugați să spuneți:

«Tată, sfințit să fie Numele Tău!
Vie împărăția Ta!

³Dă-ne în fiecare zi pâinea de care avem nevoie.

⁴Și iartă-ne păcatele noastre, pentru că și noi îi iertăm pe cei care păcătuiesc față de noi.

Și nu ne supune ispitei.»“

Cereți neîncetat

(Mt. 7.7-11)

⁵Apoi Isus le-a spus: „Să zicem că, într-o noapte, la miezul nopții, unul dintre voi se duce acasă la un prieten și îi spune: «Un prieten de-al meu tocmai a venit la mine dintr-o călătorie și nu am nimic să-i dau de mâncare. Împrumută-mi, te rog, trei pâini!» ⁷Și să zicem că omul va răspunde din casă: «Lasă-mă în pace! Ușa este deja încuiată. Copiii mei și cu mine suntem în pat. Nu pot să mă

scol acum să-ți dau pâine.» ⁸Vă spun că poate nu se va scula să vă dea pâinea pentru că vă este prieten. Dar dacă veți continua să cereți cu insistență, se va scula și vă va da ceea ce vă trebuie. ⁹Iată ce vă spun Eu: cereți și vi se va da. Căutați și veți găsi. Bateți și ușa vi se va deschide. ¹⁰Căci cel care cere va primi. Cel ce caută va găsi. Iar ușa va fi deschisă celui ce bate. ¹¹Unii dintre voi sunteți tați. Dacă fiul vostru vă cere un pește, îi veți da un șarpe, în loc de pește? ¹²Sau dacă fiul vostru vă cere un ou, îi veți da un scorpion? ¹³Voi, deși sunteți răi, știți să dați lucruri bune copiilor voștri. Atunci, cu siguranță, Tatăl vostru din ceruri va da Duhul Sfânt celor care I-L cer.”

Isus și Beelzebul

(Mt. 12.22-30; Mc. 3.20-27)

¹⁴Odată Isus scotea un demon dintr-un om care era mut. Când demonul a ieșit din el, omul a început să vorbească. Mulțimile de oameni erau uimite. ¹⁵Dar unii dintre ei au spus:

„Isus scoate demonii cu puterea lui Beelzebul, prințul demonilor.”

¹⁶Alții, pentru a-L pune la încercare, I-au cerut lui Isus să le arate un semn din ceruri. ¹⁷Dar Isus știa ce gândeau și le-a spus: „Orice împărăție care este dezbinată și luptă împotriva ei înseși, va fi distrusă. Familia care este dezbinată împotriva ei înseși se va destrăma. ¹⁸Deci dacă Satan luptă împotriva lui însuși, cum va putea rezista împărăția lui? Voi spuneți că alung duhurile rele cu puterea lui Beelzebul. ¹⁹Dar dacă Eu scot demoni cu puterea lui Beelzebul, oamenii voștri cu ce putere îi scot? Așa că lăsați-i pe ei să arate cine greșește. ²⁰În schimb, dacă Eu scot demoni cu putere de la Dumnezeu, atunci, cu siguranță, Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi.

²¹Când un om puternic este bine înarmat și își păzește casa, averile lui

sunt la adăpost. ²²Dar dacă un om mai puternic vine și îl înfrânge, el îi va lua toate armele pe care se biziua. Și omul mai puternic va face tot ce va vrea cu averile celuiilalt om.

²³Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu strânge cu Mine risipește.

Omul din care a fost scos un demon

(Mt. 12.43-45)

²⁴Când un demon iese dintr-un om, umblă prin locuri fără apă și caută odihnă. El nu găsește odihnă și atunci spune: «Mă voi întoarce în casa de unde am plecat.» ²⁵Și se întoarce și găsește casa măturată și pusă în ordine. ²⁶Atunci se duce și mai aduce alte șapte duhuri mai rele decât el și se duc toate să locuiască acolo. În final starea celui om va fi mai rea decât la început. “

Oamenii cu adevărat binecuvântați

²⁷Când a spus Isus aceste lucruri, o femeie din mulțime și-a ridicat glasul și i-a zis: „Mama Ta este binecuvântată pentru că Te-a născut și Te-a hrănit la pieptul ei.”

²⁸Dar Isus a spus: „Oamenii cu adevărat binecuvântați sunt cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu și i se supun!”

Semnul lui Iona

(Mt. 12.38-42; Mc. 8.12)

²⁹Pe când mulțimile se strângeau cu grămada, Isus a început prin a spune: „Oamenii de azi sunt plini de răutate. Ei așteaptă un semn de la Dumnezeu. Dar nu li se va da alt semn decât semnul lui Iona . ³⁰Așa cum Iona a fost un semn pentru oamenii din Ninive, la fel va fi și Fiul omului un semn pentru oamenii de azi. ³¹În Ziua judecății, împărăteasa de la sud va sta alături de bărbații acestei generații și îi va acuza. Căci ea a venit de la capătul pământului pentru a asculta învățătura lui Solomon. Acum aici este Unul mai important decât Solomon. ³²În Ziua judecății, oamenii

din Ninive vor sta alături de oamenii acestei generații și îi vor acuza. Pentru că atunci când Iona le-a predicat, ei și-au schimbat inima și viața. Acum aici este cineva mai important decât Iona.

Lumina

(Mt. 5.15; 6.22-23)

³³Nimeni nu aprinde o lumină și apoi o pune în pivniță sau o ascunde sub un vas. El o pune pe un suport, ca să poată fi văzută de cei ce intră în casă. ³⁴Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este bun, tot trupul este plin de lumină. Dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău va fi plin de întuneric. ³⁵Deci ai grijă ca lumina din tine să nu devină întuneric! ³⁶Dacă tot corpul tău este plin de lumină și nu are nici o parte întunecată, atunci el va fi luminos. Va fi ca și cum l-ai lumina o lampă.”

Isus îi critică pe farisei

(Mt. 23.1-36; Mc. 12.38-40; Lc. 20.45-47)

³⁷Când a terminat Isus de vorbit, un fariseu L-a rugat să mănânce cu el. Isus a intrat și S-a așezat la masă. ³⁸Fariseul a văzut că Isus nu S-a spălat pe mâini înainte de masă și a fost foarte mirat. ³⁹Atunci Domnul i-a spus: „Voi, fariseii, spălați partea de afară a câinii și a farfuriei, dar înăuntru sunteți plini de lăcomie și răutate. ⁴⁰Oameni nebuni! Partea de afară a fost făcută de Cel ce a creat și partea dinăuntru. ⁴¹Acordați atenție lucrurilor dinăuntru; dați celor în nevoie; astfel veți fi pe deplin curați. ⁴²Dar, vai de voi, fariseilor, pentru că voi dați lui Dumnezeu a zecea parte din tot ce aveți — chiar din mentă, rută și orice altă plantă — dar uitați dreptatea și dragostea de Dumnezeu. Aceasta este ceea ce trebuia să faceți, fără a uita să dați în continuare a zecea parte din averile voastre. ⁴³Vai de voi, fariseilor, pentru că vă place să ocupați locurile de onoare în sinagogi și să fiți salutați cu

respect în piețe! ⁴⁴Voi sunteți ca mormintele care nu sunt marcate și peste care oamenii merg fără să știe pe ce calcă.“

Isus îi critică pe învățătorii iudei

⁴⁵Unul dintre învățătorii Legii I-a răspuns: „Învățătorule, când le spui aceste lucruri fariseilor, ne insultă și pe noi.“

⁴⁶Isus a spus: „Vai și de voi, învățătorii Legii! Voi împovărați oamenii cu poveri prea greu de purtat, în timp ce voi nici măcar nu încercați să urmați aceste reguli. ⁴⁷Vai de voi! Voi zidiți mormintele profeților pe care i-au ucis chiar strămoșii voștri. ⁴⁸Prin aceasta arătați că sunteți de acord cu ceea ce au făcut strămoșii voștri. Ei i-au ucis pe profeți, iar voi le zidiți mormintele. ⁴⁹De aceea Întelepciunea lui Dumnezeu a spus: «Le voi trimite profeți și apostoli. Pe unii dintre ei îi vor ucide, pe alții îi vor persecuta.» ⁵⁰Așa că oamenii de astăzi vor fi pedepsiți pentru sângele profeților care a fost vărsat de la începutul lumii. ⁵¹Veți fi pedepsiți pentru toate crimele, de la Abel la Zaharia, care a fost ucis între altar și Templu. Da, vă spun că oamenii care trăiesc acum vor fi pedepsiți pentru toate.

⁵²Vai de voi, învățători ai Legii! Voi ați ascuns cheia învățaturii despre Dumnezeu. Voi nu ați învățat și nici nu i-ați lăsat să învețe pe cei care vroiau s-o facă.“

⁵³Când Isus a plecat din locul acela, învățătorii Legii și fariseii au început să-L atace pe Isus cu dușmănie și să-L asalteze cu tot felul de întrebări. ⁵⁴Ei pândeau și așteptau să-L prindă pe Isus spunând ceva greșit.

Înștiințări și încurajări

12 S-a adunat o mulțime de mii de oameni. Erau atât de mulți încât se călcau în picioare unii pe alții. Isus le-a vorbit întâi ucenicilor: „Feriți-vă de aluatul

fariseilor, adică de ipocrizie. ²Tot ceea ce este acoperit va fi descoperit și tot ceea ce a fost ascuns va fi făcut cunoscut. ³De aceea, tot ce ați spus la întuneric va fi auzit la lumină. Și ceea ce ați șoptit la urechea cuiva într-o cameră tainică va fi strigat de pe acoperișul casei.

Temeți-vă doar de Dumnezeu

(Mt. 10.28-31)

⁴Dar vă spun, prietenii Mei, să nu vă temeți de cei ce ucid trupul și după aceea nu vă mai pot face nimic. ⁵Vă voi spune de cine trebuie să vă temeți: temeți-vă de Acela care, după ce omoară, are puterea să vă arunce în iad. Da, de El trebuie să vă temeți. ⁶Cinci vrăbii sunt vândute pe doi bani. Totuși Dumnezeu nu uită nici măcar una dintre ele. ⁷Dumnezeu cunoaște chiar și numărul firelor de păr de pe capul vostru. Nu vă fie teamă, căci voi sunteți mult mai importanți decât multe vrăbii.

Nu vă rușinați de Isus

(Mt. 10.32-33; 12.32; 10.19-20)

⁸Vă spun că, dacă cineva mărturisește înaintea altor oameni că crede în Mine și Eu, Fiul omului, voi mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu că acea persoană este a Mea. ⁹Dar dacă cineva spune în fața oamenilor că nu crede în Mine, atunci și Eu voi spune înaintea îngerilor lui Dumnezeu că acea persoană nu este a Mea. ¹⁰Dacă cineva spune ceva rău împotriva Fiului omului, va fi iertat. Dar cel ce vorbește împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat.

¹¹Când vă vor duce în sinagogi, înaintea conducătorilor și autorităților, nu vă îngrijorați cu privire la cum vă veți apăra sau ce veți spune. ¹²Duhul Sfânt vă va învăța chiar atunci ce trebuie să spuneți.“

Pilda bogatului nechibzuit

¹³Atunci cineva din mulțime I-a spus: „Învățătorule, spune fratelui meu să

împartă cu mine moștenirea rămasă de la tatăl nostru!“

¹⁴Dar Isus i-a răspuns: „Cine M-a pus pe Mine judecător sau Mi-a dat dreptul să hotărâsc cum să vă împărțiți moștenirea?“ ¹⁵Și le-a mai spus: „Aveți grijă și feriți-vă de orice fel de lăcomie. Chiar dacă un om are mai mult decât îi trebuie, viața lui nu vine din averile lui.“

¹⁶Apoi Isus le-a spus această pildă: „Un om bogat avea un pământ care aducea o recoltă bogată. ¹⁷El s-a gândit: «Nu am loc să-mi țin toată recolta. Ce să fac?» ¹⁸Apoi și-a spus: «Știu ce voi face: voi dărâma hambarele pe care le am și voi construi altele, mai mari. Acolo voi păstra toate grânele și toate bunurile mele. ¹⁹Apoi îmi voi spune: Ai acum la păstrare tot ce îți trebuie pentru mulți ani. Poți să te odihnești, să mănânci, să bei și să te simți bine!» ²⁰Dar Dumnezeu i-a spus: «Om nebul, în noaptea aceasta vei muri. Cine va primi lucrurile pe care le-ai pregătit?» ²¹Așa va fi și cu omul care își strânge averi pentru sine. În ochii lui Dumnezeu, acel om nu e bogat.“

Îngrijorările

(Mt. 6.25-34; 19.21)

²²Apoi Isus le-a vorbit astfel ucenicilor: „De aceea, vă spun să nu vă îngrijorați cu privire la viața voastră și la ce veți mânca. Și să nu vă îngrijorați cu privire la trupul vostru și cu ce vă veți îmbrăca. ²³Căci viața înseamnă mai mult decât mâncare, iar trupul înseamnă mai mult decât îmbrăcăminte. ²⁴Uitați-vă la corbi: ei nici nu seamănă, nici nu culeg. Nu au cămări sau hambare și cu toate acestea, Dumnezeu are grijă de ei. Voi sunteți mult mai importanți decât păsările. ²⁵Cine dintre voi poate să-și prelungească viața măcar cu o oră dacă se îngrijorează? ²⁶Dacă nu puteți să faceți nici măcar acest lucru neînsemnat, atunci de ce vă îngrijorați cu privire la

celelalte? ²⁷Uitați-vă la crini și vedeți cum cresc. Ei nu torc, nici nu țes. Totuși, vă spun că nici măcar Solomon, în toată slava lui, nu a fost îmbrăcat la fel de frumos ca una din aceste flori. ²⁸Iarba de pe câmp azi este aici, dar mâine este aruncată în foc. Dacă Dumnezeu Se îngrijește de iarba de pe câmp, cu atât mai mult vă va îmbrăca pe voi, oameni a căror credință este atât de mică! ²⁹Deci nu fiți preocupați de ce veți mânca și ce veți bea; nu fiți îngrijorați de aceste lucruri. ³⁰Toți oamenii se gândesc la aceste lucruri, dar Tatăl vostru știe că aveți nevoie de ele. ³¹Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și toate aceste lucruri de care aveți nevoie vi se vor da pe deasupra.

Nu vă puneți încrederea în bogății

³²Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vrea să vă dea vouă Împărăția. ³³Vindeți tot ce aveți și dați banii săracilor. Bogățiile acestei lumi nu durează. Strângeți bogății care nu se strică, o comoară fără sfârșit în ceruri. Acolo nu o poate ajunge nici un hoț și moliile nu o pot distruge. ³⁴Pentru că unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

Îndemn la veghere

(Mt. 24.45-51)

³⁵Fiți gata: îmbrăcați și pregătiți! ³⁶Fiți ca slujitorii care așteaptă ca stăpânul lor să se întoarcă de la o nuntă. Când stăpânul se întoarce și bate la ușă, slujitorii îi vor deschide îndată. ³⁷Binecuvântați sunt cei slujitori pe care stăpânul îi găsește treji și pregătiți atunci când se întoarce acasă. Vă spun adevărul: stăpânul se va îmbrăca pentru a sluji, îi va așeza la masă și va veni să-i servească. ³⁸Stăpânul se poate întoarce la miezul nopții sau chiar mai târziu. Binecuvântați sunt slujitorii, dacă îi va găsi încă treji. ³⁹Să știți că, dacă stăpânul casei ar ști la ce oră va veni

hoțul, el nu i-ar da voie să pătrundă în casă. ⁴⁰Voi, de asemenea, să fiți pregătiți, căci Fiul omului va veni când nu vă așteptați.“

Slujitorul demn de încredere

(Mt. 24.45-51)

⁴¹Petru a spus: „Doamne, pilda aceasta o spui pentru noi sau pentru toată lumea?“ ⁴²Domnul a zis: „Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl va pune peste slujitorii lui pentru a le da porțiile de mâncare la timpul potrivit? ⁴³Binecuvântat este acel slujitor pe care, la întoarcere, stăpânul îl va găsi făcând ceea ce i-a spus. ⁴⁴Vă spun adevărul: pe acel slujitor stăpânul îl va pune responsabil peste tot ce are el. ⁴⁵Dar s-ar putea ca slujitorul să gândească astfel: «Stăpânul meu nu se va întoarce curând.» Și atunci începe să-i bată pe ceilalți slujitori și slujitoare, să mănânce și să bea până se îmbată. ⁴⁶Stăpânul acelui slujitor va veni într-o zi când slujitorul nu se așteaptă, la o oră pe care nu o știe. Și când va veni, îl va pedepsi aspru pe acest slujitor. Stăpânul îl va trimite în locul unde sunt cei necredincioși.

⁴⁷Slujitorul care cunoaște voia stăpânului, dar nu se pregătește și nu caută să facă ce a vrut stăpânul, va fi aspru pedepsit. ⁴⁸Dar dacă slujitorul nu știa ce a vrut stăpânul și a făcut ceva ce trebuie pedepsit, el va primi o pedeapsă mai mică decât cel ce știa ce trebuie să facă. Se va cere mult de la cel care a primit mult. Și i se va cere mai mult celui căruia i s-a încredințat mult.“

Foc pe pământ

(Mt. 10.34-36)

⁴⁹Isus a continuat: „Eu am venit pentru a aduce foc pe pământ; și Mi-aș dori să fie deja aprins. ⁵⁰Eu trebuie să fiu botezat cu un alt fel de botez; și nu-Mi voi găsi liniștea până când el nu va avea loc. ⁵¹Voi credeți că am

venit pentru a aduce pace pe pământ? Vă spun că nu. Eu am venit pentru a aduce dezbinare. ⁵²De acum înainte, o familie cu cinci membri va fi împărțită: trei împotriva a doi și doi împotriva celorlalți trei. ⁵³Tatăl va fi împotriva fiului său, iar fiul va fi împotriva tatălui. Mama va fi împotriva fiicei sale, iar fiica va fi împotriva mamei. Soacra va fi împotriva norei, iar nora va fi împotriva soacrei sale.“

Semnele timpurilor

(Mt. 16.2-3)

⁵⁴Apoi Isus a spus mulțimilor: „Când vedeți nori adunându-se spre apus, imediat spuneți: «Vine ploaia!» Și așa se întâmplă. ⁵⁵Iar când vântul bate dinspre miazăzi, spuneți: «Va fi o zi călduroasă!» Și așa se întâmplă. ⁵⁶Ipocriților, voi știți să interpretați semnele pământului și ale cerului. Dar de ce nu cunoașteți vremea în care trăiți acum?

Ajungerea la o înțelegere

(Mt. 5.25-26)

⁵⁷Și de ce nu judecați voi singuri ce este drept? ⁵⁸Când cineva te dă în judecată și ești în drum spre sala de judecată, încearcă să ajungi la o înțelegere cât ești încă pe drum. Altfel, el te va târî înaintea judecătorului; judecătorul te va da pe mâna temnicerului, iar acesta te va trimite la închisoare. ⁵⁹Îți spun că nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și ultimul ban.“

Galileenii măcelăriți de Pilat

13

Atunci au venit unii care I-au povestit lui Isus ce li se întâmplase unor oameni din Galileea. Pe când aceștia își aduceau jertfele, Pilat i-a omorât și sângele lor s-a amestecat cu cel al animalelor jertfite. ²Isus le-a răspuns: „Credeți că ei au murit astfel pentru că erau mai păcătoși decât restul oamenilor din Galileea? ³Vă spun că nu! Dar, dacă

nu vă schimbați inima și viața, veți muri și voi la fel ca ei. ⁴Sau cei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât: credeți că ei erau mai vinovați decât toți ceilalți oameni din Ierusalim? ⁵Vă spun că nu! Dar, dacă nu vă schimbați inima și viața, veți muri și voi la fel ca ei.“

Pilda smochinului neroditor

⁶Apoi Isus a spus această pildă: „Un om avea un smochin plantat în grădina sa. Omul a venit să caute fructe în el, dar nu a găsit. ⁷Atunci a spus grădinarului: «De trei ani tot vin și caut fructe în acest smochin, dar nu am găsit niciodată. Așa că, taie-l! De ce să stea aici și să ocupe degeaba pământul?» ⁸Grădinarul i-a răspuns: «Stăpâne, mai lasă-l încă un an! Voi săpa în jurul lui și voi pune bălegar. ⁹Poate pomul va rodi în anul următor. Dacă nu, poți să-l tai.»“

Vindecarea unei femei într-o zi de sabat

¹⁰Într-o zi de sabat, Isus îi învăța pe oameni într-una dintre sinagogi. ¹¹Era acolo o femeie care avea în ea un duh rău. Acesta o ținuse infirmă timp de optsprezece ani. Ea era adusă de spate și nu putea să stea dreaptă. ¹²Când a văzut-o, Isus a chemat-o la El și i-a spus: „Femeie, ești vindecată de boala ta!“ ¹³Apoi și-a pus mâinile peste ea. Imediat ea s-a îndreptat și L-a laudat pe Dumnezeu.

¹⁴Conducătorul sinagogii s-a mâniat foarte tare pentru că Isus vindecase în ziua de sabat. Așa că a spus oamenilor: „Sunt șase zile în săptămână când puteți munci; deci veniți să fiți vindecați în aceste zile, nu în ziua de sabat.“

¹⁵Domnul i-a răspuns: „Ipocriților! Oare nu dă fiecare dintre voi drumul boului și măgarului său să meargă să bea apă în ziua de sabat? ¹⁶Femeia aceasta este una dintre fiicele lui Avraam. Satan a ținut-o legată timp de optsprezece ani. Nu e bine ca ea să

fie eliberată în ziua de sabat?“ ¹⁷Când Isus a spus acestea, dușmanilor Lui li s-a făcut rușine și toată mulțimea se bucura de lucrurile minunate pe care le făcea El.

Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu

(Mt. 13.31-33; Mc. 4.30-32)

¹⁸Apoi Isus a spus: „Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu? Cu ce să o compar? ¹⁹Împărăția lui Dumnezeu este ca o sămânță de muștar aruncată de un om în grădina sa. Sămânța a crescut, a devenit copac și păsările cerului și-au făcut cuiburi în ramurile sale.“

²⁰Și din nou Isus a spus: „Cu ce să compar Împărăția lui Dumnezeu? ²¹Împărăția lui Dumnezeu este ca drojdia pe care o femeie a luat-o și a amestecat-o cu trei măsuri de făină. Drojdia a făcut să crească tot aluatul.“

Ușa cea strâmtă

(Mt. 7.13-14, 21-23)

²²Mergând spre Ierusalim, Isus a trecut prin cetățile și satele care îi erau în drum și în fiecare loc îi învăța pe oameni. ²³Cineva l-a spus:

„Doamne, oare să fie puțini oamenii care vor fi mântuiți?“

Isus le-a spus: ²⁴„Străduiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Vă spun că mulți vor încerca să intre, dar nu vor putea. ²⁵Când Stăpânul casei Se va ridica și va închide ușa, veți rămâne afară. Atunci veți începe să bateți la ușă și să spuneți: «Doamne, deschide-ne!» Dar El va răspunde: «Nu vă cunosc și nu știu de unde veniți.» ²⁶Atunci voi veți spune: «Am mâncat și am băut cu Tine. Tu i-ai învățat pe oameni pe străzile noastre.» ²⁷Dar El vă va răspunde: «Nu știu de unde veniți. Plecați de la Mine, voi toți, oameni care faceți răul.» ²⁸Îi veți vedea pe Avraam, Isaac și Iacov și pe toți profeții în Împărăția lui Dumnezeu, dar voi veți fi aruncați

afară. Atunci veți plânge de teamă și supărare. ²⁹Vor veni oameni de la est și de la vest, de la nord și de la sud și își vor lua locul lor la masă, în Împărăția lui Dumnezeu. ³⁰Unii, care sunt ultimii acum, vor fi primii; și unii care sunt acum primii, vor fi ultimii în Împărăția lui Dumnezeu.“

Grija pentru Ierusalim

(Mt. 23.37-39)

³¹Atunci au venit la Isus niște farisei și I-au spus: „Pleacă de aici și du-Te altundeva, pentru că Irod vrea să Te omoare.“

³²Isus le-a spus: „Duceți-vă și spuneți vulpii acelea: «Astăzi și mâine mai scot demoni din oameni și mai fac vindecări, iar în cea de-a treia zi voi termina lucrarea Mea.»” ³³Dar trebuie să merg în continuare astăzi, mâine și în ziua următoare, pentru că nu este obiceiul ca vreun profet să moară în afara Ierusalimului.

³⁴Ierusalime, Ierusalime! Tu îi omori pe profeți, și pe cei trimiși de Dumnezeu îi ucizi cu pietre. De multe ori Mi-am dorit să strâng poporul tău laolaltă așa cum o găină își strânge puii sub aripile sale, dar tu nu M-ai lăsat. ³⁵Acum vi se va lăsa casa pustie. Vă spun că nu Mă veți mai vedea până nu va veni vremea când veți spune: «Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!»“

Vindecarea unui bolnav de hidropizie

14 Într-o zi de sabbat, Isus S-a dus la masă în casa unuia dintre conducătorii fariseilor.

Oamenii de acolo Îl urmăreau cu atenție. ²Înainte Lui era un om bolnav de hidropizie. ³Isus i-a întrebat pe învățătorii Legii și pe farisei: „Este permis să vindec în ziua sabbatului sau nu?“ ⁴Ei nu au răspuns. Atunci Isus l-a luat pe omul acela, l-a vindecat și i-a dat drumul să plece. ⁵Apoi Isus le-a spus învățătorilor Legii și fariseilor: „Dacă fiul vostru sau un bou de-al vostru ar

cădea într-o fântână, într-o zi de sabbat, nu l-ați scoate îndată?“ ⁶Dar ei nu I-au putut răspunde nimic.

Despre smerenie

⁷Apoi Isus a văzut că oaspeții alegeau locurile cele mai importante. Atunci El le-a spus această pildă: ⁸„Când ești invitat de cineva la o nuntă, nu te așeza la masă pe locul cel mai important. S-ar putea ca la nuntă să fi fost invitat cineva mai important decât tine. ⁹Și cel care v-a invitat și pe tine, și pe el va veni atunci și îți va spune: «Dă locul tău omului acestuia!» Atunci, cu rușine, vei merge să iei ultimul loc. ¹⁰Ci, când ești invitat, du-te și așază-te în locul cel mai puțin important. Astfel, când va veni gazda, îți va spune: «Prietene, vino aici, pe un loc mai important.» Atunci toți ceilalți oaspeți te vor respecta. ¹¹Oricine se înalță și își dă importanță va fi smerit, dar cel ce se smerește va fi înălțat.“

Veți fi răsplătiți

¹²Apoi, Isus a spus fariseului care Îl invitase: „Când inviți oameni la un prânz sau la o cină, să nu-ți chemi prietenii, nici frații, nici rudele sau vecinii bogați, ca să te invite și ei, la rândul lor, și astfel să fii răsplătit. ¹³Ci când dai o masă, cheamă săracii, schilozii, șchiopii și orbii. ¹⁴Ei nu au cu ce să te răsplătească, dar vei fi binecuvântat, pentru că vei fi răsplătit la învierea celor drepti.“

Pilda celor invitați la cină

(Mt. 22.1-10)

¹⁵Unul dintre cei aflați la masă, auzind aceste cuvinte, a spus: „Binecuvântați sunt toți cei ce vor mânca în Împărăția lui Dumnezeu!“ ¹⁶Isus i-a răspuns: „Un om pregătea un ospăț mare și a invitat mulți oameni. ¹⁷Când a venit timpul pentru ospăț, el l-a trimis pe slujitorul său să spună tuturor celor invitați: «Veniți, toate sunt gata acum!»” ¹⁸Dar toți au

început să se scuze. Primul a spus: «Tocmai am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd. Te rog, scuză-mă!»¹⁹Altul a spus: «Tocmai am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc. Te rog să mă scuzi!»²⁰Iar altul a spus: «Tocmai m-am căsătorit; de aceea nu pot să vin.»²¹Când slujitorul s-a întors, i-a povestit stăpânului său aceste lucruri. Stăpânul acelei case s-a supărat foarte tare și a spus slujitorului său: «Du-te repede în piețele și pe străzile cetății și adu aici pe săraci, pe schilozi, pe orbi și pe șchiopi!»²²Slujitorul a spus: «Stăpâne, am făcut ce mi-ai spus și încă mai este loc.»²³Atunci stăpânul i-a spus: «Ieși și caută pe drumuri și pe lângă garduri și fă-i pe oameni să vină! Vreau să am casa plină.»²⁴Vă spun că nici unul dintre cei pe care i-am invitat la început nu va gusta din mâncarea mea.»

Cum să fie ucenicul lui Isus

(Mt. 10.37-38)

²⁵Împreună cu Isus mergeau mari mulțimi de oameni. El S-a întors și le-a spus: ²⁶„Dacă cineva vine la Mine, trebuie să Mă iubească mai mult decât își iubește tatăl și mama, soția și copiii, frații, surorile. El trebuie să Mă iubească mai mult chiar decât se iubește pe sine însuși. Altfel, nu poate fi ucenicul Meu. ²⁷Oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine nu poate fi ucenicul Meu. ²⁸Când cineva vrea să construiască un turn, stă mai întâi și calculează costurile. Așa va vedea dacă are destui bani pentru a-l termina. ²⁹Altfel e posibil ca, după ce i-a pus temelială, să nu poată termina ce a început. Atunci cei care îl vor vedea vor râde de el. ³⁰Ei vor spune: «Omul acesta a început să construiască ceva, dar nu a fost în stare să termine ce a început!»

³¹Sau dacă un rege vrea să pornească război împotriva altui rege, el stă mai întâi să vadă dacă poate face față, cu cei zece mii de oameni ai săi, regelui

care vine la luptă cu douăzeci de mii de oameni. ³²Dacă vede că nu poate face față, în timp ce regele celălalt este încă departe, îi va trimite un mesager care să discute condițiile de încheiere a păcii. ³³Tot așa este și cu voi. Oricine dintre voi care nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul Meu.

Puterea de a săra

(Mt. 5.13; Mc. 9.50)

³⁴Sarea este bună. Dar dacă și sarea își va pierde gustul, cu ce i se va reda gustul sărat? ³⁵Nu mai este bună nici pentru pământ, nici pentru grămada de bălegar. Atunci este aruncată afară.

Cine are urechi de auzit, să audă!“

Oaia rătăcită și moneda pierdută

(Mt. 18.12-14)

Mulți vameși și alți oameni
15 păcătoși se apropiau de Isus ca să-L asculte. ²Fariseii și

învățătorii Legii murmurau nemulțumiți: „Omul acesta îi primește pe păcătoși și chiar mănâncă împreună cu ei!“

³Atunci Isus le-a spus această pildă: ⁴„Să zicem că un om are o sută de oi și se întâmplă să piardă una dintre ele. El le lasă singure pe toate cele nouăzeci și nouă de oi și se duce să caute oaia pierdută, până când o găsește. ⁵Iar când o găsește, o ia pe umeri plin de bucurie. ⁶Când ajunge acasă, el își adună prietenii și vecinii și le spune: «Mi-am găsit oaia pe care o pierdusem. Bucurați-vă împreună cu mine!» ⁷Vă spun că, la fel, va fi mai multă bucurie în ceruri pentru un singur om păcătos care își schimbă inima, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni buni care nu au nevoie de schimbarea inimii.

⁸Sau să spunem că o femeie are zece monede de argint. Dacă va pierde o monedă, ea va aprinde o lampă, va mătura casa și va căuta cu grijă până când o va găsi. ⁹Iar când o va găsi, ea

le va strânge pe prietenele și vecinele ei și le va spune: «Am găsit moneda pe care o pierdusem. Bucurați-vă împreună cu mine!»¹⁰ În același fel, vă spun, se bucură îngerii lui Dumnezeu când un om păcătos își schimbă inima.“

Pilda fiului risipitor

¹¹Apoi Isus a spus: „Un om avea doi fii. ¹²Fiul mai mic i-a spus tatălui său: «Tată, dă-mi partea mea din avere.» Atunci, tatăl a împărțit averea între cei doi fii. ¹³Curând după aceasta, fiul mai mic și-a strâns toate lucrurile și a plecat într-o țară îndepărtată. Acolo și-a risipit toată averea trăind nebunește. ¹⁴Când și-a terminat toți banii, în țara aceea a venit o foamete mare. El a început să ducă lipsă de hrană și de bani. ¹⁵Atunci s-a dus și a găsit de lucru la unul dintre locuitorii acelei țări. Acesta l-a trimis pe câmp să păzească porcii. ¹⁶Fiului îi era atât de foame încât vroia să mănânce mâncarea porcilor, dar nu-i dădea nimeni nimic. ¹⁷El și-a venit în fire și a spus: «Câți dintre slujitorii angajați de tatăl meu au destulă mâncare și chiar mai mult decât le trebuie, iar eu mor aici de foame! ¹⁸Voi pleca de aici și mă voi duce la tatăl meu, și îi voi spune: Tată, am păcătuțit împotriva lui Dumnezeu și împotriva ta. ¹⁹Nu mai merit să mă numesc fiul tău. Lasă-mă să fiu unul dintre angajații tăi!» ²⁰Și fiul s-a sculat și a plecat la tatăl său. Pe când era încă departe, tatăl său l-a văzut și a fost cuprins de milă. El a alergat, și-a îmbrățișat fiul și l-a sărutat. ²¹Fiul a spus: «Tată, am păcătuțit împotriva lui Dumnezeu și împotriva ta. Nu mai merit să fiu numit fiul tău.» ²²Dar tatăl a spus slujitorilor lui: «Aduceți repede haina cea mai frumoasă și puneți-o pe fiul meu. Puneți-i un inel pe deget și încălțăminte în picioare. ²³Și aduceți vițelul pe care l-am îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să petrecem!» ²⁴Căci acest fiu al meu era mort, dar acum a

revenit la viață! Era pierdut, dar a fost găsit.» Și au început să sărbătorească. ²⁵În acest timp, fiul mai mare era pe câmp. Când s-a întors și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dans. ²⁶El a chemat pe unul dintre slujitori și l-a întrebat ce însemnau toate acestea. ²⁷Slujitorul i-a spus: «Fratele tău s-a întors. Tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat de bucurie că fiul său s-a întors acasă viu și nevătămat.» ²⁸Fiul mai mare s-a mâniat și nu vroia să intre în casă. Tatăl a ieșit și l-a rugat să intre. ²⁹Dar fiul mai mare a răspuns tatălui său: «Iată, în toți acești ani, ți-am slujit și am împlinit toate poruncile tale. Și nu mi-ai dat niciodată nici măcar un ied pentru a petrece împreună cu prietenii mei. ³⁰Acest fiu al tău ți-a risipit averea cu prostituate. Totuși, când s-a întors acasă, ai tăiat pentru el vițelul cel îngrășat.» ³¹Tatăl i-a răspuns: «Fiule, tu ești totdeauna alături de mine. Tot ce este al meu este și al tău. ³²Dar trebuie să sărbătorim și să ne bucurăm, căci fratele tău era mort și acum a revenit la viață. Era pierdut, dar a fost găsit.»“

Pilda administratorului necinstit

Isus a spus ucenicilor Lui: „Era odată un om bogat care avea un administrator. Omul cel bogat a fost înștiințat că administratorul risipea bunurile sale. ²Atunci omul l-a chemat pe administrator la el și i-a spus: «Am auzit lucruri rele despre tine. Trebuie să dai socoteală și să-mi spui ce ai făcut cât ai lucrat pentru mine. De acum înainte nu vei mai fi administratorul meu!» ³Administratorul s-a gândit atunci: «Ce să fac? Stăpânul îmi ia slujba de administrator. Nu sunt destul de puternic pentru a munci cu sapa și să cerșesc îmi este rușine. ⁴Știu ce trebuie să fac pentru ca oamenii să mă primească în casele lor după ce nu voi mai lucra aici!» ⁵Și el i-a chemat, unul câte unul, pe cei care îi datorau

bani stăpânului său. Primului dintre ei i-a spus: «Cât îi datorezi stăpânului meu?»⁶ Omul a răspuns: «Treii mii cinci sute de litri de ulei de măsline.» Administratorul i-a spus: «Ia-ți contractul, stai jos și modifică-l repede la o mie șapte sute cincizeci de litri.»⁷ Altui om i-a spus: «Tu cât îi datorezi stăpânului meu?» Acesta a răspuns: «O sută de saci de grâu.» Administratorul a spus: «Ia-ți contractul și modifică-l la optzeci de saci de grâu.»⁸ Atunci stăpânul a spus administratorului necinstit că ce a făcut a fost un lucru chibzuit. Fiii acestei lumi sunt mai pricepuți, în relațiile dintre ei, decât fiii luminii.⁹ Vă spun, folosiți bogățiile pe care le aveți în această lume, pentru a vă face prieteni. Iar când aceste lucruri nu mai sunt, veți fi primiți în locuințele eterne.¹⁰ Cui îi pot fi încredințate lucruri neînsemnate îi pot fi încredințate și lucruri importante. Iar cine este necinstit în lucruri neînsemnate va fi necinstit și în cele importante.¹¹ Dar dacă nu ați fost demni de încredere cu bogățiile lumesti, cine vă va încredința adevăratele bogății?¹² Și dacă nu ați fost demni de încredere cu ceea ce aparține altcuiva, cine vă va da lucruri care să fie ale voastre?¹³ Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni. Sau îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, sau va fi devotat unuia și îl va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și lui Mamona. “

Legea lui Dumnezeu nu poate fi schimbată

(Mt. 11.12-13)

¹⁴Fariseii au auzit aceste cuvinte și își băteau joc de Isus, pentru că ei iubeau banii.¹⁵ Atunci Isus le-a spus: „Voi încercați să păreți buni în fața oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile. Lucrurile pe care le prețuiesc oamenii cel mai mult sunt disprețuite de Dumnezeu.

¹⁶Înainte de venirea lui Ioan Botezătorul, oamenii aveau Legea lui Moise și scrierile profeților. De atunci este proclamată Vestea Bună a Împărăției lui Dumnezeu și mulți se reped să pătrundă în ea.¹⁷ Este mai ușor să dispară cerul și pământul decât să fie schimbată măcar o literă din Lege.

Divorț și căsătorie

¹⁸Dacă un bărbat divorțează de soția lui și se însoară cu alta, comite adulter. Iar cel care se însoară cu o femeie divorțată, de asemenea comite adulter.

Bogatul și Lazăr

¹⁹Era odată un om bogat. El se îmbrăca totdeauna în haine scumpe și trăia în fiecare zi o viață plină de petreceri și lux.²⁰ La poarta lui stătea întins pe jos un om sărac, pe nume Lazăr. El avea tot corpul plin de răni.²¹ Lazăr și-ar fi dorit să-și poată potoli foamea cu resturile care cădeau de la masa bogatului. Căinii veneau și îi lingeau rănilor.²² Într-o zi, Lazăr a murit. Îngerii l-au luat și l-au dus în sânul lui Avraam. Bogatul a murit și el și a fost îngropat.²³ El a ajuns în Locuința morților și era în mari chinuri. Când și-a ridicat privirea, l-a văzut în depărtare pe Avraam și pe Lazăr alături de el.²⁴ Bogatul a strigat: «Părinte Avraam, ai milă de mine! Trimite-l pe Lazăr să-și înmoaie degetul în apă și să-mi răcorească limba, căci groaznic mă chinui în acest foc!»²⁵ Avraam a spus: «Fiule, amintește-ți că în timpul vieții tu ai primit lucrurile bune, pe când Lazăr le-a primit pe cele rele. Dar acum el este mângâiat, iar tu ești chinuit.²⁶ În plus, între noi și voi a fost pusă o mare prăpastie. Astfel, cei care ar vrea să treacă de aici la tine nu o pot face și nimeni de acolo nu poate trece aici.»²⁷ Bogatul a spus: «Părinte, atunci, te rog să-l trimiți pe Lazăr la casa tatălui meu.²⁸ Eu am cinci frați. Lasă-l pe Lazăr să le spună despre

aceste lucruri, ca să nu ajungă și ei în acest loc de chin.»²⁹Dar Avraam i-a spus: «Îi au pe Moise și pe profeți. Să asculte de ei!»³⁰Bogatul a spus: «Nu, părinte Avraam, ci dacă cineva dintre cei morți se va duce la ei, ei își vor schimba inima și viața.»³¹Avraam i-a spus: «Dacă nu ascultă de Moise și de profeți, frații tăi nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva dintre cei morți.»“

Nu-i faceți pe alții să păcătuiască

(Mt. 18.6-7, 21-22; Mc. 9.42)

17 Isus le-a spus ucenicilor Lui: „Vor veni cu siguranță lucruri care îi vor face pe oameni să păcătuiască. Dar vai de omul prin care vor veni! ²Ar fi mai bine pentru el să aibă o piatră de moară legată în jurul gâtului și să fie aruncat în mare, decât să facă pe unul dintre acești micuți să păcătuiască. ³Așa că, fiți atenți! Dacă fratele tău păcătuiește, muștră-l. Dar dacă regretă, iartă-l. ⁴Dacă de șapte ori păcătuiește împotriva ta într-o zi și de șapte ori se întoarce la tine, în aceeași zi, și spune: «Îmi pare rău!», iartă-l.“

Credință cât sămânța de muștar

⁵Apostolii I-au spus Domnului:

„Mărește-ne credința!“

⁶Domnul a răspuns: „Dacă ați avea credință cât o sămânță de muștar, ați putea spune acestui pom: «Ieși din pământ și plantează-te în mare!», iar el v-ar asculta.

Slujitori buni

⁷Să zicem că unul dintre voi are un slujitor care ară sau paște oile. Când se întoarce de la câmp, îi veți spune: «Vino și stai la masă!»? ⁸Mai degrabă îi veți spune: «Pregătește-mi cina! Pune-ți șorțul și servește-mă cât timp mănânc și beau! Apoi poți și tu să mănânci și să bei.» ⁹Îi mulțumești slujitorului tău că a făcut ceea ce i-ai spus? ¹⁰La fel este și cu voi. Când ați

terminat de făcut tot ceea ce vi s-a cerut, ar trebui să spuneți: «Nu merităm mulțumiri speciale. Suntem slujitori și ne-am făcut doar datoria.»“

Cei zece leproși

¹¹Isus călătorea spre Ierusalim și mergea de-a lungul hotarului dintre Samaria și Galileea. ¹²Când a intrat într-un sat, L-au întâmpinat zece oameni bolnavi de lepră. Ei stăteau la distanță ¹³și strigau tare: „Isuse, Stăpâne, fie-Ți milă de noi!“

¹⁴Când i-a văzut Isus, le-a spus:

„Duceți-vă și arătați-vă preoților!“ În timp ce se duceau la preot, ei au fost vindecați. ¹⁵Unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors laudându-L cu voce tare pe Dumnezeu. ¹⁶El s-a aruncat la picioarele lui Isus și I-a mulțumit. Acest om era din Samaria. ¹⁷Isus i-a spus: „Nu au fost toți zece vindecați? Unde sunt ceilalți nouă? ¹⁸Nu s-a întors nici unul dintre ei să-L laude pe Dumnezeu? Doar acest om din Samaria?“ ¹⁹Și Isus i-a spus: „Ridică-te și du-te! Credința ta te-a vindecat.“

Venirea Împărăției lui Dumnezeu

(Mt. 24.23-28, 37-41)

²⁰Odată fariseii L-au întrebat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. El le-a răspuns: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine într-un mod vizibil. ²¹Oamenii nu vor spune: «Este aici!» sau «Este acolo!», pentru că Împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru.“

²²Dar ucenicilor Lui le-a spus: „Va veni vremea când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului omului, dar nu veți putea. ²³Oamenii vă vor spune: «Este aici!» sau «Este acolo!» Să nu vă duceți și nici să nu-i urmați.

Întoarcerea lui Isus

²⁴Fiul omului Se va întoarce. În ziua aceea, El va fi ca fulgerul care strălucește și luminează de la o margine la alta a cerului. ²⁵Dar mai

întâi, El trebuie să sufere multe și să fie respins de oamenii acestei generații. ²⁶Așa cum a fost în vremea lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului. ²⁷Pe vremea lui Noe, oamenii au mâncat, au băut, s-au însurat și s-au măritat până în ziua în care Noe a intrat în arcă. Apoi a venit potopul și i-a distrus pe toți. ²⁸Va fi la fel ca pe vremea lui Lot: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau și construiau, până în ziua plecării lui Lot. ²⁹Dar în ziua în care Lot a ieșit din Sodoma, a plouat din cer foc și pucioasă și i-a distrus pe toți. ³⁰La fel va fi și în ziua în care Fiul omului Se va arăta din nou.

³¹În ziua aceea, dacă cineva este pe acoperiș, iar lucrurile sale sunt în casă, să nu coboare să le ia. Și dacă cineva este pe câmp, să nu se întoarcă acasă. ³²Amintiți-vă de soția lui Lot. ³³Cine încearcă să-și salveze viața o va pierde. Iar cel care își pierde viața o va păstra. ³⁴Vă spun că, în ziua aceea, din doi oameni care vor fi în același pat, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. ³⁵Din două femei care macină împreună, una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată.“ ³⁶

³⁷Ucenicii L-au întrebat: „Unde, Doamne?”
El le-a spus: „Unde este trupul mort, acolo se strâng vulturii.”

Pilda judecătorului nedrept

Isus le-a spus ucenicilor o **18** pildă pentru a-i învăța că trebuie să se roage mereu și să nu renunțe. ²El a spus: „Într-o cetate, trăia un judecător. El nu se temea de Dumnezeu și nu avea respect pentru oameni. ³În cetatea aceea era o văduvă care venea mereu la judecător și îi spunea: «Fă-mi dreptate față de omul care îmi face rău.» ⁴Mult timp judecătorul nu a vrut să o ajute. Dar, până la urmă, el s-a gândit: «Nu mă tem de Dumnezeu și nu am respect pentru oameni. ⁵Dar pentru că această văduvă nu mă lasă în pace, îi voi face

dreptate, ca să nu mai vină și să mă tot bată la cap.»“

⁶Apoi Domnul a spus: „Observați ce spune judecătorul nedrept? ⁷Și oare nu va face Dumnezeu dreptate oamenilor pe care i-a ales și care strigă către El zi și noapte? Dumnezeu nu va aștepta mult până să-i ajute. ⁸Vă spun că El va avea grijă să li se facă repede dreptate. Dar când va veni Fiul omului, va găsi oare pe pământ oameni care cred în El?”

Pilda vameșului și a fariseului

⁹Erau acolo oameni care se considerau drepti și se uitau de sus la toți ceilalți. Isus le-a spus următoarea pildă: ¹⁰„Doi oameni s-au dus la Templu să se roage. Unul era fariseu, iar celălalt era vameș. ¹¹Fariseul stătea deoparte și se ruga astfel: «Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca alți oameni care fură, înșală, comit adulter, și nici chiar ca acest vameș. ¹²Țin post de două ori pe săptămână și dau a zecea parte din tot ce câștig.»

¹³Dar vameșul stătea la distanță și nici măcar nu-și ridica ochii spre cer. El se bătea în piept și spunea: «Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!» ¹⁴Vă spun că omul acesta, și nu fariseul, a plecat acasă îndreptățit înaintea lui Dumnezeu. Pentru că oricine se va înălța va fi smerit. Dar cel ce se smerește va fi înălțat.”

Copilașii

(Mt. 19.13-15; Mc. 10.13-16)

¹⁵La Isus au fost aduși niște copilași pentru ca El să-i atingă. Când au văzut ucenicii acest lucru, i-au certat pe aceia care îi aduceau. ¹⁶Dar Isus i-a chemat pe copilași la El și a spus: „Lăsați copilași să vină la Mine! Nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei! ¹⁷Vă spun adevărul: cine nu primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș nu va intra în ea.”

Un om bogat

(Mt. 19.16-30; Mc. 10.17-31)

¹⁸Un conducător iudeu L-a întrebat: „Bunule învățător, ce trebuie să fac pentru a moșteni viața eternă?”

¹⁹Isus i-a spus: „De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun în afară de Dumnezeu. ²⁰Știi poruncile lui Dumnezeu: «Să nu comiți adulter, să nu uciži, să nu furi, să nu depui mărturie mincinoasă, să-i respecti pe tatăl tău și pe mama ta.» “

²¹Conducătorul iudeu a spus: „Am ascultat de aceste porunci de când eram copil.”

²²Când a auzit Isus acest lucru, i-a spus: „Mai trebuie să faci un lucru: vinde tot ce ai și împarte banii la săraci. Atunci vei avea o comoară în ceruri. Apoi vino și urmează-Mă!” ²³Când a auzit acestea, omul s-a întristat pentru că era foarte bogat.

²⁴Când Isus l-a văzut întristat, a spus: „Va fi foarte greu pentru oamenii bogați să intre în Împărăția lui Dumnezeu! ²⁵Va fi mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului decât pentru un bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

Cine poate fi mântuit

²⁶Oamenii care au auzit aceste lucruri au spus: „Atunci cine poate fi mântuit?”

²⁷Isus a spus: „Dumnezeu poate face lucruri care pentru oameni sunt imposibile.”

²⁸Atunci Petru a spus: „Iată, noi am lăsat tot ce aveam și Te-am urmat!”

²⁹Isus le-a spus: „Vă spun adevărul: tuturor celor care și-au lăsat casa, soția, frații, părinții sau copiii pentru Împărăția lui Dumnezeu, ³⁰li se va înapoia cu mult mai mult în viața aceasta. Iar în veacul ce va veni, vor trăi cu Dumnezeu pentru totdeauna.”

Isus vorbește despre moartea și învierea Sa

(Mt. 20.17-19; Mc. 10.32-34)

³¹Isus i-a luat deoparte pe cei doisprezece și le-a spus: „Iată că mergem la Ierusalim și tot ce a fost scris de profeți despre Fiul omului se va întâmpla! ³²Da, El va fi dat pe mâna neevreilor. Ei își vor bate joc de El, Îl vor insulta și Îl vor scuipa. ³³Îl vor biciui și Îl vor omorî. Dar în a treia zi va învia.” ³⁴Ucenicii nu au înțeles nici unul dintre aceste lucruri. Înțelesul lor le era ascuns și nu știau despre ce vorbea Isus.

Vindecarea unui orb la Ierihon

(Mt. 20.29-34; Mc. 10.46-52)

³⁵În timp ce Isus Se apropia de Ierihon, un om orb stătea lângă drum și cerșea. ³⁶Când orbul a auzit mulțimea trecând, a întrebat ce se întâmplă.

³⁷I s-a spus că trecea Isus din Nazaret.

³⁸El a strigat: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

³⁹Cei ce mergeau înaintea i-au spus să tacă, dar el striga și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

⁴⁰Isus S-a oprit și a poruncit ca orbul să fie adus la El. Când acesta s-a apropiat, Isus l-a întrebat: ⁴¹„Ce vrei să fac pentru tine?”

Omul a răspuns: „Doamne, vreau să-mi recapăt vederea!”

⁴²Isus i-a spus: „Recapătă-ți vederea! Crediința ta te-a vindecat.”

⁴³Imediat omul a putut să vadă. El L-a urmat pe Isus, laudând pe Dumnezeu. Toți oamenii au văzut acest lucru și L-au laudat și ei pe Dumnezeu.

Zacheu

19 Isus a intrat în Ierihon și a trecut prin cetate. ²Acolo se afla un om pe nume Zacheu. El era șeful vameșilor și era un om bogat. ³Zacheu încerca să vadă cine era Isus. Dar fiindcă era foarte mic de

statură, nu putea să vadă din cauza mulțimii. ⁴Atunci el a alergat înaintea tuturor și s-a urcat într-un smochin. El știa că Isus urma să treacă pe acolo și vroia să-L vadă. ⁵Când a ajuns Isus acolo, Și-a ridicat ochii și i-a spus lui Zacheu: „Zachee, coboară repede! Astăzi trebuie să rămân în casa ta!”

⁶Zacheu s-a grăbit să coboare și L-a primit cu bucurie. ⁷Toți oamenii au văzut lucrul acesta și au început să spună nemulțumiți: „S-a dus să stea în casa unui păcătos!”

⁸Dar Zacheu s-a ridicat și a spus: „Doamne, iată: voi da săracilor jumătate din tot ce am. Și dacă am înșelat pe cineva cu ceva îi voi da înapoi de patru ori mai mult.”

⁹Isus a spus: „Acest om este și el un fiu al lui Avraam. Astăzi a venit mântuirea în casa aceasta. ¹⁰Căci Fiul omului a venit să-i caute și să-i mântuiască pe cei pierduți.”

Folosirea lucrurilor încredințate de Dumnezeu

(Mt. 25.14-30)

¹¹În timp ce ei ascultau toate acestea, fiindcă Isus Se apropia de Ierusalim și oamenii credeau că Împărăția lui Dumnezeu urma să apară chiar atunci, Isus a continuat cu o pildă. ¹²El a spus: „Un om de neam nobil s-a dus într-o țară îndepărtată pentru a fi numit ca rege, după care urma să se întoarcă în țara sa. ¹³El și-a chemat cei zece slujitori și a dat fiecăruia câte o sumă de bani și le-a spus: «Faceți negoț cu acești bani până mă întorc.» ¹⁴Dar concetățenii săi îl urau. Ei au trimis un grup de oameni după el ca să spună: «Nu mai vrem ca acest om să domnească peste noi!»

¹⁵Dar omul a fost numit rege, apoi s-a întors acasă. Atunci el a trimis după slujitorii cărora le dăduse banii, ca să afle ce profit au avut. ¹⁶Primul a venit și a spus: «Stăpâne, cu punga de bani pe care mi-ai dat-o, am câștigat de zece ori mai mult.» ¹⁷Stăpânul i-a spus: «Foarte bine, slujitor bun! Ai

fost demn de încredere și când ai avut puțin și de aceea îți voi da autoritate peste zece cetăți.» ¹⁸Apoi cel de-al doilea slujitor a venit și a spus: «Stăpâne, cu punga de bani de la tine am câștigat de cinci ori mai mult.» ¹⁹Acestuia, el i-a spus: «Vei conduce cinci cetăți.» ²⁰Apoi alt slujitor a venit și a spus: «Stăpâne, iată banii tăi. I-am pus deoparte într-o batistă. ²¹Știu că ești un om aspru și mi-a fost teamă de tine. Vrei să iei de unde nu ai pus și să seceri ce nu ai semănat.» ²²Stăpânul i-a răspuns: «Slujitor rău, te voi judeca după propriile tale cuvinte. Știai că sunt un om aspru, că iau de unde nu pun și secer ce nu am semănat. ²³Atunci de ce nu mi-ai pus banii la bancă? Dacă ai fi făcut-o, i-aș fi luat cu dobândă.» ²⁴Apoi le-a spus celor care stăteau lângă el: «Luați-i banii și dați-i celui care a câștigat zece pungi de bani.» ²⁵Ei i-au răspuns: «Stăpâne, acela are deja zece pungi de bani!» ²⁶Stăpânul a spus: «Vă spun că acela care folosește ceea ce are va primi mai mult; dar de la acela care nu folosește ceea ce are va fi luat și ce are. ²⁷Și unde sunt dușmanii mei, care nu vroiau să domnesc peste ei? Aduceți-i aici și omorâți-i în fața mea!»“

Intrarea lui Isus în Ierusalim

(Mt. 21.1-11; Mc. 11.1-11; Ioan 12.12-19)

²⁸După ce a spus aceste lucruri, Isus Și-a continuat drumul spre Ierusalim. ²⁹El a ajuns aproape de Betfaghe și Betania, la muntele numit Muntele Măslinilor. Atunci a trimis doi dintre ucenicii Lui, spunându-le: ³⁰„Să mergeți în satul dinaintea voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgăruș care nu a fost încălecat vreodată. Dezlegați-l și aduceți-l aici! ³¹Și dacă vă întreabă cineva de ce îl dezlegați, să răspundeți: «Domnul are nevoie de el!»“

³²Ucenicii s-au dus și au găsit totul așa cum le spusese Isus. ³³În timp ce

dezlegau măgărușul, stăpânii lui le-au spus: „De ce dezlegați măgărușul?”

³⁴Ei au răspuns: „Domnul are nevoie de el!” ³⁵Și l-au adus la Isus. Ucenicii și-au pus apoi hainele pe spatele măgărușului și L-au suit pe Isus deasupra. ³⁶În timp ce El mergea, oamenii își așterneau hainele pe drum înaintea lui Isus.

³⁷Isus Se apropia de Ierusalim. Când se afla pe panta Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor a început să-L laude pe Dumnezeu cu voce tare. Ei erau plini de bucurie și Îl laudau pe Dumnezeu pentru toate minunile pe care le văzuseră.

³⁸Ei spuneau: „Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în ceruri și slavă lui Dumnezeu!” ³⁹Unii dintre fariseii din mulțime I-au spus lui Isus: „Învățătorule, spune ucenicilor Tăi să nu mai zică aceste lucruri!”

⁴⁰Isus a răspuns: „Vă spun că aceste lucruri trebuie spuse. Dacă ucenicii Mei nu le-ar spune, pietrele le-ar striga.”

Isus plânge pentru Ierusalim

⁴¹Când S-a apropiat Isus de Ierusalim, a văzut cetatea și a plâns pentru ea. ⁴²El a spus: „Ierusalime, Mi-aș dori să știi astăzi ce ți-ar aduce pace; dar acest lucru îți este ascuns. ⁴³Va veni o vreme când dușmanii tăi vor construi un zid în jurul tău ca să te atace. Ei te vor înconjura și te vor apăsa din toate părțile. ⁴⁴Te vor zdrobi, pe tine și pe oamenii tăi. Ei nu vor lăsa în clădirile tale piatră peste piatră, pentru că nu ai știut timpul venirii lui Dumnezeu pentru mântuirea ta.”

Isus în Templu

(Mt. 21.12-17; Mc. 11.15-19; Ioan 2.13-22)

⁴⁵Isus a intrat în Templu. El a început să-i scoată afară pe cei care vindeau acolo. ⁴⁶El le-a spus: „În Scripturi, este scris: «Casa Mea va fi o casă de rugăciune!» Dar voi ați făcut din ea o ascunzătoare de tâlhari!”

⁴⁷Isus îi învăța pe oameni în Templu în fiecare zi. Conducătorii preoților, învățătorii Legii și oamenii de frunte ai poporului încercau să găsească o cale de a-L omorî. ⁴⁸Dar ei nu știau cum L-ar putea omorî, pentru că oamenii erau foarte atenți la ce spunea Isus.

Autoritatea lui Isus

(Mt. 21.23-27; Mc. 11.27-33)

20

Odată Isus se afla în Templu unde îi învăța pe oameni și le spunea Vestea Bună.

Conducătorii preoților și învățătorii Legii, împreună cu bătrânii conducători iudei au venit la El. ²Ei I-au spus: „Spune-ne cu ce autoritate faci aceste lucruri! Și cine Ți-a dat această autoritate?”

³Isus le-a răspuns: „Vă voi pune și eu o întrebare. Răspundeți-Mi: ⁴botezul cu care boteza Ioan era de la Dumnezeu sau de la oameni?”

⁵Preoții, învățătorii Legii și conducătorii iudei au discutat între ei și au spus: „Dacă răspundem: «De la Dumnezeu», Isus va spune: «De ce nu l-ați crezut?» ⁶Dar dacă răspundem: «De la oameni», oamenii ne vor omorî cu pietre, pentru că ei sunt siguri că Ioan a fost un profet.” ⁷Așa că ei au răspuns că nu știu de unde era botezul lui Ioan.

⁸Atunci Isus le-a spus: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce autoritate fac aceste lucruri.”

Pilda viticulturilor

(Mt. 21.33-46; Mc. 12.1-12)

⁹Apoi Isus a început să spună oamenilor această pildă: „Un om a plantat o vie. El a dat-o în arendă unor viticultori și a plecat din țară pentru mult timp. ¹⁰Când a venit timpul pentru strânsul strugurilor, omul a trimis un slujitor la viticultori ca să ia din rodul viei. Dar arendașii l-au bătut pe slujitor și l-au trimis înapoi fără nimic. ¹¹Atunci omul a trimis un alt slujitor. Dar ei l-au bătut

și pe acesta, s-au purtat urât cu el și l-au trimis înapoi fără nimic.¹² Omul a continuat și a trimis un al treilea slujitor. Dar viticultorii l-au rănit și pe el și l-au trimis înapoi fără nimic.¹³ Atunci proprietarul viei a spus: «Ce să fac? Îl voi trimite chiar pe fiul meu iubit. Poate vor avea respect pentru el.»¹⁴ Dar când viticultorii l-au văzut pe fiu, au vorbit între ei și au spus: «El este moștenitorul viei. Să-l omorâm și atunci moștenirea va fi a noastră!»¹⁵ Și l-au scos pe fiu afară din vie și l-au omorât.

Ce va face acum proprietarul viei?¹⁶ Va veni și îi va omorî pe acei viticultori și va încredința via altora.“ Când au auzit oamenii această istorisire, au spus: „Să nu se întâmple una ca asta!“¹⁷ Dar Isus S-a uitat la ei și a spus: „Atunci care este înțelesul acestui verset din Scripturi:
«Piatra care a fost refuzată de zidari
a ajuns să fie pusă în capul unghiului?»

Psalmul 118.22

¹⁸Oricine va cădea pe piatra aceasta va fi rupt în bucăți. Și acela peste care va cădea ea va fi zdrobit!“

¹⁹Învățătorii Legii și conducătorii preoților încercau să găsească o cale de a-L aresta pe Isus chiar atunci, dar se temeau de oameni. Ei căutau să-L prindă pe Isus pentru că știau că spusese pilda aceasta împotriva lor.

Taxa pentru Cezar

(Mt. 22.15-22; Mc. 12.13-17)

²⁰Deci Îl urmăreau cu atenție. Ei au trimis niște iscoade, oameni care se prefăceau a fi sinceri, pentru a-L prinde pe Isus spunând ceva greșit. Atunci ei ar fi putut să-L dea pe mâna guvernatorului, care avea putere și autoritate.²¹ Acești oameni L-au întrebat: „Învățătorule, știm că ce spui și ce ne înveți este adevărat. Știm că-i tratezi la fel pe toți oamenii și că-i înveți adevărul despre calea lui

Dumnezeu.²² Este bine să plătim taxe Cezarului sau nu?“

²³Isus a înțeles intențiile lor rele. Și le-a răspuns:²⁴ „Arătați-Mi o monedă de argint. A cui față și al cui nume sunt pe monedă?“

„Ale Cezarului“, au răspuns ei.

²⁵Atunci Isus le-a spus: „Dați Cezarului ce este al Cezarului și dați-I lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.“

²⁶Ei au fost uimiți de răspunsul înțelept al lui Isus și au tăcut. Ei nu au putut să-L prindă pe Isus spunând ceva greșit în public.

Despre înviere

(Mt. 22.23-33; Mc. 12.18-27)

²⁷Câțiva dintre saducheii au venit la Isus (saducheii nu cred că există înviere). Ei L-au

întrebat:²⁸ „Învățătorule, Moise ne-a

scris în Lege o poruncă: dacă un bărbat însurat, dar care nu a avut copii, moare, fratele lui trebuie să se însoare cu soția acestuia și să aibă copii pentru fratele său mort.²⁹ Au fost cândva șapte frați. Primul s-a căsătorit și a murit fără să aibă copii.³⁰ Atunci cel de-al doilea s-a căsătorit cu văduva, dar a murit fără să aibă copii.³¹ Apoi cel de-al treilea frate s-a căsătorit cu ea, dar a murit și el. La fel s-a întâmplat cu toți cei șapte frați. Ei au murit fără să aibă copii.³² În cele din urmă, a murit și femeia.³³ Dacă a fost măritată cu toți șapte, a cui soție va fi ea la înviere?“

³⁴Atunci Isus le-a spus: „Oamenii de azi se însoară și se mărită.³⁵ Însă cei care vor fi considerați demni de a lua parte la învierea dintre cei morți și să trăiască în veacul următor nu se vor însura, nici nu se vor mărita;³⁶ și nu vor mai putea muri, pentru că vor fi ca îngerii. Ei sunt fii ai lui Dumnezeu pentru că au fost înviați.³⁷ Chiar Moise a arătat că morții învie. Când a scris despre rugul aprins, el a spus că Domnul este «Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui

Iacov.»³⁸Dumnezeu nu este Dumnezeu al celor morți, ci este Dumnezeu al celor vii, căci pentru El ei sunt în viață.“

³⁹Câțiva dintre învățătorii Legii au spus: „Învățătorule, bine ai spus!“⁴⁰Și nimeni nu îndrăznește să-I mai pună vreo întrebare.

Al cui fiu este Cristosul

(Mt. 22.41-46; Mc. 12.35-37)

⁴¹Dar Isus le-a spus: „De ce spun oamenii că Cristos este fiul lui David? ⁴²Căci însuși David, în cartea Psalmilor, spune:

«Domnul a spus Domnului meu:
Stai la dreapta Mea

⁴³până îi voi pune pe dușmanii Tăi la picioarele Tale.»

Psalmul 110.1

⁴⁴Deci David Îl numește «Domn». Atunci cum poate Cristos să fie fiul lui David?“

Învățătorii Legii

(Mt. 23.1-36; Mc. 12.38-40; Lc. 11.37-54)

⁴⁵Toți oamenii Îl ascultau pe Isus. El a spus ucenicilor: ⁴⁶„Feriți-vă de învățătorii Legii, căroră le place să umble îmbrăcați în haine lungi și le place ca oamenii să le arate respect în piețe. Lor le place să primească locurile cele mai importante în sinagogi și locurile de cinste la petreceri. ⁴⁷Dar ei le înșală pe văduve și le fură casele și spun rugăciuni lungi doar de ochii lumii. Acești oameni vor primi cea mai grea pedeapsă.“

Văduva săracă

(Mc. 12.41-44)

21 Isus Și-a ridicat privirea și a văzut oameni bogați punându-și darurile în cutia pentru daruri a Templului. ²Apoi a văzut o văduvă săracă punând în cutie doi bănuți de aramă. ³Atunci Isus a spus: „Vă spun adevărul: această văduvă săracă a pus în cutie mai mult decât

toți ceilalți oameni. ⁴Toți acești oameni au dat din ce aveau în plus. Dar ea a dat tot ce îi mai rămăsese ca să trăiască.“

Distrugerea Templului

(Mt. 24.1-14; Mc. 13.1-13)

⁵Câțiva dintre ucenici vorbeau despre Templu. Ei spuneau că era frumos decorat cu pietre scumpe și cu daruri oferite lui Dumnezeu. Isus a spus: ⁶„Va veni ziua când ceea ce vedeți va fi dăruit; nu va mai rămâne piatră peste piatră.“

⁷Ucenicii L-au întrebat: „Învățătorule, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care este semnul care va arăta că aceste lucruri se vor întâmpla?“

⁸Isus a spus: „Aveți grijă să nu fiți înșelați. Mulți vor veni folosind Numele Meu. Ei vor spune: «Eu sunt Cristos» și vor spune: «A venit timpul.» Dar să nu îi urmați! ⁹Când veți auzi de războaie și revolte, să nu vă temeți. Mai întâi trebuie să aibă loc acestea. Sfârșitul va veni mai târziu.“

¹⁰Apoi El le-a mai spus: „Popoare vor lupta împotriva altor popoare și împărății vor lupta împotriva altor împărății. ¹¹În anumite locuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete sau alte nenorociri. Se vor întâmpla lucruri înfricoșătoare și semne vor veni din ceruri.

¹²Dar înainte ca aceste lucruri să se întâmple, oamenii vă vor aresta și vă vor persecuta. Vă vor judeca în sinagogi și vă vor trimite în închisori. Din cauza Mea veți fi duși înaintea împăraților și guvernatorilor. ¹³Dar toate acestea vă vor da posibilitatea de a vorbi oamenilor despre Mine. ¹⁴Înțelegeți acest lucru: să nu vă faceți griji mai dinainte cu privire la ce veți spune în apărarea voastră. ¹⁵Eu vă voi da înțelepciune pentru a spune lucruri în fața căroră dușmanii voștri nu vor putea rezista sau la care nu vor putea răspunde. ¹⁶Până și părinții voștri, frații, rudele și prietenii voștri

se vor întoarce împotriva voastră și vor omorî pe unii dintre voi. ¹⁷Toți oamenii vă vor urî pentru că Mă urmați. ¹⁸Dar nici măcar un fir de păr din capul vostru nu se va pierde. ¹⁹Dacă veți continua să rămâneți puternici în credința voastră, vă veți salva viețile.

Distrugerea Ierusalimului

(Mt. 24.15-21; Mc. 13.14-19)

²⁰Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de armate, veți ști că se apropie timpul să fie distrus. ²¹Atunci cei ce se vor afla în Iudeea să fugă în munți. Oamenii care se vor afla în Ierusalim vor trebui să iasă repede. Iar cei ce vor fi afară din cetate, să nu intre. ²²Căci acelea vor fi zilele în care Dumnezeu va pedepsi poporul Său pentru a se împlini tot ceea ce a fost scris. ²³Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele care alăptează! Fiindcă peste acest ținut vor veni vremuri grele și mânia lui Dumnezeu se va abate asupra acestui popor. ²⁴Unii oameni vor fi omorâți de sabie, alții vor fi luați prizonieri și duși în toate celelalte țări. Ierusalimul va fi călcat în picioare de neevrei, până când va trece vremea lor.

Nu vă temeți

(Mt. 24.29-31; Mc. 13.24-27)

²⁵Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Pe pământ oamenii vor fi neliniștiți. Mările se vor tulbura și vor urla, iar oamenii nu vor ști de ce. ²⁶Oamenii vor leșina de frică în așteptarea celor ce se vor abate asupra lumii; căci puterile cerului se vor clătina. ²⁷Apoi oamenii Îl vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și cu mare slavă. ²⁸Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, ridicați-vă în picioare și priviți în sus. Bucurați-vă, căci eliberarea voastră se apropie.“

Cuvintele lui Isus vor rămâne pentru totdeauna

(Mt. 24.32-35; Mc. 13.28-31)

²⁹Apoi Isus a spus această pildă: „Uitați-vă la smochin și la toți ceilalți copaci. ³⁰Când le dau frunzele, știți că vara este aproape. ³¹În același fel, când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, veți ști că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.

³²Vă spun adevărul: unii oameni din această generație vor fi încă în viață când se vor întâmpla toate aceste lucruri. ³³Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece niciodată.

Vegheați tot timpul

³⁴Fiți atenți să nu vă lăsați inimile împovărate de un deznaț de mâncare și băutură și de îngrijorările acestei vieți. Căci dacă veți face astfel, când va veni ziua aceea, vă va găsi nepregătiți. ³⁵Ziua aceea va veni ca o cursă peste toți cei care trăiesc pe fața pământului. ³⁶Vegheați tot timpul și rugați-vă să puteți scăpa nevătămați din toate aceste lucruri care vor veni. Și rugați-vă să puteți sta în picioare înaintea Fiului omului.“

³⁷În timpul zilei, Isus îi învăța pe oameni în Templu, dar seara pleca din cetate și petrecea noaptea pe Muntele Măslinilor. ³⁸Toți oamenii se trezeau de dimineată și se duceau la Templu să-L asculte pe Isus.

Sfat împotriva lui Isus

(Mt. 26.1-5, 14-16; Mc. 14.1-2, 10-11; Ioan 11.45-53)

22 Se apropia timpul pentru Sărbătoarea Pâinilor Nedospite, numită

Paște. ²Conducătorii preoților și învățătorii Legii căutau o cale de a-L ucide pe Isus, dar se temeau de oameni.

Planul lui Iuda

(Mt. 26.14-16; Mc. 14.10-11)

³Unul dintre cei doisprezece apostoli se numea Iuda, zis și Iscarioteanul. Satan a intrat în inima lui. ⁴Iuda s-a dus și s-a înțeles cu preoții cei mai importanți și cu soldații care păzeau Templul asupra modului în care să-L dea pe Isus în mâinile lor. ⁵Aceștia s-au bucurat și i-au promis bani. ⁶Iuda a fost de acord și a început să caute un prilej, când mulțimea de oameni nu era cu ei, ca să-L predea pe Isus preoților.

Sărbătorirea Paștelui

(Mt. 26.17-25; Mc. 14.12-21; Ioan 13.21-30)

⁷A venit ziua Sărbătorii Pâinilor Nedospite. Aceasta era ziua când iudeii aduceau jertfă miei de Paște. ⁸Isus le-a spus lui Petru și lui Ioan: „Duceți-vă și pregătiți masa de Paște pentru noi, ca să mâncăm împreună.”

⁹Ei L-au întrebat: „Unde vrei să o pregătim?”

Isus le-a răspuns: ¹⁰„Când veți intra în cetate, veți vedea un om ducând un ulcior cu apă. Mergeți după el și intrați în casa în care va intra el. ¹¹Să spuneți stăpânului casei: «Învățătorul te întreabă: 'Unde este camera în care putem mânca Paștele Eu și ucenicii Mei?'» ¹²El vă va arăta o cameră mare, mobilată, la etaj. Acolo să faceți pregătirile.”

¹³Petru și Ioan au plecat și au găsit totul așa cum le spusese Isus. Și au pregătit masa de Paște.

Cina Domnului

(Mt. 26.26-30; Mc. 14.22-26; 1 Cor. 11.23-25)

¹⁴Când a venit timpul, Isus și apostolii s-au așezat la masă. ¹⁵Și El le-a spus: „Mi-am dorit foarte mult să mâncăm acest Paște împreună cu voi înainte de a muri. ¹⁶Vă spun că nu voi mai împlini adevăratul său înțeles în

Împărăția lui Dumnezeu.”

¹⁷Apoi Isus a luat un pahar cu vin, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a spus: „Luați acest pahar și împărțiți-l între voi. ¹⁸Pentru că vă spun că nu voi mai bea vin până la venirea Împărăției lui Dumnezeu.”

¹⁹Apoi a luat o pâine și I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea. Isus a rupt-o și a dat-o ucenicilor, spunând: „Acesta este trupul Meu pe care îl dau pentru voi. Să faceți același lucru pentru a vă aminti de Mine.” ²⁰Tot așa, după ce au mâncat, a luat paharul și a spus: „Acest vin reprezintă noul legământ în sângele Meu, care este vărsat pentru voi.

Descoperirea trădătorului

²¹Dar iată, mâna celui ce Mă va trăda este alături de a Mea pe masă. ²²Fiul omului va merge la moarte, așa cum a plănuțit Dumnezeu. Dar vai de omul care Îl va trăda!”

²³Atunci apostolii au început să se întrebe între ei: „Care dintre noi va face așa ceva?”

Cine este cel mai important

²⁴Apoi apostolii au început să se certe, încercând să afle care dintre ei avea să fie considerat cel mai important. ²⁵Dar Isus le-a spus: „Regii din lume domnesc peste oameni, iar cei care au autoritate asupra oamenilor sunt numiți «binefăcători». ²⁶Dar voi nu trebuie să fiți astfel. Cel mai important dintre voi ar trebui să fie ca cel mai mic, iar cel ce este conducător să fie asemenea unui slujitor. ²⁷Cine este mai important: cel ce stă la masă sau cel ce slujește? Nu este cel ce stă la masă? Dar printre voi Eu sunt cel ce slujește. ²⁸Voi sunteți aceia care ați stat alături de Mine în timpul necazurilor Mele. ²⁹Tatăl Meu Mi-a dat o împărăție, iar Eu vă dau vouă autoritatea să domniți alături de Mine. ³⁰Astfel, veți putea să mâncați și să beți la masa Mea, în Împărăția

Mea. Veți sta pe tronuri și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.“

Nu vă pierdeți credința!

(Mt. 26.31-35; Mc. 14.27-31; Ioan 13.36-38)

³¹Isus a mai zis: „Simone, Simone, ascultă! Satan a cerut să vă pună la încercare așa cum este cernut grâul. ³²Dar Eu M-am rugat pentru tine, Simone, ca să nu-ți pierzi credința și, după ce te vei întoarce la Mine, să-î întărești pe frații tăi.“

³³Dar Petru I-a răspuns: „Doamne, sunt gata să fiu închis cu Tine. Sunt gata chiar să mor cu Tine.“

³⁴Dar Isus i-a spus: „Petre, înainte de a cânta cocoșul mâine dimineată, vei spune de trei ori că nu Mă cunoști.“

Pregătirea pentru vreme de necaz

³⁵Atunci Isus le-a spus ucenicilor Lui: „Atunci când v-am trimis fără bani, fără traistă și fără încălțăminte, v-a lipsit ceva?“

„Nu ne-a lipsit nimic“, au răspuns ei.

³⁶Isus le-a spus: „Acum, dacă aveți bani sau o traistă, luați-le cu voi. Și cine nu are sabie, să-și vândă haina și să-și cumpere o sabie. ³⁷A venit timpul să se împlinească ce spune Scriptura despre Mine:

«A fost considerat ca un nelegiuit.»

Isaia 53.12

Da, această profeție este gata să se împlinească.“

³⁸Ucenicii I-au spus: „Doamne, iată, aici sunt două săbii!“ Isus le-a spus: „E de-ajuns.“

Rugăciunea de pe munte

(Mt. 26.36-46; Mc. 14.32-42)

³⁹Apoi Isus a plecat și S-a dus la Muntele Măslinilor, cum făcea de obicei. Ucenicii Lui L-au urmat. ⁴⁰Când a ajuns acolo, Isus le-a spus: „Rugați-vă să nu fiți ispitiți.“

⁴¹Apoi Isus S-a depărtat de ei la o aruncătură de băț, a îngenuncheat și S-a rugat astfel: ⁴²„Tată, dacă vrei, îndepărtează de la Mine acest pahar!

Totuși, făcă-se voia Ta, nu a Mea!“ ⁴³Atunci a apărut un înger din cer, ca să-L întărească. ⁴⁴Isus suferea foarte tare în sufletul Său. Și S-a rugat cu mai multă putere. Sudoarea Lui cădea pe pământ asemenea picăturilor de sânge. ⁴⁵Când a terminat rugăciunea, Isus S-a ridicat și S-a dus la ucenicii Lui. I-a găsit adormiți, pentru că tristețea îi doborâse ⁴⁶și le-a spus: „De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă să nu fiți ispitiți.“

Prinderea lui Isus

(Mt. 26.47-56; Mc. 14.43-50; Ioan 18.3-11)

⁴⁷În timp ce vorbea Isus, a apărut un grup de oameni. Iuda, unul dintre cei doisprezece apostoli, îi conducea. El s-a apropiat de Isus pentru a-L săruta.

⁴⁸Isus i-a spus: „Iuda, cu un sărut Îl trădezi pe Fiul omului?“ ⁴⁹Ucenicii lui Isus care erau acolo și și-au dat seama ce urma să se întâmple, I-au spus: „Doamne, să ne scoatem săbiile?“ ⁵⁰Și unul dintre ei a scos sabia și a tăiat urechea dreaptă a slujitorului marelui preot.

⁵¹Dar Isus a spus: „Opriti-vă! Destul!“ Apoi a atins urechea slujitorului și l-a vindecat.

⁵²După aceea, le-a spus conducătorilor preoților, comandanților gărzilor de la Templuși bătrânilor poporului, adică celor care veniseră să-L aresteze: „De ce ați venit aici cu săbii și cu ciomege, ca pentru a prinde un tâlhar? ⁵³Am fost cu voi în Templu în fiecare zi. De ce nu ați încercat să Mă arestați acolo? Dar acesta este ceasul vostru, vremea când întunericul domnește.“

Negarea lui Petru

(Mt. 26.57-68, 69-75; Mc. 14.53-54, 66-72; Ioan 18.12-18, 25-27)

⁵⁴Ei L-au arestat pe Isus și L-au adus în casa marelui preot. Petru i-a urmat de la distanță. ⁵⁵Soldații au aprins un foc în mijlocul curții și s-au așezat în jurul lui. Petru s-a așezat printre ei. ⁵⁶O slujnică l-a văzut stând acolo,

în lumina focului. S-a uitat la el cu atenție și a spus: „Și omul acesta era cu El.“

⁵⁷Dar Petru a negat: „Nu-L cunosc, femeiei!“ ⁵⁸Puțin mai târziu, altcineva l-a văzut pe Petru și a spus: „Și tu ești unul dintre ei!“

Dar Petru a răspuns: „Nu, nu sunt!“

⁵⁹După aproape o oră, un alt om a spus: „Știu sigur că acest om a fost cu El, căci este din Galileea.“

⁶⁰Dar Petru a spus: „Nu știu despre ce vorbești!“

Chiar atunci, când Petru încă mai vorbea, a cântat un cocoș. ⁶¹Domnul S-a întors și S-a uitat la Petru. Atunci Petru și-a amintit ce îi spusese Domnul: „Înainte de a cânta cocoșul mâine dimineată, vei spune de trei ori că nu Mă cunoști.“ ⁶²Atunci Petru a ieșit afară și a plâns cu amar.

Batjocorirea lui Isus

(Mt. 26.67-68; Mc. 14.65)

⁶³Bărbații care Îl păzeau pe Isus au început să-și bată joc de El și să-L lovească. ⁶⁴Ei L-au legat la ochi, apoi L-au lovit, zicând: „Ești profet! Spune-ne: cine Te-a lovit?“ ⁶⁵Și I-au spus multe alte lucruri ca să-L insulte.

Isus înaintea Sinedriului

(Mt. 26.59-66; Mc. 14.55-64; Ioan 18.19-24)

⁶⁶A doua zi dimineată, a avut loc o întâlnire a bătrânilor, a conducătorilor preoților și a învățătorilor Legii. Ei L-au condus pe Isus la Consiliul lor, ⁶⁷zicând: „Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne.“

Isus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune că Eu sunt Cristos, nu Mă veți crede. ⁶⁸Și dacă Eu vă voi pune întrebări, nu-Mi veți răspunde. ⁶⁹Dar de acum înainte Fiul omului va sta la dreapta lui Dumnezeu Cel Atotputernic.“

⁷⁰Ei toți au spus: „Deci ești Fiul lui Dumnezeu?“ Isus le-a răspuns: „Aveți dreptate când spuneți că sunt Fiul Lui.“

⁷¹Atunci ei au spus: „Ce altă mărturie ne mai trebuie? L-am auzit noi înșine, spunând-o cu gura Lui.“

Isus înaintea lui Pilat

(Mt. 27.1-2, 11-14; Mc. 15.1-5; Ioan 18.28-38)

23

Apoi tot grupul s-a ridicat și L-au dus pe Isus la Pilat. ²Ei au început să-L acuze pe Isus, zicând: „L-am găsit pe acest om vinovat pentru că îndrumă greșit poporul nostru. El spune să nu plătim taxe Cezarului și pretinde că El este Cristos, un împărat.“

³Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul iudeilor?“

„Da“, i-a răspuns Isus, „sunt.“

⁴Atunci Pilat a spus marelui preot și mulțimii de oameni: „Nu găsesc nici un motiv să-L condamn pe acest om.“

⁵Dar ei insistau: „Cu învățătura Lui întărește poporul din toată Iudeea. A început în Galileea și a ajuns până aici.“

Isus înaintea lui Irod

⁶Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă Isus era galilean. ⁷Astfel Pilat a aflat că Isus era sub autoritatea lui Irod. Irod se afla în zilele acelea în Ierusalim, așa că Pilat L-a trimis pe Isus la el. ⁸Irod s-a bucurat foarte mult când L-a văzut pe Isus, pentru că de mult dorea să-L vadă. Irod auzise de El și spera să-L vadă făcând vreo minune. ⁹I-a pus multe întrebări, dar Isus nu i-a răspuns nimic. ¹⁰Conducătorii preoților și învățătorii Legii stăteau acolo și Îl acuzau cu vehemență. ¹¹Irod și soldații săi se purtau și ei cu dispreț și își băteau joc de El. Ei L-au îmbrăcat pe Isus cu o haină împărătească și L-au trimis înapoi la Pilat. ¹²Irod și Pilat s-au împrietenit în acea zi. Ei erau dușmani înainte ca acestea să se întâmple.

Condamnarea lui Isus

(Mt. 27.15-26; Mc. 15.6-15; Ioan 18.39-19.16)

¹³Pilat i-a adunat pe preoții cei mai

importanți, pe conducătorii iudei și pe alți oameni. ¹⁴El le-a spus: „L-ați adus pe acest om la mine, spunând că-i îndrumă greșit pe oameni. L-am cercetat aici, înaintea voastră și nu L-am găsit vinovat de lucrurile de care Îl acuzați. ¹⁵Nici Irod nu L-a găsit vinovat, căci L-a trimis înapoi la noi. După cum vedeți, nu a făcut nimic pentru a fi pasibil de moarte. ¹⁶Așa că voi pune să fie biciuit, apoi Îl voi lăsa să plece.“ ¹⁷

¹⁸Dar toți oamenii au strigat: „Ucide-L pe omul acesta! Eliberează-l pe Baraba!“ ¹⁹(Baraba fusese închis pentru că pornise o răscoală în cetate și făcuse o crimă.)

²⁰Pilat vroia să-L elibereze pe Isus, așa că le-a spus din nou oamenilor că-I va da drumul. ²¹Dar ei au strigat din nou: „Răstignește-L, răstignește-L!“

²²Pentru a treia oară, Pilat a spus: „De ce? Ce rău a făcut acest om? Nu am găsit nici un motiv pentru a-L condamna la moarte. Așa că voi pune să fie biciuit și apoi Îi voi da drumul.“

²³Dar oamenii au strigat în continuare, cerând ca Isus să fie răstignit. Și au strigat atât de tare încât ²⁴Pilat a hotărât să le îplinească cererea. ²⁵El l-a eliberat pe omul care fusese aruncat în închisoare pentru că pornise o răscoală și făcuse o crimă. Iar pe Isus, Pilat L-a dat să fie omorât. Așa ceruse mulțimea.

Răstignirea lui Isus

(Mt. 27.32-44; Mc. 15.21-32; Ioan 19.17-27)

²⁶Soldatii L-au luat pe Isus și-L duceau să-L răstignească. Un om se întorcea de la câmp. Numele lui era Simon și era din Cirena. Soldatii l-au prins pe Simon și l-au obligat să ducă în spinare crucea lui Isus și să meargă după El.

²⁷O mare mulțime de oameni Îl urma. Câteva femei plângeau și Îl jeleau. ²⁸Isus S-a întors spre ele și le-a spus: „Femei din Ierusalim, nu plângeți pentru Mine, ci plângeți

pentru voi și pentru copiii voștri. ²⁹Vor veni vremuri când oamenii vor spune: «Binecuvântate sunt femeile care nu pot avea copii, femeile care nu au născut și nu au alăptat.» ³⁰Apoi ei vor spune munților: «Cădeți peste noi!» și vor spune dealurilor: «Acoperiți-ne!» ³¹Dacă așa se va întâmpla cu cineva care este bun, ce se va întâmpla cu cei vinovați? “

³²Împreună cu Isus erau duși să fie omorâți și doi tâlhari. ³³Când au ajuns la locul numit „Craniul“, i-au răstignit acolo pe Isus și pe cei doi tâlhari. Pe unul l-au pus la dreapta Lui, iar pe celălalt la stânga. ³⁴Atunci Isus a spus: „Tată, iartă-i pe acești oameni! Ei nu știu ce fac.“

Soldatii au dat cu zarurile pentru a hotărî cum să împartă între ei hainele lui Isus. ³⁵Oamenii stăteau acolo și priveau, iar conducătorii își băteau joc de El. Ei spuneau: „I-a salvat pe alții; dacă El este Cristosul, Alesul lui Dumnezeu, să Se salveze și pe Sine Însuși!“

³⁶Și soldatii își băteau joc de El. Ei s-au apropiat, I-au dat să bea oțet ³⁷și au spus: „Dacă ești Împăratul iudeilor, atunci salvează-Te pe Tine Însuși!“ ³⁸Deasupra crucii erau scrise aceste cuvinte: „*ACESTA ESTE ÎMPĂRATUL IUDEILOR.*“

³⁹Unul dintre tâlharii atârnați alături de El Îl insulta. El spunea: „Nu ești Tu Cristosul? Salvează-Te pe Tine Însuși și salvează-ne și pe noi!“

⁴⁰Dar celălalt tâlhar l-a certat și i-a spus: „Nu te temi de Dumnezeu? Toți trei urmează să murim. ⁴¹Doar că noi merităm să murim pentru ceea ce am făcut. Dar acest om nu a făcut nimic rău.“ ⁴²Apoi el a spus: „Isuse, amintește-Ți de mine când vei veni în Împărăția Ta!“

⁴³Isus i-a răspuns: „Îți spun adevărul: astăzi vei fi cu Mine în Paradis.“

Moartea lui Isus

(Mt. 27.45-56; Mc. 15.33-41; Ioan 19.28-30)

⁴⁴Era amiază când s-a lăsat întunericul peste tot ținutul. A fost întuneric până la ora trei ⁴⁵și soarele nu s-a văzut deloc. Perdeaua din Templu s-a rupt în două. ⁴⁶Isus a strigat tare: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!“ Și după ce a spus aceste cuvinte, Și-a dat duhul.

⁴⁷Când centurionul care stătea acolo a văzut ce se întâmplase, L-a lăudat pe Dumnezeu și a spus: „Cu siguranță acesta a fost un om drept!“

⁴⁸Mulți oameni s-au strâns să vadă acest lucru. Când au văzut cele întâmplate, ei au fost foarte îndurerați și au plecat bătându-se în piept. ⁴⁹Dar toți prietenii Lui stăteau acolo. Cu ei erau și niște femei care Îl urmaseră pe Isus din Galileea. Ei priveau aceste lucruri de la distanță.

Îngroparea lui Isus

(Mt. 27.57-61; Mc. 15.42-47; Ioan 19.38-42)

⁵⁰Era acolo un om pe nume Iosif, din Arimateea, o cetate din Iudeea. Iosif era un om bun și drept și dorea venirea Împărăției lui Dumnezeu. El era membru al Consiliului evreiesc. Dar el nu a fost de acord cu hotărârea Consiliului de a-L omorî pe Isus. ⁵²Iosif s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus. ⁵³Iosif a coborât trupul lui Isus de pe cruce și l-a înfășurat într-o pânză de in. Apoi l-a pus într-un mormânt săpat în stâncă, în care nu mai fusese depus trupul nimănui. ⁵⁴Era sfârșitul zilei Pregătirii și urma să înceapă ziua sabatului.

⁵⁵Femeile care veniseră cu Isus din Galileea l-au urmat pe Iosif. Ele au văzut mormântul și cum a fost pus înăuntru trupul lui Isus. ⁵⁶Apoi s-au dus acasă și au pregătit miresme și uleiuri parfumate pentru a unge trupul lui Isus. În ziua sabatului s-au odihnit, așa cum le poruncește Legea.

Învierea lui Isus

(Mt. 28.1-10; Mc. 16.1-8; Ioan 20.1-10)

24

În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineață, femeile au venit la mormânt și au adus miresmele pe care le pregătiseră. ²Ele au văzut că piatra care acoperea intrarea în mormânt fusese dată la o parte. ³Au intrat, dar nu au găsit trupul Domnului Isus. ⁴În timp ce femeile se întrebau ce se întâmplase, au apărut lângă ele doi bărbați în haine strălucitoare. ⁵Femeile s-au aplecat cu fața la pământ, pline de frică. Cei doi bărbați le-au spus: „De ce căutați printre morți pe Cel ce este viu? ⁶Isus nu este aici; a înviat! Amintiți-vă ce v-a spus când mai era încă în Galileea, ⁷atunci când spunea că Fiul omului trebuie să fie dat pe mâna oamenilor păcătoși, să fie răstignit și că a treia zi va învia.“ ⁸Atunci femeile și-au adus aminte de cuvintele lui Isus.

⁹Ele s-au întors de la mormânt, s-au dus unde erau cei unsprezece și toți ceilalți ucenici și le-au spus tot ce se întâmplase. ¹⁰Aceste femei erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov și alte câteva femei. Ele le-au spus apostolilor ce se întâmplase la mormânt. ¹¹Apostolilor li se părea că ele vorbeau fără înțeles și nu le-au crezut. ¹²Dar Petru s-a ridicat și a alergat la mormânt. S-a aplecat și s-a uitat înăuntru, însă nu a văzut decât pânza în care fusese înfășurat trupul lui Isus.

Pe drumul spre Emaus

(Mc. 16.12-13)

¹³În aceeași zi, doi ucenici se duceau într-un sat, numit Emaus, cam la doisprezece kilometri de Ierusalim. ¹⁴Ei vorbeau despre tot ce se întâmplase. ¹⁵În timp ce vorbeau unul cu altul, Isus Însuși S-a apropiat și a mers alături de ei. ¹⁶Dar ei nu erau lăsați să-L recunoască. ¹⁷Isus i-a

întrebat: „Despre ce vorbiți cu atâta înflăcărare în timp ce mergeți pe drum?”

Cei doi oameni s-au oprit. Fețele lor erau foarte triste. ¹⁸Unul dintre ei, pe nume Cleopa, I-a spus: „Trebuie să fii singurul om din Ierusalim care nu știe ce s-a întâmplat aici în zilele acestea.”

¹⁹Isus i-a întrebat: „Ce s-a întâmplat?”

Ei I-au răspuns: „Vorbeam despre Isus din Nazaret. Prin ce a spus și a făcut, El a arătat, înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor, că a fost un mare profet. ²⁰Și vorbeam despre cum

preoții cei mai importanți și conducătorii noștri L-au dat să fie condamnat la moarte și răstignit. ²¹Noi speram ca Isus să fie

Cel ce va elibera poporul evreu. Or, iată că toate acestea au avut loc acum trei zile. ²²În plus, câteva femei din

grupul nostru ne-au spus ceva ce ne-a uluit: azi dimineață, devreme, s-au dus la mormântul Lui, ²³dar nu I-au găsit trupul. Ele au venit și ne-au spus că au avut o viziune în care au văzut doi îngeri. Îngerii le-au spus că Isus este viu. ²⁴Apoi câțiva dintre noi s-au dus la mormânt. Ei au găsit totul așa cum spusese femeile. Dar nu L-au văzut pe Isus.”

²⁵Atunci Isus le-a spus: „Sunteți niște nepricepuți și cu greu credeți tot ce au spus profeții! ²⁶Profeții au spus că Cristosul trebuia să sufere aceste lucruri înainte de a intra în slava Sa.” ²⁷Și Isus a început să le explice tot ce fusese scris despre El în toată Scriptura. El a început cu Moise și apoi le-a vorbit despre ce au scris toți profeții cu privire la El. ²⁸Ei au ajuns aproape de Emaus, satul unde vroiau să ajungă. Isus S-a prefăcut că vrea să meargă mai departe. ²⁹Dar ei au insistat: „Rămâi cu noi! Este târziu, este aproape noapte.” Așa că Isus a intrat înăuntru și a rămas cu ei.

³⁰Când S-a așezat să mănânce cu ei, Isus a luat pâine și I-a mulțumit lui Dumnezeu. Apoi le-a dat-o lor. ³¹Atunci li s-au deschis ochii și L-

au recunoscut, dar Isus a dispărut din fața lor. ³²Ucenicii își spuneau unul altuia: „Cum nu s-a aprins inima în noi când mergeam cu Isus pe drum și El ne vorbea, explicându-ne înțelesul Scripturilor?”

³³Și chiar atunci s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. Acolo i-au găsit pe cei unsprezece apostoli adunați în același loc și pe alți ucenici care erau împreună cu ei. ³⁴Apostolii și ceilalți au spus: „Domnul a înviat cu adevărat! El S-a arătat lui Simon.”

³⁵Atunci cei doi ucenici le-au povestit ce se întâmplase pe drum și le-au spus cum L-au recunoscut pe Isus când a împărțit pâinea.

Isus Se arată ucenicilor

(Mt. 28.16-20; Mc. 16.14-18; Ioan 20.19-23; F.A. 1.6-8)

³⁶În timp ce povesteau ei aceste lucruri, Isus Însuși a apărut între ei și le-a spus: „Pacea să fie cu voi!”

³⁷Ei au fost uluiți și foarte înspăimântați. Credeau că văd o stafie. ³⁸Dar Isus le-a spus: „De ce sunteți neliniștiți? Și de ce vă îndoțiți de ce vedeți? ³⁹Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele! Sunt chiar Eu. Atingeți-Mă și vedeți că sunt Eu în carne și oase. O stafie nu are carne și oase.”

⁴⁰Și după ce a spus acestea, Isus le-a arătat mâinile și picioarele. ⁴¹Apostolii erau atât de bucuroși și de uimiți, încât încă le venea greu să creadă că toate acestea erau adevărate. Isus i-a întrebat: „Aveți aici ceva de mâncare?” ⁴²Ei I-au dat o bucată de pește fript. ⁴³Isus a luat peștele și l-a mâncat sub privirile lor.

⁴⁴Apoi le-a spus: „Iată ce vă spuneam, pe când încă eram cu voi: tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în cărțile profeților și în Psalmi trebuie să se întâmple.”

⁴⁵Apoi Isus le-a deschis mințile să înțeleagă Scripturile. ⁴⁶Și le-a spus: „Scriptura spune că Cristosul va suferi și va învia în a treia zi; ⁴⁷și că, prin

autoritatea lui Isus, li se va spune oamenilor din toate popoarele, începând din Ierusalim, că trebuie să se întoarcă la Dumnezeu și să-și schimbe modul de a gândi și de a trăi, astfel ca păcatele lor să fie iertate. ⁴⁸Voi sunteți martori ai acestor lucruri. ⁴⁹Și acum vă voi trimite ceea ce a promis Tatăl Meu. Dar trebuie să rămâneți în Ierusalim până veți fi îmbrăcați cu putere din ceruri.“

Înălțarea la cer a lui Isus

(Mc. 16.19-20; F.A. 1.9-11)

⁵⁰Apoi Isus i-a condus în afara cetății, până aproape de Betania. El Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. ⁵¹În timp ce îi binecuvânta, Isus a fost luat de la ei și a fost înălțat la ceruri. ⁵²Ucenicii I s-au închinat, apoi s-au întors cu mare bucurie la Ierusalim. ⁵³Ei stăteau tot timpul la Templu și Îl lăudau pe Dumnezeu.

Ioan

Întruparea Cuvântului

La început era Cuvântul .

1 Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era

Dumnezeu. ²Cuvântul era la început cu Dumnezeu. ³Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic n-a fost făcut fără El. ⁴În El era viața și viața era lumina oamenilor. ⁵Lumina luminează în întuneric, însă întunericul nu a biruit-o .

⁶Era un om trimis de Dumnezeu, pe nume Ioan. ⁷El a venit ca martor, să mărturisească despre Lumină, pentru ca prin el toți oamenii să creadă. ⁸Nu era el însuși lumina, dar a venit să mărturisească despre Lumină, ⁹adevărata Lumină, cea care luminează fiecare om, venind în lume. ¹⁰Cuvântul era în lume, iar lumea a fost făcută prin El. Însă lumea nu L-a cunoscut. ¹¹A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. ¹²Dar tuturor celor ce L-au primit, care au crezut în Numele Său, le-a dat dreptul de a fi copii ai lui Dumnezeu, ¹³născuți nu pe cale naturală, nici prin hotărârea omului, nici din voia unui bărbat, ci din Dumnezeu.

¹⁴Cuvântul a devenit om și a trăit printre noi. Și noi I-am văzut slava, ca slavă a singurului Fiu al Tatălui, iar Cuvântul era plin de har și de adevăr. ¹⁵Ioan a mărturisit despre El: „Acesta este Cel despre care vorbeam când ziceam: «Cel ce vine după mine este mai mare decât mine, căci era înaintea mea.»“

¹⁶Cu toții am primit din plinătatea Lui de har și de adevăr. Am primit binecuvântare după binecuvântare. ¹⁷Căci Legea a fost dată prin Moise; harul și adevărul au venit prin Isus Cristos. ¹⁸Nimeni nu L-a

văzut vreodată pe Dumnezeu. Doar singurul Fiu, care este Dumnezeu și care stă lângă Tatăl, L-a făcut cunoscut.

Mărturia lui Ioan Botezătorul

(Mt. 3.1-12; Mc. 1.2-8; Lc. 3.15-17)

¹⁹Aceasta a fost mărturia lui Ioan. Când iudeii din Ierusalim au trimis preoții și leviții să-l întrebe: „Cine ești?“,

²⁰el a vorbit deschis, fără să ocolească răspunsul. Și a mărturisit: „Eu nu sunt Cristosul.“

²¹„Atunci cine ești? Ești Ilie?“, l-au întrebat ei.

Și el le-a răspuns: „Nu sunt.“

„Ești profetul ?“

„Nu“, a răspuns el.

²²Și ei i-au zis: „Spune-ne cine ești, ca să dăm un răspuns celor care ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?“

²³Ioan le-a răspuns cu cuvintele profetului Isaia:

„Sunt glasul care strigă în pustie: «Neteziți calea Domnului!»“

Isaia 40.3

²⁴Acești oameni fuseseră trimiși de farisei. ²⁵Ei l-au întrebat pe Ioan:

„Dacă nu ești nici Cristosul, nici Ilie, nici profetul, atunci de ce botezi?“

²⁶Ioan le-a răspuns: „Eu botez cu apă, dar printre voi este unul pe care voi nu-L cunoașteți. ²⁷El este Cel ce vine după mine, iar eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua sandalei.“

²⁸Acestea s-au petrecut în Betania, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

²⁹A doua zi, Ioan L-a văzut pe Isus venind spre el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu , care înlătură păcatul lumii! ³⁰Acesta este Cel despre care am zis: «După mine va veni un om care este mai mare decât mine, căci era înainte de mine». ³¹Eu nu-L

cunoșteam, dar am venit botezând cu apă, pentru ca El să fie cunoscut de Israel.“

³²Atunci Ioan a mărturisit: „Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel și rămânând peste El. ³³Eu nu-L cunoșteam, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a spus: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.» ³⁴Am văzut și am depus mărturie că acesta este Fiul lui Dumnezeu.“

Primii ucenici

³⁵În ziua următoare, Ioan stătea din nou acolo împreună cu doi dintre ucenicii săi. ³⁶Când L-a văzut pe Isus trecând pe acolo, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!“

³⁷Când l-au auzit cei doi ucenici spunând acest lucru, au venit după Isus. ³⁸Isus S-a întors și a văzut că-L urmau. „Ce vreți?“, i-a întrebat El. Ei I-au zis: „*Rabbi*, unde locuiești?“ (În traducere, *Rabbî* înseamnă „Învățătorule“.)

³⁹„Veniți să vedeți!“, le-a spus Isus. Așa că s-au dus, au văzut unde locuia și au stat cu El în ziua aceea. Era pe la ora patru.

⁴⁰Andrei, fratele lui Simon Petru, era unul dintre cei doi care auziseră ce spusese Ioan și Îl urmaseră pe Isus. ⁴¹El s-a dus imediat și l-a găsit pe fratele său, Simon și i-a spus: „L-am găsit pe Mesia“ (care înseamnă: „Cristosul“).

⁴²L-a dus pe Petru la Isus, care S-a uitat la el și a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona. Te vei numi Chifa“ (care tradus înseamnă Petru).

⁴³A doua zi, Isus a hotărât să meargă în Galileea. L-a găsit pe Filip și i-a zis: „Urmează-Mă!“ ⁴⁴Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și Petru. ⁴⁵Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: „L-am găsit pe acela despre care a scris Moise în Lege și despre care au vorbit profeții. Este Isus din

Nazaret, fiul lui Iosif.“

⁴⁶„Poate ieși ceva bun din Nazaret?“, a zis Natanael.

Și Filip a zis: „Vino să vezi!“

⁴⁷Isus, văzându-l pe Natanael venind spre El, a zis despre acesta: „Iată-l pe israelitul adevărat în care nu este prefăcătorie.“

⁴⁸Natanael l-a spus: „De unde mă cunoști?“

Isus a răspuns: „Te-am văzut când erai sub smochin, înainte de a te chema Filip.“

⁴⁹Și Natanael a zis: „Învățătorule, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, ești Împăratul lui Israel!“

⁵⁰Isus i-a zis: „Crezi pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin? Vei vedea și lucruri mai mari decât acestea.“ ⁵¹Apoi i-a zis: „Vă spun adevărul: veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborând peste Fiul omului.“

Nunta din Cana

A treia zi a avut loc la Cana, în Galileea, o nuntă. Mama lui Isus era acolo. ²Isus și ucenicii Lui

fuseseră și ei invitați la nuntă. ³Când s-a terminat vinul, mama lui Isus l-a spus: „Nu mai au vin.“

⁴„Femeie, de ce-Mi spui Mie? Nu Mi-a sosit încă timpul“, i-a zis Isus.

⁵Iar mama Sa le-a zis celor ce serveau: „Faceți orice vă va spune.“

⁶Erau acolo șase vase de piatră pentru apă, puse după obiceiul iudaic de spălare. În fiecare intrau cam o sută de litri .

⁷Isus le-a zis celor care serveau:

„Umpleți vasele cu apă!“ Ei le-au umplut până sus.

⁸Apoi le-a spus: „Acum scoateți și duceți mai-marelui ospățului!“ Și i-au dus.

⁹Mai-marele ospățului, de îndată ce a gustat apa devenită vin (el nu știa de unde vine acest vin, dar cei ce serveau și scosese rău apa știa), l-a chemat pe mire ¹⁰și i-a spus: „Toți servesc întâi vinul cel mai bun și după ce oaspeții au băut bine, servesc vinul

de calitate mai proastă. Dar tu ai păstrat vinul cel mai bun până acum.“

¹¹Aceasta este prima minune pe care a făcut-o Isus la Cana, în Galileea. El Și-a arătat slava și ucenicii Săi au crezut în El.

¹²Apoi a plecat la Capernaum împreună cu mama Sa, frații Săi și ucenicii Săi. Au rămas acolo pentru câteva zile.

Isus în Templu

(Mt. 21.12-13; Mc. 11.15-17; Lc. 19.45-46)

¹³Se apropia Paștele iudeilor, așa că Isus s-a dus la Ierusalim. ¹⁴În Templu a găsit vânzătorii de vite, de oi și de porumbei și schimbătorii de bani stând la mesele lor. ¹⁵A făcut un bici din funii și i-a scos pe toți din Templu, împreună cu oile și vitele. A vărsat banii schimbătorilor de bani și le-a răsturnat mesele. ¹⁶Celor care vindeau porumbei le-a zis: „Scoateți lucrurile acestea de aici! Nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de comerț!“

¹⁷Ucenicii Lui și-au amintit că este scris:

„Răvna pentru Casa Ta Mă consumă.“

Psalmul 69,9

¹⁸Iudeii I-au zis lui Isus: „Ce semn miraculos poți să faci ca să ne dovedești autoritatea de a face aceste lucruri?“

¹⁹Isus a răspuns: „Dărmăți acest Templu și Eu îl voi ridica în trei zile.“

²⁰Iudeii I-au spus: „Acest Templu a fost zidit în patruzeci și șase de ani și Tu îl vei ridica în trei zile?“

²¹Însă templul despre care vorbea El era trupul Său. ²²După ce a înviat dintre cei morți, ucenicii Lui și-au amintit ce spusese și au crezut Scriptura și cuvintele spuse de El.

²³Pe când Isus era în Ierusalim, în timpul sărbătorii Paștelui, mulți oameni au crezut în El pentru că au văzut semnele pe care le făcea. ²⁴Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți. ²⁵N-avea nevoie de cineva care să-i spună despre oameni,

căci El știa ce este în inima lor.

Isus și Nicodim

3 Era printre farisei un om cu numele Nicodim, un conducător al iudeilor. ²El a venit noaptea la

Isus și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu, pentru că nimeni n-ar putea să facă semnele pe care le faci Tu, dacă n-ar fi Dumnezeu cu el.“

³Și Isus i-a zis: „Îți spun adevărul: dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.“

⁴Nicodim I-a spus: „Cum poate să se nască un om bătrân? Cu siguranță, nu poate intra în pântecele mamei sale a doua oară și să se nască!“

⁵Isus i-a răspuns: „Îți spun adevărul: dacă un om nu se naște din apă și din Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu. ⁶Ce se naște din carne, carne este, și ce se naște din Duh, duh este. ⁷Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să fiți născuți din nou. ⁸Vântul suflă încotro vrea. Îi auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și nici unde se duce. Așa este și cu cel născut din Duhul.“

⁹„Cum se pot face toate acestea?“ I-a zis Nicodim.

¹⁰Isus i-a răspuns: „Ești un învățător important al lui Israel și nu știi aceste lucruri? ¹¹Îți spun adevărul: noi depunem mărturie despre ce am văzut, dar voi nu acceptați mărturia noastră. ¹²V-am vorbit despre lucrurile pământești și nu M-ați crezut. Atunci cum o să Mă credeți când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? ¹³Nimeni nu s-a ridicat la cer, în afară de Cel ce S-a coborât din cer și Acela este Fiul omului.“

¹⁴Așa cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa va fi înălțat și Fiul omului, ¹⁵pentru ca oricine crede în El să aibă viață eternă.

¹⁶Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă

viață eternă. ¹⁷Dumnezeu nu Și-a trimis Fiul în lume pentru a judeca lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin El. ¹⁸Cine crede în El nu este judecat. Dar cine nu crede în El a fost judecat deja pentru că nu a crezut în Numele singurului Fiul al lui Dumnezeu. ¹⁹Aceasta este judecata: Lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, căci faptele lor erau rele. ²⁰Oricine face fapte rele, urăște lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să-i fie arătate faptele. ²¹Dar cel ce face totul conform adevărului, vine la lumină pentru ca să se vadă clar că faptele sale au fost făcute în ascultare de Dumnezeu.“

Isus și Ioan Botezătorul

²²După aceea, Isus și ucenicii Lui au venit în ținutul Iudeii. El sta acolo cu ei și boteza. ²³Ioan boteza și el la Enon, lângă Salim, pentru că era destulă apă acolo; oamenii veneau la el și erau botezați. ²⁴(Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare.) ²⁵Între ucenicii lui Ioan și un iudeu s-a iscat o dispută cu privire la ritualul spălării. ²⁶Așa că au venit la Ioan și i-au zis: „Învățătorule, Omul care a fost cu tine de cealaltă parte a Iordanului—și despre care tu ai depus mărturie—botează și toți se duc la El.“

²⁷Ioan le-a răspuns: „Un om nu poate primi nimic dacă nu-i este dat din cer. ²⁸Voi înșivă îmi sunteți martori că am spus: «Nu sunt eu Cristosul, ci unul care a fost trimis înaintea Lui.»” ²⁹Cel ce are mireasa este mirele, însă prietenul mirelui, care stă lângă el și ascultă, se bucură mult la auzul glasului mirelui. Și această bucurie, care este a mea, s-a împlinit. ³⁰El trebuie să devină din ce în ce mai important, iar eu să devin din ce în ce mai neînsemnat.

Cel ce vine din cer

³¹Cel ce vine de sus e mai presus de

toți. Cel ce vine de pe pământ este al pământului și ceea ce spune el este pământesc. Cel ce vine din cer e mai presus de toți. ³²El depune mărturie despre cele văzute și auzite, însă nimeni nu-I acceptă mărturia. ³³Cel ce-I acceptă mărturia recunoaște că Dumnezeu este adevărat. ³⁴Căci Cel trimis de Dumnezeu spune cuvintele lui Dumnezeu, deoarece Dumnezeu I-a dat Duhul fără măsură. ³⁵Tatăl Îl iubește pe Fiul și a lăsat toate lucrurile în mâinile Lui. ³⁶Cel ce crede în Fiul are viață eternă; dar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea acea viață, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.“

Femeia samariteancă

4 Fariseii auziseră că Isus făcea și boteza mai mulți ucenici decât Ioan. Iar când a aflat Isus acest lucru, ²(deși nu Isus Însuși boteza, ci ucenicii Lui), ³a plecat din Iudeea și S-a întors din nou în Galileea. ⁴Ca să ajungă acolo, trebuia să treacă prin Samaria.

⁵Astfel a ajuns într-o cetate samariteană numită Sihar, aproape de bucata de pământ pe care Iacov o dăduse fiului său Iosif. ⁶Acolo era fântâna lui Iacov. Isus, fiind obosit după călătorie, S-a așezat lângă fântână. Era pe la amiază. ⁷O femeie samariteancă a venit să scoată apă. Isus i-a spus: „Dă-mi să beau!” ⁸(Ucenicii se duseseră în cetate să cumpere de mâncare.)

⁹Femeia samariteancă I-a spus: „Cum se face că Tu, iudeu fiind, ceri să bei de la mine, o femeie samariteancă?” (Iudeii nu aveau legături cu samaritenii.)

¹⁰Isus i-a spus: „Dacă ai fi știut care este darul lui Dumnezeu și cine este Cel care-ți cere de băut, atunci tu I-ai fi cerut și El ți-ar fi dat apă vie.“

¹¹Femeia I-a zis: „Domnule, nu ai găleată și fântâna este adâncă. De unde ai apă vie? Cu siguranță, nu ești mai mare decât tatăl nostru

Iacov, ¹²care ne-a dat fântâna aceasta, din care a băut el însuși și, de asemenea, animalele și copiii săi.“

¹³Isus i-a răspuns: „Oricui bea din această apă îi va fi iarăși sete. ¹⁴Însă oricine bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta niciodată. Căci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă care țâșnește în viața eternă.“

¹⁵Și femeia I-a zis: „Domnule, dă-mi apa aceea, ca să nu mai însetez niciodată și să nu mai fie nevoie să vin până aici să scot apă.“

¹⁶„Du-te, cheamă-ți soțul și vino aici!“ , i-a spus Isus.

¹⁷„Nu am soț“, I-a răspuns femeia. Și Isus i-a spus: „Bine ai zis: «Nu am soț!» ¹⁸Căci ai avut cinci soți și cel pe care-l ai acum nu ți-e soț! Ai spus adevărul.“

¹⁹Femeia I-a zis: „Domnule, văd că ești profet! ²⁰Strămoșii noștri s-au închinat pe acest munte, dar voi spuneți că Ierusalimul este locul unde trebuie să se închine oamenii.“

²¹Isus i-a spus: „Femeie, crede-Mă! Vine vremea când nu vă veți închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. ²²Voi vă închinați la ce nu cunoașteți. Noi știm la ce ne închinăm, căci mântuirea vine de la iudei. ²³Dar vine vremea—și a și venit—când închinătorii adevărați I se vor închina Tatălui în duh și adevăr. Căci astfel de închinători dorește Tatăl. ²⁴Dumnezeu este Duh, iar cei ce I se închină trebuie să I se închine în Duh și adevăr.“

²⁵Femeia i-a zis: „Știu că vine Mesia, cel numit «Cristos». Când va veni El, ne va spune toate lucrurile.“ ²⁶„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt acela!“ , i-a spus Isus.

²⁷Atunci s-au întors ucenicii Lui și au rămas foarte mirați pentru că vorbea cu o femeie. Dar nici unul nu L-a întrebat: „Ce vrei de la ea?“ sau „De ce vorbești cu ea?“

²⁸Femeia și-a lăsat vasul cu apă și s-a întors în cetate, zicându-le

oamenilor: ²⁹„Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut! N-ar putea fi El Mesia?“ ³⁰Oamenii au ieșit din cetate și veneau spre El.

³¹În acest timp, ucenicii Îl rugau pe Isus: „Învățătorule, mănâncă!“

³²„Eu am o hrană despre care voi nu știți nimic“, le-a spus El.

³³Apoi ucenicii au început să se întrebe între ei: „Nu cumva I-a adus cineva de mâncare?“

³⁴Isus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să termin lucrarea Lui. ³⁵Când semănați, spuneți: «Mai sunt patru luni până la seceriș.» Eu vă spun: deschideți ochii și priviți lanurile, care sunt deja coapte, gata pentru seceriș. ³⁶Cel ce seceră primește deja plata și strânge recolta pentru viața eternă, pentru ca să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră. ³⁷Așa se vede că este adevărată zicala: «Unul seamănă și altul seceră.» ³⁸V-am trimis să secerați de unde n-ați muncit. Alții au muncit și voi ați venit să profitați de rezultatele muncii lor.“

³⁹Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în El datorită cuvintelor femeii, care mărturisea: „Mi-a spus tot ce am făcut.“ ⁴⁰Samaritenii au venit la El și L-au rugat să rămână cu ei. Așa că a stat acolo două zile. ⁴¹Și mai mulți au crezut în El datorită cuvintelor Lui.

⁴²Ei i-au zis femeii: „Acum nu credem numai datorită spuselor tale, ci pentru că am auzit noi înșine și știm că El este cu adevărat Mântuitorul lumii.“

Vindecarea fiului unui demnitar regal

(Mt. 8.5-13; Lc. 7.1-10)

⁴³După cele două zile, Isus a plecat de acolo și S-a dus în Galileea. ⁴⁴(Căci Isus însuși spunea că un profet nu este respectat în țara sa.) ⁴⁵Când a ajuns în Galileea, a fost primit bine de galileeni, căci ei văzuseră toate lucrările pe care le făcuse El la Ierusalim de sărbătoarea Paștelui

(fiind prezenți și ei la sărbătoare).

⁴⁶Isus S-a întors încă o dată la Cana, în Galileea, unde transformase apa în vin. În Capernaum era un demnitar regal al cărui fiu era bolnav. ⁴⁷Când a auzit demnitarul că Isus venise din Iudeea în Galileea, a venit la El și L-a rugat să vină în Capernaum să-i vindecă fiul, căci era pe moarte. ⁴⁸Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, nu credeți!”

⁴⁹Demnitarul I-a spus: „Doamne, vino, Te rog, până nu-mi moare fiul!”

⁵⁰„Du-te acasă!”, i-a spus Isus. „Fiul tău va trăi.”

Omul a crezut ce a spus Isus și s-a dus acasă. ⁵¹Mergând spre casă, și-a întâlnit sclavii care îi aduceau vestea că fiul său trăiește.

⁵²I-a întrebat la ce oră începuse să-și revină.

„Febră l-a lăsat ieri, pe la ora unu după-amiază”, i-au spus ei.

⁵³Tatăl și-a dat seama că tocmai atunci îi spusese Isus: „Fiul tău va trăi”, și a crezut împreună cu toți cei din casa lui.

⁵⁴Acesta este cel de-al doilea semn făcut de Isus de la venirea din Iudeea în Galileea.

Vindecarea unui om la bazinul Betesda

După acestea, Isus S-a dus în **5** Ierusalim pentru o sărbătoare a iudeilor. ²În Ierusalim, lângă

Poarta Oilor este un bazin care în evreiește se numește Betesda și are cinci pridvoare acoperite. ³În aceste pridvoare, zăceau o mulțime de bolnavi: orbi, ciungi sau paralizați. ⁴⁵Era acolo un om bolnav de treizeci și opt de ani. ⁶Când l-a văzut Isus stând întins acolo, știind că era bolnav de atâta timp, i-a spus: „Vrei să te faci sănătos?”

⁷Iar bolnavul I-a răspuns: „Domnule, nu am pe nimeni care să mă pună în bazin când se agită apa. Până să ajung eu, întotdeauna intră altcineva înaintea mea.”

⁸„Scoală-te, ridică-ți targa și umblă!”, i-a spus Isus. ⁹Și omul s-a făcut bine imediat. Și-a ridicat targa și a început să meargă.

Era într-o zi de sabbat. ¹⁰Așa că iudeii i-au spus celui care fusese vindecat: „Este sabbatul și Legea nu permite să-ți duci targa!”

¹¹Și el le-a zis: „Omul care m-a vindecat mi-a spus: «Ridică-ți targa și umblă!»”

¹²„Cine este omul care ți-a zis: «Ridică-ți targa și umblă!»?”, l-au întrebat ei.

¹³Însă omul care fusese vindecat nu știa cine era, pentru că Isus Se strecurase prin mulțimea aflată în acel loc.

¹⁴După aceea, Isus l-a găsit pe om în Templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos. Să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău!”

¹⁵Omul s-a dus și le-a spus iudeilor că Isus era acela care-l vindecase.

¹⁶De aceea, iudeii au început să-L persecute pe Isus din pricina lucrurilor pe care le făcea în ziua sabbatului. ¹⁷Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu nu încetează niciodată lucrul, de aceea și Eu trebuie să lucrez.”

¹⁸Din cauza aceasta, iudeii s-au străduit și mai mult să-L omoare. Nu numai pentru că El încălca legea sabbatului, dar și pentru că-L numea pe Dumnezeu Tatăl Său și Se făcea egal cu Dumnezeu.

Isus are autoritate de la Dumnezeu

¹⁹Isus le-a răspuns: „Vă spun adevărul: Fiul nu poate face nimic de unul singur, ci doar ce-L vede pe Tatăl făcând. Orice face Tatăl, face și Fiul întocmai. ²⁰Tatăl Îl iubeste pe Fiul și-I arată tot ce face și Îl va arăta lucruri chiar mai *maridecât* aceste *vindecări*, pentru ca voi să vă minunați. ²¹Pentru că, așa cum Tatăl învie morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui dorește. ²²Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a dat toată judecata Fiului, ²³pentru ca toți oamenii să-L onoreze pe Fiul

așa cum Îl onorează pe Tatăl. Iar cine nu-L onorează pe Fiul, nu-L onorează pe Tatăl care L-a trimis.

²⁴Vă spun adevărul: cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viață eternă și nu va fi judecat, ci a trecut deja din moarte la viață. ²⁵Vă spun adevărul: va veni timpul—și a și venit—când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și toți cei ce-L vor asculta, vor trăi. ²⁶Așa cum Tatăl este izvor de viață, tot așa L-a făcut și pe Fiul izvor de viață. ²⁷Și I-a dat autoritatea să judece, pentru că este Fiul omului. ²⁸Să nu vă mirați de acest lucru, căci va veni vremea când toți aceia care sunt în morminte Îi vor auzi glasul ²⁹și vor ieși din ele; cei care au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei care au făcut răul vor învia pentru judecată.“

³⁰„Nu pot să fac nimic de unul singur. Judec după cum aud, iar judecata Mea este dreaptă, căci nu caut să fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.

Isus le vorbește iudeilor

³¹Dacă Eu depun mărturie despre Mine Însumi, mărturia Mea nu este adevărată. ³²Altcineva depune mărturie despre Mine, iar mărturia aceea, pe care o depune despre Mine, știu că este adevărată.

³³Ați trimis oameni la Ioan și el a depus mărturie despre adevăr. ³⁴Eu însă nu am nevoie ca un om să depună mărturie despre Mine, ci vă spun aceste lucruri ca să fiți mântuiți. ³⁵Ioan era ca o lampă care arde și luminează și voi doreați să vă bucurați de lumina sa pentru un timp.

³⁶Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan, căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le împlinesc—aceste lucrări pe care le fac—depun această mărturie despre Mine, și anume că sunt trimis de Tatăl. ³⁷Chiar și Tatăl, care M-a trimis, a depus mărturie despre Mine. Nu I-ați auzit niciodată glasul și nu ați văzut cum arată, ³⁸și nici nu păstrați

învățăturile Sale în voi, pentru că nu credeți în Cel pe care L-a trimis. ³⁹Voi cercetați Scripturile, crezând că veți găsi în ele viața eternă, dar chiar aceste Scripturi depun mărturie despre Mine. ⁴⁰Cu toate acestea, nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viață.

⁴¹Eu nu caut să primesc laudă de la oameni. ⁴²Știu însă că nu aveți dragostea lui Dumnezeu în voi. ⁴³Am venit în Numele Tatălui Meu, și totuși nu Mă primiți; dar dacă va veni altcineva în numele lui însuși, pe acela îl veți primi. ⁴⁴Cum puteți voi să credeți în Mine, când primiți laudă unul de la altul și nu căutați lauda care vine de la singurul Dumnezeu? ⁴⁵Să nu credeți că vă voi învinui în fața Tatălui. Cel ce vă va învinui este însuși Moise, în care v-ați pus speranțele. ⁴⁶Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, căci Moise a scris despre Mine. ⁴⁷Dacă nu credeți ce a scris el, cum veți crede cuvintele Mele?“

Hrănirea celor cinci mii de oameni

(Mt. 14.13-21; Mc. 6.30-44; Lc. 9.10-17)

6 După acestea, Isus a trecut de partea cealaltă a Mării Galileii (adică Marea Tiberiadei) ²și o

mare mulțime L-a urmat pentru că văzuse minunile făcute prin vindecarea celor bolnavi. ³Însă Isus a urcat pe munte și S-a așezat acolo cu ucenicii Lui. ⁴Sărbătoarea iudeilor, Paștele, era aproape.

⁵Când Isus Și-a ridicat privirea și a văzut că o mulțime mare venea spre El, i-a spus lui Filip: „De unde putem cumpăra pâine ca să mănânce oamenii?“ ⁶(Isus a spus acest lucru ca să-l încerce, căci știa deja ce va face.) ⁷Filip I-a răspuns: „Nici cu două sute de monede de argint nu putem să cumpărăm destulă pâine pentru ca fiecare să aibă o bucătică.“

⁸Alt ucenic (era Andrei, fratele lui Simon Petru) I-a zis: ⁹„Este aici un

băiețel care are cinci pâini de orz și doi pești, dar la ce bun pentru atâția oameni?”

¹⁰Isus le-a zis: „Spuneți oamenilor să stea jos.” (Era multă iarbă în acel loc.) Așa că bărbatii au stat jos. (Erau aproape cinci mii.) ¹¹Apoi, Isus a luat pâinile și, după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, le-a dat celor ce stăteau jos. Tot așa, a împărțit și peștele după cât a vrut fiecare.

¹²După ce s-au săturat, Isus le-a spus ucenicilor: „Strângeți ce a rămas pentru ca nimic să nu se piardă.” ¹³Ei au strâns tot și au umplut douăsprezece coșuri cu cele rămase din cele cinci pâini de orz, după ce mâncase toată mulțimea.

¹⁴Când au văzut oamenii minunea pe care o făcuse, au început să spună: „Cu siguranță, acesta este Profetul care trebuia să vină în lume!”

¹⁵Isus, știind că aveau de gând să-L facă împărat cu forța, a plecat din nou pe munte de unul singur.

Isus merge pe apă

(Mt. 14.22-27; Mc. 6.45-52)

¹⁶Când s-a înserat, ucenicii Săi au coborât la mare, ¹⁷s-au urcat într-o barcă și treceau marea, îndreptându-se spre Capernaum. Se întunecase și Isus nu venise încă la ei. ¹⁸Valurile deveneau din ce în ce mai mari, în timp ce pe mare sufla un vânt puternic. ¹⁹După ce făcuseră cam cinci sau șase kilometri de la țarm, ucenicii L-au zărit pe Isus mergând pe apă și apropiindu-Se de barcă. Și s-au speriat. ²⁰„Eu sunt, nu vă temeți!”, le-a zis Isus. ²¹Atunci ei s-au bucurat să-L ia în barcă și imediat barca a ajuns la locul spre care se îndreptau.

Mulțimea Îl caută pe Isus

²²A doua zi, mulțimea care rămăsese de partea cealaltă a mării a știut că ucenicii plecaseră singuri și că Isus nu Se urcase cu ei în barcă, fiindcă nu fusese acolo decât o singură barcă. ²³Însă niște bărci din Tiberiada

sosiseră aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea după ce Domnul mulțumise pentru ea. ²⁴Când au văzut mulțimile că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au urcat în bărci și s-au dus în Capernaum să-L caute pe Isus.

Isus este Pâinea vieții

²⁵Când L-au găsit de cealaltă parte a mării, L-au întrebat: „Învățătorule, când ai ajuns aici?”

²⁶Isus le-a răspuns: „Vă spun adevărul: voi nu Mă căutați pentru semnele pe care le-ați văzut, ci pentru că ați mâncat pâinea și v-ați săturat. ²⁷Nu lucrați pentru mâncarea care se alterează, ci lucrați pentru mâncarea care ține pentru viața eternă, pe care v-o va da Fiul omului! Căci Dumnezeu Tatăl Și-a pus pecetea pe El.”

²⁸„Ce să facem pentru a îndeplini lucrările lui Dumnezeu?”, L-au întrebat ei.

²⁹Isus le-a răspuns: „Aceasta este lucrarea pe care o cere Dumnezeu: să credeți în Cel pe care L-a trimis El.”

³⁰Și ei L-au întrebat: „Ce semn vei da, ca să-l vedem și să credem în Tine? Ce vei face?” ³¹Strămoșii noștri au mâncat mană în pustie, așa cum este scris în Scripturi: «Le-a dat să mănânce pâine din cer.»

³²Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: nu Moise v-a dat pâine din cer, ci Tatăl Meu vă dă pâinea adevărată din cer. ³³Căci Pâinea dată de Dumnezeu este cea care vine din cer și dă viață lumii.”

³⁴Ei I-au spus: „Doamne, dă-ne pâinea aceea, acum și totdeauna!”

³⁵Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cel ce vine la Mine nu va fi niciodată flămând. Cel ce crede în Mine nu va fi niciodată însetat. ³⁶Dar v-am spus că M-ați văzut și tot nu credeți. ³⁷Orice om pe care Mi-l dă Tatăl va veni la Mine și nu-l voi alunga niciodată pe cel ce vine la Mine. ³⁸Căci am coborât din cer pentru a face nu voia Mea, ci

voia Celui ce M-a trimis.³⁹Voia Celui ce M-a trimis este să nu pierd pe nici unul dintre cei pe care Mi i-a dat, ci să-i înviez în ziua de pe urmă.⁴⁰Căci voia Tatălui Meu este ca oricine-L vede pe Fiul și crede în El să aibă viață eternă. Și Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.“

⁴¹Iudeii au început să cârtească împotriva Lui pentru că zisese: „Eu sunt Pâinea care a coborât din cer.“⁴²Și spuneau: „Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif? Nu-I cunoaștem noi tatăl și mama? Atunci cum poate să spună: «Am coborât din cer?»“

⁴³Isus le-a răspuns: „Nu mai cârțiți între voi!⁴⁴Căci nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis. Și Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.⁴⁵Este scris în profeți: «Toți vor fi învățați de Dumnezeu.» Oricine ascultă de Tatăl și învață de la El vine la Mine.⁴⁶(Nu că L-ar fi văzut cineva pe Tatăl, în afară de Acela care este de la Tatăl. El L-a văzut pe Tatăl.)⁴⁷Vă spun adevărul: cine crede în Mine are viață eternă.⁴⁸Eu sunt Pâinea care dă viață.⁴⁹Strămoșii voștri au mâncat mană în pustie și totuși au murit.⁵⁰Însă, dacă cineva mănâncă această Pâine care coboară din cer nu va muri.⁵¹Eu sunt Pâinea vie care a coborât din cer. Dacă cineva mănâncă din această Pâine, va trăi etern. Pâinea pe care o voi da este trupul Meu, pe care-l voi da pentru ca lumea să trăiască.“

⁵²Atunci iudeii au început să se certe între ei, zicând: „Cum poate să ne dea El trupul Lui să-l mâncăm?“

⁵³Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu-I beți sângele, nu veți avea viață în voi.⁵⁴Acela care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață eternă, și Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.⁵⁵Căci trupul Meu este mâncare adevărată și sângele Meu este băutură adevărată.⁵⁶Acela care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine și Eu rămân în

el.⁵⁷După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis și Eu trăiesc datorită Tatălui, tot așa și cel ce Mă mănâncă pe Mine va trăi datorită Mie.⁵⁸Aceasta este Pâinea coborâtă din cer. Spre deosebire de strămoșii noștri, care au mâncat mană și au murit, cel ce mănâncă această Pâine va trăi etern.“⁵⁹Isus a spus aceste lucruri pe când îi învăța pe oameni în sinagoga din Capernaum.

Despre viața eternă

⁶⁰Când au auzit aceste lucruri, mulți dintre ucenicii Săi au zis: „Această învățătură este greu de primit. Cine poate s-o accepte?“

⁶¹Isus știa, fără să I se spună, că ucenicii cârteau împotriva acestui lucru. Așa că le-a zis: „Vă simțiți cumva ofenșați de învățătura Mea?⁶²Dar dacă L-ați vedea pe Fiul omului urcându-Se unde era mai înainte?⁶³Duhul este Cel ce dă viață. Trupul nu este de folos. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt Duh și dau viață, dar sunt printre voi unii care nu cred.“⁶⁴(Căci Isus știa de la început care erau cei ce nu credeau și îl știa pe cel ce avea să-L trădeze.) A continuat zicând: ⁶⁵„De aceea v-am spus că nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-i este dat de Tatăl Meu.“

⁶⁶De aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors și nu L-au mai urmat.

⁶⁷Apoi, Isus le-a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să plecați?“

⁶⁸Simon Petru I-a răspuns: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvinte ce dau viață eternă⁶⁹și noi credem și știm că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu.“

⁷⁰Isus le-a răspuns: „Nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Și cu toate acestea, unul dintre voi este un drac!“

⁷¹(Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, căci el urma să-L trădeze, cu toate că era unul dintre cei doisprezece.)

Isus și frații Săi

7 După aceste întâmplări, Isus străbătea Galileea și nu vroia să treacă prin Iudeea, căci iudeii căutau să-L omoare. ²Sărbătoarea iudaică a Corturilor se apropia. ³Așa că frații lui Isus I-au spus: „Pleacă din acest loc și du-Te în Iudeea, pentru ca și ucenicii Tăi să vadă lucrările pe care le faci. ⁴Dacă cineva încearcă să fie cunoscut în public, atunci nu trebuie să facă nimic pe ascuns. Și dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii!” ⁵(Nici frații Săi nu credeau în El.) ⁶Isus le-a spus: „Nu Mi-a sosit încă timpul, dar pentru voi orice timp este bun. ⁷Lumea nu vă poate urî pe voi, dar Mă urăște pe Mine pentru că îi tot spun că lucrările ei sunt rele. ⁸Duceți-vă la sărbătoare! Eu nu vin pentru că nu a sosit încă vremea potrivită.” ⁹După ce a spus aceste lucruri, El a rămas în Galileea.

¹⁰După ce s-au dus la sărbătoare frații Lui, S-a dus și El, dar nu pe față, ci pe ascuns. ¹¹Și iudeii Îl căutau la sărbătoare, zicând: „Unde este omul acela?”

¹²Se vorbea mult în mulțime despre Isus. Unii ziceau: „Este un om bun“, dar alții spuneau: „Nu, căci înșală oamenii.” ¹³Totuși, de teama conducătorilor iudei, nimeni nu vorbea pe față despre El.

Isus vorbește oamenilor în Ierusalim

¹⁴Când sărbătoarea era pe la jumătate, Isus S-a dus în Templu și a început să-i învețe pe oameni. ¹⁵Iudeii erau uimiți și ziceau: „Cum de știe atâtea lucruri fără să fi făcut școală?”

¹⁶Isus le-a răspuns: „Ce îi învăț Eu pe oameni nu vine de la Mine, ci de la Cel ce M-a trimis. ¹⁷Și dacă cineva dorește să facă voia Lui, atunci va ști dacă învățătura Mea vine de la Dumnezeu sau vine de la Mine însumi. ¹⁸Cine vorbește de la el însuși caută laudă pentru sine. Dar cine caută să aducă laudă Celui ce L-a

trimis, Acela este adevărat și în El nu este nimic fals. ¹⁹Nu v-a dat Moise Legea? Dar nici unul dintre voi nu ascultă de Lege. De ce căutați să Mă omorâți?”

²⁰Iar mulțimea a răspuns: „Ai un demon în Tine! Cine caută să Te omoare?”

²¹Isus le-a răspuns: „O minune am făcut și sunteți toți mirați din cauza aceasta. ²²Moise v-a dat legea circumciziei (nu că venea de la el, ci de la strămoși), și voi faceți circumcizie unui copil în ziua de sabat. ²³De vreme ce un om poate fi circumcis și în ziua de sabat, fără să se încalce Legea lui Moise, voi de ce vă mâniați pe Mine pentru că am vindecat un om într-o zi de sabat? ²⁴Nu mai judecați după aparențe, ci judecați după ceea ce este cu adevărat drept.”

Oamenii se întreabă dacă Isus este Cristosul

²⁵Unii dintre cei ce locuiau în Ierusalim au spus: „Nu este acesta omul pe care caută ei să-L omoare? ²⁶Iată că El vorbește în public și ei nu-I spun nimic. Oare sunt convinși conducătorii preoților că El este Cristosul? ²⁷Dar noi știm de unde vine acest om, însă când va veni Cristos nimeni nu va ști de unde vine.”

²⁸Pe când Îi învăța Isus pe oameni în Templu, a ridicat glasul și a zis: „Mă cunoașteți și știți de unde vin, dar Eu nu am venit în Numele Meu. Însă Cel ce M-a trimis este adevărat. Voi nu-L cunoașteți. ²⁹Eu însă Îl cunosc, pentru că vin de la El și El M-a trimis.”

³⁰Apoi au încercat să-L prindă, dar nu au pus mâna pe El pentru că nu-I sosise încă timpul. Mulți oameni din mulțime au crezut în El. ³¹Ei au zis: „Când va veni Cristos, va face mai multe minuni decât a făcut acest om?”

Iudeii încearcă să-L prindă pe Isus

³²Fariseii au auzit ce spuneau oamenii, în șoaptă, despre Isus. Așa că ei, împreună cu conducătorii preoților, au trimis gărzii să-L prindă pe Isus. El a zis: ³³„Voi mai fi cu voi puțin timp și apoi Mă voi întoarce la Cel ce M-a trimis. ³⁴Mă veți căuta și nu Mă veți găsi, căci nu puteți veni unde voi fi Eu.“

³⁵Iudeii spuneau între ei: „Unde vrea El să meargă, de nu-L vom putea găsi? Doar nu Se va duce la iudeii împrăștiati printre greci, să-i învețe pe greci? ³⁶Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le-a spus: «Mă veți căuta și nu Mă veți găsi» și: «Unde voi fi Eu, voi nu puteți veni?»“

Isus vorbește despre Duhul Sfânt

³⁷În ultima și cea mai importantă zi a sărbătorii, Isus S-a ridicat și a strigat: „Dacă este cineva însetat, să vină la Mine și să bea! ³⁸Căci, după cum spune Scriptura, celui ce crede în Mine îi vor izvorî din inimă râuri de apă vie.“ ³⁹Isus spunea acestea despre Duhul pe care-L vor primi cei ce vor crede în El. Duhul nu fusese încă dat pentru că Isus nu fusese încă înălțat în slavă.

Oamenii se ceartă pe seama lui Isus

⁴⁰Când au auzit aceste cuvinte, unii au început să spună: „Cu adevărat acesta este Profetul!“

⁴¹Alții spuneau: „Acesta este Cristosul!“, iar alții ziceau: „Cu siguranță, Cristosul nu vine din Galileea! ⁴²Nu spune Scriptura că Cristosul va fi unul dintre urmașii lui David și va veni din Betleem, cetatea în care a locuit David?“ ⁴³Astfel mulțimea era împărțită din cauza Lui. ⁴⁴Unii doreau să-L aresteze, dar nimeni nu a încercat să-L prindă.

Preoții cei mai importanți refuză să creadă

⁴⁵Când gărzile s-au întors la conducătorii preoților și la farisei,

aceștia i-au întrebat: „De ce nu L-ați adus?“

⁴⁶Gărzile au răspuns: „Nimeni nu a vorbit vreodată ca omul acesta!“

⁴⁷Fariseii le-au zis: „Nu cumva ați fost înșelați și voi? ⁴⁸Nici unul dintre conducătorii noștri sau dintre farisei nu a crezut în El, nu-i așa? ⁴⁹Însă acești oameni, care nu cunosc Legea, sunt sub blestemul lui Dumnezeu!“

⁵⁰Nicodim (cel care Îl vizitase mai înainte pe Isus), fiind unul dintre ei, le-a spus: ⁵¹„Oare condamnă Legea noastră un om înainte să-l fi auzit și să fi aflat ce a făcut?“

⁵²Ei i-au răspuns: „Și tu ești din Galileea, nu-i așa? Citește Scripturile și vei vedea că nici un profet nu vine din Galileea.“

⁵³Apoi s-au dus toți la casele lor.

Femeia prinsă în adulter

Isus s-a dus la Muntele Măslinilor. ²Dis-de-dimineață El S-a întors la Templu. Toți

oamenii au venit la Isus, care S-a așezat jos și a început să-i învețe. ³Învățătorii Legii și fariseii au adus o femeie prinsă în timp ce comitea adulter. Au pus-o în fața lor ⁴și I-au zis: „Învățătorule, această femeie a fost prinsă chiar în timp ce comitea adulter. ⁵Moise ne-a poruncit în Lege să ucidem cu pietre o astfel de femeie. Tu ce spui?“ ⁶(Îi spuneau aceste lucruri ca să-L pună la încercare și să-L poată acuza de ceva.) Dar Isus S-a aplecat și a început să scrie cu degetul pe pământ. ⁷Și pentru că ei Îl tot întrebau, S-a ridicat și le-a spus: „Acela dintre voi care nu a păcătuit niciodată să arunce primul piatra.“ ⁸Apoi S-a aplecat din nou și a scris cu degetul pe pământ.

⁹Când au auzit ei acestea, au plecat unul câte unul, începând cu cei mai bătrâni, astfel că Isus a rămas singur cu femeia, care stătea acolo. ¹⁰Isus S-a ridicat și i-a spus: „Femeie, unde sunt toți acuzatorii tăi? Nu te-a condamnat nici unul?“

¹¹Ea I-a răspuns: „Nici unul, Doamne!“
 „Nici Eu nu te condamn. Du-te și de acum încolo să nu mai păcătuiești!“ , i-a spus Isus.

Isus este Lumina lumii

¹²Apoi Isus le-a vorbit din nou: „Eu sunt Lumina lumii. Cel ce Mă urmează nu va umbla niciodată în întuneric, ci va avea lumina dătătoare de viață.“ ¹³Fariseii I-au zis: „Tu depui mărturie despre Tine Însuși. Deci mărturia Ta nu este întemeiată.“

¹⁴Isus le-a răspuns: „Chiar dacă depun mărturie despre Mine Însuși, mărturia Mea tot este întemeiată, pentru că știu de unde vin și unde Mă duc. Însă voi nu știți de unde vin sau unde Mă duc. ¹⁵Voi judecați cu o judecată omenească. Eu nu judec pe nimeni. ¹⁶Iar dacă judec, judecata Mea este întemeiată, căci atunci când judec, nu sunt singur, ci Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine. ¹⁷Căci este scris în Legea voastră că mărturia a doi oameni este valabilă. ¹⁸Eu depun mărturie despre Mine Însuși și despre Mine depune mărturie și Tatăl, care M-a trimis.“

¹⁹Apoi, ei L-au întrebat: „Unde este Tatăl Tău?“
 „Nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu“, le-a răspuns Isus. ²⁰Spunea aceste cuvinte pe când era în Templu, lângă cutia pentru daruri și îi învăța pe oameni. Nimeni nu L-a arestat pentru că nu-I sosise încă timpul.

Iudeii nu-L înțeleg pe Isus

²¹Și le-a spus încă o dată: „Eu Mă duc și voi Mă veți căuta, dar veți muri în păcatul vostru. Nu puteți veni unde Mă duc Eu.“

²²Așa că iudeii au zis: „Are de gând cumva să Se omoare? Pentru că zice: «Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni!»“

²³El le-a spus: „Voi sunteți de aici, de jos, iar Eu sunt de sus. Voi aparțineți

acestei lumi. Eu nu aparțin lumii. ²⁴V-am spus că veți muri în păcatele voastre. Dacă nu veți crede că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.“

²⁵Ei L-au întrebat: „Cine ești Tu?“

Isus le-a zis: „Sunt ceea ce de la început v-am spus că sunt. ²⁶Am multe lucruri de spus și de judecat despre voi, dar Cel ce M-a trimis este adevărat și Eu spun lumii ce am auzit de la El.“

²⁷(Ei nu știau că le vorbește despre Tatăl.) ²⁸Și Isus le-a spus: „Când Îl veți înălța pe Fiul omului, atunci veți ști că Eu sunt. Nu fac nimic de unul singur, ci orice spun este așa cum M-a învățat Tatăl, ²⁹iar Cel ce M-a trimis este cu Mine. Nu M-a lăsat singur pentru că întotdeauna fac ce-I este Lui pe plac.“ ³⁰Pe când spunea aceste lucruri, mulți au crezut în El.

Eliberarea de păcat

³¹Isus a început să le spună iudeilor care crezuseră în El: „Dacă voi continuați să ascultați de învățătura Mea, sunteți cu adevărat ucenicii Mei. ³²Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera.“

³³„Noi suntem urmașii lui Avraam și n-am fost niciodată sclavii nimănui! Și atunci de ce spui: «Veți fi liberi?»“, I-au răspuns ei.

³⁴Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: oricine persistă în păcat este un sclav al păcatului. ³⁵Sclavul nu rămâne pentru totdeauna într-o familie. Însă fiul rămâne pentru totdeauna. ³⁶Și dacă Fiul vă eliberează, veți fi liberi cu adevărat. Știu că sunteți urmașii lui Avraam, ³⁷însă voi încercați să Mă omorâți pentru că nu vreți să primiți învățătura Mea. ³⁸Eu spun ce am văzut de la Tatăl Meu și voi faceți așa cum ați auzit de la tatăl vostru.“

³⁹„Avraam este tatăl nostru!“, I-au răspuns ei.

Și Isus le-a zis: „Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face lucrurile pe care le-a făcut Avraam. ⁴⁰Dar acum încercați să Mă omorâți pe Mine, omul care v-a

spus adevărul auzit de la Dumnezeu. Avraam nu a făcut așa ceva.⁴¹ Voi faceți lucrurile pe care le face tatăl vostru.“

„Noi nu suntem copii nelegitimi! Avem un Tată: pe Dumnezeu!“⁴², I-au răspuns ei.

⁴²Și Isus le-a răspuns: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi, căci Eu vin de la Dumnezeu și acum sunt aici. Nu am venit fiindcă așa am decis Eu, ci El M-a trimis.⁴³ De ce nu înțelegeți ce vă spun? Pentru că nu puteți înțelege învățătura Mea.⁴⁴ Tatăl vostru este Diavolul și vreți să urmați dorințele tatălui vostru. El a fost un ucigaș de la început și nu a stat de partea adevărului pentru că în el nu este adevăr. Când spune o minciună, aceasta îi vine de la sine. Căci este mincinos și este tatăl minciunii.⁴⁵ Dar pentru că Eu spun adevărul, voi nu Mă veți crede.⁴⁶ Care dintre voi poate dovedi că sunt vinovat de păcat? Și dacă vă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? ⁴⁷Cine este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Voi de aceea nu ascultați: pentru că nu sunteți de la Dumnezeu.“

Isus este mai important decât Avraam

⁴⁸„Nu avem noi dreptate când spunem că ești samaritean și că ai un demon în Tine?“⁴⁹, I-au răspuns iudeii.

⁴⁹Isus le-a zis: „Nu am un demon în Mine, ci Îl onorez pe Tatăl Meu, însă voi nu Mă onorați pe Mine.⁵⁰ Nu caut slavă pentru Mine însumi; dar este Unul care o caută și El este și Judecătorul.⁵¹ Vă spun adevărul: oricine ascultă de învățătura Mea nu va muri niciodată.“

⁵²Și iudeii I-au zis: „Acum suntem siguri că ai un demon în Tine. Avraam și profeții au murit și Tu spui: «Dacă cineva ascultă de învățătura Mea, nu va cunoaște niciodată moartea.»⁵³ Doar nu ești Tu mai mare decât tatăl nostru, Avraam, care a murit? Și profeții au murit. Dar Tu cine Te crezi?“

⁵⁴Isus le-a răspuns: „Dacă Mă slăvesc pe Mine însumi, slava Mea nu înseamnă nimic. Cel ce Mă slăvește este Tatăl Meu, pe care voi Îl numiți Dumnezeu vostru,⁵⁵ și pe care nu L-ați cunoscut niciodată, însă Eu Îl cunosc. Dacă aș spune că nu-L cunosc, aș fi un mincinos ca voi. Însă Eu Îl cunosc și împlinesc Cuvântul Său.⁵⁶ Tatăl vostru Avraam a tresăltat de bucurie la gândul că va vedea ziua venirii Mele. A văzut-o și s-a bucurat.“

⁵⁷Dar iudeii I-au spus: „Nu ai nici măcar cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam?“

⁵⁸Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: înainte de a fi Avraam, Eu sunt.“⁵⁹ Atunci au ridicat pietre de jos ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns și a plecat din zona Templului.

Vindecarea unui orb din naștere

9 Pe când mergea, Isus a văzut un om orb din naștere.² Ucenicii Săi

L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit de s-a născut orb acest om: el sau părinții lui?“

³Isus le-a spus: „Nici el, nici părinții lui nu au păcătuit, ci s-a născut așa pentru ca să se arate în el puterea lui Dumnezeu.⁴ Trebuie să fac lucrările Celui ce M-a trimis cât mai este încă ziuă. Pentru că atunci când vine noaptea, nimeni nu poate lucra.⁵ Cât timp sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii.“

⁶După ce a spus aceste cuvinte, a scuipat pe pământ și a făcut noroi din scuipat și i l-a întins pe ochi.⁷ Apoi i-a zis: „Du-te și spală-te în bazinul Siloamului (care tradus înseamnă «trimis»)!“ Așa că omul s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând.

⁸Vecinii și cei care se obișnuiseră să-l vadă cerșind au spus: „Nu este acesta omul care stătea și cerșea?“

⁹„El este!“, au spus unii. Însă alții ziceau: „Nu este el, doar seamănă cu acela.“

Dar el a zis: „Eu sunt acela.“

¹⁰„Cum de ți-ai căpătat vederea?“¹¹, l-

au întrebat ei.

¹¹El le-a zis: „Omul numit Isus a făcut noroi și mi l-a întins pe ochi, apoi mi-a zis: «Du-te la Siloam și spală-te!» Așa că m-am dus și m-am spălat și mi-am căpătat vederea.”

¹²„Unde este omul acela?”, l-au întrebat ei.

„Nu știu”, le-a răspuns el.

Iudeii îi pun întrebări orbului vindecat

¹³Apoi l-au dus la farisei pe omul care fusese orb. ¹⁴(Ziua în care făcuse Isus noroi și îi deschisese ochii era o zi de sabat.) ¹⁵Și fariseii au început încă o dată să-l întrebe cum și-a căpătat vederea.

El le-a zis: „Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și acum pot să văd.”

¹⁶Unii dintre farisei au început să zică: „Acest om nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sabatul.” Alții spuneau: „Cum poate un om păcătos să facă astfel de minuni?” Și nu erau de acord unii cu alții.

¹⁷Apoi i-au zis încă o dată orbului: „Ce spui despre El, acum că ți-a dat vederea?”

„E un profet”, a zis omul.

¹⁸Iudeii n-au crezut că omul fusese orb și că-și căpătase vederea, până nu i-au chemat pe părinții celui ce-și căpătase vederea. ¹⁹Și i-au întrebat: „Este acesta fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Atunci cum de poate vedea acum?”

²⁰Părinții lui le-au răspuns: „Știm că este fiul nostru și că s-a născut orb. ²¹Dar nu știm cum de poate acum să vadă și nici nu știm cine i-a deschis ochii. Întrebați-l pe el! Este destul de mare și poate să vorbească în numele său.” ²²(Părinții lui au vorbit așa pentru că le era frică de conducătorii iudeilor. Aceștia horărașeră deja ca oricine va mărturisi că Isus este Cristosul să fie dat afară din sinagogă. De aceea au zis părinții lui: ²³„E destul de mare. Întrebați-l pe el!”)

²⁴L-au chemat pentru a doua oară pe

cel ce fusese orb și i-au zis: „Spune adevărul în fața lui Dumnezeu! Știm că acest om este un păcătos.”

²⁵„Eu nu știu dacă este sau nu păcătos. Știu doar un lucru: că am fost orb și acum văd!”, le-a răspuns el.

²⁶Ei l-au întrebat: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a dat vederea?”

²⁷El le-a răspuns: „V-am mai zis, dar nu m-ați ascultat! De ce vreți să auziți încă o dată? Vreți să deveniți și voi ucenicii Lui?”

²⁸Ei l-au insultat și i-au zis: „Tu ești ucenicul Lui, însă noi suntem ucenicii lui Moise. ²⁹Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, dar nu știm de unde vine acest om.”

³⁰Omul le-a răspuns: „Ciudat lucru că voi nu știți de unde vine, și totuși El mi-a deschis ochii! ³¹Știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, ci îl ascultă pe acela care-I este credincios și face voia Lui. ³²Nu s-a mai auzit niciodată ca cineva să fi dat vedere unui orb din naștere. ³³Dacă acest om nu ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea să facă nimic.”

³⁴„Te-ai născut plin de păcat și vrei să ne înveți pe noi?”, i-au spus ei. Și l-au scos afară din sinagogă.

Orbirea spirituală

³⁵Isus a auzit că l-au scos afară din sinagogă, așa că l-a căutat și i-a spus: „Crezi în Fiul omului?”

³⁶Omul l-a răspuns: „Cine este acela, Doamne, ca să cred în El?”

³⁷„L-ai văzut deja și este Cel cu care vorbești acum”, i-a spus Isus.

³⁸Omul l-a zis: „Doamne, cred!”, după care a îngenuncheat și l-a închinat.

³⁹Isus a zis: „Am venit în această lume să judec pentru ca cei care nu văd, să vadă și cei care văd, să nu vadă.”

⁴⁰Câțiva dintre fariseii care erau cu El au auzit acestea și l-au spus: „Doar nu suntem și noi orbi!”

⁴¹Isus le-a răspuns: „Dacă ați fi orbi, nu ați fi vinovați de păcat, însă acum voi ziceți: «Vedem!», așa că rămâneți vinovați.”

Păstorul și oile sale

10 „Vă spun adevărul: cine nu intră în staulul oilor pe poartă, ci urcă și intră pe o altă cale este un hoț și un tâlhar. ²Însă cel ce intră pe poartă este păstorul turmei. ³Paznicul îi deschide poarta, iar oile ascultă de glasul lui. El își cheamă oile pe nume și le scoate afară. ⁴După ce le-a scos pe toate afară, o ia înaintea lor și oile îl urmează, pentru că îi cunosc glasul. ⁵Dar nu vor urma niciodată pe un străin, ci vor fugi de el, pentru că nu îi cunosc glasul.” ⁶Isus le-a spus această pildă, însă ei nu au înțeles despre ce le vorbise.

Isus este Păstorul cel bun

⁷Isus a zis din nou: „Vă spun adevărul: Eu sunt Poarta oilor. ⁸Toți cei care au venit înaintea Mine sunt hoți și tâlhari, însă oile nu i-au ascultat. ⁹Eu sunt Poarta. Oricine intră prin Mine va fi salvat, va intra, va ieși și va găsi pășune. ¹⁰Hoțul vine numai pentru a fura, a omorî și a distruge. Eu am venit ca oamenii să aibă viață și s-o aibă din abundență.

¹¹Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale. ¹²Omul plătit, de vreme ce nu este păstor și oile nu sunt ale sale, când vede lupul venind, lasă oile și fuge. Lupul le atacă și le împrăștie. ¹³Cel plătit fuge pentru că nu îi pasă de oi.

¹⁴Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile și oile Mele Mă cunosc pe Mine, ¹⁵asa cum Tatăl Mă cunoaște pe Mine și Eu Îl cunosc pe Tatăl, și-Mi dau viața pentru oi. ¹⁶Mai am și alte oi care nu sunt din această turmă și pe care trebuie să le aduc. Ele Îmi vor asculta glasul și vor deveni o turmă cu un singur păstor. ¹⁷De aceea Mă iubește Tatăl: pentru că Îmi dau viața, ca să o iau din nou. ¹⁸Nimeni nu Mi-o ia, ci Mi-o dau de bunăvoie. Am dreptul să Mi-o dau și am dreptul să o

iau înapoi. Am primit această poruncă de la Tatăl Meu!“

¹⁹Și iar s-a iscat o neînțelegere între iudei din pricina acestor cuvinte. ²⁰Mulți ziceau: „Are un demon în El și a înnebunit. De ce-L ascultați?“

²¹Alții spuneau: „Acestea nu sunt cuvintele unui om ce are demon în el. Ar putea un demon să deschidă ochii orbilor?“

Iudeii sunt împotriva lui Isus

²²Era iarnă. În Ierusalim era sărbătoarea Dedicării. ²³Isus era în zona Templului, în Pridvorul lui Solomon. ²⁴Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: „Până când ne vei ține sufletele încordate? Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne-o deschis!“

²⁵Isus le-a zis: „V-am spus și nu ați crezut. Lucrările pe care le fac în Numele Tatălui Meu vorbesc pentru Mine. ²⁶Însă voi nu Mă credeți pentru că nu sunteți din oile turmei Mele. ²⁷Oile Mele ascultă glasul Meu. Eu le cunosc și ele Mă urmează. ²⁸Le-am dat viață eternă și nu vor pieri niciodată. Și nimeni nu le va putea smulge din mâna Mea. ²⁹Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. ³⁰Eu și Tatăl una suntem.“

³¹Atunci iudeii au ridicat iarăși pietre ca să-L ucidă. ³²„V-am arătat multe lucrări bune de la Tatăl. Pentru care din aceste lucrări încercați să Mă ucideți?“, le-a spus Isus.

³³Ei I-au zis: „Nu încercăm să Te ucidem pentru o lucrare bună, ci pentru blasfemia la adresa lui Dumnezeu și pentru că vrei să Te faci Dumnezeu, Tu, care nu ești decât un om.“

³⁴Isus le-a răspuns: „Nu este scris în Legea voastră: «Eu am zis că sunteți dumnezei»? ³⁵Dacă Scriptura îi numește «dumnezei» pe cei la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu (și Scriptura nu poate fi

desființată), ³⁶atunci de ce Mă acuzați de blasfemie pe Mine, Cel pe care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume, pentru că am zis: «Eu sunt Fiul lui Dumnezeu»? ³⁷Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. ³⁸Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările Mele, ca să înțelegeți și să cunoașteți că Tatăl este în Mine și că Eu sunt în Tatăl.“

³⁹Atunci ei au încercat din nou să-L prindă, dar le-a scăpat printre degete.

⁴⁰Isus S-a dus iarăși dincolo de Iordan, la locul unde botezase Ioan înainte și a stat acolo. ⁴¹Mulți oameni au venit la El și au început să spună: „Ioan nu a făcut nici o minune, însă tot ce a spus el despre acest om era adevărat!“ ⁴²Și mulți oameni au crezut în El acolo.

Moartea lui Lazăr

11 Era acolo un om bolnav, pe nume Lazăr, care trăia în Betania, cetatea în care locuiau Maria și sora ei, Marta. ²(Maria era femeia care-L unsese pe Domnul cu parfum și-I uscaseră picioarele cu părul ei.) Fratele ei, Lazăr, era bolnav. ³Surorile I-au trimis vorbă lui Isus, spunând: „Doamne, cel pe care îl iubești este bolnav.“

⁴Când a auzit Isus, a spus: „Această boală nu duce la moarte, ci este spre slava lui Dumnezeu, pentru că prin ea să I se aducă slavă Fiului lui Dumnezeu.“ ⁵Isus îi iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr. ⁶Însă, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai stat două zile în locul unde era. ⁷După aceea, le-a spus ucenicilor: „Haideți să ne întoarcem în Iudeea!“

⁸„Învățătorule, iudeii au încercat de curând să Te ucidă și Tu mergi din nou acolo?“, I-au spus ucenicii.

⁹Isus a răspuns: „Nu sunt douăsprezece ore de lumină pe zi? Dacă un om merge în timpul zilei, nu se împiedică pentru că vede lumina acestei lumi. ¹⁰Însă, dacă cineva merge

noaptea, se împiedică pentru că nu are lumină să vadă.“

¹¹După aceste cuvinte, le-a spus:

„Prietenul nostru Lazăr a adormit, dar Eu Mă voi duce și îl voi trezi.“

¹²„Doamne, dacă doarme, se va face bine“, I-au zis ucenicii.

¹³Isus vorbise despre moartea lui Lazăr, dar ei au crezut că vorbește despre somnul obișnuit. ¹⁴Atunci Isus le-a spus deschis: „Lazăr a murit. ¹⁵Și pentru voi Mă bucur că nu am fost acolo, ca să credeți. Dar să mergem la el!“

¹⁶Atunci Toma (numit și „Geamănul“) le-a zis celorlalți ucenici: „Haideți să mergem și noi, ca să murim împreună cu El!“

Isus în Betania

¹⁷Isus a plecat spre Betania și când a ajuns a aflat că Lazăr era în mormânt de patru zile. ¹⁸Betania era aproape de Ierusalim, cam la trei kilometri depărtare, ¹⁹așa că mulți iudei veniseră să le viziteze pe Marta și pe Maria și să le mângâie pentru pierderea fratelui lor.

²⁰Când a auzit Marta că vine Isus, s-a dus să-L întâmpine, însă Maria a rămas acasă. ²¹„Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit!“, I-a spus Marta lui Isus. ²²„Însă chiar și acum știu că orice Îi vei cere lui Dumnezeu, El îți va da.“

²³Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.“

²⁴„Știu că va învia“, a spus Marta, „la vremea învierii, în ziua de pe urmă.“

²⁵Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cel ce crede în Mine va trăi. ²⁶Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi aceasta?“

²⁷Ea I-a zis: „Da, Doamne! Cred că Tu ești Mesia, Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume!“

Isus plânge

²⁸Și după ce a spus Isus aceste lucruri, Marta a plecat, a chemat-o deoparte pe sora ei, Maria, și i-a zis: „Învățătorul este aici și te

cheamă.“²⁹Auzind acestea, ea s-a ridicat repede și s-a dus la El.³⁰(Isus nu intrase încă în sat; era tot în locul unde-L întâmpinase Marta.)³¹Iudeii care erau cu ea în casă și o consolau, când au văzut-o pe Maria ridicându-se repede și plecând, au venit după ea crezând că se duce să plângă la mormânt.³²Când Maria a ajuns unde era Isus și L-a văzut, a căzut la picioarele Lui și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.“

³³Isus, văzându-i plângând, pe ea și pe iudeii care erau cu ea, a fost profund tulburat și adânc mișcat în duhul Său,³⁴și a zis: „Unde l-ați pus?“ „Doamne, vino și vezi!“, I-au răspuns ei.

³⁵Isus plângea.

³⁶„Iată cât de mult l-a iubit pe Lazăr!“, ziceau iudeii.³⁷Dar unii dintre ei spuneau: „Acest om, care a deschis ochii orbului, nu putea să împiedice moartea lui Lazăr?“

Învierea lui Lazăr

³⁸Isus a fost din nou mișcat adânc în Sine și S-a dus la mormânt. Era o peșteră și avea o piatră așezată la intrare.³⁹„Dați piatra la o parte!“, a zis Isus.

Iar sora mortului, Marta, I-a zis: „Doamne, miroase deja urât, pentru că este acolo de patru zile.“

⁴⁰Isus i-a spus: „Nu ți-am zis Eu că dacă vei crede vei vedea slava lui Dumnezeu?“

⁴¹Așa că au dat piatra la o parte, iar Isus Și-a ridicat privirea și a zis: „Tată, Ți mulțumesc că M-ai ascultat.“⁴²Știu că întotdeauna Mă ascuți, însă vorbesc astfel pentru ca mulțimea care stă împrejur să creadă că Tu M-ai trimis.“⁴³După ce a spus acestea, a strigat: „Lazăre, vino afară!“⁴⁴Mortul a ieșit afară cu mâinile și picioarele legate în fâșii de pânză. Fața îi era înfășurată cu o pânză.

Și Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l

să meargă!“

Sinedriul hotărăște să-L omoare pe Isus

(Mt. 26.1-5; Mc. 14.1-2; Lc. 22.1-2)

⁴⁵Mulți dintre iudeii care veniseră la Maria și care văzuseră ce făcuse Isus au crezut în El.⁴⁶Însă unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Isus.⁴⁷Marele preot și fariseii au convocat Sinedriul și au zis: „Ce să facem? Acest om face multe minuni!“⁴⁸Dacă-L lăsăm să continue așa, toți vor crede în El. Iar romanii vor veni și vor distruge și Templul, și poporul nostru.“

⁴⁹Însă unul dintre ei, Caiafa, care era mare preot în acel an, le-a zis: „Nimic nu știți.⁵⁰Și nici nu înțelegeți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru mulți oameni, decât să fie distrus tot poporul!“

⁵¹Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el însuși, ci fiindcă era mare preot în acel an, a profețit că Isus va muri pentru popor,⁵²și nu doar pentru poporul iudeu, ci și ca să-i adune într-unul singur pe toți copiii lui Dumnezeu, care fuseseră împrăștiți.

⁵³Din ziua aceea, ei au complotat să-L omoare.⁵⁴Așa că Isus nu a mai mers pe față printre iudei, ci a plecat și S-a dus într-o localitate de lângă pustie, în cetatea numită Efraim. Și a stat acolo cu ucenicii Săi.

⁵⁵Paștele evreiesc se apropia și mulți veneau de la țară la Ierusalim, înainte de Paște, să se pregătească prin spălări rituale pentru sărbătoare.⁵⁶Îl căutau pe Isus și, stând în Templu, au început să se întrebe unii pe alții: „Ce credeți? Că nu va veni la sărbătoare?“⁵⁷Marele preot și fariseii porunciseră că, dacă va ști cineva unde Se află Isus, să-i anunțe, ca să-L aresteze.

Maria îi toarnă parfum pe picioare

(Mt. 26.6-13; Mc. 14.3-9)

12 Cu șase zile înainte de Paște, Isus S-a dus în Betania, unde locuia Lazăr, cel pe care-l înviase din morți. ²Acolo I-au pregătit cina și Marta a servit la masă. Lazăr era unul dintre cei care mâncau cu El. ³Apoi, Maria a luat jumătate de litru dintr-un parfum foarte scump, făcut din nard curat. L-a turnat pe picioarele lui Isus și I-a uscat picioarele cu părul ei. Casa era plină cu miros de parfum.

⁴Unul dintre ucenicii Lui, Iuda Iscarioteanul, care urma să-L trădeze, a zis: ⁵„De ce n-a fost vândut acest parfum pe trei sute de monede de argint care să fie date săracilor?“ ⁶(Spunea lucrul acesta nu pentru că îl interesau săracii, ci pentru că era un hoț și de vreme ce el ținea punga cu bani, lua din ce se punea în ea.)

⁷Isus a zis: „Las-o în pace! Căci ea l-a păstrat pentru ziua aceasta - ziua pregătirii pentru înmormântarea Mea. ⁸Pe săraci îi veți avea întotdeauna cu voi, însă pe Mine nu Mă veți avea întotdeauna.“

Planul împotriva lui Lazăr

⁹O mare mulțime de iudei, aflând că Isus era acolo, a venit nu numai pentru El, ci și ca să-l vadă pe Lazăr, pe care Isus îl înviase din morți. ¹⁰Așa că preoții cei mai importanți au plănuisit să-l omoare și pe Lazăr ¹¹pentru că din cauza lui mulți iudei plecau de la ei și credeau în Isus.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

(Mt. 21.1-11; Mc. 11.1-11; Lc. 19.28-40)

¹²A doua zi, când a auzit mulțimea care se adunase la sărbătoare că Isus vine în Ierusalim, ¹³oamenii au luat ramuri de palmieri și s-au dus să-L întâmpine, strigând:

„Laudă Ție!

Binecuvântat să fie Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!“

Psalmul 118.25-26

¹⁴Isus a găsit un măgăruș și a încălecat pe el, după cum este scris:

¹⁵„Nu-ți fie teamă, cetate a Sionului!

Iată, Împăratul tău vine călare pe un măgăruș.“

Zaharia 9.9

¹⁶(La început, ucenicii nu au înțeles aceste lucruri, însă după ce Isus a fost slăvit și-au adus aminte că acestea au fost scrise despre El și că I se făcuseră toate aceste lucruri.)

Oamenii vorbesc despre Isus

¹⁷Oamenii care fuseseră cu El când l-a chemat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat dintre cei morți mărturiseau despre cele întâmplate. ¹⁸De aceea ieșise mulțimea să-L întâmpine: pentru că auziseră că El era Cel ce făcuse minunea. ¹⁹Fariseii ziceau între ei: „Vedeți că planul nostru este zadarnic? Iată că lumea se duce după El!“

Isus vorbește despre viață și moarte

²⁰Unii dintre cei care veniseră să se închine la sărbătoare erau greci. ²¹Ei s-au dus la Filip, care era din Betsaida Galileii și l-au rugat: „Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus!“ Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei. ²²Apoi, Andrei și Filip au venit și l-au spus lui Isus. ²³Isus le-a răspuns: „A sosit timpul ca Fiul omului să fie slăvit. ²⁴Vă spun adevărul: dacă grăuntele de grâu nu cade pe pământ și nu moare, rămâne o singură sămânță. Însă, dacă moare, va da o recoltă bogată. ²⁵Cel ce-și iubește viața o va pierde, dar cel ce urăște viața sa în această lume o va păstra pentru viața eternă. ²⁶Dacă Îmi slujește cineva, trebuie să Mă urmeze. Și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va onora.“

Isus vorbește despre moartea Sa

²⁷„Inima Mea este tulburată și ce-aș putea spune? Să spun: «Tată, scapă-Mă de acest ceas al suferinței?» Dar tocmai pentru aceasta am venit în acest ceas. ²⁸Tată, slăvește Numele Tău!“

Atunci s-a auzit un glas din cer: „L-am slăvit și-l voi mai slăvi!“

²⁹Mulțimea care era acolo și auzise a început să spună că a tunat.

Alții spuneau: „I-a vorbit un înger.“

³⁰Isus a răspuns: „Glasul acesta nu s-a auzit pentru Mine, ci pentru voi. ³¹Acum este timpul pentru judecata acestei lumi. Acum va fi aruncat afară stăpânitorul acestei lumi. ³²Și când voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage pe toți oamenii la Mine.“ ³³(Spunea aceasta ca să arate ce fel de moarte urma să aibă.)

³⁴„Noi am auzit din Lege că Cristosul va rămâne pentru totdeauna, așa că de ce spui că Fiul omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest «Fiu al omului?»“, a întrebat mulțimea.

³⁵Isus le-a zis: „Lumina va mai fi printre voi doar pentru scurt timp. Mergeți cât timp aveți lumina, ca să nu vă ajungă din urmă întunericul. Căci cel ce merge în întuneric nu știe unde merge. ³⁶Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca să fiți ai luminii.“ După ce a spus aceste lucruri, Isus a plecat și S-a ascuns de ei.

Necredința iudeilor

³⁷Cu toate că făcuse atâtea semne înaintea lor, ei tot nu credeau în El, ³⁸pentru ca să se împlinească ce fusese zis de către profetul Isaia:

„Doamne, cine a crezut mesajul nostru și cui i-a fost arătată puterea Domnului?“

Isaia 53.1

³⁹Prin urmare, nu au putut crede pentru că, așa cum a spus Isaia:

⁴⁰„El le-a orbit ochii și le-a

împietrit inimile, ca să nu poată vedea cu ochii lor și să nu poată înțelege cu inimile lor, ca nu cumva să se întoarcă la Mine și să-i vindec.“

Isaia 6.10

⁴¹Isaia a spus acestea când a văzut slava lui Isus și a vorbit despre El.

⁴²Totuși mulți oameni, chiar și dintre conducători, au crezut în El. Însă din cauza fariseilor nu-și recunoșteau credința pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă. ⁴³Au iubit mai mult lauda care vine de la oameni decât lauda de la Dumnezeu.

Isus vorbește despre judecata oamenilor

⁴⁴Isus a strigat: „Cel ce crede în Mine, nu crede în Mine ci în Cel ce M-a trimis, ⁴⁵iar cel ce Mă vede Îl vede pe Cel ce M-a trimis. ⁴⁶Am venit ca lumină în lume pentru ca oricine crede în Mine să nu stea în întuneric.

⁴⁷Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu ascultă de ele, Eu nu-l judec, pentru că am venit să mântuiesc lumea și nu să o judec. ⁴⁸Cine Mă respinge și nu vrea să primească cuvintele Mele are de cine să fie judecat. Cuvântul pe care vi l-am spus îl va judeca în ziua de pe urmă. ⁴⁹Căci Eu nu am vorbit de la Mine Însumi, ci de la Tatăl, care M-a trimis. El Însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. ⁵⁰Eu știu că porunca Sa este viață eternă. De aceea, ce spun Eu este întocmai ce Mi-a poruncit Tatăl să spun.“

Isus spală picioarele ucenicilor

Era înainte de sărbătoarea Paștelui și Isus știa că-I sosise timpul să părăsească această

lume și să Se ducă la Tatăl. El îi iubea pe cei care erau ai Săi în lume și i-a iubit până la capăt.

²În timpul cinei, când Diavolul pusese deja în mintea lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L trădeze, ³Isus știa că Tatăl Îi dăduse putere asupra tuturor, că venise de la

Dumnezeu și că Se ducea înapoi la Dumnezeu. ⁴Așa că S-a ridicat de la masă, și-a pus deoparte haina și a luat un prosop cu care și-a înfășurat mijlocul. ⁵Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor Săi, după care le ștergea cu prosopul de la brâu.

⁶Când a ajuns la Simon Petru, acesta I-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?”

⁷Isus i-a răspuns: „Acum nu pricepi ce fac, dar vei înțelege după aceea.”

⁸Petru I-a spus: „Nu-mi vei spăla niciodată picioarele!”

Isus i-a răspuns: „Dacă Eu nu te spăl, nu vei avea un loc alături de Mine!”

⁹Simon Petru I-a zis: „Doamne, nu-mi spăla numai picioarele, ci și mâinile și capul!” Isus i-a zis:

¹⁰„Cine s-a îmbăiat, nu are nevoie să fie spălat decât pe picioare, căci tot trupul îi este curat. Voi sunteți curăți, însă nu toți.” ¹¹(Îl știa pe cel care avea să-L trădeze. De aceea a spus: „Nu sunteți toți curăți.”)

¹²După ce le-a spălat picioarele, Isus și-a pus haina pe El, S-a întors la masă și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu? ¹³Voi Mă numiți: «Învățător» și «Domn», și bine ziceți, căci sunt. ¹⁴Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, atunci și voi ar trebui să vă spălați picioarele unul altuia. ¹⁵V-am dat un exemplu, ca să faceți și voi altora cum v-am făcut Eu. ¹⁶Vă spun adevărul: nici un sclav nu este mai mare decât stăpânul lui și nici un mesager nu este mai mare decât cel ce l-a trimis. ¹⁷Dacă știți aceste lucruri, veți fi fericiți dacă le și faceți.

¹⁸Nu vorbesc despre voi toți. Îi știu pe aceia pe care i-am ales, însă trebuie să se împlinească ce spune Scriptura: «Cel ce mănâncă pâinea cu Mine s-a întors împotriva Mea.» ¹⁹Vă spun acestea acum, înainte de a se întâmpla, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți că Eu sunt. ²⁰Vă spun adevărul: cine-l primește pe cel

trimis de Mine, pe Mine Mă primește și cine Mă primește pe Mine, Îl primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

Isus spune că va fi trădat

(Mt. 26.20-25; Mc. 14.17-21; Lc. 22.21-23)

²¹După ce a spus aceste cuvinte, Isus S-a tulburat mult și a mărturisit: „Vă spun adevărul: unul dintre voi Mă va trăda.” ²²Ucenicii Lui au început să se uite unii la alții, neștiind despre care dintre ei vorbea. ²³Unul dintre ucenicii Săi, acela pe care Isus îl iubea, stătea întins la masă lângă Isus. ²⁴Așa că Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este cel despre care vorbea.

²⁵Și ucenicul iubit s-a aplecat spre Isus și L-a întrebat: „Doamne, cine este?”

²⁶„Este acela căruia îi voi înmuia bucata de pâine și i-o voi da”, a răspuns Isus. Apoi a înmuiat bucata de pâine în farfurie, a luat-o și i-a dat-o lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon. ²⁷După ce a luat Iuda bucata de pâine, Satan a intrat în el. Și Isus i-a zis: „Fă repede ce trebuie să faci!” ²⁸Însă nici unul dintre cei ce stăteau la masă nu știau de ce i-a vorbit astfel. ²⁹Unii credeau că, deoarece Iuda ținea punga cu bani, Isus îi spusese: „Cumpără ce avem nevoie pentru sărbătoare!” sau să dea săracilor câte ceva.

³⁰Așa că Iuda a luat bucata de pâine și a plecat imediat. Era noapte.

³¹După ce a plecat Iuda, Isus a zis: „Acum Fiul omului a fost slăvit și Dumnezeu a fost slăvit prin El. ³²Și dacă Dumnezeu a fost slăvit prin El, atunci Dumnezeu Îl va slăvi pe Fiul prin El Însuși și-L va slăvi curând.

³³Dragi copii, voi mai fi cu voi pentru scurtă vreme. Mă veți căuta și, după cum am spus iudeilor că, unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum: «Nu puteți veni unde Mă duc Eu.»

³⁴Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții! Cum v-am iubit Eu, așa

să vă iubiți și voi! ³⁵Prin aceasta vor ști toți că sunteți ucenicii Mei: dacă vă veți arăta dragostea unii față de alții.“

Înștiințarea lui Petru

(Mt. 26.31-35; Mc. 14.27-31; Lc. 22.31-34)

³⁶„Doamne, unde Te duci?“, I-a zis Simon Petru.

Isus i-a răspuns: „Nu Mă poți urma acum unde Mă duc, dar vei veni după Mine mai târziu“.

³⁷Petru I-a spus: „Doamne, de ce nu Te pot urma acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine!“

³⁸„Îți vei da oare viața pentru Mine? Îți spun adevărul: înainte de a cânta cocoșul vei fi negat de trei ori faptul că Mă cunoști.“

Isus îi încurajează pe ucenici

14 Isus a spus: „Inimile voastre nu trebuie să fie tulburate.

Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine! ²Casa Tatălui Meu are multe camere. (Dacă n-ar fi fost așa, v-aș fi spus.) Mă duc să pregătesc un loc pentru voi. ³Și dacă Mă duc să pregătesc un loc pentru voi, Mă voi întoarce din nou, ca să vă iau cu Mine și să puteți fi acolo unde sunt Eu. ⁴Voi știți calea spre locul în care Mă duc Eu.“

⁵„Doamne, nu știm unde Te duci! Cum putem noi să știm calea?“, I-a spus Toma.

⁶Isus i-a zis: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl altfel decât prin Mine. ⁷Dacă M-ați cunoaște, L-ați cunoaște și pe Tatăl. Și de acum Îl cunoașteți; și L-ați văzut.“

⁸Filip I-a spus: „Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va fi de ajuns.“

⁹Isus i-a zis: „Am fost atâta timp cu voi și tu, Filipe, încă nu Mă cunoști? Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum poți să spui: «Arată-ne pe Tatăl!»? ¹⁰Nu crezi tu că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine? Ceea ce vă spun nu vine de la Mine, ci Tatăl, care trăiește în Mine, Își face

lucrarea. ¹¹Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine. Dacă nu, credeți măcar datorită acestor lucrări. ¹²Vă spun adevărul: cine crede în Mine va face lucrările pe care le fac Eu. Și va face lucrări mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl. ¹³Și orice veți cere în Numele Meu, aceea voi face, pentru ca Tatăl să fie slăvit prin Fiul. ¹⁴Dacă veți cere ceva în Numele Meu, aceea voi face.“

Mângâietorul — Duhul Sfânt

¹⁵„Dacă Mă iubiți, veți asculta de poruncile Mele. ¹⁶Și Eu Îl voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, care să fie cu voi pentru totdeauna: ¹⁷Acela este Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi pentru că nu-L vede și nici nu-L cunoaște. Voi însă Îl cunoașteți pentru că trăiește cu voi și va fi cu voi.

¹⁸Nu vă voi lăsa orfani. Mă voi întoarce la voi. ¹⁹Peste puțin timp, lumea nu Mă va mai vedea, însă voi Mă veți vedea. Și pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi. ²⁰În ziua aceea veți ști că Eu sunt în Tatăl Meu și că voi sunteți în Mine, iar Eu sunt în voi. ²¹Cine primește poruncile Mele și ascultă de ele, acela Mă iubește. Cine Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu. Și Eu Îl voi iubi și Mă voi face cunoscut lui.“

²²Iuda (nu Iuda Iscarioteanul) I-a spus: „Doamne, dar cum se face că Te vei arăta nouă, însă nu și lumii?“

²³Isus i-a răspuns: „Dacă Mă iubește cineva, va asculta de învățătura Mea și Tatăl Meu Îl va iubi. Vom veni la el și vom locui împreună cu el. ²⁴Cine nu Mă iubește nu ascultă de învățătura Mea. Iar învățătura pe care o auziți nu este a Mea, ci a Tatălui Meu, care M-a trimis.

²⁵V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi. ²⁶Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care Tatăl Îl va trimite în Numele Meu, vă va învăța totul și vă va aminti de tot ceea ce v-am spus.

²⁷Vă las pacea. Vă dau pacea Mea, însă nu așa cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inimile și să nu vă fie frică! ²⁸M-ați auzit spunând: «Plec și Mă voi întoarce la voi.» Dacă M-ați iubi, v-ați bucura că Mă duc la Tatăl, căci Tatăl este mai mare decât Mine. ²⁹V-am spus acum, înainte de a se întâmpla aceste lucruri, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți. ³⁰Nu voi mai vorbi mult cu voi, căci vine acela care conduce lumea aceasta. El nu are nici o putere asupra Mea. ³¹Acestea se întâmplă ca lumea să știe că-L iubesc pe Tatăl și că fac așa cum Mi-a poruncit El. Veniți acum! Vom pleca de aici.“

Isus, Vița

15 Eu sunt adevărata Viță și Tatăl Meu este viticultorul. ²El Îmi taie orice mlădiță care nu dă rod și curăță fiecare mlădiță ce dă rod, ca să dea și mai mult rod. ³Voi sunteți deja curați datorită învățăturii pe care v-am dat-o. ⁴Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. Așa cum nici o mlădiță nu poate da rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, nici voi nu puteți să dați roade, dacă nu rămâneți în Mine.

⁵Eu sunt Vița și voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine dă roade multe, căci nu puteți face nimic fără Mine. ⁶Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat ca o mlădiță care nu dă roade și se va usca. Aceste mlădițe sunt adunate, aruncate în foc și arse.

⁷Dacă rămâneți în Mine și învățăturile Mele rămân în voi, puteți cere orice doriți și veți vedea acel lucru întâmplându-se. ⁸Prin aceasta este slăvit Tatăl Meu: prin faptul că dați cât mai multe roade și prin faptul că sunteți ucenicii Mei. ⁹După cum M-a iubit Tatăl pe Mine, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. ¹⁰Dacă ascultați de poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea. După cum și Eu am ascultat de

poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. ¹¹V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să fie în voi, iar bucuria voastră să fie deplină. ¹²Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit Eu. ¹³Cea mai mare dragoste pe care o poate arăta cineva este de a-și da viața pentru prietenii săi. ¹⁴Voi Îmi sunteți prieteni dacă împliniți poruncile Mele. ¹⁵Nu vă mai numesc «slujitori», căci un slujitor nu știe ce face stăpânul său. Ci vă numesc «prieteni», căci v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu. ¹⁶Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am pus să mergeți să aduceți roadă. Și roada voastră să rămână, astfel încât Tatăl să vă dea orice veți cere în Numele Meu. ¹⁷Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unii pe alții.

Ura lumii

¹⁸Dacă vă urăște lumea, amintiți-vă că pe Mine M-a urât mai întâi. ¹⁹Dacă ați fi ai lumii, lumea v-ar iubi ca pe ai săi. Însă voi nu sunteți ai lumii, de vreme ce Eu v-am ales din lume, și de aceea lumea vă urăște. ²⁰Amintiți-vă ce v-am spus: «Slujitorul nu este mai mare decât stăpânul său.» Dacă M-au persecutat pe Mine, vă vor persecuta și pe voi. Dacă au ascultat de învățătura Mea, vor asculta și de a voastră. ²¹Vă vor face toate aceste lucruri din cauza Mea, căci ei nu-L cunosc pe Cel ce M-a trimis. ²²Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi fost vinovați de vreun păcat. Însă acum nu mai au nici o scuză pentru păcatele lor. ²³Cine Mă urăște pe Mine Îl urăște și pe Tatăl Meu. ²⁴Dacă nu aș fi făcut printre ei lucrări pe care nimeni altcineva nu le-a făcut, n-ar fi fost vinovați de păcat. Dar acum ei au văzut și totuși Ne urăsc, pe Mine și pe Tatăl. ²⁵Aceasta pentru a se împlini ce este scris în Legea lor: «M-au urât fără nici un temei.»

²⁶Când va veni Mângâietorul, pe care

Eu Îl voi trimite de la Tatăl (Duhul adevărului, care vine de la Tatăl), El va depune mărturie despre Mine. ²⁷Și voi veți depune mărturie, pentru că ați fost cu Mine de la început.

16 V-am spus aceste lucruri ca să nu vă pierdeți credința. ²Vă vor da afară din sinagogă, ba încă va veni vremea când oricine vă va omorî va gândi că Îi face un serviciu lui Dumnezeu. ³Vor face așa pentru că nu-L cunosc nici pe Tatăl, nici pe Mine. ⁴V-am spus acestea pentru ca atunci când va veni timpul ca ele să se întâmple să vă aduceți aminte că v-am spus despre ele. Nu v-am spus acestea la început pentru că eram cu voi.

Lucrarea Duhului Sfânt

⁵Dar acum Mă duc la Cel ce M-a trimis și nici unul dintre voi nu Mă întreabă: «Unde Te duci?» ⁶Acum, pentru că v-am spus aceste lucruri, inimile voastre s-au umplut de tristețe. ⁷Vă spun adevărul: este mai bine pentru voi ca Eu să plec pentru că, dacă Eu nu plec, Mângâietorul nu va veni la voi. Dar dacă plec, Eu Îl voi trimite la voi. ⁸Când va veni, El va dovedi lumea vinovată în ceea ce privește păcatul, dreptatea și judecata. ⁹Cu privire la păcat, pentru că ei nu cred în Mine. ¹⁰Cu privire la dreptate, pentru că Eu Mă duc la Tatăl și voi nu Mă veți mai vedea. ¹¹Cu privire la judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi a fost deja condamnat.

¹²Mai am multe lucruri să vă spun, pe care însă nu le puteți duce acum. ¹³Dar când va veni El, Duhul adevărului, vă va îndruma în tot adevărul. Căci nu va vorbi de la Sine, ci va spune orice va fi auzit și vă va înștiința cu privire la lucrurile care vor urma. ¹⁴El Îmi va da slavă, căci va lua din ce este al Meu și vi-l va face cunoscut. Tot ce are Tatăl este al Meu. ¹⁵De aceea am spus că va lua din ce este al Meu și vi-l va face cunoscut.

Întristarea transformată în bucurie

¹⁶Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea și apoi, ceva mai târziu, Mă veți vedea din nou.

¹⁷Unii dintre ucenici și-au zis unul altuia: „Ce vrea să ne spună când zice: «Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea» și: «Apoi, ceva mai târziu, Mă veți vedea din nou» și: «Pentru că Mă duc la Tatăl?»” ¹⁸Apoi ziceau: „Ce vrea să spună cu «peste puțin timp»? Nu știm ce vrea să spună.”

¹⁹Isus știa că vroiau să-I pună întrebări, așa că le-a spus: „Discutați între voi din pricina acestor cuvinte pe care le-am spus: «Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea» și: «Puțin mai târziu, Mă veți vedea din nou»? ²⁰Vă spun adevărul: voi veți plânge și vă veți jeli, dar lumea se va bucura. Voi veți fi triști, însă tristețea voastră se va transforma în bucurie. ²¹Când o femeie este gata să nască, este îndurerată pentru că i-a venit timpul să nască. Dar după ce s-a născut copilul uită de suferință, fiind bucuroasă că s-a născut un om în lume. ²²Așa și voi, sunteți triști acum, însă vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura, și nimeni nu va putea să vă fure bucuria. ²³În ziua aceea, nu-Mi veți mai pune întrebări. Vă spun adevărul: orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, El vă va da. ²⁴Până acum nu ați cerut nimic în Numele Meu. Cereți și vi se va da, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Biruința asupra lumii

²⁵V-am spus aceste lucruri în mod figurat. Vine vremea când nu vă voi mai vorbi în mod figurat, ci vă voi vorbi deschis despre Tatăl. ²⁶În ziua aceea, veți cere ceva în Numele Meu, și nu spun că Eu Îi voi cere Tatălui pentru voi. ²⁷Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că voi M-ați iubit pe Mine și ați crezut că Eu am venit de la Dumnezeu. ²⁸Am venit de la Tatăl în lume, iar acum plec din lume și Mă

duc la Tatăl.”

²⁹Ucenicii Săi au zis: „Iată că acum vorbești deschis și nu mai spui nici o pildă. ³⁰Acum știm că Tu cunoști totul și că nu ai nevoie de cineva să-Ți pună întrebări. De aceea credem că ai venit de la Dumnezeu.”

³¹Isus le-a răspuns: „Acum credeți? ³²Ascultați, vine timpul, și a și venit, când veți fi împrăștiati fiecare dintre voi pe la casele voastre și Mă veți lăsa singur. Dar Eu nu sunt singur, căci Tatăl este cu Mine.

³³V-am spus acestea ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar voi să aveți curaj și îndrăzneală. Eu am biruit lumea.”

Rugăciunea lui Isus

17 După ce a spus aceste cuvinte, Isus Și-a ridicat privirea spre cer și a zis: „Tată, a sosit timpul! Slăvește-L pe Fiul Tău, pentru ca și Fiul să Te slăvească pe Tine, ²după cum l-ai dat autoritate peste toți oamenii, ca să dea viață eternă tuturor celor pe care Tu l-ai dat. ³Aceasta este viața eternă: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis Tu. ⁴Eu Te-am slăvit pe pământ și am terminat lucrarea pe care Mi-ai dat-o să o fac. ⁵Și acum, Tată, dă-Mi slava în prezența Ta—slava pe care am avut-o cu Tine înainte de crearea lumii.

⁶Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ei erau ai Tăi, dar Mi i-ai dat Mie și ei au ascultat de învățătura Ta. ⁷Acum ei știu că tot ce Mi-ai dat vine de la Tine. ⁸Le-am dat învățăturile pe care Tu Mi le-ai dat și le-au primit. Au înțeles cu adevărat că Eu vin de la Tine și au crezut că Tu M-ai trimis. ⁹Mă rog pentru ei. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Tu Mi i-ai dat, căci sunt ai Tăi. ¹⁰Tot ceea ce este al Meu este al Tău și ce este al Tău este al Meu și Eu sunt slăvit prin ei. ¹¹Eu vin la Tine și

nu mai sunt în lume însă ei sunt încă în lume. Sfinte Tată, păzește-i în Numele Tău, pe care Tu Mi l-ai dat Mie, pentru ca ei să fie una, ca Noi. ¹²Cât timp am fost cu ei, i-am păzit Eu, prin puterea Numelui Tău, pe care Tu Mi l-ai dat Mie. I-am apărât Eu și nici unul dintre ei nu a pierit, în afară de cel sortit pieirii, ca să fie împlinită Scriptura.

¹³Acum vin la Tine. Însă Eu spun aceste lucruri cât sunt în lume pentru ca ei să aibă bucuria Mea deplină în inimile lor. ¹⁴Le-am dat Cuvântul Tău, dar lumea i-a urât, căci ei nu sunt ai lumii, așa cum nici Eu nu sunt al lumii. ¹⁵Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de Cel Rău. ¹⁶Ei nu sunt ai lumii, așa cum nici Eu nu sunt al lumii. ¹⁷Sfințește-i prin adevăr.

Cuvântul Tău este adevăr. ¹⁸După cum Tu M-ai trimis pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. ¹⁹Mă sfințesc de dragul lor, pentru ca și ei să se sfințească prin adevăr.

²⁰Eu nu Mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine datorită învățăturii lor, ²¹pentru ca ei să fie una, după cum și Tu, Tată, ești în Mine iar Eu sunt în Tine. Fie ca și ei să fie una în Noi, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. ²²Le-am dat slava pe care Tu Mi-ai dat-o pentru ca ei să fie una, tot așa cum Noi suntem una. ²³Eu în ei și Tu în Mine pentru ca ei să fie una pe deplin și lumea să știe că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, cum M-ai iubit și pe Mine.

²⁴Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu să fie și cei pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să vadă slava Mea, slava pe care Tu Mi-ai dat-o, căci M-ai iubit înainte de crearea lumii. ²⁵Dreptule Tată, lumea nu Te cunoaște, dar Eu Te cunosc și aceștia știu că Tu M-ai trimis. ²⁶Le-am făcut cunoscut Numele Tău și îl voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea pe care Mi-ai arătat-o Tu să fie în ei și Eu să fiu în ei.”

Prinderea lui Isus

(Mt. 26.47-56; Mc. 14.43-50; Lc. 22.47-53)

18 După ce a spus Isus aceste cuvinte, a trecut dincolo de valea Chedron împreună cu ucenicii Săi. Acolo era o grădină în care a intrat cu ucenicii. ²Iuda, care L-a trădat, cunoștea acest loc pentru că Isus Se întâlnise de multe ori acolo cu ucenicii Lui. ³Așa că Iuda a luat grupul de soldați și gărzi trimis de către marii preoți și de farisei și a venit acolo cu lămpi, torțe și arme.

⁴Isus, care știa tot ce avea să I se întâmple, a pășit înainte și le-a spus: „Pe cine căutați?”

⁵„Pe Isus Nazarineanul“, I-au răspuns ei.

El le-a zis: „Eu sunt.“ (Iuda, trădătorul, stătea acolo cu ei.) ⁶Când le-a zis: „Eu sunt“, s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

⁷Așa că i-a întrebat încă o dată: „Pe cine căutați?”

„Pe Isus Nazarineanul“, au zis ei.

⁸Isus le-a răspuns: „V-am spus că Eu sunt. Și dacă Mă căutați pe Mine, lăsați-i pe acești oameni să plece.“ ⁹A vorbit astfel, ca să se împlinească ce spusese: „Nu am pierdut pe nici unul dintre cei care Mi-au fost încredințați.“

¹⁰Iar Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o și a lovit slujitorul marelui preot, tăindu-i urechea dreaptă.

(Numele robului era Malhus.) ¹¹Atunci Isus i-a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă! Să nu beau paharul suferinței pe care Mi l-a dat Tatăl?”

Isus înaintea lui Ana

(Mt. 26.57-58; Mc. 14.53-54; Lc. 22.54)

¹²Grupul de soldați, împreună cu căpitanul și cu gărzile iudeilor L-au arestat pe Isus și L-au legat. ¹³L-au dus întâi la Ana, socrul lui Caiafa, care era mare preot în acel an. ¹⁴(Caiafa era cel care-i sfătuisese pe conducătorii iudeilor că era mai bine să moară un singur om pentru popor.)

Petru spune că nu-L cunoaște pe Isus

(Mt. 26.69-70; Mc. 14.66-68; Lc. 22.55-57)

¹⁵Simon Petru și cu un alt ucenic Îl urmau pe Isus. Acest ucenic era cunoscut de marele preot, așa că a intrat cu Isus în curtea marelui preot, ¹⁶iar Petru a rămas afară, lângă poartă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit și a vorbit cu portăreasa și l-a luat înăuntru pe Petru. ¹⁷Atunci slujitoarea care era portăreasă i-a zis lui Petru: „Nu cumva ești și tu unul dintre ucenicii acestui om?”

„Nu sunt!“, i-a răspuns Petru.

¹⁸Slujitorii și gărzile Templului făcuseră un foc de cărbuni și stăteau în jurul lui, pentru că era frig și se încălzeau la el. Petru stătea și el cu ei și se încălzea.

Marele preot Îi pune întrebări lui Isus

(Mt. 26.59-66; Mc. 14.55-64; Lc. 22.66-71)

¹⁹Marele preot L-a întrebat pe Isus despre ucenicii Săi și despre învățătura Sa. ²⁰Isus i-a răspuns: „Am vorbit deschis tuturor. Întotdeauna i-am învățat pe oameni în sinagogă și în Templu, acolo unde se întâlnesc toți iudeii. Nu am spus nimic pe ascuns.“ ²¹De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă-i pe cei care au auzit ce le-am spus. Ei știu cu siguranță ce le-am spus!”

²²Când a vorbit astfel, un soldat din garda Templului, care stătea în apropiere, I-a dat o palmă lui Isus, zicând: „Cum îndrăznești Tu să-i răspunzi așa marelui preot?”

²³Isus i-a răspuns: „Dacă am spus ceva greșit, dovedește ce a fost greșit. Dar dacă am vorbit drept, de ce Mă lovești?”

²⁴Atunci Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa.

Petru neagă din nou

(Mt. 26.71-75; Mc. 14.69-72; Lc. 22.58-62)

²⁵Simon Petru stătea și se încălzea lângă foc. Așa că a fost întrebat: „Nu

cumva ești unul dintre ucenicii Lui?“
Însă el a negat, spunând: „Nu sunt!“

²⁶Unul dintre slujitorii marelui preot, o rudă a celui căruia Petru îi tăiasse urechea, a spus: „Nu te-am văzut eu cu El în grădină?“

²⁷Petru a negat din nou și imediat a cântat cocoșul.

Isus înaintea lui Pilat

(Mt. 27.1-2, 11-31; Mc. 15.1-20; Lc. 23.1-25)

²⁸Apoi L-au dus pe Isus de la casa lui Caiafa la Palatul Guvernatorului. Era dimineața, devreme. Numai că iudeii nu au intrat în Palat, ca să nu se întineze și ca să poată mânca Paștele. ²⁹De aceea Pilat a ieșit afară la ei și le-a zis: „Ce acuzație aduceți împotriva acestui om?“

³⁰Ei i-au răspuns: „Dacă acest om nu ar fi fost un răufăcător, nu L-am fi dat pe mâna ta!“

³¹„Luați-L voi și judecați-L după Legea voastră!“, le-a spus Pilat.

Și iudeii i-au zis: „Nouă nu ne este permis să omorăm pe nimeni.“ ³²Acestea s-au întâmplat pentru a se împlini cuvintele lui Isus cu privire la moartea de care avea să moară.

³³Pilat s-a întors în Palat, L-a chemat pe Isus și I-a zis: „Ești Tu Împăratul iudeilor?“

³⁴„Spui lucrul acesta de la tine însuși sau ți-au vorbit alții despre Mine?“, l-a întrebat Isus.

³⁵Pilat a răspuns: „Sunt eu oare iudeu? Propriul Tău popor și marii preoți mi Te-au dat pe mână. Ce ai făcut?“

³⁶„Împărăția Mea nu este din această lume. Căci dacă Împărăția Mea ar fi fost din această lume, slujitorii Mei s-ar fi luptat să nu fiu dat pe mâna iudeilor. Însă Împărăția Mea nu este de aici“, a răspuns Isus.

³⁷Atunci Pilat I-a spus: „Deci ești împărat?“

„Tu spui că sunt împărat. M-am născut pentru aceasta și tot pentru aceasta am venit în lume: să depun

mărturie despre adevăr. Oricine este de partea adevărului ascultă glasul Meu“, a răspuns Isus.

³⁸Pilat L-a întrebat: „Ce este adevărul?“ După ce a spus aceasta, Pilat a ieșit din nou la iudei și le-a zis: „Nu-I găesc nici o vină pentru care să-L condam. ³⁹Dar, pentru că aveți obicei să vă eliberez pe cineva de Paște, vreți să vi-L eliberez pe «Împăratul iudeilor»?“

⁴⁰Însă ei au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!“ (Baraba era un răsculat.)

19 Apoi, Pilat L-a luat pe Isus și a dat ordin să fie

biciuit. ²Soldații au făcut o cunună din ramuri de spini și I-au pus-o pe cap. L-au îmbrăcat într-o robă purpurie ³și veneau la El, zicându-I: „Trăiască Împăratul iudeilor!“ și-L pălmuiu.

⁴Pilat a ieșit încă o dată și le-a zis: „Iată, vi-L mai aduc afară o dată, ca să știți că Eu nu-I găesc nici o vină pentru care să-L condam. ⁵Atunci Isus a ieșit afară, purtând cununa de spini și roba purpurie. Pilat le-a zis: „Iată omul!“

⁶Când L-au văzut marii preoți și gărzile Templului, au strigat: „Răstignește-L! Răstignește-L!“ Pilat le-a zis: „Luați-L voi și răstigniți-L! Căci eu nu-I găesc nici o vină pentru care să-L condam.“

⁷Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o Lege și, potrivit acestei Legi, trebuie să moară pentru că a pretins că este Fiul lui Dumnezeu!“

⁸Când a auzit Pilat acest lucru, s-a înspăimântat foarte tare ⁹și s-a dus din nou în Palat. „De unde ești?“, I-a zis lui Isus. Însă Isus nu i-a răspuns. ¹⁰„Nu vrei să-Mi vorbești?“, I-a spus Pilat. „Știi că am putere să Te eliberez și am putere să Te răstignesc?“

¹¹Isus i-a răspuns: „N-ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de Dumnezeu. De aceea, omul care M-a trădat ție este vinovat de un păcat și mai mare.“

¹²Auzind acestea, Pilat a încercat să-L elibereze, însă iudeii au strigat: „Dacă-I dai drumul, nu ești prieten cu Cezar! Oricine pretinde că este împărat este împotriva Cezarului!“

¹³Când a auzit Pilat aceste cuvinte, L-a scos afară pe Isus și a stat pe scaunul de judecată, într-un loc numit „Pardoseala pietruită“ (care în ebraică se numește „Gabata“). ¹⁴Era în vinerea Paștelui, pe la amiază. Pilat le-a spus iudeilor: „Iată-L pe Împăratul vostru!“, dar ei au început să strige:

¹⁵„Ia-L! Ia-L! Răstignește-L!“

Pilat le-a zis: „Să-L răstignesc pe Împăratul vostru?“

Preoții cei mai importanți au răspuns: „Nu avem alt împărat decât pe Cezar!“

¹⁶Atunci Pilat L-a dat să fie răstignit.

Așa că L-au luat pe Isus și L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea lui Isus

(Mt. 27.32-44; Mc. 15.21-32; Lc. 23.26-43)

¹⁷Ducându-și crucea, Isus a mers până la ceea ce este numit „Locul Craniului“ (care în ebraică se numește „Golgota“). ¹⁸Acolo L-au răstignit împreună cu doi tâlhari, unul de o parte și altul de cealaltă parte, având pe Isus în mijloc. ¹⁹Pilat a scris o inscripție care zicea: „*ISUS NAZARINEANUL, ÎMPĂRATUL IUDEILOR*“ și a pus-o pe cruce. ²⁰Mulți iudei au citit inscripția, pentru că locul unde a fost răstignit Isus era aproape de cetate și era scrisă în ebraică, latină și greacă. ²¹Însă marii preoți iudei i-au spus lui Pilat: „Nu scrie «Împăratul iudeilor», ci: «Acest om a spus: Eu sunt Împăratul iudeilor.»“

²²Pilat a răspuns: „Ce-am scris, am scris.“

²³Iar soldații, după ce L-au răstignit pe Isus, I-au luat hainele, le-au împărțit în patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat. I-au luat și cămașa, care era fără cusătură, fiind dintr-o singură țesătură de sus până

jos. ²⁴Așa că și-au zis unul altuia: „Să nu o rupem, ci mai bine să tragem la sorți pentru ea, să vedem a cui va fi“, pentru a se împlini Scriptura, care spune:

„Și-au împărțit hainele Mele între ei și au tras la sorți pentru îmbrăcămintea Mea.“

Psalmul 22.18

Asta deci au făcut soldații.

²⁵Lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui și sora mamei Lui; Maria, soția lui Clopa și Maria Magdalena. ²⁶Când a văzut-o Isus pe mama Lui și pe ucenicul pe care-l iubea stând în apropiere, i-a spus mamei Lui: „Femeie dragă, iată fiul tău!“ ²⁷Apoi i-a zis ucenicului: „Iată mama ta!“ Și din acel moment, ucenicul a luat-o la el acasă.

Moartea lui Isus

(Mt. 27.45-56; Mc. 15.33-41; Lc. 23.44-49)

²⁸Mai târziu, știind că totul s-a împlinit și ca să se îplinească Scriptura, Isus a spus: „Mi-e sete!“ ²⁹Era acolo un vas plin cu oțet, așa că au înmuiat un burete cu oțet, l-au pus pe o creangă de isop și I l-au ridicat la gură. ³⁰Și după ce a băut oțet, Isus a zis: „S-a sfârșit!“ Apoi Și-a plecat capul și a murit.

³¹Deoarece era ziua Pregătirii, și ca să nu rămână trupurile pe cruce de sabbat (căci acea zi de sabbat era o zi foarte importantă), iudeii i-au cerut lui Pilat să zdrobească picioarele celor răstigniți și să le fie luate trupurile de pe cruce. ³²Soldații au venit și i-au zdrobit picioarele primului tâlhar, apoi și pe ale celui alt care fusese răstignit cu El. ³³Însă, când au ajuns la Isus, au văzut că era deja mort și nu I-au zdrobit picioarele. ³⁴Totuși, unul dintre soldați L-a străpuns într-o parte cu sulita și imediat a curs de acolo sânge și apă. ³⁵(Cel care a văzut a mărturisit și mărturia lui este adevărată. El știe că spune adevărul pentru ca voi să credeți.) ³⁶Aceasta s-a întâmplat pentru a se împlini

Scriptura, care spune: „Nici unul din oasele Lui nu va fi rupt.“³⁷Un alt fragment din Scriptură spune: „Se vor uita la Cel pe care L-au străpuns.“

Înmormântarea lui Isus

(Mt. 27.57-61; Mc. 15.42-47; Lc. 23.50-56)

³⁸După aceea, Iosif din Arimateea i-a cerut lui Pilat permisiunea de a lua trupul lui Isus de pe cruce. Acesta era un ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de teama iudeilor. Pilat i-a dat permisiunea, așa că Iosif a venit și a dat trupul jos de pe cruce.³⁹A venit și Nicodim, cel care mai la început venise la Isus noaptea, aducând un amestec de smirnă și aloe care cântărea în jur de treizeci de litri.⁴⁰Au luat trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză, cu parfumuri, după obiceiul de înmormântare al iudeilor.⁴¹În locul unde fusese răstignit Isus era o grădină, iar în acea grădină era un mormânt nou, în care nu fusese îngropat nimeni.⁴²Fiindcă la iudei era ziua Pregătirii și pentru că mormântul era aproape, L-au pus pe Isus acolo.

Învierea lui Isus

(Mt. 28.1-10; Mc. 16.1-8; Lc. 24.1-12)

20 În prima zi a săptămânii, de-dimineață, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena s-a dus la mormânt și a văzut că piatra de la intrarea în mormânt fusese dată la o parte.²Atunci a alergat și s-a dus la Simon Petru și la celălalt ucenic pe care îl iubea Isus și le-a spus: „L-au luat pe Domnul nostru din mormânt și nu știm unde L-au pus!“

³Așa că Petru și celălalt ucenic au plecat și mergeau către mormânt.⁴Cei doi alergau împreună, doar că celălalt ucenic alerga mai repede ca Petru și a ajuns primul la mormânt.⁵S-a aplecat și a văzut fâșiile de pânză pe jos, însă nu a intrat înăuntru.⁶Simon Petru, care îl urma, a ajuns și a intrat în mormânt. A văzut fâșiile de pânză de pe jos⁷și ștergarul în care fusese

învelit capul lui Isus, care nu era cu fâșiile de pânză, ci împăturit într-un loc separat.⁸Apoi celălalt ucenic, care ajunsese primul la mormânt, a intrat și el, a văzut și a crezut.⁹(Până în acel moment, ei încă nu înțeleseseră din Scriptură că El trebuia să învie dintre cei morți.)

Isus Se arată Mariei Magdalena

(Mc. 16.9-11)

¹⁰Apoi ucenicii s-au întors acasă.¹¹Maria stătea afară lângă mormânt și plângea. Plângând, ea s-a aplecat să privească în mormânt.¹²Și a văzut doi îngeri îmbrăcați în alb stând acolo, unul la cap și celălalt la picioare, în locul unde fusese pus trupul lui Isus.

¹³Și i-au zis: „Femeie dragă, de ce plângi?“

Ea le-a răspuns: „Pentru că L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus.“¹⁴Când a spus aceasta, s-a întors și L-a văzut pe Isus stând acolo, cu toate că ea nu știa că este Isus.

¹⁵Isus i-a zis: „Femeie dragă, de ce plângi? Pe cine cauți?“

Crezând că este grădinarul, Maria I-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și-L voi lua eu.“

¹⁶Isus i-a zis: „Maria!“

Ea s-a întors și I-a zis în aramaică: *Rabuni!* (care înseamnă: „Învățătorule“).

¹⁷Și Isus i-a zis: „Nu Mă ține, căci nu M-am dus încă la Tatăl. Însă du-te la frații Mei și spune-le: «Mă duc la Tatăl Meu și al vostru, la Dumnezeu Meu și al vostru.»“

¹⁸Maria Magdalena s-a dus și le-a dat de veste ucenicilor: „L-am văzut pe Domnul!“, și le-a spus ce îi zisese Isus.

Isus Se arată ucenicilor

(Mt. 28.16-20; Mc. 16.14-18; Lc. 24.36-49)

¹⁹În seara aceleiași zile, prima zi a săptămânii, ușile locului unde se aflau ucenicii erau încuiate de frica iudeilor. Isus a venit și a stat în mijlocul lor, zicându-le: „Pacea fie cu

voi!“ ²⁰După ce a spus aceste cuvinte, le-a arătat mâinile și coasta Lui. Ucenicii erau bucușori să-L vadă pe Domnul.

²¹„Pacea fie cu voi!“, le-a zis din nou Isus. „Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.“ ²²După ce a vorbit astfel, a suflat peste ei și le-a zis: „Primiți Sfântul Duh!“ ²³Celor cărora le veți ierta păcatele, le vor fi iertate. Celor cărora nu le veți ierta păcatele, nu le vor fi iertate.“

Isus i Se arată lui Toma

²⁴Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, zis Geamănul, nu era cu ei când a venit Isus. ²⁵„L-am văzut pe Domnul!“, îi ziceau ceilalți ucenici. Însă el le-a zis: „Dacă nu voi vedea semnele cuielor în mâinile Lui și dacă nu-mi voi pune degetul pe semnele cuielor și mâna pe coasta Lui, nu voi crede!“

²⁶O săptămână mai târziu, ucenicii Săi erau din nou în casă și era și Toma cu ei. Isus a venit (chiar dacă ușile erau încuiate) și a stat în mijlocul lor, zicând: „Pacea fie cu voi!“ ²⁷Apoi i-a zis lui Toma: „Pune-ți degetul aici și uită-te la mâinile Mele! Întinde-ți mâna și pune-o pe coasta Mea! Nu te mai îndoi, ci crede!“ ²⁸„Domnul meu și Dumnezeuul meu!“, I-a răspuns Toma.

²⁹Isus i-a zis: „Crezi pentru că M-ai văzut? Fericiți sunt cei ce cred fără să vadă.“

De ce a scris Ioan această carte

³⁰Isus a mai făcut și alte semne de față cu ucenicii Săi, semne care nu sunt scrise în această carte. ³¹Dar aceste semne au fost scrise ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu și prin credință să aveți viață în Numele Lui.

Isus Se arată la șapte dintre ucenici

21

După aceea, Isus S-a arătat din nou ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei în felul

următor: ²Simon Petru, Toma (zis Geamănul), Natanael (din Cana Galileii), fiii lui Zebedei și alți doi ucenici ai Săi erau împreună. ³Simon Petru le-a zis: „Mă duc să pescuiesc.“ „Venim și noi cu tine!“, i-au zis ceilalți ucenici. Așa că au ieșit, s-au urcat într-o barcă, însă n-au prins nimic în noaptea aceea.

⁴A doua zi dimineața, Isus stătea pe țărm. Însă ucenicii nu știau că este Isus. ⁵„Băieți, aveți ceva pește?“, le-a zis Isus. Ei I-au răspuns: „Nu avem.“

⁶„Aruncați năvodul pe partea dreaptă a bărcii și veți găsi“, le-a zis El. Așa că l-au aruncat, dar nu mai puteau să-l scoată din cauza cantității mari de pește.

⁷Apoi ucenicul pe care îl iubea Isus i-a zis lui Petru: „Este Domnul!“ Când a auzit Simon că era Domnul, și-a legat haina de jur împrejur (fiindcă era dezbrăcat) și s-a aruncat în apă. ⁸Iar ceilalți ucenici au venit cu barca la țărm, trăgând năvodul cu pești (pentru că nu erau departe de țărm, ci doar la o sută de metri depărtare). ⁹Când au ajuns la țărm, au văzut acolo jăratice de carbuni, pești deasupra și pâine. ¹⁰„Aduceți câțiva dintre peștii pe care i-ați prins acum“, le-a zis Isus.

¹¹Simon Petru a urcat în barcă și a tras năvodul la țărm. Era plin cu pești mari: o sută cincizeci și trei de pești. Dar cu toate că erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt. ¹²Isus le-a spus: „Veniți și mâncați!“ Nici unul dintre ucenici nu a îndrăznit să-L întrebe: „Cine ești?“, pentru că ei știau că este Domnul. ¹³Isus S-a dus, a luat pâinea și le-a dat-o. La fel a făcut și cu peștele.

¹⁴Într-o zi, aceasta era a treia oară când li Se arăta Isus ucenicilor după ce fusese înviat dintre cei morți.

Isus îi vorbește lui Petru

¹⁵După ce au terminat de mâncat, Isus i-a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât

aceștia?”

Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, știi că Te iubesc.”

Isus i-a spus: „Ai grijă de mieluseii Mei!”

¹⁶I-a spus a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?”

Și Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, știi că Te iubesc.”

„Ai grijă de oile Mele!”, i-a spus Isus. Și i-a spus pentru a treia oară:

¹⁷„Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?”

Petru s-a întristat pentru că îl

întrebase și a treia oară: „Mă

iubești?”, așa că I-a spus: „Doamne,

Tu le știi pe toate: știi că Te iubesc!”

Isus i-a spus: „Ai grijă de oile

Mele! ¹⁸Îți spun adevărul: când erai

tânăr, te îmbrăcai singur și mergeai

unde doreai, însă când vei îmbătrâni,

îți vei întinde mâinile și altcineva te

va îmbrăca și te va duce unde nu vrei

să mergi.” ¹⁹(A spus aceste cuvinte ca

să arate cu ce fel de moarte avea să-L

slăvească Petru pe Dumnezeu.) După

ce a vorbit astfel, i-a zis lui Petru:

„Urmează-Mă!”

²⁰Petru s-a întors și l-a văzut venind din urmă pe ucenicul iubit de Isus (cel care în timpul cinei se aplecase spre pieptul lui Isus și spusese: „Doamne, cine este cel care Te va trăda?”).

²¹Când l-a văzut Petru, I-a spus lui Isus: „Doamne, dar cu el ce se va întâmpla?”

²²Isus i-a zis: „Dacă vreau ca el să rămână aici până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu urmează-Mă!”

²³Aceste cuvinte s-au răspândit printre frați, fiind interpretate că acel ucenic nu va muri niciodată. Însă Isus nu a spus că nu va muri, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”

²⁴El este ucenicul care depune mărturie despre aceste lucruri și care a scris acestea și noi știm că mărturia lui este adevărată.

²⁵Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus și dacă ar fi fost scrise, unul câte unul, cred că nu ar fi putut să încapă în această lume toate cărțile care s-ar fi scris.

Faptele

Apostolilor

1 Teofile, în prima mea carte ți-am scris despre tot ce a făcut și i-a învățat Isus pe oameni, de la început, ²până în ziua în care a fost ridicat la cer. Înainte de a fi înălțat la cer, Isus, prin Duhul Sfânt, le-a dat instrucțiuni apostolilor pe care-i alesese. ³După ce a murit, Isus S-a arătat apostolilor și a făcut multe lucruri pentru a le dovedi că era viu. Timp de patruzeci de zile, Isus a venit de multe ori la apostoli și le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu. ⁴Odată, când mânca împreună cu apostolii, Isus le-a spus: „Să nu plecați din Ierusalim. Așteptați împlinirea promisiunii Tatălui despre care ați auzit de la Mine. ⁵Ioan a botezat oamenii cu apă dar, peste puține zile, voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.“

Înălțarea lui Isus

⁶Când apostolii erau împreună cu Isus, L-au întrebat: „Doamne, acesta este timpul când vei da împărăția înapoi poporului Israel?“

⁷Isus le-a răspuns: „Tatăl este Acela care, prin autoritatea Sa, a hotărât timpurile și datele, iar voi nu le puteți ști. ⁸Dar când va veni Duhul Sfânt peste voi, veți primi putere. Atunci voi veți mărturisi despre Mine în Ierusalim, în toată Iudeea și Samaria și până la marginile pământului.“

⁹După ce a spus acestea, Isus a fost ridicat la cer sub privirile lor și un nor L-a ascuns de ochii lor. ¹⁰Apostolii se uitau după El, cum Se înălța spre cer, când, deodată, au apărut lângă ei doi oameni îmbrăcați în haine albe. ¹¹Cei doi oameni au spus: „Bărbați din Galileea, de ce stați aici și vă uitați spre cer? Acest Isus, care a fost luat

din mijlocul vostru și a fost ridicat la cer, Se va întoarce în același fel în care L-ați văzut plecând.“

Alegerea lui Matia

¹²Apoi, apostolii au coborât de pe Muntele Măslinilor (care este cam la un kilometru de Ierusalim) și s-au întors în Ierusalim. ¹³Când au ajuns, apostolii s-au dus în camera de sus a clădirii unde stăteau. Ei erau: Petru, Ioan, Iacov, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon, zis Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov.

¹⁴Toți aceștia erau uniți și se rugau împreună cu consecvență. Cu ei mai erau niște femei, printre care și Maria, mama lui Isus, și frații Lui.

¹⁵În zilele acelea, erau adunați acolo cam o sută douăzeci de credincioși. Petru s-a ridicat în picioare, în mijlocul lor, și a spus: ¹⁶„Fraților, în Scriptură este scris ceea ce a spus Duhul Sfânt despre Iuda cu mult timp în urmă, prin gura lui David. Iuda a fost unul dintre noi și i s-a încredințat o parte în această lucrare. El i-a condus pe cei care L-au prins pe Isus. Trebuia să se împlinească toate acestea.

¹⁸(Cu banii primiți pentru fapta lui cea rea, Iuda și-a cumpărat un ogor. Dar el a căzut cu capul în jos, corpul lui a plesnit și toate măruntaiele i-au ieșit afară. ¹⁹Toți locuitorii din Ierusalim au aflat ce s-a întâmplat; de aceea, ogorul acela a fost numit Acheldama, ceea ce în limba lor înseamnă «Ogorul sângelui».)

²⁰În cartea Psalmilor este scris, despre Iuda:

«Locuința lui să rămână pustie și nimeni să nu mai locuiască în ea.»

Și se mai spune:

«Slujba lui s-o ia altul.»

Psalmul 69.25

Psalmul 109.8

²¹Deci este nevoie să alegem pe unul dintre bărbații care au fost cu noi tot timpul cât Domnul Isus a fost printre noi, ²²cineva care a fost cu noi de când a început Ioan să boteze și până când El a fost luat dintre noi și care trebuie să devină martor, împreună cu noi, al învierii Lui.“

²³Ei au propus doi bărbați: pe Iosif, căruia i se spunea Barsaba (cunoscut și sub numele de Iust) și pe Matia. ²⁴Apostolii s-au rugat, spunând: „Doamne, Tu cunoști inimile tuturor. Arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales să primească această slujbă de apostol în locul lui Iuda, care a părăsit-o și s-a dus acolo unde e locul lui.“ ²⁶Apoi apostolii au tras la sorți și a căzut la sorți Matia, care a fost ales apostol, împreună cu ceilalți unsprezece.

Coborârea Duhului Sfânt

2 Când a venit ziua Cincizecimii, apostolii erau cu toții împreună în același loc. ²Deodată, a venit din cer un zgomot asemenea celui făcut de un vânt puternic. Zgomotul a umplut toată casa în care se adunaseră ei. ³Ucenicii au văzut ceva ca niște limbi de foc. Acestea s-au împărțit și s-au așezat pe fiecare dintre ei. ⁴Cu toții au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Ei au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul putere să vorbească. ⁵În Ierusalim se aflau în acele zile evrei evlavioși din toate țările lumii. ⁶Când s-a auzit zgomotul, s-a adunat o mulțime de oameni. Ei au fost foarte surprinși pentru că fiecare îi auzea pe apostoli vorbind în propria sa limbă. ⁷Ei erau foarte uluiți și spuneau cu uimire: „Oamenii aceștia care vorbesc nu sunt din Galileea? ⁸Atunci cum se face că îi auzim vorbind în limba fiecăruia

dintre noi? ⁹Sunt printre noi parți, mezi, elamiți; sunt și oameni din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont și Asia, ¹⁰din Frigia, Pamfilia, Egipt, din regiunea Libiei, lângă Cirena. Sunt aici vizitatori din Roma, ¹¹din Creta și din Arabia. Unii sunt iudei, alții au fost convertiți la iudaism. Dar cu toții îi auzim pe acești oameni vorbind în propria noastră limbă despre lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu.“ ¹²Toți oamenii erau uimiți și nu știau ce să creadă. Ei se întrebau: „Ce înseamnă acestea?“ ¹³Dar alții își băteau joc de apostoli și spuneau: „Au băut prea mult vin!“

Cuvântarea lui Petru

¹⁴Atunci Petru s-a sculat în picioare împreună cu ceilalți unsprezece apostoli. Petru și-a ridicat glasul și a zis: „Fraților iudei și voi, toți ceilalți locuitori din Ierusalim, ascultați-mă cu atenție! Lăsați-mă să vă explic ce se întâmplă. ¹⁵Acești oameni nu sunt beți, cum credeți voi. Este abia nouă dimineața! ¹⁶Ci, tot ce vedeți acum sunt lucrurile despre care a scris profetul Ioel:

¹⁷«Dumnezeu spune:
În zilele de pe urmă, voi turna Duhul Meu peste toți oamenii.

Fiii și fiicele voastre vor profeti, tinerii voștri vor avea viziuni, bătrânii voștri vor avea visuri.

¹⁸Da, în zilele acelea, voi turna Duhul Meu
peste slujitorii Mei, bărbați și femei, și ei vor profeti.

¹⁹Voi face să se vadă semne sus în cer și jos pe pământ: sânge, foc și nori de fum.

²⁰Soarele se va transforma în întuneric
și luna va deveni ca sângele.
Apoi va veni ziua Domnului, mare și plină de slavă.

²¹Atunci orice om
care se încrede în Domnul va fi

mântuit.»

Ioel 2.28-32

²²Frați iudei, ascultați cuvintele mele: Isus din Nazaret a fost un om deosebit. Dumnezeu v-a dovedit acest lucru prin faptele puternice, minunile și semnele pe care le-a făcut printre voi prin El, după cum bine știți. ²³Acest om v-a fost dat vouă, așa cum Dumnezeu știa că se va întâmpla și cum a fost planul Lui să se întâmple. Însă, cu ajutorul oamenilor răi, voi L-ați omorât, răstignindu-L pe cruce. ²⁴Dar Dumnezeu L-a înviat pe Isus și L-a eliberat de lanțurile morții. Moartea nu L-a mai putut ține în strânsoarea sa. ²⁵Despre El, David spune:

«L-am văzut tot timpul pe Domnul înaintea mea.

Pentru că El este la dreapta mea, eu voi fi mereu în siguranță.

²⁶De aceea inima mea este veselă și gura mea vorbește cu bucurie. Chiar și trupul meu va trăi cu speranță.

²⁷Căci Tu nu mă vei părăsi în Locuința morților.

Nu vei lăsa trupul Sfântului Tău să putrezească în mormânt.

²⁸Tu mi-ai arătat căile vieții mele și prezența Ta mă va umple de bucurie.»

Psalmul 16.8-11

²⁹Fraților, despre strămoșul nostru David vă pot spune cu încredere că a murit și a fost îngropat. Mormântul lui este și astăzi aici, în mijlocul nostru. ³⁰Dar David a fost un profet și știa că Dumnezeu îi promisese prin jurământ că va pune pe tronul lui pe unul dintre descendenții săi. ³¹Privind spre viitor, David a vorbit despre învierea lui Cristos. El a scris:

«El nu va fi lăsat în Locuința Morților, iar trupul Lui nu va ajunge să putrezească.»

³²Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înviat din morți, și noi toți suntem martori că acest lucru s-a întâmplat. ³³Fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu, El a primit de la Tatăl Duhul Sfânt, care

fusesse promis și L-a revărsat prin ceea ce vedeți și auziți acum. ³⁴Căci nu David a fost cel care s-a suit la ceruri. El însuși a spus:

«Domnul a spus Domnului meu: Așează-Te la dreapta Mea,

³⁵până când îi voi pune pe dușmanii Tăi sub picioarele Tale.»

Psalmul 110.1

³⁶Deci tot poporul Israel să știe cu siguranță că pe acest Isus, pe care voi L-ați răstignit, Dumnezeu L-a făcut Domn și Cristos.“

³⁷Când au auzit aceste cuvinte, oamenii au fost străpunși în inimă. Ei le-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce ar trebui să facem?“

³⁸Petru le-a răspuns: „Schimbați-vă inima și viața și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor. Și veți primi darul Duhului Sfânt. ³⁹Căci această promisiune este pentru voi dar și pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum. Este pentru toți cei pe care Domnul Dumnezeu îi va chema la El.“

⁴⁰Și cu multe alte cuvinte, Petru i-a avertizat și i-a rugat: „Salvați-vă de pedeapsa care o așteaptă pe această generație depravată!“ ⁴¹Oamenii care au primit cuvintele lui Petru au fost botezați. În ziua aceea, aproape trei mii de oameni s-au adăugat grupului de credincioși. ⁴²Ei continuau cu consecvență să învețe de la apostoli, să aibă părtășie unii cu alții, să mănânce împreună și să se roage împreună.

Credincioșii împart între ei tot ce au

⁴³Apostolii făceau multe minuni și semne și toți oamenii erau plini de teamă și venerație pentru Dumnezeu. ⁴⁴Toți credincioșii erau împreună și împărțeau între ei tot ce aveau. ⁴⁵Ei și-au vândut pământurile și lucrurile pe care le aveau, iar banii i-au împărțit la toți, după cum avea fiecare nevoie. ⁴⁶În fiecare zi, toți cu

același gând, se întâlneau la Templu și mâncau împreună în casele lor. Ei împărțeau hrana între ei cu bucurie și cu inimi sincere. ⁴⁷Ei Îl laudau pe Dumnezeu și erau pe placul întregului popor. Mulți oameni erau mântuiți în fiecare zi și Domnul îi adăuga pe aceștia grupului de credincioși.

Petru vindecă un infirm

3 Într-o zi, Petru și Ioan au mers la Templu. Era ora trei după-amiază, ora rugăciunii. ²Un om care era infirm din naștere era purtat pe brațe. Cei ce-l duceau îl lăsau în fiecare zi lângă una din porțile Templului, numită Poarta Frumoasă. Ei îl lăsau acolo ca să cerșească de la cei ce intrau în Templu. ³El i-a văzut pe Petru și Ioan pregătindu-se să intre în Templu și le-a cerut bani. ⁴Petru și Ioan s-au uitat drept la el și i-au spus: „Uită-te la noi!” ⁵Omul s-a uitat la ei, așteptându-se să primească ceva din mâna lor. ⁶Dar Petru i-a spus: „Nu am nici aur, nici argint, dar îți voi da ceea ce am. În Numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă!” ⁷Și Petru l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat. În acel moment, picioarele și gleznele lui au devenit puternice, ⁸iar omul a sărit în picioare și a început să meargă. El a intrat în Templu împreună cu Petru și Ioan, mergând și sărind în sus de bucurie și laudându-L pe Dumnezeu. ⁹Toți oamenii l-au văzut mergând și laudându-L pe Dumnezeu. ¹⁰Ei l-au recunoscut pe omul care stătea și cerșea lângă Poarta Frumoasă a Templului. Toți au fost cuprinși de uimire și se minunau de ce i se întâmplase.

Cuvântarea lui Petru

¹¹Pe când omul încă se mai ținea după Petru și Ioan, mulțimea mirată a alergat la ei, în Pridvorul lui Solomon. ¹²Când a văzut lucrul acesta, Petru le-a spus oamenilor: „Frați iudei, de ce sunteți surprinși de acest lucru? De ce vă uitați la noi de parcă am fi folosit puterea sau evlavia noastră pentru a-l

face pe acest om să meargă? ¹³Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeuul strămoșilor noștri a făcut-o! El a dat slavă Slujitorului Său Isus, pe care L-ați dat spre a fi omorât. Voi L-ați respins când Isus era înaintea lui Pilat și Pilat vroia să-L elibereze. ¹⁴L-ați respins pe Cel Sfânt și Drept și ați cerut ca un ucigaș să fie eliberat pentru voi. ¹⁵Voi L-ați omorât pe Cel ce arată oamenilor drumul spre viață, dar Dumnezeu L-a înviat din morți. Noi suntem martori că acest lucru s-a întâmplat. ¹⁶Puterea lui Isus este cea care l-a vindecat pe acest om infirm pe care îl vedeți și îl cunoașteți. Acest om a fost pe deplin vindecat prin credința în puterea lui Isus. ¹⁷Fraților, știu că ați făcut aceste lucruri fără să știți ce faceți, după cum au făcut și conducătorii voștri. ¹⁸Dar Dumnezeu a împlinit astfel ceea ce El vestise dinainte prin toți profeții. Dumnezeu a spus că Cristosul Său urma să sufere. ¹⁹Deci trebuie să vă schimbați modul de gândire și atitudinea față de Dumnezeu. Întoarceți-vă la El, pentru ca păcatele voastre să fie iertate. ²⁰Atunci Domnul vă va da vremuri de odihnă spirituală și Îl va trimite pe Isus, Cel pe care El L-a ales să fie pentru voi Cristosul. ²¹Dar Isus trebuie să rămână în ceruri până când toate lucrurile despre care a vorbit Dumnezeu cu mult timp în urmă prin sfinții Săi profeți vor fi reînnoite. ²²Căci Moise a spus: «Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica un Profet ca mine chiar din mijlocul poporului vostru. Să ascultați de El în tot ce vă va spune! ²³Cine nu va asculta de acel Profet va fi nimicit din mijlocul poporului lui Dumnezeu. » ²⁴De asemenea, Samuel și toți profeții care au venit după el și care au vorbit au prezis aceste lucruri. ²⁵Voi sunteți moștenitorii profeților și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri.

Dumnezeu i-a spus lui Avraam: «Prin urmașii tăi vor fi binecuvântate toate popoarele pământului.»²⁶După ce Dumnezeu L-a înviat pe Slujitorul Lui, El L-a trimis întâi la voi să vă binecuvânteze, făcându-vă, pe fiecare dintre voi, să renunțați la faptele voastre rele.“

Petru și Ioan înaintea Sinedriului

În timp ce Petru și Ioan vorbeau
4 oamenilor, câțiva preoți, șeful gărzilor de la Templu și câțiva saducheii au venit la ei.²Ei erau supărați din cauză că, învățându-i pe oameni despre Isus, Petru și Ioan afirmau că morții vor învia.³Atunci i-au arestat și i-au ținut în închisoare până a doua zi, căci era deja seară.⁴Dar mulți dintre cei care au auzit mesajul lor au crezut și numărul credincioșilor a crescut la circa cinci mii.

⁵În ziua următoare, conducătorii iudei, bătrânii și învățătorii Legii s-au adunat la Ierusalim.⁶Acolo se aflau și marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți cei care proveneau din familia marilor preoți.⁷Ei i-au adus pe Petru și Ioan, i-au pus în mijlocul lor și au început să-i întrebe: „Cu ce putere și cu a cui autoritate ai vindecat acest om infirm?“

⁸Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a spus: „Conducători ai poporului și bătrâni ai lui Israel! ⁹Ne întrebați astăzi despre binele pe care i l-am făcut acestui om infirm și cum a fost acesta vindecat.¹⁰Voi și tot poporul Israel trebuie să știți aceasta: am făcut-o cu puterea lui Isus Cristos din Nazaret, Cel pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți. Mulțumită lui Isus acest om stă înaintea voastră pe deplin sănătos.¹¹Isus este

«Piatra pe care voi, zidarii, ați respins-o, dar care a devenit piatra cea mai importantă a clădirii.»

Psalmul 118.22

¹²Isus este singurul care poate să

mântuiască . Numele Lui este singura putere dată omenirii prin care putem fi mântuiți.“

¹³Conducătorii iudei și-au dat seama că Petru și Ioan erau oameni simpli, fără școală, dar i-au văzut vorbind cu îndrăzneală, și aceasta i-a uimit. Apoi și-au dat seama că Petru și Ioan fuseseră cu Isus.¹⁴Și nu au putut să spună nimic pentru că omul care fusese vindecat era chiar acolo, cu ei.¹⁵Conducătorii iudei le-au poruncit să iasă puțin afară. Apoi au vorbit între ei:¹⁶„Ce să facem cu acești oameni? Toți locuitorii din Ierusalim știu că au făcut o mare minune, iar noi nu putem nega acest lucru.¹⁷Putem în schimb să-i amenințăm, cerându-le să nu mai vorbească și altora despre Isus, astfel încât vestea aceasta să nu se răspândească mai departe printre oameni.“

¹⁸Conducătorii iudei i-au chemat pe apostoli înăuntru și le-au poruncit să nu mai spună nimic și să nu mai învețe pe oameni în Numele lui Isus.¹⁹Dar Petru și Ioan le-au răspuns: „Voi ce credeți că este drept să facem înaintea lui Dumnezeu: să ascultăm de voi sau de El? ²⁰Căci este cu neputință să nu vorbim despre ceea ce am văzut și am auzit.“

²¹Conducătorii iudei nu știau cum să-i pedepsească pe apostoli, pentru că toți oamenii îl laudau pe Dumnezeu pentru ce se întâmplase. (Omul care fusese vindecat prin această minune avea mai mult de patruzeci de ani.) Așa că ei i-au amenințat din nou pe apostoli; apoi i-au lăsat să plece.

Rugăciunea celor credincioși

²³După ce li s-a dat drumul, Petru și Ioan s-au întors la ai lor și le-au povestit tot ce le spusese marii preoți și conducătorii bătrâni.²⁴Când a auzit grupul de credincioși aceste lucruri, s-au rugat cu toții, într-un gând, lui Dumnezeu: „Stăpâne, Tu ai făcut cerul, pământul, mările și tot ce este în ele.²⁵Strămoșul nostru, David,

slujitorul Tău, cu ajutorul Duhului Sfânt, a scris:

«Pentru ce strigă națiunile, și de ce fac popoarele lumii planuri zadarnice împotriva Mea?

²⁶Împărații lumii s-au pregătit de luptă și toți conducătorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Cristosului Său.»

Psalmul 2.1-2

²⁷Da, aceasta s-a întâmplat când Irod și Pilat din Pont s-au unit cu neevreii și cu poporul Israel împotriva Slujitorului Tău cel sfânt, Isus, pe care Tu L-ai ales să fie Cristosul. ²⁸Ei s-au unit ca să facă ceea ce Tu, prin puterea și voia Ta, hotărâseși mai dinainte că se va întâmpla. ²⁹Ascultă, Doamne, acum amenințările lor și dă putere slujitorilor Tăi să proclame Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala ³⁰în timp ce îi vindeci pe cei bolnavi și se fac semne și minuni în Numele Slujitorului Tău cel sfânt, Isus. “

³¹Când au terminat rugăciunea, locul unde erau adunați s-a cutremurat. Cu toții au fost umpluți cu Duhul Sfânt și proclamau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Dragostea credincioșilor

³²Toți credincioșii gândeau și simțeau la fel. Nici unul nu spunea că lucrurile sale erau doar ale lui, ci împărțeau totul între ei. ³³Apostolii mărturiseau cu putere despre învierea Domnului Isus. Și Dumnezeu îi binecuvânta pe toți. ³⁴Nimeni dintre cei credincioși nu ducea lipsă de ceva, căci cei care aveau case sau pământuri le vindeau. ³⁵Banii obținuți astfel îi aduceau apostolilor și erau împărțiți astfel încât fiecare să aibă cele necesare.

³⁶Unul dintre credincioși se numea Iosif, dar apostolii i-au spus Barnaba (nume care, tradus, înseamnă „fiul mângâierii”). El era levit și se născuse în Cipru. ³⁷Iosif avea un ogor. El l-a vândut, apoi a adus banii și i-a dat apostolilor.

Anania și Safira

Un om pe nume Anania, **5** împreună cu soția lui, Safira, a vândut o bucată de pământ. ²El a păstrat pentru sine o parte din bani, cu știrea soției și o parte a dus-o apostolilor. ³Atunci Petru i-a spus: „Anania, de ce l-ai lăsat pe Satan să-ți umple inima ca să minți pe Duhul Sfânt? De ce ai păstrat o parte din bani pentru tine? ⁴Înainte de a-l vinde, pământul era al tău. Iar după ce l-ai vândut puteai să faci orice ai fi vrut cu banii. De ce te-ai gândit la un lucru atât de rău? Pe Dumnezeu L-ai mințit, nu pe noi, oamenii.” ⁵Auzind aceste cuvinte, Anania a căzut la pământ și a murit. Câțiva tineri au venit și i-au înfășurat trupul, apoi l-au dus și l-au îngropat. Toți oamenii care au auzit despre cele întâmplate au fost cuprinși de frică.

⁷Cam după trei ore, a venit soția lui Anania, fără să știe ce se întâmplase. ⁸Petru a întrebat-o:

„Spune-mi, cu atâta ai vândut ogorul?”

Safira a răspuns: „Da, cu atâta.”

⁹Atunci Petru i-a spus: „De ce v-ați înțeles amândoi să puneți la încercare Duhul Domnului? Auzi la ușă niște pași? Sunt oamenii care l-au îngropat pe soțul tău. La fel te vor duce și pe tine!” ¹⁰În acel moment, Safira a căzut la picioarele lui și a murit. Tinerii au intrat și au găsit-o moartă. Atunci au dus-o și pe ea și au îngropat-o lângă soțul ei. ¹¹Întreaga adunare și ceilalți oameni care au auzit despre aceste lucruri au fost cuprinși de frică.

Apostolii vindecă mulți oameni

¹²Multe semne și minuni au fost făcute printre oameni de către apostoli. Credincioșii se întâlneau cu toții într-un gând în Pridvorul lui Solomon. ¹³Nici unul dintre ceilalți oameni nu îndrăzneau să li se alăture, dar cu toții îi laudau. ¹⁴Din ce în ce mai mulți oameni credeau în Domnul. Mulți bărbați și femei au fost adăugați

la grupul de credincioși. ¹⁵Atunci oamenii și-au adus bolnavii în stradă, pe paturi și pe așternuturi, sperând ca măcar umbra lui Petru să cadă peste ei, când va trece el pe acolo. ¹⁶Mulțimi de oameni au venit în Ierusalim din așezările din împrejurimi. Ei îi aduceau cu ei pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri rele și toți erau vindecați.

Apostolii sunt persecutați

¹⁷Marele preot și cei apropiați lui, cei din grupul saducheilor, au fost cuprinși de invidie. ¹⁸Ei au pus mâna pe apostoli și i-au aruncat în închisoare. ¹⁹Dar, în timpul nopții, un înger al Domnului a deschis ușile închisorii. El i-a condus afară pe apostoli și le-a spus: ²⁰„Duceți-vă, stați în Templu și spuneți oamenilor totul despre această viață nouă în Isus.“ ²¹Când au auzit aceste cuvinte, apostolii au intrat dis-de-diminează în Templu și au început să-i învețe pe oameni.

Când marele preot și apropiații lui au venit la Templu, ei au convocat o întâlnire a Sinedriului și a întregii adunări a bătrânilor poporului Israel. Apoi ei au trimis câțiva soldați la închisoare pentru a-i aduce pe apostoli. ²²Când aceștia au ajuns la închisoare, nu i-au găsit înăuntru pe apostoli. Soldații s-au întors și au spus ce se întâmplase: ²³„Am găsit închisoarea bine încuiată, în toată siguranța și gărzile stând la uși; dar când am intrat, nu am găsit pe nimeni înăuntru.“ ²⁴Când au auzit aceste cuvinte, căpitanul gărzilor de la Templu, precum și preoții cei mai de seamă au fost nedumeriți și se întrebau ce se putuse întâmpla cu ei. ²⁵Atunci cineva a intrat și le-a spus: „Cei pe care i-ați închis stau acum în Templu și îi învață pe oameni.“ ²⁶Atunci căpitanul a plecat cu soldații lui și i-a adus înapoi pe apostoli, dar nu cu forța, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de popor.

²⁷Soldații i-au adus pe apostoli înaintea Sinedriului. Marele preot le-a cerut socoteală, vorbindu-le astfel: ²⁸„V-am poruncit anume să nu mai învățați pe nimeni despre acest om. Cu toate acestea, voi ați umplut tot Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să dați vina pe noi pentru moartea acestui om.“

²⁹Petru și ceilalți apostoli au răspuns: „Noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu, nu de oameni. ³⁰Voi L-ați omorât pe Isus, răstignindu-L pe cruce, însă Dumnezeuul strămoșilor noștri L-a înviat dintre cei morți. ³¹El L-a înălțat pe Isus la dreapta Lui și L-a făcut Prințul și Mântuitorul nostru. El a făcut aceasta pentru ca să dea poporului Israel prilejul să se întoarcă de la păcatele lor, să se întoarcă la Dumnezeu pentru ca păcatele lor să fie iertate. ³²Noi am văzut aceste lucruri și suntem martori. La fel este și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu L-a dat celor ce ascultă de El.“

³³Când cei din Sinedriu au auzit aceasta, s-au infuriat și au vrut să-i omoare pe apostoli. ³⁴Dar un fariseu, pe nume Gamaliel, învățător al Legii foarte respectat de oameni, s-a ridicat în picioare. El a poruncit ca apostolii să fie scoși afară pentru puțin timp. ³⁵Atunci el le-a spus: „Bărbați iudei, gândiți-vă cu grijă la ce aveți de gând să le faceți acestor oameni! ³⁶Nu cu mult timp în urmă a venit Teuda, pretinzând că este o persoană importantă. I s-au alăturat cam patru sute de bărbați. El a fost ucis, iar cei care îl urmaseră au fost împrăștiți și nimic nu s-a ales din mișcarea lor. ³⁷După el, în vremea recensământului, a apărut Iuda, din Galileea. Și el a reușit să-i atragă pe unii din popor de partea sa. Dar și el a fost omorât, iar cei care îl urmaseră au fost împrăștiți. ³⁸Acum vă spun: stați departe de oamenii aceștia și lăsați-i în pace! Dacă planul lor vine de la oameni, va da greș. ³⁹Dar dacă vine de la Dumnezeu, nu-l veți putea

distruge. Și s-ar putea chiar să descoperiți că luptați împotriva lui Dumnezeu Însuși.”

Cei din Sinedriu i-au urmat sfatul.⁴⁰ Ei i-au chemat înăuntru pe apostoli și au pus să fie biciuiți, le-au poruncit să nu mai vorbească oamenilor despre Isus, apoi le-au dat drumul.⁴¹ Apostolii au plecat dinaintea Sinedriului bucuroși că au fost considerați demni de a fi batjocoriți pentru Numele lui Isus.⁴² Dar ei nu au încetat să-i învețe pe oameni. În fiecare zi se duceau în Templu și în casele oamenilor și le spuneau Vestea Bună că Isus este Cristosul.

Cei șapte slujitori

Numărul ucenicilor lui Isus creștea mult în zilele acelea. Dar între credincioșii vorbitori de limbă greacă și ceilalți credincioși evrei au apărut neînțelegeri. Credincioșii evrei care vorbeau limba greacă se plâneau că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor zilnice.² Cei doisprezece ucenici i-au adunat pe toți credincioșii și le-au spus: „Nu este bine ca noi să neglijăm predicarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru a ajuta la împărțirea hranei.”³ Fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cunoscuți a fi oameni buni, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune. Le vom da lor în grijă această sarcină.⁴ Iar noi vom putea să petrecem tot timpul rugându-ne și proclamând oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu.”

⁵Tot grupul a acceptat cu bucurie această idee. Ei i-au ales pe aceștia șapte: Ștefan (un bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt), Filip, Prohor, Nicanor, Timon, Parmena și Nicolae (un bărbat din Antiohia care devenise iudeu).⁶ Apoi i-au adus pe aceștia înaintea apostolilor. Apostolii s-au rugat și și-au pus mâinile peste acești oameni.

Ștefan este acuzat

⁷Mesajul lui Dumnezeu s-a răspândit

și numărul ucenicilor din Ierusalim a crescut foarte mult. Chiar și un mare număr de preoți au crezut și au ascultat de acest mesaj.

⁸Ștefan era un om plin de har și de putere. Dumnezeu l-a binecuvântat pe Ștefan și i-a dat putere să facă în mijlocul oamenilor minuni mari și semne miraculoase.⁹ Dar câțiva iudei din sinagoga numită Sinagoga Sclavilor Eliberați erau împotriva lui Ștefan. Unii dintre ei erau din Cirena, alții din Alexandria, Cilicia sau Asia. Ei au început să se certe cu Ștefan.¹⁰ Dar Duhul îl ajuta pe Ștefan să vorbească cu înțelepciune și acei iudei nu l-au putut contrazice.¹¹ Atunci ei au aranjat în secret ca niște oameni să spună: „L-am auzit pe Ștefan spunând lucruri rele despre Moise și despre Dumnezeu.”¹² Astfel i-au stârnit pe oameni, pe conducători și pe învățătorii Legii. Aceștia au venit, l-au prins pe Ștefan și l-au dus înaintea Sinedriului.¹³ Ei au adus martori mincinoși care au spus: „Omul acesta nu se oprește niciodată din a spune lucruri rele despre acest loc sfânt și despre Lege.”¹⁴ L-am auzit spunând că Isus din Nazaret va distruge acest Templu și că El va schimba obiceiurile lăsate de Moise.”¹⁵ Toți cei care erau în Sinedriu se uitau cu atenție la Ștefan și au văzut că fața lui arăta ca fața unui înger.

Cuvântarea lui Ștefan

7 Atunci marele preot l-a întrebat pe Ștefan: „E adevărat?”² Ștefan a răspuns: „Fraților și părinților, ascultați-mă! Dumnezeuul slavei S-a arătat strămoșului nostru Avraam când se afla încă în Mesopotamia, înainte ca el să se mute în Haran.”³ Și Dumnezeu i-a spus: «Lasă-ți țara și poporul și du-te în ținutul pe care ți-l voi arăta Eu.»⁴ Și Avraam a plecat din țara caldeenilor și s-a stabilit în Haran. După ce tatăl său a murit, Dumnezeu l-a adus să trăiască aici, pe locul unde trăiți voi acum.⁵ Dar

Dumnezeu nu i-a dat lui Avraam în stăpânire nici măcar o palmă de pământ din acest ținut. Deși pe vremea aceea Avraam nu avea copii, Dumnezeu a promis că îi va da acel ținut în stăpânire, să fie al lui și al urmașilor lui. ⁶Și Dumnezeu i-a zis: «Urmașii tăi vor locui într-o țară străină. Cei de acolo îi vor face sclavi și îi vor asupri timp de patru sute de ani. ⁷Dar Eu voi pedepsi poporul care îi va face sclavi.» Și Dumnezeu a mai spus: «După aceea vor pleca din acel ținut și Mi se vor închina în locul acesta.» ⁸Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam, iar semnul acestui legământ a fost circumcizia. Apoi Avraam a avut un fiu, pe Isaac, și l-a circumcis în ziua a opta de la naștere; apoi Isaac, pe Iacov și Iacov, pe cei doisprezece patriarhi. ⁹Patriarhii au fost geloși pe Iosif și l-au vândut să fie sclav în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el ¹⁰și l-a scăpat din toate necazurile. El i-a dat lui Iosif înțelepciune și l-a ajutat să fie pe placul faraonului, împăratul Egiptului. Și faraonul l-a făcut pe Iosif guvernator în Egipt și chiar conducător al celor din casa lui. ¹¹Apoi a venit o mare foamete peste toată țara Egiptului și peste Canaan și oamenii au suferit mult. Strămoșii noștri nu puteau găsi nimic de mâncat. ¹²Când Iacov a auzit că în Egipt se găsește grâu, i-a trimis acolo pe strămoșii noștri. Acesta a fost primul lor drum acolo. ¹³Când s-au dus în Egipt pentru a doua oară, Iosif le-a spus fraților săi cine era. Iar faraonul i-a cunoscut pe toți cei din familia lui Iosif. ¹⁴Apoi Iosif a trimis niște oameni să-l aducă și pe tatăl său, Iacov și pe toate rudele, în total șaptezeci și cinci de persoane. ¹⁵Atunci Iacov s-a dus în Egipt. Și el și fiii lui au trăit acolo până la moarte. ¹⁶Mai târziu, trupurile lor au fost mutate la Sihem. Acolo au fost puse în mormântul pe care Avraam îl cumpărase cu o sumă de bani de la fiii lui Emor.

¹⁷Când s-a apropiat timpul ca promisiunea pe care i-o făcuse Dumnezeu lui Avraam să se îplinească, numărul evreilor din Egipt a crescut foarte mult. ¹⁸Atunci a venit un alt împărat să domnească în Egipt, împărat care nu-l cunoștea pe Iosif. ¹⁹Noul împărat a profitat cu viclenie de poporul nostru și i-a asuprit pe strămoșii noștri. El i-a obligat să-și abandoneze copiii, pentru ca aceștia să moară. ²⁰Atunci s-a născut Moise. El era un copil deosebit înaintea lui Dumnezeu. Timp de trei luni, el a crescut în casa tatălui său. ²¹Când Moise a fost abandonat, fiica faraonului l-a luat la ea și l-a crescut ca pe propriul ei fiu. ²²Moise a fost educat în toată înțelepciunea egiptenilor și era plin de putere în cuvânt și în faptă. ²³Când a împlinit patruzeci de ani, el s-a hotărât să-și viziteze frații, pe fiii lui Israel. ²⁴Moise a văzut un egiptean purtându-se rău cu un bărbat israelit. Atunci el i-a luat apărarea bărbatului israelit și l-a omorât pe egiptean. ²⁵Moise a crezut că frații lui vor înțelege că Dumnezeu îl folosea ca să îi elibereze, dar ei nu au înțeles. ²⁶A doua zi, când i-a văzut pe unii dintre ei bătându-se, Moise a intervenit și a încercat să-i împace. El le-a spus: «Voi sunteți frați. De ce vă purtați urât unul cu celălalt?» ²⁷Dar cel care începuse cearta l-a împins pe Moise deoparte și l-a întrebat: «Cine te-a pus pe tine conducător și judecător între noi?» ²⁸Vrei să mă uci și pe mine așa cum l-ai ucis ieri pe egipteanul acela?» ²⁹Când a auzit aceasta, Moise a fugit din Egipt și s-a dus să locuiască într-un ținut străin, în Madian. Cât timp a locuit în Madian, Moise a avut doi fii. ³⁰După patruzeci de ani, când Moise se afla în deșertul de lângă muntele Sinai i s-a arătat un înger în flacăra unui rug aprins. ³¹Moise a fost foarte uimit când a văzut lucrul acesta. Când s-a apropiat de rug pentru a vedea

mai bine, a auzit vocea Domnului: ³²«Eu sunt Dumnezeuul strămoșilor tăi, Dumnezeuul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov.» Moise tremura de frică și nu îndrăzneă să se uite. ³³Atunci Domnul i-a spus: «Scoate-ți sandalele din picioare, pentru că pământul pe care stai este pământ sfânt. ³⁴M-am uitat și am văzut cât de mult suferă poporul Meu în Egipt, i-am auzit suspinând și am coborât pentru a-i elibera. Acum vino, te voi trimite în Egipt.»

³⁵Acesta este Moise, omul pe care ei nu l-au vrut și căruia i-au spus: «Cine te-a pus pe tine conducător și judecător?» El este cel pe care Dumnezeu, prin îngerul care i s-a arătat în rug, l-a trimis să fie conducător și eliberator. ³⁶Moise i-a scos din Egipt. El a făcut multe semne și minuni în Egipt, apoi la Marea Roșie și după aceea în pustie, timp de patruzeci de ani. ³⁷Este același Moise care a spus poporului Israel: «Dumnezeu vă va trimite un Profet ca mine, venit din mijlocul poporului nostru.» ³⁸El este același Moise care a fost la adunarea din pustie împreună cu îngerul care i-a vorbit pe Muntele Sinai și cu strămoșii noștri. Moise a primit de la Dumnezeu cuvinte dătătoare de viață, pentru a ni le da nouă.

³⁹Dar strămoșii noștri nu au vrut să-l asculte. Ei l-au respins pe Moise și au vrut să se întoarcă în Egipt. ⁴⁰Și i-au spus lui Aaron: «Nu știm ce s-a întâmplat cu Moise, cel care ne-a scos din Egipt. Fă-ne niște dumnezei care să meargă înaintea noastră și să ne arate drumul.» ⁴¹Și atunci, oamenii au făcut un idol sub forma unui vițel. Ei au adus jertfe acestui idol și s-au bucurat de ceea ce făcuseră cu mâinile lor. ⁴²Dar Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a lăsat să se închine mulțimii de dumnezei falși din cer. În cartea profeților, Dumnezeu spune:

«Popor israelit,
nu Mie Mi-ați adus voi vite
înjunghiate și jertfe

timp de patruzeci de ani în pustie.

⁴³Voi ați purtat cortul lui Moloh și steaua zeului Remfan. Aceștia sunt idoli pe care vi i-ați făcut pentru a vă închina lor. De aceea vă voi alunga de aici, dincolo de Babilon.»

Amos 5.25-27

⁴⁴Strămoșii noștri au avut cu ei în pustie Cortul mărturiei. Acest cort a fost făcut așa cum Acela care îi vorbea lui Moise i-a spus să-l facă, potrivit cu modelul pe care îl văzuse. ⁴⁵Strămoșii noștri, primindu-l, l-au adus cu ei când, sub comanda lui Iosua, au luat în stăpânire țara de la popoarele pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea strămoșilor noștri; și așa a rămas până în timpul lui David. ⁴⁶David s-a bucurat de trecere înaintea lui Dumnezeu și a cerut să fie lăsat să-l construiască un templu Dumnezeului lui Iacov. ⁴⁷Dar Solomon a fost acela care l-a construit o casă.

⁴⁸Însă Cel Preaînalt nu locuiește în case făcute de mâinile oamenilor. După cum spune profetul:

⁴⁹«Domnul spune:

‘Cerul este tronul Meu
și pământul este locul pe care-Mi odihnesc picioarele.
Ce fel de casă Îmi veți construi voi
Mie?’

Care este locul unde să Mă odihnesc?

⁵⁰Nu sunt Eu Cel ce a creat toate acestea?’»

Isaia 66.1-2

⁵¹Ștefan a continuat: „Oameni încăpățânați! V-ați înștrăinat, în inima voastră, de Dumnezeu. Voi nu ascultați de Dumnezeu. Întotdeauna vă împotriviți față de ceea ce vă spune Duhul Sfânt. Sunteți la fel ca strămoșii voștri. ⁵²A existat vreun profet care să nu fie persecutat de strămoșii voștri? Ei i-au omorât chiar și pe profeții care au anunțat cu mult timp în urmă venirea Celui Drept. Iar acum voi ați ajutat să fie prins și L-ați omorât. ⁵³Voi sunteți cei care au primit Legea lui Moise, lege care v-a fost adusă de îngeri, dar voi nu ați

ascultat de ea!“

Omorârea lui Ștefan

⁵⁴Când au auzit conducătorii iudei aceste cuvinte au fost atât de furioși încât scrâșneau din dinți de mânie împotriva lui. ⁵⁵Dar Ștefan era plin de Duhul Sfânt. El și-a ridicat ochii spre cer și a văzut slava lui Dumnezeu și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu. ⁵⁶Și a spus: „Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând la dreapta lui Dumnezeu.“

⁵⁷Atunci conducătorii iudei au început să strige, și-au acoperit urechile și s-au năpustit cu toții asupra lui Ștefan. ⁵⁸Ei l-au târât afară din cetate și au început să arunce cu pietre în el. Oamenii care depuseseră mărturie împotriva lui Ștefan și-au lăsat hainele la picioarele unui tânăr pe nume Saul. ⁵⁹În timp ce oamenii aruncau cu pietre în el, Ștefan se ruga, spunând: „Doamne Isuse, primește duhul meu!“ ⁶⁰Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas puternic: „Doamne, nu-i învinui de păcatul acesta!“ După ce a spus aceste cuvinte, Ștefan a murit.

Persecuția celor credincioși

Saul a fost de acord cu **8** omorârea lui Ștefan. În ziua aceea, a început o mare persecuție împotriva Bisericii din Ierusalim. Toți credincioșii, în afară de apostoli, au fost împrăștiți prin tot ținutul Iudeii și al Samariei. ²Niște bărbați temători de Dumnezeu l-au îngropat pe Ștefan și au plâns mult după el. ³Saul a început să distrugă Biserica. El mergea din casă în casă târându-i afară atât pe bărbați cât și pe femei și aruncându-i în închisoare. ⁴Cei care au fost împrăștiți au mers în diferite locuri spunând oamenilor Vestea Bună.

Filip în Samaria

⁵Filip a mers într-o cetate din Samaria și le-a vorbit oamenilor de acolo despre Cristos. ⁶Când l-au auzit și au

văzut semnele pe care le făcea, oamenii au ascultat cu mare atenție lucrurile spuse de el. ⁷Erau acolo mulți oameni care aveau în ei duhuri rele. Aceste duhuri scoteau un țipăt puternic când ieșeau din oameni. Filip a vindecat, de asemenea, mulți oameni care erau paralizați sau șchiopi, ⁸astfel că în cetatea aceea era multă bucurie.

⁹Era acolo un om pe nume Simon care practica magia. El îi uimea pe locuitorii din Samaria cu vrăjile sale. Simon se considera un om important. ¹⁰Toți oamenii, de la mic la mare, îi acordau o mare atenție și spuneau: „Omul acesta are puterea lui Dumnezeu care se numește «Marea Putere»!“ ¹¹Ei îi acordau o mare atenție pentru că îi uimise mult timp cu magia lui. ¹²Dar Filip a spus oamenilor Vestea Bună despre Împărăția lui Dumnezeu și despre puterea lui Isus Cristos. Ei l-au crezut și au fost botezați, atât bărbați, cât și femei. ¹³Și Simon însuși a crezut și a fost botezat. După aceea, el a stat în preajma lui Filip și a fost uluit văzând minunile și semnele pe care le făcea acesta.

Petru și Ioan în Samaria

¹⁴Apostolii se aflau în Ierusalim. Când au auzit că oamenii din Samaria au primit Cuvântul lui Dumnezeu, i-au trimis acolo pe Petru și pe Ioan. ¹⁵Când au ajuns în Samaria, Petru și Ioan s-au rugat ca cei credincioși de acolo să primească Duhul Sfânt. ¹⁶Acești oameni fuseseră botezați în Numele Domnului Isus, dar Duhul Sfânt nu coborâse peste nici unul dintre ei. ¹⁷Atunci Petru și Ioan și-au pus mâinile peste ei și oamenii au primit Duhul Sfânt. ¹⁸Simon a văzut că Duhul a fost dat când apostolii și-au pus mâinile peste oameni. Atunci el le-a oferit bani, spunând: ¹⁹„Dați-mi și mie această putere ca, atunci când îmi pun mâinile peste cineva, să primească

Duhul Sfânt.“

²⁰Petru i-a răspuns: „Tu și banii tăi să fiți distruși pentru totdeauna, căci ai crezut că poți cumpăra cu bani darul lui Dumnezeu. ²¹Inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. De aceea nu ești împreună cu noi în această lucrare. ²²Schimbă-ți atitudinea inimii, renunță la răutatea ta și roagă-te Domnului! Poate că El te va ierta de gândul pe care l-ai avut, ²³căci văd că ești plin de amară gelozie și prins în lanțurile păcatului.“

²⁴Atunci Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nici unul din lucrurile pe care le-ați spus.“

²⁵După ce și-au rostit mărturia înaintea oamenilor și au vestit Cuvântul Domnului, cei doi apostoli s-au întors la Ierusalim. Ei au spus oamenilor Vestea Bună în multe sate samaritene prin care au trecut în drumul lor.

Filip și etiopianul

²⁶Un înger al Domnului i-a vorbit lui Filip și i-a spus: „Pregătește-te și du-te spre sud, pe drumul care merge de la Ierusalim spre Gaza, drum care trece prin pustie.“ ²⁷Filip s-a pregătit și a plecat. Pe drum a văzut un om din Etiopia. Acest om era un eunuc. El era un om important în slujba lui Candace, împărăteasa Etiopiei, având grijă de toată averea ei. Acest om fusese la Ierusalim pentru a se închina. ²⁸Acum se întorcea din Ierusalim. El stătea în car și citea din cartea profetului Isaia. ²⁹Atunci Duhul i-a spus lui Filip: „Du-te și ajunge din urmă carul acela!“ ³⁰Filip a fugit spre car și l-a auzit pe etiopian citind din cartea profetului Isaia. Filip l-a întrebat: „Înțelegi ce citești?“

³¹El i-a răspuns: „Cum aș putea să înțeleg? Am nevoie ca cineva să-mi explice.“ Și l-a rugat pe Filip să urce în car și să stea cu el. ³²Pasajul pe care îl citea era:

„El a fost dus ca o oaie la tăiere

și așa cum mielul este fără glas înaintea celui ce-l tunde, tot așa nici El nu a deschis gura.

³³În umilirea ce I s-a adus, dreptatea I-a fost refuzată. Viața Lui pe pământ s-a sfârșit. Cine va vorbi despre urmașii Lui?“

Isaia 53.7-8

³⁴Etiopianul l-a întrebat pe Filip:

„Spune-mi, te rog, despre cine vorbește profetul? Despre el sau despre altcineva?“ ³⁵Începând tocmai de la acest fragment din Scriptură, Filip i-a vorbit omului despre Vestea Bună a lui Isus.

³⁶Pe când își urmau drumul, ei au dat de o apă. Etiopianul a spus: „Uite apă! Ce mă poate opri să fiu botezat?“ ³⁷³⁸El a poruncit să fie oprit carul. Atât Filip cât și eunucul etiopian au coborât apoi în apă și Filip l-a botezat. ³⁹Când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a luat pe Filip de acolo, iar eunucul nu l-a mai văzut niciodată. El și-a continuat drumul, plin de bucurie. ⁴⁰Filip a apărut în Azot. De acolo a plecat spre Cezareea și a spus Vestea Bună oamenilor din toate cetățile prin care trecea.

Convertirea lui Saul

În Ierusalim, Saul încerca în **9** continuare să-i sperie și să-i ucidă pe ucenicii Domnului. El s-a dus la marele preot și i-a cerut scrisori către iudeii din sinagogile din Damasc, pentru ca, dacă ar găsi atât bărbați, cât și femei care urmau Călea Domnului, Saul să-i aresteze și să-i aducă legați la Ierusalim.

³Saul era încă pe drum și se apropia de cetatea Damasc. Deodată, o lumină venită din ceruri a strălucit în jurul lui. ⁴Saul a căzut la pământ. El a auzit o voce care-i spunea: „Saule, Saule, de ce faci toate aceste lucruri împotriva Mea?“

⁵Saul a spus: „Cine ești Tu, Doamne?“ Vocea a răspuns: „Eu sunt Isus pe care Îl persecuți.“ ⁶Ridică-te acum și du-te în cetate. Cineva îți va spune ce trebuie să faci.“

⁷Oamenii care călătoreau împreună cu Saul stăteau acolo muți de uimire, auzind vocea dar nevăzând pe nimeni. ⁸Saul s-a ridicat de la pământ, dar când a deschis ochii nu mai putea să vadă nimic. Așa că oamenii l-au luat de mână și l-au dus în Damasc. ⁹Timp de trei zile a fost orb și nici nu a mâncat, nici nu a băut nimic.

¹⁰În Damasc se afla un ucenic al lui Isus, pe nume Anania. Domnul i-a spus într-o viziune: „Anania!” Anania a răspuns: „Iată-mă, Doamne!”

¹¹Domnul i-a spus: „Ridică-te și du-te pe strada numită «Strada Dreaptă». Caută casa lui Iuda și întreabă de un om din Tars, pe nume Saul. El se roagă acum. ¹²Saul a avut o viziune în care a văzut un bărbat pe nume Anania venind la el și punându-și mâinile peste el pentru a-i reda vederea.”

¹³Anania a răspuns: „Doamne, i-am auzit pe mulți oameni vorbind despre acest bărbat. Ei vorbeau despre toate lucrurile rele pe care le-a făcut el sfinților Tăi din Ierusalim. ¹⁴El a venit aici cu autoritate de la marele preot să-i aresteze pe toți cei care cred în Tine.”

¹⁵Dar Domnul i-a spus: „Du-te! Eu l-am ales pe Saul pentru o lucrare importantă. El va vesti Numele Meu înaintea împăraților, printre neevrei și printre evrei. ¹⁶Eu Însuși îi voi arăta lui Saul tot ce va trebui să sufere pentru Numele Meu.”

¹⁷Anania a plecat și s-a dus în casa în care i s-a spus. El și-a pus mâinile peste Saul și a spus: „Frate Saul, m-a trimis Domnul Isus, Cel ce ți s-a arătat când veneai spre Damasc. El m-a trimis ca tu să-ți recapeți vederea și să fii umplut de Duhul Sfânt.” ¹⁸Chiar atunci de pe ochii lui Saul a căzut ceva care arăta ca niște solzi de pește și el a putut să vadă din nou. Saul s-a ridicat și a fost botezat. ¹⁹După ce a mâncat ceva, el și-a recăpătat puterea. Saul a mai rămas câteva zile cu

ucenicii din Damasc. ²⁰Apoi s-a dus în sinagogle din Damasc și a început imediat să vorbească despre Isus. El a spus: „Acesta este Fiul lui Dumnezeu!”

²¹Toți cei care l-au auzit au fost uimiți. Ei spuneau: „Nu este el acela care încerca să-i omoare pe toți oamenii din Ierusalim care credeau în Numele lui Isus? Și nu este el acela care a venit aici pentru a-i aresta și a-i duce înaintea marilor preoți?”

²²Dar Saul vorbea cu tot mai multă putere. El le-a dovedit iudeilor din Damasc că Isus este Cristosul, astfel că ei nu l-au putut contrazice.

Iudeii încearcă să-l omoare pe Saul

²³După multe zile, iudeii au pus la cale omorârea lui Saul. ²⁴Ei păzeau zi și noapte porțile cetății pentru a-l putea omorî. Dar Saul a aflat de planul lor. ²⁵Într-o noapte, niște ucenici l-au luat pe Saul și l-au ajutat să iasă din cetate. Ei l-au pus într-un coș și l-au coborât printr-o gaură din zidul cetății.

Saul în Ierusalim

²⁶Când a ajuns în Ierusalim, Saul a încercat să se alăture grupului de credincioși. Dar toți se temeau de el pentru că nu credeau că Saul devenise un ucenic al lui Isus. ²⁷Barnaba l-a luat și l-a dus la apostoli. El le-a povestit cum Saul l-a văzut pe Domnul pe drum, cum Domnul i-a vorbit și cum, în Damasc, Saul a vorbit oamenilor cu mult curaj în Numele lui Isus.

²⁸Saul a rămas cu ucenicii. El mergea peste tot în Ierusalim vorbind cu curaj despre Domnul. ²⁹Saul vorbea adesea cu iudeii vorbitori de limbă greacă și se contrazicea cu ei, dar aceștia încercau să-l omoare. ³⁰Când credincioșii au auzit lucrul acesta, l-au dus pe Saul în Cezareea, iar de acolo l-au trimis în cetatea Tars.

³¹Biserica din toată Iudeea, Galileea și Samaria a avut o perioadă de pace. Credincioșii îl onorau pe Domnul prin modul în care trăiau și erau întăriți de Duhul Sfânt. De aceea, Biserica a

căpătat putere și a crescut în număr.

³²Petru călătorea prin toate cetățile. El a ajuns să-i viziteze pe credincioșii care locuiau în Lida. ³³Acolo a cunoscut un om pe nume Enea care era paralizat. El nu se ridicase din pat de opt ani. ³⁴Petru i-a spus: „Enea, Isus Cristos te vindecă: scoală-te și fă-ți patul!” Și Enea s-a ridicat imediat. ³⁵Toți oamenii care locuiau în Lida și în Sarona l-au văzut și s-au întors la Domnul.

Petru în Iope

³⁶În cetatea Iope, locuia o ucenică a lui Isus pe nume Tabita (în grecește, numele ei era Dorca, însemnând „gazelă”). Tabita îi ajuta întotdeauna pe oameni, iar celor săraci le dădea lucruri de care aveau nevoie. ³⁷Pe când Petru era în Lida, Tabita s-a îmbolnăvit și a murit. Trupul său a fost spălat și pus într-o cameră de la etaj. ³⁸Cetatea Lida era aproape de Iope. Când ucenicii din Iope au auzit că Petru se afla în Lida, au trimis la el doi oameni. Ei l-au implorat: „Te rugăm, vino la noi fără întârziere!” ³⁹Așa că Petru s-a pregătit și a mers cu ei. Când a venit, ucenicii l-au dus în camera de la etaj. Toate vădulele au venit și au stat în jurul lui. Ele plângeau și îi arătau cămășile și alte haine pe care Dorca le făcuse pe când era în viață. ⁴⁰Petru i-a scos pe toți din cameră, a îngenunchat și s-a rugat. Apoi s-a întors spre trupul Tabitei și a spus: „Tabita, ridică-te!” Ea a deschis ochii, l-a văzut pe Petru și s-a ridicat. ⁴¹Petru i-a întins mâna și a ajutat-o să se ridice în picioare. Apoi i-a chemat pe credincioși și pe văduve și le-a arătat-o pe Tabita care era vie. ⁴²Lucrul acesta s-a aflat în toată cetatea Iope și, datorită acestei întâmplări, mulți oameni au crezut în Domnul. ⁴³Petru a rămas mai multe zile în Iope, în casa unui tăbăcar numit Simon.

Centurionul Corneliu

10 În Cezareea trăia un om pe nume Corneliu. El era centurion în cohorta numită „Italiana”. ²Corneliu era un om religios, cu temere de Dumnezeu, la fel ca întreaga sa familie. El dădea mulți bani pentru a-i ajuta pe săraci și se ruga totdeauna lui Dumnezeu. ³Într-o după-amiază, pe la ora trei, Corneliu a avut o viziune. El a văzut clar un înger al lui Dumnezeu care a venit la el și i-a spus: „Corneliu!”
⁴Corneliu s-a uitat la înger înspăimântat și a întrebat: „Ce s-a întâmplat, Doamne?”
 Îngerul i-a răspuns: „Rugăciunile tale și darurile pe care le-ai făcut săracilor s-au suit înaintea lui Dumnezeu și ele îți vorbesc lui Dumnezeu despre tine. ⁵Trimite niște oameni la Iope să-l aducă pe Simon căruia i se spune și Petru. ⁶El stă la un tăbăcar, pe nume Simon, a cărui casă este lângă mare.” ⁷După ce a plecat îngerul care-i vorbise, Corneliu a chemat pe doi dintre slujitorii lui și pe un soldat religios dintre cei care-i slujeau. ⁸El le-a povestit tot ce se întâmplase și i-a trimis la Iope.
⁹A doua zi, pe când cei trei oameni erau încă pe drum și se apropiau de Iope, Petru s-a urcat pe acoperișul casei pentru a se ruga. Era pe la amiază. ¹⁰Lui Petru i s-a făcut foame și a vrut să mănânce. Dar pe când îi pregăteau masa, el a avut o viziune. ¹¹A văzut cerul deschis și a văzut ceva asemenea unui cearșaf mare. Acesta era coborât pe pământ fiind legat de cele patru colțuri. ¹²În cearșaf, erau tot felul de animale, reptile și păsări ale cerului. ¹³Apoi o voce i-a spus: „Petre, ridică-te! Înjunghie aceste animale și mănâncă din ele!”
¹⁴Petru a spus: „Doamne, n-aș face așa ceva! Niciodată nu am mâncat ceva interzis sau necurat.”

¹⁵Pentru a doua oară vocea i-a spus lui Petru: „Să nu spui că este necurat ceea ce Dumnezeu a numit curat.“ ¹⁶Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori, iar apoi totul a fost luat înapoi în cer.

¹⁷Pe când Petru se întreba care putea fi înțelesul viziunii pe care o avusese, bărbații trimiși de Corneliu întrebaseră de casa lui Simon, iar acum stăteau la poartă. ¹⁸Ei au strigat și au întrebat dacă Simon, zis și Petru, stătea acolo.

¹⁹Pe când Petru se mai gândea la viziunea pe care o avusese, Duhul i-a spus: „Ascultă! Te caută trei oameni. ²⁰Așa că ridică-te și coboară la poartă și mergi cu ei, fără rețineri, căci Eu i-am trimis.“ ²¹Petru a coborât și le-a spus oamenilor: „Eu sunt cel pe care îl căutați. De ce ați venit aici?“

²²Ei au răspuns: „Ne-a trimis centurionul Corneliu. El este un om drept și temător de Dumnezeu. Tot poporul iudeu spune doar lucruri bune despre el. Un înger sfânt i-a spus lui Corneliu să te invite în casa lui pentru ca el să asculte ceea ce ai de spus.“ ²³Petru i-a chemat înăuntru și i-a invitat să rămână acolo peste noapte.

A doua zi s-a pregătit și a plecat cu ei. Câțiva frați din Iope i-au însoțit. ²⁴În ziua următoare au ajuns în Cezareea. Corneliu îi aștepta. El adunase toate rudele și toți prietenii mai apropiați. ²⁵Când Petru a intrat în casă, Corneliu l-a întâmpinat, i-a căzut la picioare și i s-a închinat. ²⁶Dar Petru l-a ajutat să se ridice și i-a spus: „Ridică-te! Eu sunt doar un om, ca și tine.“ ²⁷Pe când îi vorbea, Petru a intrat în casă și a găsit acolo mulți oameni adunați. ²⁸Petru le-a spus:

„După cum știți, Legea iudaică interzice unui evreu să se însoțească cu un neevreu sau să intre în casa unui neevreu. Dar mie Dumnezeu mi-a arătat că nu trebuie să spun despre nici un om că este nepotrivit sau necurat. ²⁹Așa că nu m-am împotrivit

când am fost invitat să vin. De aceea, te întreb: de ce ai trimis după mine?“

³⁰Atunci Corneliu i-a răspuns: „Acum patru zile, pe la ora trei, eram în casa mea și mă rugam. Deodată, în fața mea a apărut un om în haine strălucitoare. ³¹El mi-a spus:

«Dumnezeu a auzit rugăciunea ta și Și-a amintit de darurile pe care le-ai făcut săracilor. ³²Așa că trimite niște oameni la Iope și invită-l aici pe Simon, zis și Petru. El stă în casa tăbăcarului Simon, lângă mare.» ³³Chiar atunci am trimis după tine și este foarte bine că ai venit. Acum ne aflăm cu toții aici, înaintea lui Dumnezeu, pentru a auzi ceea ce ți-a poruncit Dumnezeu să ne spui.“

Petru vorbește în casa lui Corneliu

³⁴Atunci Petru a început să vorbească. El a spus: „Acum înțeleg, cu adevărat, că Dumnezeu nu este părtinitor, ³⁵ci El primește pe oricine I se închină și face ceea ce este drept, indiferent din ce popor se trage. ³⁶Acesta este mesajul pe care l-a trimis poporului evreu. Dumnezeu le-a adus Vestea Bună că pacea a venit prin Isus Cristos, care este Domnul tuturor. ³⁷Știți ce s-a întâmplat în toată Iudeea, începând din Galileea cu botezul predicat de Ioan. ³⁸Știți despre Isus din Nazaret pe care Dumnezeu L-a uns cu Duhul Sfânt și cu putere. El a umblat din loc în loc, făcând bine și vindecându-i pe cei ce erau sub puterea Diavolului pentru că Dumnezeu era cu El. ³⁹Noi suntem martorii lucrurilor pe care le-a făcut Isus în toată Iudeea și în Ierusalim. Isus a fost omorât fiind atârnat pe o cruce. ⁴⁰Dar Dumnezeu L-a înviat în a treia zi și nu a îngăduit să-L vadă ⁴¹toți oamenii, ci doar noi, martori aleși mai dinainte de Dumnezeu. Noi am mâncat și am băut cu Isus după ce El a înviat din morți. ⁴²El ne-a poruncit să predicăm poporului și să fim martori că El este Cel ales de Dumnezeu să fie Judecător al celor vii și al celor morți. ⁴³Toți

profeții mărturisesc despre El, despre faptul că oricine crede în El primește iertarea păcatelor prin Numele Lui.”

Duhul Sfânt este dat neevreilor

⁴⁴În timp ce Petru mai spunea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a venit peste toți cei care ascultau Cuvântul. ⁴⁵Credincioșii evrei care veniseră cu Petru au rămas uimiți văzând că Duhul Sfânt a fost turnat chiar și peste niște neevrei. ⁴⁶Credincioșii evrei i-au auzit vorbind în diferite limbi și slăvind-L pe Dumnezeu. Atunci Petru a spus: ⁴⁷„Poate cineva să oprească apa ca să nu fie botezați acești oameni, când ei au primit Duhul Sfânt la fel ca noi?” ⁴⁸Și Petru a poruncit ca ei să fie botezați în Numele lui Isus Cristos. Atunci ei l-au rugat să rămână cu ei câteva zile.

Petru își explică purtarea

11 Apostolii și frații din toată Iudeea au auzit că și neevreii au primit Cuvântul lui Dumnezeu. ²Când Petru s-a dus la Ierusalim, cei circumciși l-au criticat. ³Ei au spus: „Ai intrat în casa unor oameni necircumciși și ai mâncat cu ei!” ⁴Atunci Petru a început să le povestească tot ce se întâmplase: ⁵„Mă aflu în cetatea Iope și mă rugam, când, într-o stare de extaz, am avut o viziune. Am văzut ceva asemenea unui cearșaf mare coborât din cer, fiind ținut de patru colțuri. S-a oprit foarte aproape de mine. ⁶M-am uitat în el cu atenție și am văzut animale de casă și fiare sălbatice, reptile și păsări ale cerului. ⁷Apoi am auzit o voce spunându-mi: «Petre, ridică-te! Înjunghie pe oricare din aceste animale și mănâncă!» ⁸Dar eu am spus: «Doamne, n-aș face așa ceva! Niciodată nu am mâncat ceva interzis sau necurat.» ⁹Vocea a vorbit din ceruri din nou: «Să nu numești necurat ceea ce Dumnezeu a numit

curat.» ¹⁰Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori, apoi totul a fost luat înapoi în cer. ¹¹Chiar atunci au venit trei oameni la casa unde stăteam. Ei fuseseră trimiși la mine din Cezareea. ¹²Duhul mi-a spus să merg cu ei, fără rețineri. Cu mine au mers și acești șase frați și am intrat în casa omului. ¹³El ne-a povestit cum a văzut un înger stând în casa lui și spunându-i: «Trimite niște oameni la Iope, ca să-l aducă pe Simon, căruia i se spune și Petru. ¹⁴El îți va spune cuvinte prin care veți fi mântuiți tu și casa ta.» ¹⁵Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a venit peste ei așa cum a venit și peste noi la început. ¹⁶Atunci mi-am amintit ceea ce îmi spusese Domnul: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.» ¹⁷Dumnezeu le-a dat lor același dar pe care ni l-a dat și nouă când am crezut în Domnul Isus Cristos. Dacă acesta este planul lui Dumnezeu, cine sunt eu să împiedic împlinirea lui?” ¹⁸Când au auzit acestea, credincioșii nu s-au mai împotrivit. Ei L-au slăvit pe Dumnezeu și au spus: „Deci Dumnezeu le-a dat și neevreilor posibilitatea să se întoarcă de la păcat pentru a avea viață!” ¹⁹Credincioșii care fuseseră împrăștiți din cauza persecuției ivite după moartea lui Ștefan au ajuns chiar până în Fenicia, Cipru și Antiohia. Ei spuneau Vestea Bună în locurile acestea, dar numai iudeilor. ²⁰Printre ei se aflau și niște credincioși din Cipru și Cirena. Când au ajuns în Antiohia, ei au vorbit și grecilor și le-au proclamat Vestea Bună despre Domnului Isus. ²¹Domnul îi ajuta și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la El. ²²Biserica din Ierusalim a aflat despre noii credincioși, și l-a trimis pe Barnaba în Antiohia. ²³Barnaba era un om bun, plin de credință și de Duhul Sfânt. Când a ajuns în Antiohia, el s-a bucurat să vadă că Dumnezeu îi binecuvântase din plin pe credincioșii de acolo. Barnaba i-a încurajat să

rămână credincioși Domnului cu toată inima. Un mare număr de oameni au decis să-L urmeze pe Domnul Isus.

²⁵Barnaba s-a dus apoi în Tars, pentru a-l căuta pe Saul. ²⁶Când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Ei au stat acolo timp de un an și s-au întâlnit cu grupul local de credincioși, învățându-i pe mulți oameni. Ucenicii lui Isus au fost numiți „creștini” pentru prima dată în Antiohia.

²⁷În zilele acelea, câțiva profeți au mers de la Ierusalim la Antiohia. ²⁸Unul dintre ei, pe nume Agab, s-a ridicat în picioare. Inspirat de Duhul Sfânt, el a prezis că în întreaga lume va fi o mare foamete. (Această foamete a venit în timpul domniei împăratului Claudiu.) ²⁹Toți ucenicii au hotărât să-i ajute pe frații din Iudeea și fiecare să le trimită atât cât putea. ³⁰Așa au și făcut și au trimis darurile conducătorilor bisericilor din Iudeea prin Barnaba și Saul.

Petru în închisoare

12 Cam în vremea aceea, împăratul Irod a început să persecute pe unii credincioși din Biserică. ²El a poruncit ca Iacov, fratele lui Ioan, să fie ucis cu sabia. ³Când a văzut Irod că iudeilor le place lucrul acesta, a hotărât să-l închidă și pe Petru. (Aceasta se întâmpla în timpul Sărbătorii Pâinilor Nedospite.) ⁴Irod l-a luat pe Petru și l-a aruncat în închisoare. El a pus patru cete de câte patru soldați să-l păzească, intenționând ca după Paște să-l ducă în fața poporului pentru judecată. ⁵Deci Petru era ținut în închisoare, dar Biserica se ruga lui Dumnezeu, cu ardoare, pentru el.

Eliberarea lui Petru din închisoare

⁶Dar în noaptea dinaintea zilei în care se hotărâse Irod să-l judece Petru dormea între doi soldați. El era legat cu două lanțuri, iar la poarta închisorii se aflau alți soldați care păzeau închisoarea. ⁷Deodată, a apărut acolo un înger al Domnului și

în celulă a strălucit o lumină. Lovind coasta lui Petru, îngerul l-a trezit și i-a spus: „Scoală-te repede!” Și lanțurile au căzut de pe mâinile lui Petru. ⁸Atunci îngerul i-a spus:

„Îmbracă-te și pune-ți sandalele în picioare!” Petru a făcut așa. Apoi îngerul i-a spus: „Pune-ți haina pe tine și vino după mine!” ⁹Petru l-a urmat afară, însă nu știa dacă acest incident cu îngerul se întâmpla cu adevărat, el crezând că are o viziune. ¹⁰Petru și îngerul au trecut de prima, apoi de a doua gardă și au ajuns la poarta de fier dinspre cetate. Aceasta s-a deschis singură, iar ei au ieșit. După ce au mers puțin, îngerul a dispărut.

¹¹Atunci Petru și-a dat seama ce se întâmplase și și-a spus: „Acum știu ce s-a întâmplat cu adevărat: Domnul l-a trimis pe îngerul Său, iar acesta m-a scăpat din mâinile lui Irod și de la ceea ce așteptau iudeii să mi se întâmple.”

¹²Când a înțeles acestea el s-a dus la casa Mariei, mama lui Ioan, căruia i se spunea și Marcu. Acolo se adunase multă lume și se ruga. ¹³Petru a bătut la ușa care dădea în coridor și o servitoare, pe nume Roda, a venit să-i deschidă. ¹⁴Când a recunoscut vocea lui Petru, de bucurie a fugit înăuntru, uitând să-i deschidă ușa. Ea le-a spus tuturor că Petru se afla la ușă. ¹⁵Ei i-au spus: „Ești nebună!” Dar ea insista și spunea că așa este. Ceilalți i-au zis: „Trebuie să fie îngerul lui.”

¹⁶Dar Petru continua să bată la ușă. Când au deschis ușa și l-au văzut, ei au fost uluiți. ¹⁷Petru le-a făcut semn cu mâna să facă liniște, apoi le-a povestit cum îl scosese Domnul din închisoare. El a adăugat: „Spuneți-i lui Iacov și fraților ce s-a întâmplat.” Apoi a plecat și s-a dus în alt loc.

¹⁸În dimineața următoare, era mare agitație printre soldații care stăteau de pază. Ei se întrebau: „Ce i s-a putut întâmpla lui Petru?” ¹⁹După ce Irod l-a căutat, fără să-l găsească, a interogat gărzile cu privire la ce se întâmplase. Apoi a poruncit ca cei care fuseseră

de pază să fie omorâți.

Moartea lui Irod

După aceea, Irod a plecat din Iudeea la Cezareea și a rămas un timp acolo.

²⁰Irod era foarte mânios pe oamenii din Tir și Sidon. Aceștia au venit în grup să-l vadă. Ei îl câștigaseră de partea lor pe Blast care era slujitorul personal al împăratului, iar acum îi cereau pace lui Irod pentru că țara lor depindea de hrana din ținutul lui.

²¹În ziua stabilită pentru a se întâlni cu ei, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, s-a așezat pe tron și a ținut oamenilor un discurs. ²²Oamenii au strigat: „Aceasta este vocea unui zeu, nu a unui om!“ ²³Imediat, un înger al Domnului l-a lovit pe Irod pentru că acesta primise laudele pentru el, în loc să-l dea lauda lui Dumnezeu. El a murit mâncat de viermi.

²⁴Dar Cuvântul lui Dumnezeu ajungea la tot mai mulți oameni și din ce în ce mai mulți se alăturau grupului de credincioși.

²⁵Barnaba și Saul și-au terminat lucrarea la Ierusalim și s-au întors în Antiohia. L-au luat cu ei și pe Ioan, zis și Marcu.

Barnaba și Saul în prima călătorie misionară

13 În Biserica din Antiohia erau câțiva profeți și învățători: Barnaba, Simeon (numit și Niger), Luciu din Cirena, Manaen (care fusese crescut împreună cu guvernatorul Irod) și Saul. ²Pe când ei I se închinau Domnului și posteau, Duhul Sfânt le-a spus: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, căci pe ei i-am chemat la o lucrare deosebită.“

³După ce profeții și învățătorii au postit și s-au rugat, ei și-au pus mâinile peste Barnaba și peste Saul; apoi i-au trimis la drum.

Barnaba și Saul în Cipru

⁴Trimisi de Duhul Sfânt, Barnaba și

Saul au plecat la Seleucia, iar de acolo au mers cu corabia până în Cipru. ⁵Când au ajuns în Salamina, ei au predicat Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Ioan era cu ei și îi ajuta.

⁶Ei au străbătut toată insula, până au ajuns la Pafos. Acolo au întâlnit un iudeu, pe nume Bar-Isus, care era vrăjitor și profet fals. ⁷Bar-Isus era un apropiat al proconsulului Sergius Paulus care era un bărbat inteligent. Sergius Paulus a trimis după Barnaba și Saul, dorind să audă Cuvântul lui Dumnezeu. ⁸Dar Elima vrăjitorul încerca să-i oprească. (Elima înseamnă „vrăjitorul“ în limba aramaică.) El încerca să-l întoarcă pe proconsul de la credință. ⁹Atunci Saul, care se numea și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat drept la Elima ¹⁰și i-a spus: „Ești un om plin de viclenie și de tot felul de șiretlicuri rele! Ești fiul Diavolului și dușman a tot ce este bun! Când vei înceta oare să strâmbi căile drepte ale Domnului? ¹¹Iată! Mâna Domnului te va atinge acum: vei fi orb pentru o vreme și nu vei mai vedea lumina soarelui.“

Chiar atunci pentru Elima totul s-a transformat într-un întuneric gros. El bâjbâia căutând pe cineva care să-l ducă de mână. ¹²Când a văzut proconsulul ce se întâmplase, a fost uimit de învățătura despre Domnul și a crezut.

Pavel și Barnaba pleacă din Cipru

¹³Pavel și cei care îl însoțeau au pornit cu corabia din Pafos și au mers până la Perga, în Pamfilia. Dar Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim. ¹⁴Din Perga, ei și-au continuat călătoria și au ajuns în Antiohia din Pisidia. Într-o zi de sabbat, Pavel și Barnaba au intrat în sinagogă și s-au așezat. ¹⁵După ce s-a citit din Lege și din Profeți, conducătorii sinagogii au trimis pe cineva să le spună: „Fraților, dacă aveți ceva de spus care să-i ajute pe

oameni, vă rugăm să ne vorbiți!”

¹⁶Atunci Pavel s-a ridicat, a făcut un semn cu mâna și a spus: „Frați iudei și voi, cei din alte popoare care vă închinați lui Dumnezeu, ascultați-mă! ¹⁷Dumnezeul lui Israel i-a ales pe strămoșii noștri. El a făcut din poporul nostru un mare popor cât timp au locuit ca străini în Egipt. Apoi, cu multă putere i-a scos afară din acea țară. ¹⁸Dumnezeu a fost răbdător cu ei timp de aproape patruzeci de ani cât au stat în pustie. ¹⁹Apoi, după ce a nimicit șapte popoare din țara Canaan, El le-a dat acest pământ ca moștenire.

²⁰După aceea, timp de aproape patru sute cincizeci de ani, Dumnezeu a dat poporului nostru judecători care i-au condus până în vremea profetului Samuel. ²¹Apoi, poporul a cerut un împărat, iar Dumnezeu li l-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, din familia lui Beniamin. Saul a domnit timp de patruzeci de ani. ²²După ce l-a înlăturat pe Saul, Dumnezeu l-a făcut pe David împăratul lor. Despre David, Dumnezeu a mărturisit astfel: «Am găsit în David, fiul lui Iese, un om după inima Mea. El va face tot ceea ce vreau Eu să facă.» ²³Așa cum a promis, dintre urmașii lui David, Dumnezeu le-a ridicat evreilor un Mântuitor, pe Isus. ²⁴Înainte de venirea lui Isus, Ioan predicase deja întregului popor al lui Israel despre nevoia fiecăruia dintre ei de a se întoarce de la păcat spre Dumnezeu și a fi botezat. ²⁵Când se apropia de sfârșitul lucrării sale, Ioan a spus: «Cine credeți voi că sunt eu? Eu nu sunt Cristosul. Dar El vine după mine și eu nu merit nici măcar să-I dezleg sandalele.»

²⁶Fraților, fii ai familiei lui Avraam, și voi, neevrei care vă închinați lui Dumnezeu! Nouă ne-a fost trimisă această veste a mântuirii. ²⁷Oamenii din Ierusalim și conducătorii lor nu L-au recunoscut pe Isus și L-au condamnat, împlinind astfel cuvintele profetilor care sunt citite în fiecare zi

de sabbat. ²⁸Deși nu L-au putut acuza pe Isus de nici un lucru care să merite pedeapsa cu moartea, ei i-au cerut lui Pilat să fie omorât. ²⁹După ce au împlinit tot ceea ce fusese scris despre El, ei L-au dat jos de pe cruce și L-au pus într-un mormânt. ³⁰Dar Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți. ³¹Apoi, timp de mai multe zile, Isus S-a arătat celor care călătoriseră împreună cu El din Galileea până la Ierusalim. Ei sunt acum martorii Lui înaintea oamenilor. ³²Noi vă aducem deci Vestea Bună despre promisiunea pe care a făcut-o Dumnezeu strămoșilor noștri. ³³Noi suntem fiii lor. Iar Dumnezeu Și-a împlinit promisiunea pe care ne-a făcut-o, prin învierea lui Isus. Acest lucru este scris în Psalmul 2:

«Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut.»

Psalmul 2.7

³⁴Dumnezeu L-a înviat pe Isus, iar despre faptul că El nu Se va mai întoarce niciodată să putrezească în mormânt, Dumnezeu a spus:

«Vă voi da lucrurile sfinte, vrednice de încredere, care i-au fost promise lui David.»

Isaia 55.3

³⁵Și în alt loc Dumnezeu spune:

«Nu vei îngădui ca Sfântul Tău să putrezească în mormânt.»

Psalmul 16.10

³⁶David a făcut voia lui Dumnezeu în timpul vieții sale, apoi a murit. El a fost îngropat împreună cu strămoșii lui și trupul lui a putrezit în mormânt. ³⁷Dar Cel pe care Dumnezeu L-a înviat nu a putrezit. ³⁸Să știți deci, fraților, că prin El vă este vestită iertarea păcatelor. Și toți cei care cred în El vor fi eliberați de toate lucrurile de care nu vă putea elibera Legea lui Moise. ⁴⁰Aveți deci grijă să nu vi se întâmple ceea ce au scris profeții:

⁴¹«Uitați-vă, batjocoritorilor!

Minunați-vă și pieriți, căci în aceste zile fac ceva ce voi nu veți crede niciodată,

nici dacă v-ar spune cineva.»“

Habacuc 1.5

⁴²Pavel și Barnaba se pregăteau să plece, dar oamenii i-au rugat să le mai spună despre aceste lucruri și în sabatul următor. ⁴³Când oamenii au plecat de la sinagogă, mulți dintre iudei și dintre cei convertiți la iudaism care se închinau lui Dumnezeu i-au urmat pe Pavel și pe Barnaba. Aceștia le-au vorbit și i-au îndemnat să aibă încredere în continuare în harul lui Dumnezeu.

⁴⁴În următoarea zi de sabbat, aproape toată cetatea s-a adunat să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. ⁴⁵Când au văzut iudeii mulțimile de oameni, au fost cuprinși de invidie. Ei spuneau vorbe rele și contraziceau ceea ce spunea Pavel. ⁴⁶Dar Pavel și Barnaba au vorbit cu îndrăzneală: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să vă fie vestit întâi vouă. Dar cum voi respingeți acest mesaj și vă considerați nedemni de viața eternă, ne întoarcem acum către neevrei. ⁴⁷Căci iată ce ne-a spus Domnul:

«Te-am făcut o lumină pentru neevrei, ca să poți duce mântuirea la toți oamenii, până la marginile pământului.»“

Isaia 49.6

⁴⁸Când au auzit neevreii aceste cuvinte, s-au bucurat și au preamărit Cuvântul Domnului. Mulți dintre ei l-au crezut. Aceștia fuseseră aleși să aibă viața eternă.

⁴⁹Mesajul lui Dumnezeu a fost vestit în tot ținutul. ⁵⁰Iudeii au întârâtat femeile religioase influente și bărbații de frunte ai cetății și au început să-i persecute pe Pavel și Barnaba până i-au alungat din ținutul lor. ⁵¹Pavel și Barnaba și-au scuturat praful de pe picioare și au plecat spre Iconia. ⁵²Dar ucenicii lui Isus din Antiohia erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

Pavel și Barnaba în Iconia

14 La fel ca și în celelalte cetăți, când au ajuns în Iconia, Pavel și Barnaba s-au dus în

sinagoga iudeilor. Ei au vorbit celor prezenți în așa fel încât un mare număr de oameni, atât iudei, cât și greci, au crezut. ²Dar aceia dintre evrei care n-au crezut i-au stârmit pe neevrei și i-au întors împotriva fraților lor. ³Pavel și Barnaba au stat acolo mult timp și au vorbit pentru Domnul cu îndrăzneală. Ei au vorbit despre harul lui Dumnezeu, iar El a dovedit că mărturia lor era adevărată, ajutându-i să facă semne și minuni. ⁴Oamenii din Iconia erau împărțiți: unii erau de partea iudeilor, iar alții de partea celor doi apostoli. ⁵Unii dintre neevrei și niște iudei, împreună cu autoritățile cetății, s-au înțeles să-i batjocorească și să-i ucidă cu pietre pe Pavel și Barnaba. ⁶Dar ei au aflat și au fugit în Licaonia, în cetățile Lистра și Derbe și în împrejurimile acestora. ⁷Acolo ei au continuat să spună Vestea Bună.

Pavel în Lистра și Derbe

⁸În Lистра era un om cu picioarele paralizate. El se născuse infirm și nu umblase niciodată. ⁹Acest om l-a auzit pe Pavel vorbind. Pavel s-a uitat drept la el și a văzut că el avea credință, astfel că Dumnezeu îl putea vindeca. ¹⁰Atunci Pavel a spus cu voce tare: „Ridică-te și stai drept în picioare!“ Omul a sărit în picioare și a început să meargă. ¹¹Când au văzut oamenii ce făcuse Pavel, au strigat în limba licaoneană: „Zeii au luat trup de oameni și au coborât la noi!“ ¹²Pe Barnaba îl numeau „Zeus“, iar pe Pavel „Hermes“, pentru că el era cel ce vorbea de obicei. ¹³Templul lui Zeus era în apropierea cetății. Preotul de acolo a adus la porțile cetății tauri și coroane de flori. El și mulțimea aceea de oameni vroiau să le aducă jertfe lui Pavel și lui Barnaba.

¹⁴Când au auzit Pavel și Barnaba lucrul acesta, de supărare și-au rupt hainele de pe ei. Ei au alergat în mijlocul mulțimii,

strigând: ¹⁵„Oamenilor, de ce faceți

lucrul acesta? Suntem doar oameni ca și voi. Noi suntem aici pentru a vă aduce Vestea Bună, pentru a vă întoarce de la lucruri fără rost la Dumnezeu cel viu care a făcut cerul, pământul și mările cu tot ce este în ele. ¹⁶În trecut, El a lăsat toate popoarele să-și urmeze propriul drum. ¹⁷Dar Dumnezeu a făcut lucruri bune care să vă mărturisească despre El: El v-a trimis ploi din cer și recolte la timpul potrivit, vă dă hrana din abundență și vă umple inimile de bucurie.“ ¹⁸Dar chiar și după ce au spus aceste lucruri, Pavel și Barnaba cu greu i-au putut opri pe oameni să le aducă jertfe.

¹⁹Apoi au venit niște iudei din Antiohia și din Iconia și au convins mulțimile să treacă de partea lor. Ei au aruncat cu pietre în Pavel, apoi l-au târât afară din cetate, crezând că murise. ²⁰Când s-au strâns ucenicii în jurul lui, el s-a ridicat și a intrat în cetate. A doua zi, Pavel a plecat la Derbe împreună cu Barnaba.

Întoarcerea în Antiohia din Siria

²¹Și în această cetate ei au spus oamenilor Vestea Bună și au făcut mulți ucenici. Apoi s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia. ²²Acolo ei i-au întărit pe ucenicii lui Isus și i-au încurajat să rămână statornici în credință, spunând: „În împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri.“ ²³Pavel și Barnaba au numit conducători în fiecare biserică. Cu rugăciune și post i-au încredințat Domnului în care crezuseră.

²⁴Pavel și Barnaba au trecut prin ținutul Pisidia și au ajuns în ținutul Pamfilia. ²⁵Ei au vestit Cuvântul lui Dumnezeu în Perga, apoi au plecat spre Atalia. ²⁶Din Atalia au mers cu corabia până în Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care acum o terminaseră.

²⁷Când au ajuns în Antiohia, Pavel și Barnaba au strâns biserica la un loc și le-au povestit credincioșilor tot ceea

ce făcuse Dumnezeu cu ei și le-au spus cum Dumnezeu a deschis ușa pentru ca și neevreii să poată crede. ²⁸Pavel și Barnaba au rămas mult timp acolo cu ucenicii lui Isus.

Adunarea din Ierusalim

15 Câțiva oameni din Iudeea au venit în Antiohia. Ei îi învățau pe frații neevrei în felul

următor: „Nu puteți fi mântuiți dacă nu sunteți circumciși, după cum ne-a învățat Moise.“ ²Pavel și Barnaba au fost într-un dezacord puternic cu ei și s-au contrazis îndelung cu acești oameni. Atunci grupul a hotărât să-i trimită pe Pavel, Barnaba și alți câțiva oameni la apostolii și conducătorii bisericii din Ierusalim, pentru a-i întreba despre acest conflict.

³Biserica i-a ajutat să plece în călătoria lor. Ei au trecut prin Fenicia și Samaria și le-au povestit celor de acolo cum și neevreii s-au întors la Domnul. Această veste i-a umplut de bucurie pe frați. ⁴Când Pavel, Barnaba și ceilalți au ajuns în Ierusalim, ei au fost primiți de biserică, de apostoli și de conducătorii bisericii. Apoi le-au povestit acestora tot ce făcuse Dumnezeu cu ei. ⁵Câțiva credincioși care fuseseră farisei, s-au ridicat și au spus: „Neevreii trebuie să fie circumciși și trebuie să li se ceară să respecte Legea lui Moise.“

⁶Apostolii și conducătorii bisericii s-au strâns laolaltă pentru a discuta despre această problemă. ⁷După o lungă discuție, Petru s-a ridicat în picioare și le-a spus: „Fraților, știți că în zilele de la început, Dumnezeu m-a ales pe mine dintre voi, să le spun neevreilor Vestea Bună. Ei au auzit și au crezut mesajul lui Dumnezeu. ⁸Iar Dumnezeu, care cunoaște inimile oamenilor, a arătat că i-a primit și pe ei, dându-le Duhul Sfânt, ca și nouă. ⁹El nu a făcut nici o deosebire între ei și noi. Dumnezeu le-a curățat inimile prin credință. ¹⁰Atunci de ce îl provocați pe Dumnezeu? De ce puneți pe umerii ucenicilor neevrei un jug pe

care nici noi, nici strămoșii noștri nu l-am putut duce? ¹¹Credem că noi suntem mântuiți prin harul Domnului Isus și că tot astfel vor fi și ei mântuiți.“

¹²Tot grupul a tăcut și îi asculta pe Pavel și Barnaba care povesteau despre toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul neevreilor. ¹³Când au terminat ei de vorbit, Iacov a spus: „Fraților, ascultați-mă! ¹⁴Simon ne-a povestit cum Și-a arătat Dumnezeu dragostea pentru neevrei, primindu-i și pe ei pentru a deveni poporul Lui. ¹⁵De asemenea, cuvintele profetilor spun același lucru. Este scris:

¹⁶«După aceea, Mă voi întoarce și voi reclădi cortul lui David care căzuse.

Voi rezidi dărâmurile lui și îl voi înălța.

¹⁷Atunci și ceilalți oameni Îl vor căuta pe Domnul—toți neevreii care sunt, de asemenea, ai Mei. Așa spune Domnul, care face toate aceste lucruri

Amos 9.11-12

¹⁸care Îi sunt cunoscute de la începutul timpului.»

¹⁹De aceea, eu sunt de părere să nu adăugăm alte poveri pentru neevreii care s-au întors la Dumnezeu. ²⁰Ci, mai degrabă, să le scriem o scrisoare pentru a le spune de ce anume să se ferească: de hrana oferită idolilor, de imoralitate sexuală, de a mânca animale sugrumate sau sânge. ²¹Căci încă din vechime sunt în fiecare cetate oameni care predică Legea lui Moise. Aceasta este citită în sinagogi în fiecare zi de sabat.“

Scrisoarea către credincioșii neevrei

²²Atunci apostolii și conducătorii bisericii, împreună cu întreaga biserică, au hotărât să aleagă câțiva bărbați din grupul lor și să-i trimită la Antiohia împreună cu Pavel și Barnaba. Ei i-au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila. Ei erau

conducători printre frații din Ierusalim. ²³Cu ei grupul a trimis următoarea scrisoare:

„Apostolii și conducătorii, frații voștri,

trimit salutări fraților neevrei din Antiohia, din Siria și din Cilicia.

²⁴Am auzit că unii oameni din grupul nostru au venit la voi și v-au tulburat și v-au neliniștit cu cuvintele lor. Nu noi le-am spus să facă acest lucru. ²⁵De aceea, am fost cu toții de acord să alegem câțiva bărbați și să-i trimitem la voi împreună cu dragii noștri Barnaba și Pavel. ²⁶Pavel și Barnaba sunt oameni care și-au dedicat viața slujirii Domnului nostru Isus Cristos. ²⁷Împreună cu ei, îi trimitem pe Iuda și pe Sila. Ei vă vor spune aceleași lucruri prin viu grai. ²⁸Duhul Sfânt și noi credem că este bine să nu vă împovărăm cu alte lucruri decât acestea, care sunt necesare:

²⁹Nu mâncați din hrana jertfită idolilor, nu mâncați sânge sau animale sugrumate și feriți-vă de desfrânare. Veți face bine dacă vă veți feri de aceste lucruri. Rămas bun.“

³⁰Barnaba, Pavel, Iuda și Sila au plecat din Ierusalim și au călătorit spre Antiohia. Ei au strâns laolaltă grupul de credincioși și le-au dat scrisoarea. ³¹Când au citit-o, ei au fost bucuși și s-au simțit încurajați. ³²Iuda și Sila erau amândoi profeți. Ei le-au vorbit mult timp fraților, le-au spus multe lucruri pentru a-i încuraja și a le întări credința. ³³După ce au petrecut un timp acolo, Iuda și Sila s-au întors la cei care îi trimiseseră. Frații le-au urat să se întoarcă în pace. ³⁴

³⁵Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia. Ei, alături de mulți alții, le spuneau oamenilor Vestea Bună și îi învățau Cuvântul Domnului.

Pavel se desparte de Barnaba

³⁶Câteva zile mai târziu, Pavel i-a spus lui Barnaba: „Să ne întoarcem și

să-i vizităm pe cei cărora le-am vestit Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac.“³⁷Barnaba vroia să-l ia cu ei și pe Ioan, numit și Marcu.³⁸Dar Pavel a insistat să nu-l ia cu ei pe unul care îi părăsise în Pamfilia și care nu a mai participat alături de ei la lucrare.³⁹Între Pavel și Barnaba s-a iscat o dispută pe această temă, iar în final cei doi s-au despărțit. Așa că Barnaba l-a luat pe Marcu și au plecat cu corabia la Cipru.⁴⁰Pavel l-a ales pe Sila să meargă cu el, apoi a plecat, după ce frații l-au încredințat harului Domnului.⁴¹Pavel a trecut prin Siria și prin Cilicia și a întărit bisericile de acolo.

Timotei pleacă cu Pavel și Sila

16 Pavel a mers mai departe la Derbe și Listra. Acolo se afla un ucenic, numit Timotei. El era fiul unei evreice care era credincioasă, iar tatăl său era grec.²Toți frații din Listra și din Iconia aveau de spus numai lucruri bune despre Timotei.³Pavel ar fi vrut ca Timotei să călătorească împreună cu el. Dar iudeii din locurile acelea știau că tatăl lui Timotei era grec. Așa că Pavel l-a circumcis pe Timotei, din cauza iudeilor.⁴Pavel și tovarășii lui au trecut prin alte cetăți. Ei le duceau credincioșilor hotărârile luate de apostoli și de conducătorii din Ierusalim și îi încurajau să le urmeze.⁵Iar bisericile deveneau mai puternice în credință și creșteau în număr în fiecare zi.

Pavel este chemat să plece din Asia

⁶Pavel și cei care erau cu el au trecut prin ținuturile Frigia și Galatia. Duhul Sfânt îi împiedicase să vestească Cuvântul în Asia.⁷Pavel și Timotei au ajuns la marginea Misiei și se pregăteau să intre în Bitinia, dar Duhul lui Isus nu i-a lăsat.⁸Atunci ei au trecut de Misia și s-au dus în Troa.⁹În timpul nopții, Pavel a avut o viziune. Un om din Macedonia stătea acolo și îl implora pe Pavel: „Treci

marea și vino în Macedonia să ne ajuți!“¹⁰După ce a avut Pavel viziunea, imediat ne-am pregătit să plecăm în Macedonia. Am înțeles că Dumnezeu ne chema să le spunem acestor oameni Vestea Bună.

Convertirea Lidiei

¹¹Am plecat cu corabia din Troa și am mers drept la Samotracia, iar în ziua următoare am mers la Neapolis.¹²De acolo am plecat în Filipi, cetatea cea mai importantă din acea parte a Macedoniei. Filipi este o colonie romană. Am rămas în această cetate câteva zile.

¹³În ziua sabbatului, am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că este un loc de rugăciune. Ne-am așezat și am început să vorbim cu femeile care se adunaseră acolo.¹⁴Printre ele, se afla o femeie numită Lidia, din cetatea Tiatira, care se ocupa cu vânzarea hainelor de purpură. Ea se închina lui Dumnezeu. Lidia asculta ceea ce spunea Pavel. Domnul i-a deschis inima și ea a crezut cele auzite.¹⁵După ce a fost botezată împreună cu toată casa ei, ea ne-a rugat: „Dacă mă considerați credincioasă Domnului, atunci veniți să stați în casa mea!“ Și a insistat foarte mult să mergem.

Temnicerul din Filipi

¹⁶Odată, când mergeam spre locul de rugăciune, ne-a ieșit în cale o tânără sclavă, care avea un duh prin care putea să prezică viitorul. Stăpânii ei câștigaseră foarte mulți bani din prezicerile ei.¹⁷Ea s-a luat după Pavel și noi ceilalți, strigând: „Acești oameni sunt slujitorii Dumnezeului Celui Preaînalt. Ei vă vestesc modul în care puteți fi mântuiți!“¹⁸Ea a făcut lucrul acesta mai multe zile, ceea ce l-a deranjat pe Pavel. El s-a întors și a spus duhului din ea: „În Numele lui Isus Cristos, îți poruncesc să ieși din ea!“ Și duhul a ieșit chiar atunci.¹⁹Când au văzut stăpânii fetei că speranța lor de a scoate bani din

aceasta s-a dus, i-au prins pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață, în fața autorităților. ²⁰Când i-au dus înaintea conducătorilor, au spus: „Oamenii aceștia sunt iudei și ne tulbură cetatea! ²¹Ei propun niște obiceiuri care sunt împotriva legii noastre și noi, care suntem romani, nu putem să le acceptăm sau să le practicăm.“ ²²Mulțimea li s-a alăturat, pronunțându-se împotriva lui Pavel și a lui Sila. Conducătorii au rupt hainele de pe ei și au dat ordin să fie bătuți. ²³După multe lovituri, ei au fost aruncați în închisoare. Gardianul a primit ordin să-i păzească cu grijă. ²⁴După ce a primit un astfel de ordin, el i-a aruncat în celula din centru și le-a prins picioarele în butuci.

²⁵Cam pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântece de slavă lui Dumnezeu, iar ceilalți deținuți îi ascultau. ²⁶Deodată, a avut loc un cutremur de pământ atât de puternic încât s-au clătinat temeliile închisorii. Toate ușile s-au deschis și toți deținuții au fost eliberați din lanțurile lor. ²⁷Gardianul s-a trezit. Când a văzut ușile închisorii deschise, el și-a scos sabia și se pregătea să se omoare, crezând că deținuții fugiseră. ²⁸Dar Pavel a strigat tare: „Să nu-ți faci nici un rău, căci suntem aici cu toții.“

²⁹Gardianul a trimis să fie aduse torțe aprinse, apoi s-a repezit înăuntru. Tremurând de frică, el a căzut la picioarele lui Pavel și ale lui Sila. ³⁰Apoi i-a condus afară și le-a spus: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?“

³¹Ei i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit—tu și casa ta.“ ³²Ei le-au spus Cuvântul lui Dumnezeu gardianului și tuturor celor din casa lui. ³³La acea oră din noapte, gardianul i-a luat și le-a spălat rănilor. Chiar atunci, el și toți ai lui au fost botezați. ³⁴Gardianul i-a adus pe Pavel și Sila în casă și le-a dat să mănânce.

Și s-a bucurat că a crezut în Dumnezeu împreună cu toată casa lui.

³⁵Dimineața, conducătorii și-au trimis soldații, spunându-le: „Eliberați-i pe oamenii aceia!“

³⁶Gardianul i-a spus lui Pavel:

„Autoritățile au trimis oameni să vă elibereze. Puteți pleca acum. Mergeți în pace!“

³⁷Dar Pavel a spus soldaților: „Deși suntem cetățeni romani, am fost bătuți în fața oamenilor fără să fi fost dovediți vinovați, și apoi ne-au aruncat în închisoare. Iar acum vor să ne dea drumul pe ascuns? În nici un caz! Să vină chiar ei și să ne scoată afară!“

³⁸Soldații au spus conducătorilor aceste cuvinte. Când au auzit că Pavel și Sila erau romani, aceștia s-au speriat. ³⁹Ei au venit și le-au cerut scuze. Apoi i-au scos afară și i-au rugat să plece din cetate. ⁴⁰Când Pavel și Sila au ieșit din închisoare, s-au dus acasă la Lidia. Acolo ei i-au văzut pe credincioși și i-au încurajat. Apoi au plecat.

Pavel și Sila în Tesalonic

17 Pavel și Sila au trecut prin Amfipoli și Apolonia și au ajuns în Tesalonic. Aici era o sinagogă a iudeilor. ²Așa cum obișnuia, Pavel s-a dus înăuntru și în fiecare zi de sabat, timp de trei săptămâni, Pavel a discutat cu iudeii din Scripturi. ³El le-a explicat ce era scris în Scriptură și le-a dovedit că Cristos a trebuit să sufere și apoi să învie dintre cei morți. Pavel le-a spus: „Acest Isus despre care vă vorbesc eu este Cristosul.“ ⁴Unii dintre oamenii de acolo au fost convingși și li s-au alăturat lui Pavel și lui Sila. Printre ei era un mare grup de greci temători de Dumnezeu și mai multe femei cu influență.

⁵Dar iudeii au devenit foarte invidioși. Ei au strâns un grup de oameni răi pe care i-au găsit în piață și au provocat agitație în cetate. Ei s-au năpustit asupra casei lui Iason,

căutându-i pe Pavel și pe Sila pentru a-i scoate afară, unde era mulțimea. ⁶Dar nu i-au găsit acolo.

Atunci ei i-au târât pe Iason și pe câțiva dintre frați înaintea autorităților cetății și strigau: „Oamenii aceștia au provocat necazuri în toată lumea, iar acum au venit aici! ⁷Iar Iason i-a primit în casa lui. Ei toți încalcă legile lui Cezar, spunând că există un alt împărat, pe nume Isus.“

⁸Când au auzit aceste lucruri, conducătorii cetății și mulțimile de oameni s-au neliștit foarte tare. ⁹Ei i-au pus pe Iason și pe ceilalți să plătească niște bani drept cauțiune, apoi le-au dat drumul.

Pavel și Sila în Bereea

¹⁰Chiar în noaptea aceea, frații i-au trimis pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au ajuns acolo, ei s-au dus în sinagoga iudeilor. ¹¹Oamenii de aici erau mai deschiși decât cei din Tesalonic, le ascultau mesajul cu bunăvoință și cercetau Scripturile în fiecare zi, pentru a vedea dacă ceea ce li se spusese era adevărat. ¹²Mulți dintre acești iudei au crezut și mulți greci, bărbați și femei cu influență, au crezut de asemenea. ¹³Când au aflat iudeii din Tesalonic că Pavel a predicat și în Bereea Cuvântul lui Dumnezeu, s-au dus și ei acolo. Ei au început să tulbure și să agite mulțimile. ¹⁴Atunci frații l-au trimis imediat pe Pavel spre țărmul mării, dar Sila și Timotei au rămas în Bereea. ¹⁵Credincioșii care îl însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atena. La întoarcerea acestora, Pavel a trimis prin ei instrucțiuni pentru Sila și Timotei, să vină la el cât mai curând. Și au plecat.

Pavel în Atena

¹⁶În timp ce Pavel îi aștepta pe Sila și Timotei în Atena, el a văzut că cetatea era plină de idoli și a fost foarte tulburat. ¹⁷În sinagogă, el a vorbit cu iudeii și cu grecii care se închinau lui

Dumnezeu. De asemenea, în fiecare zi vorbea cu cei care se aflau întâmplător în piață. ¹⁸Unii dintre filozofii epicurieni și stoici au început să se contrazică cu el.

Unii dintre ei spuneau: „Omul acesta nu știe despre ce vorbește. Ce încearcă el să spună?“ Alții spuneau: „Se pare că vorbește despre alți zei, străini“, căci Pavel predica despre Isus și despre înviere. ¹⁹Ei l-au luat pe Pavel și l-au dus la o întâlnire a tribunalului de la Areopag. Ei au spus: „Vorbește-ne despre această nouă învățătură pe care o predici oamenilor. ²⁰Nu am mai auzit niciodată lucrurile pe care le spui și vrem să știm ce înseamnă aceste lucruri.“ ²¹(Locuitorii Atenei și străinii care locuiau în cetate nu făceau altceva decât să asculte sau să vorbească tot timpul despre ideile cele mai noi.)

²²Atunci Pavel s-a ridicat în picioare înaintea tribunalului din Areopag și a spus: „Bărbați atenieni, văd că sunteți oameni religioși în toate privințele. ²³În timp ce mergeam prin cetate, am văzut lucrurile la care vă închinați și am găsit chiar și un altar, pe care scria: *«PENTRU DUMNEZEUL NECUNOSCUȚ.»* Voi vă închinați unui dumnezeu pe care nu-l cunoașteți. Pe acest Dumnezeu vi-L vestesc eu. ²⁴El este Domnul cerurilor și al pământului, căci El a creat lumea și tot ceea ce este în ea, iar El nu locuiește în temple făcute de mâna omului. ²⁵El nu are nevoie de nimic, de aceea nu este slujit de mâini omenești. El este Cel ce dă tuturor viață, suflare și toate lucrurile necesare. ²⁶Dintr-un singur om, El a făcut toate popoarele pentru a locui întreg pământul. El a hotărât timpurile în care vor trăi și locurile unde vor locui. ²⁷Dumnezeu a vrut ca oamenii să-L caute cu speranța că, bătând după El, ar putea, în final, să-L găsească, deși El nu este departe de fiecare dintre noi.

²⁸«Căci în El avem viață,

în El avem mișcarea și ființa.»

După cum au spus chiar unii dintre poeții voștri:

«Pentru că noi suntem copiii Lui.»

²⁹Din moment ce noi suntem copiii Lui, nu ar trebui să credem că Dumnezeu arată ca un obiect făcut de îndemânarea și imaginația omului, din aur, argint sau piatră. ³⁰Dumnezeu a trecut cu vederea timpurile când oamenii nu L-au cunoscut, dar acum le cere tuturor oamenilor de pretutindeni să se întoarcă de la păcat la Dumnezeu, ³¹deoarece El a fixat o zi în care va judeca cu dreptate oamenii din întreaga lume printr-un Om pe care L-a ales deja. Și Dumnezeu a arătat tuturor că El este Cel pe care L-a ales prin faptul că L-a înviat dintre cei morți. «

³²Când au auzit de învierea din morți, unii își băteau joc, dar alții spuneau: „Vrem să te mai auzim și altă dată vorbind despre acestea.” ³³Pavel a plecat dintre ei. ³⁴Totuși câțiva oameni i s-au alăturat și au crezut. Printre aceștia erau Dionisie, membru al tribunalului de la Areopag, o femeie pe nume Damaris și alții împreună cu ei.

18 După aceea, Pavel a plecat din Atena și s-a dus în Corint. ²În

Corint el a cunoscut un iudeu, pe nume Acuila, născut în Pont. El se întorsese de curând din Italia, împreună cu soția lui, Priscila. Ei plecaseră din Italia pentru că împăratul Claudiu dăduse ordin ca toți evreii să plece din Roma. ³Pavel s-a dus să vorbească cu ei și, fiindcă aveau aceeași meserie, a rămas la ei și a muncit împreună cu ei la făcut corturi. ⁴În fiecare zi de sabbat, Pavel vorbea în sinagogă și încerca să-i convingă, atât pe iudei, cât și pe greci, să creadă în Isus.

⁵După ce Sila și Timotei s-au întors din Macedonia, Pavel și-a folosit tot timpul pentru a predica. El le prezenta iudeilor dovezi că Isus este Cristosul. ⁶Ei l-au contrazis însă și l-au insultat. Atunci Pavel și-a scuturat

praful de pe haine și le-a spus: „Dacă veți fi pierduți, a voastră va fi vina! Conștiința mea este curată. De acum încolo, mă voi duce la celelalte popoare.” ⁷Pavel a plecat din sinagogă și s-a dus în casa unui om pe nume Titu Iust. Titu Iust era un om care se închina lui Dumnezeu. Casa lui era vecină cu sinagoga. ⁸Crisp, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată familia lui. Și mulți dintre corintenii care l-au ascultat pe Pavel au crezut și au fost botezați.

⁹Într-o noapte, Domnul i-a spus lui Pavel într-un vis: „Nu te teme! Vorbește și nu tăcea!” ¹⁰Căci Eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine pentru a-ți face rău. Mulți dintre oamenii acestei cetăți sunt ai Mei.” ¹¹Pavel a rămas acolo un an și jumătate și i-a învățat pe oameni Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel înaintea lui Galio

¹²Când Galio a ajuns proconsul în ținutul Ahaia, iudeii s-au unit împotriva lui Pavel, l-au atacat și l-au dus în sala de judecată. ¹³Ei spuneau: „Omul acesta încearcă să-i convingă pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un mod care încalcă legea.”

¹⁴Când Pavel se pregătea să vorbească, Galio a spus iudeilor: „Dacă ar fi vorba de o ilegalitate sau o infracțiune, v-aș asculta. ¹⁵Dar problema voastră se referă la cuvinte și nume legate de legea voastră. De aceea, lămuțiți-o singuri! Eu nu vreau să fiu judecător în astfel de lucruri.” ¹⁶Și le-a poruncit să iasă din sala de judecată.

¹⁷Atunci l-au apucat cu toții pe Sosten, conducătorul sinagogii, și au început să-l bată în fața sălii de judecată. Dar lui Galio nu-i păsa deloc de toate acestea.

Pavel în Ierusalim și în Antiohia

¹⁸Pavel a rămas multe zile acolo. Apoi s-a despărțit de frați și a plecat cu corabia spre Siria. Cu el au mers

Acuila și Priscila. Când a ajuns în Chencrea, Pavel s-a tuns, pentru că făcuse un jurământ înaintea lui Dumnezeu.¹⁹Ei au ajuns în Efes, iar Pavel i-a lăsat pe Acuila și pe Priscila acolo. El s-a dus în sinagogă și a discutat cu iudeii.²⁰Ei l-au rugat să mai rămână, însă Pavel nu a vrut.²¹Dar când a plecat, le-a spus: „Dacă va fi voia lui Dumnezeu, mă voi întoarce la voi.” Apoi a plecat din Efes cu corabia.

²²Când a ajuns în Cezareea, el s-a dus la Ierusalim pentru a saluta credincioșii de acolo. Apoi a coborât la Antiohia.²³După ce a stat cu ei un timp, Pavel a plecat și a mers din loc în loc, în ținuturile Galatia și Frigia. În fiecare localitate, el îi întârea pe ucenicii lui Isus.

A treia călătorie. Apolo

²⁴În Efes a venit un iudeu, pe nume Apolo. Apolo se născuse în Alexandria. El era un om care avea talent în a vorbi oamenilor și cunoștea bine Scripturile.²⁵Apolo fusese instruit în Calea Domnului. El vorbea cu entuziasm și tot ce îi învăța pe oameni despre Isus era corect. Dar singurul botez pe care-l cunoștea era botezul lui Ioan.²⁶El s-a dus în sinagogă și a vorbit cu multă îndrăzneală. Când l-au auzit Priscila și Acuila, l-au luat pe Apolo cu ei, l-au învățat și l-au ajutat să înțeleagă mai bine Calea lui Dumnezeu.²⁷Apoi, Apolo a vrut să meargă în Ahaia. Frații l-au încurajat să facă acest lucru și le-au scris ucenicilor lui Isus de acolo să-l primească bine. Când a ajuns în Ahaia, Apolo le-a fost de mare ajutor celor care, prin harul lui Dumnezeu, au crezut.²⁸El s-a contrazis cu multă putere cu iudeii în fața oamenilor și le-a arătat din Scripturi că Isus este Cristosul.

În timp ce Apolo era în Corint, **19** Pavel a călătorit prin mai multe locuri și a ajuns în Efes. El a găsit acolo niște ucenici²⁹și i-a întrebat: „Ați primit voi Duhul Sfânt

când ați devenit credincioși?”

Ei i-au răspuns: „Nici măcar nu am auzit că există un Duh Sfânt.”

³Pavel i-a întrebat din nou: „Atunci cu ce botez ați fost botezați?”

Ei au răspuns: „Cu botezul despre care învăța Ioan.”

⁴Pavel a spus: „Ioan îi învăța pe oameni să se boteze pentru a arăta că doresc să-și schimbe viața. El a spus oamenilor să creadă în acela care venea după el, adică în Isus.”

⁵Când au auzit aceste lucruri, ei au fost botezați în Numele Domnului Isus.⁶Pavel și-a pus mâinile peste ei și Duhul Sfânt a venit peste ei. Au început să vorbească în limbi străine și să spună profeții.⁷Ei erau în total doisprezece bărbați.

⁸Pavel mergea la sinagogă și timp de trei luni a vorbit cu multă îndrăzneală. El vorbea și îi convingea pe iudei despre Împărăția lui Dumnezeu.⁹Dar unii dintre ei s-au încăpățânat și au refuzat să creadă. Ei spuneau lucruri rele despre Calea Domnului în fața celorlalți oameni. Pavel a plecat de la ei și i-a luat cu el pe ucenicii lui Isus. În fiecare zi, el vorbea cu oamenii într-un loc unde un bărbat, pe nume Tiranus, avea o școală.¹⁰El a făcut aceasta timp de doi ani. Astfel, toți locuitorii provinciei Asia, atât iudei cât și greci, au auzit Cuvântul Domnului.

Fiii lui Sceva

¹¹Dumnezeu a făcut minuni nemaivăzute prin mâinile lui Pavel.¹²Astfel, până și batistele și șorțurile pe care le folosiseră Pavel erau duse la cei bolnavi, și aceștia erau vindecați, iar duhurile rele ieșeau din ei.

¹³Niște exorciști iudei care mergeau din loc în loc, au încercat să folosească Numele Domnului Isus pentru a scoate duhurile rele din oameni. Aceștia erau cei șapte fii ai lui Sceva, un mare preot iudeu. Ei spuneau: „În Numele lui Isus, despre care predică Pavel, îți poruncesc să

ieși afară!“

¹⁵Dar duhul rău le-a răspuns: „Îl cunosc pe Isus și îl știu pe Pavel, dar voi cine sunteți?“

¹⁶Și omul posedat de duhul rău a sărit la ei. El era mai puternic decât ei toți. I-a bătut și le-a rupt hainele, așa că ei au fugit din acea casă răniți și goi. ¹⁷Toți locuitorii din Efes, atât iudei, cât și greci, au aflat ce s-a întâmplat și au fost cuprinși de venerație. Și Numele Domnului Isus a fost slăvit și mai mult. ¹⁸Mulți dintre cei care au crezut, au venit și au mărturisit în fața tuturor lucrurile rele pe care le făcuseră. ¹⁹Mulți dintre cei care făcuseră vrăjitorie și-au strâns cărțile și le-au ars în fața tuturor. Când au calculat valoarea acestor cărți, au văzut că prețul lor ajungea la cincizeci de mii de monede de argint. ²⁰Astfel, Cuvântul lui Dumnezeu influența cu putere viața oamenilor și din ce în ce mai mulți oameni au crezut.

Pavel se pregătește de drum

²¹După ce s-au întâmplat aceste lucruri, Pavel a hotărât să treacă prin Macedonia și Ahaia și să meargă la Ierusalim. El a spus: „După ce ajung acolo, trebuie să vizitez și Roma.“ ²²Pavel i-a trimis în Macedonia pe doi dintre cei care îl ajutau, pe Timotei și pe Erast, iar el a mai rămas un timp în Asia.

Necazuri în Efes

²³Cam în perioada aceea, în Efes a avut loc o mare tulburare privind Calea Domnului. ²⁴În Efes locuia un argintar, numit Demetrius. El făcea modele de argint ale templului zeiței Artemis. În felul acesta, el aducea mulți bani meșteșugarilor care lucrau la aceasta. ²⁵El i-a adunat pe toți aceștia și pe lucrătorii cu meserii asemănătoare și le-a spus: „Oameni buni, știți că bunăstarea noastră vine din munca aceasta. ²⁶Acest Pavel spune că dumnezeii făcuți de mâna omului nu sunt dumnezei adevărați.

Și puteți vedea și auzi că el a convins mulți oameni să gândească la fel ca el, nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia. ²⁷Există pericolul ca lucrurile pe care le spune Pavel să strice buna reputație a meseriei noastre. Mai mult, există pericolul ca templul mării zeițe Artemis să nu mai însemne nimic pentru oameni și măreția ei să se piardă. Și Artemis este zeița la care se închină toată Asia și întreaga lume.“

²⁸Când au auzit acestea, toți s-au infuriat foarte tare și au strigat: „Mare este Artemis, zeița efesenilor!“ ²⁹Oamenii din cetate au fost foarte tulburați. Ei i-au prins pe Gaius și Aristarh, doi macedoneni, tovarăși de călătorie ai lui Pavel, și au năvălit cu toții, într-un gând, în teatru. ³⁰Pavel a vrut să se ducă să vorbească mulțimii, dar ucenicii nu l-au lăsat. ³¹Unii dintre conducătorii provinciei Asia, care erau prieteni cu Pavel, i-au trimis vorbă și l-au rugat să nu riște și să nu se ducă la teatru. ³²În adunare era mare învălmășeală. Unii strigau ceva, alții altceva și cei mai mulți dintre ei nici nu știau pentru ce se adunaseră acolo. ³³L-au scos din mulțime pe Alexandru și iudeii l-au împins în fața oamenilor. Alexandru a făcut un semn cu mâna pentru că vroia să se apere înaintea poporului. ³⁴Când și-au dat seama că Alexandru era iudeu, cu toții au început să strige același lucru. Timp de două ore ei au strigat: „Mare este Artemis, zeița efesenilor!“

³⁵Notarul cetății a potolit mulțimea și a spus: „Bărbați efeseni! Întreaga lume știe că cetatea Efes este locul în care se află templul mării Artemis și piatra sfântă căzută din cer. ³⁶Toată lumea cunoaște aceste lucruri, și nu pot fi puse la îndoială. De aceea trebuie să rămâneți liniștiți și să nu faceți nimic necugetat. ³⁷Voi i-ați adus aici pe acești oameni, deși nu au jefuit nici un templu și nu au spus nimic rău despre zeița noastră. ³⁸Dacă Demetrius și meșteșugarii lui vor să acuze pe

cineva, există tribunale și judecători. Acolo ar trebui să facă ei plângeri și să se acuze unii pe alții. ³⁹Sau dacă aveți și alte probleme, putem să vorbim despre ele în adunarea obișnuită a cetății. ⁴⁰Dar acum, pentru ce s-a întâmplat astăzi, putem fi acuzați de revoltă. Nu avem motive care să explice această agitație.“ ⁴¹După ce a spus el aceste lucruri, adunarea s-a terminat.

Pavel merge în Macedonia și în Grecia

Când s-a terminat agitația, **20** Pavel i-a chemat pe ucenici. El i-a încurajat, apoi și-a luat la revedere și a plecat spre Macedonia. ²În drumul său spre Macedonia, Pavel a spus multe lucruri pentru a-i încuraja pe credincioși. Apoi a ajuns în Grecia ³unde a rămas trei luni. Iudeii de acolo au pus la cale ceva împotriva lui Pavel, așa că el s-a pregătit să plece cu corabia spre Siria, dar apoi s-a hotărât să se întoarcă în Siria prin Macedonia. ⁴Cu Pavel erau Sopater din Bereea, fiul lui Pir, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gaius din Derbe, Timotei, precum și Tihic și Trofim, care erau din Asia. ⁵Ei au plecat înainte și ne-au așteptat la Troa. ⁶După Sărbătoarea Pâinilor Nedospite, am plecat cu corabia din Filipi și, după cinci zile, am ajuns la ei în Troa. Acolo am rămas șapte zile.

Învierea lui Eutih

⁷În prima zi a săptămânii, când eram strânși cu toții pentru a mânca împreună, Pavel vorbea celor de față și avea de gând să plece a doua zi. El și-a prelungit vorbirea până la miezul nopții. ⁸În camera de la etaj, unde ne adunaserăm, erau multe lămpi. ⁹Un tânăr, pe nume Eutih, stătea pe pervazul ferestrei. În timp ce Pavel continua să vorbească, el a căzut într-un somn adânc. Fiind complet adormit, Eutih a căzut de la etajul trei. Când s-au dus la el, oamenii l-au găsit mort. ¹⁰Pavel a coborât, a căzut în genunchi lângă el, l-a îmbrățișat și

a spus: „Nu fiți triști, căci este încă în viață.“ ¹¹Apoi Pavel a urcat la etaj. El a frânt pâinea și a mâncat. Și a vorbit grupului de oameni mult timp, până în zori. Apoi a plecat. ¹²Oamenii l-au dus acasă pe Eutih. Eutih era în viață, ceea ce i-a încurajat foarte mult.

Pavel la Milet

¹³Noi am luat-o înainte spre corabie și am navigat până la Asos. Acolo, urma să-l luăm și pe Pavel în corabie. El aranjase astfel, căci urma să meargă pe jos până în Asos. ¹⁴Când ne-am întâlnit cu Pavel în Asos, l-am luat și pe el în corabie și am mers la Mitilene. ¹⁵A doua zi, am plecat din Mitilene, am ridicat pânzele și am ajuns într-un loc lângă insula Chios. În ziua următoare, am navigat până la Samos și după încă o zi am ajuns în Milet. ¹⁶Pavel se grăbea să ajungă în Ierusalim de ziua Cincizecimii, dacă era posibil. De aceea, el a hotărât să nu se oprească în Efes, căci nu vroia să rămână prea mult timp în Asia.

Cuvântarea de rămas bun către conducătorii bisericii din Efes

¹⁷Din Milet, Pavel a trimis vorbă la Efes, rugându-i pe conducătorii bisericii să vină la el. ¹⁸Când au sosit, Pavel le-a spus: „Voi cunoașteți cum am trăit tot timpul cât am stat cu voi, chiar din prima zi în care am sosit în Asia. ¹⁹L-am slujit pe Domnul cu multă umilință și cu multe lacrimi. L-am slujit, deși am îndurat multe neazuri, din cauza uneltirilor iudeilor. ²⁰Știți că nu am ezitat să vă spun toate lucrurile care erau spre binele vostru. V-am învățat aceste lucruri în fața mulțimilor și, de asemenea, în casa fiecăruia. ²¹I-am avertizat atât pe iudei, cât și pe greci, că trebuie să-și schimbe atitudinea inimii și să se întoarcă la Dumnezeu. Le-am spus tuturor să creadă în Domnul nostru Isus. ²²Și acum, constrâns de Duhul, merg la Ierusalim, deși nu știu ce mi se va întâmpla acolo. ²³Știu doar că, în fiecare localitate, Duhul Sfânt mă

previne că mă așteaptă multe greutăți și chiar închisoarea. ²⁴Dar eu consider că nu viața mea este ceea ce este important și de valoare pentru mine. Important este să pot termina cursa în care am pornit și să sfârșesc misiunea pe care am primit-o de la Domnul Isus. Această misiune este de a duce altora Vestea Bună despre harul lui Dumnezeu.

²⁵Acum știu că nici unul dintre voi, oamenii printre care am mers cu învățătura despre Împărăția lui Dumnezeu, nu mă va mai vedea vreodată. ²⁶De aceea vă spun astăzi un lucru de care sunt sigur: nu voi fi eu de vină dacă unii nu vor fi mântuiți. ²⁷Căci eu v-am vestit tot ceea ce vrea Dumnezeu să știți. ²⁸Fiți atenți la voi înșivă și la turma peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care El a răscumpărat-o cu propriul Lui sânge. ²⁹Știu că, după plecarea mea, oamenii răi vor veni printre voi. Ei vor fi asemenea lupilor necruțători și vor încerca să distrugă turma. ³⁰Chiar și din mijlocul vostru se vor ridica oameni care vă vor învăța lucruri greșite. Ei vor denatura adevărul și vor încerca să-i tragă după ei pe ucenicii lui Isus. ³¹Așa că, vegheați! Amintiți-vă că timp de trei ani, cu lacrimi în ochi, zi și noapte, v-am avertizat pe fiecare fără încetare.

³²Acum vă încredințez lui Dumnezeu și Cuvântului harului Lui, care poate să vă întărească și poate să vă dea moștenirea printre toți cei care sunt sfințiți. ³³Cât am fost cu voi, nu am dorit să primesc pentru mine nici aurul, nici argintul, nici hainele nimănui. ³⁴Voi știți că am muncit cu mâinile mele, pentru a câștiga lucrurile de care eu și tovarășii mei aveam nevoie. ³⁵În tot ceea ce am făcut, eu v-am arătat că trebuie să muncim din greu, pentru a-i ajuta pe cei care duc lipsă. Trebuie să ne amintim cuvintele pe care Domnul Isus Însuși le-a spus: «Veți fi mai

binecuvântați dacă veți da, decât dacă veți primi.»»

³⁶După ce a spus aceste cuvinte, Pavel a îngenuncheat împreună cu ei toți și s-a rugat. ³⁷Cu toții au plâns mult, l-au îmbrățișat pe Pavel și l-au sărutat. ³⁸Pavel spusese că ei nu-l vor mai vedea și aceasta i-a întristat cel mai mult. Apoi ei l-au condus până la corabie.

Pavel pleacă la Ierusalim

21

După ce ne-am despărțit de ei, am ridicat pânzele și am mers drept până la Cos. A doua zi, am mers la Rodos și de acolo la Patara. ²Acolo am găsit o corabie care pleca spre Fenicia. Ne-am suit în ea și am plecat. ³Am zărit insula Cipru spre nord, dar nu am oprit și am mers până în Siria. Am debarcat în Tir, pentru că acolo trebuia să fie descărcată corabia. ⁴Acolo i-am găsit pe ucenicii lui Isus și am rămas cu ei timp de șapte zile. Prin Duhul Sfânt, ucenicii au știut ce i se va întâmpla lui Pavel așa că i-au spus să nu se ducă la Ierusalim. ⁵Când a venit timpul, am plecat și ne-am continuat călătoria. Ei ne-au condus până în afara cetății cu soțiile și copiii lor. Cu toții am îngenuncheat acolo, pe plajă, și ne-am rugat. ⁶Ne-am luat la revedere unii de la alții și ne-am urcat în corabie. Iar ei s-au întors la casele lor.

⁷După ce ne-am sfârșit călătoria din Tir, am ajuns la Ptolemaida. I-am salutat pe frații de acolo și am rămas o zi cu ei. ⁸În ziua următoare, am plecat și am ajuns în Cezareea. Acolo ne-am dus acasă la Filip și am stat la el. Filip era evanghelist. El era unul dintre cei șapte bărbați care fuseseră aleși pentru lucrarea de ajutorare a văduvelor. ⁹Filip avea patru fiice necăsătorite care aveau darul de a profeți. ¹⁰După ce am stat acolo câteva zile, a sosit din Iudeea un profet, pe nume Agab și a venit la noi. ¹¹El a luat cureaua lui Pavel și și-a legat mâinile

și picioarele. El a spus: „Duhul Sfânt îmi spune: «Astfel Îl vor lega iudeii din Ierusalim pe cel căruia îi aparține această curea. Apoi îl vor da în mâinile neevreilor.»“

¹²Când am auzit aceste lucruri, atât noi, cât și localnicii, l-am implorat pe Pavel să nu meargă la Ierusalim. ¹³Atunci Pavel ne-a spus: „De ce plângeți? De ce îmi frângeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.“

¹⁴Noi am văzut că nu-l puteam convinge, așa că n-am mai încercat, doar am spus: „Facă-se voia Domnului!“

¹⁵După ce au trecut aceste zile, ne-am pregătit și am plecat la Ierusalim. ¹⁶Câțiva dintre ucenicii din Cezareea au mers cu noi. Ei ne-au dus acasă la Mnason, unde urma să stăm. Mnason era unul dintre primii ucenici din Cipru.

Pavel la Ierusalim în Templu

¹⁷Când am ajuns în Ierusalim, frații de acolo ne-au primit cu multă bucurie. ¹⁸A doua zi, Pavel a mers cu noi să-l vizităm pe Iacov. Acolo se aflau toți conducătorii bisericii. ¹⁹Pavel i-a salutat și le-a povestit în amănunt lucrurile pe care le făcuse Dumnezeu, prin lucrarea lui, în mijlocul neevreilor. ²⁰Când au auzit aceste lucruri, ei l-au slăvit pe Dumnezeu și i-au spus: „Frate, ai văzut câte mii de iudei au crezut! Dar ei cred că este foarte important să ascuți de Legea lui Moise. ²¹Ei au auzit că îi înveți pe iudeii care trăiesc în alte ținuturi, printre neevrei, să renunțe la Legea lui Moise, să nu-și mai circumcidă copiii sau să respecte tradițiile. ²²Ce trebuie să facem? Cu siguranță că ei vor afla că ai venit. ²³Deci, fă ceea ce-ți vom spune noi: printre noi sunt patru bărbați care au făcut un legământ. ²⁴Ia-i pe acești bărbați și ia parte împreună cu ei la ceremonia de curățire. Plătește

toate cheltuielile lor, pentru ca ei să-și poată rade capul. Atunci toată lumea va ști că ce au auzit despre tine nu este adevărat și că respecti Legea lui Moise în viața ta.

²⁵Am trimis deja o scrisoare neevreilor. În ea le-am spus să nu mănânce carne care a fost jertfită idolilor, să nu mănânce sânge sau animale care au fost sugrumate, să se ferească de imoralitate sexuală.“

²⁶Așa că Pavel i-a luat cu el pe cei patru bărbați și a doua zi a participat împreună cu ei la ceremonia de curățire. Apoi s-a dus în Templu, pentru a face cunoscut timpul când se vor încheia zilele de curățire. În ultima zi, trebuia adusă o jertfă pentru fiecare dintre ei.

²⁷Spre sfârșitul celor șapte zile, niște iudei din Asia l-au văzut pe Pavel în Templu. Ei au întărit toată mulțimea împotriva lui, apoi l-au prins. ²⁸Ei strigau: „Bărbați iudei, ajutați-ne! Acesta este omul care îi învață pe toți oamenii, din toată lumea, lucruri care sunt împotriva poporului nostru, împotriva Legii lui Moise și împotriva acestui Templu. Ba chiar a adus cu el în Templu niște bărbați neevrei și a întinat astfel acest loc sfânt.“ ²⁹Ei îl văzuseră mai devreme pe Trofim efeseanul prin cetate, împreună cu Pavel, și au presupus că Pavel l-a adus cu el în Templu.

³⁰Întreaga cetate a fost cuprinsă de agitație. Ei au alergat împreună, l-au prins pe Pavel și l-au târât în afara Templului. Imediat după aceea, ușile Templului au fost închise. ³¹În timp ce oamenii încercau să-l omoare pe Pavel, comandantul cohorței romane din Ierusalim a primit vestea că întreaga cetate era cuprinsă de agitație. ³²Imediat, comandantul a luat cu el câțiva soldați și centurioni și a alergat la locul unde se afla mulțimea. Când i-au văzut pe comandant și pe soldați, iudeii au încetat să-l mai lovească pe Pavel. ³³Atunci comandantul a venit la Pavel și l-a

arestat. El a dat ordin să fie legat cu două lanțuri. Apoi l-a întrebat pe Pavel cine era și ce făcuse. ³⁴Unii oameni din mulțime strigau ceva, alții altceva. Din cauza învălmășelii, comandantul nu a putut să-și dea seama care era adevărul. El a dat ordin ca Pavel să fie dus în cazarma armatei romane. ³⁵Mulțimea de oameni îi urma. Când a ajuns la trepte, soldații au trebuit să-l care pe Pavel pentru a-l apăra de violența mulțimii. Toată mulțimea striga: „Omorâți-l!”

³⁷Înainte de a fi dus în cazarmă, Pavel i-a zis comandantului: „Îmi este permis să-ți spun ceva?” Comandantul a spus: „Vorbești grecește?” ³⁸Deci nu ești tu acel egiptean care, cu câta timp în urmă, a pornit o răscoală și a condus în pustie patru mii de ucigași?”

³⁹Pavel a răspuns: „Eu sunt iudeu și sunt din cetatea Tars, din Cilicia. Sunt cetățean al unei cetăți importante. Te rog, dă-mi voie să vorbesc mulțimii!”

⁴⁰Comandantul l-a lăsat să facă acest lucru. Atunci Pavel a stat pe trepte și a făcut semn cu mâna cerând să fie liniște. Când toți au tăcut, el a început să le vorbească în limba aramaică, spunând:

Pavel vorbește oamenilor

22 „Frați și părinți, ascultați ce voi spune acum în apărarea mea!” ²Când oamenii au auzit că vorbea în limba aramaică, s-a făcut și mai mare liniște. Atunci Pavel a spus: ³„Eu sunt iudeu. M-am născut în cetatea Tars, din Cilicia, dar am crescut în cetatea aceasta. Gamaliel m-a învățat totul despre Legea strămoșilor noștri. Am fost plin de zel pentru Dumnezeu, așa cum sunteți voi toți astăzi. ⁴I-am persecutat pe cei ce urmau Calea Domnului, pe unii dintre ei chiar i-am omorât. Am prins atât bărbați, cât și femei și i-am pus în închisoare. ⁵Că am făcut aceste lucruri, pot să vă mărturisescă marele preot și toată adunarea

bătrânilor conducători iudei. Aceștia mi-au încredințat scrisori pe care să le duc fraților iudei din Damasc. Eu mergeam acolo pentru a-i prinde pe creștini și a-i aduce legați la Ierusalim, ca să fie pedepsiți.”

Pavel povestește despre convertirea lui

⁶„Dar când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, s-a întâmplat ceva. Era miezul zilei când, deodată, împrejurul meu a strălucit o mare lumină din cer. ⁷Am căzut la pământ și am auzit o voce care îmi spunea: «Saule, Saule, de ce Mă persecuți?» ⁸Eu am răspuns: «Cine ești, Doamne?» El mi-a spus: «Sunt Isus din Nazaret pe care tu îl persecuți.» ⁹Cei ce erau cu mine au văzut lumina, dar nu au auzit glasul Celui care mi-a vorbit. ¹⁰«Ce să fac, Doamne?», am spus. Iar Domnul mi-a răspuns: «Ridică-te și du-te în Damasc! Acolo îți se va spune despre toate lucrurile pe care am plănuț să le faci.» ¹¹Din cauza strălucirii luminii, nu mai puteam să văd. Cei ce mă însoțeau m-au dus de mână și am plecat în Damasc. ¹²Acolo, a venit la mine un anume Anania. El era un bărbat evlavios și trăia potrivit cu Legea lui Moise și toți iudeii din cetate aveau de spus numai lucruri bune despre el. ¹³El a venit, a stat lângă mine și mi-a spus: «Frate Saul, recapătă-ți vederea!» Chiar atunci am putut să-l văd. ¹⁴Anania a spus: «Dumnezeul strămoșilor noștri te-a ales pe tine să cunoști voia Lui. El te-a ales să-L vezi pe Cel Drept și să auzi cuvinte chiar din gura Lui. ¹⁵Tu vei mărturisi despre El tuturor oamenilor și le vei spune ce ai văzut și ai auzit. ¹⁶Acum, ce mai aștepti? Ridică-te, fii botezat și spălat de păcatele tale și ai încredere în Numele Domnului că poate face acest lucru.»

¹⁷M-am întors în Ierusalim și, în timp ce mă rugam în Templu, am avut o viziune. ¹⁸L-am văzut pe Isus, care îmi spunea: «Grăbește-te și pleacă din

Ierusalim chiar acum, pentru că oamenii de aici nu vor accepta ceea ce vei mărturisi despre Mine.»¹⁹ Eu am

spus: «Doamne, oamenii aceștia știu că eu mergeam prin sinagogi pentru a-i închide și a-i bate pe cei care credeau în Tine.»²⁰ Eu eram de față când a fost omorât Ștefan, cel care mărturisea despre Tine. Eu am fost de acord cu fapta lor și chiar am păzit hainele celor care l-au omorât.»²¹ Dar Isus mi-a spus: «Du-te! Te voi trimite departe, la cei care nu sunt evrei.»

²²Iudeii l-au ascultat pe Pavel până aici, dar din acel moment au început să strige: „Să fie șters omul acesta de pe fața pământului! El nu merită să trăiască!”²³ În timp ce strigau, își aruncau hainele de pe ei și aruncau praf în sus.²⁴ Atunci comandantul a dat ordin ca Pavel să fie dus în cazarmă. El a spus soldaților să-i pună întrebări în timp ce-l biciuiau, pentru a afla de ce strigau oamenii astfel de lucruri împotriva lui.²⁵ Soldații l-au luat și l-au legat pentru a fi biciuit. Atunci Pavel a spus centurionului care stătea acolo: „Vă este permis să biciuiți un cetățean roman care nu a fost judecat și găsit vinovat?”

²⁶Când a auzit aceste cuvinte, centurionul s-a dus la comandant și i-a spus: „Îți dai seama ce faci? Omul acesta este cetățean roman.”

²⁷Comandantul a venit la Pavel și l-a întrebat: „Spune-mi, este adevărat că ești cetățean roman?” „Da”, a răspuns Pavel.

²⁸Centurionul a spus: „Eu am plătit mulți bani pentru a primi această cetățenie.” „Eu m-am născut cetățean roman”, a spus Pavel.

²⁹Oamenii care urmau să-l bată și să-i pună întrebări s-au retras imediat. Chiar și comandantul s-a temut când a aflat că Pavel era cetățean roman și el îl legase.

Pavel înaintea Sinedriului

³⁰A doua zi, comandantul i-a dat drumul lui Pavel. El vroia să afle exact de ce îl acuzau iudeii și a

poruncit să se strângă laolaltă marii preoți și tot Sinedriul. Apoi l-a adus pe Pavel înaintea lor.

23 Pavel s-a uitat drept la Sinedriu și a spus: „Fraților,

mi-am trăit viața așa cum a cerut Dumnezeu și întotdeauna am făcut ceea ce am crezut că era bine.”² Marele preot Anania a poruncit celor care stăteau lângă Pavel să-l lovească peste gură.³ Atunci Pavel i-a spus lui Anania: „Și Dumnezeu te va lovi pe tine! Tu ești asemenea unui perete vărui! Tu stai acolo și pretinzi că mă judeci după Legea lui Moise, dar încalci Legea poruncindu-le să mă lovească.”

⁴Cei care stăteau lângă Pavel au spus: „Îndrăznești să-l insulti pe marele preot al lui Dumnezeu?”

⁵Pavel a spus: „Fraților, nu am știut că el este marele preot. În Scripturi este scris: «Să nu spui lucruri rele despre un conducător al poporului tău.»”

⁶Pavel și-a dat seama că o parte dintre bărbații din adunare erau saducheii, iar alții farisei. El a strigat în Sinedriu: „Fraților, eu sunt fariseu, tatăl meu a fost de asemenea fariseu. Sunt judecat din pricina speranței că oamenii vor învia din morți.”

⁷Când a spus aceste cuvinte, fariseii și saducheii au început o mare ceartă și adunarea s-a împărțit în două grupuri.⁸ Saducheii nu cred că există înviere după moarte și, de asemenea, nu cred în îngeri sau în duhuri. Dar fariseii cred că aceste lucruri există.⁹ În adunare s-a făcut mare zarvă. Atunci s-au ridicat niște învățători ai Legii care erau farisei și au început să se certe cu saducheii: „Nu credem că omul acesta a făcut vreun lucru rău. Poate că într-adevăr i-a vorbit un duh sau un înger.”

¹⁰Cearța a devenit foarte violentă, iar comandantul s-a temut că mulțimea îl va rupe în bucăți pe Pavel. Atunci comandantul a dat ordin soldaților să coboare și să-l ia pe Pavel din mulțime și să-l aducă în cazarmă.

¹¹În noaptea următoare, Domnul a venit lângă Pavel și a spus: „Curaj! Așa cum ai mărturisit oamenilor din Ierusalim despre Mine, la fel va trebui să mărturisești și celor din Roma.”

¹²A doua zi dimineață, iudeii au pus la cale un plan. Ei s-au jurat să nu mănânce și să nu bea până nu-l vor omorî pe Pavel. ¹³Cei ce făcuseră acest jurământ erau cam patruzeci de inși. ¹⁴Ei s-au dus la preoții conducători și la bătrâni și au spus: „Am jurat să nu mâncăm nimic până nu-l vom omorî pe Pavel. ¹⁵Iată ce trebuie să faceți voi și Sinedriul. Cereți comandantului să vi-l trimită pe Pavel, pretinzând că vreți să studiați mai atent cazul lui. Noi vom fi pregătiți să-l ucidem înainte să ajungă aici.”

¹⁶Dar fiul sorei lui Pavel a auzit despre complotul lor. Așa că s-a dus în cazarma romanilor și i-a spus lui Pavel despre aceasta. ¹⁷Pavel a chemat pe unul dintre centurioni și i-a spus: „Du-l pe acest tânăr la comandant pentru că are să-i spună ceva.” ¹⁸Centurionul l-a luat pe băiat, l-a condus la comandant și a spus: „Deținutul Pavel m-a chemat și m-a rugat să ți-l aduc pe acest tânăr pentru că are să-ți spună ceva.”

¹⁹Comandantul l-a luat pe băiat de mână, l-a dus deoparte și l-a întrebat: „Ce vrei să-mi spui?”

²⁰Băiatul a răspuns: „Iudeii s-au înțeles să te roage să-l aduci mâine pe Pavel înaintea Sinedriului. Ei vor pretinde că vor să afle mai multe despre el. ²¹Dar nu-i asculta, pentru că mai mult de patruzeci de iudei vor sta ascunși, așteptând să-l omoare. Ei s-au jurat să nu mănânce și să nu bea până nu-l vor omorî pe Pavel. Iar acum sunt gata. Mai așteaptă doar ca tu să fii de acord cu ei.”

²²Atunci comandantul i-a poruncit băiatului: „Nu spune nimănui că mi-ai vorbit despre aceste lucruri.” Și l-a lăsat să plece.

Pavel este trimis la Cezareea

²³Apoi comandantul a chemat pe doi dintre centurionii lui și le-a spus: „Pregătiți două sute de soldați pentru a pleca la Cezareea. De asemenea, pregătiți șaptezeci de călăreți și două sute de soldați înarmați cu sulite. Toți să fie gata de plecare până la ora nouă seara. ²⁴Pregătiți și cai pe care să călărească Pavel și duceți-l teafăr la guvernatorul Felix.” ²⁵Comandantul a scris o scrisoare care spunea:

²⁶„Claudiu Lisias, către preaalesul guvernator Felix. Salutări.

²⁷Iudeii l-au prins pe acest om și se pregăteau să-l omoare. Eu am aflat că este cetățean roman, de aceea am intervenit cu soldații mei și l-am salvat. ²⁸Am vrut să știu de ce îl acuzau iudeii și l-am dus înaintea Sinedriului lor. ²⁹Am aflat că acuzațiile care îi erau aduse priveau lucruri legate de legea lor. Dar el nu a fost acuzat de nimic care să merite închisoarea sau moartea. ³⁰Apoi mi s-a spus că s-a pus ceva la cale împotriva acestui om și imediat l-am trimis la tine. Celor care îl acuzau le-am poruncit să-ți spună ție despre acuzațiile pe care i le aduc.”

³¹Soldații au făcut ce li s-a ordonat. Ei l-au luat pe Pavel și l-au dus la Antipatrida în timpul nopții. ³²A doua zi, i-au lăsat pe călăreți să meargă mai departe cu Pavel, iar ei s-au întors înapoi la cazarmă. ³³Când au ajuns în Cezareea, călăreții i-au dat guvernatorului scrisoarea și i l-au încredințat pe Pavel. ³⁴Guvernatorul a citit scrisoarea și l-a întrebat pe Pavel din ce provincie era. Pavel a răspuns că din Cilicia. ³⁵Guvernatorul a spus: „Voi asculta cazul tău când vor veni și cei care te acuză.” El a dat ordin ca Pavel să fie ținut sub pază în palatul care fusese construit de Irod.

Iudeii îl acuză pe Pavel

24

Cinci zile mai târziu, marele preot Anania a venit la

Cezareea împreună cu câțiva conducători evrei și cu un avocat, pe nume Tertul. Ei și-au prezentat înaintea guvernatorului acuzațiile lor împotriva lui Pavel. ²După ce a fost adus Pavel înăuntru, Tertul și-a început acuzațiile spunând:

„Mulțumită ție ne bucurăm de pace. Datorită îngrijirii tale, în această țară au avut loc multe reforme de care aveam mare nevoie. ³Preaalesule Felix, noi mărturisim totdeauna și în orice loc lucrurile pe care le-ai făcut și îți suntem foarte recunoscători. ⁴Dar, ca să nu te rețin prea mult, te rog să fii bun și să asculți scurta noastră prezentare. ⁵Am găsit acest om care este o pacoste. El a pornit răskoale printre iudeii din întreaga lume și este conducătorul unei secte de nazarineni. ⁶El a încercat chiar să profaneze Templul; așa că am pus mâna pe el, ⁷(dar a venit comandantul Lisias și l-a smuls cu multă violență din mâinile noastre). ⁸Dacă-l vei cerceta tu însuși, vei putea afla de la el toate lucrurile de care îl acuzăm.“ ⁹Iudeii au intervenit și ei și au spus că toate lucrurile spuse de Tertul erau adevărate.

¹⁰Guvernatorul i-a făcut semn lui Pavel să vorbească. Acesta a spus: „Știi că de mulți ani ești judecător peste acest popor și de aceea mă pot apăra cu încredere. ¹¹Așa cum poți afla, nu au trecut mai mult de douăsprezece zile de când m-am dus la Ierusalim pentru a mă închina. ¹²Nimeni nu m-a văzut certându-mă cu cineva în Templu. Nu am fost văzut provocând oamenii la răsccoală nici în sinagogi, nici în alte locuri din cetate. ¹³Acești oameni nu-ți pot dovedi că acuzațiile pe care le fac acum împotriva mea sunt adevărate. ¹⁴Un lucru îl recunosc: mă închin Dumnezeului strămoșilor noștri

asa cum îmi cere Calea Domnului. Ei numesc această Cale o sectă. Eu cred tot ceea ce spune Legea și cred tot ceea ce este scris în cărțile Profeților. ¹⁵Și am aceeași speranță de la Dumnezeu pe care o au și acești oameni: că într-o zi vor învia atât oamenii drepecți, cât și cei nedrepecți. ¹⁶De aceea, încerc întotdeauna să fac ceea ce cred că este bine înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

¹⁷Am fost plecat vreme de mai mulți ani din Ierusalim, iar acum m-am întors să aduc poporului meu daruri pentru cei săraci și să aduc jertfe lui Dumnezeu. ¹⁸Este ceea ce făceam când acești oameni m-au găsit în Templu. Tocmai sfârșisem ceremonia de curățire. Acolo nu era nici o mulțime de oameni cu mine și nici agitație nu era. ¹⁹Niște iudei din Asia se aflau acolo. Dacă ei au vreun lucru de care să mă acuze, ar trebui să fie aici, înaintea ta și să mă acuze. ²⁰Sau să spună cei care sunt aici care anume sunt lucrurile rele de care m-au găsit vinovat când m-am aflat înaintea Sinedriului. ²¹Un singur lucru am strigat, când am stat înaintea lor: «Sunt judecat de voi astăzi pentru că eu cred în învierea din morți!»

²²Atunci Felix a încheiat adunarea. El știa deja multe lucruri despre Calea Domnului. El a spus: „Voi lua hotărârea privind cazul vostru când va sosi comandantul Lisias.“ ²³Felix a dat ordin centurionului să-l păzească pe Pavel, dar să-i acorde o anumită libertate și să nu-i împiedice pe prietenii lui să-i aducă lucrurile de care avea nevoie.

Pavel vorbește cu Felix și cu soția lui

²⁴După câteva zile, Felix a venit cu soția lui, Drusila, care era iudeică. El a trimis pe cineva să-l aducă pe Pavel și l-a ascultat vorbind despre credința în Isus Cristos. ²⁵Dar când Pavel a început să vorbească despre dreptate, despre autocontrol și despre judecata viitoare, Felix s-a speriat și a spus:

„Du-te acum! Te voi mai chema când voi avea timp.“ ²⁶Felix spera ca Pavel să-i ofere bani și de aceea trimitea după el tot mai des și stătea de vorbă cu el.

²⁷După doi ani, Felix a fost urmat de Porcius Festus. Dar Felix l-a lăsat pe Pavel în închisoare pentru a face pe placul iudeilor.

Pavel cere să fie dus înaintea lui Cezar

Festus a devenit guvernator. **25** Trei zile mai târziu, el a călătorit de la Cezareea la Ierusalim. ²Preoții cei mai de seamă și conducătorii iudeilor i-au prezentat acuzațiile lor împotriva lui Pavel. Ei l-au rugat pe Festus ³să le facă o favoare: să-l trimită pe Pavel la Ierusalim. (Ei aveau de gând să-i iasă înainte și să-l omoare pe apostol pe drum.) ⁴Festus le-a răspuns că Pavel era închis la Cezareea și că el însuși urma să meargă curând la Cezareea. ⁵„Să meargă cu mine câțiva dintre conducătorii voștri“, a spus el. „Dacă acest om a făcut ceva rău, să vină să-l acuze.“

⁶Festus a rămas cu ei nu mai mult de opt, poate zece zile; apoi a plecat la Cezareea. A doua zi, și-a luat locul în sala de judecată și a poruncit să fie adus Pavel. ⁷Când a apărut Pavel, iudeii care veniseră din Ierusalim au stat în jurul lui și l-au acuzat de multe lucruri rele pe care nu le puteau dovedi. ⁸Pavel s-a apărut spunând: „Nu am făcut nimic rău împotriva Legii iudeilor, împotriva Templului sau împotriva lui Cezar.“

⁹Festus vroia să le facă iudeilor pe plac. De aceea, i-a spus lui Pavel: „Vrei să mergem la Ierusalim și să fii judecat înaintea mea, acolo, referitor la aceste acuzații?“

¹⁰Pavel a răspuns: „Mă aflu acum înaintea scaunului de judecată al lui Cezar. Aici se cuvine să fiu judecat. După cum bine știi, nu le-am făcut nimic rău iudeilor. ¹¹Dacă sunt vinovat de ceva rău, dacă am făcut ceva ca să merit moartea, eu nu mă

feresc de moarte. Dar dacă nici una din aceste acuzații pe care le aduc acești oameni împotriva mea nu este adevărată, atunci nimeni nu mă poate da pe mâna lor. Vreau ca Cezar să judece cazul meu.“

¹²Festus s-a consultat cu consilierii săi, apoi a spus: „Vrei ca Cezar să judece cazul tău, la Cezar te vei duce!“

Agripa vine la Cezareea

¹³După câteva zile, regele Agripa și Berenice, au sosit la Cezareea pentru a-l saluta pe Festus. ¹⁴După ce au stat acolo câteva zile, Festus a vorbit regelui despre cazul lui Pavel. El a spus: „Felix a lăsat închis un bărbat. ¹⁵Când am fost în Ierusalim, preoții cei mai importanți și conducătorii iudeilor și-au prezentat acuzațiile pe care i le aduc și au cerut ca el să fie condamnat la moarte. ¹⁶Le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor să dea un acuzat pe mâna nimănui până când acesta nu a stat față în față cu cei care-l acuză și până nu a avut posibilitatea să se apere. ¹⁷Așa că, atunci când au venit aici cu mine, fără întârziere, chiar în ziua următoare, mi-am luat locul în sala de judecată și am poruncit să fie adus acest om. ¹⁸Când cei care îl acuzau au început să-și prezinte acuzațiile, ei nu au vorbit de faptele rele la care mă așteptam eu. ¹⁹Ei discutau cu acest om despre religia lor și despre un anume Isus care a murit, deși Pavel pretinde că e viu. ²⁰Nu aveam nici o idee ce hotărâre să iau în această problemă. Așa că l-am întrebat pe Pavel dacă vrea să meargă la Ierusalim și să fie judecat acolo pentru aceste chestiuni. ²¹Pavel a cerut să rămână în Cezareea și să aștepte hotărârea împăratului, iar eu am poruncit să rămână în închisoare până îl voi putea trimite la Cezar.“

²²Atunci Agripa i-a zis lui Festus: „Aș vrea să-l aud eu însumi pe acest om.“ „Îl vei auzi mâine“, a spus Festus.

²³Așa că a doua zi Agripa și Berenice

au venit cu mare pompă și au intrat în sala de judecată, împreună cu comandanții și cei mai importanți oameni ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus în sală. ²⁴Atunci Festus a spus: „Împărate Agripa și voi toți cei care sunteți prezenți alături de noi, uitați-vă la acest om! Toți iudeii, atât din Ierusalim, cât și de aici, mi-au cerut cu insistență, prin strigăte, ca el să fie omorât. ²⁵Dar am constatat că nu a făcut nimic pasibil de moarte. El a cerut să fie judecat de împărat. De aceea am hotărât să-l trimit la Roma. ²⁶Dar nu am nimic clar a-i scrie împăratului despre el. De aceea l-am adus înaintea voastră, în special a ta, rege Agripa, pentru că, după ce îl veți cerceta, să pot găsi ceva să scriu. ²⁷Mi se pare fără sens să trimit împăratului un deținut, fără a-i arăta de ce este acuzat.“

Pavel înaintea regelui Agripa

26 Agripa i-a spus lui Pavel: „Ți se îngăduie să vorbești pentru a te apăra!“ Pavel și-a ridicat mâna și și-a început apărarea. ²„Rege Agripa, mă socotesc fericit să mă apăr astăzi înaintea ta de acuzațiile pe care mi le aduc iudeii. ³Și aceasta cu atât mai mult cu cât tu cunoști toate obiceiurile iudeilor și controversele lor. De aceea, te rog să ai răbdare să mă ascuți. ⁴Toți iudeii știu cum mi-am trăit viața, de la început, de când eram în țara mea și de asemenea, în Ierusalim. ⁵Ei mă cunosc de mult timp și dacă vor vrea, vor putea mărturisi că am trăit așa cum cerea cea mai severă dintre sectele religiei noastre: am fost fariseu. ⁶Astăzi sunt judecat pentru că sper să se împlinească promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o strămoșilor noștri. ⁷Aceasta este promisiunea a cărei împlinire o așteaptă cele douăsprezece triburi ale poporului nostru. De aceea ei Îi slujesc lui Dumnezeu fără oprire, zi și noapte. Rege, din cauza acestei speranțe pe care o am mă acuză

iudeii. ⁸De ce nu vă vine să credeți că Dumnezeu Îi învie pe cei morți?

⁹Cât despre mine, eu am crezut că trebuia să fac tot ce Îmi stă în putință împotriva Numelui lui Isus din Nazaret. ¹⁰Și așa am și făcut în Ierusalim. Am primit aprobarea de la preoții cei mai importanți și am aruncat în închisoare pe mulți dintre sfinții lui Dumnezeu, iar când aceștia erau omorâți, eu am fost de acord cu omorârea lor. ¹¹Deseori i-am pedepsit în toate sinagogile și am încercat să-i fac să spună lucruri rele împotriva lui Dumnezeu. Furia mea împotriva lor era atât de mare, încât m-am dus chiar și în alte cetăți pentru a-i persecuta.

Pavel povestește cum L-a văzut pe Isus

¹²Odată, în timpul unei astfel de călătorii, mergeam la Damasc având permisiunea și autoritatea de la preoții cei mai importanți. ¹³Pe la amiază, mă aflam pe drum. Și atunci, rege, din cer a venit o lumină mai strălucitoare decât soarele și ne-a înconjurat pe mine și pe cei ce călătoreau cu mine. ¹⁴Am căzut cu toții la pământ. Atunci am auzit o voce spunându-mi în limba aramaică: «Saule, Saule, de ce Mă persecuți? Dacă Mă ataci, doar tu vei avea de suferit.» ¹⁵Atunci eu am întrebat: «Cine ești Tu, Doamne?» Iar Domnul mi-a răspuns: «Sunt Isus, pe care tu Îl persecuți. ¹⁶Dar acum ridică-te în picioare! Iată de ce am apărut înaintea ta: te-am ales să fii slujitorul Meu și martorul Meu, pentru ca să vorbești oamenilor despre ce ai văzut și despre ce Îți voi arăta. ¹⁷Te trimit la poporul tău și la neevrei, dar nu-i voi lăsa nici pe unii, nici pe alții să-ți facă rău. ¹⁸Tu le vei deschide ochii, Îi vei întoarce de la întuneric la lumină și de sub puterea lui Satan, la Dumnezeu. Astfel ei vor putea fi iertați de păcatele lor și primiți alături de cei ce au crezut în Mine și au fost sfințiți.»

Pavel vorbește despre lucrarea sa

¹⁹Și astfel, rege Agripa, eu nu am refuzat să ascult de viziunea care a venit din ceruri. ²⁰Am vorbit, mai întâi, oamenilor din Damasc, apoi celor din Ierusalim și din tot ținutul Iudeii. Pe urmă, le-am vorbit neevreilor, spunându-le să-și schimbe atitudinea inimii, să se întoarcă la Dumnezeu și să dovedească prin fapte că această schimbare a avut loc. ²¹Acesta este motivul pentru care iudeii m-au arestat când mă aflu în Templu și au încercat să mă omoare. ²²Însă Dumnezeu m-a ajutat până în ziua de azi. Cu ajutorul Lui stau astăzi aici și spun atât celor neînsemnați, cât și celor importanți, despre lucrurile pe care le-am văzut. Dar nu spun nimic nou. Spun lucruri despre care Moise și profeții au spus că se vor întâmpla: ²³că Cristosul trebuie să sufere și că, fiind primul care va învia dintre cei morți, va aduce lumină evreilor și neevreilor.“

Pavel încearcă să-l convingă pe Agripa

²⁴În timp ce Pavel spunea aceste lucruri pentru a se apăra, Festus a strigat tare: „Ești nebun, Pavel! Ai învățat prea mult și ai înnebunit.“ ²⁵„Nu sunt nebun, preaalesule Festus“, a răspuns Pavel. „Lucrurile pe care le spun sunt pline de sens și de adevăr. ²⁶Regele știe prea bine aceste lucruri și lui pot să-i vorbesc deschis. Sunt sigur că el nu este în necunoștință de cauză cu privire la vreunul din aceste lucruri, pentru că ele s-au întâmplat în văzul tuturor. ²⁷Rege Agripa, crezi că ceea ce au scris profeții este adevărat? Știu că da!“

²⁸Atunci Agripa i-a spus lui Pavel: „Crezi că mă poți convinge atât de repede să devin creștin?“

²⁹Pavel a răspuns: „Mă rog lui Dumnezeu ca, mai devreme sau mai târziu, nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă azi să fie mântuiți și să fie ca

mine, însă fără aceste lanțuri.“

³⁰Atunci regele, guvernatorul, Berenice și toți cei ce stăteau împreună cu ei s-au ridicat. ³¹După ce au ieșit din sală, ei vorbeau între ei și spuneau: „Omul acesta nu a făcut nimic ca să fie pasibil de moarte sau de închisoare.“ ³²Agripa i-a spus lui Festus: „Acest om ar fi putut să fie eliberat, dacă nu ar fi cerut să fie judecat de Cezar.“

Plecarea lui Pavel la Roma

27 S-a hotărât să mergem cu corabia în Italia. Pavel și alți câțiva deținuți au fost dați în

grija unui centurion din regimentul împăratului. Numele acestuia era Iuliu. ²Ne-am urcat în corabie la Adramit și am plecat. Corabia urma să treacă prin mai multe porturi de pe coasta Asiei. Cu noi era și Aristarh, un macedonean din Tesalonic. ³A doua zi am ajuns în Sidon. Iuliu s-a purtat frumos cu Pavel. El i-a dat voie să-și viziteze prietenii, iar aceștia s-au îngrijit de el. ⁴Apoi am plecat din Sidon și, pentru că vântul ne era potrivit, am trecut pe lângă coasta de sud a insulei Cipru. ⁵Am traversat marea lângă Cilicia și Pamfilia și am ajuns la Mira, în Licia. ⁶Acolo centurionul a găsit o corabie din Alexandria, care pleca spre Italia și ne-a urcat și pe noi la bordul ei. ⁷Timp de câteva zile, corabia a mers încet și cu greu am ajuns la Cnid. Dar vântul nu ne-a permis să mergem în direcția aceea. Așa că am navigat la adăpostul insulei Creta, pe lângă cetatea Salmona. ⁸Am înaintat cu greu pe lângă coasta insulei Creta și am ajuns la un loc numit „Porturi bune“, în apropierea cetății Lasea.

⁹Eram deja în mare întârziere. Era periculos să înaintăm cu corabia pentru că tocmai trecuse vremea Postului. Așa că Pavel i-a prevenit: ¹⁰„Oameni buni, văd că această călătorie ne va aduce multe necazuri. Nu numai că încărcătura și corabia vor fi distruse, dar, mai mult,

s-ar putea să ne pierdem și viața.“ ¹¹Căpitanul și proprietarul corabiei nu erau de acord cu cele spuse de Pavel, iar centurionul i-a crezut pe ei, și nu pe Pavel. ¹²Portul unde ne opriserăm nu era potrivit pentru a petrece toată iarna acolo. De aceea, majoritatea oamenilor a hotărât să plecăm de acolo, sperând că vom putea ajunge la Fenix, unde să și rămânem peste iarnă. Fenix era un port din Creta, care dădea atât spre nord-vest, cât și spre sud-vest.

Furtuna

¹³Apoi a început să bată un vânt ușor dinspre sud și cei din echipajul corabiei au crezut că era vântul de care aveau nevoie. Așa că au ridicat ancora și au mers de-a lungul coastei insulei Creta. ¹⁴Dar nu după mult timp, dinspre insulă a venit un vânt puternic, ca un uragan, vânt numit Euroclydon. Corabia a fost prinsă de furtună. ¹⁵Ea nu putea merge împotriva vântului, așa că i-am dat drumul și ne-am lăsat în voia lui. ¹⁶Am trecut adăpostiți de o mică insulă pe nume Clauda și atunci am reușit cu greu să prindem barca de salvare. ¹⁷După ce au tras sus barca de salvare, marinarii au legat corabia de jur împrejur cu frânghii pentru a o susține. Ei s-au temut să nu lovească bancurile de nisip de la Sirta. De aceea au lăsat pânzele jos și s-au lăsat duși de vânt. ¹⁸A doua zi, furtuna era și mai puternică, așa că cei de pe corabie au început să arunce încărcătura în mare. ¹⁹Iar în ziua a treia, ei au aruncat cu propriile lor mâini echipamentul de pe corabie. ²⁰Multe zile nu s-au văzut pe cer nici soarele, nici stelele. Furtuna a fost foarte puternică, încât pierdusem orice speranță de scăpare.

²¹Mult timp nimeni nu a mâncat nimic. Atunci Pavel s-a ridicat în picioare în mijlocul lor și a spus: „Oameni buni, ar fi trebuit să-mi ascultați sfatul și să nu plecați din Creta. Nici una din toate aceste

stricăciuni și pagube nu s-ar fi întâmplat. ²²Dar vă îndemn acum să nu vă pierdeți curajul, căci nici unul dintre voi nu va pieri. Doar corabia aceasta va fi distrusă. ²³Noaptea trecută a venit la mine un înger al lui Dumnezeu. El este Dumnezeuul căruia Îi aparțin și căruia Îi slujesc. ²⁴Și îngerul mi-a spus: «Nu te teme, Pavel! Tu trebuie să ajungi înaintea lui Cezar. Și, pentru tine, Dumnezeu va salva viața tuturor celor ce călătoresc pe mare împreună cu tine.» ²⁵Așa că păstrați-vă curajul, oameni buni! Eu am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla așa cum mi s-a spus. ²⁶Dar trebuie să fim aruncați pe vreo insulă.“

²⁷În cea de-a paisprezecea noapte de la plecarea noastră eram duși de vânt pe Marea Adriatică. Pe la miezul nopții, marinarii au simțit că ne apropiem de pământ. ²⁸Ei au măsurat adâncimea apei și au văzut că era de treizeci și șapte de metri. Puțin mai târziu, ei au măsurat din nou și au văzut că apa era cam de douăzeci și opt de metri. ²⁹Marinarii se temeau să nu se lovească de stânci. Așa că au aruncat patru ancore în partea din spate a corabiei și s-au rugat să se facă ziuă cât mai curând. ³⁰Marinarii au vrut să fugă de pe corabie. Ei s-au prefăcut că vor să arunce ancore și din partea din față a corabiei și au lăsat la apă barca de salvare. ³¹Dar Pavel le-a spus centurionului și soldaților: „Dacă acești oameni nu rămân în corabie, voi nu veți putea fi salvați.“ ³²Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare și au lăsat-o să cadă.

³³Puțin înainte de a se lumina de ziuă, Pavel i-a îndemnat pe toți să mănânce câte ceva: „Timp de paisprezece zile ați așteptat înfometaji și nu ați mâncat nimic. ³⁴Așa că vă rog acum să mâncați. Căci aveți nevoie de hrană pentru a supraviețui. Nu veți păți nimic, nici măcar un fir de păr nu vi se va pierde.“ ³⁵După ce a spus aceste

cuvinte, Pavel a luat niște pâine și în fața tuturor l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea. Apoi a rupt-o în mai multe bucăți și a început să mănânce. ³⁶Cu toții au prins curaj și au început și ei să mănânce. ³⁷Pe corabie eram în total două sute șaptezeci și șase de oameni. ³⁸După ce au mâncat cât au putut, oamenii au aruncat grâul în mare pentru a face corabia mai ușoară.

Corabia este distrusă

³⁹Când s-a luminat de ziuă, marinarii au văzut pământul, dar nu recunoșteau locul. Ei au văzut un golf cu plajă și au hotărât să împingă corabia spre țărm, dacă va fi posibil. ⁴⁰Marinarii au slăbit ancorele și le-au lăsat să cadă în mare. Tot atunci au tăiat funiile care țineau cârmele. Apoi au ridicat pânza din față spre vânt și s-au îndreptat spre țărm. ⁴¹Dar corabia s-a lovit de un banc de nisip și s-a oprit. Partea din față a corabiei s-a blocat acolo și nu a mai putut fi mișcată. Apoi partea din spate a fost sfărâmată în bucăți de forța valurilor.

⁴²Atunci soldații s-au hotărât să-i omoare pe deținuți, pentru ca să nu înoate vreunul și să scape. ⁴³Dar centurionul nu vroia ca Pavel să fie omorât și nu i-a lăsat pe soldați să facă ce își propuseseră. El a dat ordin ca cei ce știau să înoate să sară în apă primii și să ajungă la țărm. ⁴⁴Ceilalți oameni au folosit scânduri sau bucăți de corabie. Astfel toată lumea a ajuns cu bine la mal.

Trei luni în insula Malta

28

După ce am ajuns în siguranță, am aflat că numele insulei era Malta. ²Locuitorii de acolo au fost neobișnuit de prietenoși cu noi. Pentru că începuse să plouă și se făcuse frig, ei au făcut pentru noi un foc și ne-au chemat pe toți. ³Pavel a strâns o grămadă de ramuri uscate și le pune pe foc. Atunci o viperă a ieșit din cauza căldurii și s-a prins de mâna

lui. ⁴Când locuitorii insulei au văzut șarpele atârând de mâna lui Pavel și-au spus: „Cu siguranță omul acesta este un ucigaș. El nu a murit în mare, dar Dreptatea nu vrea ca el să trăiască.“ ⁵Dar Pavel a scuturat vipera de pe mână și a lăsat-o să cadă în foc. El nu era rănit deloc. ⁶Oamenii se așteptau ca el să se umfle sau să cadă mort la pământ. Ei au așteptat mai mult timp și când au văzut că nu i s-a întâmplat nimic rău, s-au răzgândit și au spus că Pavel era un zeu.

⁷Locul unde se aflau ei era în apropierea unor terenuri care aparțineau celui mai important om de pe insulă. Numele acestuia era Publius. El ne-a primit în casa lui, unde am stat trei zile, și s-a purtat foarte bine cu noi. ⁸Tatăl lui Publius se afla în pat. El era foarte bolnav, având febră și dizenterie. Pavel s-a dus să-l vadă. El s-a rugat, apoi și-a pus mâinile peste el și l-a vindecat. ⁹După ce s-a întâmplat acest lucru, toți ceilalți oameni de pe insulă, care erau bolnavi, au venit la Pavel, iar el i-a vindecat. ¹⁰Băștinașii ne-au acordat multă cinste și ne-au tratat cu generozitate, iar la plecare ne-au dat lucruri de care urma să avem nevoie.

Sosirea la Roma

¹¹Am stat pe insulă timp de trei luni, apoi am plecat cu o corabie din Alexandria care rămăsese acolo peste iarnă. Corabia purta semnul Dioscurilor. ¹²Am ajuns în Siracusa și am rămas acolo trei zile. ¹³De acolo am navigat mai departe, în jurul coastei și am ajuns la Regium. O zi mai târziu, vântul a început să bată dinspre sud și după încă o zi am ajuns la Puzole. ¹⁴Acolo am găsit câțiva frați. Ei ne-au rugat să rămânem cu ei șapte zile. Și așa am ajuns la Roma. ¹⁵Frații din Roma au auzit despre noi și că urma să venim și au venit până la „Forul lui Apius“ și până la „Trei Taverne“ pentru a ne întâmpina. Când i-a văzut, Pavel l-a

mulțumit lui Dumnezeu și s-a simțit încurajat.

Pavel în Roma

¹⁶Când am intrat în Roma, lui Pavel i s-a dat voie să locuiască singur; doar un soldat îl păzea.

¹⁷După trei zile, Pavel i-a chemat laolaltă pe conducătorii iudeilor. Când s-au strâns cu toții, Pavel le-a spus: „Fraților, eu nu am făcut nimic rău împotriva poporului nostru sau împotriva obiceiurilor strămoșilor noștri. Cu toate acestea, când am fost în Ierusalim, am fost dat prizonier în mâinile romanilor. ¹⁸Romanii mi-au pus multe întrebări, dar nu m-au găsit vinovat de nici un lucru pentru care să merit pedeapsa cu moartea, așa că au vrut să-mi dea drumul. ¹⁹Dar iudeii s-au opus, așa că a trebuit să cer să fiu trimis lui Cezar, cu toate că nu am nici o acuzație de adus poporului meu. ²⁰Acesta este motivul pentru care am cerut să mă întâlnesc și să vorbesc cu voi. Sunt legat în aceste lanțuri din pricina speranței poporului Israel.“

²¹Conducătorii iudei i-au spus lui Pavel: „Nu am primit nici o scrisoare din Iudeea despre tine și nici unul dintre frații care au venit de acolo nu a adus nici un fel de informații și nici nu ne-a spus nimic rău despre tine. ²²Dar am vrea să auzim chiar de la tine care sunt părerile tale, pentru că știm că peste tot se vorbește împotriva acestei secte.“

²³Așa că Pavel și conducătorii iudei au stabilit o zi în care să se întâlnească din nou. O mare mulțime

de iudei au venit atunci în casa unde locuia Pavel. Pavel a vorbit de dimineață până seara, explicându-le despre Împărăția lui Dumnezeu. El a folosit Legea lui Moise și scrierile profeților pentru a-i convinge să creadă ceea ce le spunea despre Isus. ²⁴Unii dintre ei au crezut lucrurile pe care le-a spus Pavel, dar alții nu au crezut. ²⁵Ei se contraziceau între ei și se pregăteau să plece. Pavel le-a mai spus un singur lucru: „Duhul Sfânt a vorbit bine, când a spus strămoșilor voștri, prin profetul Isaia:

²⁶«Du-te la poporul acesta și spune-le:

Veți auzi cu urechile voastre, dar nu veți înțelege, veți privi cu ochii voștri, dar nu veți vedea.

Acest popor și-a împietrit inima. Ei și-au astupat urechile și și-au închis ochii,

ca nu cumva să vadă cu ochii lor, să audă cu urechile lor, să înțeleagă cu inimile lor, să se întoarcă la Mine și să-i vindec.»

Isaia 6.9-10

²⁸Trebuie să știți că Dumnezeu a trimis mântuirea Sa neevreilor. Ei vor asculta!“ ²⁹

³⁰Timp de doi ani, Pavel a locuit în casa pe care o închiriasse și i-a primit pe toți oamenii care au venit să-l viziteze. ³¹El a predicat despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a învățat pe oameni despre Domnul Isus Cristos, cu multă îndrăzneală și fără nici o piedică.

Scrisoarea lui Pavel către

Romani

1 Pavel, sclav al lui Isus Cristos, chemat să fiu apostol și ales să proclam Vestea Bună a lui Dumnezeu, ²care a fost promisă de Dumnezeu prin profeții Săi în Sfintele Scripturi. ³Ea se referă la Fiul Său, Domnul nostru Isus Cristos. După natura Lui umană, Isus este urmașul lui David, ⁴iar după Duhul sfințeniei, El a fost desemnat Fiul lui Dumnezeu cu putere, prin învierea Lui din morți. ⁵Prin El și pentru Numele Său am primit darul de a fi apostol și de a chema națiunile la ascultarea care vine din credință. ⁶Și voi sunteți între cei chemați să fie ai lui Isus Cristos. ⁷Vă scriu tuturor celor care sunteți în Roma și care sunteți iubiți de Dumnezeu și chemați să fiți sfinți. Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

Rugăciune de mulțumire

⁸Pentru că se vorbește în toată lumea despre credința voastră, vreau mai întâi să-I mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Cristos, pentru voi toți. ⁹Dumnezeu, pe care-L slujesc din toată inima prin proclamarea Veștii Bune despre Fiul Său, îmi este martor că vă amintesc întotdeauna în rugăciunile mele. ¹⁰Mă rog mereu ca, prin voia lui Dumnezeu, să reușesc, în sfârșit, să vin la voi. ¹¹Îmi doresc foarte mult să vă văd și să vă împărtășesc un dar spiritual care să ducă la întărirea voastră, ¹²adică să ne încurajăm unii pe alții prin credința noastră, eu prin a voastră, iar voi prin a mea. ¹³Fraților și surorilor, vreau să știți că am încercat de multe ori să vin la voi, dar până acum am fost împiedicat. Am dorit să vin la voi să

vă ajut să creșteți în credință, așa cum i-am ajutat și pe alții dintre neevrei.

¹⁴Eu sunt dator atât grecilor, cât și barbarilor, atât celor înțelepți, cât și celor neînvațați. ¹⁵De aceea, sunt gata să vă spun Vestea Bună și vouă, care sunteți în Roma.

¹⁶Mie nu-mi este rușine cu Vestea Bună pentru că ea este puterea lui Dumnezeu prin care El îi mântuiește pe cei ce cred: este mai întâi pentru evrei și apoi pentru neevrei. ¹⁷În Vestea Bună este dezvăluită dreptatea lui Dumnezeu, începând și sfârșind în credință, după cum este scris: „Cel drept va trăi prin credință.“

Toți oamenii sunt păcătoși

¹⁸Mânia lui Dumnezeu se arată din ceruri împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nedreptăți a oamenilor care înăbușă adevărul prin căile lor rele. ¹⁹Dumnezeu Își arată mânia deoarece tot ce se poate ști despre El le-a fost arătat oamenilor de El însuși. ²⁰Căci însușirile nevăzute ale lui Dumnezeu—atât puterea Lui eternă, cât și divinitatea Lui—sunt văzute limpede de la crearea lumii, fiind înțelese prin lucrurile pe care le-a făcut El, așa că oamenii nu se pot dezvinovăți ²¹deoarece deși Îl cunosc pe Dumnezeu, nu-L slăvesc ca Dumnezeu și nici nu-I mulțumesc. Ei au început să se gândească la lucruri care nu sunt importante, iar inimile lor fără pricepere s-au întunecat. ²²Oamenii s-au crezut înțelepți și au înnebunit. ²³Au schimbat slava Dumnezeului nemuritor cu idoli ce reprezintă oameni muritori, păsări, patrupede și reptile.

²⁴Și-au umplut inimile cu pofte imorale. De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă imoralității pentru ca să-și necinstească trupurile între ei. ²⁵Ei au schimbat adevărul lui Dumnezeu cu o minciună. S-au închinat și au slujit creaturii în locul Creatorului care este în veci binecuvântat. Amin.

²⁶Pentru toate acestea, Dumnezeu i-a lăsat pradă lucrurilor rușinoase pe care doreau să le facă. Femeile lor au schimbat relațiile intime firești cu cele nefirești. ²⁷Tot așa și bărbații au părăsit relațiile lor normale cu femeile. Ei s-au aprins în pofa lor pentru alți bărbați. Bărbații au comis fapte necuviincioase cu alți bărbați și au primit în ei înșiși răsplata cuvenită pentru rățacirea lor.

²⁸Oamenii au refuzat să-L cunoască pe Dumnezeu. Atunci Dumnezeu i-a lăsat pradă unei gândiri stricate care i-a condus să facă lucruri necuviincioase. ²⁹Ei s-au umplut cu orice fel de nedreptate, de răutate, de lăcomie și de ură. Sunt plini de invidie, de ucideri, de certuri, de înșelăciuni și de dușmănie. Sunt bârfitori, ³⁰defăimători, Îl urăsc pe Dumnezeu; sunt obraznici, mândri, lăudaroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, ³¹fără minte; nu-și țin promisiunile, nu au afecțiune naturală și nu au milă. ³²Acești oameni cunosc foarte bine hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu, conform căreia cei ce fac astfel de lucruri merită să moară. Cu toate acestea, ei nu numai că le fac, dar îi și aprobă pe cei ce le practică.

Și evreii sunt păcătoși

De aceea, tu, omule care judeci, **2** oricine ai fi, nu te mai poți dezvinovăți. Căci atunci când îl judeci pe altul, te condamni pe tine însuși pentru că și tu faci ceea ce judeci. ²Știm că judecata lui Dumnezeu asupra celor ce fac astfel de lucruri este dreaptă. ³Dar tu, cel ce-i judeci pe alții pentru lucrurile greșite pe care le faci și tu, crezi că

vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? ⁴Sau disprețuiești tu marea Lui bunătate, îngăduință și răbdare? Nu știi că bunătatea Lui te conduce la schimbarea modului tău de a gândi și de a acționa? ⁵Din cauza încăpățânării voastre și pentru că nu vreți să vă schimbați modul de a gândi și de a acționa Se mânie Dumnezeu din ce în ce mai mult pe voi. Și veți fi pedepsiți în ziua Judecării de apoi. În acea zi va fi arătată judecata dreaptă a lui Dumnezeu. ⁶Fiecare va fi răsplătit de Dumnezeu pentru faptele sale. ⁷Celor ce stăruie în fapte bune și caută slavă, cinste și nemurire, le va da viață eternă. ⁸Dar cei ce, din ambiție egoistă, refuză să asculte adevărul și ascultă de nedreptate, vor avea parte de mânia și de furia Sa. ⁹Cel ce face răul, fie că este evreu, fie că nu este evreu, va avea parte de necaz și de suferințe. ¹⁰Dar cel ce face binele, va avea slavă, cinste și pace: mai întâi evreul, apoi și neevreul. ¹¹Dumnezeu nu este părtinitor cu nimeni.

¹²Cei ce au păcătuit fără să cunoască Legea scrisă a lui Dumnezeu, vor pieri fără Lege. Toți cei ce au păcătuit sub Lege, vor fi condamnați după Lege. ¹³Înainte de Dumnezeu, nu sunt drepti cei ce aud Legea, ci aceia care fac ceea ce le cere Legea. Aceștia vor fi îndreptățiți de Dumnezeu. ¹⁴Neevreii nu au Legea și nu știu ce le cere aceasta. Dar când fac singuri ceea ce le cere Legea, ei singuri își sunt lege. ¹⁵Ei arată că poruncile Legii sunt scrise în inimile lor. Conștiința lor este martorul lor. Gândurile lor fie îi vor acuza, fie îi vor aproba ¹⁶În ziua când Dumnezeu va judeca lucrurile ascunse ale oamenilor. Vestea Bună pe care eu o proclam oamenilor spune că Dumnezeu va judeca oamenii prin Cristos Isus.

Evreii și Legea

¹⁷Dar tu spui că ești evreu, te încrezi

în Lege și te lauzi cu Dumnezeu. ¹⁸Tu cunoști voia Lui. Aprobi lucrurile care sunt cele mai bune pentru că ai fost învățat de Lege. ¹⁹Tu te consideri un ghid pentru orbi, o lumină pentru cei ce sunt în întuneric; ²⁰te crezi învățătorul celor fără minte și al copiilor. În Lege găsești întruparea cunoștinței și a adevărului. ²¹De ce atunci, tu, care îi înveți pe alții, nu te înveți pe tine însuși? Tu, care îi înveți pe alții să nu fure, furi? ²²Tu, care spui să nu comiți adulter, comiți adulter? Tu, care disprețuiești idolii, le jefuiești templele? ²³Tu, care te lauzi cu Legea, Îl necinstești pe Dumnezeu încălcând Legea? ²⁴Așa cum este scris: „Din cauza voastră este vorbit de rău Numele lui Dumnezeu printre neevrei.“

²⁵Circumcizia înseamnă ceva dacă faci ce-ți cere Legea. Dacă încalci Legea, este ca și cum nu ai fi circumcis. ²⁶Neevreei nu sunt circumciși. Dar dacă fac ce le cere Legea este ca și cum ar fi circumciși. ²⁷Cel care este necircumcis și împlinește Legea te va condamna pe tine care, deși ești circumcis, nu respecti Legea.

²⁸Nu ești evreu datorită unor caracteristici exterioare. Adevărata circumcizie nu este în trup. ²⁹Evreu adevărat este cel ce este evreu înăuntrul său, iar adevărata circumcizie este aceea a inimii, făcută de Duhul, și nu de Lege. Lauda pe care o primește un astfel de om nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3 Au deci evreei vreun avantaj față de ceilalți oameni? Este importantă circumcizia? ²Da, au multe avantaje, în toate privințele. În primul rând, lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu. ³Însă unii au fost necredincioși. Va anula aceasta credincioșia lui Dumnezeu? ⁴Nici vorbă! Dumnezeu va spune adevărul, chiar dacă toată lumea va minți. După cum este scris:

„Ți se va da dreptate când vei vorbi
și vei câștiga când vei fi judecat.“

Psalmul 51.4

⁵Însă dacă nedreptatea noastră scoate în evidență dreptatea lui Dumnezeu, ce vom spune? Putem spune că Dumnezeu este nedrept când ne pedepsește? (Vorbesc în felul oamenilor.) ⁶Nici vorbă! Dacă Dumnezeu ar fi nedrept, cum ar putea judeca lumea?

⁷Cineva ar putea spune: „Dumnezeu este slăvit și adevărul Lui se vede mai clar datorită minciunii mele. Atunci de ce mai sunt eu judecat ca păcătos?“ ⁸Cu alte cuvinte, s-ar părea, așa cum au pretins unii, vorbindu-ne de rău, că spunem: „Să facem răul, ca să vină binele din el.“ Cei ce spun așa ceva își merită pedeapsa.

Toți oamenii sunt vinovați

⁹Ce vom spune deci? Suntem noi, evreei, mai buni decât alți oameni? Nu. Pentru că am spus deja că și evreei și neevreei sunt vinovați de păcat. ¹⁰După cum este scris:

„Nu este nimeni fără păcat!
Nimeni.

¹¹Nu este nimeni care înțelege.

Nu-L caută nimeni pe Dumnezeu.

¹²Cu toții s-au îndepărtat de
Dumnezeu
și au devenit nefolositori.

Nu este nici unul care să facă
binele.
Nici unul măcar!“

Psalmul 14.1-3

¹³„Gurile lor sunt ca niște
morminte deschise.
Cu limbile lor îi înșală pe alții.“

Psalmul 5.9

„Ceea ce spun ei se aseamănă cu
veninul șerpilor.“

Psalmul 140.3

¹⁴„Vorbirea lor este plină de
blesteme și amărăciune.“

Psalmul 10.7

¹⁵„Sunt gata să ucidă.

¹⁶Distrug tot ce găsesc în calea lor
și aduc necazuri pe oriunde trec.

¹⁷Ei nu știu cum e să trăiești în pace.“

Isaia 59.7-8

¹⁸„Nu au nici teamă, nici respect pentru Dumnezeu.“

Psalmul 36.1

¹⁹Acum știm că, prin tot ceea ce spune, Legea vorbește celor care sunt sub Lege. Astfel nimeni nu se mai poate dezvinovăți și întreaga lume este trasă la răspundere înaintea lui Dumnezeu. ²⁰De aceea, nimeni nu va fi acceptat de Dumnezeu pe baza faptelor cerute de Lege. Legea aduce recunoașterea păcatului.

Îndreptățirea prin credință

²¹Dar acum Dumnezeu a arătat o cale prin care oamenii pot fi declarați drepți înaintea lui Dumnezeu fără Lege. Despre ea ne-au adus mărturie Legea și Profetii. ²²Această dreptate vine de la Dumnezeu prin credința în Isus Cristos. Ea este dată tuturor celor ce cred. Nu există nici o diferență între oameni ²³pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. ²⁴Dar îndreptățirea lor este un dar făcut prin harul lui Dumnezeu. Oamenii sunt îndreptățiți prin eliberarea lor de păcat care vine prin Cristos Isus. ²⁵Dumnezeu L-a prezentat pe Isus ca jertfă, astfel ca, prin sângele Său, El să fie mijlocul prin care sunt iertate păcatele oamenilor, prin credința lor în El. Dumnezeu a făcut aceasta ca demonstrare a dreptății Sale pentru că, în îndurarea Sa, Dumnezeu lăsase nepedepsite păcatele din trecut. ²⁶El L-a dat pe Isus pentru a arăta că și astăzi El este drept. El este în același timp și Cel ce judecă drept, și Cel ce îndreptățește pe acela care are credință în Isus.

²⁷Unde este deci lauda? A fost înlăturată! Pe baza cărui principiu? Al faptelor? Nu, ci pe baza principiului credinței. ²⁸Noi considerăm că omul este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu prin credință, și nu prin fapte Legii. ²⁹Dumnezeu nu este numai al

evreilor. El este și Dumnezeul neevreilor. ³⁰Dumnezeu este Unul singur. El îi va îndreptăți prin credința lor și pe evrei, și pe neevrei. ³¹Dar noi nu desființăm Legea cu credința, ci prin credință noi confirmăm Legea.

Exemplul lui Avraam

4 Ce putem spune despre Avraam care este strămoșul nostru? Ce a aflat el despre credință? ²Dacă

Avraam a fost îndreptățit prin faptele sale, atunci el se poate lăuda, dar nu înaintea lui Dumnezeu. ³Căci ce spune Scriptura? „Avraam s-a încrezut în Dumnezeu, iar credința lui i-a fost considerată ca dreptate.“

⁴Pentru cel ce lucrează, salariul nu este considerat ca un dar, ci este câștigat de acesta prin muncă. ⁵Însă celui care nu lucrează dar crede în Cel care îl îndreptățește pe păcătos, credința lui îi este considerată ca dreptate. ⁶La fel și David vorbește despre fericirea celui pe care Dumnezeu îl îndreptățește fără fapte.

⁷„Bindecuvântați sunt cei ale căror greșeli sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite.

⁸Bindecuvântat este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă păcatul.“

Psalmul 32.1-2

⁹Această binecuvântare nu este numai pentru cei circumciși, ci și pentru cei necircumciși. Noi spunem: „Credința lui Avraam i-a fost considerată ca dreptate.“ ¹⁰Dar când i-a fost considerată ca dreptate? Pe când era circumcis sau pe când era necircumcis? Pe când era necircumcis. ¹¹El a primit circumcizia ca dovadă a îndreptățirii lui, îndreptățire pe care a dobândit-o prin credință, pe când era necircumcis. Acum el este tatăl tuturor celor ce cred, dar nu sunt circumciși. Și acestora li se va considera credința ca dreptate. ¹²El este și tatăl celor circumciși care calcă pe urmele credinței pe care o avea tatăl lor,

Avraam, pe când era necircumcis.

Promisiunea lui Dumnezeu prin credință

¹³Lui Avraam și urmașilor săi li s-a promis că vor moșteni lumea. Această promisiune nu a venit prin Lege, ci prin dreptatea care vine din credință. ¹⁴Căci dacă cei care se bazează pe Lege sunt moștenitori, credința a fost golită de sens și promisiunea a fost anulată. ¹⁵Din cauza neascultării oamenilor, Legea provoacă mânia lui Dumnezeu. Acolo unde nu există Lege, nu există nici neascultare.

¹⁶De aceea, promisiunea lui Dumnezeu vine prin credință pentru a fi primită ca un dar de la Dumnezeu. Promisiunea este făcută tuturor urmașilor lui Avraam: atât celor ce au Legea, cât și celor ce au o credință ca a lui Avraam. El este tatăl nostru, al tuturor, ¹⁷așa cum este scris și în Scripturi: „Te-am făcut tatăl multor popoare.” Înaintea lui Dumnezeu, Avraam este tatăl nostru. El a crezut în Dumnezeul care dă viață morților și care cheamă la existență lucrurile care încă nu există.

¹⁸Avraam a crezut cu speranță împotriva oricărei speranțe. Astfel, el a devenit tatăl multor popoare, după cum s-a spus: „Atât de numeroși vor fi urmașii tăi.” ¹⁹Credința lui Avraam nu a slăbit deloc. Avraam s-a uitat la trupul său care era ca și mort (el avea atunci 100 de ani) și la faptul că Sara nu putea avea copii. ²⁰În ciuda acestui fapt, el nu s-a îndoit în necredință de promisiunea lui Dumnezeu, ci s-a întărit în credință dând slavă lui Dumnezeu. ²¹Avraam era convins că Dumnezeu are puterea să și facă ce a promis. ²²De aceea, „credința i-a fost considerată ca dreptate.” ²³Scriptura spune: „credința i-a fost considerată ca dreptate.” Ea nu vorbește doar pentru Avraam, ²⁴ci și pentru noi, cei a căror credință va fi considerată ca dreptate. Aceasta se va întâmpla aceluia dintre noi care cred în Cel ce

L-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus. ²⁵El a fost dat să moară pentru păcatele noastre și a înviat pentru ca noi să fim îndreptățiți.

Roadele îndreptățirii

Pentru că am fost îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. ²Tot prin El și prin credință am fost lăsați să intrăm în harul în care ne aflăm acum. Și ne bucurăm datorită speranței de a avea parte de slava lui Dumnezeu. ³Mai mult, noi ne bucurăm chiar și în necaz pentru că știm că necazul produce răbdare. ⁴Iar răbdarea produce caracter. Caracterul produce speranță, ⁵iar speranța nu ne va dezamăgi pentru că dragostea lui Dumnezeu ne-a fost turnată în inimi prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat. ⁶Cristos a murit pe când noi eram neajutorați. La momentul potrivit El a murit pentru cei răi. ⁷Cu greu ar muri cineva pentru un om cinstit, dar poate că s-ar găsi cineva care ar avea curajul să-și dea viața pentru un om bun. ⁸Cristos a murit pentru noi pe când eram păcătoși. Prin aceasta Își arată Dumnezeu dragostea Lui pentru noi.

⁹De vreme ce noi am fost îndreptățiți prin sângele lui Cristos, cu atât mai mult vom fi salvați prin El de mânia lui Dumnezeu. ¹⁰Pe când eram dușmanii lui Dumnezeu, am fost împăcați cu El prin moartea Fiului Său. Cu atât mai mult acum, că am fost împăcați, vom fi și mântuiți prin viața lui Cristos. ¹¹Mai mult, noi chiar ne bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. Prin El am fost împăcați cu Dumnezeu.

Adam și Cristos

¹²Păcatul a venit în lume printr-un singur om. Prin păcat a venit moartea. Iar moartea vine pentru fiecare om pentru că fiecare a păcătuit. ¹³Păcatul era în lume înaintea Legii, dar în absența ei păcatul nu este luat în

considerare. ¹⁴Totuși toți cei ce au trăit după Adam și înainte de Moise au murit. Și au murit chiar și cei care nu au păcătuit ca Adam, încălcând în mod voit porunca lui Dumnezeu. Adam a fost o imagine a Celui ce urma să vină, adică a lui Cristos. ¹⁵Însă darul lui Dumnezeu nu se aseamănă cu greșeala lui Adam. Dacă, prin greșeala unuia singur, au murit mulți, cu atât mai mult harul lui Dumnezeu și darul care a venit printr-un singur Om, Isus Cristos, s-au revărsat din belșug pentru cei mulți. ¹⁶Iar darul nu se aseamănă cu ceea ce a venit prin cel ce a păcătuit. Judecata care duce la condamnare a venit după un singur păcat, dar darul care duce la îndreptățire a venit după mai multe încălcări de Lege. ¹⁷De aceea, dacă moartea a domnit prin greșeala unuia singur, cu atât mai mult vor domni în viață cei ce se bucură de abundența harului lui Dumnezeu și de îndreptățirea realizată de El prin acel Om, Isus Cristos.

¹⁸Dacă printr-o singură greșeală a fost condamnată toată omenirea, tot așa, printr-o singură faptă dreaptă, a venit îndreptățirea și, o dată cu ea, viața eternă pentru toți oamenii. ¹⁹Prin neascultarea unui singur om, toți oamenii au fost făcuți păcătoși. La fel, prin ascultarea unui singur Om, mulți oameni vor fi considerați drepti înaintea lui Dumnezeu. ²⁰Legea a fost introdusă pentru ca greșelile să se înmulțească. Dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo s-a înmulțit și mai mult harul lui Dumnezeu. ²¹Așa cum păcatul a domnit prin moarte, tot așa harul lui Dumnezeu va domni prin dreptate, pentru a aduce viața eternă prin Isus Cristos, Domnul nostru.

Morți față de păcat, dar vii în Cristos

6 Ce vom spune atunci? Să continuăm să păcătuim pentru ca să se înmulțească harul? ²Nici vorbă! Cum am putea noi, care am murit față de păcat, să mai trăim în

păcat? ³Sau nu știți că toți care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea Lui? ⁴Prin botezul în moartea Lui, noi am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, așa cum Cristos a înviat din morți, prin puterea slăvită a Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

⁵Dacă am fost uniți cu El într-o moarte ca a Lui, atunci vom fi uniți cu El și într-o înviere ca a Lui. ⁶Noi știm că omul nostru cel vechi a fost răstignit cu Cristos, pentru ca puterea trupului care este supus păcatului să fie distrusă, astfel ca noi să nu mai fim sclavii păcatului. ⁷Pentru că cel ce a murit este eliberat de păcat.

⁸Și dacă am murit cu Cristos, credem că vom și trăi cu El. ⁹Pentru că știm că Cristos, care a înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai stăpânește peste El. ¹⁰El a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna. Viața pe care o trăiește acum, o trăiește pentru Dumnezeu. ¹¹La fel considerați-vă și voi morți față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu, în Cristos Isus.

¹²Păcatul nu trebuie să vă stăpânească trupurile muritoare, nici nu ar trebui să ascultați de poftele sale rele. ¹³Nu trebuie să mai lăsați părți ale trupurilor voastre la dispoziția păcatului ca unelte ale răului. ¹⁴Păcatul nu va mai domni peste voi pentru că voi nu sunteți sub Lege, ci sub harul lui Dumnezeu.

Sclavi ai dreptății

¹⁵Ce să facem atunci? Să păcătuim pentru că nu trăim sub Lege, ci sub har? Nici vorbă! ¹⁶Știți că atunci când vă faceți sclavii cuiva, sunteți sclavii celui de care ascultați. Fie sunteți sclavii păcatului, o sclavie care duce la moarte, fie sunteți sclavii ascultării de Dumnezeu, o sclavie care duce la dreptate. ¹⁷Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru că, deși erați sclavii păcatului, ați ascultat din toată inima de învățătura căreia v-ați

dedicat. ¹⁸Ați fost eliberați de păcat și ați fost făcuți sclavii dreptății. ¹⁹Folosesc un exemplu ușor de înțeles pentru că pricepeți mai greu. Așa cum înainte puneți la dispoziția necurăției și nelegiurii unele părți ale trupului vostru, având ca rezultat nelegiuirea, tot așa puneți-le acum la dispoziția dreptății, având ca rezultat sfințirea în slujirea lui Dumnezeu.

²⁰Când erăți sclavi ai păcatului, erăți liberi față de dreptate. ²¹Și ce fel de roade aduceați atunci? Roade de care acum vă este rușine și al căror rezultat este moartea. ²²Acum, că ați fost eliberați de păcat și ați fost făcuți sclavii lui Dumnezeu, roada voastră duce la sfințenie și, în final, la viață eternă. ²³Plata păcatului este moartea, dar darul oferit de Dumnezeu este viața eternă în Cristos Isus, Domnul nostru.

Un exemplu din căsătorie

7 Fraților, Legea are putere asupra oamenilor cât sunt în viață (vorbesc celor ce cunosc Legea). ²De exemplu, o femeie căsătorită este legată prin lege de soțul ei, cât timp trăiește acesta. Dacă soțul ei moare, ea este eliberată de legea căsătoriei. ³Dacă ea devine soția altui bărbat cât timp soțul ei trăiește, ea va fi considerată adulteră. Dar dacă soțul ei moare, ea este eliberată de legea căsătoriei și, dacă se căsătorește cu altul, ea nu este adulteră.

⁴La fel ați murit și voi, frații mei, față de Lege, prin trupul lui Cristos, pentru a putea deveni ai Altuia, și anume ai Celui care a înviat dintre cei morți, pentru a aduce roadă lui Dumnezeu. ⁵Pe când eram controlați de natura noastră păcătoasă, patimile noastre păcătoase lucrau în trupurile noastre, prin Lege, pentru a produce roade care duc la moarte. ⁶Din moment ce am murit față de Legea care ne ținea prizonieri, noi am fost eliberați de sub stăpânirea ei. Acum îi

slujim lui Dumnezeu, Stăpânul nostru, într-o viață nouă condusă de Duhul, și nu în viața veche condusă de Lege.

Lupta noastră împotriva păcatului

⁷Ce vom spune deci? Să spunem că Legea și păcatul sunt același lucru? Nu! Dar oricum, dacă nu ar fi existat Legea, eu nu aș fi știut ce este păcatul. Dacă Legea nu ar fi spus: „Să nu poftești!“, eu nu aș fi știut ce înseamnă pofta. ⁸Păcatul a găsit ocazia, prin Lege, de a-mi produce tot felul de pofte. Căci, în lipsa Legii, păcatul este mort. ⁹Cândva, în lipsa Legii, eu eram viu. Dar a venit porunca și păcatul a prins viață ¹⁰și eu am murit *din punct de vedere spiritual*. Iar porunca aceea care trebuia să-mi aducă viață, mi-a adus moartea. ¹¹Păcatul s-a folosit de poruncă și m-a amăgit. Și tot prin această poruncă m-a omorât.

¹²Așa că Legea este sfântă, iar porunca este sfântă, dreaptă și bună. ¹³Înseamnă aceasta că ceea ce este bun mi-a adus moartea? Nici vorbă! Dar păcatul, pentru a fi recunoscut ca păcat, mi-a adus moartea prin ceea ce este bun. Astfel, prin acea poruncă, păcatul a fost arătat ca fiind peste măsură de păcătos.

Conflictul din om

¹⁴Știm că Legea este spirituală, dar eu nu sunt spiritual. Am fost vândut ca sclav păcatului. ¹⁵Eu nu știu ce fac. Pentru că nu fac ce vreau să fac, dar fac ceea ce urăsc! ¹⁶Și dacă fac ceea ce nu vreau să fac, atunci recunosc că Legea este bună. ¹⁷Dar nu eu fac aceste rele, ci păcatul care trăiește în mine. ¹⁸Știu că nimic bun nu trăiește în mine, adică în acea parte din mine care nu este spirituală. Eu doresc să fac binele, dar nu pot. ¹⁹Eu nu fac binele pe care vreau să-l fac, ci fac răul pe care nu vreau să-l fac. ²⁰Și dacă fac ceea ce nu vreau să fac, atunci nu eu fac aceste lucruri, ci

păcatul care trăiește în mine.

²¹Am descoperit legea următoare: când vreau să fac binele, răul este întotdeauna prezent. ²²În ființa mea interioară, sunt de acord cu legea lui Dumnezeu. ²³Dar, în trupul meu, văd că lucrează o altă lege. Și ea se luptă cu legea din mintea mea și mă face prizonierul legii păcatului care lucrează în trupul meu. ²⁴Sunt un om nenorocit! Cine mă va scăpa din acest trup al morții? ²⁵Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos! Prin urmare, cu mintea eu însumi sunt un sclav al Legii lui Dumnezeu, dar în natura mea păcătoasă sunt un sclav al legii păcatului.

Viața în Duhul

8 Prin urmare, pentru cei ce sunt în Cristos Isus nu există condamnare ²pentru că, în Cristos Isus, legea Duhului, care aduce viață, m-a eliberat de legea păcatului, care duce la moarte. ³Dumnezeu a făcut singurul lucru pe care nu-l putea face Legea, care era lipsită de putere din cauza naturii noastre păcătoase. El L-a trimis pe singurul Său Fiu, într-un trup omenesc supus păcatului, la fel ca al nostru, spre a fi jertfă pentru păcat. Dumnezeu a condamnat păcatul în acest trup ⁴pentru ca cerințele drepte ale Legii să se împlinească în noi. Noi nu mai trăim ascultând de îndemnul naturii noastre păcătoase, ci ascultăm de îndemnul Duhului. ⁵Cei care trăiesc după voia naturii lor păcătoase se gândesc la dorințele naturii lor păcătoase. Cei care trăiesc în Duhul se gândesc la ce dorește Duhul. ⁶Mintea controlată de natura păcătoasă duce la moarte. Dar mintea controlată de Duhul duce la viață și pace. ⁷Mintea controlată de natura păcătoasă este împotriva lui Dumnezeu pentru că nu se supune și nici nu se poate supune Legii lui Dumnezeu. ⁸Cei care ascultă de dorințele naturii lor păcătoase nu pot

fi pe placul lui Dumnezeu.

⁹Dar voi sunteți conduși de Duhul și nu de natura voastră păcătoasă, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește cu adevărat în voi. Dar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, nu este al lui Cristos. ¹⁰Pe de altă parte, dacă Cristos este în voi, deși trupurile voastre sunt moarte din cauza păcatului, Duhul vă dă viață pentru că ați fost îndreptățiți. ¹¹Și dacă Duhul care L-a înviat pe Isus dintre cei morți trăiește în voi, Dumnezeu, care L-a înviat pe Isus dintre cei morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare, prin Duhul Său care locuiește în voi. ¹²De aceea, fraților, noi avem o obligație, dar nu aceea de a trăi conform naturii păcătoase. ¹³Dacă veți trăi în ascultare de natura voastră păcătoasă, veți muri. Dar dacă, prin puterea Duhului, omorâți lucrările rele ale trupului, veți trăi.

¹⁴Cei ce sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu sunt copiii lui Dumnezeu. ¹⁵Duhul pe care L-ați primit nu vă face din nou sclavi ai fricii. Voi ați primit Duhul care face din voi copii ai lui Dumnezeu. Prin Duhul strigăm: „Ava, Tată!” ¹⁶Duhul însuși mărturisește cu duhurile noastre că suntem copiii lui Dumnezeu. ¹⁷Dacă suntem copiii lui Dumnezeu, suntem și moștenitorii Lui. Și suntem moștenitorii lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Cristos. Dar pentru a primi această moștenire, trebuie să și suferim împreună cu Cristos. Apoi vom fi și noi slăviți împreună cu El.

Și noi vom fi slăviți în viitor

¹⁸Eu cred că suferințele noastre de acum nu se compară cu slava care ne va fi arătată. ¹⁹Creația lui Dumnezeu așteaptă cu nerăbdare ziua când El îi va arăta pe cei ce sunt copii Săi. ²⁰Creația a fost supusă zădărniceii, dar nu de bunăvoie, ci din cauza Celui care a supus-o. Totuși există speranța ²¹că această lume creată va fi

eliberată de sub sclavia degradării și că se va bucura de libertatea slavei copiilor lui Dumnezeu. ²²Știm că întreaga creație a lui Dumnezeu a așteptat până acum, suspinând în durere, ca o femeie care naște. ²³Și nu numai creația suspină, ci și noi suspinăm înăuntrul nostru. Noi avem în ființa noastră Duhul lui Dumnezeu ca primă parte și ca o garanție a binecuvântării Lui și așteptăm ca Dumnezeu să ne înfieze deplin prin eliberarea trupurilor noastre. ²⁴Căci în această speranță am fost mântuiți. Dacă am vedea ceea ce sperăm, atunci nu am mai avea speranță. Pentru că nu putem spera ceea ce avem deja. ²⁵Noi sperăm ceea ce nu vedem încă și așteptăm cu răbdare. ²⁶La fel ne ajută și Duhul în slăbiciunea noastră. Noi nu știm pentru ce să ne rugăm. Dar Duhul Însuși Îi vorbește lui Dumnezeu pentru noi, cu suspine nerostite. ²⁷Dar Dumnezeu, care vede ce este în inimile noastre, știe ce vrea să-I spună Duhul. Duhul vorbește în numele sfinților, după voia lui Dumnezeu. ²⁸Știm că în toate lucrurile Dumnezeu lucrează spre binele celor ce-L iubesc, al celor chemați după planul Său. ²⁹Dumnezeu a știut cine sunt ei chiar înainte de a crea lumea. Și a hotărât ca ei să fie asemenea chipului Fiului Său pentru ca El să fie primul născut dintre mulți frați. ³⁰Dumnezeu i-a chemat pe cei pe care i-a pus deoparte. Și pe cei chemați i-a și îndreptățit. Și celor declarați drepți de El le-a dat și slavă.

Dragostea lui Dumnezeu în Isus Cristos

³¹Ce vom spune deci despre aceste lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? ³²El nu L-a cruțat nici pe propriul Său Fiu, ci L-a dat ca să fie omorât pentru noi. Cu atât mai mult acum Dumnezeu ne va da totul împreună cu Fiul Său. ³³Cine îi va acuza pe aleșii lui Dumnezeu? Nimeni! Dumnezeu este

Cel care-i îndreptățește. ³⁴Cine îi va condamna? Nimeni. Cristos Isus este Cel care a murit și (ceea ce este și mai important) a și înviat. El stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi. ³⁵Ce ne va despărți de dragostea lui Cristos? Nimic. Nici necazul, nici suferința, nici persecuțiile, nici foametea, nici lipsa de îmbrăcăminte, nici primejdia, nici moartea. ³⁶După cum este scris în Scripturi:

„Pentru Tine suntem în primejdie de moarte tot timpul. Suntem considerați ca niște oi destinate tăierii.“

Psalmul 44.22

³⁷Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin Dumnezeu care Și-a arătat dragostea Lui pentru noi. ³⁸Pentru că eu sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici duhurile conducătoare, nici prezentul, nici viitorul, nici puterile spirituale, ³⁹nici ceea ce este deasupra noastră, nici ceea ce este sub noi și nici un alt lucru creat nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu pe care El ne-o arată în Cristos Isus, Domnul nostru.

Dumnezeu și evreii

9 Eu sunt în Cristos și vă spun adevărul. Nu vă mint. Conștiința îmi este martor, prin Duhul Sfânt, ²că inima mi-e plină de o mare și neîncetată durere. ³Căci aproape îmi doresc ca eu însumi să fiu blestemat și separat de Cristos, pentru frații mei, pentru cei din poporul meu. ⁴Ei sunt evrei. Ei sunt aleși de Dumnezeu să fie copiii Lui. Ei au văzut slava lui Dumnezeu, cu ei a fost făcut legământul. Lor le-au fost date Legea și cortul de închinare. Și lor le-au fost făcute promisiunile lui Dumnezeu. ⁵Ei sunt urmașii marilor noștri strămoși. Și ei sunt familia pământească a lui Cristos care este peste toate Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna! Amin.

⁶Acum eu nu vreau să spun că

Dumnezeu nu Și-a ținut promisiunea. Dar unii din poporul Israel nu sunt cu adevărat poporul lui Dumnezeu,⁷ ci numai unii dintre urmașii lui Avraam sunt cu adevărat copiii lui Avraam. Dumnezeu i-a spus lui Avraam:

„Urmașii tăi se vor trage din Isaac.“⁸ Această înseamnă că nu toți urmașii lui Avraam sunt cu adevărat copiii lui Dumnezeu. Adevărații copii ai lui Avraam sunt aceia care au devenit copiii lui Dumnezeu datorită promisiunii lui Dumnezeu.⁹ Iată ce i-a promis Dumnezeu lui Avraam: „La momentul potrivit Mă voi întoarce, iar Sara va avea un fiu.“

¹⁰Mai mult, Rebeca a rămas însărcinată cu strămoșul nostru Isaac și a avut doi fii.¹¹ Înainte ca cei doi fii să se nască, Dumnezeu i-a spus Rebecăi: „Fiul mai mare va sluji celui mai mic.“ El i-a spus aceasta înainte ca cei doi să fi făcut ceva bun sau rău. Dumnezeu a vorbit astfel înainte ca ei să se fi născut, pentru ca băiatul ales de El să fie ales după planul Său. Cel mic a fost ales pentru că Dumnezeu a dorit să-l cheme pe el, și nu pentru că cei doi băieți ar fi făcut ceva.¹³ După cum este scris în Scripturi: „L-am iubit pe Iacov, dar l-am urât pe Esau.“

¹⁴Ce vom spune deci? Este cumva Dumnezeu nedrept? ¹⁵Nici vorbă! Căci El i-a spus lui Moise: „Voi arăta îndurare oricui voi dori să arăt îndurare și voi avea milă față de oricine doresc să am milă.“¹⁶ Deci Dumnezeu va alege pe cel de care I se va face milă. Și alegerea nu va depinde de ce doresc sau încercă să facă oamenii.¹⁷ În Scriptură,

Dumnezeu i-a spus unui faraon : „Te-am ridicat pentru a-Mi arăta puterea în tine și pentru ca Numele Meu să fie vestit pe întreg pământul.“¹⁸ Așa că Dumnezeu arată îndurare față de cine vrea El și împietrește pe cine vrea.

¹⁹Dar îmi vei spune: „Dacă așa stau lucrurile, atunci de ce ne mai găsește vinovați? Căci cine se va putea împotrivi volii Lui?“²⁰ Da, dar cine ești

tu, omule, să-L tragi la răspundere pe Dumnezeu? Oare va spune vasul olarului: „De ce m-ai făcut așa?“ Nu.²¹ Olarul poate face din același lut mai multe vase. El poate face unele vase pentru ocazii deosebite și altele pentru a fi folosite zi de zi.

²²La fel a făcut și Dumnezeu. Deși a dorit să-Și arate mânia, pentru ca oamenii să-I vadă puterea, Dumnezeu a avut răbdare față de cei pe care Se mâniase și care erau gata să fie distruși.²³ Dumnezeu a așteptat cu răbdare pentru a-Și putea face cunoscută bogăția slavei Sale față de cei ce au primit îndurarea Lui și pe care El i-a pregătit pentru a primi slava Lui.²⁴ Este vorba despre aceia pe care Dumnezeu i-a chemat, nu numai dintre evrei, ci și dintre neevrei.²⁵ După cum este scris în Osea:

„Pe cei care nu erau poporul Meu îi voi numi poporul Meu și pe femeia care nu a fost iubită o voi numi iubită.“

Osea 2.23

²⁶„Și se va întâmpla că acolo unde li s-a spus: «Nu sunteți poporul Meu», în același loc vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu.“

Osea 1.10

²⁷Și Isaia vestește cu privire la Israel:

„Chiar de ar fi copiii lui Israel la fel de numeroși ca nisipul mării, numai câțiva vor fi mântuiți.“

²⁸Domnul Își va aduce la îndeplinire judecata pe pământ cu repeziciune și în întregime.“

Isaia 10.22-23

²⁹Și, după cum a spus și Isaia:

„Dacă Dumnezeul atotputernic nu ne-ar fi lăsat câțiva descendenți, am fi fost ca Sodoma și am fi ajuns ca Gomora.“

Isaia 1.9

³⁰Deci ce vom spune? Putem spune că neevreii, deși nu căutau îndreptățirea lui Dumnezeu, au fost îndreptățiți datorită credinței lor.³¹ Poporul Israel a urmărit Legea care definește îndreptățirea însă nu a ajuns la acea

Lege. ³²De ce? Pentru că ei nu au căutat să fie îndreptățiți prin credință, ci au încercat să obțină îndreptățirea prin fapte. Ei s-au împiedicat de piatra de poticnire, ³³după cum este scris:

„Iată, pun în Sion o piatră de care oamenii se vor împiedica, o piatră care îi va face pe oameni să cadă.

Dar oricine crede în El nu va fi făcut de rușine.“

Isaia 8.14; 28.16

10 Fraților, dorința inimii mele este ca toți evreii să fie mântuiți. Și aceasta este și rugăciunea mea către Dumnezeu. ²Eu mărturisesc că ei au zel pentru Dumnezeu, dar acest zel nu se întemeiază pe o cunoaștere corectă. ³Pentru că nu au cunoscut modalitatea prin care Dumnezeu îi consideră drepti pe oameni, ei au căutat o dreptate a lor proprie și nu s-au supus modalității prin care Dumnezeu îi consideră drepti. ⁴Cristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede să fie considerat drept înaintea lui Dumnezeu.

⁵Cu privire la îndreptățirea care vine prin Lege, Moise scrie: „Cel ce face aceste lucruri va trăi prin ele.“ ⁶Dar iată ce spune Scriptura cu privire la îndreptățirea care vine din credință: „Să nu spui: «Cine se va urca la ceruri?» (Adică să-L coboare pe Cristos.) ⁷Și să nu spui nici: «Cine se va coborî în lumea de dedesubt?» (Adică să-L aducă înapoi pe Cristos dintre cei morți).“ ⁸Scriptura spune: „Cuvântul este aproape de tine, pe buzele tale și în inima ta.“ Acesta este mesajul despre credința pe care o proclamăm: ⁹dacă vei mărturisi cu gura ta că Isus este Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți, vei fi mântuit, ¹⁰fiindcă trebuie să crezi cu inima pentru a fi îndreptățit, dar trebuie să mărturisești cu gura pentru a fi mântuit. ¹¹Căci Scriptura zice: „Oricine crede în El nu va fi făcut de

rușine.“ ¹²Aceasta pentru că nu este nici o diferență între evreu și neevreu. Același Domn este Domn peste toți oamenii și El este bogat în îndurare față de cei ce se încred în El. ¹³Căci „Orice om care se încrede în Numele Domnului va fi mântuit.“

¹⁴Dar cum vor putea să se încreadă pentru ajutor în Acela în care nu au crezut? Și cum vor putea crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor putea auzi ei, dacă nu le va predica cineva? ¹⁵Și cum vor putea predica, dacă nu vor fi trimiși? După cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor care aduc Vestea Bună a păcii!“

¹⁶Dar nu toți au primit Vestea Bună cu bucurie. Isaia spune: „Doamne, cine a crezut mesajul nostru?“ ¹⁷Deci credința vine ca urmare a auzirii mesajului, iar auzirea vine atunci când cineva vorbește despre Cristos.

¹⁸Dar întreb: „Nu au auzit ei mesajul?“ Ba da, l-au auzit! Scriptura spune:

„Glasul lor s-a auzit pe tot pământul, iar cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii.“

Psalmul 19.4

¹⁹Dar eu zic din nou: „Nu a înțeles poporul Israel?“ Ba da, a înțeles. Mai întâi, Moise a zis:

„Voi folosi niște oameni care nu sunt un popor, pentru a vă face geloși.

Și voi folosi un popor fără pricepere, pentru a vă mânia.“

Deuteronom 32.21

²⁰Apoi, Isaia este foarte îndrăzneț când spune:

„Am fost găsit de cei care nu Mă căutau.

Și M-am arătat celor care nu doreau să cunoască voia Mea.“

Isaia 65.1

²¹Dar Dumnezeu spune despre poporul Israel:

„Toată ziua Mi-am întins mâna spre un popor neascultător și încăpățânat.“

Isaia 65.2

Dumnezeu nu a uitat poporul Său

11 Așa că întreb: „A respins Dumnezeu poporul Său?” Nici vorbă! Pentru că și eu sunt evreu, un urmaș al lui Avraam din familia lui Beniamin. ²Dumnezeu nu a respins poporul pe care-l alesese dinainte! Sau nu știți ce spune Scriptura despre Ilie, când se ruga lui Dumnezeu împotriva lui Israel? ³„Doamne, Ți-au omorât profeții, Ți-au dăruit altarele. Eu sunt singurul profet rămas și acum încearcă să mă omoare și pe mine.” ⁴Dar ce i-a răspuns Dumnezeu?

„Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu s-au închinat lui Baal.” ⁵La fel există și astăzi un mic grup ales de Dumnezeu, după harul Său. ⁶Și dacă au fost aleși pe baza harului lui Dumnezeu, înseamnă că n-au fost aleși pe baza faptelor lor. Altfel harul lui Dumnezeu nu ar mai fi har.

⁷Iată ce s-a întâmplat: poporul Israel nu a găsit ce a căutat, dar cei aleși au găsit, pe când ceilalți au fost împietriți. ⁸După cum spune Scriptura:

„Domnul a turnat peste voi un duh de adormire profundă.”

Isaia 29.10

„Domnul v-a dat ochi care nu văd și urechi care nu aud.

Și acest lucru este la fel până în ziua de astăzi.”

Deuteronom 29.4

⁹Și David spune:

„Fie ca ei să fie prinși în cursă la mesele lor!

Fie ca ei să cadă și să-și primească pedeapsa!

¹⁰Fie ca ochii lor să se întunece și ei să nu mai vadă!

Fie ca spinarea lor să se aplece mereu, sub povara necazurilor!”

Psalmul 69.22-23

¹¹Așa că întreb: Când s-au poticnit evreii, a atras această poticnire căderea lor finală? Nici vorbă! Ci, mai degrabă, prin greșeala lor a venit mântuirea și printre neevrei, pentru a-

i face geloșipe evrei. ¹²Dar dacă greșeala lor a adus o bogăție de binecuvântări pentru lume și dacă pierderea suferită de ei a adus o bogăție de binecuvântări pentru neevrei, gândiți-vă ce mare binecuvântare va fi atunci când și evreii vor veni la Cristos.

¹³Acum vă vorbesc celor care sunteți neevrei. Eu sunt un apostol trimis neevreilor. Eu fac tot ce pot pentru lucrarea mea. ¹⁴Și sper ca, prin ceea ce fac, să-i provoc la gelozie pe evrei, care sunt poporul meu, și să-i salvez pe unii dintre ei. ¹⁵Căci dacă prin respingerea lor de către Dumnezeu s-a ajuns la împăcarea lumii cu Dumnezeu, primirea lor de către Dumnezeu va însemna viață după moarte.

¹⁶Dacă prima felie de pâine Îi este oferită lui Dumnezeu, atunci întreaga pâine este sfințită. Dacă rădăcinile unui copac sunt sfinte, atunci și ramurile copacului sunt sfinte.

¹⁷Tu, neevreul, ești ca ramura unui măslin sălbatic. Dacă unele din ramurile copacului sfânt sunt rupte și tu ești altoit în ele, ai devenit și tu părtaș aceleiași rădăcini. ¹⁸Dar să nu te lauzi față de ramuri (adică evreii). Dacă totuși te lauzi, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. ¹⁹Acum ai putea spune: „Da, dar ramurile au fost tăiate pentru ca eu să fiu altoit.” ²⁰Este adevărat. Ele au fost tăiate datorită necredinței lor. Dar tu faci parte din copac datorită credinței tale. Așa că nu te lauda, ci, mai degrabă, înfricoșează-te! ²¹Pentru că dacă Dumnezeu n-a cruțat ramurile naturale, atunci nu te va cruța nici pe tine.

²²Vezi deci bunătatea, dar și severitatea lui Dumnezeu. Severitate față de cei care au căzut și bunătate față de tine. Dacă nu vei asculta de El, vei fi tăiat și tu. ²³Și dacă ramurile tăiate nu persistă în necredință, vor fi primite înapoi. Căci Dumnezeu îi poate primi înapoi. ²⁴Voi, neevreii,

sunteți ca ramura unui măslin sălbatic. Voi ați fost tăiați din măslinul sălbatic și ați fost altoiți, împotriva naturii, în măslinul bun. Cu atât mai ușor va fi ca evreii, care sunt ramurile naturale ale măslinului bun, să fie altoiți în propriul măslin.

²⁵Fraților, eu vreau să cunoașteți acest adevăr ascuns pentru ca să nu vă bizuiți pe propria voastră înțelepciune. Adevărul este că împietrirea poporului lui Israel este trecătoare și va dura până când va veni la Dumnezeu numărul complet al neevreilor. ²⁶Atunci întregul Israel va fi mântuit. După cum este scris:

„Un Mântuitor va veni din Sion.

El va îndepărta nelegiuirile lui Iacov.

²⁷Acesta este legământul pe care-l voi face cu ei atunci când le voi șterge păcatul.“

Isaia 59.20-21; 27.9

²⁸În ceea ce privește Vestea Bună, evreii sunt dușmani, spre binele vostru. Dar evreii rămân poporul ales al lui Dumnezeu. Dumnezeu îi iubește datorită promisiunilor făcute părinților lor. ²⁹Dumnezeu nu Se răzgândește cu privire la darurile Sale pline de har și cu privire la oamenii pe care-i cheamă. ³⁰Odinioară voi ați fost neascultători de Dumnezeu, dar acum ați primit îndurare, datorită neascultării evreilor. ³¹Tot așa, și evreii au devenit neascultători, pentru ca datorită îndurării care v-a fost arătată vouă, să primească și ei îndurarea lui Dumnezeu. ³²Oamenii nu L-au ascultat pe Dumnezeu. El i-a închis pe toți oamenii în neascultare, pentru a le arăta tuturor îndurare.

Slavă lui Dumnezeu

³³Cât de bogat este Dumnezeu în îndurare și cât de adânci sunt înțelepciunea și cunoașterea Lui! Cât de greu de cercetat sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui! ³⁴După cum este scris:

„Cine cunoaște gândurile Domnului

și cine poate fi consilierul Lui?“

Isaia 40.13

³⁵„Cine l-a dat ceva lui Dumnezeu pentru ca Dumnezeu să-i fie dator să-i dea ceva în schimb?“

Iov 41.11

³⁶Toate lucrurile au fost create de El, există prin El și pentru El. A Lui să fie slava pentru totdeauna! Amin.

Predați-vă viața în mâna lui Dumnezeu

12 De aceea, vă rog, fraților, datorită îndurării lui

Dumnezeu, să-I oferiți

trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu. Aceasta să fie închinarea voastră. ²Să nu vă luați după modelul lumii acesteia. Ci mai degrabă să fiți transformați prin înnoirea gândirii voastre pentru a putea descoperi și accepta ceea ce vrea Dumnezeu de la voi. Astfel veți ști care este voia lui Dumnezeu, care este bună, plăcută și desăvârșită.

³Având în vedere harul care mi-a fost dat, vă spun fiecăruia dintre voi: să nu vă gândiți că sunteți mai buni decât în realitate. Fiecare trebuie să se vadă așa cum este, după câtă credință i-a dat Dumnezeu. ⁴Trupul fiecăruia dintre noi este alcătuit din multe mădulare, fiecare având rolul său diferit de al celorlalte. ⁵Tot așa și noi, care suntem mulți, formăm un singur trup în Cristos. Și noi aparținem unii altora. ⁶Noi avem daruri diferite, potrivit harului care ne-a fost dat de Dumnezeu. Dacă cineva are darul profeției, atunci să-l folosească după măsura credinței care i-a fost dată. ⁷Dacă cineva are darul slujirii, să slujească. Dacă cineva are darul de a-i învăța pe alții, atunci să-i învețe. ⁸Dacă cineva are darul de a-i încuraja pe ceilalți, atunci să încurajeze. Dacă cineva are darul dărniceiei, să dea din toată inima. Cel ce are darul de a-i conduce pe alții, să facă acest lucru cu sârguință. Cel ce are darul de a fi milos, să fie milos cu bucurie.

⁹Dragostea voastră să fie sinceră. Urâți ceea ce este rău. Căutați cu tot dinadinsul să faceți ce este bine. ¹⁰Arătați-vă dragostea unul față de celălalt prin afecțiunea pe care v-o purtați unii altora. Fiecare să-l privească cu respect pe celălalt ca fiind mai presus decât el. ¹¹Să nu fiți leneși când trebuie să lucrați pentru Domnul. Fiți plini de zel în Duhul. ¹²Bucurați-vă în speranța voastră. În necazuri, aveți răbdare. Continuați să vă rugați. ¹³Ajutați-i pe sfinții care sunt în nevoie.

¹⁴Binecuvântați pe cei ce vă persecută. Binecuvântați și nu blestemați. ¹⁵Bucurați-vă cu cei ce sunt bucuroși. Plângeți cu cei ce plâng. ¹⁶Trăiți în armonie unii cu alții. Nu vă îngâmfați, ci alegeți compania celor smeriți. Să nu vă considerați înțelepți.

¹⁷Nu răsplătiți pe nimeni cu rău pentru rău. Încercați să faceți ceea ce este bine înaintea tuturor oamenilor. ¹⁸Dacă este posibil, faceți tot ce ține de voi pentru a trăi în pace cu toți oamenii. ¹⁹Dragii mei, să nu vă răzbunați singuri, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu. Căci este scris: „Răzbunarea este a Mea. Eu voi răsplăti», zice Domnul.“ ²⁰Iată ce trebuie să faceți:

„Dacă dușmanului tău îi este foame,
dă-i să mănânce.

Dacă îi este sete,
dă-i să bea.

Dacă vei proceda astfel,
lui i se va face rușine.“

Proverbe 25.21-22

²¹Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine.

Supunerea față de autorități

13 Toți trebuie să vă supuneți autorităților care sunt la conducerea țării pentru că nu există autoritate care să nu vină de la Dumnezeu și conducătorii au fost puși de Dumnezeu. ²Deci cel ce nu se

supune conducătorilor nu se supune poruncilor lui Dumnezeu. Și cei ce nu se supun își atrag judecata asupra lor. ³Acum, conducătorii nu inspiră frică celui ce face bine, ci celui ce face rău. Dacă vrei să nu ai motiv de teamă față de autorități, fă în continuare ceea ce este bine. Și atunci ele te vor lăuda. ⁴Da, conducătorii sunt supușii lui Dumnezeu care lucrează spre binele vostru. Dar să vă fie teamă dacă faceți rău, pentru că ei au putere să vă pedepsească; poartă sabia și sunt gata s-o folosească. Ei sunt supușii lui Dumnezeu. Ei sunt răzbnătorii lui Dumnezeu care aduc mânia Lui peste cei ce fac răul. ⁵De aceea, trebuie să le fiți supuși, nu numai din frică de mânia lui Dumnezeu, ci și din cauza conștiinței voastre.

⁶Din acest motiv, să plătiți și taxele. Fiecare conducător lucrează pentru Dumnezeu și acestui scop își dedică ei timpul. ⁷Dați tuturor ceea ce le datorați. Plătiți impozitele celor cărora le datorați impozite. Plătiți taxele vamale celor cărora le datorați aceste taxe. Arătați respect celor pe care trebuie să-i respectați. Onorați-i pe cei pe care trebuie să-i onorați.

Dragostea — legea supremă

⁸Să nu datorați nimănui nimic, în afară de a vă iubi unii pe alții. Căci cine iubește pe alții a împlinit toate cerințele Legii. ⁹De fapt, porunci ca: „Să nu comiți adulter“, „Să nu ucizi“, „Să nu furi“, „Să nu poftesti“ și toate celelalte sunt cuprinse în această poruncă: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși.“ ¹⁰Dragostea nu-l rănește pe celălalt. De aceea dragostea este împlinirea Legii.

¹¹Să faceți toate acestea pentru că știți în ce vremuri trăiți. Știți că a sosit ceasul să vă treziți din somn, pentru că acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. ¹²Noaptea se apropie de sfârșit. Ziua este aproape. Deci să lăsăm faptele întunericiiului *păcatului* și să

luăm armele luminii.¹³ Să trăim cum se cuvine, ca și cum ar fi deja zi. Să nu trăiți în chefură, în beții, în imoralitate sexuală, în certuri și invidie.¹⁴ Îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Cristos. Nu vă mai gândiți la cum să împliniți dorințele naturii voastre păcătoase.

Nu-i criticați pe alții

14 Primiți-l și pe cel slab în credință. Să nu vă certati cu acea persoană din cauza ideilor sale.² Unul crede că poate să mănânce orice. Dar cel a cărui credință este slabă mănâncă doar verdețuri.³ Cel ce mănâncă din toate nu trebuie să-l disprețuiască pe cel ce nu mănâncă din toate. Și cel ce nu mănâncă din toate nu trebuie să-l condamne pe cel ce mănâncă. Căci Dumnezeu l-a primit și pe el.⁴ Tu nu poți judeca pe slujitorul altui om. Căci stăpânul lui hotărăște dacă a făcut bine sau rău. Și slujitorul va fi aprobat în ceea ce face pentru că Domnul poate să-l aprobe.

⁵Cineva consideră că o anumită zi este mai importantă decât alta. Dar altcineva consideră că toate zilele sunt la fel. Fiecare trebuie să fie pe deplin convins în mintea lui.⁶ Cel ce hotărăște că o zi e deosebită, o sărbătorește pentru a-L slăvi pe Domnul. Cel care mănâncă de toate, mănâncă pentru a-L slăvi pe Domnul pentru că îi mulțumește lui Dumnezeu. Iar cel ce nu mănâncă anumite mâncăruri, nu le mănâncă pentru a-L slăvi pe Domnul căci și el îi mulțumește lui Dumnezeu.⁷ Nici unul dintre noi nu trăiește pentru sine și nu moare pentru sine.⁸ Dacă trăim, pentru Domnul trăim. Dacă murim, pentru Domnul murim. Așa că fie că murim, fie că trăim, noi suntem ai Domnului.

⁹Cristos a murit și a înviat pentru a fi Domn și peste cei care sunt morți, dar și peste cei care sunt încă în viață.¹⁰ Atunci de ce judeci tu pe fratele tău? Și tu de ce-l disprețuiești

pe fratele tău mai slab? Cu toții vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.¹¹ După cum este scris:

„Pe cât este de adevărat că Eu trăiesc, zice Domnul, fiecare genunchi se va pleca înaintea Mea

și fiecare limbă Îl va mărturisi pe Dumnezeu.“

Isaia 45.23

¹²Deci fiecare va răspunde înaintea lui Dumnezeu pentru sine însuși.

Nu-i faceți pe alții să păcătuiască

¹³De aceea, să nu ne mai judecăm unii pe alții. Mai degrabă, trebuie să ne punem în gând să nu facem ceva ce l-ar împinge pe un frate mai slab spre păcat.¹⁴ Eu știu și sunt convins (ca unul care sunt în Domnul Isus) că nici o mâncare nu este necurată în sine. Ci este necurată doar pentru cel ce o consideră necurată. În acest caz, dacă cineva mănâncă, face un lucru greșit.¹⁵ Dacă fratele tău suferă din cauza unei mâncări, atunci tu nu te mai porți cu dragoste. Să nu-l distrugi, prin mâncarea voastră, pe cel pentru care a murit Cristos!¹⁶ Și nu lăsați ca un lucru pe care voi îl considerați bun să devină un lucru pe care oamenii îl consideră rău.¹⁷ Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate, pace și bucurie care sunt aduse de Duhul Sfânt.¹⁸ Oricine Îi slujește lui Cristos trăind astfel, Îi face plăcere lui Dumnezeu. Iar acel om va fi aprobat și de ceilalți oameni.

¹⁹Așadar, să urmărim lucrurile care aduc pace și care duc la întărirea noastră, a tuturor.²⁰ Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu pentru o mâncare! Este permis să se mănânce orice fel de mâncare. Dar este rău ca cineva să mănânce o mâncare care îl poate face pe altul să păcătuiască.²¹ Este bine să nu mănânci carne, să nu bei vin și să nu faci nimic de care fratele tău s-ar putea împiedica.

²²Păstrează convingerile tale între

tine și Dumnezeu. Bindecuvântat este cel care nu se simte vinovat de deciziile pe care le ia. ²³Dar cel ce se îndoiește este condamnat, dacă mănâncă ceva ce crede că nu ar trebui să mănânce. Pentru că el nu mănâncă din convingere, pentru aceasta este condamnat. Tot ce nu vine din convingere este păcat.

15 Noi, care suntem puternici din punct de vedere spiritual, trebuie să răbdăm slăbiciunile celor ce nu sunt puternici și să nu facem numai ce ne este nouă pe plac. ²Fiecare dintre noi trebuie să facă pe placul celorlalți, spre binele lor și pentru întărirea lor spirituală. ³Nici măcar Cristos nu Și-a făcut pe plac. Ci, după cum este scris în Scriptură: „Insulte celor care Te jigneau au căzut asupra Mea.” ⁴Tot ce s-a scris înainte în Scripturi, s-a scris pentru a ne fi nouă învățătură, pentru ca, prin răbdarea și încurajarea care vin din Scripturi, să avem speranță. ⁵Și fie ca Dumnezeu, izvorul răbdării și al încurajării, să vă dea harul de a duce o viață în înțelegere unii cu alții, urmând exemplul lui Cristos Isus, ⁶pentru ca voi toți, într-un singur glas, să dați slavă lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos. ⁷De aceea, primiți-vă unii pe alții, așa cum și Cristos v-a primit pe voi. Și faceți aceasta pentru ca Dumnezeu să fie slăvit. ⁸Vă spun că Cristos a devenit Slujitorul evreilor pentru a arăta adevărul lui Dumnezeu, adică pentru a împlini promisiunile făcute de Dumnezeu părinților lor, ⁹și pentru ca și neevreii să-L slăvească pe Dumnezeu pentru îndurarea Sa. După cum este scris:

„De aceea Te voi mărturisi printre neevrei și voi cânta slavă Numelui Tău.”

Psalmul 18.49

¹⁰Și mai este scris:

„Fiți plini de bucurie, voi, cei care nu sunteți evrei, împreună cu poporul lui Dumnezeu.”

Deuteronomul 32.43

¹¹Și mai este scris:

„Lăudați-L pe Domnul, toate națiunile!

Lăudați-L, toate popoarele!”

Psalmul 117.1

¹²Și mai scrie Isaia:

„Urmasul lui Iese va veni și Se va ridica să domnească peste neevrei.

Iar neevreii își vor pune speranța în El.”

Isaia 11.10

¹³Fie ca Dumnezeu, izvorul speranței, să vă umple cu toată bucuria și pacea cât timp vă încredeți în El, astfel încât să aveți speranță din belșug, prin puterea Duhului Sfânt.

Pavel vorbește despre lucrarea sa

¹⁴Fraților, eu însumi sunt convins că sunteți plini de bunătate, că sunteți plini de toată cunoașterea de care este nevoie pentru a putea să vă învățați unul pe altul. ¹⁵Totuși v-am scris cu îndrăzneală despre anumite lucruri pentru a vi le reaminti. Și v-am scris datorită harului pe care mi l-a dat Dumnezeu. ¹⁶Dumnezeu m-a făcut un lucrător al lui Cristos Isus printre neevrei. Lucrarea mea de predicare a Veștii Bune a lui Dumnezeu este cea a unui preot pentru ca neevreii să fie o jertfă plăcută lui Dumnezeu și sfințită de Duhul Sfânt.

¹⁷Ca unul care sunt în Cristos Isus, eu mă pot lăuda cu lucrarea mea pentru Dumnezeu. ¹⁸Pentru că voi îndrăzni să vorbesc doar despre ce a împlinit Cristos prin mine în aducerea neevreilor la ascultarea de Dumnezeu, prin cuvintele mele, prin faptele mele, ¹⁹prin puterea semnelor și minunilor și prin puterea Duhului Sfânt. Astfel, de la Ierusalim și până în Iliria am răspândit peste tot Vestea Bună despre Cristos. ²⁰Eu am dorit întotdeauna să proclam Vestea bună în locurile în care Numele lui Cristos nu era cunoscut. Eu nu am dorit să construiesc pe temelia pusă de altul, ²¹ci așa cum este scris:

„Cei cărora nu li s-a spus despre El

vor vedea,
iar cei ce n-au auzit vor înțelege.“

Isaia 52.15

Planul lui Pavel de a vizita Roma

²²De aceea, am fost împiedicat de multe ori să vin la voi.

²³Dar acum, pentru că mi-am terminat lucrarea în aceste locuri și pentru că îmi doresc de mulți ani să vă vizitez, ²⁴vreau să trec pe la voi când mă voi duce în Spania. Da, sper să vă văd și să am plăcerea de a petrece măcar o perioadă scurtă de timp cu voi, înainte de a pleca în Spania. Eu sper că mă veți ajuta să ajung acolo. ²⁵Acum mă duc la Ierusalim pentru a-i ajuta pe sfinții de acolo. ²⁶Căci bisericile din Macedonia și Ahaia au decis să strângă o colectă pentru a-i ajuta pe cei săraci dintre sfinții care sunt în Ierusalim. ²⁷Ei s-au hotărât să-i ajute și le sunt îndatorați. Căci dacă neevreii au avut parte de binecuvântările spirituale ale evreilor, și neevreii trebuie să-i ajute cu binecuvântările lor materiale. ²⁸După ce voi termina de făcut aceasta și după ce le voi fi dus cu bine banii strânși pentru ei, voi pleca spre Spania și voi trece și prin cetatea voastră. ²⁹Și știu că atunci când voi veni la voi, voi veni cu toată binecuvântarea lui Cristos pentru voi. ³⁰Vă implor, fraților, pentru Domnul nostru Isus Cristos și pentru dragostea care vine din Duhul, ajutați-mă în lucrarea mea, rugându-vă lui Dumnezeu pentru mine. ³¹Să vă rugați pentru ca să fiu scăpat de necredincioșii din Iudeea și pentru ca ceea ce fac pentru Ierusalim să fie primit de către sfinți. ³²Pentru ca, dacă aceasta este voia lui Dumnezeu, să vin la voi cu bucurie și să mă înviorez împreună cu voi. ³³Fie ca Dumnezeuul păcii să fie cu voi toți! Amin.

Cuvinte de încheiere

16 Vreau să știți că puteți avea încredere în sora noastră Fivi, care este diaconișă a Bisericii

din Chencrea. ²Vă rog s-o primiți în Domnul într-un mod demn de cei sfinți. S-o ajutați în orice ar avea nevoie de la voi pentru că și ea a ajutat pe mulți, inclusiv pe mine. ³Salutați pe Priscila și pe Acuila, lucrători împreună cu mine în Cristos Isus ⁴care și-au riscat viața pentru salvarea mea. Eu le sunt recunoscător. De asemenea, le sunt recunoscătoare bisericile alcătuite din neevrei. ⁵Salutați și biserica din casa lor. Salutați pe prietenul meu Epenet, care este primul convertit la Cristos din Asia. ⁶Salutați pe Maria care a lucrat mult pentru voi. ⁷Salutați pe Andronic și pe Iunia, evrei ca mine și cu care am fost închis. Ei sunt foarte respectați printre apostoli și au venit la Cristos înaintea mea. ⁸Salutați pe Ampliat, dragul meu prieten în Domnul. ⁹Salutați pe Urban, care lucrează împreună cu noi în Cristos, și pe prietenul meu drag Stache. ¹⁰Salutați pe Apele, acel creștin încercat și adevărat. Salutați pe cei din familia lui Aristobul. ¹¹Salutați pe Irodion, care este evreu ca mine. Salutați pe cei din familia lui Narcis care sunt în Domnul. ¹²Salutați pe Trifena și pe Trifosa, care lucrează din greu în Domnul. Salutați pe prietena mea dragă, Persida, care a lucrat mult în Domnul. ¹³Salutați pe Ruf, acel ucenic deosebit al Domnului și pe mama lui care mi-a fost ca o mamă și mie. ¹⁴Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patroba, pe Herma și pe frații care sunt cu ei. ¹⁵Salutați pe Filolog, pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimpa și pe toți sfinții care sunt cu ei. ¹⁶Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Toate bisericile lui Cristos vă salută. ¹⁷Vă cer, fraților, să fiți atenți cu cei ce provoacă dezbinări și îi fac pe oameni să-și piardă credința și care sunt împotriva învățăturii pe care ați primit-o. Stați departe de ei. ¹⁸Astfel

de oameni nu-I slujesc Domnului nostru Cristos, ci slujesc propriului lor interes. Ei înșală inimile celor nevinovați prin vorbele lor dulci și lingușitoare. ¹⁹Ascultarea voastră este cunoscută de toți. Așadar, sunt foarte bucuroși pentru voi, dar vreau să fiți înțelepți cu privire la ceea ce este bun și curați cu privire la ceea ce este rău. ²⁰Iar Dumnezeu, izvorul păcii, îl va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre.

Fie ca harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi.

²¹Timotei, care lucrează cu mine, vă salută. Vă salută și Luciu, Iason și Sosipater care sunt și ei evrei.

²²Eu, Terțiu, care a scris această scrisoare pentru Pavel, vă salut în Domnul.

²³Gaius, gazda mea și a întregii biserici, vă salută. Erast, vistiernicul cetății, vă salută. Vă salută și fratele nostru Quart. ²⁴

²⁵A lui Dumnezeu să fie slava! El poate să vă întărească prin Vestea Bună pe care o predic și prin mesajul despre Isus Cristos, potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă de la începuturile timpului. ²⁶Această taină este descoperită acum prin scrierile profeților. Și, prin porunca lui Dumnezeu, această taină este făcută cunoscută tuturor popoarelor, pentru ca oamenii din toată lumea să creadă și să asculte de Dumnezeu. ²⁷A singurului Dumnezeu înțelept, prin Isus Cristos, să fie slava pentru totdeauna! Amin.

Prima scrisoare a lui Pavel către

Corinteni

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Cristos Isus, după voia lui Dumnezeu, împreună cu fratele Sosten,

²către Biserica lui Dumnezeu din Corint. Voi ați fost sfințiți în Cristos Isus și ați fost chemați de Dumnezeu să fiți poporul Lui sfânt. Ați fost chemați cu toți cei ce, în orice loc s-ar afla, cheamă Numele lui Isus Cristos, Domnul lor și al nostru.

³Fie ca Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul Isus Cristos să vă dea har și pace!

Pavel îi mulțumește lui Dumnezeu

⁴În ce vă privește, eu îi mulțumesc întotdeauna lui Dumnezeu pentru harul pe care vi l-a dat prin Cristos Isus. ⁵În Isus ați fost binecuvântați cu de toate în vorbirea voastră și în cunoștințele voastre. ⁶În felul acesta, mărturia despre Cristos a fost confirmată printre voi. ⁷De aceea, acum când așteptați venirea Domnului nostru Isus Cristos, vă bucurați de toate darurile de la Dumnezeu. ⁸El vă va ține tari până la sfârșit, ca să nu puteți fi învinuiți în ziua venirii Domnului nostru Isus Cristos. ⁹Dumnezeu este credincios. El este Cel ce v-a chemat să aveți părtășie cu Fiul Său, Isus Cristos, Domnul nostru.

Probleme în Biserica din Corint

¹⁰Acum, fraților, vă îndemn în Numele Domnului nostru Isus Cristos să trăiți în armonie unii cu alții și să nu existe dezbinări între voi. Vă spun acestea pentru ca să aveți cu toții același gând și același scop. ¹¹Frații mei, cei din familia Cloei mi-au spus că printre voi sunt certuri. ¹²Ei mi-au

spus că fiecare dintre voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!“, „Iar eu al lui Apolo!“, „Iar eu al lui Petru!“, „Iar eu al lui Cristos!“ ¹³A fost cumva Cristos împărțit? A fost Pavel răstignit pentru voi? Ați fost botezați în numele lui Pavel? ¹⁴Îi mulțumesc lui Dumnezeu că dintre voi i-am botezat doar pe Crisp și pe Gaiu. ¹⁵Astfel nimeni nu poate spune că ați fost botezați în numele meu. ¹⁶Da, am mai botezat familia lui Ștefan, dar în afară de ei nu-mi amintesc să mai fi botezat pe cineva. ¹⁷Căci Cristos nu m-a trimis să botez, ci să proclam Vestea Bună. În proclamarea Veștii Bune nu am folosit cuvintele înțelepciunii omenești pentru ca să nu rămână fără putere crucea lui Cristos.

Puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu în Cristos

¹⁸Pentru cei pierduți, învățătura despre cruce este o nebunie. Dar pentru cei mântuiți, ea este puterea lui Dumnezeu. ¹⁹Așa cum este scris în Scriptură:

„Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți și voi face fără valoare inteligența celor inteligenți.“

Isaia 29.14

²⁰Unde este înțeleptul? Unde este expertul în Lege? Unde este filozoful acestei lumi? Nu a arătat Dumnezeu că înțelepciunea lumii este nebunie? ²¹Lumea, prin înțelepciunea ei, nu a ajuns să-L cunoască pe Dumnezeu. De aceea Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, a hotărât să folosească un mesaj absurd pentru a-i salva pe cei ce-l cred. ²²Evreii cer minuni drept dovadă, iar neevreii vor înțelepciune. ²³Dar noi Îl vestim pe

Cristos răstignit. El este o ofensă pentru evrei și pare o nebulie pentru neevrei. ²⁴Dar pentru cei ce au fost chemați (fie că sunt evrei, fie că sunt neevrei), Cristos este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. ²⁵Căci absurditatea lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât înțelepciunea oamenilor, iar slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât puterea oamenilor.

²⁶Fraților, voi ați fost chemați de Dumnezeu. Amintiți-vă că pe atunci, puțini dintre voi aveau înțelepciunea pe care o prețuiește lumea. Puțini erau influenți și tot atât de puțini erau din familii importante. ²⁷Dar Dumnezeu a ales ceea ce este absurd în lume pentru a-i face de rușine pe înțelepți. Și Dumnezeu a ales ceea ce este slab în lume pentru a face de rușine ceea ce este puternic. ²⁸Dumnezeu a ales ceea ce, în această lume, este neînsemnat, disprețuit și considerat ca un nimic pentru a distruge ceea ce are importanță în ochii lumii. ²⁹Astfel, nimeni nu se mai poate lăuda înaintea lui Dumnezeu. ³⁰Datorită Lui sunteți în Cristos Isus. Prin lucrarea lui Dumnezeu, Cristos a devenit înțelepciunea noastră. El este Cel datorită căruia suntem acceptați de Dumnezeu. Prin El am fost sfințiți și eliberați de păcat. ³¹Sau, așa cum este scris în Scriptură: „Cine se laudă, să se laude în Domnul.”

Vestea despre Cristos răstignit

2 Fraților, atunci când am venit la voi, am venit vestind adevărul ascuns al lui Dumnezeu. Dar nu am folosit nici cuvinte pretențioase, nici înțelepciunea oamenilor. ²Căci m-am hotărât ca, atâta timp cât sunt cu voi, să uit totul în afară de Isus Cristos și de El răstignit pe cruce. ³Am venit la voi în slăbiciune, tremurând tare și plin de frică. ⁴În învățătura și vestirea mea nu am folosit cuvintele convingătoare ale înțelepciunii omenești, ci puterea Duhului Sfânt a

fost dovada învățăturii mele, ⁵astfel încât credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea lui Dumnezeu.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

⁶Pentru cei maturi însă avem un mesaj al înțelepciunii. Dar aceasta nu este înțelepciunea acestei lumi și nu este nici a conducătorilor acestei lumi care își pierd puterea. ⁷Ci noi vestim înțelepciunea ascunsă a lui Dumnezeu. Ea a fost ascunsă de oameni și pregătită de Dumnezeu, pentru slava noastră, încă înainte de crearea lumii. ⁸Nici unul dintre conducătorii acestei lumi n-a înțeles această înțelepciune. Dacă ar fi înțeles-o, nu l-ar mai fi răstignit pe Domnul slavei. ⁹Dar așa cum este scris în Scriptură:

„Nici un ochi nu a văzut,
nici o ureche nu a auzit
și nimeni nu și-a închipuit
ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”

Isaia 64.4

¹⁰Dar Dumnezeu ne-a arătat aceste lucruri prin Duhul Său. Duhul știe totul; El știe chiar și cele mai ascunse taine ale lui Dumnezeu. ¹¹Gândurile cuiva sunt cunoscute doar de duhul care este în el și de nimeni altcineva. La fel, nimeni nu cunoaște gândurile lui Dumnezeu, în afară de Duhul Lui. ¹²Noi nu am primit duhul acestei lumi, ci am primit Duhul care vine de la Dumnezeu pentru a cunoaște aceste lucruri pe care ni le-a dat Dumnezeu. ¹³Noi nu vorbim folosindu-ne de cuvinte învățate din înțelepciunea oamenilor. Atunci când vorbim, folosim cuvintele învățate de la Duhul și explicăm ceea ce este spiritual prin cuvintele Duhului. ¹⁴Cel ce nu are Duhul nu primește ceea ce vine de la Duhul lui Dumnezeu. Un astfel de om consideră că aceste lucruri sunt absurde și nu le înțelege deoarece ele trebuie să fie judecate

din punct de vedere spiritual.¹⁵ Cel ce are Duhul poate judeca totul, însă nu poate fi judecat de nimeni.¹⁶ Căci, așa cum este scris în Scripturi:

„Cine a cunoscut vreodată gândurile lui Dumnezeu, astfel încât să-L poată învăța?”

Isaia 40.13 (versiunea grecească)

Dar noi avem gândul lui Cristos.

Despre dezbinările din Biserică

3 Fraților, în trecut nu v-am putut vorbi ca unor oameni care sunt conduși de Duhul. Astfel, v-am vorbit ca celor din lume, ca unor prunci în Cristos.² Învățătura pe care v-am dat-o a fost ca laptele, și nu ca hrana solidă, pentru că atunci nu o puteați mânca. Și nici acum nu o puteți mânca.³ Voi încă nu sunteți conduși de Duhul. Dacă sunteți geloși unul pe altul și vă certați între voi, nu înseamnă aceasta că sunteți oameni nespirtuali și vă purtați ca restul oamenilor din lume? ⁴Atunci când cineva spune: „Eu sunt al lui Pavel!”, iar altcineva zice: „Eu sunt al lui Apolo!”, vă purtați ca restul oamenilor.

⁵Cine este atunci Apolo și cine este Pavel? Noi suntem doar slujitorii lui Dumnezeu care v-au ajutat să credeți. Fiecare din noi a făcut ceea ce i-a încredințat Dumnezeu să facă.⁶ Eu am sădit sămânța, Apolo a udat-o, dar Dumnezeu a făcut-o să crească.⁷ Deci important este Dumnezeu, și nu cel ce sădește sau cel ce udă. Dumnezeu este Cel care face să crească.⁸ Cel ce sădește și cel ce udă au același scop. Fiecare își va primi răsplata după lucrarea pe care a făcut-o.⁹ Noi îi slujim împreună lui Dumnezeu. Voi sunteți ogorul și clădirea lui Dumnezeu.¹⁰ Eu sunt cel ce a pus temelia, ca un constructor priceput, dar alții sunt cei ce clădesc deasupra, iar fiecare trebuie să aibă grijă cum zidește pe temelie. Eu am pus temelia conform cu darul pe care mi l-a dat Dumnezeu.¹¹ Nimeni nu poate pune o altă temelie în locul celei care a fost

pusă și care este Isus Cristos.¹² Dacă fiecare construiește pe această temelie folosind aur, argint, pietre prețioase, lemne, fân sau paie,¹³ lucrarea fiecăruia va fi arătată la lumina zilei. Ziua aceea va veni cu foc. Același foc va încerca lucrarea fiecăruia pentru a arăta cum este.¹⁴ Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelie va rezista, acel om va fi răsplătit.¹⁵ Dacă lucrarea cuiva arde, el își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca unul care scapă din foc.

¹⁶Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? ¹⁷Dacă dăruim ceva templului lui Dumnezeu, acel om va fi nimicit de Dumnezeu. De ce? Pentru că templul lui Dumnezeu este sfânt, iar voi sunteți acel templu.

¹⁸Nu vă înșelați singuri! Dacă se consideră cineva dintre voi înțelept potrivit principiilor acestei lumi, trebuie să devină nebun în ochii lumii. Astfel va ajunge cu adevărat înțelept.¹⁹ Pentru Dumnezeu, înțelepciunea acestei lumi este o nebulie. Este scris în Scriptură: „Dumnezeu îi prinde pe cei înțelepți atunci când se folosesc de viclenie.” ²⁰Tot în Scripturi mai este scris: „Domnul știe că gândurile celor înțelepți nu au nici o valoare.” ²¹Deci nimeni să nu se laude cu vreun om. Totul este al vostru: ²²fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa (*Petru*), fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare. Toate sunt ale voastre.²³ Iar voi sunteți ai lui Cristos. Cristos, la rândul Său, este al lui Dumnezeu.

Apostoli ai lui Cristos

4 Iată cum ar trebui să ne vadă lumea: ca pe niște slujitori ai lui Cristos și ca pe niște oameni cărora Dumnezeu le-a încredințat adevărurile Lui ascunse.² Iar ce se cere din partea celor cărora le-a fost încredințat ceva de valoare este să se dovedească demni de încredere.³ Nu

mă interesează dacă voi mă judecați. Și nu mă interesează dacă sunt judecat de orice alt tribunal omenesc. Nici eu nu mă mai judec. ⁴Conștiința mea este curată. Dar aceasta nu înseamnă că sunt nevinovat. Domnul este Cel ce mă judecă. ⁵Deci să nu judecați nimic până la timpul potrivit, adică atunci când va veni Domnul. El va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va dezvălui planurile inimilor. Atunci Dumnezeu va da slavă celor ce o merită.

⁶Fraților, ne-am dat ca exemplu, eu și Apolo, pentru ca să învățați ceea ce înseamnă: „Să nu treceți peste ceea ce este scris în Scriptură.” Așa nu vă veți mai lăuda cu unul împotriva celui alt. ⁷Cine spune că tu ești mai bun decât alții? Ai tu ceva care să nu-ți fi fost dat? Și dacă totul v-a fost dat, de ce vă mai lăudați ca și cum nu v-ar fi fost dat?

⁸Credeți că aveți tot ce vă trebuie! Credeți că sunteți bogați! Credeți că ați ajuns împărați fără noi! Mi-aș fi dorit ca voi să fi ajuns într-adevăr împărați. Atunci am fi domnit împreună! ⁹Dar mi se pare că Dumnezeu ne-a făcut, pe mine și pe ceilalți apostoli, ca pe ultimii oameni din cortegiu. Noi suntem precum cei condamnați să moară în arene, căci toată lumea, atât îngerii cât și oamenii, se uită la noi. ¹⁰Noi suntem nebuni pentru Cristos, dar voi sunteți înțelepți în Cristos. Noi suntem slabi, dar voi sunteți puternici! Voi sunteți prețuiți, pe când noi suntem disprețuiți. ¹¹Chiar și acum suntem flămânzi și însetați. Suntem îmbrăcați prost, suntem bătuți și nu avem o casă. ¹²Și ne ostenim, muncind cu mâinile noastre. ¹³Când suntem vorbiți de rău, binecuvântăm. Când suntem persecutați, îndurăm. Când suntem bârșiți, vorbim frumos. Până în ziua de astăzi am ajuns să fim considerați gunoii lumii și drojdia societății. ¹⁴Nu vă scriu despre toate acestea ca să vă fac de rușine, ci vă îndemn ca pe copiii mei iubiți. ¹⁵Puteți să aveți

zece mii de învățători în Cristos, dar nu aveți mai mulți tați. Căci eu, prin Vestea Bună, am devenit tatăl vostru în Cristos Isus. ¹⁶Așa că vă rog: fiți imitatori ai mei! ¹⁷De aceea l-am trimis pe Timotei la voi. El este scumpul și credinciosul meu copil în Domnul. El vă va aminti de modul meu de viață în Cristos Isus, care este în concordanță cu ceea ce îi învăț pe oameni peste tot, în toate bisericile. ¹⁸Dar unii dintre voi au început să se laude, gândindu-se că nu voi mai veni la voi. ¹⁹Însă voi veni curând la voi, dacă aceasta va fi voia Domnului. Atunci voi vedea nu vorbele, ci faptele celor care s-au îngâmfat. ²⁰Căci Împărăția lui Dumnezeu nu se bizuie pe iscusința în vorbire, ci pe putere. ²¹Ce vă doriți? Să vin la voi să vă pedepsesc? Sau să vin cu dragoste și blândețe?

O problemă morală a Bisericii

5 De fapt, oamenii spun că între voi este imoralitate sexuală, o imoralitate de asemenea proporții cum nu se găsește nici la păgâni, și anume că cineva trăiește cu soția tatălui său. ²Iar voi, în loc să vă întristați, v-ați lăudat cu fapta acestui om. Ar fi trebuit să alungați un astfel de om din mijlocul vostru. ³Trupul meu nu este acolo cu voi, însă în duh sunt de față. Și l-am și judecat pe cel ce a făcut această faptă, ca și cum aș fi fost acolo. ⁴Adunați-vă în Numele Domnului nostru Isus. Eu voi fi cu voi în duh, iar puterea Domnului nostru Isus va fi cu voi. ⁵Atunci predați-l lui Satan pe omul care a comis acel păcat. Dorința lui păcătoasă va fi distrusă, dar duhul lui va fi mântuit în ziua Domnului. ⁶Îngâmfarea voastră nu este bună. Știți ce se spune: „Puțină drojdie dospește tot aluatul.” ⁷Aruncați vechea drojdie pentru ca să fiți un aluat nou. De fapt, voi sunteți ca niște pâini fără drojdie. Căci Cristos, Mielul nostru de Paște, a fost deja

sacrificat. ⁸Să sărbătorim Paștele fără pâine făcută cu drojdia veche a păcatului și a răutății, ci cu pâine făcută fără drojdie, cu pâinea sincerității și a adevărului.

⁹V-am scris în scrisoarea mea să nu aveți nimic în comun cu cei imorali. ¹⁰Dar nu m-am referit la oamenii imorali ai acestei lumi, sau la cei ce sunt lacomi și înșală pe alții, sau la cei ce se închină la idoli. Pentru a nu avea legături cu toți aceștia, ar trebui să ieșiți din lume. ¹¹Dar acum v-am scris să nu aveți legături cu cel care, deși își zice „frate“, comite păcate sexuale, este lacom, se închină la idoli, este batjocoritor, bețiv sau îi înșală pe alții. Nici măcar să nu mâncați cu unul ca acesta!

¹²Nu este treaba mea să-i judec pe cei ce nu sunt din Biserica. Voi ar trebui să-i judecați pe cei din Biserica, ¹³pentru că Dumnezeu îi va judeca pe cei din afara ei. Așa cum este scris în Scriptură: „Dați-l afară dintre voi pe cel rău.“

Judecățile dintre creștini

Cum îndrăznește acela dintre voi care are o dispută cu altcineva să se ducă la tribunal, să fie judecat de cei nedrepți? Și de ce nu se duce cu problema lui înaintea sfinților, pentru ca ei să o rezolve? ²Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Deci, dacă veți judeca lumea, atunci cu siguranță puteți rezolva și aceste mici dispute. ³Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Atunci să nu putem noi judeca și tot ceea ce ține de viața noastră de zi cu zi? ⁴Dacă aveți astfel de neînțelegeri care țin de viața aceasta, de ce vă duceți să fiți judecați de oameni care nu au nimic în comun cu Biserica? ⁵Spun toate acestea spre rușinea voastră. Este posibil să nu existe printre voi un om înțelept care să poată rezolva neînțelegerile dintre frații lui? ⁶De ce să se judece un frate cu alt frate înaintea unor judecători necredincioși?

⁷Simplel fapt că aveți procese între

voi arată că sunteți deja învinși. Ar fi mai bine să vă lăsați nedreptățiți! Ar fi mai bine dacă v-ați lăsa înșelați! ⁸Dar voi înșivă nedreptățiți și chiar îi înșelați pe frații voștri.

⁹Nu știți că cei nedrepți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați! Împărăția lui Dumnezeu nu va fi moștenită nici de cei imorali, nici de cei ce se închină la idoli, nici de cei ce comit adulter, nici de cei care se lasă folosiți de alți bărbați în relații sexuale, nici de homosexuali, nici de hoți, nici de lacomi, nici de bețivi, nici de defăimători, și nici de cei care-i înșală pe alții. ¹¹În trecut și unii dintre voi erau ca aceștia. Dar voi ați fost curățiți, ați fost sfințiți și făcuți drepți înaintea lui Dumnezeu în Numele Domnului Isus Cristos și prin Duhul Dumnezeului nostru.

Slăviți-L pe Dumnezeu cu trupurile voastre

¹²„Am voie să fac orice“, dar nu toate îmi sunt de folos. „Am voie să fac orice“, dar nu mă voi lăsa stăpânit de nimic. ¹³„Mâncarea este pentru stomac, iar stomacul este pentru mâncare.“ Așa este. Însă Dumnezeu le va distruge pe ambele. Trupul nu este pentru imoralitate sexuală, ci pentru Domnul, iar Domnul este pentru trup. ¹⁴Dumnezeu L-a înviat pe Domnul Isus. La fel, prin puterea Lui, ne va învia și pe noi. ¹⁵Știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Cristos. Și știți că nu trebuie să iau mădularele lui Cristos și să fac din ele mădularele unei prostituate. ¹⁶Știți că cel ce are o relație intimă cu o prostituată devine una cu trupul ei, după cum este scris în Scriptură: „Cei doi vor deveni un singur trup.“ ¹⁷Dar cel ce se unește cu Domnul este una în duh cu El.

¹⁸Fugiți de imoralitate sexuală! Orice alt păcat este în afara trupului celui ce-l făptuiește, însă cine făptuiește păcate sexuale păcătuiește împotriva propriului său trup. ¹⁹Trupurile voastre sunt temple ale Duhului Sfânt

care este în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu, iar voi nu mai sunteți ai voștri.²⁰Voi ați fost cumpărați cu un preț. Slăviți-L deci pe Dumnezeu cu trupurile voastre!

Despre căsătorie

Acum mă voi referi la ceea ce mi-ați scris. Ați întrebat dacă nu este mai bine pentru bărbat să nu aibă deloc relații sexuale.²Dar, din cauză că păcatul sexual este un pericol, fiecare bărbat să se bucure de soția lui și fiecare femeie să se bucure de soțul ei.³Soțul să-și îndeplinească datoria conjugală față de soție, iar soția să-și îndeplinească aceeași datorie față de bărbatul ei.⁴Soția nu este stăpână pe trupul ei, ci soțul. La fel, soțul nu este stăpân pe trupul său, ci soția.⁵Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decât printr-o bună înțelegere, și numai pentru o scurtă perioadă de timp, pentru a vă dedica rugăciunii. Dar după aceea să fiți din nou împreună, pentru ca Satan să nu vă ispitească din cauza lipsei voastre de autocontrol.⁶Însă vă spun aceasta nu ca o poruncă, ci ca o concesiune.⁷Aș fi dorit ca toți oamenii să fi fost ca mine, dar fiecare are darul său de la Dumnezeu. Astfel, unul are acest dar, iar altul are alt dar.

⁸Celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este mai bine să rămână necăsătoriți, așa cum sunt eu.⁹Dar, dacă nu se pot stăpâni, ar trebui să se căsătorească fiindcă este mai bine să se căsătorească decât să fie mistuiți de dorința sexuală.

¹⁰Celor căsătoriți le dau această poruncă (deși nu eu le-o dau, ci Domnul): soția nu trebuie să-și părăsească soțul.¹¹Dar dacă îl părăsește, ea trebuie fie să nu se recăsătorească, fie să se împace cu soțul ei. De asemenea, soțul nu trebuie să divorțeze de soția lui.

¹²Celorlalți le spun (eu, și nu Domnul): dacă un frate creștin are o soție care nu este credincioasă, dar care vrea să trăiască în continuare cu

el, să nu divorțeze de ea.¹³Și dacă o femeie are un soț care este necredincios, dar care vrea să trăiască în continuare cu ea, să nu divorțeze de el.¹⁴Un soț care nu este credincios este pus deoparte pentru Dumnezeu prin soția lui credincioasă; iar o soție care nu este credincioasă este pusă deoparte pentru Dumnezeu prin soțul ei credincios. Dacă lucrurile nu ar sta astfel, copiii voștri nu ar putea fi acceptați de Dumnezeu; dar așa ei pot fi acceptați de El.

¹⁵Dar dacă cel necredincios vrea să divorțeze, să divorțeze. În această situație, fratele sau sora sunt liberi. Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace.¹⁶Căci ce știi tu, soție, dacă îți vei mântui soțul? Sau ce știi tu, soțule, dacă îți vei mântui soția?

Trăiți așa cum v-a chemat Dumnezeu

¹⁷Fiecare să trăiască așa cum i-a dat Domnul să trăiască și așa cum l-a chemat Dumnezeu. Această poruncă o dau tuturor bisericilor.¹⁸Dacă cineva era circumcis pe când a fost chemat de Dumnezeu, să nu ascundă lucrul acesta. Dacă cineva a fost chemat pe când era necircumcis, să nu se circumcidă.¹⁹A împlini porunca lui Dumnezeu este mai important decât a fi circumcis sau necircumcis.²⁰Fiecare să rămână așa cum era când a fost chemat.²¹Ai fost chemat pe când erai sclav? Nu te neliniști. Dar dacă îți poți recăpăta libertatea, folosește-te de acest prilej!²²Căci cel ce era sclav când a fost chemat de Domnul este un om liber al Domnului. În același fel, cel ce era liber când a fost chemat, este acum sclavul lui Cristos.²³Voi ați fost cumpărați cu un preț. Să nu deveniți sclavi ai oamenilor.²⁴Fraților, fiecare ar trebui să rămână înaintea lui Dumnezeu așa cum era când a fost chemat.

Întrebări despre căsătorie

²⁵Cât despre fecioare, nu am nici o poruncă de la Domnul. Dar vă pot spune părerea mea, ca un om demn

de încredere, căruia Domnul i-a arătat milă.²⁶ Din cauza necazului de acum, vă spun că este mai bine să rămâneți așa cum sunteți.²⁷ Dacă ai soție, nu încerca să te despați de ea! Dacă nu ești căsătorit, nu căuta soție!²⁸ Dar nu păcătuiești dacă te căsătorești. Și dacă o fecioară se căsătorește nu păcătuiește. Cei ce se căsătoresc vor avea parte de necazuri, iar eu aș vrea ca voi să fiți scutiți de ele.

²⁹Fraților, iată ce vreau să spun: nu mai avem prea mult timp. De acum, cei ce au soții, să fie ca și cum n-ar avea.³⁰ Cei ce plâng să fie ca și cum n-ar plânge. Cei ce sunt bucuroși, ca și cum n-ar fi bucuroși. Cei ce-și cumpără lucruri, să trăiască de parcă nu ar avea nimic.³¹ Cei ce se folosesc de lucrurile din lume, să trăiască de parcă acestea n-ar avea nici o importanță pentru ei. Căci lumea, așa cum o vedem astăzi, este trecătoare.

³²Vreau să fiți liberi de orice fel de griji. Un bărbat necăsătorit se ocupă de lucrarea Domnului și caută să-L mulțumească pe Domnul.³³ Dar bărbatul căsătorit este preocupat de lucrurile lumești și caută să-i facă pe plac soției sale.³⁴ Deci devotamentul său este împărțit. O femeie necăsătorită sau o fecioară este preocupată de lucrarea Domnului pentru a fi sfântă și în trup și în duh. Dar femeia căsătorită este preocupată de lucrurile lumești și caută să-i facă pe plac soțului ei.³⁵ Vă spun aceste lucruri ca să vă ajut și nu ca să vă impun restricții. Vreau să trăiți așa cum se cuvine și să vă dedicați Domnului fără ca atenția să vă fie distrasă de îndatoririle casnice.

³⁶Dacă cineva consideră că el nu este corect față de fecioara cu care este logodit și dacă pasiunea lui este puternică și dacă simte că așa trebuie să facă, să se căsătorească. Nu păcătuiește.³⁷ Cel ce a luat altă hotărâre în inima lui și nu este sub nici un fel de obligație, fiind în stare să-și controleze dorințele, dacă a decis să nu se căsătorească, bine

face.³⁸ Astfel, cel care se căsătorește face foarte bine, iar cel care nu se căsătorește face și mai bine.

³⁹Femeia este legată de soțul ei atâta timp cât trăiește el. Dar dacă soțul ei moare, ea este liberă să se căsătorească cu cine vrea, dacă aceea căsătorie este în Domnul.⁴⁰ Dar ea va fi mai fericită dacă va rămâne așa cum este. Aceasta este părerea mea și cred că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

Mâncarea oferită idolilor

Acum vă scriu cu privire la
8 mâncarea oferită idolilor despre care cred că aveți cu toții cunoștință. Ce-i drept, cunoștințele îl umplu de mândrie pe om. În schimb, dragostea îl întărește.² Cine crede că știe ceva, nu știe așa cum ar trebui să știe.³ Dar cel care-L iubește pe Dumnezeu este cunoscut de El.⁴ În ce privește mâncarea oferită idolilor: știm că „nici un idol nu are o existență reală în lume“ și că „nu există decât un singur Dumnezeu.“⁵ Sunt mulți așa-numiți „dumnezei“, fie în ceruri, fie pe pământ. (Și sunt mulți „dumnezei“ și „domni“.)⁶ Totuși pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care ne vin toate și pentru care trăim. Și nu este decât un singur Domn: Isus Cristos, prin care au fost făcute toate lucrurile și prin care trăim și noi.

⁷Dar nu toți cunosc lucrurile acestea. Unii oameni s-au închinat până acum idolilor. Datorită acestui obicei, ei văd în carnea pe care o mănâncă o jertfă adusă idolilor. Și conștiința lor, care este slabă, îi face să se simtă vinovați.⁸ Dar nu mâncarea ne apropie de Dumnezeu; nu suntem mai răi dacă n-o mâncăm și nu suntem mai buni dacă o mâncăm.

⁹Aveți grijă însă ca acest drept al vostru de a mânca orice să nu-i facă pe cei slabi să păcătuiască.¹⁰ Voi știți toate aceste lucruri. Dar dacă un frate, a cărui conștiință este slabă, vă vede mâncând într-un templu de idoli se va

simți încurajat să mănânce și el carne oferită idolilor. ¹¹Astfel, din cauza cunoștințelor tale, va fi pierdut un frate mai slab. Or, Cristos a murit și pentru acel frate. ¹²Deci atunci când păcătuiești astfel împotriva fraților voștri, rănindu-le conștiința lor slabă, păcătuiești împotriva lui Cristos. ¹³De aceea, dacă mâncarea îl face pe fratele meu să păcătuiască, eu nu voi mai mânca niciodată carne, pentru a nu-l face să păcătuiască.

9 Eu sunt un om liber! Sunt un apostol! L-am văzut pe Isus, Domnul nostru! Voi sunteți lucrarea mea în Domnul! ²Pentru alții, poate că nu sunt apostol, dar pentru voi sunt. Voi sunteți unii care pot dovedi că eu sunt apostol în Domnul. ³Apărarea mea înaintea celor care-mi cer socoteală este aceasta: ⁴nu avem și noi dreptul să mâncăm și să bem? ⁵Nu avem și noi dreptul să luăm cu noi soții credincioase, așa cum fac ceilalți apostoli și frații Domnului, și Petru? ⁶Eu și Barnaba suntem oare singurii care trebuie să muncească pentru ca să trăiască? ⁷Slujește cineva ca soldat în armată pe cheltuiala lui? Cel ce sădește via, nu mănâncă din strugurii ei? Sau cine îngrijește o turmă de oi și nu bea din laptele oilor?

⁸Și nu spun lucrurile acestea pentru că așa procedează oamenii, ci pentru că așa spune Legea lui Dumnezeu. ⁹Căci în Legea lui Moise este scris: „Să nu legi gura boului care treieră.” Dumnezeu nu este preocupat doar de animale. ¹⁰Nu se referă aceste cuvinte mai degrabă la noi? Da, aceste lucruri au fost scrise pentru noi, pentru ca cel ce ară și cel ce treieră să are și să treiere cu speranța că va primi și el grâu. ¹¹Noi am semănat printre voi semințe spirituale, pentru binele vostru. Este prea mult dacă vom culege de la voi lucruri materiale? ¹²Dacă alții au dreptul de a lua de la voi, atunci cu atât mai mult avem și noi acest drept.

Dar noi nu ne-am folosit de acest drept. Am răbdat totul pentru a nu pune nici o piedică în calea Veștii Bune a lui Cristos. ¹³Știți că cei ce lucrează în Templu primesc mâncarea de la Templu. Cei ce slujesc la altar, împart ceea ce este adus ca jertfă. ¹⁴La fel, Domnul a poruncit ca cei ce proclamă Vestea Bună să-și câștige existența din aceasta.

¹⁵Dar eu nu m-am folosit de aceste drepturi. Și nu vă scriu ca să mă folosesc de ele. Căci mai bine mor decât să-mi ia cineva motivul pentru care mă laud. ¹⁶Dacă proclam Vestea Bună, nu am nici un motiv de laudă: sunt dator să fac lucrul acesta. De fapt, vai de mine dacă nu proclam Vestea Bună! ¹⁷Dacă aș proclama Vestea Bună pentru că așa vreau eu, aș merita o răsplată. Dar mie mi-a fost încredințată această slujbă ca o datorie, și nu pentru că mi-aș fi ales-o eu. ¹⁸Ce răsplată mai primesc atunci? Răsplata mea este că, atunci când proclam Vestea Bună, fac acest lucru fără plată. Astfel nu mă folosesc de dreptul de a fi plătit pentru proclamarea ei.

¹⁹Eu sunt liber. Nu sunt sclavul nimănui. Totuși m-am făcut sclavul tuturor pentru a-i putea câștiga pe cât mai mulți. ²⁰Față de evrei, m-am făcut ca un evreu, pentru a-i câștiga pe evrei. Față de cei ce sunt sub Lege m-am făcut ca unul care este sub Lege pentru a-i câștiga pe cei de sub Lege (cu toate că eu nu sunt sub Lege). ²¹Față de cei fără Lege, m-am făcut ca unul care este fără Lege pentru a-i câștiga pe cei fără Lege (cu toate că eu nu sunt fără legea lui Dumnezeu, fiind supus legii lui Cristos). ²²Față de cei slabi, m-am făcut slab pentru a-i câștiga pe cei slabi. M-am făcut tot ce a fost nevoie pentru fiecare în parte pentru a-i putea salva pe cât mai mulți prin orice mijloace. ²³Fac toate acestea pentru Vestea Bună, astfel încât să beneficiaz de binecuvântările ei.

²⁴Nu știți că, într-o competiție, toți

concurenții aleargă în cursă dar numai unul câștigă premiul? Alergați așa încât să câștigați! ²⁵Toți concurenții se antrenează mult pentru a câștiga o coroană care se usucă, dar noi ne pregătim pentru o coroană care nu se va usca niciodată. ²⁶Deci, în ce mă privește, alerg ca unul care are un scop precis. Mă lupt ca un luptător care are un adversar, și nu ca unul care se luptă singur. ²⁷Îmi disciplinez trupul, antrenându-l astfel încât să facă ceea ce trebuie, pentru ca nu cumva, după ce i-am învățat pe alții, să fiu eu însumi descalificat.

Exemple din istoria poporului Israel

10 Fraților, vreau să știți că strămoșii noștri au fost cu toții sub nor. Ei au trecut în siguranță prin Marea Roșie. ²Ei au fost botezați în Moise, în nor, în mare. ³Toți au mâncat aceeași mâncare spirituală ⁴și au băut aceeași băutură spirituală. Ei au băut din Stânca spirituală care a venit după ei și care este Cristos. ⁵Totuși Dumnezeu nu a fost mulțumit de cei mai mulți dintre ei. Aceștia au pierit în pustie. ⁶Aceste lucruri s-au întâmplat spre a ne fi exemple, pentru ca noi să nu ne dorim lucrurile rele pe care și le-au dorit ei. ⁷Deci voi să nu vă închinați la idoli așa cum se închinau unii dintre ei. După cum este scris: „Oamenii s-au așezat să mănânce și să bea. Și apoi s-au sculat să se distreze.” ⁸Ei au comis păcate sexuale. Din această cauză au murit într-o singură zi douăzeci și trei de mii dintre ei. Să nu comitem și noi acte de desfrânare ca ei! ⁹Ei L-au ispitit pe Cristos și au murit otrăviți de șerpi. Să nu-L ispitim și noi pe Cristos! ¹⁰Unii dintre ei au început să se plângă și au fost nimiciți de Îngerul Morții. Să nu ne plângem și noi ca ei! ¹¹Aceste lucruri li s-au întâmplat lor ca să ne fie nouă exemple și au fost scrise pentru a ne avertiza pe noi, cei peste care a venit sfârșitul veacurilor. ¹²Deci cel ce crede că stă în

picioare să aibă grijă să nu cadă! ¹³Până acum ați fost ispitiți cu ceea ce sunt ispitiți toți oamenii și cu nimic altceva. Dar Dumnezeu este credincios și El nu va îngădui să fiți ispitiți cu mai mult decât puteți purta ci, împreună cu ispita vă va da și o cale de scăpare pentru ca să puteți rezista.

¹⁴În concluzie, dragii mei, feriți-vă de închinarea la idoli. ¹⁵Vă vorbesc ca unor oameni inteligenți. Gândiți-vă și voi la ce vă spun. ¹⁶„Paharul binecuvântării”, pentru care Îi mulțumim lui Dumnezeu, este părtășia cu sângele lui Cristos, nu-i așa? Pâinea pe care o frângem este părtășia cu trupul lui Cristos, nu? ¹⁷Pentru că este o singură pâine, tot așa și noi suntem un singur trup. Și este așa pentru că împărțim aceeași bucată de pâine.

¹⁸Uitați-vă la poporul Israel. Cei ce mănâncă jertfele sunt părtași cu altarul. ¹⁹Ce vreau să spun? Că acea carne oferită unui idol are ceva deosebit sau că un idol este ceva? ²⁰Nu. Ceea ce vreau să spun este că jertfa acelor oameni este adusă demonilor, și nu lui Dumnezeu. Iar eu nu vreau ca voi să aveți părtășie cu demonii. ²¹Nu puteți bea, în același timp, și din paharul Domnului, și din paharul demonilor. Și nu puteți sta, în același timp, la masa Domnului și la masa demonilor. ²²Încercăm să-L provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai puternici decât El?

Folosiți-vă libertatea pentru a-L slăvi pe Dumnezeu

²³„Toate lucrurile sunt permise”, spuneți voi. Dar nu toate ne sunt de folos. „Toate lucrurile sunt permise”, dar unele lucruri nu ajută pe nimeni. ²⁴Nimeni să nu urmărească propriile lui interese. Fiecare să urmărească interesele celui alt. ²⁵Puteți mânca orice fel de carne care se vinde la piață, fără a întreba de unde este și dacă este bine să o

mâncăți. ²⁶Căci, după cum este scris: „Pământul și tot ce este pe el este al Domnului.“

²⁷Dacă un necredincios vă invită la masă și vreți să vă duceți, mâncați orice vă pune în farfurie, fără să vă faceți probleme de conștiință. ²⁸Dar dacă cineva vă spune: „Această carne a fost închinată unui idol“, să nu mâncați. Să nu mâncați din cauza acelui om și din cauza conștiinței. ²⁹Și atunci când spun „conștiință“, nu mă refer la propria conștiință, ci la a altora. Pentru că libertatea mea nu ar trebui să fie limitată de judecata conștiinței altuia. ³⁰Eu sunt recunoscător Domnului pentru ceea ce mănânc și nu vreau să fiu criticat cu privire la un lucru pentru care eu îmi mulțumesc lui Dumnezeu.

³¹Deci fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu! ³²Să nu fiți piedici nici pentru evrei, nici pentru neevrei și nici pentru Biserica lui Dumnezeu. ³³Încercați și voi să faceți la fel ca mine: eu încerc să fiu pe placul tuturor în toate, fără să-mi urmăresc propriul interes, ci al altora, pentru ca ei să fie mântuiți.

11 Urmați exemplul meu, așa cum și eu îl urmez pe Cristos.

Sub autoritate

²Vă laud pentru că întotdeauna vă amintiți de mine și pentru că ascultați de învățături, așa cum vi le-am dat. ³Dar vreau să știți că Cristos este Capul oricărui bărbat. Bărbatul este capul femeii. Dumnezeu este Capul lui Cristos. ⁴Orice bărbat care se roagă sau profetește cu capul acoperit își face de rușine Capul. ⁵Și orice femeie care se roagă sau profetește cu capul neacoperit, își face de rușine capul. Și ea este asemenea uneia care s-a ras pe cap. ⁶Dacă o femeie nu-și acoperă capul poate la fel de bine să se și tundă. Dar din moment ce este o rușine pentru o femeie să se tundă sau să se radă pe cap, ea trebuie să-și

acopere capul. ⁷Bărbatul este imaginea și slava lui Dumnezeu. De aceea, el nu trebuie să-și acopere capul. Femeia este slava bărbatului, ⁸pentru că nu bărbatul a fost făcut din femeie, ci femeia din bărbat. ⁹Și nu bărbatul a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. ¹⁰De aceea, femeia ar trebui să aibă capul acoperit cu ceva ca să arate că se află sub autoritate. De asemenea, ar trebui să facă acest lucru din cauza îngerilor.

¹¹În Domnul însă femeia nu este fără bărbat; și nici bărbatul fără femeie. ¹²Căci așa cum femeia a fost făcută din bărbat, tot așa și bărbatul este născut din femeie, iar toate vin de la Dumnezeu. ¹³Judecați voi înșivă! Este potrivit ca o femeie să se roage lui Dumnezeu cu capul descoperit? ¹⁴Însăși natura vă învață că este o necinste pentru bărbat să aibă părul lung ¹⁵și că este o cinste pentru femeie să aibă părul lung. Părul i-a fost dat femeii ca o învelitoare. ¹⁶Unii oameni vor dori să se contrazică în legătură cu aceste lucruri. Dar noi și bisericile lui Dumnezeu nu avem astfel de obiceiuri.

Cina Domnului

¹⁷Acum nu vă voi mai lăuda prin ceea ce voi spune. Căci întâlnirile voastre vă fac mai mult rău decât bine. ¹⁸În primul rând, aud (și cred o parte din ce aud) că atunci când vă întâlniți există dezbinări între voi. ¹⁹(Într-adevăr, trebuie să existe și divergențe între voi pentru ca cei ce au aprobarea lui Dumnezeu să fie cunoscuți.) ²⁰Atunci când vă strângeți împreună, ceea ce mâncați nu este cu adevărat Cina Domnului. ²¹Căci fiecare se grăbește să-și mănânce mâncarea lui. Astfel, unii flămânzesc, iar alții se îmbată. ²²Nu aveți case în care să mâncați și să beți? Sau disprețuiți biserica lui Dumnezeu și încercați să-i umiliți pe cei săraci? Ce v-aș putea spune? Ar trebui cumva să

vă laud pentru aceasta? Nu, și nu vă voi lăuda.

²³Căci am primit de la Domnul învățătura pe care v-am dat-o și vouă. Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat o pâine. ²⁴După ce l-a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: „Acesta este trupul Meu pe care-l dau pentru voi. Faceți aceasta în amintirea Mea.“ ²⁵La fel, după ce au terminat cina, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este noul legământ făcut prin sângele Meu. De câte ori beți din el, să faceți acest lucru în amintirea Mea.“ ²⁶Căci de câte ori mâncați această pâine și beți acest pahar vestiți moartea Domnului, până la venirea Sa.

²⁷Oricine mănâncă pâinea și bea din paharul Domnului într-un mod care contrazice semnificația lor reală, păcătuiește împotriva trupului și sângelui Domnului. ²⁸Fiecare să se cerceteze pe sine și apoi să mănânce din pâine și să bea din pahar. ²⁹Dacă cineva mănâncă și bea fără să recunoască trupul Domnului, atunci el va fi judecat și găsit vinovat. ³⁰Din acest motiv, mulți dintre voi sunt slăbiți și bolnavi și nu puțini au murit. ³¹Dar dacă ne cercetăm pe noi înșine, nu vom fi judecați. ³²Atunci când suntem judecați de Domnul, suntem disciplinați de El, pentru ca nu cumva să fim condamnați o dată cu ceilalți oameni din lume.

³³Deci, frații mei, atunci când vă întâlniți ca să mâncați, așteptați-vă unii pe alții. ³⁴Dacă îi este cuiva foame, să mănânce acasă. Astfel, nu veți mai fi judecați din cauza întâlnirilor voastre. Cât despre celelalte lucruri, le voi pune la punct când voi veni la voi.

Darurile Duhului Sfânt

12 Acum, fraților, vă scriu cu privire la darurile spirituale. Nu vreau să fiți în

necunoștință de cauză cu privire la ele. ²Vă amintiți că atunci când erați

necredincioși, erați conduși pe căi greșite de idoli lipsiți de viață. ³Vă spun că cei ce vorbesc prin Duhul lui Dumnezeu nu pot spune: „Isus să fie blestemat!“ Iar cel ce spune „Isus este Domnul!“, nu poate vorbi decât prin Duhul Sfânt.

⁴Există mai multe feluri de daruri spirituale. Dar ele vin de la același Duh. ⁵Sunt felurite slujbe, dar este același Domn. ⁶Și sunt multe feluri de lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează totul în toți. ⁷Fiecare primește un dar al Duhului care să fie folosit spre binele tuturor. ⁸Unuia îi este dată, prin Duhul, capacitatea de a vorbi cu înțelepciune. Iar altuia îi este dat, prin același Duh, să știe o mulțime de lucruri pe care să le spună altora. ⁹Altuia, prin același Duh, îi este dată credință. Altuia îi sunt date daruri de vindecare prin același Duh. ¹⁰Altul primește puteri miraculoase. Unul primește darul de a profeti. Altul primește darul de a face deosebire între duhuri. Unul primește darul de a vorbi în diferite limbi. Altuia îi este dat darul de a interpreta diferite limbi. ¹¹Dar există un singur Duh care împarte toate aceste lucruri. Și Duhul dă fiecăruia după cum vrea El.

Trupul lui Cristos

¹²Trupul are multe mădulare, iar toate aceste mădulare, deși sunt multe, alcătuiesc un singur trup. La fel este și cu Cristos. ¹³Indiferent dacă suntem evrei sau neevrei, sclavi sau oameni liberi, toți am fost botezați prin lucrarea aceluiași Duh, pentru a deveni mădulare ale aceluiași trup. Și fiecăruia ni s-a dat același Duh.

¹⁴Trupul nu are un singur mădular, ci mai multe. ¹⁵Dacă piciorul ar spune: „Pentru că nu sunt mână, nu sunt al trupului“, aceasta nu înseamnă că el nu face parte din trup. ¹⁶Dacă urechea ar spune: „Pentru că nu sunt ochi, nu sunt a trupului“, aceasta nu înseamnă că ea nu mai este din trup. ¹⁷Dacă tot

trupul ar fi un ochi, cum ar mai auzi? Dacă tot trupul ar fi numai auz, cum ar mai mirosi? ¹⁸Dar, de fapt, Dumnezeu i-a dat un loc în trup fiecărui mădular, acolo unde I s-a părut potrivit. ¹⁹Și dacă toate mădulele ar fi de același fel, unde ar mai fi trupul? ²⁰Așadar, sunt multe mădule, dar numai un singur trup. ²¹Ochiul nu poate zice mâinii: „Nu am nevoie de tine!” și nici capul nu poate zice picioarelor: „Nu am nevoie de voi!” ²²Dimpotrivă, mădulele pe care noi le considerăm mai slabe sunt foarte necesare. ²³Iar pe acelea pe care le considerăm demne de mai puțină cinste, le tratăm cu mai multă cinste. Și dăm o atenție deosebită părților corpului pe care nu vrem să le arătăm. ²⁴Mădulele mai frumoase nu au nevoie de o astfel de îngrijire. Dumnezeu a alcătuit trupul astfel încât să dea mai multă cinste mădulelor care nu o au. ²⁵Astfel, nu vor exista dezbinări în trup, ci, mai degrabă, mădulele își vor purta de grijă unele altora. ²⁶Dacă un mădular suferă, toate mădulele suferă. Dacă un mădular este tratat cu cinste, toate mădulele se bucură împreună cu el. ²⁷Voi sunteți trupul lui Cristos și fiecare dintre voi este unul dintre mădulele acestui trup. ²⁸Dumnezeu a pus în Biserică în primul rând apostoli; în al doilea rând, profeți; în al treilea rând, învățători. Apoi, pe cei ce fac minuni; apoi, pe cei cu darul vindecării; apoi, pe cei care-i ajută pe alții; apoi, pe cei ce au darul de a conduce și pe cei ce au darul de a vorbi limbi diferite. ²⁹Nu sunt toți apostoli. Nu sunt toți profeți. Nu sunt toți învățători. Nu toți pot face minuni. ³⁰Nu toți pot vindeca. Nu toți vorbesc diferite limbi. Și nu toți pot interpreta aceste limbi. ³¹Să doriți, cu înflăcărare, darurile mai mari ale Duhului. Acum vă voi arăta calea cea mai bună.

Dragostea

13 Dacă vorbesc în toate limbile oamenilor și chiar în cele ale îngerilor, dar nu am dragoste, sunt doar o aramă sunătoare sau un chimval răsunător. ²Dacă am darul de a profeți, sau dacă știu toate lucrurile ascunse ale lui Dumnezeu, sau dacă am o credință cu care pot muta munții, dar nu am dragoste, nimic nu sunt. ³Dacă dau celor săraci tot ce am și dacă îmi dau trupul să-mi fie ars, dar nu am dragoste, toate acestea nu-mi sunt de nici un folos. ⁴Dragostea este răbdătoare. Dragostea este plină de bunătate, nu este invidioasă și nu se laudă. ⁵Ea nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie ușor și nu ține socoteala relelor care-i sunt făcute. ⁶Dragostea nu se bucură de rău, ci se bucură de adevăr. ⁷Dragostea ocrotește întotdeauna, crede întotdeauna, speră întotdeauna și rabdă întotdeauna. ⁸Dragostea nu se va sfârși niciodată. Profețiile vor înceta, darul limbilor se va termina, iar cunoștința se va sfârși. ⁹Căci cunoașterea noastră este incompletă și profețiile noastre sunt incomplete. ¹⁰Dar când va veni ceea ce este desăvârșit, va fi sfârșitul a ceea ce este incomplet. ¹¹Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil și judecam ca un copil. Dar când am devenit matur, am terminat cu ceea ce era copilăresc. ¹²Acum, privim ca într-o oglindă, și ceea ce vedem este neclar, dar când va veni ceea ce este desăvârșit, vom vedea totul foarte clar. Acum, cunoștințele mele sunt incomplete, dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum și Dumnezeu mă cunoaște pe deplin. ¹³Așadar, rămân acestea trei: credința, speranța și dragostea. Iar dintre acestea, cea mai mare este dragostea.

Folosiiți darurile spirituale pentru a ajuta Biserica

14 Căutați dragostea și doriți-vă darurile spirituale, și în special darul de a profeti.

²Cine are darul de a vorbi în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu pentru că nimeni nu-l înțelege. El vorbește despre adevăruri ascunse, prin Duhul. ³Dar cel ce profetește, prin ceea ce spune, îi ajută pe alții să se întărească, îi încurajează și îi mângâie. ⁴Cine vorbește în limbi se întărește pe el însuși, dar cel ce profetește întărește întreaga Biserică. ⁵Doresc ca voi toți să vorbiți în limbi, dar mai mult doresc să aveți darul de a profeti. Cine profetește este de mai mare folos decât cel ce vorbește în limbi, dacă acesta din urmă nu poate traduce pentru ca întreaga biserică să fie întărită.

⁶Fraților, dacă vin la voi vorbind limbi necunoscute, nu vă sunt de nici un ajutor. Dacă însă voi spune un adevăr nou, dacă vă voi vorbi cu cunoștințe divine, dacă voi profeti sau vă voi învăța, atunci vă voi ajuta. ⁷La fel stau lucrurile și cu obiectele neînsuflețite care scot sunete, așa cum este fluierul sau harpa. Dacă instrumentul nu scoate sunetele clar, atunci nimeni nu va ști ce melodie se cântă la fluier sau la harpă. ⁸Și dacă trâmbița nu scoate sunetele clar, cine se va mai pregăti pentru luptă? ⁹La fel, dacă nu vorbiți în cuvinte inteligibile, cine vă va înțelege? Căci veți vorbi la pereți. ¹⁰Fără îndoială, există multe limbi în lume, însă toate au înțeles. ¹¹Deci, dacă nu știu limba cuiva, voi fi un străin pentru cel care-mi vorbește și acesta va fi ca un străin pentru mine. ¹²Același lucru este valabil și pentru voi. Din moment ce vă doriți cu ardoare daruri spirituale, încercați să le aveți din belșug pentru întărirea bisericii.

¹³Astfel, cel ce vorbește în limbi să se roage pentru a putea să și interpreteze

mesajul. ¹⁴Dacă mă rog în altă limbă, duhul meu se roagă, dar mintea mea nu înțelege nimic. ¹⁵Ce trebuie făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar și cu mintea. Voi cânta cântări de slavă atât cu duhul meu, cât și cu mintea mea. ¹⁶Căci dacă tu Îl binecuvântezi pe Dumnezeu numai cu duhul tău, cum va spune „Amin!” omul necunoscător care-ți ascultă rugăciunea de mulțumire, de vreme ce nu înțelege ce spui? ¹⁷Tu poate că vei mulțumi frumos înaintea lui Dumnezeu, însă celălalt nu este întărit din punct de vedere spiritual.

¹⁸Îi mulțumesc lui Dumnezeu că pot vorbi în limbi mai mult decât voi toți. ¹⁹În întâlnirile bisericii însă prefer să spun cinci cuvinte care pot fi înțelese, pentru a-i învăța și pe alții, decât să spun zece mii de cuvinte într-o altă limbă.

²⁰Fraților, nu fiți ca niște copii în gândire. Mai degrabă, fiți nevinovați precum copilașii în ce privește răul și fiți maturi în gândirea voastră. ²¹În Lege este scris:

„Voi vorbi prin oameni care vorbesc alte limbi și prin buzele străinilor; și nici așa nu Mă vor asculta. Așa vorbește Domnul.”

Isaia 28.11-12

²²Deci darul de a vorbi în alte limbi este un semn nu pentru credincioși, ci pentru necredincioși. Dar darul de a profeti nu este pentru necredincioși, ci pentru credincioși. ²³Dacă toată biserica se strânge laolaltă și fiecare vorbește într-o altă limbă, nu vor zice nou-veniții sau necredincioșii care vor intra că sunteți nebuni? ²⁴Dar dacă fiecare profetește, atunci când intră un necredincios el își va da seama de păcatul lui și va fi judecat de ceea ce spuneți. ²⁵Secretele inimii lui vor fi dezvăluite, iar el va cădea cu fața la pământ și I se va închina lui Dumnezeu, spunând: „Cu adevărat Dumnezeu este printre voi!”

Întâlnirile voastre să ajute Biserica

²⁶Ce-i de făcut atunci, fraților? Când vă strângeți împreună, unul are un psalm, altcineva are o învățătură, un altul are un adevăr nou de la Dumnezeu, unul vorbește în limbi, iar altul traduce acele limbi. Totul trebuie făcut pentru a întări biserica din punct de vedere spiritual. ²⁷Dacă vorbește cineva în limbi, să vorbească pe rând doi, cel mult trei, și unul să interpreteze. ²⁸Și dacă n-are cine să interpreteze, atunci să nu vorbească în întâlnirile bisericii și să vorbească cu el însuși sau cu Dumnezeu.

²⁹Dintre cei care profetesc să vorbească doi sau trei, iar restul să le examineze spusele. ³⁰Dacă cineva din cei care stau în adunare primește un mesaj de la Dumnezeu, primul profet să tacă, ³¹pentru că puteți profeti toți pe rând, pentru ca toți să învețe și să fie încurajați. ³²Duhurile care îi inspiră pe profeti sunt supuse profetilor. ³³Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu care aduce dezordine, ci pace.

³⁴Ca în toate bisericile sfinților, femeile să fie tăcute în timpul întâlnirilor bisericii, fiindcă lor nu le este îngăduit să vorbească. Ele trebuie să fie supuse, așa cum cere Legea. ³⁵Dacă vor să învețe ceva, să-și întrebe bărbații acasă, pentru că este rușinos pentru o femeie să vorbească în felul acesta într-o întâlnire a bisericii. ³⁶A pornit Cuvântul lui Dumnezeu de la voi sau a ajuns numai până la voi? Nu.

³⁷Dacă se consideră cineva profet sau se gândește că are un dar spiritual, atunci ar trebui să observe că ce vă scriu este o poruncă de la Domnul. ³⁸Dacă nu recunoaște cineva lucrul acesta, atunci nici el nu va fi recunoscut.

³⁹Deci, fraților, să doriți din toată inima darul profeției. Nu-i împiedicați pe cei ce vorbesc în limbi, ⁴⁰dar toate să fie făcute într-un mod cuviincios și

în ordine.

Vestea cea bună despre Cristos

15 Acum fraților, vreau să vă reamintesc de Vestea Bună pe care v-am proclamat-o, pe care ați și primit-o, în care stați ²și prin care sunteți mântuiți. Dar trebuie să continuați să credeți ce v-am spus, altfel degeaba ați crezut.

³Căci vă transmit și vouă ce am primit și eu: înainte de toate, că Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; ⁴că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; ⁵că i S-a arătat lui Chifa (Petru) și apoi celor doisprezece. ⁶Pe urmă, S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată. Cei mai mulți dintre ei trăiesc și astăzi, dar unii au murit. ⁷După aceea, i-a apărut lui Iacov și apoi din nou tuturor apostolilor. ⁸La sfârșit, mi S-a arătat și mie, ca unuia care s-a născut înainte de vreme. ⁹Căci eu sunt cel mai puțin important dintre apostoli. Și nici măcar nu sunt demn să fiu numit apostol, căci am persecutat Biserica lui Dumnezeu. ¹⁰Dar eu sunt ceea ce sunt prin harul lui Dumnezeu. Și harul pe care mi l-a arătat, n-a fost zadarnic. Eu am lucrat mai mult decât toți ceilalți, deși nu eu am lucrat, ci harul lui Dumnezeu care era în mine. ¹¹Deci fie că v-am predicat eu, fie că v-au predicat ei, noi toți predicăm același lucru și voi aceasta ați crezut.

Noi vom învia

¹²Dar dacă noi predicăm că Cristos a înviat din morți, cum au ajuns unii dintre voi să spună că nu există o înviere a morților? ¹³Dacă nu există învierea morților, atunci nici Cristos nu a înviat dintre cei morți. ¹⁴Și dacă Cristos nu a înviat dintre cei morți, atunci mesajul pe care-l predicăm noi este lipsit de valoare și la fel este și credința voastră. ¹⁵Noi chiar am fi considerați vinovați de mărturie

mincinoasă cu privire la Dumnezeu pentru că am mărturisit înaintea lui Dumnezeu spunând că L-a înviat pe Cristos. Dacă, așa cum spun ei, morții nu învie, Dumnezeu nu L-a înviat pe Cristos. ¹⁶Dacă morții nu învie, atunci nici Cristos nu a înviat. ¹⁷Și dacă Cristos nu a înviat, credința voastră nu are nici un rost și voi sunteți încă în păcatele voastre. ¹⁸Da, iar cei care au murit în Cristos sunt pierduți pentru totdeauna. ¹⁹Dacă numai pentru această viață ne-am pus speranța în Cristos, suntem oamenii cei mai vrednici de milă.

²⁰Dar, de fapt, Cristos a înviat dintre cei morți. El reprezintă prima roadă dintre cei ce au murit. ²¹Căci, tot așa cum, printr-un singur om a venit moartea, printr-unul singur a venit și învierea morților. ²²Așa cum în Adam mor toți, tot așa, în Cristos, suntem aduși la viață, ²³fiecare la timpul său. Mai întâi Cristos, care este prima roadă, și apoi cei ce sunt ai lui Cristos, la venirea Sa. ²⁴Sfârșitul va veni atunci când Cristos va da Împărăția în mâna lui Dumnezeu Tatăl, după ce va distruge orice conducător, orice autoritate și orice putere. ²⁵Cristos trebuie să domnească până când Dumnezeu Îi va supune toți dușmanii. ²⁶Moartea va fi ultimul dușman nimicit. ²⁷Căci „Dumnezeu I-a supus toate lucrurile.“ Acum, când Scriptura zice că „toate“ I-au fost supuse, este clar că aceasta Îl exclude pe Dumnezeu care I-a supus toate lucrurile. ²⁸Și, atunci când toate Îi vor fi supuse, Însuși Fiul Se va supune lui Dumnezeu care I-a supus toate pentru ca Dumnezeu să domnească deplin peste toate.

²⁹Dacă nu este așa, ce fac cei care sunt botezați pentru cei care au murit? Dacă morții nu învie, atunci de ce se mai botează oamenii aceștia pentru ei?

³⁰De ce înfruntăm noi pericolul la fiecare ceas? ³¹Eu mor în fiecare zi. Acest lucru este adevărat, mă jur pe

faptul că sunt mândru de voi în Cristos Isus, Domnul nostru. ³²Dacă m-am luptat cu fiarele din Efes numai din motive omenești, ce am câștigat? Dacă morții nu învie, atunci: „Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!“

³³Să nu vă înșelați: „Prietenii rele strică obiceiurile bune.“ ³⁴Veniți-vă în fire, așa cum se cuvine, și nu mai păcătuți! Unii dintre voi nu-L cunosc pe Dumnezeu. Spun aceasta spre rușinea voastră.

Ce fel de trup vom avea?

³⁵Dar va întreba cineva: „Cum învie morții? Cu ce fel de trup se vor întoarce?“ ³⁶Cât de nesăbuiți sunteți! Ceea ce semănați nu vine la viață dacă nu „moare“ mai întâi. ³⁷Și cu privire la ce sădiți, iată ce vă spun: ceea ce semănați în pământ, nu este trupul plantei care va crește mai târziu acolo, ci o simplă sămânță de grâu sau de altceva. ³⁸Apoi Dumnezeu îi dă un trup anume, după voia Lui. El dă fiecărei semințe „trupul“ ei. ³⁹Nu toate vietățile au același fel de trup. Astfel, oamenii au un fel de trup, animalele au alt fel de trup, iar peștii au și ei un alt fel de trup. ⁴⁰Există trupuri cerești și trupuri pământești. Cele cerești au un fel de strălucire, pe când cele pământești au un alt fel. ⁴¹Soarele are un fel de strălucire, luna are alt fel de strălucire, stelele au alt fel de strălucire și totuși strălucirea unei stele nu se aseamănă cu a alteia. ⁴²La fel se întâmplă și atunci când morții sunt înviați. Trupul care este semănat în pământ putrezește, dar cel care este înviat nu putrezește; ⁴³este semănat în necinste și învie în slavă; este semănat în slăbiciune și învie în putere; ⁴⁴este semănat trup material și învie trup spiritual.

Așa cum există trupuri materiale, există și trupuri spirituale. ⁴⁵Și iată ce este scris în Scriptură: „Primul om, Adam, a devenit o ființă vie.“ Dar ultimul Adam a devenit un duh

dător de viață. ⁴⁶Dar nu spiritualul a fost primul. Mai întâi, a venit ceea ce este material, și apoi ceea ce este spiritual. ⁴⁷Primul om este pământesc. Acest al doilea om vine din ceruri. ⁴⁸Toți oamenii făcuți din țărână sunt ca acel om făcut din țărână, dar oamenii cerești sunt ca Cel ceresc. ⁴⁹Și așa cum am purtat imaginea omului făcut din țărână, tot așa vom purta și imaginea Celui ceresc.

⁵⁰Vă spun aceasta, fraților: trupurile noastre pământești de carne și sânge nu pot moșteni împărăția lui Dumnezeu; iar ceea ce este pieritor nu poate moșteni ceea ce este nepieritor. ⁵¹Ascultați! Vă dezvălui un secret: nu vom muri toți, dar, într-o clipă, vom fi cu toții schimbați. ⁵²Aceasta se va întâmpla într-o clipită, când va suna ultima trâmbiță. Căci trâmbița va suna și morții vor învia cu trupuri nepieritoare. Aceia dintre noi care vor fi atunci în viață vor fi schimbați. ⁵³Acest trup supus putrezirii trebuie să se îmbrace cu unul care nu putrezește; și acest trup muritor trebuie să se îmbrace cu nemurirea. ⁵⁴Și când acest trup care putrezește se va fi îmbrăcat cu ceea ce nu putrezește și când acest trup muritor se va fi îmbrăcat cu ceea ce este nemuritor, atunci se va împlini ce este scris în Scriptură:

„Moartea a fost înghițită de victorie.”

Isaia 25.8

⁵⁵„Unde este victoria ta, Moarte? Unde ți-e acul otrăvit, Moarte?”

Osea 13.14

⁵⁶Acul otrăvit al morții este păcatul, iar puterea păcatului vine din Lege. ⁵⁷Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos!

⁵⁸Deci, dragii mei frați, stați tari și neclintiți! Dedicăți-vă întotdeauna lucrării Domnului pentru că știți că efortul vostru pentru Domnul nu este fără roade.

Strângerea de ajutoare pentru credincioși

16 Acum, în ce privește strângerea de bani pentru slujitorii lui Dumnezeu, să

faceți și voi cum am poruncit bisericilor din Galatia. ²În prima zi a săptămânii, fiecare să pună deoparte acasă ceva bani, atât cât își permite fiecare, ca să nu se strângă ajutoarele la venirea mea. ³Și când voi veni eu, îi voi trimite cu scrisori de recomandare pe cei pe care îi veți alege voi să meargă cu acest dar la Ierusalim. ⁴Și dacă vi se va părea potrivit să merg și eu, ei mă vor însoți.

Planurile lui Pavel

⁵Voi veni la voi când voi trece prin Macedonia, căci plănuiesc să trec prin Macedonia. ⁶Și s-ar putea să stau puțin cu voi sau poate chiar să petrec iarna cu voi pentru ca voi să mă ajutați cu următoarea călătorie, oriunde voi merge. ⁷Acum, nu vreau să fiu în trecere pentru că, dacă va îngădui Domnul, voi sta cu voi mai mult timp. ⁸Eu voi rămâne în Efes până în ziua Cincizecimii. ⁹Aici mi s-a oferit o mare ocazie pentru lucrare și sunt mulți care se opun.

¹⁰Dacă ajunge Timotei la voi, aveți grijă să se simtă în siguranță la voi pentru că și el participă la lucrarea Domnului, ca și mine. ¹¹Nimeni să nu-l disprețuiască. Trimiteți-l în pace, ca să vină la mine, căci îl aștept cu alți frați.

¹²În ceea ce-l privește pe fratele Apolo, eu l-am îndemnat de multe ori să vă viziteze împreună cu alți frați. Însă el n-a vrut cu nici un chip să vină la voi acum. Totuși va veni când va avea ocazia.

Încheiere

¹³Fiți vigilenți, rămâneți tari în credință! ¹⁴Fiți curajoși! Fiți puternici! Tot ceea ce faceți să fie făcut cu dragoste!

¹⁵Știți că familia lui Ștefana este

prima roadă în Ahaia și că s-au dedicat slujirii sfinților. Deci vă rog, fraților, ¹⁶să vă supuneți și voi unor astfel de oameni și oricui se alătură lucrării și slujește cu trudă.

¹⁷Mă bucur că Ștefana, Fortunat și Ahaic sunt cu mine, pentru că ei au făcut pentru mine ce nu ați avut ocazia să faceți voi. ¹⁸Ei mi-au înprospătat duhul așa cum au făcut-o inițial cu voi. Astfel de oameni merită recunoștință.

¹⁹Bisericele din Asia vă salută. Acuila și Priscila vă salută cu căldură în

Domnul, împreună cu Biserica ce se întâlnește în casa lor. ²⁰Toți frații vă salută. Salutați-vă unii pe alții cu un sărut sfânt.

²¹Eu, Pavel, vă scriu această salutare cu mâna mea.

²²Dacă nu-L iubește cineva pe Domnul, să fie anatemab**lestemat**. „*Maranata!*“

²³Harul Domnului Isus să fie cu voi!

²⁴Dragostea mea să fie cu voi toți în Cristos Isus!

A doua scrisoare a lui Pavel către

Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către Biserica din Corint și către toți sfinții care sunt în toată Ahaia.

²Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

Pavel îi mulțumește lui Dumnezeu

³Slăvit să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei încurajări. ⁴El ne încurajează în toate necazurile noastre pentru ca și noi să-i încurajăm pe cei ce au necazuri de orice fel cu încurajarea cu care ne-a încurajat Dumnezeu. ⁵Căci așa cum avem parte, într-o măsură nespus de mare, de suferințele lui Cristos, tot așa, prin Cristos, avem parte și de încurajări din belșug. ⁶Dacă noi avem necazuri, le avem pentru încurajarea și mântuirea voastră. Dacă noi suntem încurajați, suntem încurajați pentru încurajarea voastră prin care primiți puterea de a răbda aceleași suferințe ca noi. ⁷Speranța noastră pentru voi este neclintită pentru că știm că, așa cum aveți parte de suferințe, tot așa aveți parte și de încurajare.

⁸Fraților, vrem să vă aducem la cunoștință necazul care ne-a lovit în Asia. Am fost împovărați peste puterile noastre, astfel încât am crezut că vom muri. ⁹Da, în inimile noastre am simțit că am primit condamnarea la moarte. Aceasta s-a întâmplat pentru ca să ne încredem în Dumnezeu care învie morții, și nu în noi înșine. ¹⁰Dumnezeu ne-a salvat din această primejdie de moarte și ne va salva în continuare. În El ne-am pus

speranța și El ne va salva din nou, ¹¹iar voi ne ajutați dacă vă rugați pentru noi. Astfel, mulți vor putea să mulțumească lui Dumnezeu pentru noi, pentru că El ne-a binecuvântat datorită rugăciunilor lor.

Schimbarea unora din planurile lui Pavel

¹²Iată cu ce ne lăudăm noi: putem spune cu o conștiință curată că ne-am purtat în lume, și mai ales față de voi, cu simplitatea și sinceritatea care vin de la Dumnezeu. Am venit cu harul lui Dumnezeu, și nu cu înțelepciunea lumii. ¹³Da, noi nu vă scriem decât ceea ce puteți citi și înțelege. Și avem speranța că ne veți înțelege pe deplin, ¹⁴asa cum ați înțeles o parte din lucrurile pe care vi le-am spus. Și vă veți da seama că vă puteți lăuda cu noi, tot așa cum ne vom lăuda și noi cu voi în ziua când Se va întoarce Domnul nostru Isus.

¹⁵Având această certitudine, m-am hotărât să trec întâi pe la voi pentru ca să aveți o binecuvântare în plus. ¹⁶Planul meu era să vă vizitez în drumul meu spre Macedonia. Iar când m-aș fi întors din Macedonia urma să trec din nou pe la voi ca să mă trimiteți în Iudeea. ¹⁷Eu nu am făcut aceste planuri fără să mă gândesc foarte bine. Și nu-mi fac planurile așa cum și le face lumea, spunând în același timp și: „Da, da!” și: „Nu, nu!” ¹⁸Iar Dumnezeu este credincios și va mărturisi și El că ceea ce vă spunem nu este și „da” și „nu”. ¹⁹Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, care v-a fost vestit de noi, adică de Silvan, de Timotei și de mine, nu a fost și „da” și „nu”. Dimpotrivă, în El a fost întotdeauna „da”. ²⁰Toate promisiunile

lui Dumnezeu sunt împlinite în Cristos. De aceea, tot prin El trebuie să spunem: „Amin“ pentru a-L slăvi pe Dumnezeu. ²¹Dumnezeu este Cel ce ne face și pe noi și pe voi să stăm tari în Cristos. Și El este Cel ce ne-a uns, ²²ne-a pus pecetea Lui în noi și ne-a dat Duhul care este în inimile noastre. Acest Duh este ca o plată în avans care ne oferă garanția că El ne va da tot ce a promis.

²³Dar Îl chem pe Dumnezeu ca martor când spun că motivul pentru care nu am venit până acum în Corint este că am vrut să vă cruț. ²⁴Aceasta nu înseamnă că vrem să vă controlăm credința, căci stați tari în credință. Noi vrem să lucrăm cu voi, pentru fericirea voastră.

M-am hotărât deci să nu vă mai
2 fac încă o vizită prin care să vă întristez. ²Nu vă voi întrista.

Căci cine mă va înveseli, dacă nu cei pe care i-am întristat? ³V-am scris așa pentru ca, atunci când voi veni la voi, să nu fiu întristat de cei care ar trebui să mă bucure. Sunt convins că știți cu toții că bucuria mea este și bucuria voastră. ⁴V-am scris tulburat fiind, cu durere în inimă și cu multe lacrimi, nu ca să vă întristez, dar ca să știți cât de mare este dragostea mea pentru voi.

Iertați-l pe cel ce a greșit

⁵Dacă a provocat cineva întristare, nu m-a întristat pe mine, ci, într-o oarecare măsură (nu vreau să exagerez), pe voi toți. ⁶Pedeapsa dată unui astfel de om de cei mai mulți dintre voi îi este de ajuns. ⁷Acum voi ar trebui să-l iertați și să-l încurajați, pentru ca nu cumva să fie copleșit de o prea mare întristare. ⁸De aceea, vă rog să-i arătați dragostea voastră! ⁹Iată de ce v-am scris: ca să aflu dacă, punându-vă la încercare, sunteți ascultători în toate. ¹⁰Dacă iertați pe cineva pentru o faptă de-a lui, atunci îl voi ierta și eu. Și ce am iertat (dacă am iertat ceva) am iertat

pentru binele vostru, înaintea lui Cristos, ¹¹pentru ca nu cumva Satan să aibă ceva de câștigat de la noi, pentru că metodele lui nu ne sunt necunoscute.

Teama lui Pavel în Troa

¹²Când m-am dus în Troa să proclam Vestea Bună a lui Cristos, deși Domnul îmi pregătise prilejuri favorabile acolo, ¹³am fost neliniștit pentru că nu l-am găsit pe fratele meu Tit. Astfel, mi-am luat rămas bun de la cei de acolo și am plecat în Macedonia.

Victoria prin Cristos

¹⁴Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care, prin Cristos, ne conduce întotdeauna spre victorie și care răspândește peste tot, prin noi, mireasma plăcută a cunoașterii Lui. ¹⁵Noi suntem, pentru Dumnezeu, mireasma lui Cristos, atât printre cei mântuiți, cât și printre cei pierduți. ¹⁶Pentru cei pierduți, noi suntem mirosul morții, iar pentru ceilalți suntem mireasma vieții. Și cine este potrivit pentru o astfel de lucrare? ¹⁷Noi nu vindem, ca alții, Cuvântul lui Dumnezeu pentru câștig. Dimpotrivă, noi vorbim cu sinceritate în Cristos, înaintea lui Dumnezeu, ca oameni trimiși de Dumnezeu.

Slujitori ai Noului Legământ al lui Dumnezeu

Începem să ne lăudăm singuri?
3 Sau avem nevoie de scrisori de recomandare către voi și de la voi, cum au nevoie alții? Nu. ²Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inimile noastre, știută și citită de toți oamenii. ³Voi arătați că sunteți o scrisoare de la Cristos, rodul muncii noastre. Această scrisoare nu este scrisă cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu. Și nu este scrisă pe tăblițe de piatră, ci pe tăblițele de carne ale inimii omenești. ⁴Prin Cristos, putem avea această încredere înaintea lui Dumnezeu. ⁵Nu

că am gândi că avem în noi înșine capacitatea de a face această lucrare prin forțe proprii; capacitatea aceasta vine de la Dumnezeu. ⁶Dumnezeu ne-a făcut capabili să fim slujitori vrednici ai unui nou legământ, nu al Legii scrise, ci al Duhului. Căci Legea scrisă omoară, pe când Duhul dă viață.

Noul Legământ aduce o slavă mai mare

⁷Slujba aducătoare de moarte (adică Legea scrisă pe table de piatră) a venit cu slavă, așa încât evreii nu puteau privi fața lui Moise din cauza strălucirii sale, deși această slavă era trecătoare. ⁸Atunci slujba Duhului va avea și mai multă slavă. ⁹Slujba care aduce îndreptățire va avea mult mai multă slavă decât slujba care aducea condamnarea și care a avut și ea slava ei. ¹⁰Ceea ce a avut slavă este acum fără slavă, deoarece a fost întrecută în strălucire de slava mult mai mare. ¹¹Dacă slujba care urma să dispară a avut slavă, atunci lucrarea care va rămâne pentru totdeauna va avea cu mult mai multă slavă.

¹²Pentru că avem o astfel de speranță, avem și o mare îndrăzneală. ¹³Noi nu suntem ca Moise, care și-a acoperit fața cu un văl, astfel încât poporul Israel să nu privească ținută la sfârșitul a ceea ce era trecător. ¹⁴Mințile evreilor au fost întunecate, căci, până în ziua de astăzi, rămâne același văl atunci când este citit Vechiul Testament. Vălul nu este înlăturat. El este dat la o parte doar în Cristos. ¹⁵Dar până astăzi, oricând este citită Legea lui Moise, rămâne un văl peste inimile lor. ¹⁶Dar când cineva se întoarce la Domnul, vălul este dat la o parte. ¹⁷Acest „Domn” este Duhul. Acolo unde este Duhul Domnului, este libertate. ¹⁸Noi nu avem fața acoperită de vreun văl și reflectăm slava Domnului ca într-o oglindă. În felul acesta suntem schimbați ca să semănăm cu Isus, cu o slavă care crește continuu și care vine de la

Domnul care este Duhul.

Comori spirituale în vase de lut

4 Dumnezeu, prin îndurarea Lui, ne-a încredințat o slujbă. De aceea noi nu cădem de oboseală și nu renunțăm la aceasta. ²Dimpotrivă, noi am respins căile ascunse și rușinoase; nu înșelăm și nu deformăm Cuvântul lui Dumnezeu. Punând înaintea adevărului, ne recomandăm fiecărei conștiințe omenеști înaintea lui Dumnezeu. ³Dacă Vestea Bună pe care o proclamăm este acoperită de un văl, este acoperită doar pentru cei ce se află pe drumul care duce la distrugere. ⁴Dumnezeul acestei lumi a întunecat mințile acestor necredincioși pentru ca ei să nu vadă lumina Veștii Bune despre slava lui Cristos. El este imaginea lui Dumnezeu. ⁵Noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus ca Domn; cât despre noi, suntem slujitorii voștri pentru Isus. ⁶Căci Dumnezeu, care a spus: „Lumina va lumina din întuneric”, este Cel ce ne-a luminat inimile. El ne-a dat lumina care este cunoașterea slavei lui Dumnezeu, slavă care se vede pe fața lui Isus Cristos.

⁷Noi păstrăm această comoară în niște vase de lut pentru a arăta că această putere uimitoare este de la Dumnezeu și nu de la noi. ⁸Suntem apăsați din toate părțile, dar nu suntem zdrobiți; suntem dezorientați, dar nu aduși la disperare; ⁹suntem persecutați, dar nu abandonăți; aruncați la pământ, dar nu distruși. ¹⁰Noi purtăm întotdeauna în trupul nostru moartea lui Isus pentru ca și viața lui Isus să fie arătată clar în trupul nostru. ¹¹Noi, care suntem vii, suntem dați morții întotdeauna pentru Isus, pentru ca viața lui Isus să fie arătată clar în trupurile noastre muritoare. ¹²Deci în noi lucrează moartea, pe când în voi lucrează viața.

¹³Este scris: „Am crezut, de aceea am

vorbit. “Având același duh de credință, și noi credem și de aceea vorbim. ¹⁴Căci știm că Cel ce L-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi cu Isus și ne va pune să stăm împreună cu voi, în prezența Lui. ¹⁵Toate acestea sunt făcute pentru voi pentru ca, așa cum harul lui Dumnezeu sporește ajungând la tot mai mulți oameni, tot așa să se înmulțească și mulțumirile prin care I se aduce slavă lui Dumnezeu.

Trăind prin credință

¹⁶De aceea noi nu cădem de oboseală. Chiar dacă trupurile noastre se prăbușesc, omul interior se înnoiește în fiecare zi. ¹⁷Necazul nostru ușor și trecător ne aduce o slavă eternă. Și aceasta este cu mult mai mare decât necazul. ¹⁸Noi nu ne gândim la ceea ce se vede, ci la ceea ce nu se vede. Căci ceea ce se vede este trecător, pe când ceea ce nu se vede este etern.

Știm că dacă este distrus trupul nostru, cortul nostru pe acest pământ, avem la Dumnezeu o clădire, o casă eternă în ceruri, care nu este făcută de mâna omului. ²Atâta timp cât suntem în acest cort, gemem plini de dorința de a fi îmbrăcați cu locuința noastră din ceruri. ³Avem speranța că, dacă suntem astfel îmbrăcați, nu vom fi găsiți dezbrăcați. ⁴Cât suntem în acest cort, suntem împovărați și gemem. Nu dorim să fim dezbrăcați *fără trup*, ci să fim îmbrăcați cu trupul ceresc, pentru ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață. ⁵Cel ce ne-a pregătit pentru acest scop este Dumnezeu. El ne-a dat Duhul ca pe o garanție a promisiunii Sale.

⁶Avem întotdeauna curaj, pentru că știm că, atâta timp cât trăim aici, în trupul nostru, nu suntem acolo unde este Domnul. ⁷Căci noi trăim bizuindu-ne pe credință, și nu pe ceea ce se vede. ⁸Suntem plini de încredere și preferăm să părăsim acest trup și să fim acolo unde este Domnul. ⁹De

aceea noi ne-am făcut un scop din a-I fi plăcuți Lui, indiferent dacă trăim în trup sau dacă suntem acolo unde este Domnul. ¹⁰Noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să fie răsplătit pentru ceea ce a făcut când era în trup, fie bine, fie rău.

O nouă creație

¹¹Știind ce înseamnă frica de Domnul, îi convingem pe oameni să accepte adevărul. Dumnezeu ne cunoaște așa cum sper că ne cunoașteți și voi. ¹²Noi nu ne recomandăm din nou înaintea voastră. Ci, mai degrabă, vă dăm ocazia să vă lăudați cu noi. Astfel, le veți putea răspunde celor care se laudă cu ceea ce este la suprafață, și nu cu ceea ce este în inimă. ¹³Dacă suntem nebuni, suntem nebuni pentru Dumnezeu. Și dacă suntem întregi la minte, pentru voi suntem. ¹⁴Dragostea lui Cristos ne constrânge, pentru că suntem convinși că dacă Unul a murit pentru toți, atunci înseamnă că toți au murit. ¹⁵El a murit pentru toți, astfel încât cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.

¹⁶De aceea, de acum încolo, nu ne mai gândim la nimeni din punctul de vedere al lumii. Cândva L-am privit pe Cristos din punctul de vedere al lumii, însă acum nu-L mai privim așa. ¹⁷Dacă este cineva în Cristos, este o creație nouă. Ce era vechi a trecut. Totul s-a înnoit. ¹⁸Toate acestea vin de la Dumnezeu care ne-a împăcat cu Sine prin Cristos și care ne-a încredințat lucrarea de a-i împăca pe oameni cu El. ¹⁹Mesajul nostru este că Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu El însuși prin Cristos, fără a mai ține în socoteală păcatele oamenilor și că ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări a omului cu Dumnezeu. ²⁰Acum noi lucrăm ca ambasadori ai lui Cristos. Și ca și cum Dumnezeu v-ar îndemna prin noi, vă rugăm, pentru Cristos:

„Împăcați-vă cu Dumnezeu!“ ²¹Dumnezeu L-a făcut păcat pentru noi pe Cel ce niciodată nu a păcătuit pentru ca prin El să fim declarați nevinovați înaintea lui Dumnezeu.

6 Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă îndemnăm să faceți astfel încât să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. ²Căci El spune:

„Te-am auzit la vremea îndurării și ți-am venit în ajutor în ziua mântuirii.“

Isaia 49.8

Iată, acum este vremea îndurării; astăzi este ziua mântuirii.

³Noi nu punem obstacole în calea nimănui, pentru ca lucrarea noastră să nu fie compromisă, ⁴ci ne prezentăm în toate privințele ca slujitori ai lui Dumnezeu prin multă răbdare: în necazuri, în încercări și în nevoi, în situații dificile; ⁵în bătaii, în închisori, în tulburări, în muncă grea, în nopți nedormite, în lipsa hranei. ⁶Arătăm că suntem slujitori demni de laudă ai lui Dumnezeu prin vieți curate și prin cunoașterea noastră, prin îndelungă răbdare, prin bunătațe, prin Duhul Sfânt, prin dragoste neprefăcută, ⁷prin Cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății, de atac și de apărare; ⁸în vremuri de onoare și de rușine, fie că suntem vorbiți de rău, fie că suntem vorbiți de bine. Suntem priviți ca înșelători, deși spunem adevărul; ⁹ca necunoscuți, deși suntem bine cunoscuți; ca fiind pe moarte, și totuși trăim; ca fiind pedepsiți, și totuși nu omorâți; ¹⁰ca fiind întristați, deși noi suntem întotdeauna bucuroși; ca fiind săraci, deși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, deși avem totul.

¹¹Corintenilor, v-am vorbit fără nici o rețineră. Inimile ne sunt deschise către voi. ¹²Noi vă arătăm dragostea pe care o avem față de voi. De ce nu faceți și voi la fel? ¹³Acum vă vorbesc

ca unor copii ai mei. Ca răsplată pentru noi, deschideți-vă și voi inimile către noi, așa cum am făcut și noi.

Credincioși și necredincioși

¹⁴Să nu vă legați la același jug cu cei necredincioși. Căci ce au în comun dreptatea și nedreptatea? Sau ce au de împărțit lumina și întunericul? ¹⁵Și ce înțelegere are Cristos cu Satan? Sau ce au în comun un credincios și un necredincios? ¹⁶Și ce înțelegere există între Templul lui Dumnezeu și idoli? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, așa cum a spus Dumnezeu:

„Voi trăi printre ei, voi umbla printre ei, voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.“

Leviticul 26.11-12

¹⁷„Așa că ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei“, spune Domnul, „și să nu vă mai atingeți de ceea ce este necurat. Atunci vă voi primi.“

Isaia 52.11

¹⁸„Și Eu voi fi Tatăl vostru, iar voi veți fi fiii și fiicele Mele spune Domnul, Cel Atotputernic.“

2 Samuel 7.14; 7.8

7 Iubiții mei, din moment ce avem asemenea promisiuni, să ne curățim de orice pângărire a trupului sau a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu.

Bucuria lui Pavel

²Faceți-ne loc în inimile voastre! Noi nu am făcut rău nimănui, nu am năruit credința nimănui, nu am înșelat pe nimeni. ³Nu spun acestea ca să vă condamnez. V-am mai spus că sunteți în inimile noastre spre a muri împreună cu voi și spre a trăi împreună cu voi. ⁴Am o mare îndrăzneală față de voi și sunt mândru de voi. Sunt foarte încurajat. Cu toate necazurile, sunt din cale-afară de fericit.

⁵Atunci când ne-am dus în Macedonia, nu am avut liniște. Am fost tulburați în toate privințele: în afară, având confruntări și înăuntru, având temeri. ⁶Dar Dumnezeu, care îi mângâie pe cei descurajați, ne-a mângâiat prin venirea lui Tit. ⁷Am fost mângâiați nu numai prin venirea lui, dar și prin felul în care a fost el însuși mângâiat de voi. El ne-a spus că vreți să ne vedeți, că vă pare rău pentru ce ați făcut și cât de mult vă pasă de mine. De aceea am fost și mai bucuroși.

⁸Chiar dacă v-am întristat cu scrisoarea mea, nu-mi pare rău că am scris-o. Deși mi-a părut rău că am scris-o, acum văd că ea v-a întristat pentru puțină vreme. ⁹Acum nu sunt bucuroși pentru că ați fost întristați, dar mă bucur că întristarea voastră v-a făcut să vă schimbați modul de a gândi. Voi ați fost întristați așa cum a dorit Dumnezeu, astfel că nu ați fost răniți în nici un fel de noi. ¹⁰Întristarea după voia lui Dumnezeu aduce schimbarea gândirii care duce la mântuire și care nu este însoțită niciodată de regrete. Dar întristarea lumii aduce moarte. ¹¹Cu privire la această întristare dorită de Dumnezeu, iată ce străduință deosebită de a vă dezvinovăți a produs în voi! Ce indignare, ce teamă, ce dorință de a ne vedea, ce preocupare, ce dorință de a se face dreptate! În toate ați arătat că sunteți curați în această privință. ¹²Eu nu v-am scris din cauza omului care a greșit, și nici din cauza celui căruia i s-a făcut rău. V-am scris ca să vă dați seama, înaintea lui Dumnezeu, de marea noastră grijă pentru voi. ¹³De aceea, am fost nespuse de încurajați. Și fiind încurajați, ne-am bucurat și mai mult văzând bucuria lui Tit. Duhul lui a fost reîmprospătat de voi toți. ¹⁴Eu m-am lăudat cu voi înaintea lui și nu m-ați făcut de rușine. Așa cum v-am spus numai adevărul, tot așa și lauda noastră înaintea lui Tit s-a dovedit adevărată. ¹⁵Afecțiunea lui

pentru voi crește atunci când își amintește că ați fost nerăbdători să-l ascultați și că l-ați primit cu frică și tremur. ¹⁶Mă bucur că pot avea o încredere desăvârșită în voi.

Dărnicia creștină

Acum, fraților, vreau să știți **8** despre harul lui Dumnezeu care a fost dat bisericilor din Macedonia. ²Vreau să vă spun că ei au fost greu încercați prin necazurile lor. Totuși nemăsurata lor bucurie și marea lor sărăcie au dus la o mare generozitate din partea lor. ³După cum pot mărturisi și eu, ei singuri au dat cât au putut și chiar mai mult decât își puteau permite. ⁴Ei ne-au rugat insistent să-i lăsăm să participe la această lucrare pentru sfinți. ⁵Ei nu au dăruit așa cum ne-am așteptat noi. Ci ei s-au dat, mai întâi, pe ei înșiși Domnului, și apoi ni s-au dăruit nouă, după voia lui Dumnezeu. ⁶Noi l-am rugat pe Tit ca, așa cum a început, să și ducă la bun sfârșit această lucrare a harului printre voi. ⁷Voi aveți de toate din belșug: și credință, și vorbire, și cunoștințe, și dorința de a ajuta, și dragostea pe care ați învățat-o de la noi. Fie ca tot așa să aveți din belșug și acest har!

⁸Nu vă spun aceasta ca o poruncă. Dar vreau să încerc sinceritatea dragostei voastre, folosind zelul altora. ⁹Voi cunoașteți harul pe care ni l-a arătat Domnul nostru Isus Cristos. El, deși era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca prin sărăcia Lui să deveniți bogați.

¹⁰În această privință, vă dau un sfat, spre binele vostru. Anul trecut ați fost primii care ați vrut să dați și primii care ați dat. ¹¹Acum terminați ce ați început pentru ca, așa cum ați fost gata să dăruiti, să și terminați lucrarea aceasta cu ce aveți. ¹²Dacă există bunăvoință, darul vostru va fi primit, având în vedere ce aveți și nu ceea ce nu aveți. ¹³Noi nu dorim ca alții să fie ușurați iar voi să fiți

împovărați ci, mai degrabă, să existe egalitate. ¹⁴Dorința noastră este ca ceea ce voi aveți în plus să le fie lor de ajutor acum, când duc lipsă, pentru ca, mai târziu, să vă ajute ei pe voi când veți avea nevoie, și astfel să fie egalitate. ¹⁵În Scripturi este scris:

„Cine strânsese mult, nu avea prea mult și cel care strânsese puțin, nu ducea lipsă.“

Exodul 16.18

Tit și însoțitorii săi

¹⁶Îi mulțumesc lui Dumnezeu care a pus în inima lui Tit același zel, pe care-l avem și noi, de a vă ajuta. ¹⁷El a ascultat rugămintele noastre și pentru că este deosebit de zelos, s-a hotărât singur să vină la voi. ¹⁸Împreună cu el îl trimitem și pe fratele care este lăudat de toate bisericile pentru proclamarea Veștii Bune. ¹⁹Pe lângă aceasta, el a fost numit de biserici însoțitorul nostru în călătorii pentru această lucrare a dărniceiei, pe care o administrăm pentru a-L slăvi pe Domnul și pentru a ne arăta dorința puternică de a-i ajuta pe alții.

²⁰Încercăm să administrăm cu atenție această sumă mare de bani, pentru ca nimeni să nu ne critice. ²¹Scopul nostru este de a face întotdeauna ce este bine, nu numai înaintea Domnului, ci și în fața oamenilor.

²²Împreună cu ei îl mai trimitem și pe fratele pe care l-am încercat în multe feluri și în multe ocazii și care s-a dovedit dornic să ajute. Acum el este și mai dornic să ajute datorită încrederii pe care o are în voi.

²³În ce-l privește pe Tit, vreau să vă spun că el este partenerul meu și cel ce lucrează împreună cu mine pentru a vă ajuta. Cât despre ceilalți frați, ei sunt trimișii bisericilor și îi aduc cinste lui Cristos. ²⁴Dați-le acestor frați o dovadă a dragostei voastre și arătați-le motivele pentru care ne lăudăm cu voi, pentru ca toate bisericile să o cunoască.

Ajutați-vă frații de credință

9 Acum, în ce privește acest ajutor pentru sfinți, nu mai este nevoie să vă scriu ²pentru că știm că

sunteți gata să-i ajutați. Mă laud cu aceasta față de macedoneni spunându-le că bisericile din Ahaia sunt gata de anul trecut și că entuziasmul vostru i-a determinat să se pregătească. ³Eu îi trimit pe frați la voi pentru ca lauda noastră cu privire la voi, în această privință, să nu se dovedească neîntemeiată și pentru ca să fiți gata, așa cum am spus că sunteți. ⁴Dacă unii dintre macedoneni vor veni cu mine și vă vom găsi nepregătiți, vom fi făcuți de rușine (ca să nu mai spun ce va fi cu voi) din cauza acestei încrederi pe care o avem în voi. ⁵M-am gândit deci că trebuia să-i rog pe frați să meargă înaintea noastră la voi și să pregătească dinainte darul vostru generos, pe care l-ați promis, astfel încât el să fie dat de bunăvoie și nu cu zgârcenie.

⁶Țineți minte: cine seamănă puțin, va culege puțin și cine seamănă mult, va culege mult. ⁷Fiecare să dea cât a hotărât în inima lui, fără părere de rău și nu pentru că se simte forțat să dea, căci Dumnezeu îl iubește pe cel ce dă cu bucurie. ⁸Dumnezeu poate să reverse asupra voastră din abundență daruri bune de tot felul, pentru ca să aveți tot ce vă trebuie întotdeauna și în toate privințele. Și astfel veți avea mai mult decât suficient pentru tot felul de fapte bune. ⁹În Scriptură este scris:

„El dă cu generozitate celor săraci. Bunăvoința Lui ține în veci.“

Psalmul 112.9

¹⁰Dumnezeu, care dă sămânță celui ce seamănă și pâine pentru hrană, vă va da și vă va înmulți sămânța și va spori recolta bunăvoinței voastre. ¹¹Veți fi bogați în toate privințele, pentru ca să fiți generoși ori de câte ori aveți ocazia. Dărnicia voastră, arătată prin noi, va aduce mulțumiri lui Dumnezeu. ¹²Contribuția voastră la

lucrarea aceasta pe care o faceți, nu numai că va acoperi nevoile sfinților, dar va face să se aducă multe mulțumiri lui Dumnezeu. ¹³Această lucrare este dovada ascultării voastre, care izvorăște din credința voastră în Vestea Bună a lui Isus Cristos, și a generozității voastre, prin care împărțiți ceea ce aveți cu ei și cu alții. Datorită acestei dovezi, sfinții lui Dumnezeu Îl vor slăvi pe El. ¹⁴Atunci când se roagă pentru voi, ei vor dori să vă vadă, datorită marelui har pe care vi l-a arătat Dumnezeu. ¹⁵Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui neasemuit!

Pavel își apără lucrarea

10 Eu, Pavel, vă rog personal prin blândețea și răbdarea lui Cristos. Unii spun despre mine că sunt smerit când sunt cu voi, dar că sunt plin de îndrăzneală când nu sunt de față. ²Vă rog fierbinte să nu mă obligați, când voi veni la voi, să recurg la acea îndrăzneală pe care mă aștept s-o folosesc împotriva unora care cred că noi trăim în felul lumii. ³Deși noi trăim în lume, nu luptăm în felul lumii. ⁴Căci armele cu care ne luptăm nu sunt lumești. Ele au puterea lui Dumnezeu prin care pot dărâma fortificațiile. Cu ele desființăm argumentele oamenilor ⁵și orice alt obstacol care se înalță cu mândrie împotriva cunoașterii lui Dumnezeu. Cu ele subjugăm orice gând pentru a-l face să asculte de Cristos. ⁶Când ascultarea voastră va fi totală, vom fi gata să pedepsim orice neascultare.

⁷Uitați-vă la faptele pe care le aveți în față! Dacă cineva este convins în inima lui că-I aparține lui Cristos, atunci ar trebui să se gândească din nou în sine însuși că, după cum el este al lui Cristos, tot așa suntem și noi ai Lui. ⁸Domnul ne-a dat autoritatea de a vă întări duhul, și nu de a vă distruge. Dacă m-aș lăuda mai mult cu această autoritate, ⁹nu mi-ar fi rușine. Dar mă

voi stăpâni pentru că nu vreau să pară că încerc să vă sperii cu scrisorile mele. ¹⁰Unii spun: „Scrisorile lui sunt dure și pline de putere, însă el este slab și vorbirea lui nu are nici o greutate.” ¹¹Dar cel ce vorbește astfel ar trebui să observe că nu este nici o diferență între cuvintele pe care vi le scriem în scrisori, când suntem departe de voi, și faptele noastre când suntem cu voi.

¹²Noi nu îndrăznim să ne comparăm sau să ne măsurăm cu anumiți oameni care se laudă singuri. Măsurându-se între ei și comparându-se unii cu alții, ei arată cât sunt de nepricepuți. ¹³În ce ne privește, noi nu ne vom lăuda mai mult decât se cuvine. Ne vom lăuda numai în limita câmpului de activitate pe care ni l-a dat Dumnezeu, care vă cuprinde și pe voi. ¹⁴Într-adevăr, ne-am lăuda prea mult, dacă nu am fi ajuns la voi, dar, de fapt, noi am fost primii care am ajuns la voi cu Vestea Bună a lui Cristos. ¹⁵Nu ne lăudăm cu ceea ce este dincolo de câmpul nostru, cu lucrările din câmpul altuia. Speranța noastră este că, în timp ce credința voastră continuă să crească, câmpul nostru de activitate se va mări, ¹⁶astfel încât să putem duce Vestea Bună și dincolo de cetatea voastră. Noi nu vrem să ne lăudăm cu lucrarea făcută în câmpul altuia. ¹⁷Dar, așa cum scrie și în Scriptură: „Cel ce se laudă, să se laude în Domnul.” ¹⁸Căci nu cel ce se laudă singur este aprobat, ci acela pe care-l laudă Domnul.

Pavel și apostolii mincinoși

11 Sper că veți suporta puțină nebulie din partea mea. Chiar vă rog să mă suportați! ²Sunt gelos în ce vă privește, cu o gelozie care vine de la Dumnezeu. Căci v-am logodit cu un bărbat *Cristosca* să vă prezint înaintea lui Cristos ca pe o fecioară curată. ³Șarpele, prin șiretenia lui, a înșelat-o pe Eva și de aceea mi-e teamă ca nu cumva gândurile voastre să fie corupte și

îndepartate de dedicarea voastră sinceră și curată față de Cristos. ⁴Cu câtă ușurință tolerați voi pe cineva care vine și vă vorbește despre un alt Isus, diferit de Cel despre care v-am vorbit noi sau un Duh diferit de Cel pe care L-ați primit sau o Veste Bună diferită de cea pe care ați acceptat-o!

⁵Eu socotesc că nu sunt inferior acelora pe care-i numiți „mari apostoli”. ⁶Poate că sunt nepriceput la vorbire, dar nu și în ceea ce privește cunoștința. V-am arătat acest lucru în toate privințele.

⁷Am păcătuît eu smerindu-mă, pentru ca voi să fiți înălțați sau predicându-vă Vestea Bună fără plată? ⁸Am împovărat alte biserici, acceptându-le plata, pentru a vă putea sluji vouă. ⁹Și atunci când am fost cu voi și am avut nevoie de ceva, nu am împovărat pe nimeni. Frații care au venit din Macedonia mi-au adus ce-mi trebuia. Nu v-am fost și încerc să nu vă fiu o povară în nici o privință. ¹⁰Adevărul lui Cristos este în mine. Nimic nu mă va împiedica să mă laud în această privință în toată Ahaia. ¹¹De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe cât vă iubesc!

¹²Dar ceea ce fac acum voi face și în continuare pentru ca cei ce vor să se laude să nu mai aibă cu ce. Astfel, ei vor să fie considerați egalii noștri în ceea ce privește lucrurile cu care se laudă. ¹³Astfel de apostoli sunt apostoli falși. Ei sunt lucrători care înșală, care se deghizează în apostoli ai lui Cristos. ¹⁴Și lucrul acesta nu este o surpriză, căci Satan însuși se deghizează într-un înger de lumină. ¹⁵Nu este nimic ieșit din comun dacă slujitorii lui se deghizează în slujitori ai dreptății. Dar în cele din urmă li se va da răsplata pentru ceea ce au făcut.

Pavel vorbește despre suferințele sale

¹⁶Vă repet: nimeni să nu mă considere nebun. Dar chiar dacă mă considerați nebun, primiți-mă ca pe un nebun, pentru a putea să mă laud și eu ca

alții. ¹⁷Când mă laud cu această încredere, nu vorbesc cu autoritatea Domnului, ci ca un nebun. ¹⁸Pentru că mulți oameni se laudă cu meritele lor în lume, ¹⁹mă voi lăuda și eu. Voi, deși sunteți înțelepți, îi suportați cu plăcere pe cei nebuni. ²⁰Voi suportați să vă înrobească cineva, să se folosească cineva de voi, să vă înșele, să vă privească de sus sau să vă lovească cineva peste față. ²¹Spre rușinea noastră spun acest lucru: am fost prea slabi pentru a vă face aceleași lucruri!

Dacă îndrăznește cineva să se laude cu ceva (vorbesc ca un nebun), atunci voi îndrăzni și eu. ²²Sunt ei evrei? Și eu sunt. Sunt ei israeliți? Și eu sunt. Sunt ei urmașii lui Avraam? Și eu sunt. ²³Sunt ei slujitorii lui Cristos? (Sunt nebun că vorbesc astfel!) Eu lucrez pentru Cristos mai mult decât ei. Am muncit mult mai din greu. Am fost în închisoare de mai multe ori. Am fost biciuit cu asprime. Am fost în fața morții de multe ori. ²⁴De cinci ori am primit câte treizeci și nouă de lovituri de bici de la evrei. ²⁵De trei ori am fost bătut cu nuiele. O dată au aruncat cu pietre în mine. De trei ori am naufragiat și am stat o zi și o noapte în apă. ²⁶Am călătorit de multe ori, am fost în pericol pe râuri, în pericol de a fi atacat de hoți, în pericol din partea celor din neamul meu, în pericol din partea neevreilor. Am fost în pericol în cetate și în afara ei, în pericol pe mare și din cauza unor așa-ziși frați. ²⁷Am muncit și am trudit. De multe ori am rămas nedormit. Mi-a fost foame și mi-a fost sete. Am rămas fără mâncare de multe ori. Mi-a fost frig și n-am avut haine. ²⁸Pe lângă aceste lucruri, mă apasă în fiecare zi grija pentru toate bisericile. ²⁹Cine este slab, fără ca să fiu și eu slab? Cade cineva în ispită fără ca să sufăr și eu?

³⁰Dacă trebuie să mă laud, atunci mă voi lăuda cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea. ³¹Dumnezeul și Tatăl

Domnului Isus, care este binecuvântat pentru totdeauna, știe că nu mint. ³²Când eram în Damasc, guvernatorul regelui Areta păzea cetatea ca să mă prindă. ³³Dar am fost coborât în afara zidului cetății pe o fereastră, într-un coș, și am scăpat de el.

O binecuvântare deosebită în viața lui Pavel

12 Trebuie să mă mai laud. Nu am nimic de câștigat, dar voi vorbi în continuare despre viziunile și revelațiile de la Domnul. ²Știu un om în Cristos care, acum paisprezece ani, a fost ridicat până în al treilea cer. Numai Dumnezeu știe dacă a fost dus cu tot cu trup sau fără trup, căci eu nu știu. ³Și știu că acest om (nu știu dacă a fost luat cu tot cu trup sau fără trup, numai Dumnezeu știe) ⁴a fost ridicat în Paradis, unde a auzit cuvinte care nu se pot rosti și pe care ființele omenesti nu au voie să le spună. ⁵Cu un astfel de om mă voi lăuda. Dar în ceea ce mă privește, nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele. ⁶Dacă mă voi lăuda nu voi fi un nebun, căci voi spune adevărul. Dar nu mă voi lăuda, pentru ca nimeni să nu aibă despre mine o părere mai bună decât aceea justificată de ceea ce fac și de ceea ce spun.

⁷Pentru a nu mă umfla de mândrie din cauza acestor revelații extraordinare, mi s-a dat o suferință pătrunzătoare, un mesager al lui Satan care să mă lovească și să mă împiedice să mă mândresc. ⁸În ce privește această suferință, de trei ori L-am rugat pe Domnul să o înlăture de la mine. ⁹Dar El mi-a spus: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea este făcută desăvârșită în slăbiciune.” Așa că sunt bucuros să mă laud cu slăbiciunea mea, pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine. ¹⁰De aceea, mă bucur în slăbiciuni, în insulte, în greutăți, în persecuții și în suferințe pentru

Cristos. Căci atunci când sunt slab, sunt puternic.

Dragostea lui Pavel pentru creștinii din Corint

¹¹Am vorbit ca un nebun. Dar voi mă ați forțat. Voi sunteți cei care ar trebui să mă lăudați, căci nu sunt inferior acelor „mari apostoli”, deși eu nu sunt nimic. ¹²Caracteristicile care demonstrează că cineva este apostol — semne, minuni și miracole — au fost făcute printre voi cu perseverență. ¹³Cu ce sunteți voi inferiori celorlalte biserici, în afara faptului că eu însumi nu v-am fost o povară? Iertați-mă pentru această nedreptate!

¹⁴Priviți! Sunt gata să vin la voi pentru a treia oară și nu voi fi o povară pentru voi. Eu nu îmi doresc lucrurile voastre, ci pe voi înșivă. Căci nu copiii trebuie să strângă bani pentru părinții lor, ci părinții trebuie să strângă pentru copiii lor. ¹⁵În ce mă privește, voi da cu bucurie tot ce am și mă voi da chiar și pe mine însumi pentru voi. Dacă vă iubesc mai mult, mă veți iubi mai puțin?

¹⁶Fie și așa. Eu nu v-am împovărat, dar, pentru că sunt un om viclean *după cum spuneți voi*, v-am prins printr-un șiretlic. ¹⁷Am profitat eu de voi prin vreunul din cei pe care vi i-am trimis? Nu. ¹⁸L-am rugat pe Tit să vă viziteze și l-am trimis și pe fratele nostru cu el. A profitat Tit de voi? Nu! Știți că acțiunile și atitudinea sa au fost la fel ca ale noastre.

¹⁹V-ați gândit că, în tot acest timp, noi ne apărăm înaintea voastră? Vorbim înaintea lui Dumnezeu ca unii care-L urmează pe Cristos. Tot ceea ce facem, dragii mei, este spre întărirea voastră spirituală. ²⁰Îmi este teamă că, la venirea mea, vă voi găsi altfel decât aș vrea, și atunci și voi mă veți găsi altfel decât ar trebui. Îmi este frică să nu găsesc printre voi: certuri, gelozii, mânie, bârfe, îngâmfare, dezordine. ²¹Îmi este teamă ca nu cumva, când voi veni la voi, să mă

smerească Dumnezeu înaintea voastră și să-i plâng pe cei care au păcătuț în trecut și nu și-au schimbat modul de a gândi și nu le pare rău de necurăția, imoralitatea sexuală și faptele nerușinate pe care le-au comis.

Ultimele avertismente și salutări

13 Aceasta este a treia oară când vin la voi. „Totul trebuie să se întemeieze pe mărturia a doi sau trei martori.” ²Când am fost la voi a doua oară, v-am atenționat. Și acum, că nu sunt departe de voi, vă atenționez din nou. Aceste avertismente sunt pentru cei care au păcătuț înainte și pentru toți ceilalți. Dacă mă voi întoarce la voi, nu-i voi cruța pe aceștia. ³Voi proceda astfel din cauza faptului că voi căutați dovezi că Cristos vorbește prin mine. El nu este slab față de voi, ci este puternic printre voi. ⁴Este adevărat că a fost răstignit în slăbiciune, dar acum trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Este adevărat că suntem slabi în El, însă vom trăi cu El pentru voi, datorită puterii lui Dumnezeu. ⁵Cercetați-vă singuri, să vedeți dacă trăiți cu credință. Încercați-vă singuri. Sau nu recunoașteți voi înșivă că Isus Cristos este în voi? Asta în afară de cazul în care nu ați reușit să treceți

testul. ⁶Sper să recunoașteți că noi am trecut cu succes testul. ⁷Ne rugăm lui Dumnezeu să nu greșiți cu nimic. Nu ne rugăm că oamenii să vadă că am trecut testul, ci ne rugăm ca voi să faceți ceea ce este drept, chiar dacă ar părea că noi nu l-am trecut. ⁸Nu putem face nimic împotriva adevărului, ci numai pentru adevăr. ⁹Ne bucurăm când noi suntem slabi și voi sunteți puternici. Și ne rugăm pentru ca să ajungeți la perfecțiune. ¹⁰Vă scriu aceste lucruri acum, când sunt departe de voi, pentru ca, atunci când voi fi cu voi, să nu trebuiască să fiu aspru, potrivit cu autoritatea pe care mi-a dat-o Domnul, pentru a întări din punct de vedere spiritual, și nu pentru a distruge.

¹¹Acum, fraților, vă spun la revedere. Țintiți spre perfecțiune! Luați seama la tot ceea ce v-am spus! Să fiți de acord unii cu alții! Trăiți în pace! Dumnezeu, care este sursa dragostei și a păcii, va fi cu voi.

¹²Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă! ¹³Toți sfinții vă salută. ¹⁴Fie ca harul Domnului Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu și părtășia Duhului Sfânt să fie cu voi toți!

Scrisoarea lui Pavel către

Galateni

1 Pavel, apostol nu de la oameni și nu prin om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat pe Isus dintre cei morți.

²Vă scriu împreună cu toți frații care sunt cu mine. Vă scriu vouă, bisericilor din Galatia.

³Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul Isus Cristos să vă dea har și pace! ⁴Isus S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din lumea rea în care trăim. Aceasta a fost voia lui Dumnezeu, Tatăl nostru. ⁵A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.

Singura Vestă Bună adevărată

⁶Sunt uimit să constat că vă luați atât de repede după un alt mesaj, diferit de Vestea Bună pe care v-am spus-o noi și vă îndepărtați deja de Dumnezeu, care v-a chemat prin harul lui Cristos. ⁷Nu este nici un alt mesaj care să fie o veste bună, dar sunt unii care vă tulbură și care vor să schimbe Vestea Bună despre Cristos. ⁸Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar spune un mesaj diferit de mesajul adevăratei Veste Bune pe care noi v-am predicat-o, să fie condamnat! ⁹Așa cum v-am mai spus, vă repet: dacă vă spune cineva o Vestă Bună diferită de cea pe care ați primit-o, să fie condamnat pentru totdeauna!

¹⁰Încerc acum să câștig aprobarea oamenilor sau a lui Dumnezeu? Caut să fac pe placul oamenilor? Dacă aș încerca să fac pe placul oamenilor, nu aș mai fi sclavul lui Cristos.

Autoritatea lui Pavel este de la Dumnezeu

¹¹Vreau să știți, fraților, că Vestea Bună pe care v-am spus-o, nu este de natură omenească. ¹²Nu am primit-o

de la vreun om și nu am învățat-o de la vreun om. Am primit-o de la Isus Cristos, prin revelație.

¹³Ați auzit cum mă purtam odinioară, când urmam religia evreiască; ați auzit că am persecutat aprig Biserica lui Dumnezeu și că am încercat s-o distrug. ¹⁴Eu progresam în religia evreilor și întrecusem pe mulți de-o vârstă cu mine, fiind foarte devotat învățăturilor străbunilor mei.

¹⁵Dumnezeu m-a ales înainte de a mă fi născut și m-a chemat prin harul Său. ¹⁶Dumnezeu a găsit cu cale să mă L descopere pe Fiul Său, pentru ca eu să-L vestesc neevreilor. Atunci eu nu m-am sfătuit cu alții ¹⁷și nici nu m-am dus la Ierusalim să-i văd pe cei ce erau apostoli înainte de mine, ci m-am dus imediat în Arabia, după care m-am întors în Damasc.

¹⁸Apoi, după trei ani, m-am dus la Ierusalim să-l întâlnesc pe Chifa și am stat cu el cincisprezece zile. ¹⁹Cu excepția lui Iacov, fratele Domnului, nu am văzut pe nici un apostol acolo. ²⁰Și iau martor pe Dumnezeu că nu vă mint în ceea ce vă scriu acum. ²¹Apoi am mers în provinciile Siriei și Ciliciei.

²²Dar bisericile din Iudeea care sunt în Cristos nu mă cunoșteau în persoană. ²³Ele tot auzeau oameni spunând: „Cel ce ne-a persecutat cândva acum vestește credința pe care a încercat să o distrugă.” ²⁴Și ei L-au slăvit pe Dumnezeu datorită mie.

Ceilalți apostoli l-au primit pe Pavel

2 După paisprezece ani m-am dus din nou la Ierusalim, împreună cu Barnaba, luându-l cu mine și pe Tit. ²M-am dus acolo în urma unei

revelații divine. Și într-o întâlnire particulară cu persoanele influente, le-am prezentat Vestea Bună pe care o spun neevreilor, astfel încât lucrarea mea, atât din trecut cât și din prezent, să nu fie degeaba. ³Totuși nici chiar Tit, care era cu mine, nu a fost obligat să fie circumcis, cu toate că era grec. ⁴Această chestiune a apărut din cauza fraților prefăcuți care s-au strecurat printre noi. Ei s-au furișat printre noi ca să pândească libertatea pe care o avem în Cristos Isus și ca să ne înrobească. ⁵Noi nu am cedat înaintea lor și nu ne-am supus lor nici măcar pentru o clipă, pentru ca adevărul întrupat în Vestea Bună să rămână cu voi.

⁶Sunt unii care sunt considerați a fi persoane importante, însă pentru mine nu contează această faimă a lor. Înaintea lui Dumnezeu toți oamenii sunt la fel. Oricum, aceste persoane cu faimă nu au adăugat nimic la mesajul meu. ⁷Dimpotrivă, ei au văzut că mi se încredințase proclamarea Veștii Bune celor care nu sunt evrei, așa cum lui Petru i se încredințase slujba de a proclama Vestea Bună evreilor. ⁸Cel ce l-a făcut pe Petru apostol pentru evrei, m-a făcut și pe mine apostol pentru neevrei. ⁹Deci Iacov, Petru și Ioan, care aveau reputația de conducători ai Bisericii, au văzut privilegiul pe care mi l-a făcut Dumnezeu. Ei au dat mâna cu Barnaba și cu mine, ca semn al părtaşiei, și am căzut de acord ca noi să proclamăm Vestea Bună neevreilor, iar ei evreilor. ¹⁰Ei ne-au rugat doar să ne amintim de săraci, ceea ce am și încercat să fac de fiecare dată, cu mare ardoare.

Pavel îl muștră pe Petru

¹¹Când Petru a venit la Antiohia, m-am împotrivit lui pe față, pentru că era de condamnat. ¹²Astfel, înainte el mânca împreună cu neevreii; dar când au venit niște oameni trimiși de Iacov, Petru s-a retras și a plecat de lângă neevrei, pentru că se temea de cei

circumciși. ¹³Iar restul evreilor au fost alături de el în această prefăcătorie, astfel încât până și Barnaba s-a lăsat dus de prefăcătoria lor. ¹⁴Când am văzut că nu se purtau cum trebuie, după adevărul Veștii Bune, i-am spus lui Petru în fața tuturor: „Dacă tu, care ești evreu, trăiești ca un neevreu și nu ca un evreu, cum îi poți obliga pe neevrei să trăiască la fel ca evreii?” ¹⁵Noi suntem evrei prin naștere și nu facem parte dintre neevreii păcătoși. ¹⁶Totuși știm că omul nu este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu prin ascultarea de poruncile Legii, ci prin credința în Isus Cristos. De aceea am crezut și noi în Cristos Isus, pentru ca să fim îndreptățiți prin credința în Cristos, și nu prin ascultarea de poruncile Legii.

¹⁷Dar dacă încercând să fim îndreptățiți în Cristos, am fi găsiți și noi păcătoși ca neevreii, ar însemna aceasta că Cristos promovează păcatul? În nici un caz! ¹⁸Dacă reclădesc ce am dăruit, devin eu însumi un călcător de Lege. ¹⁹Căci prin Lege am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu. Eu am fost răstignit cu Cristos, ²⁰astfel încât nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Iar viața pe care o trăiesc acum, o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și care S-a dat pe Sine pentru mine. ²¹Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Căci dacă îndreptățirea vine prin Lege, degeaba a murit Cristos!

Binecuvântarea lui Dumnezeu vine prin credință

3 O, galateni nehibzuiți! Cine v-a fermecat pe voi, înaintea cărora Isus Cristos a fost înfățișat în mod public ca răstignit? ²Vreau să aflu de la voi un singur lucru: ați primit Duhul pentru că ați ascultat de Lege sau pentru că ați ascultat și ați crezut mesajul Veștii Bune? ³Sunteți atât de nehibzuiți încât intenționați să desăvârșiți viața pe care ați început-o cu Duhul prin propriile voastre

eforturi? ⁴Degeaba ați avut atâtea experiențe *spirituale*? Sper că nu. ⁵Dumnezeu vă dă Duhul și face minuni printre voi pentru că ascultați de Lege sau pentru că ați ascultat și ați crezut Vestea Bună?

⁶Uitați-vă la Avraam: „El a crezut în Dumnezeu. Lucrul acesta i s-a considerat ca dreptate.” ⁷Atunci ar trebui să știți că adevărații copii ai lui Avraam sunt cei care au credință. ⁸Scriptura a prevestit că Dumnezeu îi va îndreptăți pe neevrei prin credință și i-a dat mai înainte lui Avraam această veste bună: „Toate popoarele vor fi binecuvântate prin tine.” ⁹Astfel, cei ce au credință sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam. ¹⁰Dar toți cei ce se bazează pe ascultarea față de Lege sunt blestemați, căci Scriptura spune: „Blestemat este oricine nu continuă să facă tot ceea ce este scris în cartea Legii.” ¹¹Pentru că este clar că nimeni nu este îndreptățit prin Lege, căci, așa cum spune Scriptura: „Cel drept va trăi prin credință.” ¹²Legea nu se bazează pe credință. Dimpotrivă, așa cum spune Scriptura: „Cel ce face toate acestea va trăi prin ele.” ¹³Cristos ne-a răscumpărat de sub blestemul Legii, punându-Se în locul nostru sub blestem. Căci Scriptura spune: „Blestemat este cel care este spânzurat pe lemn.” ¹⁴Cristos ne-a răscumpărat pentru ca binecuvântarea dată lui Avraam să vină și asupra neevreilor, prin Cristos Isus, astfel încât să primim prin credință Duhul promis.

Legea și promisiunea

¹⁵Fraților, vă dau acum un exemplu din viața de toate zilele. Știm bine că nimeni nu mai poate anula sau modifica un testament gata stabilit. ¹⁶Promisiunile i-au fost făcute lui Avraam și urmașului său. Observați că nu se spune „urmașilor” și nu se referă la mai mulți oameni. Se spune, cu referire la un singur om,

„urmașului tău”, care este Cristos. ¹⁷Ceea ce vreau să spun este că Legea, care a venit cu patru sute treizeci de ani mai târziu, nu putea anula legământul validat de Dumnezeu mai dinainte și nu putea înlătura promisiunea. ¹⁸Dacă moștenirea ar putea fi primită prin ascultarea Legii, nu ar depinde de promisiune, căci Dumnezeu i-a dat-o de bună voie lui Avraam, prin promisiune.

¹⁹Care este atunci scopul Legii? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor Legii, până când avea să vină urmașul căruia i s-a făcut promisiunea. Legea a fost dată prin îngeri, printr-un intermediar, adică Moise. ²⁰Dar când Dumnezeu a făcut promisiunea, nu a fost nici un intermediar, pentru că nu este nevoie de intermediar când există o singură parte, și Dumnezeu este unul.

Scopul Legii lui Moise

²¹Atunci, se opune Legea promisiunilor lui Dumnezeu? Bineînțeles că nu! Căci dacă ar fi fost dată o lege care ar fi putut aduce viața, atunci îndreptățirea ar fi venit într-adevăr din acea lege. ²²Scriptura a închis totul sub puterea păcatului, astfel încât promisiunea să fie dată, pe baza credinței în Isus Cristos, celor care cred.

²³Înainte de venirea acestei credințe, noi am fost ținuti închiși de Lege. Am fost ținuti prizonieri până la arătarea credinței care urma să vină. ²⁴Deci Legea era cea care ne păzea și ne conducea către Cristos, pentru ca noi să fim îndreptățiți prin credință. ²⁵Dar acum, când această credință a venit, nu mai suntem păziți de Lege.

²⁶Ci, mai degrabă, prin credința în Cristos Isus sunteți toți copiii lui Dumnezeu, în Cristos Isus, ²⁷căci toți care ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat cu Cristos. ²⁸Nu există nici o diferență între evreu și neevreu, între un sclav și un om liber, între bărbat și femeie, deoarece sunteți una în

Cristos Isus. ²⁹Dacă sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți urmașii lui Avraam și moștenitorii lui, după promisiunea pe care i-a făcut-o Dumnezeu lui Avraam.

4 Ceea ce vreau să spun este că atâta timp cât moștenitorul este copil, el nu este diferit de un sclav, deși toate sunt ale lui. ²El se află în grija tutorilor și a administratorilor până la momentul hotărât de tatăl său. ³La fel s-a întâmplat și cu noi. Când eram copii, eram sclavii principiilor fundamentale ale lumii. ⁴Dar, la momentul potrivit, Dumnezeu Și-a trimis Fiul. El a fost născut de o femeie și a trăit sub Lege, ⁵ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub Lege, astfel încât să fim înfiați de Dumnezeu și să fim copiii Lui.

⁶Și pentru că sunteți copiii Lui, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului Său în inimile voastre. Duhul strigă: „Ava!“, adică „Tată!“ ⁷Acum nu mai ești sclav, ci fiu. Și dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.

Dragostea lui Pavel pentru creștinii galateni

⁸În trecut, când nu-L cunoșteți pe Dumnezeu, erați sclavii dumnezeilor care de fapt nu sunt dumnezei. ⁹Dar acum, când îl cunoașteți pe Dumnezeu (sau, mai degrabă, acum, când Dumnezeu vă cunoaște), cum vă puteți întoarce la acele principii slabe și nefolositoare ai căror sclavi vreți să fiți din nou? ¹⁰Voi sărbătoriți zile, luni, anotimpuri și ani. ¹¹Mă tem pentru voi! Îmi este teamă ca nu cumva să fi muncit degeaba pentru voi.

¹²Fraților, vă rog, fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Nu mi-ați făcut nici un fel de rău. ¹³Știți că, la început, când v-am proclamat Vestea Bună, eram bolnav. ¹⁴Deși boala mea a fost o încercare pentru voi, nu m-ați privit cu dispreț și nu m-ați respins. În schimb, m-ați primit ca pe un înger al

lui Dumnezeu sau chiar ca pe Cristos Isus Însuși! ¹⁵Deci ce s-a întâmplat cu fericirea pe care o aveți la început? Îmi amintesc că, dacă s-ar fi putut, v-ați fi scos și ochii din cap și mi i-ați fi dat. ¹⁶Sunt eu acum dușmanul vostru pentru că vă spun adevărul?

¹⁷Oamenii aceia, care încearcă cu atâta entuziasm să vă câștige de partea lor, nu fac toate acestea cu intenții curate. Ei încearcă să vă despartă de noi pentru ca să fiți plini de entuziasm pentru ei. ¹⁸Este bine să fiți entuziasmați întotdeauna pentru ceva bun, nu numai când sunt cu voi. ¹⁹Copiii mei, pentru voi trebuie să trec din nou prin durerile nașterii până când se va vedea imaginea lui Cristos în voi. ²⁰Aș vrea să fiu acum cu voi și să-mi schimb tonul pentru că într-adevăr m-ați nedumerit!

Exemplul Agarei și al Sarei

²¹Vreau să vă întreb, pe cei care vreți să fiți sub Lege: nu știți ce spune Legea? ²²Spune că Avraam a avut doi fii. Unul i s-a născut dintr-o sclavă, iar celălalt dintr-o femeie liberă. ²³Cel născut din sclavă s-a născut ca oricare altul. Însă cel născut din femeia liberă, s-a născut ca urmare a promisiunii lui Dumnezeu.

²⁴Aceste lucruri au un înțeles simbolic. Aceste femei reprezintă două legăminte. Unul dintre legăminte este cel de pe Muntele Sinai și naște copii care sunt sclavi. Aceasta este Agar. ²⁵Agar, care simbolizează Muntele Sinai din Arabia, corespunde Ierusalimului de astăzi, care este în sclavie cu copiii săi. ²⁶Dar Ierusalimul ceresc este liber și este mama noastră. ²⁷Căci în Scriptură este scris:

„Bucură-te, femeie, care nu poți avea copii și care nu poți naște!

Saltă și strigă de bucurie tu, cea care nu ai simțit durerile nașterii!

Copiii femeii părăsite sunt mai numeroși decât copiii femeii care are un soț.“

Isaia 54.1

²⁸Deci voi, fraților, sunteți copiii promisiunii lui Dumnezeu, așa cum a fost și Isaac. ²⁹Dar după cum atunci cel ce s-a născut în mod natural l-a persecutat pe cel născut prin puterea Duhului, la fel se întâmplă și acum. ³⁰Dar ce spune Scriptura? „Alung-o pe sclavă și pe copilul său, pentru că fiul sclavei nu va fi moștenitor împreună cu fiul femeii libere.” ³¹De aceea, fraților, noi nu suntem copiii sclavei, ci ai femeii libere.

Păstrați-vă libertatea

Cristos ne-a eliberat ca să trăim **5** în libertate. Stați tari și nu vă lăsați împovărați din nou de un jug al sclaviei! ²Ascultați! Eu, Pavel, vă spun că dacă veți fi circumciși, Cristos nu vă va mai fi de nici un folos. ³Din nou, mărturisesc oricărui om care se lasă circumcis că este obligat să țină întreaga Lege. ⁴Cei care încearcă să se îndreptățească prin Lege, se înstrăinează de Cristos și au căzut din har. ⁵Speranța noastră de îndreptățire se întemeiază pe credință, iar noi o așteptăm cu nerăbdare prin Duhul. ⁶Căci în Cristos Isus nu are valoare nici circumcizia, nici necircumcizia, ci credința care lucrează prin dragoste. ⁷Voi alergați atât de bine! Cine v-a oprit din a asculta adevărul? ⁸Această convingere nu a venit de la Cel care v-a chemat. ⁹Puțină drojdie dospește tot aluatul. ¹⁰Am încredere în Domnul că nu veți primi altceva decât ce v-am învățat. Dar cel care vă tulbură va fi pedepsit, oricine ar fi el.

¹¹Fraților, dacă predic circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Atunci ofensa pe care o aduce crucea va dispărea. ¹²În privința celor ce vă tulbură, bine ar fi să meargă mai departe decât circumcizia și să se și castreze!

¹³Dar voi, fraților, ați fost chemați de Dumnezeu să trăiți în libertate. Numai

să nu îngăduiți ca libertatea voastră să devină un pretext pentru a satisface dorințele naturii păcătoase. Sluiți-vă unii altora în dragoste! ¹⁴Întreaga Lege este cuprinsă în următoarea poruncă: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși.” ¹⁵Dar dacă vă mușcați și vă sfâșiați unii pe alții, aveți grijă să nu fiți nimiciți unii de alții.

Duhul și firea omenească

¹⁶Dar vă spun: lăsați Duhul să vă conducă pașii, și astfel nu veți împlini dorințele rele ale naturii voastre păcătoase. ¹⁷Căci dorințele naturii păcătoase sunt împotriva Duhului și dorințele Duhului sunt împotriva naturii păcătoase. Ele sunt opuse. De aceea nu puteți face tot ce vreți. ¹⁸Dar dacă sunteți conduși prin Duhul, nu sunteți supuși Legii.

¹⁹Faptele naturii păcătoase sunt clare. Ele sunt: adulterul, necurăția, desfrânarea, ²⁰închinarea la idoli, vrăjitoria, ura, certurile, geloziiile, mâniile, egoismul, neînțelegerile, dezbinările dintre oameni, ²¹invidiile, bețiile, orgiile și toate lucrurile asemănătoare cu acestea. Vă atrag atenția acum, așa cum am făcut-o și altădată: cei ce fac aceste lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. ²²Dar roada Duhului este dragoste, bucurie, pace, răbdare, bunăvoință, bunătate, ²³credincioșie, blândețe, autocontrol. Împotriva unor astfel de lucruri nu există lege. ²⁴Cei ce sunt ai lui Cristos și-au răstignit natura păcătoasă cu pasiunile și dorințele ei. ²⁵Dacă trăim prin Duhul, să-L și urmăm. ²⁶Să nu ne îngâmfăm, să nu ne provocăm unii pe alții și să nu ne invidiem unii pe alții.

Ajutați-vă unii pe alții

6 Fraților, dacă un om este prins făcând ceva greșit, voi, care sunteți spirituali, îndreptați-l cu duhul blândeții. Și fiți atenți la voi înșivă, ca nu cumva să fiți și voi ispitiți! ²Purtați-vă poverile unii

altora. Astfel veți împlini legea lui Cristos. ³Dacă cineva își acordă o importanță mai mare decât i se cuvine, se amăgește singur. ⁴Fiecare să-și pună la încercare lucrarea, fără să se compare cu ceea ce fac alții, și abia apoi se va putea lăuda cu ceea ce a făcut. ⁵Fiecare trebuie să-și asume responsabilitatea sa.

⁶Cel ce este instruit în învățătura Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să împartă tot ce are bun cu cel care îl învață. ⁷Să nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă batjocorit! Omul seceră ce a semănat. ⁸Cel ce a semănat în natura lui păcătoasă, va secera din natura lui păcătoasă stricăciunea. Dar cel ce seamănă în Duhul, va secera din Duhul viață eternă. ⁹Să nu obosim făcând binele, pentru că vom primi rezultatele lucrării noastre la timpul potrivit, dacă nu vom cădea de oboseală și nu vom renunța. ¹⁰Deci să facem bine tuturor, ori de câte ori avem ocazia. Și să facem bine în special fraților noștri în credință.

Pavel își încheie scrisoarea

¹¹Iată cu ce litere mari v-am scris, cu

propria mea mână! ¹²Cei ce vor să facă o impresie bună oamenilor încearcă să vă forțeze să fiți circumciși, pentru ca ei să nu fie persecutați din cauza crucii lui Cristos. ¹³Dar nici măcar cei care sunt circumciși nu țin Legea, ci vor ca voi să fiți circumciși pentru ca să se laude cu supunerea voastră față de acest ritual. ¹⁴În ceea ce mă privește, fie ca eu să nu mă laud cu nimic altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea a fost răstignită față de mine și eu față de lume. ¹⁵Nici circumcizia, nici necircumcizia nu înseamnă nimic. Ceea ce contează este a fi o nouă creație *lui Dumnezeu*. ¹⁶Pace și îndurare să fie peste toți cei care urmați această regulă și peste tot poporul lui Dumnezeu!

¹⁷În încheiere, vă cer să nu-mi mai faceți necazuri, căci deja port în trupul meu semnele lui Isus.

¹⁸Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

Scrisoarea lui Pavel către

Efesenii

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes, credincioși în Cristos Isus.

²Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Isus Cristos!

Bindecuvântări spirituale în Cristos

³Bindecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos! În Cristos, în locurile cerești, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale. ⁴În Cristos, Dumnezeu ne-a ales încă înainte de crearea lumii ca să fim sfinți și fără vină înaintea Lui. Din dragoste pentru noi, ⁵El a hotărât să ne înfieze prin Isus Cristos, după voia și plăcerea Sa. ⁶Astfel, El va fi slăvit pentru harul Său nemăsurat, pe care ni l-a dat în Fiul Său iubit. ⁷În El și prin sângele Lui ne bucurăm de iertarea păcatelor. ⁸Avem iertarea păcatelor ca rezultat al harului Său bogat, pe care Dumnezeu l-a revărsat asupra noastră împreună cu toată înțelepciunea și priceperea. ⁹El ne-a făcut cunoscută taina voii Sale, după bunăvoința Sa, pe care a plănuț să o împlinească în Cristos. ¹⁰Planul lui Dumnezeu a fost să strângă, la momentul potrivit, toate lucrurile împreună, sub domnia lui Cristos: atât cele din ceruri, cât și cele de pe pământ.

¹¹În El am fost aleși să fim poporul lui Dumnezeu. Noi am fost pregătiți mai dinainte pentru aceasta, după planul Celui ce face ca toate lucrurile să fie împlinite după planul și voia Sa. ¹²Și aceasta pentru ca noi, cei ce ne-am pus deja speranța în Cristos, să aducem laudă slavei Sale. ¹³Atunci când ați auzit cuvântul adevărului,

adică Vestea Bună despre mântuirea voastră și ați crezut în El, ați fost pecetluiți de Dumnezeu, în Cristos, cu Duhul Sfânt pe care-L promisese. ¹⁴Duhul reprezintă garanția că ne vom primi moștenirea noastră. Toate acestea vor duce la libertate deplină pentru toți cei care sunt ai lui Dumnezeu și vor aduce laudă slavei Sale.

Rugăciunea lui Pavel

¹⁵De aceea, de când am auzit despre credința voastră în Domnul Isus și despre dragostea voastră pentru toți sfinții lui Dumnezeu, ¹⁶nu încetez să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi, când vă amintesc în rugăciunile mele. ¹⁷Mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl slavei, să vă dea duh de înțelepciune și de descoperire ca să-L cunoașteți pe Tatăl. ¹⁸Mă rog ca El să vă lumineze mintea astfel ca voi să înțelegeți care este speranța chemării Sale. Atunci veți cunoaște cât de bogată și de slăvită este moștenirea pe care Dumnezeu v-a promis-o vouă împreună cu toți cei sfinți ¹⁹și cât de nemăsurată este puterea Lui pentru noi, cei credincioși. Această putere este aceeași putere ²⁰pe care El a folosit-o când L-a înviat pe Cristos dintre cei morți și L-a așezat la dreapta Sa, în locurile cerești. ²¹Dumnezeu L-a pus pe Cristos mai presus de orice conducător, mai presus de orice autoritate și putere, mai presus de orice stăpânire și de orice nume, atât din acest veac, cât și din cel viitor. ²²Dumnezeu a pus totul sub controlul lui Cristos și L-a făcut autoritatea supremă peste toate lucrurile, pentru Biserică. ²³Biserica

este trupul lui Cristos, este plinătatea Celui ce umple totul în toate privințele.

De la moarte la viață

2 Voi erați morți din punct de vedere spiritual din cauza greșelilor voastre față de Dumnezeu și a păcatelor ²în care trăiați când umblați pe căile rele ale acestei lumi și când îl urmați pe stăpânul puterilor spirituale din văzduh. Acesta este duhul care lucrează în viața celor care nu-L ascultă pe Dumnezeu. ³Și noi eram printre ei în trecut, trăind după poftele trupului nostru, împlinind dorințele cărnii și ale minții noastre, și, fiind din fire la fel ca ceilalți, urma să suportăm și noi furia lui Dumnezeu.

⁴Dar Dumnezeu este bogat în îndurare și, datorită dragostei mari cu care ne-a iubit, pe când eram morți din cauza păcatelor noastre, ⁵ne-a dat viață împreună cu Cristos. Prin harul lui Dumnezeu ați fost mântuiți. ⁶El ne-a înviat, împreună cu Cristos, și ne-a așezat, împreună cu El, în locurile cerești, pentru că suntem în Cristos Isus. ⁷Dumnezeu a făcut toate acestea ca să arate generațiilor viitoare incomparabila bogăție a harului Său, care ne-a fost arătat în Cristos Isus, prin bunătatea Lui. ⁸Voi ați fost mântuiți prin credință, datorită harului lui Dumnezeu. Mântuirea nu a venit de la voi. Ea a venit ca un dar de la Dumnezeu, ⁹și nu prin fapte, pentru ca să nu se laude nimeni. ¹⁰Noi suntem lucrarea mâinilor lui Dumnezeu. El ne-a creat în Cristos Isus, pentru faptele bune pe care El le-a pregătit mai dinainte, pentru ca noi să le împlinim în viața noastră.

Unul în Cristos

¹¹De aceea, amintiți-vă că voi v-ați născut neevrei și erați numiți „necircumciși” de către cei ce se numesc circumciși. Circumcizia lor este făcută de un om în trupul

lor. ¹²Amintiți-vă că atunci erați fără Cristos; erați excluși din comunitatea lui Israel, fiind străini de legămintele făcute prin promisiunea lui Dumnezeu. Voi trăiați în această lume fără speranță și fără Dumnezeu. ¹³Dar acum, voi, care erați departe de Dumnezeu, ați fost aduși aproape de El, în Cristos Isus, prin sângele lui Cristos. ¹⁴El însuși este pacea noastră. El a făcut din noi, evrei și neevrei, un singur popor și a dărâmat zidul de dușmănie care ne despărțea. Dându-și trupul Său, ¹⁵Cristos a desființat Legea, cu regulile și cerințele ei, pentru ca să facă pe evrei și neevrei să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace. ¹⁶Prin moartea Lui pe cruce, El i-a împăcat pe evrei și neevrei cu Dumnezeu într-un singur trup, stingând dușmănia dintre ei. ¹⁷El a venit și v-a vestit pacea atât vouă, care erați departe de Dumnezeu, cât și celor care erau aproape de El. ¹⁸Prin Cristos avem acces la Tatăl și unii, și alții, prin același Duh.

¹⁹Acum voi nu mai sunteți străini și locuitori fără cetățenie, ci sunteți cetățeni împreună cu sfinții și membri ai familiei lui Dumnezeu. ²⁰Voi sunteți o clădire care a fost construită pe temelia apostolilor și a profeților, iar Cristos Isus reprezintă piatra cea mai importantă de la baza construcției. ²¹Întreaga clădire este bine alcătuită în El și se înalță pentru a deveni un templu sfânt în Domnul. ²²La fel și voi sunteți zidiți împreună cu ceilalți oameni, în El, prin Duhul, pentru a fi o locuință a lui Dumnezeu.

Lucrarea lui Pavel printre neevrei

3 Pentru aceasta, eu, Pavel, sunt prizonier al lui Cristos Isus pentru voi, neevreii. ²Sigur ați auzit de lucrarea pe care Dumnezeu, prin harul Său, mi-a dat-o pentru voi. ³Așa cum v-am scris, pe scurt, planul tainic al lui Dumnezeu mi-a fost arătat prin descoperire

divină. ⁴Citind ce v-am scris, veți putea observa cunoștințele mele cu privire la taina lui Cristos. ⁵Această taină nu a fost făcută cunoscută oamenilor din generațiile dinaintea noastră așa cum a fost dezvăluită sfinților Lui apostoli și profeți prin Duhul. ⁶Taina este că, prin Vestea Bună, neevreii sunt moștenitori împreună cu evreii, sunt mădulare ale aceluiasi trup și sunt părtași la promisiunea făcută în Cristos Isus.

⁷Prin darul harului lui Dumnezeu, eu am devenit un slujitor al Veștii Bune. Harul lui Dumnezeu mi-a fost dat potrivit puterii Lui. ⁸Deși eu sunt cel mai neînsemnat dintre toți oamenii lui Dumnezeu, mi s-a dat darul de a proclama neevreilor Vestea Bună despre bogăția de necuprins a lui Cristos, ⁹și de a spune tuturor care este planul tainei lui Dumnezeu. De la începutul timpului, acest plan tainic a rămas ascuns în Dumnezeu, care a creat toate lucrurile. ¹⁰Dumnezeu a dorit ca toți conducătorii și toate puterile din locurile cerești să cunoască prin Biserică felurita Lui înțelepciune, ¹¹potrivit scopului Său etern, pe care l-a împlinit în Cristos Isus, Domnul nostru. ¹²În Cristos și prin credința noastră în El, ne putem duce în fața lui Dumnezeu cu îndrăzneală și încredere. ¹³Vă rog să nu vă descurajați din cauza suferințelor mele pentru voi, căci acestea sunt slava noastră.

Dragostea lui Cristos

¹⁴Astfel, îngenunchez înaintea Tatălui ¹⁵care dă un nume fiecărei familii din cer și de pe pământ. ¹⁶Mă rog ca Dumnezeu să vă întărească, cu putere, în omul vostru dinăuntru prin Duhul Său, potrivit bogăției slavei Sale neasemuite, ¹⁷pentru ca Cristos să trăiască în inimile voastre prin credință. Și mă mai rog ca voi, fiind înrădăcinați și zidiți în dragoste, ¹⁸să aveți puterea de a înțelege, împreună cu ceilalți sfinți, lățimea, lungimea,

înălțimea și adâncimea dragostei lui Cristos. ¹⁹Mă rog să cunoașteți această dragoste care întrece orice cunoaștere, pentru ca să fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu.

²⁰Iar a Celui care poate face infinit mai mult decât Îi cerem sau ne imaginăm noi, potrivit cu puterea Lui care lucrează în noi, ²¹a Lui să fie slava în Biserică și în Cristos Isus, în toate generațiile, pentru totdeauna! Amin.

Unitatea trupului

4 Prin urmare, eu, care sunt în închisoare pentru Domnul, vă îndemn să trăiți într-un mod demn de chemarea pe care ați primit-o de la Dumnezeu. ²Să arătați întotdeauna umilință și blândețe! Fiți răbdători și arătați înțelegere unii față de alții, în dragoste! ³Fiți gata să păstrați unitatea Duhului, prin pacea care vă unește! ⁴Există un singur trup și un singur Duh, așa cum ați fost și voi chemați la o singură speranță a chemării voastre. ⁵Există un singur Domn, o singură credință, un singur botez, ⁶un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este deasupra tuturor, lucrează prin toți și este în toți. ⁷Fiecăruia dintre noi i s-a dat har, după măsura cu care a împărțit Cristos. ⁸De aceea spune Scriptura:

„Când S-a suit în înălțime, a luat sclavia captivă și a dat daruri oamenilor.“

Psalmul 68:18

⁹Când se spune: „S-a suit în înălțime“, se înțelege că a și coborât în locurile de jos, adică pe pământ. ¹⁰Cel care a coborât este același cu Cel care a și urcat mai sus decât toate cerurile, pentru a umple totul. ¹¹Și El Însuși a dat unora darul de a fi apostoli, altora darul de a fi profeți, altora darul de a fi evangheliști și altora darul de a fi păstori și învățători. ¹²Aceste daruri au fost date pentru echiparea sfinților pentru lucrările de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos, ¹³până

când noi toți ajungem să avem unitate în credință și în cunoașterea deplină a Fiului lui Dumnezeu și ne vom maturiza până vom ajunge la măsura deplină a maturității lui Cristos.

¹⁴Astfel nu vom mai fi copii, aruncați înaintea și înapoi de valuri, ca o corabie, și purtați înapoi și încolo de vântul învățăturilor de tot felul pe care le auzim, de viclenia oamenilor și de inventivitatea uneltirilor cu care aceștia caută să-i înșele pe alții. ¹⁵Mai degrabă, să spunem adevărul în dragoste și să creștem în toate privințele pentru a fi asemenea lui Cristos, care este capul ¹⁶de care depinde tot trupul. Acesta este unit și ținut împreună prin toate încheieturile. Iar atunci când fiecare mădular funcționează așa cum trebuie, întregul trup crește și se întărește în dragoste.

Modul în care ar trebui să trăiți

¹⁷Vă spun și vă atrag atenția, pentru Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii, în gândurile lor fără valoare. ¹⁸Mintile lor sunt în întuneric și ei sunt despărțiți de viața care vine de la Dumnezeu, din cauza ignoranței și a împietririi inimii lor. ¹⁹Ei nu mai știu ce este rușinea și s-au dedat la desfrânare, săvârșind fără limite orice fel de imoralitate. ²⁰Dar în Cristos voi altfel ați fost învățați. ²¹(Nu am nici cea mai mică îndoială că ați auzit despre El și că ați fost învățați adevărul care este în Isus.) ²²În ce privește vechiul vostru mod de viață, ați fost învățați să vă lepădați de omul cel vechi care este stricat de dorințele lui înșelătoare. ²³Ați învățat să vă înnoiți în gândurile și în atitudinea voastră ²⁴și să vă îmbrăcați cu omul cel nou, care este creat după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și sfințenia adevărului.

²⁵Spuneți-vă adevărul unii altora! „Oamenii trebuie să fie cinstiți unii cu alții.”, pentru că toți suntem mădulare ale aceluiași

trup. ²⁶„Mâniați-vă, dar nu păcătuți.”

Să nu lăsați să se încheie ziua fără să vă treacă mânia! ²⁷Nu-i dați

Diavolului prilejul să vă învingă! ²⁸Cel care fura, să nu mai fure, ci mai degrabă să facă ceva bun cu mâinile lui, pentru a avea ce să împartă cu cel sărac.

²⁹Să nu mai vorbiți urât, ci să vorbiți frumos pentru a ajuta la zidirea spirituală de care au nevoie oamenii. Astfel le veți face bine celor ce vă aud. ³⁰Să nu mai întristați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care voi ați fost pecetluiți pentru ziua eliberării voastre depline de păcat. ³¹Să înlăturați din viața voastră orice fel de amărăciune, de furie și de mânie! Înlăturați certurile și defăimarea, împreună cu orice fel de răutate! ³²Fiți binevoitori și aveți compasiune unii pentru alții! Iertați-vă unii pe alții, așa cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Cristos.

5 Imitați-L pe Dumnezeu, ca niște copii iubiți. ²Trăiți în dragoste,

asa cum și Cristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi, ca un dar de o mireasmă plăcută și ca o jertfă înaintea lui Dumnezeu.

³Așa cum este potrivit poporului sfânt al lui Dumnezeu, nu trebuie nici măcar să se audă printre voi despre desfrânare, sau despre vreun alt fel de imoralitate, sau despre lăcomie. ⁴Să nu existe printre voi glume indecente, cuvinte nechibzuite sau glume proaste, care nu sunt potrivite. În loc de acestea, ar trebui să aduceți mulțumiri. ⁵Puteți fi siguri de un lucru: nici un desfrânat, nici un om necurat sau lacom (aceștia fiind închinători la idoli) nu va moșteni Împărăția lui Cristos și a lui Dumnezeu.

⁶Să nu vă înșele nimeni folosind cuvinte goale. Din cauza acestor lucruri, va veni mânia lui Dumnezeu peste cei neascultători. ⁷Să nu aveți nimic de-a face cu ei! ⁸Căci voi ați fost în întuneric, dar acum sunteți lumină,

în Domnul. Trăiți ca oameni ai luminii! ⁹(Roadele luminii se văd în orice fel de bunătate, dreptate și adevăr.) ¹⁰Căutați mereu să aflați ce este plăcut Domnului ¹¹și nu mai luați parte la faptele neroditoare ale întunericii, ci dezvăluți-le! ¹²Este rușinos chiar și să vorbești despre ceea ce fac cei neascultători pe ascuns. ¹³Dar totul devine vizibil când este dezvăluit de lumină, ¹⁴căci tot ce este dezvăluit de lumină devine lumină. De aceea se spune:

„Scoală-te, tu, cel ce dormi, ridică-te dintre cei morți și Cristos te va lumina.“

¹⁵Deci, aveți grijă cum trăiți! Să nu fiți ca cei care nu sunt înțelepți, ci fiți ca cei înțelepți, ¹⁶care folosesc orice ocazie de a face binele, căci trăim zile rele. ¹⁷Nu fiți nehibzuiți, ci căutați să înțelegeți care este voia Domnului! ¹⁸Să nu vă îmbătați cu vin, ceea ce duce la destrăbălare, ci fiți plini de Duhul! ¹⁹Vorbiți între voi cu psalmi, cântări de laudă și cântări spirituale. Lăudați și cântați Domnului în inima voastră! ²⁰Mulțumiți întotdeauna pentru toate lucrurile lui Dumnezeu, Tatăl nostru, în Numele Domnului nostru Isus Cristos!

Familia creștină — soțiile și soții

²¹Supuneți-vă unii altora, în temere de Cristos!

²²Soțiilor, supuneți-vă soților voștri ca și cum v-ați supune Domnului! ²³Căci soțul este capul soției, tot așa cum Cristos este capul Bisericii, care este trupul Său și căruia El îi este și Mântuitor. ²⁴Așa cum Biserica se supune lui Cristos, tot așa soțiile trebuie să se supună soților lor în toate privințele.

²⁵Soților, iubiți-vă soțiile așa cum a iubit și Cristos Biserica! El S-a dat pe Sine pentru ea, ²⁶pentru a o dedica slujirii lui Dumnezeu, curățind-o, spălând-o cu apă prin mesajul Veștii Bune. ²⁷Astfel, El va prezenta Biserica înaintea Sa ca pe o mireasă plină de

slavă, fără pată, fără cusur, sfântă și fără greșală. ²⁸La fel, soții să-și iubească soțiile așa cum își iubesc propriul lor trup. Cine își iubește soția se iubește pe sine însuși. ²⁹Căci nimeni nu-și urăște vreodată trupul, ci îl hrănește și îl îngrijește, așa cum face și Cristos pentru Biserică. ³⁰Noi suntem mădularele Trupului lui Cristos. ³¹Scriptura spune: „De aceea, îi va părăsi omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția lui și cei doi vor deveni un singur trup.“ ³²Acest adevăr tainic este foarte important—vorbesc aici despre Cristos și despre Biserică. ³³Oricum, fiecare dintre voi să-și iubească soția așa cum se iubește pe sine însuși, iar soția să-și respecte soțul.

Familia creștină — copiii și părinții

Copiii, ascultați-vă părinții în Domnul, căci așa este

6 bine. ²„Respectă-i pe tatăl tău și

pe mama ta!“ Aceasta este prima poruncă însoțită de o promisiune: ³„pentru ca toate să-ți meargă bine și să ai o viață lungă pe pământ.“

⁴Părinților, nu-i tratați pe copiii voștri astfel încât să le stârniți mânia, ci creșteți-i în disciplina și învățătura Domnului!

Sclavii și stăpânii

⁵Scavilor, ascultați de stăpânii voștri pământești cu mare respect, cu sinceritate în inimi, așa cum ascultați de Cristos! ⁶Nu lucrați doar când sunteți supravegheați, ca și cum ați avea nevoie de aprobarea oamenilor. Lucrați ca sclavi ai lui Cristos, care fac voia lui Dumnezeu din toată inima. ⁷Slujiți din toată inima, ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni. ⁸Amintiți-vă că pentru fiecare lucru bun pe care-l face unul dintre voi, fie sclav, fie om liber, va fi răsplătit de Domnul.

⁹Stăpânilor, tratați-i pe sclavi la fel și nu-i mai amenințați! Amintiți-vă că

stăpânul lor și al vostru este în ceruri și că El nu este părtinitor.

Purtați întreaga armură a lui Dumnezeu

¹⁰În concluzie, întăriți-vă în Domnul și în marea Lui putere! ¹¹Îmbrăcați-vă cu întreaga armură a lui Dumnezeu, ca să puteți rezista uneltirilor Diavolului. ¹²Căci lupta noastră nu este împotriva oamenilor, ci împotriva conducătorilor, împotriva autorităților, împotriva puterilor acestui veac întunecat și împotriva forțelor spirituale rele din locurile cerești. ¹³De aceea, luați întreaga armură a lui Dumnezeu, ca să puteți rezista când va veni ziua cea rea și să puteți rămâne în picioare după ce veți fi învins totul. ¹⁴Rămâneți tari! Legați-vă la brâu cureaua adevărului! Puneți-vă platoșa dreptății! ¹⁵Încălțați-vă cu promptitudinea de a anunța vestea bună a păcii cu Dumnezeu! ¹⁶Mai presus de acestea, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile în flăcări ale Celui Rău. ¹⁷De asemenea, luați coiful mântuirii și sabia Duhului care este Cuvântul lui Dumnezeu. ¹⁸Rugați-vă

prin Duhul ori de câte ori aveți ocazia, făcând tot felul de cereri și rugăciuni. Ținând cont de acest lucru, trebuie să fiți pregătiți tot timpul și să continuați să vă rugați mereu pentru toți sfinții.

¹⁹Continuați să vă rugați pentru mine, pentru ca atunci când vorbesc să mi se dea cuvinte potrivite prin care să spun fără teamă adevărul secret despre Vestea Bună, ²⁰al cărei ambasador în lanțuri sunt. Rugați-vă să spun oamenilor Vestea Bună fără teamă, așa cum și trebuie.

Salutări finale

²¹Tihic vă va spune totul pentru ca și voi să știți ce fac și cum o duc. Tihic este fratele nostru iubit și slujitor credincios în Domnul, ²²pe care-l trimit cu un scop: să vă aducă vești despre mine și să vă întărească inimile.

²³Pace, fraților, dragoste și credință de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Cristos! ²⁴Harul lui Dumnezeu să fie cu toți cei ce-L iubesc pe Domnul nostru Isus Cristos cu o dragoste nemuritoare.

Scrisoarea lui Pavel către

Filipeni

1 Pavel și Timotei, sclavi ai lui Cristos Isus, către toți cei sfinți în Cristos Isus din Filipi împreună cu supraveghetorii și diaconii:

²Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Isus Cristos.

³De câte ori îmi aduc aminte de voi, Îi mulțumesc lui Dumnezeu. ⁴Mă rog întotdeauna cu bucurie pentru voi, ⁵căci îmi amintesc de ajutorul pe care-l dați la proclamarea Vestii Bune, din prima zi până azi. ⁶Sunt convins că Dumnezeu, care a început o lucrare atât de bună printre voi, o va duce la bun sfârșit până în ziua în care Se va întoarce Cristos Isus.

⁷Nu greșesc atunci când am aceste sentimente pentru voi, căci vă am în inima mea. Voi toți ați avut parte de același har al lui Dumnezeu, nu numai când eu eram închis, dar și atunci când apăram Vestea Bună sau când demonstrez adevărul ei. ⁸Dumnezeu îmi este martor că îmi este dor de voi toți și mă gândesc la voi cu dragostea lui Cristos Isus.

⁹Mă rog ca dragostea voastră să crească din ce în ce mai mult și să fie însoțită de o cunoaștere adâncă și de discernământ în luarea deciziilor în toate privințele. ¹⁰Astfel, veți putea alege întotdeauna ce este cel mai bine, astfel încât să fiți curați și fără vină în ziua întoarcerii lui Cristos. ¹¹Și mă mai rog ca, prin Isus Cristos, să fiți plini de roadele dreptății, pentru ca Dumnezeu să fie slăvit și laudat.

Ajutorul lui Pavel în vreme de necaz

¹²Fraților, vreau să știți că ceea ce mi s-a întâmplat a dus la răspândirea Vestii Bune. ¹³Astfel, toate gârziile

palatului și toți ceilalți oameni de acolo au înțeles că am fost închis pentru că Îl urmez pe Cristos. ¹⁴Mai mult decât atât, cei mai mulți dintre frații în Domnul au căpătat încredere prin faptul că sunt în închisoare și au început să vorbească fără frică și cu tot mai mare îndrăzneală despre mesajul lui Dumnezeu.

¹⁵Este adevărat că unii Îl proclamă pe Cristos din invidie și pentru că se iau la ceartă, dar alții cu intenții bune. ¹⁶Aceștia din urmă Îl proclamă din dragoste, pentru că știu că am fost pus aici ca să apăr Vestea Bună. ¹⁷Ceilalți Îl proclamă pe Cristos din ambiții egoiste, fără sinceritate, gândindu-se că îmi vor face și mai multe necazuri aici, în închisoare.

¹⁸Și ce dacă? Ceea ce contează este că Cristos oricum este proclamat, fie din motive rele, fie din motive bune. Lucrul acesta mă bucură. Și voi continua să mă bucur, ¹⁹căci știu că acest lucru va duce la eliberarea mea, prin rugăciunile voastre și cu ajutorul Duhului lui Isus Cristos. ²⁰Eu aștept, cu nerăbdare și speranță, și cred că nu voi fi făcut de rușine și că voi avea îndrăzneală deplină, pentru ca acum, ca și altă dată, Cristos să fie slăvit în mine, fie prin viață, fie prin moarte. ²¹Căci pentru mine viața înseamnă Cristos, iar moartea este un câștig. ²²Dacă voi trăi în continuare în acest trup, mă voi bucura de roadele muncii mele. Acum nu știu ce să aleg, ²³căci sunt presat de două alternative: pe de o parte, aș dori să părăsesc această viață și să fiu cu Cristos, ceea ce este cu mult mai bine; ²⁴dar vouă vă este mai de folos să rămân în viață. ²⁵Fiind convins de

acest lucru, știu că voi sta aici și voi fi cu voi pentru ca să creșteți din punct de vedere spiritual și pentru ca să aveți bucuria care vine din credință. ²⁶Dacă voi fi din nou cu voi, veți avea mai multe motive să fiți mândri de mine în Cristos Isus.

²⁷Numai să vă purtați într-un mod demn de Vestea Bună a lui Cristos, astfel încât, fie că vin să vă văd, fie că sunt departe, să aud că stați tari în același duh, luptând împreună pentru credința Veștii Bune ²⁸și că nu vă este frică de cei ce vi se opun. Acest curaj din partea voastră este un semn că ei vor fi distruși, dar că voi veți fi mântuiți de Dumnezeu. ²⁹Căci vouă vi s-a acordat privilegiul nu numai de a crede în Cristos, ci și de a suferi pentru El. ³⁰Voi vă luptați cu ceea ce știți că m-am luptat și eu și cu ceea ce auziți că mă lupt acum.

Fiți uniți și aveți grijă unii de alții

2 Gândiți-vă la ceea ce avem în Cristos: încurajarea pe care ne-a adus-o, mângâierea dragostei Sale, comuniunea noastră cu Duhul Său, îndurarea și bunătatea pe care ni le-a arătat. Dacă vă bucurați de aceste binecuvântări, ²atunci faceți-mi o bucurie până la capăt! Fiți de acord unii cu alții, purtați-vă cu dragoste unii cu alții. Fiți uniți în scopurile voastre și în modul vostru de gândire. ³Să nu faceți nimic din invidie sau din vanitate. Ci, mai degrabă, în smerenie, considerați-i pe ceilalți ca fiind mai buni decât voi. ⁴Fiecare să se uite la foloasele celui alt și nu la foloasele lui.

Nu fiți egoiști

⁵Să aveți același fel de gândire pe care l-a avut și Cristos Isus.

⁶Deși El era Dumnezeu în toate privințele, nu a considerat că a fi egal cu Dumnezeu este ceva de care să Se folosească în avantajul Său.

⁷El a renunțat la toate, a devenit în toate privințele ca un slujitor, făcându-Se asemenea oamenilor. ⁸Și în

condiția Sa umană, El S-a smerit și a devenit ascultător până la moarte și încă moarte pe cruce.

⁹De aceea, Dumnezeu L-a pus în locul cel mai înalt și I-a dat numele care este mai presus de orice alt nume, ¹⁰pentru ca toți să îngenuncheze înaintea Numelui lui Isus: cei din ceruri, cei de pe pământ și cei de sub pământ; ¹¹și pentru ca fiecare limbă să-L mărturisească pe Isus Cristos ca Domn, spre slava lui Dumnezeu Tatăl.

Fiți ceea ce vrea Dumnezeu să fiți

¹²Dragii mei, așa cum ați fost întotdeauna ascultători, nu numai în prezența mea, ci și mai mult acum, când sunt departe, continuați să lucrați la desăvârșirea mântuirii voastre. Să faceți acest lucru cu frică și tremur. ¹³Dumnezeu este Cel ce vă dă dorința și puterea să faceți ce este plăcut înaintea Lui.

¹⁴Faceți totul fără să vă plângeți și fără să vă certați, ¹⁵ca să fiți maturi și puri, copii drepti ai lui Dumnezeu în mijlocul unei generații necinstite și perverse. Să străluciți în mijlocul ei ca niște lumini în lume, ¹⁶oferindu-le mesajul dător de viață, pentru ca să mă laud în ziua venirii lui Cristos că nu am alergat și nu am făcut degeaba atâtea eforturi.

¹⁷Și chiar dacă va trebui să fiu turnat ca o jertfă de băutură peste jertfa și slujba credinței voastre, voi fi fericit și mă voi bucura cu voi. ¹⁸Așa că și voi ar trebui să fiți fericiți și să vă bucurați cu mine.

Timotei și Epafrodit

¹⁹Sper, cu ajutorul Domnului Isus, să-l trimit la voi în curând pe Timotei, ca să fiu și eu încurajat de noutățile pe care le voi afla cu privire la voi. ²⁰Îl trimit pe el pentru că nu am pe nimeni cu care să împărtășesc aceleași sentimente și care să fie cu adevărat interesat de binele vostru. ²¹Toți ceilalți își urmăresc interesele lor și

nu pe ale lui Isus Cristos.²² Dar voi știți ce fel de persoană este el și că a slujit împreună cu mine la răspândirea Veștii Bune, ca un fiu care-și slujește tatăl.²³ Așadar, sper să-l trimit la voi după ce aflu ce se va întâmpla cu mine.²⁴ Și am încredere în Domnul că și eu voi putea veni curând.

²⁵M-am gândit că trebuie să vi-l trimit și pe Epafrodit, fratele meu, cel care a lucrat și a luptat pentru Cristos împreună cu mine și pe care l-ați trimis să mă ajute în nevoile mele.²⁶ M-am hotărât să-l trimit înapoi, pentru că îi este dor de voi toți și pentru că a fost tulburat când a auzit că știți că s-a îmbolnăvit.²⁷ El a fost într-adevăr bolnav, aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el (și nu numai de el, ci și de mine), ca să nu mai am încă un motiv de întristare.²⁸ Îl trimit repede, ca să vă bucurați când îl veți vedea și să nu mai fiți întristați din cauza mea.²⁹ Primiți-l cu bucurie, în Domnul, și prețuiți astfel de oameni.³⁰ Pentru că el a fost foarte aproape de moarte pentru lucrarea lui Cristos și și-a riscat viața ca să împlinească ce lipsea în slujirea voastră față de mine.

Cristos mai presus de toate

3 În concluzie, fraților, bucurați-vă în Domnul! Nu-mi este greu să vă scriu aceleași lucruri și este bine pentru siguranța voastră.² Feriți-vă de acei câini! Feriți-vă de lucrătorii răi! Feriți-vă de cei care mutilază trupul!³ Căci cu adevărat circumciși suntem noi, cei care ne închinăm lui Dumnezeu prin Duhul Său, care ne laudăm în Cristos Isus și care nu ne încredem în noi înșine sau în ceea ce putem face noi,⁴ deși eu aș avea motive să mă încred în astfel de lucruri. Dacă cineva crede că are motive să se încreadă în astfel de lucruri, atunci eu am și mai multe.⁵ Eu am fost

circumcis când aveam opt zile. Eu sunt din poporul lui Israel, din seminția lui Beniamin. Eu sunt evreu, născut din părinți evrei. În ceea ce privește Legea lui Moise, o respectam atât de mult încât am devenit fariseu.⁶ Cu privire la zelul meu, eu am persecutat Biserica. În ceea ce privește dreptatea conform Legii, eram nevinovat.⁷ Dar pentru Cristos, am considerat ca o pierdere ceea ce era un câștig pentru mine.⁸ Mai mult, datorită avantajului de neprețuit de a-L cunoaște pe Cristos Isus, Domnul meu, am considerat că totul este o pierdere. Pentru El am părăsit totul și am ajuns să consider că totul este fără valoare. Și aceasta pentru ca să-L câștig pe Cristos⁹ și să fiu găsit în El, având o dreptate care vine prin credința în Cristos, pe care o dă Dumnezeu pe baza credinței, și nu o dreptate proprie și care să se bazeze pe Lege.¹⁰ Vreau să-L cunosc pe Cristos și puterea prin care a fost înviat. Vreau să am parte de suferințele Lui și să fiu ca El în moartea Lui,¹¹ cu speranța că voi avea și eu parte de învierea morților.

Câștigarea premiului

¹²Nu spun că sunt exact așa cum vrea Dumnezeu să fiu. Nu am atins încă acest țel, dar mă străduiesc în continuare să-l ating și să intru în posesia premiului. Este ceea ce dorește Cristos Isus să fac. Pentru aceasta m-a făcut El să fiu al Lui.¹³ Fraților, nu consider că l-am obținut deja. Dar este un lucru pe care-l fac: uit ce este în urmă și fac tot posibilul să ajung la ceea ce este înaintea mea,¹⁴ urmărind în continuare să-mi ating țelul. Astfel încerc să câștig premiul ceresc pe care ne-a chemat Dumnezeu să-l primim în Cristos Isus.

¹⁵Așa că noi, care suntem maturi, să gândim la fel. Și dacă gândește cineva altfel, Dumnezeu îi va limpezi și acest lucru.¹⁶ În orice caz, să trăim cu fidelitate adevărul pe care l-am înțeles

deja. Fraților, imitați-mă pe mine,¹⁷ și uitați-vă cu atenție la cei ce trăiesc după exemplul pe care vi l-am dat noi.¹⁸ Așa cum v-am mai spus de multe ori și cum vă spun acum plângând, sunt mulți care trăiesc ca niște dușmani ai crucii lui Cristos.¹⁹ Sfârșitul lor este nimicirea; dumnezeul lor este stomacul lor și sunt mândri de ce ar trebui să le fie rușine. Ei se gândesc la lucrurile lumești.²⁰ Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm un Mântuitor, pe Domnul Isus Cristos.²¹ El va schimba trupurile noastre umile și le va face asemănătoare trupului Său glorios, prin puterea cu care Își poate supune totul.

Deci, frații mei iubiți, de care
4 îmi este dor, bucuria și cununa mea: stați tari în Domnul, dragilor, așa cum v-am spus!

²O încurajez pe Evodia și o încurajez și pe Sintichia să aibă același gând în Domnul.³ Te rog și pe tine, partener credincios în lucrarea mea: ajută-le pe aceste femei care au luptat alături de mine în proclamarea Veștii bune, împreună cu Clement și cu ceilalți care au lucrat împreună cu mine și ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții.

⁴Bucurați-vă întotdeauna în Domnul!

⁵Vă voi spune din nou: bucurați-vă! Blandețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii! Domnul este aproape.⁶ Nu vă îngrijorați de nimic, ci aduceți dorințele voastre la cunoștința lui Dumnezeu, în orice privință, prin rugăcini și cereri însoțite de mulțumiri.⁷ Iar pacea care vine de la Dumnezeu și care depășește orice capacitate de înțelegere omenească, vă va proteja inimile și mințile în Cristos Isus.

⁸În concluzie, fraților, să vă gândiți numai la ce este adevărat, la ce este onorabil, la ce este drept, curat și plăcut, la ce este demn de laudă. Dacă este vreo virtute, dacă este vreo laudă, acestea să fie lucrurile la care

să vă gândiți.⁹ Faceți ce ați învățat, ce ați primit și ce ați auzit de la mine și ce m-ați văzut făcând. Și Dumnezeu, care este sursa păcii, va fi cu voi.

Pavel mulțumește creștinilor filipeni

¹⁰M-am bucurat foarte mult în Domnul pentru că ați început să vă preocupați din nou de mine. Bineînțeles că v-ați gândit întotdeauna la mine, dar până acum nu ați avut ocazia să-mi arătați acest lucru.¹¹ Nu vorbesc astfel pentru că aș avea nevoie de ceva, căci am învățat să mă mulțumesc cu ceea ce am.¹² Știu cum să trăiesc în lipsuri și știu cum să trăiesc în abundență, în orice moment și în orice condiții. M-am deprins să fiu sătul și să fiu flămând, să am destul sau să duc lipsă.¹³ Am puterea să fac față oricăror circumstanțe prin Cristos, care mă întărește.

¹⁴Oricum, ați făcut bine că ați luat parte la necazurile mele.¹⁵ Voi, filipenilor, știți că pe când am început să proclam Vestea Bună, la plecarea mea din Macedonia, nici o biserică nu mi-a dat nimic, în afară de voi.¹⁶ Căci pe când eram în Tesalonic, mi-ați trimis de mai multe ori ajutoare pentru nevoile mele.¹⁷ Nu caut să obțin daruri de la voi, ci, mai degrabă, vreau să primiți binecuvântările care vin atunci când dăruieți.¹⁸ Am tot ce-mi trebuie și am totul din abundență. De când am primit prin Epafrodit darurile pe care mi le-ați trimis, am mai mult decât îmi trebuie. Aceste daruri sunt o ofrandă plăcut mirositoare, o jertfă bine primită, plăcută lui Dumnezeu.¹⁹ Iar Dumnezeul meu va avea grijă de toate nevoile voastre, potrivit cu mărirea Lui bogăție în Cristos Isus.²⁰ A Dumnezeului și Tatălui nostru să fie slava pentru totdeauna! Amin.

²¹Salutați pe fiecare sfânt în Cristos Isus! Frații care sunt cu mine vă salută.²² Toți sfinții de aici vă salută. În mod special vă salută și cei din

casa Cezarului.

să fie cu voi!

²³Harul Domnului nostru Isus Cristos

Scrisoarea lui Pavel către

Coloseni

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru, ²către sfinții lui Dumnezeu din Colose, care sunt frații noștri credincioși în Cristos. Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru! ³De câte ori ne rugăm pentru voi, Îi mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, ⁴căci am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de dragostea pe care o aveți pentru toți sfinții lui Dumnezeu, ⁵datorită speranței care este păstrată pentru voi în ceruri. Voi ați auzit de această speranță prin mesajul adevărat, adică prin Vestea Bună, ⁶care a ajuns și la voi. Ea aduce roade și este răspândită în întreaga lume. Ea aduce aceleași roade și printre voi încă din ziua în care ați auzit de harul lui Dumnezeu și l-ați înțeles cu adevărat așa cum este el. ⁷Voi ați auzit de harul lui Dumnezeu de la dragul nostru Epafra, care lucrează împreună cu noi, fiind un slujitor credincios al lui Cristos pentru noi. ⁸Tot el ne-a spus și despre dragostea pe care v-a dat-o Duhul.

⁹De aceea, ne rugăm neîncetat pentru voi, din ziua în care am auzit despre voi. Ne rugăm cerând să aveți o cunoaștere profundă a voii lui Dumnezeu, să vi se dea toată înțelepciunea și înțelegerea în lucrurile spirituale.

¹⁰Astfel veți fi pe placul lui Dumnezeu; veți trăi într-un mod care Îl onorează pe Domnul, aducând roade prin faptele voastre bune; Îl veți cunoaște din ce în ce mai bine pe Dumnezeu; ¹¹veți fi întăriți cu putere nemărginită, potrivit puterii Lui

slăvite; astfel veți avea răbdare și veți fi perseverenți oricând; Îi veți mulțumi cu bucurie Tatălui, care v-a făcut demni de a avea o parte din moștenirea sfinților care trăiesc în lumină. ¹³Dumnezeu ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a transferat în Împărăția Fiului Său iubit. ¹⁴În Fiul Său noi avem eliberarea și iertarea păcatelor.

În Cristos Îl vedem pe Dumnezeu

¹⁵El este imaginea Dumnezeului nevăzut și este primul născut din toată creația. ¹⁶Tot ce este în cer sau pe pământ a fost creat de El: și ceea ce se vede și ceea ce nu se vede, fie puteri cerești, fie autorități, fie domnii sau conducători. Totul a fost creat prin El și pentru El. ¹⁷El există dinainte de a se fi făcut ceva, și toate se țin prin El. ¹⁸El este Capul Trupului, care este Biserica. El este Începutul, primul înviat din morți, astfel încât să aibă întâietate în toate. ¹⁹Dumnezeu, în toată plinătatea Lui, a ales să trăiască în El și, tot prin El, să împace toate lucrurile cu El însuși, fie că sunt din ceruri, fie că sunt de pe pământ. ²⁰Dumnezeu a făcut pace prin sângele lui Cristos vărsat pe cruce. ²¹În trecut, erați despărțiți de Dumnezeu și, din cauza faptelor voastre rele, erați dușmanii Lui în gândurile voastre. ²²Dar acum, prin trupul omenesc al lui Cristos și prin moartea Lui, Dumnezeu v-a împăcat cu El, ca să vă prezinte înaintea lui Dumnezeu sfinți, curați și fără vină, ²³dacă rămâneți înrădăcinați și neclintiți în credința voastră și dacă nu vă îndepărtați de speranța Veștii Bune pe care ați auzit-o, care a fost proclamată fiecărei făpturi de sub ceruri și al

cărei slujitor am devenit eu, Pavel.

Lucrarea lui Pavel pentru Biserică

²⁴Acum mă bucur în suferințele mele pentru voi. Prin suferințele din trupul meu, eu împlinesc ceea ce mai are de suferit Cristos prin Trupul Său, care este Biserica. ²⁵Eu am devenit unul din slujitorii Săi, potrivit cu slujba care mi-a fost încredințată de Dumnezeu pentru voi. Este vorba despre împlinirea mesajului lui Dumnezeu. ²⁶Acest mesaj este adevărul secret, ținut ascuns de veacuri și de generații, dar care a fost făcut cunoscut de Dumnezeu sfinților Săi. ²⁷Dumnezeu a dorit să arate poporului Său cât de mare este printre neevrei bogăția slăvită a acestui adevăr ascuns, care este Cristos, care este și în voi și care este speranța noastră de a avea parte de slava lui Dumnezeu. ²⁸Noi Îl proclamăm pe El, îndrumând și învățând pe fiecare cu toată înțelepciunea, astfel încât fiecare să fie desăvârșit în Cristos când îl vom prezenta înaintea lui Dumnezeu. ²⁹Acesta este motivul pentru care lucrez eu, luptându-mă prin tăria lui Cristos, care lucrează în mine cu putere.

2 Vreau să știți cât de mare este lupta pe care o duc pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei ce nu m-au cunoscut personal. ²Eu mă lupt pentru ca inimile lor să fie încurajate, pentru ca ei să fie uniți în dragoste, să aibă întreaga bogăție a convingerii care provine din înțelegerea lucrurilor și să cunoască deplin întregul adevăr ascuns al lui Dumnezeu, care este Cristos. ³În Cristos sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii.

⁴Vă spun lucrurile acestea pentru ca nimeni să nu vă înșele cu idei care par bune, dar sunt greșite. ⁵Deși nu sunt cu voi în trup, sunt cu voi în duh și mă bucur văzând rânduiala în care trăiți și tăria credinței voastre în Cristos.

Trăiți în Cristos

⁶Așa cum L-ați primit pe Cristos Isus ca Domn, tot așa continuați să trăiți în El! ⁷Înrădăcinați-vă în El și lăsați-L să fie temelia voastră! Întăriți-vă în credință, după cum ați fost învățați și arătați-I întotdeauna recunoștință lui Dumnezeu!

⁸Aveți grijă să nu vă înșele nimeni cu o filosofie goală și amăgitoare, care vine din tradițiile oamenilor și din ideile fără valoare ale oamenilor lumii, și nu de la Cristos. ⁹Dumnezeu, în plinătatea Lui, trăiește în Cristos, în trupul Său omenesc. ¹⁰În Cristos, ați fost împliniți și voi, și El este Capul oricărui conducător și al oricărei domnii.

¹¹Atunci când v-ați dezbrăcat de trupul păcătos, aceasta fiind circumcizia lui Cristos, ați fost circumciși cu o circumcizie care nu este făcută de mâna omului. ¹²Toate acestea s-au întâmplat când ați fost îngropați împreună cu El în botezul prin care ați și fost înviați cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat pe Cristos dintre cei morți. ¹³Voi erați morți din punct de vedere spiritual din cauza păcatelor voastre și pentru că nu primiserăți încă circumcizia lui Cristos, dar Dumnezeu v-a dat viață împreună cu Cristos, prin care ne-a iertat și păcatele noastre. ¹⁴El a șters documentul care ne stătea împotrivă și care conținea toate acuzațiile Legii împotriva noastră, și l-a înlăturat din calea noastră, pironindu-l pe cruce. ¹⁵El a dezarmat autoritățile și domniile și le-a făcut de râsul lumii, triumfând asupra lor prin cruce.

Nu urmați regulile oamenilor

¹⁶Nimeni să nu vă judece cu privire la mâncare și băutură sau cu privire la o sărbătoare, aniversare sau zile de sabbat! ¹⁷Toate acestea nu sunt decât o umbră a lucrurilor care urmau să vină. Realitatea însă este a lui Cristos. ¹⁸Nu-i lăsați pe cei ce își

găsesc plăcere într-o falsă umilință și în închinarea îngerilor să vă împiedice să luați premiul! Un astfel de om vorbește totdeauna despre viziunile lui și mintea lui care nu se gândește la cele spirituale îl face să se îngâmfe fără motive. ¹⁹Un astfel de om nu se ține legat de Capul, care este Cristos. Datorită lui Cristos, întregul trup, hrănit și strâns la un loc prin încheieturi și legături, crește așa cum vrea Dumnezeu.

²⁰Voi ați murit împreună cu Cristos și ați fost eliberați de puterile care influențează această lume. De ce vă comportați atunci ca și cum ați fi ai lumii și vă supuneți unor reguli ca: ²¹„Nu lua!“, „Nu gusta!“, „Nu atinge!“? ²²Toate aceste lucruri pier o dată cu întrebuintarea lor. Acestea se bazează pe regulile și învățăturile oamenilor. ²³Aceste reguli au o aparentă înțelepciune prin închinarea voită, prin falsa lor smerenie și printr-o purtare aspră față de trup. Dar ele nu sunt de nici un folos în încercarea de a nu satisface dorințele naturii noastre păcătoase.

Noua voastră viață în Cristos

3 Dacă ați înviat împreună cu Cristos, preocupați-vă de lucrurile care sunt în cer, unde Cristos stă la dreapta lui Dumnezeu. ²Gândiți-vă la cele cerești și nu la cele pământești! ³Voi ați murit, iar acum viața voastră nouă este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. ⁴Când Cristos, care este viața voastră, va apărea, atunci veți apărea și voi cu El în slavă.

⁵Alungați din viața voastră toate lucrurile rele care țin de natura voastră păcătoasă: desfrânarea, necurăția, pofta, dorințele rele și lăcomia, care este închinare la idoli. ⁶Din cauza acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu. ⁷Și voi trăiați așa în trecut, pe când făceați astfel de fapte.

⁸Dar acum, renunțați la toate acestea: la mânie, furie, răutate, bărfă, vorbe

urâte. ⁹Să nu vă mințiți unii pe alții, pentru că v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui ¹⁰și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou. Acest om nou este mereu înnoit și făcut după imaginea Creatorului lui spre cunoașterea deplină a lui Dumnezeu. ¹¹Aici nu mai este evreu și neevreu, circumcis și necircumcis, barbar, scit, sclav și om liber, ci Cristos este totul și este în toți.

¹²Fiind aleșii lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de compasiune, cu bunătate, smerenie, blândețe și răbdare. ¹³Îngăduiți-vă unii pe alții și iertați-vă unii pe alții ori de câte ori aveți ceva unii împotriva altora. Să vă iertați unii pe alții, cum v-a iertat și Domnul pe voi. ¹⁴Pe lângă toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea care leagă totul într-o unitate perfectă. ¹⁵Fie ca pacea care vine de la Cristos să vă conducă inimile, căci la această pace ați fost chemați voi, într-un singur trup. Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, întotdeauna! ¹⁶Cuvântul lui Cristos să locuiască din belșug în voi. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea. Cântați psalmi, imnuri și cântări spirituale cu inima plină de recunoștință față de Dumnezeu. ¹⁷Orice faceți, cu vorba sau cu fapta, să faceți în Numele Domnului Isus, mulțumind prin El lui Dumnezeu, Tatăl.

Relațiile cu ceilalți oameni

¹⁸Soțiilor, fiți supuse soților voștri, așa cum este potrivit în Domnul.

¹⁹Soților, iubiți-vă soțiile și nu vă purtați aspru cu ele.

²⁰Copiilor, ascultați în toate de părinții voștri, căci acest lucru este plăcut Domnului.

²¹Părinților, nu stârniți mânia în copiii voștri criticându-i mereu pentru tot ce fac, pentru că asta va duce la descurajarea lor.

²²Sclavilor, ascultați de stăpânii voștri

de pe pământ în toate, nu numai atunci când vă supraveghează, și nu lucrați ca unii care vor să le facă pe plac oamenilor. Ascultați de ei cu toată inima, din respect pentru Domnul. ²³Orice faceți, faceți din toată inima, ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni. ²⁴Amintiți-vă că Domnul vă va da moștenirea voastră ca răsplată. Cristos, care este Domnul vostru, este Cel pe care-L slujiți. ²⁵Cel ce face rău va fi răsplătit, în mod nepărtinitor, după răul pe care l-a făcut.

4 Stăpânilor, dați sclavilor voștri ce li se cuvine, în mod cinstit.

Amintiți-vă că și voi aveți un Stăpân în ceruri.

Pavel le dă instrucțiuni creștinilor

²Perseverați în rugăciune, fiți atenți când vă rugați și aduceți-I mulțumiri lui Dumnezeu. ³Rugați-vă și pentru noi, pentru ca Dumnezeu să ne dea prilejul de a proclama mesajul Vestii Bune, și de a vorbi despre taina lui Cristos. Tocmai pentru că am predicat acest adevăr ascuns în Cristos sunt eu în închisoare. ⁴Rugați-vă să vorbesc în așa fel încât să fac mesajul foarte clar, așa cum ar trebui.

⁵Purtați-vă cu înțelepciune față de cei care nu sunt credincioși și folosiți din plin ocaziile care vi se oferă. ⁶Vorbirea voastră ar trebui să fie întotdeauna plăcută și dreasă cu înțelepciune, astfel încât să știți ce să răspundeți fiecărei persoane.

Vești despre însoțitorii lui Pavel

⁷Tihic, un frate scump, un slujitor credincios și un sclav împreună cu mine în Domnul, vă va spune totul

despre mine. ⁸Tocmai din acest motiv îl trimit la voi, ca să aflați care este situația noastră și pentru ca să vă încurajeze. ⁹Împreună cu el îl trimit și pe Onisim, fratele nostru credincios și drag, care este unul dintre voi. Ei vă vor spune tot ce se întâmplă aici.

¹⁰Aristarh, cel închis cu mine, vă salută. La fel vă salută și Marcu, vărul lui Barnaba. În ce-l privește pe Marcu, ați primit deja instrucțiuni. Dacă vine la voi, primiți-l! ¹¹Isus, zis Iust, vă salută. Aceștia sunt singurii dintre credincioșii evrei care lucrează cu mine la vestirea Împărăției lui Dumnezeu. Ei au fost o mare încurajare pentru mine.

¹²Și Epafraș vă salută. El este unul dintre voi și un slujitor al lui Cristos Isus. El se roagă întotdeauna cu ardoare pentru voi, pentru ca voi să ajungeți maturi și să cunoașteți deplin ceea ce dorește Dumnezeu pentru voi. ¹³Eu sunt martorul lui că lucrează din greu pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Hierapolis. ¹⁴Luca, iubitul nostru doctor, și Dima vă salută.

¹⁵Salutați-i pe frații din Laodiceea, pe Nimfa și biserica ce se întâlnește în casa lui. ¹⁶După ce veți citi scrisoarea, aveți grijă să o citească și biserica din Laodiceea. De asemenea, să citiți și scrisoarea pe care am trimis-o bisericii din Laodiceea. ¹⁷Spuneți-i lui Arhip: „Ai grijă să duci până la capăt slujba pe care ai primit-o în Domnul!”

¹⁸Eu, Pavel, scriu această salutare cu mâna mea. Amintiți-vă că sunt în închisoare. Harul lui Dumnezeu să fie cu voi!

Prima scrisoare a lui Pavel către Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica din Tesalonic care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos. Harul și pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!

Viața și credința tesalonicenilor

²Îi mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți și vă amintim în rugăciunile noastre. ³Noi amintim fără încetare înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru lucrarea voastră care vine din credință, osteneala voastră izvorâtă din dragoste și răbdarea adusă de speranța în Domnul nostru Isus Cristos. ⁴Știm, frații mei iubiți de Dumnezeu, că ați fost aleși de El ⁵pentru că mărturia noastră despre Vestea Bună a venit la voi prin cuvinte, dar și cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o convingere adâncă. Știți cum ne-am purtat printre voi, spre binele vostru. ⁶Și voi ne-ați imitat pe noi și pe Domnul, căci ați primit Cuvântul într-o vreme când sufereți și l-ați primit cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. ⁷De aceea, ați devenit un exemplu pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia. ⁸Căci Cuvântul Domnului s-a răspândit de la voi, nu numai în Macedonia și Ahaia, ci chiar mai departe, iar despre credința voastră s-a auzit peste tot. De aceea nu mai trebuie să adaug ceva. ⁹Toată lumea vorbește despre felul în care ne-ați primit, povestind cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli, ca să-I slujiți Dumnezeului viu și adevărat ¹⁰și ca să-L așteptați pe Fiul Său din ceruri, pe care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți, adică pe Isus, care ne scapă de pedeapsa care va veni din cauza mâniei lui Dumnezeu.

Lucrarea lui Pavel în Tesalonic

2 Fraților, știți că vizita pe care v-am făcut-o, n-a fost inutilă. ²Așa cum știți, înainte de a veni la voi, am suferit și am fost batjocoriți în Filipi. Dar, cu ajutorul Dumnezeului nostru, am avut curajul să vă proclamăm și vouă Vestea Bună a lui Dumnezeu, cu toată opoziția pe care a trebuit să o înfruntăm. ³Mesajul nostru de încurajare adresat vouă nu provine din eroare sau din motive false și nici nu încercăm să înșelăm pe cineva. ⁴Dimpotrivă, noi vorbim ca oameni aprobați de Dumnezeu și cărora li s-a încredințat Vestea Bună. Noi nu încercăm să facem pe placul oamenilor, ci să împlinim voia lui Dumnezeu, care ne cercetează inimile. ⁵Într-adevăr, noi nu am venit niciodată cu vorbe lingușitoare și, așa cum știți, nu v-am vorbit ca să ne îmbogățim, iar Dumnezeu ne este martor. ⁶Noi nu am căutat slavă de la oameni, nici de la voi, nici de la alții, deși am fi putut să vă cerem multe pentru că suntem apostolii lui Cristos. ⁷Dimpotrivă, am fost blânzi cât am fost cu voi și ne-am purtat ca o mamă care se îngrijește cu dragoste de copiii ei. ⁸Pentru că vă iubeam atât de mult și pentru că ne erați dragi, eram în stare să vă dăm nu numai Vestea Bună a lui Dumnezeu, ci și viața noastră. ⁹Fraților, vă amintiți că am muncit din greu, cu trudă. Am lucrat zi și noapte, ca să nu fim o povară pentru voi atâta timp cât vă proclamam Vestea Bună a lui Dumnezeu.

¹⁰Voi sunteți martori și Dumnezeu de asemenea, că ne-am purtat față de voi, credincioșii, cu sfințenie, cu

dreptate și fără greșală. ¹¹Știți că ne-am purtat cu fiecare ca un tată față de copiii săi. ¹²Astfel, v-am încurajat, v-am mângâiat și v-am îndemnat să trăiți într-un mod plăcut lui Dumnezeu care vă cheamă să intrați în Împărăția și slava Sa.

¹³Îi mulțumim în continuare lui

Dumnezeu pentru că, atunci când ați primit mesajul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un mesaj venit de la oameni ci, așa cum și este: un mesaj care vine de la Dumnezeu și care lucrează și în voi, cei credincioși. ¹⁴Voi, fraților, ați urmat exemplul bisericilor lui Dumnezeu în Cristos Isus din Iudeea pentru că ați suferit din partea celor din neamul vostru aceleași lucruri pe care le-au suferit și cei din Iudeea de pe urma iudeilor. ¹⁵Ei i-au omorât pe Domnul Isus și pe profeți, iar pe noi ne-au alungat. Ei nu sunt plăcuți lui Dumnezeu și sunt împotriva tuturor. ¹⁶Noi vorbim neevreilor ca să fie și ei mântuiți, iar ei încearcă să ne oprească să facem acest lucru. Astfel, ei își înmulțesc păcatele și, până la urmă, mânia lui Dumnezeu s-a revărsat din plin asupra lor.

Dorința lui Pavel de a-i vizita din nou

¹⁷În ce ne privește, fraților, ne-am despărțit de voi pentru puțin timp (ne-am despărțit în trup, nu în gând). De aceea, am devenit nerăbdători și dorim nespuse de mult să vă vedem. ¹⁸Da, am dorit foarte mult să venim la voi. Într-adevăr, eu, Pavel, am încercat de mai multe ori, însă Satan ne-a împiedicat să venim. ¹⁹Căci voi sunteți speranța noastră, bucuria sau cununa cu care ne vom lăuda înaintea Domnului Isus când va veni iarăși. ²⁰Da, voi sunteți slava și bucuria noastră!

3 Pentru că nu mai puteam aștepta, ne-am hotărât să rămânem singuri în Atena ²și să-

l trimitem pe Timotei. El este fratele nostru care lucrează împreună cu noi la proclamarea Veștii Bune a lui

Cristos. L-am trimis pe el pentru ca să vă întărească și să vă încurajeze în credința voastră ³pentru ca nimeni să nu fie clătinat de necazurile acestea. Știți voi înșivă că aceste necazuri sunt inevitabile. ⁴Pe când eram cu voi, vă avertizam că veți fi persecutați așa cum, de altfel, s-a și întâmplat. ⁵Fiindcă nu mai puteam aștepta, l-am trimis pe Timotei să-mi aducă vești despre credința voastră. Îmi era teamă ca nu cumva să vă fi înșelat Ispititorul și munca noastră printre voi să fi fost degeaba.

⁶Dar acum, Timotei tocmai s-a întors de la voi și ne-a adus vești bune cu privire la credința și dragostea voastră. El ne-a spus că vă amintiți cu plăcere de noi și că vreți să ne vedeți tot atât de mult pe cât vrem să vă vedem și noi. ⁷Credința voastră ne-a încurajat în aceste momente de greutate și necaz, fraților. ⁸Acum, când știm că stați neclintii în Domnul, trăim cu adevărat. ⁹Cum îi putem mulțumi lui Dumnezeu îndeajuns pentru voi și pentru toată bucuria pe care o avem în prezența Dumnezeului nostru datorită vouă? ¹⁰Zi și noapte ne rugăm cu ardoare să vă putem vedea din nou și să putem împlini ceea ce lipsește credinței voastre.

¹¹Acum fie ca Însuși Dumnezeu, Tatăl nostru și Domnul nostru Isus să ne călăuzească pașii înspre voi! ¹²Fie ca Domnul să vă facă să creșteți și să vă îmbogățească în dragoste unii pentru alții și pentru toți, așa cum și noi vă iubim pe voi! ¹³Fie ca El să vă întărească inimile, să le facă nevinovate și sfinte înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru când va veni Domnul nostru Isus cu toți sfinții Lui .

O viață pe placul lui Dumnezeu

4 Fraților, acum am să vă spun alte lucruri. Vă rugăm și vă îndemnăm, în Numele

Domnului Isus, să trăiți înaintea lui Dumnezeu așa cum v-am învățat și așa cum și trăiți acum, astfel încât să

trăiți din ce în ce mai mult după învățăturile noastre. ²Știți poruncile pe care vi le-am dat prin autoritatea Domnului Isus. ³Dumnezeu vrea să fiți sfinți, să vă feriți de imoralitate sexuală. ⁴El vrea ca fiecare să învețe să-și controleze trupul în sfințenie și cinste, ⁵fără să se aprindă în poftele sale, așa cum fac păgânii care nu-L cunosc pe Dumnezeu. ⁶El vrea ca nimeni să nu înșele sau să profite de fratele său în această privință, căci Domnul va pedepsi toate aceste lucruri, așa cum v-am mai spus și v-am avertizat. ⁷Dumnezeu nu ne-a chemat să fim necurați, ci sfinți. ⁸De aceea, cel care respinge această învățătură nu-i respinge pe oameni, ci pe Dumnezeu, care vă dă și Duhul Său Sfânt.

⁹În ce privește dragostea pentru frați, nu este nevoie să vă mai scriu nimic, pentru că Dumnezeu v-a învățat să vă iubiți unii pe alții. ¹⁰Așa și faceți, iubindu-i pe toți frații și surorile voastre din Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să creșteți mereu în dragostea frățească.

¹¹Propuneți-vă să aveți o viață liniștită, să vă vedeți de treaba voastră și să lucrați cu mâinile voastre, așa cum v-am poruncit ¹²pentru ca necredincioșii să respecte modul vostru de viață și să nu depindeți de nimeni.

Venirea Domnului

¹³Fraților, vrem să știți câte ceva și despre cei care au murit, astfel încât să nu fiți îndurerăți asemenea celor fără speranță. ¹⁴Dacă credem că Isus a murit și apoi a înviat, credem că Dumnezeu îi va aduce înapoi prin Cristos și pe cei care au murit în Isus. ¹⁵Ce vă spunem acum este un mesaj de la Domnul. Noi, care suntem vii și care rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor care au murit. ¹⁶Când se va auzi porunca prin vocea arhanghelului și când va suna trâmbița lui Dumnezeu,

Domnul Însuși va coborî din cer, iar cei care au murit în Cristos vor învia primii. ¹⁷După aceea, noi, care mai suntem în viață, cei rămași până atunci, vom fi ridicăți în nori împreună cu ei ca să-L întâlnim pe Domnul în cer. Astfel vom fi cu Domnul pentru totdeauna. ¹⁸Mângâiați-vă deci unii pe alții cu aceste cuvinte.

Pregătiți-vă pentru venirea Domnului

5 Fraților, cu privire la timpuri și date, nu aveți nevoie să vă scriu nimic, ²pentru că știți și voi

foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. ³Și când vor zice oamenii: „Avem pace și siguranță!”, va veni pe neașteptate distrugerea. Aceasta va veni așa cum vin durerile nașterii la o femeie însărcinată. Nimeni nu va putea scăpa. ⁴Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric ca să fiți surprinși de acea zi ca de un hoț. ⁵Voi toți sunteți ai luminii și ai zilei. Noi nu suntem ai nopții sau ai întunericului. ⁶Așa că, să nu dormim ca ceilalți oameni. Să fim treji, să ne stăpânim, ⁷fiindcă cei ce dorm, dorm noaptea și cei ce se îmbată, se îmbată noaptea. ⁸Dar noi, pentru că suntem ai zilei, să ne stăpânim! Să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei și să ne punem pe cap coiful speranței mântuirii! ⁹Dumnezeu nu ne-a ales ca să-Și verse mânia peste noi, ci ne-a ales pentru ca noi să obținem mântuirea prin Domnul nostru Isus Cristos ¹⁰care a murit pentru noi pentru ca, fie că suntem în viață, fie că nu, să trăim cu El. ¹¹Încurajați-vă deci unii pe alții și întăriți-vă unii pe alții, așa cum și faceți de altfel.

Instrucțiuni finale și salutări

¹²Vă rugăm, fraților, să-i respectați pe cei ce lucrează din greu printre voi și care vă conduc în Domnul și vă sfătuiesc. ¹³Să aveți o stimă mare, plină de dragoste, pentru ei, datorită lucrării lor. Trăiți în pace unii cu

alții! ¹⁴Vă îndemnăm, fraților: muștrați-i pe cei leneși, mângâiați-i pe cei descurajați, ajutați-i pe cei slabi, aveți răbdare cu toți! ¹⁵Aveți grijă să nu răsplătească cineva cu rău pentru rău, ci întotdeauna încercați să faceți bine atât unii altora, cât și celorlalți oameni.

¹⁶Bucurați-vă întotdeauna! ¹⁷Rugați-vă tot timpul! ¹⁸Mulțumiți-I lui Dumnezeu în orice împrejurare, căci aceasta este voia Lui pentru voi, în Cristos Isus.

¹⁹Nu opriți lucrarea Duhului! ²⁰Nu disprețuiți profețiile, ²¹ci cercetați totul și păstrați ceea ce este

bun. ²²Feriți-vă de orice fel de rău!

²³Fie ca Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească întru totul și fie ca duhul, sufletul și trupul vostru să rămână nepătate până la venirea Domnului nostru Isus Cristos! ²⁴Dumnezeu, care vă cheamă, este credincios și va face într-adevăr lucrul acesta.

²⁵Fraților, rugați-vă și pentru noi! ²⁶Salutați-i pe toți frații cu o sărutare sfântă! ²⁷Vă rog insistent, în Numele Domnului, să citiți această scrisoare tuturor fraților! ²⁸Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi!

A doua scrisoare a lui Pavel către Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către biserica tesalonicenilor, către cei care sunt în Dumnezeu, Tatăl nostru și în Domnul Isus Cristos.

²Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos!

³Trebuie să-I mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, și avem toate motivele să-I mulțumim pentru că dragostea pe care o aveți unii pentru alții se adâncește mereu iar credința voastră crește neîncetat. ⁴Noi ne lăudăm cu voi înaintea celorlalte biserici ale lui Dumnezeu vorbind despre răbdarea și credința cu care îndurați toate persecuțiile și necazurile.

Pavel vorbește despre Judecata lui Dumnezeu

⁵Aceasta este o dovadă că Dumnezeu judecă cu dreptate. El dorește să fiți considerați demni de Împărăția Sa, pentru care și suferiți acum. ⁶Într-adevăr, Dumnezeu consideră că este drept să-i răsplătească prin necazuri pe cei ce vă fac să suferiți, ⁷iar atât vouă cât și nouă, să ne dea odihnă când Se va arăta Domnul Isus, împreună cu îngerii puterii Lui. ⁸El va veni din cer, într-o flacăra de foc și îi va pedepsi pe cei ce nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Vestea Bună a Domnului nostru Isus. ⁹Pedeapsa lor va fi nimicirea eternă. Ei vor fi înlăturați din fața Domnului și a puterii Lui slăvite ¹⁰în ziua în care va veni să fie slăvit în poporul Său sfânt și admirat în toți cei care au crezut. Printre ei vă numărați și voi pentru că ați crezut mărturia noastră despre El.

¹¹De aceea, ne rugăm întotdeauna

pentru voi, cerând ca Dumnezeuul nostru să vă considere demni de viața pe care v-a chemat s-o trăiți. Ne rugăm ca, prin puterea Lui, Dumnezeu să împlinească orice intenție bună și orice faptă care vine din credința voastră, ¹²astfel încât Numele Domnului nostru Isus să fie slăvit în voi, pentru ca și voi să fiți slăviți în El, potrivit harului Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos.

Semnele premergătoare venirii Domnului

2 Acum, fraților, vă scriem cu privire la venirea Domnului nostru Isus Cristos și la întâlnirea noastră cu El și vă cerem ²să nu vi se clatine ușor convingerile și să nu fiți tulburați de cineva care pretinde că are un duh de profeție, de vreo învățătură oarecare sau de o scrisoare, chipurile, scrisă de noi, în care se spune că ziua Domnului a venit deja. ³Aveți grijă să nu vă înșele nimeni în nici un fel. Vă spun toate acestea pentru că ziua Domnului nu va veni până când nu va fi venit mai întâi apostazia și până când nu se va fi arătat omul nelegiurii care este destinat pentru distrugere. ⁴El se va opune și se va ridica împotriva oricărui așa-zis dumnezeu și împotriva oricărui obiect de închinare. Va merge până acolo încât va sta ca Dumnezeu în Templul lui Dumnezeu și se va proclama Dumnezeu.

⁵Amintiți-vă că vă spuneam aceste lucruri și când eram cu voi. ⁶Știți ce-l oprește ca să nu se descopere decât la vremea lui. ⁷Vă spun aceste lucruri pentru că puterea ascunsă a

nelegiurii lucrează deja. Numai să fie înălăturat acela care acum îl oprește ⁸și atunci va fi descoperit cel nelegiuit. Domnul Isus îl va omori cu suflarea gurii Sale și îl va nimici cu arătarea venirii Sale. ⁹Venirea celui nelegiuit va fi prin lucrarea lui Satan și va fi însoțită de toată puterea, de semne și minuni false ¹⁰și de înșelătorii rele. El îi va înșela pe cei pierduți, deoarece au refuzat să iubească adevărul pentru ca să fie mântuiți. ¹¹De aceea, Dumnezeu le va trimite o lucrare de rătăcire să lucreze în ei ca să creadă o minciună; ¹²pentru ca toți cei ce nu au crezut adevărul, ci și-au găsit plăcerea în ceea ce este rău, să fie condamnați.

Voi ați fost aleși pentru mântuire

¹³Dar noi trebuie să-I mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, căci Dumnezeu v-a ales de la început să fiți mântuiți, fiind sfințiți prin Duhul și crezând adevărul. ¹⁴Dumnezeu v-a chemat la mântuire prin Vestea Bună pe care v-am proclamat-o noi, astfel încât să obțineți slava Domnului nostru Isus Cristos. ¹⁵De aceea, fraților, stați tari și păstrați învățăturile care v-au fost transmise, fie prin viu grai, fie prin scrisoarea noastră.

¹⁶Fie ca Însuși Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și care ne-a dat, în harul Său, o mângâiere veșnică și o speranță neclintită, să vă încurajeze inimile și să vă întărească în toate lucrurile bune pe care le faceți și le spuneți!

Rugați-vă pentru noi

3 În încheiere, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca mesajul Domnului să se răspândească repede și să fie slăvit, așa cum a fost slăvit și printre voi. ²Rugați-vă să fim scăpați de oamenii răi și vicleni, căci nu toți cred în Domnul. ³Domnul este credincios. El vă va întări și vă va păzi de Cel Rău. ⁴Avem încredere, în Domnul, cu privire la voi

și suntem convinși că faceți și veți continua să faceți ceea ce ați fost învățați. ⁵Fie ca Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre îndelunga răbdare a lui Cristos!

Datoria de a munci

⁶Acum vă poruncim, fraților, în Numele Domnului nostru Isus Cristos, să stați departe de orice frate care duce o viață de lenevie, care nu se potrivește cu învățăturile pe care le-ați primit de la noi. ⁷Vă spun aceasta pentru că voi înșivă știți cum să ne imitați fiindcă noi nu am fost leneși cât am stat cu voi ⁸și n-am mâncat pâinea nimănui pe gratis. Ci, cu trudă, am muncit din greu zi și noapte ca să nu fim o povară pentru nici unul dintre voi. ⁹Nu că noi nu avem dreptul să vă cerem să fim ajutați de voi, dar noi am muncit ca să fim un exemplu pentru voi, astfel încât să ne imitați. ¹⁰Când eram cu voi, v-am dat această poruncă: „Cine nu vrea să muncească, nici să nu mănânce!”

¹¹Spunem toate acestea fiindcă am auzit că unii dintre voi duc o viață de lenevie. Sunt unii care nu-și văd de treaba lor, ci se amestecă în treburile altora. ¹²Le poruncim acestora și îi încurajăm în Domnul Isus Cristos să muncească în liniște și să-și mănânce astfel pâinea lor. ¹³Cât despre voi, fraților, să nu obosiți niciodată să faceți ce este bine.

¹⁴Dacă cineva nu ascultă de ceea ce v-am scris în această scrisoare, identificați-l și să nu aveți nimic de-a face cu el, ca să-i fie rușine. ¹⁵Dar să nu-l considerați dușmanul vostru, ci muștrați-l ca pe un frate.

Cuvinte de încheiere

¹⁶Fie ca Însuși Domnul păcii să vă dea pace întotdeauna și în orice fel! Domnul să fie cu voi toți!

¹⁷Eu, Pavel, scriu această salutare cu mâna mea. Acesta este semnul de autenticitate pe care-l folosesc în fiecare scrisoare. Așa scriu eu.

¹⁸Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi toți!

Prima scrisoare a lui Pavel către Timotei

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a lui Cristos Isus, speranța noastră, ²către Timotei, adevăratul meu fiu în credință. Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru!

Avertisment cu privire la învățătorii mincinoși

³Vreau să rămân în Efes, așa cum te-am rugat când mă duceam spre Macedonia, ca să le spui unora să nu-i mai învețe pe oameni doctrine mincinoase ⁴și să nu mai dea atenție basmelor și genealogiilor fără sfârșit. Acestea duc mai degrabă la controversă decât la înaintarea lucrării lui Dumnezeu care este prin credință. ⁵Scopul pe care-l urmăresc când vă spun acest lucru este acela de a promova dragostea care vine dintr-o inimă curată, dintr-o conștiință pură și dintr-o credință sinceră. ⁶Unii s-au îndepărtat de aceste lucruri și s-au ocupat cu vorbării fără sens. ⁷Ei vor să fie învățători ai Legii, însă nu știu nici ce spun, nici măcar ce urmăresc abordând lucrurile despre care vorbesc cu atâta convingere.

⁸Acum noi știm că Legea este bună dacă este folosită corect, ⁹având în vedere că Legea nu este pentru omul drept, ci pentru cei ce încalcă Legea și pentru cei nesupuși, pentru cei ce trăiesc împotriva voii lui Dumnezeu și pentru păcătoși, pentru cei ce nu sunt sfinți, pentru cei fără Dumnezeu, pentru cei ce-și omoară părinții, pentru ucigași, ¹⁰pentru cei desfrânați, pentru homosexuali, pentru negustorii de sclavi, pentru mincinoși, pentru cei ce jură fals și pentru cei ce se opun

învățăturii sănătoase, ¹¹potrivit cu Vestea Bună slăvită care vine de la binecuvântatul Dumnezeu, și care mi-a fost încredințată.

Mulțumiri pentru îndurarea lui Dumnezeu

¹²Îi mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, care mi-a dat putere pentru că El m-a considerat vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui, ¹³deși în trecut eu L-am insultat pe Cristos și i-am persecutat cu violență pe cei care-L urmau. Dar mi s-a arătat îndurare, căci făceam aceste lucruri din neștiință, în necredința mea. ¹⁴Dar harul Domnului nostru s-a înmulțit nespun de mult o dată cu credința și dragostea care sunt în Cristos Isus.

¹⁵Un cuvânt demn de încredere și care merită să fie acceptat este acesta: Cristos Isus a venit în lume să-i mântuiască pe păcătoși, iar eu sunt cel mai mare dintre ei. ¹⁶Dar tocmai de aceea mi-a fost arătată îndurarea lui Dumnezeu: folosindu-mă pe mine, primul dintre păcătoși, Isus Cristos Își putea arăta deplina Sa răbdare ca exemplu pentru cei ce aveau să creadă în El ca să primească viața eternă. ¹⁷A Împăratului etern, a Celui ce este nemuritor și nevăzut, Singurului Dumnezeu, a Lui să fie onoarea și slava pentru totdeauna! Amin.

¹⁸Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, potrivit cu profețiile făcute despre tine cu mult timp în urmă, este ca, inspirat de ele, să te lupți lupta cea bună ¹⁹cu credință și cu o conștiință curată. Unii au respins conștiința curată și au părăsit credința. ²⁰Printre ei se numără și

Imeneu și Alexandru pe care i-am dat pe mâna lui Satan ca să învețe să nu mai vorbească împotriva lui Dumnezeu.

Îndemn la rugăciune

2 Îndemnul meu este, în primul rând, să se facă cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii, ²pentru conducători și pentru toți cei ce au autoritate, ca să putem duce astfel o viață liniștită și calmă, cu tot devotamentul și cu toată reverența pentru Dumnezeu. ³Acest lucru este bun și plăcut lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ⁴care vrea ca toți oamenii să fie mântuiți și să ajungă la cunoașterea adevărului. ⁵Este un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor între Dumnezeu și om: Cristos Isus, care ca om ⁶S-a dat pe Sine ca plată pentru eliberarea tuturor oamenilor. Această mărturie a fost făcută la vremea ei. ⁷Iar eu am fost numit predicator și apostol al acestei mărturii pentru ca ea să fie auzită (spun adevărul și nu mint). Eu am fost făcut învățător al credinței și al adevărului pentru neevrei.

⁸Vreau deci ca bărbații să se roage peste tot ridicând mâini curate către Dumnezeu, fără mânie și fără certuri.

⁹La fel, femeile să se îmbrace decent, cu modestie și cumpătate, fără să poarte părul împletit, fără podoabe de aur sau perle sau haine scumpe. ¹⁰Podoaba lor să fie faptele bune, așa cum le stă bine femeilor care susțin că se închină lui Dumnezeu.

¹¹Femeia să învețe în tăcere, în supunere totală. ¹²Nu-i dau voie femeii să-l învețe pe bărbat sau să-i spună bărbatului ce să facă, ci ea să rămână în tăcere. ¹³Căci întâi a fost creat Adam și apoi Eva. ¹⁴Și nu Adam a fost înșelat, ci femeia a fost înșelată și a păcătuit. ¹⁵Dar femeile vor fi mântuite prin nașterea de copii dacă rămân în credință, dragoste, sfințenie și

cumpătate.

Conducătorii Bisericii

3 Un cuvânt demn de încredere este acesta: dacă vrea cineva să fie supraveghetor, atunci dorește un lucru bun. ²Un supraveghetor trebuie să aibă o viață ireproșabilă. El trebuie să fie credincios soției sale. ³Trebuie să fie treaz, stăpânit, cuviincios, ospitalier, capabil să-i învețe pe alții. Să nu fie nici bețiv, nici violent, ci blând și pașnic. Nu trebuie să fie iubitor de bani. ⁴Trebuie să aibă grijă de familia sa, s-o conducă bine și să-și țină copiii în ascultare și respect deplin. ⁵Dacă cineva nu-și poate conduce bine familia, atunci el nu va putea avea grijă de biserica lui Dumnezeu. ⁶El nu trebuie să fie convertit de curând ca să nu se umfle de mândrie și să atragă asupra sa pedeapsa de care a avut parte Diavolul. ⁷Pe lângă acestea, el trebuie să aibă o reputație bună printre cei din afara Bisericii ca să nu fie criticat și să nu cadă în capcana Diavolului.

Diaconii

⁸La fel, diaconii trebuie să fie demni de respect și nu cu două fețe. Trebuie să nu fie bețivi și să nu umble după câștiguri necinstite. ⁹Ei trebuie să se țină de adevărurile adânci ale credinței noastre, având o conștiință curată. ¹⁰Acești oameni trebuie să fie mai întâi încercați. Apoi, dacă nu s-a găsit nimic împotriva lor, pot sluji ca diaconi. ¹¹La fel, femeile trebuie să fie demne de respect. Trebuie să nu fie bârfitoare, ci cumpătate și demne de încredere în toate. ¹²Bărbații care sunt diaconi trebuie să fie credincioși soțiilor lor și să-și conducă bine copiii și casa lor. ¹³Cei care slujesc bine ca diaconi își câștigă un loc de onoare și o mare îndrăzneală în credința lor în Cristos Isus.

Secretul vieții noastre

¹⁴Îți scriu aceste lucruri, deși sper să

vin la tine în curând; dar dacă voi întârzia, ¹⁵să știi cum trebuie să se poarte cineva în familia lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului. ¹⁶Fără îndoială, adevărul ascuns al credinței noastre este mare. El a apărut în trup omenesc; a fost dovedit drept de Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost proclamat neevreilor, a fost crezut de lume și a fost înălțat la ceruri în slavă.

Învățătorii mincinoși

4 Duhul spune clar că, în timpurile din urmă, unii vor părăsi credința. Ei se vor lua după duhuri înșelătoare și după învățăturile demonilor ²și ale unor oameni mincinoși și prefăcuți, a căror conștiință a fost însemnată cu fierul înroșit în foc. ³Ei interzic căsătoria și le impun altora să se ferească de unele mâncăruri pe care Dumnezeu le-a făcut să fie primite cu mulțumiri de către credincioșii care cunosc adevărul. ⁴Pentru că tot ceea ce a creat Dumnezeu este bun și nimic nu trebuie respins dacă este primit cu mulțumiri, ⁵căci este sfințit de Dumnezeu prin Cuvântul Său și prin rugăciune.

Să fii un bun slujitor al lui Cristos Isus

⁶Dacă-i vei învăța pe frați aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Cristos Isus, ca unul care ai fost crescut cu adevărurile credinței și hrănit cu învățătura bună pe care ai urmat-o. ⁷Evită basmele profanatoare ale femeilor bătrâne și continuă să te pregătești pentru slujirea lui Dumnezeu. ⁸Pregătirea fizică are o anumită valoare, dar slujirea lui Dumnezeu este valoroasă în toate felurile, pentru că este însoțită de o promisiune atât în viața aceasta, cât și în cea viitoare. ⁹Acesta este un cuvânt demn de încredere și care merită să fie acceptat. ¹⁰Din acest motiv lucrăm din greu și ne zbatem: pentru că ne-am pus speranța în Dumnezeul cel

viu, care este Mântuitorul tuturor și, în special, al tuturor celor ce cred.

¹¹Să instruiești și să înveți aceste lucruri! ¹²Nimeni să nu te disprețuiască pentru că ești tânăr! Să fii un exemplu prin modul în care vorbești și te porți, prin dragostea pe care o arăți, prin credința pe care o ai, prin viața ta curată. ¹³Până când voi veni eu, dedică-te citirii Scripturii în public, încurajării și învățării! ¹⁴Nu neglija darul care ți-a fost dat prin profeție când bătrânii și-au pus mâinile peste tine! ¹⁵Acordă o mare atenție acestor lucruri, ocupă-te de ele, astfel încât toți să vadă cum progresezi. ¹⁶Ai grijă de tine și de învățătura ta! Rămâi în aceste lucruri, căci astfel te vei mântui și pe tine, dar și pe cei ce te ascultă.

Purtarea față de alți credincioși

5 Să nu vorbești aspru unui om mai în vârstă; sfătuiește-l ca pe un tată! Pe cei tineri, tratează-i ca pe frați; ²pe femeile mai în vârstă, ca pe mame, iar pe femeile mai tinere, ca pe surori, într-un mod întru totul cuviincios!

³Respectă-le pe cele cu adevărat văduve! ⁴Dacă o văduvă are copii sau nepoți, aceștia ar trebui să învețe să-și arate devotamentul față de Dumnezeu prin grija față de propria familie. În felul acesta, îi vor răsplăti pe părinții sau pe bunicii care i-au crescut. Acest lucru este plăcut înaintea lui Dumnezeu. ⁵Femeia care este cu adevărat văduvă și nu are pe nimeni își pune speranța în Dumnezeu și stăruie zi și noapte în cereri și rugăciuni. ⁶Dar văduva care trăiește în plăceri este moartă, chiar dacă trăiește. ⁷Învăță-i pe oameni aceste lucruri pentru ca nimeni să nu-i critice. ⁸Cel ce nu se îngrijește de rudele sale și în special de cei din familia sa a negat credința și este mai rău decât un necredincios.

⁹Pentru ca o femeie să fie trecută pe listă ca văduvă, ea trebuie să aibă cel

puțin șazeci de ani, să fi fost credincioasă soțului său,¹⁰să fie cunoscută pentru faptele ei bune: adică, dacă a crescut copii, dacă a primit oaspeți, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă i-a ajutat pe cei cu necazuri și dacă a făcut tot felul de fapte bune.

¹¹Să nu treci pe listă o văduvă mai tânără! Căci dorințele lor fizice puternice le distrag atenția celor tinere și ele uită de Cristos, dorind să se căsătorească,¹²făcându-se astfel vinovate de încălcarea promisiunii pe care au făcut-o la început.¹³Pe lângă acestea, se învață să fie leneșe și să se plimbe din casă în casă. Și nu numai că sunt leneșe, dar mai și bârfesc, se amestecă în treburile altora și spun lucruri pe care nu ar trebui să le spună.¹⁴Deci vreau ca văduvele tinere să se căsătorească, să crească copii, să se ocupe de gospodărie și să nu dea dușmanului nici o ocazie să acuze.¹⁵Spun acestea pentru că unele s-au întors deja după Satan.

¹⁶Dacă o credincioasă are văduve în familie, atunci să le întrețină, iar Biserica să nu fie împovărată astfel încât să le poată întreține pe cele cu adevărat văduve.

¹⁷Bătrânii care conduc bine biserica ar trebui să fie considerați demni de a primi o cinste îndoită, în special cei care predica și îi învață pe alții.¹⁸Căci Scriptura spune: „Să nu legi gura boului care treieră grâul!“ și „Lucrătorul își merită plata.“

¹⁹Să nu primești nici o acuzație împotriva unui bătrân, dacă nu e susținută de doi sau trei martori!²⁰Mustră-i înaintea tuturor pe cei care păcătuiesc, pentru ca și celorlalți să le fie teamă.

²¹Înaintea lui Dumnezeu, a lui Cristos Isus și a îngerilor aleși, te rog fierbinte să respecti aceste lucruri, fără nici un fel de preferințe și fără părtinire.

²²Să nu-ți pui mâinile peste nimeni cu superficialitate! Să nu te faci părtaş

păcatelor altor oameni! Ține-te întotdeauna curat!

²³Pe lângă apă, bea și câte puțin vin pentru stomacul tău și având în vedere deseale tale îmbolnăviri.

²⁴Păcatele unora ajung vizibile și merg mai înainte la judecată, în timp ce ale altora vin pe urmă și se vor vedea mai târziu.²⁵La fel, faptele bune sunt evidente, și chiar cele care nu se văd nu pot rămâne ascunse.

Toți care sunteți sclavi,

6 considerați-i pe stăpânii voștri demni de respect, pentru ca Numele lui Dumnezeu și învățătura noastră să nu fie defăimate.²Cei ce au stăpâni creștini să nu-i disprețuiască pentru că sunt „frați“. Dimpotrivă, ei ar trebui să lucreze mai bine pentru stăpânii lor pentru că cei care câștigă de pe urma muncii lor sunt credincioși pe care-i iubesc.

Învață-i și încurajează-i pe oameni să facă aceste lucruri!

Învățăături false și adevăratele bogății

³Dacă cineva dă o altă învățătură, nefiind de acord cu toate cuvintele Domnului nostru Isus Cristos și cu învățătura care este conformă cu adevărata slujire a lui Dumnezeu,⁴este plin de mândrie și nu știe nimic. Unui astfel de om îi place să se contrazică și să discute în contradictoriu. De aici apar invidia, certurile, cuvintele defăimătoare, bănuielile rele⁵și conflictele permanente ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr și care consideră că devotamentul față de Dumnezeu este o sursă de câștig.

⁶Bineînțeles, devotamentul față de Dumnezeu îl îmbogățește pe om, dacă acesta este mulțumit cu ce are.⁷Căci nu am adus nimic în lume și nici nu putem lua nimic din ea.⁸Dar, dacă avem ce să mâncăm și cu ce să ne îmbrăcăm, vom fi mulțumiți.⁹Însă cei ce doresc să ajungă bogați, cad în ispită. Sunt prinși în cursă din cauza poftelor rele care sunt dăunătoare și care îi duc pe oameni la decădere și

distrugere. ¹⁰Căci dragostea de bani este rădăcina tuturor relelor. Unii oameni s-au îndepărtat de la credință din cauza poftei de bani și s-au supus la o mulțime de chinuri.

Câteva lucruri pe care trebuie să ți le amintești

¹¹În ce te privește pe tine, tu, om al lui Dumnezeu, ține-te departe de aceste lucruri! Urmărește dreptatea, devotamentul față de Dumnezeu, credința, dragostea, îndelunga răbdare și blândețea! ¹²Luptă-te lupta cea bună a credinței! Câștigă pentru tine viața eternă la care ai fost chemat când ai făcut acea frumoasă mărturisire în fața multor martori. ¹³Îți poruncesc înaintea lui Dumnezeu care dă viață tuturor lucrurilor și înaintea lui Cristos Isus care a adus buna Sa mărturie înaintea lui Ponțiu Pilat: ¹⁴împlinește porunca ce ți-a fost dată ca să rămâi fără pată și fără greșeală până la venirea Domnului nostru Isus Cristos ¹⁵care va avea loc la momentul ales de Dumnezeu, fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul

domnilor, ¹⁶Singurul care este nemuritor, care trăiește într-o lumină orbitoare, de care nu se poate apropia nimeni, pe care nu L-a văzut și nu-L poate vedea nimeni. A Lui să fie slava și puterea eternă! Amin.

¹⁷Poruncește-le celor bogați în bunurile acestei lumi să nu fie mândri și să nu-și pună speranța în averi nesigure, ci în Dumnezeu care ne dă toate lucrurile din plin ca să ne bucurăm de ele. ¹⁸Poruncește-le să facă binele, să fie bogați în fapte bune, să fie generoși și dornici să împartă cu alții ceea ce au. ¹⁹Dacă vor face aceste lucruri își vor strânge o comoară care va reprezenta o temelie bună pentru viitor, pentru ca și ei să aibă parte de adevărata viață.

²⁰Timotei, ai grijă de ce ți s-a încredințat! Ferește-te de vorbăria fără rost și profanatoare și de contradicțiile care țin de așa-numita „cunoaștere“, în mod greșit numită așa! ²¹Unii, care au pretins că au această cunoaștere, s-au îndepărtat de credință. Harul lui Dumnezeu să fie cu tine!

A doua scrisoare a lui Pavel către

Timotei

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu și trimis să vorbească despre promisiunea de a avea viață în Cristos Isus, ²către Timotei, un copil preaiubit. Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru!

Mulțumiri și încurajări

³Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tine atunci când te amintesc în rugăciunile mele pe care le înalț tot timpul, zi și noapte. El este Dumnezeul căruia Îi slujesc, așa cum l-au slujit și strămoșii mei, cu o conștiință curată. ⁴Aducându-mi aminte de lacrimile tale, îmi doresc foarte mult să te văd, ca să mi se umple inima de bucurie. ⁵Îmi amintesc de credința ta sinceră pe care, la început, a avut-o bunica ta Lois, iar apoi mama ta, Eunice și acum sunt convins că o ai și tu. ⁶De aceea, îți reamintesc să ții aprinsă flacăra darului lui Dumnezeu pe care l-ai primit când mi-am pus mâinile peste tine. ⁷Duhul pe care ni l-a dat Dumnezeu nu este un duh care să ne facă lași, ci unul care ne umple cu putere, dragoste și autocontrol. ⁸Așa că, să nu-ți fie rușine să fii martorul Domnului nostru și să nu-ți fie rușine nici de mine care sunt un prizonier pentru El. Fii alături de mine în suferința pentru Vestea Bună, prin puterea pe care ne-o dă Dumnezeu. ⁹El ne-a mântuit și ne-a chemat să fim sfinți, nu pentru că am fi făcut noi ceva, ci potrivit planului Său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus, înainte de începutul timpului, ¹⁰dar pe care ni l-a arătat

acum prin venirea lui Cristos Isus, Mântuitorul nostru. El a distrus moartea și a adus la lumină viața și nemurirea prin Vestea Bună. ¹¹Eu am fost ales predicator, apostol și învățător pentru a răspândi Vestea Bună. ¹²De aceea sufăr toate aceste lucruri. Dar nu-mi este rușine, pentru că știu în cine mi-am pus încrederea, și sunt convins că El poate păstra tot ce l-am încredințat, până în Ziua aceea. ¹³Păstrează ca model învățătura sănătoasă pe care ai auzit-o de la mine, cu dragostea și cu credința care sunt în Cristos Isus. ¹⁴Păzește lucrul care ți s-a încredințat prin Duhul Sfânt care trăiește în noi! ¹⁵Știi că toți cei din Asia m-au părăsit, inclusiv Figel și Hermogen. ¹⁶Fie ca Domnul să arate îndurare familiei lui Onisifor, căci el m-a încurajat de multe ori și nu i-a fost rușine de faptul că eram în închisoare. ¹⁷Dimpotrivă, când a ajuns în Roma, m-a căutat cu perseverență, până m-a găsit. ¹⁸Fie ca Domnul să facă astfel încât el să găsească îndurare de la Domnul în Ziua aceea! Știi foarte bine cum m-a ajutat pe când eram în Efes.

Un soldat loial al lui Cristos Isus

2 În ce te privește pe tine, copilul meu, fii tare prin harul care se găsește în Cristos Isus! ¹Ia învățăturile pe care le-ai auzit de la mine în prezența multor martori și încredințează-le unor oameni credincioși care vor fi capabili să-i învețe și pe alții. ³Ca un bun soldat al lui Cristos Isus, fii gata să ai partea ta de suferință! ⁴Nici un soldat nu se încurcă cu lucrurile vieții civile, dacă vrea să fie pe placul comandantului său. ⁵Dacă cineva participă la o

competiție sportivă, va câștiga cununa învingătorului numai dacă va respecta regulile. ⁶Fermierul care a muncit din greu ar trebui să fie primul care să se bucure de recolta lui. ⁷Gândește-te la ce-ți spun, iar Domnul îți va da înțelegerea tuturor acestor lucruri.

⁸Amintește-ți de Isus Cristos care a înviat din morți și care este urmașul lui David! Aceasta este Vestea bună pe care o proclam. ⁹Din cauza ei sufăr eu, fiind chiar legat cu lanțuri, ca un criminal. Dar mesajul lui Dumnezeu nu este legat. ¹⁰De aceea, îndur totul de dragul celor aleși, pentru ca și ei să obțină mântuirea care se găsește în Cristos Isus, împreună cu slava eternă. ¹¹Ceea ce îți spun acum este demn de încredere: dacă am murit cu El, vom și trăi cu El; ¹²dacă răbdăm, vom domni și noi cu El; dacă Îl lepădăm, și El Se va lepăda de noi; ¹³dacă suntem necredincioși, El rămâne credincios pentru că nu poate fi necredincios față de Sine Însuși.

Un lucrător aprobat de Dumnezeu

¹⁴Amintește-le tuturor lucrurile acestea! Avertizează-i înaintea lui Dumnezeu să evite disputele asupra cuvintelor! Aceste certuri nu sunt de nici un folos și îi distrug pe cei ce le ascultă. ¹⁵Străduiește-te să fii aprobat înaintea lui Dumnezeu, ca un lucrător cărui nu are de ce să-i fie rușine și care se poartă drept față de Cuvântul adevărului. ¹⁶Evită discuțiile lumești, lipsite de conținut, căci ele îi îndepărtează pe oameni de Dumnezeu, ¹⁷iar învățătura celor care se ocupă cu astfel de discuții se va răspândi precum cangrena. Printre aceștia se numără și Imeneu și Filet, ¹⁸care s-au abătut de la adevăr. Ei spun că învierea a avut deja loc și distrug credința unora. ¹⁹Totuși temelia tare pe care a pus-o Dumnezeu stă neclintită, purtând această inscripție: „Domnul îi cunoaște pe cei ce sunt ai Săi“ și: „Oricine spune că este al Domnului

trebuie să se îndepărteze de rău.“

²⁰Într-o casă mare nu găsim numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut. Unele sunt pentru ocazii speciale, iar altele pentru ocazii obișnuite. ²¹Dacă se curăță cineva de necurăție, va deveni un vas pentru cinstire și va fi sfințit, fiind de folos Stăpânului și gata pentru orice lucrare bună.

²²Fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea și pacea împreună cu toți cei care se încred în Domnul cu o inimă curată! ²³Stai departe de discuțiile fără rost, pentru că știi că ele duc la certuri. ²⁴Un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie bun cu toată lumea, capabil să învețe pe alții și îngăduitor. ²⁵El trebuie să-i îndrepte pe oponenții săi cu blândețe, sperând că Dumnezeu îi va putea determina să-și schimbe modul de a gândi, să cunoască adevărul, ²⁶să-și vină în fire și să scape din cursa Diavolului în care au fost ținuți prizonieri ca să facă voia lui.

Zilele de pe urmă

3 Amintește-ți că în zilele de pe urmă vor veni vremuri grele. ²Oamenii vor fi egoiști, lacomi de bani, aroganți, lăudaroși, insultători, neascultători de părinți, nerecunoscători, nesfinți, ³neiubitori, neiertători, defăimători, necumpătați, nu vor fi oameni după voia lui Dumnezeu; vor fi împotriva a ceea ce este bine, ⁴trădători, nestăpâniți, înfumurați și își vor iubi mai mult poftele lor decât pe Dumnezeu. ⁵Ei vor avea o formă de religie, dar îi vor nega puterea. Întotdeauna să stai departe de ei! ⁶Îți spun aceasta pentru că unii dintre ei reușesc să intre în case și să pună stăpânire pe femei ușurate, încărcate de păcate și conduse de tot felul de dorințe. ⁷Ei încearcă întotdeauna să învețe, dar nu reușesc niciodată să ajungă la o deplină cunoștință a adevărului. ⁸Așa

cum Iane și Iambre i s-au opus lui Moise, tot așa se împotrivesc și aceștia adevărului. Mințile lor sunt stricate și credința lor nu este autentică. ⁹Dar ei nu vor ajunge departe, din cauza nebuliei lor care va fi știută de toată lumea, așa cum a fost cunoscută și cea a lui Iane și Iambre.

Îndemnuri finale

¹⁰Oricum, tu ai ținut pasul cu învățătura mea, cu modul meu de a trăi, cu scopul meu în viață, cu credința mea, cu răbdarea mea, cu dragostea mea, cu perseverența, ¹¹persecuțiile și suferințele mele. Știi ce mi s-a întâmplat în Antiohia, în Iconia și Lистра și ce fel de persecuții am suportat. Dar Domnul m-a scăpat din toate. ¹²De fapt, toți cei care doresc o viață în care să I se dedice lui Cristos, vor fi persecutați. ¹³Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, înșelând și fiind înșelați.

¹⁴Dar tu să continui în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ai fost convins! Știi de la cine le-ai învățat ¹⁵și cunoști Sfintele Scripturi încă din copilărie. Ele îți pot da înțelepciunea care duce la mântuire prin credința în Cristos Isus. ¹⁶Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și este de folos ca să învețe, să arate greșelile, să îndrepte, să îndrume în dreptate ¹⁷pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și întru totul echipat pentru orice faptă bună.

Îți dau următoarea instrucțiune

4 înaintea lui Dumnezeu și a lui Cristos Isus care îi va judeca și pe cei vii și pe cei morți, și în vederea venirii lui Cristos și a Împărăției Sale: ²predică mesajul lui Dumnezeu; efectuează-ți lucrarea și în momente potrivite și în cele nepotrivite; convinge, muștră, și încurajează-i pe oameni cu toată răbdarea, învățându-i cu atenție! ³Îți spun aceasta pentru că va veni o vreme când oamenii nu vor mai dori să asculte învățătura sănătoasă, ci își vor strânge învățători

pe placul lor care le vor spune lucruri pe care vor ei să le audă. ⁴Ei își vor întoarce urechile de la adevăr și se vor lua după legende. ⁵Dar tu să te stăpânești în orice condiții, să rabzi suferințele, să proclami Vestea Bună, să duci la îndeplinire slujba pe care ți-a dat-o Dumnezeu.

⁶Eu sunt gata să fiu dat ca jertfă, iar vremea plecării mele a venit. ⁷Am luptat lupta cea bună; am terminat cursa; am păstrat credința. ⁸Acum mă așteaptă coroana dreptății. Domnul, Judecătorul cel drept, mi-o va da în acea zi. Și nu numai mie, ci tuturor celor care au așteptat cu dragoste venirea Sa.

⁹Să faci tot ce poți pentru ca să vii la mine cât mai curând, ¹⁰căci Dima m-a părăsit din dragoste pentru această lume și a plecat în Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, iar Tit în Dalmația. ¹¹Numai Luca este cu mine. Ia-l pe Marcu și adu-l cu tine, căci am nevoie de ajutorul lui. ¹²Pe Tihic îl trimit în Efes.

¹³Când vii, să-mi aduci haina pe care am lăsat-o în casa lui Carp, în Troa. De asemenea, să-mi aduci și cărțile, mai ales pe cele din piele.

¹⁴Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îl va răsplăti pentru ce a făcut. ¹⁵Ferește-te și tu de el, căci s-a opus în mod hotărât învățăturii noastre.

¹⁶Prima oară când a trebuit să mă apăr la judecată, nimeni nu m-a ajutat, ci toți m-au părăsit. Fie ca Dumnezeu să nu țină cont de aceasta! ¹⁷Însă Domnul a fost alături de mine și mi-a dat putere pentru ca predicarea mesajului să fie împlinită prin mine și pentru ca neevreii să-l audă. ¹⁸Astfel am fost salvat din gura leului. Domnul mă va scăpa de orice rău pe care va încerca să mi-l facă cineva și mă va duce nevătămat în Împărăția Sa cerească. A Lui să fie slava pentru totdeauna! Amin.

Salutări finale

¹⁹Salută pe Priscila, pe Acuila și casa lui Onisifor. ²⁰Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în

Milet. ²¹Fă tot ce poți să vii înainte de sosirea iernii. Eubul, Pudens, Linus, Claudia și toți frații te salută.

²²Domnul să fie cu duhul tău! Harul lui Dumnezeu să fie cu tine!

Scrisoarea lui Pavel către

Tit

Pavel, un slujitor al lui
1 Dumnezeu și apostol al lui Isus
 Cristos, trimis să-i ajute pe aleșii
 lui Dumnezeu să ajungă la
 cunoașterea deplină a adevărului care
 este potrivit cu o viață dedicată lui
 Dumnezeu ²și care dă speranța vieții
 eterne. Dumnezeu, care nu minte, a
 promis viața eternă înainte de
 începutul timpului. ³La momentul
 potrivit, El Și-a făcut cunoscut
 mesajul prin vestirea care mi-a fost
 încredințată prin porunca lui
 Dumnezeu, Mântuitorul nostru.
⁴Scriu această scrisoare către Tit,
 adevăratul meu fiu în credința pe care
 o împărtășim. Har și pace de la
 Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus,
 Mântuitorul nostru!

Lucrarea lui Tit în Creta

⁵Te-am lăsat în Creta ca să pui ordine
 în lucrurile care au mai rămas de
 aranjat și ca să numești bătrâni în
 fiecare cetate, așa cum te-am
 învățat. ⁶Poți să pui în această slujbă
 pe cineva care este fără vină, care este
 credincios soției sale și ai cărui copii
 sunt credincioși și nu pot fi acuzați de
 imoralitate sau neascultare. ⁷Un
 supraveghetor trebuie să fie fără vină,
 pentru că îi este încredințată lucrarea
 lui Dumnezeu. Nu trebuie să fie
 încăpățânat, mândru, bețiv, violent și
 iubitor de câștiguri necinstite. ⁸El
 trebuie să fie ospitalier, să iubească
 ceea ce este bun, să fie înțelept, drept,
 sfânt și echilibrat. ⁹El trebuie să fie
 credincios mesajului adevărat, așa
 cum l-a învățat, astfel încât să-i
 încurajeze pe oameni cu învățatura
 sănătoasă și să-i înfrunte pe cei ce i se
 împotrivesc.

¹⁰Acest lucru este important, căci sunt

mulți (mai ales printre cei care spun
 că toți neevreii trebuie să fie
 circumciși) care se ridică împotriva
 Cuvântului, vorbind despre lucruri
 fără valoare și ducându-i în eroare pe
 alții. ¹¹Aceștia trebuie reduși la tăcere.
 Ei distrug familii întregi, învățându-i
 pe oameni ceea ce nu ar trebui să-i
 învețe, urmărind câștiguri
 necinstite. ¹²Un cretan, un profet de-al
 lor, a spus: „Cretanii mint
 întotdeauna, sunt niște fiare sălbatice
 și sunt cu toții lacomi și
 leneși.“ ¹³Această mărturie este
 adevărată. De aceea, muștră-i aspru,
 ca să aibă o credință puternică ¹⁴și să
 nu mai asculte basme evreiești și
 porunci ale unor oameni care s-au
 îndepărtat de adevăr. ¹⁵Pentru cei
 curați toate lucrurile sunt curate, dar
 pentru cei plini de păcat și
 necredincioși toate lucrurile sunt
 necurate, căci atât mințile cât și
 conștiințele lor sunt corupte. ¹⁶Ei
 susțin că-L cunosc pe Dumnezeu, dar
 faptele lor arată că, de fapt, nu-L
 recunosc. Ei sunt demni de dispreț,
 sunt neascultători și nu sunt în stare
 să facă nici un faptă bună.

Urmând adevărata învățătură

2 Tu să spui întotdeauna lucruri
 potrivite cu învățatura
 sănătoasă! ²Sfătuiește-i pe cei
 mai în vârstă să fie cumpătați, demni
 de respect, înțelepți, tari în credință,
 în dragoste și în răbdare.
³La fel, sfătuiește-le pe femeile
 bătrâne să se poarte așa cum se
 cuvine, ca niște femei sfinte. Învăță-le
 să nu fie defăimătoare, să nu aibă
 obiceiul de a bea prea mult. Să-i
 învețe pe alții ceea ce este bine, ⁴astfel
 încât să le sfătuiască pe cele tinere să-

și iubească soții, copiii, ⁵să fie înțelepte și virtuozitate, să aibă grijă de casa lor, să fie bune și să-și asculte soții pentru ca nimeni să nu vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu.

⁶Tot așa, încurajează-i pe cei mai tineri să fie înțelepți. ⁷Să fii un exemplu de fapte bune prin tot ceea ce faci! În învățătura pe care o dai altora să dai dovadă de integritate și demnitate! ⁸Să folosești o vorbire sănătoasă care să nu poată fi criticată, astfel încât cei ce ți se opun să fie făcuți de rușine, nemaivând ce zice împotriva noastră.

⁹Învăță-i pe sclavi să facă tot ce le cer stăpânii lor, să fie pe placul acestora și să nu fie obraznici, ¹⁰să nu fure de la ei, ci să fie demni de încredere deplină pentru ca, prin tot ceea ce fac, să aducă onoare învățaturii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

¹¹Harul lui Dumnezeu care aduce mântuire tuturor oamenilor a fost revelat. ¹²El ne învață să renunțăm la trăirea împotriva lui Dumnezeu și la poftele lumești și să trăim în această lume într-un mod înțelept, drept și care arată devotamentul nostru pentru Dumnezeu, în așteptarea binecuvântărilor noastre speranțe. ¹³Acea speranță se va împlini când va fi arătată slava marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Cristos. ¹⁴El S-a dat pe Sine pentru noi ca să ne elibereze din orice formă de rău și să-și curețe un popor care va fi numai al Lui și care va fi dornic să facă fapte bune.

¹⁵Învăță aceste lucruri, încurajează și, cu autoritate deplină, îndreaptă-i pe cei ce greșesc! Nimeni să nu te disprețuiască!

Cum trebuie să trăim

3 Adu-le tuturor aminte să fie supuși conducătorilor și autorităților, să asculte de ei, să fie gata să facă orice faptă bună, ²să nu vorbească de rău pe nimeni, să fie pașnici și îngăduitori și să arate blândețe întotdeauna față de toți

oamenii.

³Spun acestea pentru că și noi am fost cândva ignoranți, neascultători și răătăciți. Am fost sclavii poftelor și plăcerilor de orice fel. Ne-am trăit viața în răutate și invidie, urând și fiind urâți de alții. ⁴Dar, când a fost arătată bunătatea și dragostea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, pentru omenire, El ne-a mântuit. ⁵Noi nu am fost mântuiți datorită unor fapte bune făcute de noi pentru a fi împăcați cu Dumnezeu, ci am fost mântuiți prin îndurarea Sa, prin curățirea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt. ⁶Dumnezeu a turnat din plin Duhul Său peste noi prin Isus Cristos, Mântuitorul nostru, ⁷pentru ca acum, când am fost îndreptățiți prin harul Lui, să devenim moștenitori, potrivit speranței noastre de a avea viața eternă. ⁸Ceea ce îți spun este demn de încredere. Și vreau să insist asupra acestor lucruri, pentru ca cei care au crezut în Dumnezeu să se străduiască să fie cei dintâi în fapte bune. Aceste lucruri sunt bune și de folos pentru oameni.

⁹Evită teoriile nesăbuite, discuțiile despre istoriile familiilor, certurile și disputele cu privire la Lege, căci acestea sunt neproductive și fără folos. ¹⁰Îndepărtează-te de cel care provoacă dezbinare, după ce l-ai mustrat de două ori, ¹¹pentru că știi că un astfel de om are o minte coruptă și păcătuiește, condamându-se singur.

Un avertisment final

¹²Când îl voi trimite la tine pe Artema sau pe Tihic, vino la Nicopole cât mai curând posibil, să ne întâlnim, pentru că m-am hotărât să petrec iarna acolo. ¹³Ai grijă ca avocatul Zena și Apolo să aibă tot ce le trebuie pentru călătoria lor, astfel încât să nu le lipsească nimic. ¹⁴Oamenii noștri trebuie să învețe să fie cei dintâi în fapte bune, pentru împlinirea nevoilor zilnice, pentru ca să nu ajungă neproductivi.

¹⁵Toți cei care sunt cu mine te salută! credință. Harul lui Dumnezeu să fie
Salută-i pe cei ce ne iubesc în cu voi toți!

Scrisoarea lui Pavel către

Filimon

3 Pavel, cel pus în lanțuri pentru Cristos Isus și fratele Timotei, către Filimon care lucrează împreună cu noi, ²către sora noastră Apfia, către Arhip, luptător împreună cu noi și către biserica ce se întâlnește în casa ta.

³Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Dragostea și credința lui Filimon

⁴De câte ori te amintesc în rugăciunile mele, Îi mulțumesc Dumnezeului meu ⁵căci aud de dragostea și credința ta: credința ta în Domnul Isus și dragostea pe care o ai față de toți sfinții. ⁶Mă rog ca, prin credința pe care o împărtășim, să înțelegi toate lucrurile bune pe care le avem în Cristos. ⁷Am avut parte de o mare bucurie și încurajare datorită dragostei tale, pentru că inimile sfinților au fost înviorate de tine, frate.

Primește-l pe Onisim ca pe un frate

⁸Așadar, deși ca frate în Cristos am îndrăzneala de a-ți porunci să-ți faci datoria, ⁹vreau să-ți cer ceva în numele dragostei, așa cum sunt eu, Pavel, un om bătrân și acum pus în lanțuri pentru Cristos Isus. ¹⁰Te rog pentru fiul meu, Onisim, pe care l-am născut în lanțuri. ¹¹În trecut nu-ți era de nici un folos, dar acum îți este folositor nu numai ție, dar și mie.

¹²Ți-l trimit înapoi pe el, inima mea. ¹³Aș fi dorit să-l țin ca să mă ajute în locul tău cât timp sunt în

închisoare pentru Vestea Bună. ¹⁴Dar nu am vrut să fac nimic fără acordul tău, pentru ca orice favoare pe care mi-o faci să nu fie din constrângere, ci de bunăvoie.

¹⁵Poate că el a fost despărțit pentru puțin timp de tine, ca să-l ai cu tine după aceea pentru totdeauna, ¹⁶nu ca pe un sclav, ci mai mult decât ca un sclav: ca pe un frate iubit. Îl iubesc foarte mult, însă tu îl vei iubi mult mai mult, nu numai ca pe un semen, ci și ca pe un frate în Domnul.

¹⁷Dacă într-adevăr mă consideri un prieten, primește-l ca și cum m-ai primi pe mine! ¹⁸Și dacă ți-a greșit cu ceva sau îți datorează ceva, pune totul în contul meu. ¹⁹Eu, Pavel, îți scriu cu mâna mea: îți voi da totul înapoi. Și nu mai trebuie să-ți spun că-mi datorezi chiar și viața ta. ²⁰Da, frate, aș vrea să am și eu un câștig în Domnul de pe urma ta. Înviează-mi deci inima în Cristos! ²¹Îți scriu această scrisoare cu convingerea că mă vei asculta. Și știi că vei face chiar mai mult decât te-am rugat. ²²De asemenea, să-mi pregătești și mie o cameră, căci sper ca, datorită rugăciunilor voastre, să fiu eliberat și să mă întorc la voi.

Salutări finale

²³Epafras, cel închis cu mine pentru Cristos Isus, te salută. ²⁴La fel te salută și cei care lucrează cu mine: Marcu, Aristarh, Dima și Luca.

²⁵Harul Domnului Isus Cristos să fie cu duhul vostru!

Scrisoarea către

Evrei

Dumnezeu a vorbit prin Fiul Său

În trecut, Dumnezeu a vorbit
1 strămoșilor noștri prin profeți.
 Dumnezeu le-a vorbit de multe
 ori, în multe feluri. ²Dar, în ultima
 vreme, El ne-a vorbit prin Fiul Său.
 Prin El a creat Dumnezeu lumea și pe
 El L-a numit să fie moștenitor peste
 toate lucrurile. ³În El se vede slava lui
 Dumnezeu. El este reflectarea perfectă
 a naturii lui Dumnezeu. El este Cel
 care, prin Cuvântul Său plin de
 putere, susține toate lucrurile. După
 ce a spălat păcatele oamenilor, El S-a
 așezat la dreapta Maiestății divine, în
 ceruri.

Fiul este superior îngerilor

⁴El a devenit superior îngerilor, tot
 așa cum și numele pe care l-a primit
 este mai important decât al îngerilor.
⁵Căci nici unuia dintre îngeri nu i-a
 spus Dumnezeu:

„Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am
 născut.“

Psalmul 2.7

Și Dumnezeu nu a spus despre nici un
 înger:

„Voi fi Tatăl Lui, iar El va fi Fiul
 Meu.“

2 Samuel 7.14

⁶Și la fel, când Dumnezeu Îl aduce în
 lume pe Fiul Său, primul născut, El
 spune:

„Toți îngerii lui Dumnezeu să I se
 închine!“

Deuteronom 32.43

⁷Despre îngeri, Dumnezeu a spus:

„Dumnezeu Își face îngerii vânturi,
 iar pe slujitorii Săi, flăcări de foc.“

Psalmul 104.4

⁸Dar despre Fiul Său, Dumnezeu a
 spus:

„Tronul Tău, Dumnezeule,
 va rămâne pentru totdeauna.

Tu vei domni peste împărăția Ta
 și hotărârile Tale vor fi întotdeauna
 drepte.

⁹Tu iubești dreptatea și urăști tot
 ce este rău.

De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul
 Tău Ți-a dat
 o bucurie mult mai mare decât a celor
 care Te însoțesc.“

Psalmul 45.6-7

¹⁰Și Dumnezeu a mai spus:

„Doamne, la început Tu ai creat
 pământul,
 iar cerurile au fost create de mâinile
 Tale.

¹¹Ele vor pieri, dar Tu vei rămâne;
 toate se vor învechi, așa cum se
 învechește o haină.

¹²Tu le vei împături ca pe o haină
 și ele vor fi schimbate ca hainele.

Dar Tu nu Te vei schimba
 niciodată,
 iar viața Ta nu se va sfârși niciodată.“

Psalmul 102.25-27

¹³Dumnezeu nu a spus niciodată unui
 înger:

„Stai la dreapta Mea, până îi voi
 pune
 pe toți dușmanii Tăi la picioarele
 Tale.“

Psalmul 110.1

¹⁴Îngerii sunt cu toții duhuri care-I
 slujesc lui Dumnezeu și sunt trimiși
 să-i ajute pe cei care vor primi
 mântuirea.

Superioritatea Noului Legământ

2 De aceea trebuie să dăm mare
 atenție adevărilor pe care le-
 am auzit. ²Astfel nu ne vom

abate din drum. Căci, dacă Cuvântul
 care a fost vestit prin îngeri s-a

dovedit a fi neclintit, astfel încât orice încălcare și orice neascultare și-au primit pedeapsa meritată, ³cum vom scăpa atunci noi de pedeapsă, dacă privim cu dispreț o mântuire așa de mare? Această mântuire ne-a fost vestită mai întâi de Domnul, apoi ne-a fost confirmată de cei ce L-au auzit. ⁴Dumnezeu a adăugat mărturia Sa la mărturia lor prin semne, minuni, tot felul de miracole și prin daruri ale Duhului Sfânt, pe care El le-a împărțit așa cum a dorit.

Cristos a devenit asemenea oamenilor pentru a-i mântui

⁵Dumnezeu nu i-a ales pe îngeri să fie conducători peste lumea viitoare, despre care vorbim acum. ⁶Undeva, în Scriptură, este scris:

„Ce este omul,
ca să Te gândești la el?
Și ce este fiul omului,
ca să-Ți pese atât de mult de el?
⁷L-ai făcut, pentru puțin timp,
inferior îngerilor.

I-ai dat slavă și onoare
⁸și i-ai dat stăpânire peste toate
lucrurile.“

Psalmul 8.4-6

Dumnezeu l-a pus conducător peste toate și nu a lăsat nimic care să nu fie sub controlul lui. Dar acum noi nu vedem că toate lucrurile îi sunt supuse. ⁹Dar Îl vedem pe Isus, Cel care pentru puțin timp a fost făcut inferior îngerilor, încununat cu slavă și onoare, datorită suferinței și morții Sale. Datorită harului lui Dumnezeu, Isus a murit pentru toată omenirea.

¹⁰Dumnezeu a creat toate lucrurile și toate lucrurile subzistă prin El pentru a arăta slava Sa. Dumnezeu a vrut ca mulți fii și fiice să ia parte la slava Sa. De aceea a fost nevoie să-L facă desăvârșit, prin suferință, pe cel care deschide calea spre mântuirea lor.

¹¹Cel care îi sfințește pe oameni și cei ce sunt sfințiți au o origine comună. De aceea, Lui nu Îi este rușine să-i numească frații Săi. ¹²El spune:

„Voi vesti Numele Tău fraților Mei.

Îți voi cânta laude
în fața poporului Tău, în mijlocul
adunării.“

Psalmul 22.22

¹³Și mai spune:

„În Dumnezeu voi avea încredere.“
Isaia 8.17

Și, de asemenea:

„Iată-Mă, Eu și copiii
pe care Mi i-a dat Dumnezeu.“

Isaia 8.18

¹⁴Acești copii sunt oameni, din carne și din sânge. De aceea și Isus a devenit om din carne și sânge, asemenea lor, pentru ca, prin moartea Sa, să-l distrugă pe cel ce are puterea morții, adică pe Diavolul ¹⁵și să-i elibereze pe cei care au fost ținuți sclavi, de-a lungul întregii lor vieți, de teama de moarte. ¹⁶Este limpede că nu pe îngeri îi ajută El, ci pe urmașii lui Avraam. ¹⁷Așa că Isus a trebuit să fie făcut asemenea fraților Lui în toate privințele, pentru a putea deveni un mare preot al lui Dumnezeu, un preot credincios și plin de milă, pentru ca să aducă iertarea pentru păcatele oamenilor. ¹⁸El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit; de aceea El poate acum să-i ajute pe cei ce sunt ispitiți.

Isus este mai mare decât Moise

De aceea, frați sfinți, care ați
3 fost chemați de Dumnezeu,
gândiți-vă la Isus, Apostolul și
Marele Preot al credinței pe care o mărturisim. ²Isus l-a fost credincios Celui ce L-a numit Mare Preot, după cum și Moise a fost credincios în toată Casa lui Dumnezeu. ³Omul care construiește o casă se bucură de mai multă onoare decât casa construită. La fel și Isus merită să I se acorde mai multă onoare decât Moise. ⁴Orice casă a fost clădită de cineva. Dar Dumnezeu este Cel care a clădit toate lucrurile. ⁵Moise a fost credincios ca slujitor în toată Casa Lui, ca mărturie a lucrurilor care urmau să fie vestite. ⁶Dar Cristos a fost credincios ca Fiu, peste Casa lui Dumnezeu. Și Casa Lui suntem noi, dacă ne păstrăm

curajul și încrederea neclintită în speranța cu care ne lăudăm.

Să continuăm să-L urmăm pe Dumnezeu

⁷Astfel, după cum spune Duhul Sfânt:

„Astăzi, dacă auziți glasul lui Dumnezeu,

⁸nu refuzați să-L ascultați, împietrindu-vă inimile, așa cum ați făcut când v-ați răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, când L-ați pus pe Dumnezeu la încercare în pustie,

⁹unde părinții voștri M-au provocat punându-Mă la încercare; și timp de patruzeci de ani au văzut lucrurile pe care le-am făcut.

¹⁰De aceea M-am mâniat pe oamenii din vremea aceea și am spus: «Oamenii aceștia întotdeauna gândesc greșit. Ei nu au recunoscut niciodată căile Mele.»

¹¹Atunci, în mânia Mea, am jurat: «Ei nu vor intra niciodată în odihna Mea.»“

Psalmul 95.7-11

¹²Fraților, aveți grijă ca nici unul dintre voi să nu aibă o inimă rea, necredincioasă, care să se întoarcă de la Dumnezeu cel viu. ¹³Ci, mai degrabă, încurajați-vă unul pe altul în fiecare zi, cât încă mai este „astăzi“. Aveți grijă să nu fie nimeni înșelat de păcat și astfel să refuze să asculte. ¹⁴Căci cu toții avem parte de ceea ce-I aparține lui Cristos, dacă păstrăm cu perseverență, până la sfârșit, credința sigură pe care am avut-o la început. ¹⁵Așa cum spune Scriptura:

„Astăzi, dacă auziți glasul lui Dumnezeu, nu refuzați să-L ascultați, împietrindu-vă inimile așa cum ați făcut când v-ați răzvrătit împotriva lui Dumnezeu.“

Psalmul 95.7-8

¹⁶Cine sunt cei care au auzit glasul lui Dumnezeu și s-au răzvrătit? Nu sunt chiar cei care au fost scoși din Egipt prin Moise? ¹⁷Pe cine a fost mândru Dumnezeu timp de patruzeci de ani? Pe cei care au păcătuit și care au căzut morți în pustie. ¹⁸Despre cine vorbea Dumnezeu când a jurat că ei nu vor avea odihna promisă? Despre cei care nu L-au ascultat. ¹⁹Vedem deci că oamenii aceia nu au putut intra în odihna Lui din cauza necredinței lor.

Promisiunea lui Dumnezeu, că **4** putem avea odihna Lui, încă este în vigoare. Să avem grijă deci să nu se întâmple ca vreunul dintre voi să nu o primească. ²Și nouă ne-a fost spusă Vestea Bună, ca și lor. Dar mesajul pe care l-au auzit ei nu le-a fost de folos, pentru că ei l-au auzit, dar nu l-au primit cu credință. ³Noi, cei care am crezut, intrăm în această odihnă, așa cum a spus Dumnezeu:

„În mânia Mea, am jurat: «Ei nu vor intra niciodată în odihna Mea.»“

Psalmul 95.11

Dumnezeu a vorbit astfel, deși lucrarea Lui fusese terminată încă de la crearea lumii. ⁴Undeva, în Scriptură, Dumnezeu vorbește despre ziua a șaptea astfel: „În ziua a șaptea, Dumnezeu S-a odihnit de toate lucrările Lui.“ ⁵Iar textul despre care am vorbit spune: „Ei nu vor intra niciodată în odihna Mea.“

⁶Cei cărora li s-a adus la început vestea bună despre ea n-au intrat în odihna lui Dumnezeu din cauza neascultării lor. Dar sunt oameni care vor intra în odihna Lui. ⁷De aceea Dumnezeu stabilește din nou o zi pe care o numește „astăzi“. Dumnezeu a vorbit despre această zi cu mulți ani mai târziu, prin David, cum am spus în pasajul citat mai devreme.

„Astăzi, dacă auziți glasul lui Dumnezeu, nu refuzați să-L ascultați, împietrindu-vă inimile!“

Psalmul 95.7-8

⁸Iosua nu i-a condus pe oameni în odihna promisă de Dumnezeu. Dacă ar fi făcut-o, Dumnezeu nu ar fi vorbit mai târziu despre o altă zi. ⁹Deci încă rămâne să vină a șaptea zi, o zi de odihnă pentru poporul lui Dumnezeu. ¹⁰Cel ce intră în odihna lui Dumnezeu se va odihni după ce termină munca lui, așa cum și Dumnezeu S-a odihnit când Și-a terminat lucrarea. ¹¹Să ne străduim deci să intrăm în odihna lui Dumnezeu, pentru ca nimeni să nu urmeze exemplul celor ce nu L-au ascultat pe Dumnezeu și să fie pierdut.

¹²Cuvântul lui Dumnezeu este viu și activ. El este mai tăios decât o sabie cu două tășuri. El taie atât de adânc, încât desparte sufletul de duh și oasele de măduva lor. Cuvântul lui Dumnezeu judecă gândurile și intențiile din mintea noastră. ¹³Nici un lucru din lume nu este ascuns privirii Lui, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Lui. Și Lui trebuie să-I dăm socoteală pentru felul în care am trăit.

Isus este Marele nostru Preot

¹⁴Noi avem un Mare Preot care S-a dus în ceruri: pe Isus, Fiul lui Dumnezeu. De aceea să ne ținem tare de credința pe care o mărturisim! ¹⁵Noi nu avem un Mare Preot care nu poate să ne înțeleagă slăbiciunile, ci Unul care a fost ispitit în toate felurile, așa cum suntem și noi, dar El nu a păcătuit niciodată. ¹⁶Așa că putem veni cu încredere în fața tronului harului lui Dumnezeu, ca să primim îndurare și să găsim har, pentru a avea ajutor la vremea potrivită.

Orice mare preot este ales dintre
5 oameni. El este pus să-i ajute pe oameni în lucrurile pe care trebuie să le facă pentru Dumnezeu. El trebuie să aducă daruri și jertfe pentru păcate. ²Marele preot este și el om, supus slăbiciunii. De aceea el

poate să fie blând cu cei neștiutori și rătăciți. ³Din cauza slăbiciunii lui, marele preot trebuie să aducă jertfe atât pentru păcatele lui, cât și pentru ale poporului.

⁴Nimeni nu-și poate lua onoarea aceasta singur, ci marele preot trebuie să fie chemat de Dumnezeu, așa cum a fost Aaron. ⁵La fel, nici Cristos nu Și-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Acela care I-a spus:

„Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut.“

Psalmul 2.7

⁶Iar în alt pasaj din Scriptură, El spune:

„Tu ești preot pentru totdeauna, la fel ca Melhisedec.“

Psalmul 110.4

⁷În timpul vieții Sale pe pământ, Isus I-a adus rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi Celui ce putea să-L scape de la moarte și a fost ascultat datorită reverenței Sale față de Dumnezeu. ⁸Deși era Fiul lui Dumnezeu, prin lucrurile pe care le-a suferit, Isus a învățat ascultarea. ⁹Și fiind făcut desăvârșit, El a devenit sursa mântuirii eterne pentru cei care ascultă de El, ¹⁰fiindcă a fost numit de Dumnezeu Mare Preot, la fel ca Melhisedec.

Imaturitatea cititorilor

¹¹Despre toate acestea avem multe lucruri de spus, dar ne este greu să vi le explicăm, pentru că nu vă mai străduiți să înțelegeți. ¹²Deși deja trebuia să fiți învățători, voi aveți nevoie de cineva care să vă învețe din nou primele lecții ale învățăturilor lui Dumnezeu. Voi aveți nevoie de lapte, nu de mâncare solidă! ¹³Oricine se hrănește cu lapte nu are experiența prin care să poată recunoaște adevărata învățătură, căci este încă un copil. ¹⁴Dar mâncarea solidă este pentru oameni maturi ale căror simțuri spirituale s-au deprins prin practică să deosebească binele de rău.

De aceea ar trebui să lăsăm
6 deoparte adevărurile
 începătoare ale lui Cristos și să
 înaintăm spre maturitate, fără să mai
 revenim la primele învățături despre
 întoarcerea de la faptele rele și despre
 credința în Dumnezeu. ²Atunci am
 învățat despre botezuri, despre
 punerea mâinilor, despre învierea
 morților și despre judecata
 eternă. ³Dar acum, cu voia lui
 Dumnezeu, trebuie să creștem spre a
 ajunge la maturitate.

⁴Căci este imposibil ca aceia care au
 fost luminați odată, care au gustat
 darul ceresc, care au devenit părtași
 Duhului Sfânt ⁵și au cunoscut
 bunătatea Cuvântului lui Dumnezeu și
 lucrările puterii veacului viitor, ⁶și
 totuși au căzut, să fie făcuți să-și
 schimbe din nou viața, pentru că îl
 răstignesc încă o dată, pentru ei înșiși,
 pe Fiul lui Dumnezeu și îl supun
 ridiculizării oamenilor.

⁷Oamenii se pot asemena cu
 pământul care absoarbe ploaia căzută
 pe el. Dacă pământul aduce o recoltă
 folositoare celor care l-au semănat, el
 primește binecuvântarea lui
 Dumnezeu. ⁸Dar dacă aduce buruieni
 și mărăcini, nu-i de nici un folos și
 este în pericol să fie blestemat de
 Dumnezeu. Acest pământ va sfârși
 prin a i se pune foc.

Siguranța promisiunii făcute lui Avraam

⁹Preaiubiților, chiar dacă vorbim
 astfel, așteptăm din partea voastră
 lucruri mai bune care vor însoți
 mântuirea voastră. ¹⁰Căci Dumnezeu
 nu este nedrept ca să uite lucrarea
 voastră și dragostea voastră pentru El,
 pe care ați arătat-o ajutându-i pe
 sfinți, așa cum și faceți în
 continuare. ¹¹Dar dorința noastră este
 ca voi să continuați să arătați același
 zel până la sfârșit, spre împlinirea
 completă a speranței voastre. ¹²Am
 dori să nu deveniți leneși, ci vrem să
 urmați exemplul celor care, având
 credință și răbdare, primesc

moștenirea promisă.

¹³Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui
 Avraam. Și pentru că nu era nimeni
 mai mare, Dumnezeu a jurat pe El
 Însuși ¹⁴și a spus: „Te voi binecuvânta
 nespun de mult și îți voi da foarte,
 foarte mulți urmași.“ ¹⁵Avraam a
 așteptat cu răbdare și a primit ceea ce
 îi promisese Dumnezeu.

¹⁶Când fac un jurământ, oamenii
 folosesc întotdeauna numele cuiva
 mai mare decât ei. Jurământul arată
 că ceea ce spune persoana respectivă
 este adevărat și astfel se pune capăt
 oricărei dispute. ¹⁷Dumnezeu a vrut ca
 toți cei care au primit promisiunea
 Lui să înțeleagă că planul Său nu se
 va schimba. De aceea, El a întărit
 promisiunea Sa cu un
 jurământ, ¹⁸astfel ca, prin două lucruri
 în care este imposibil ca Dumnezeu să
 mintă, să putem fi încurajați mult noi,
 cei care am alergat să prindem
 speranța care ne era
 oferită. ¹⁹Speranța aceasta este ca o
 ancoră, sigură și neclintită, pentru
 sufletul nostru. Ea pătrunde în Locul
 cel mai sfânt, dincolo de perdeaua
 Templului. ²⁰Isus a intrat primul acolo
 pentru noi și a deschis drumul. El a
 devenit pentru totdeauna Mare Preot,
 la fel ca Melhisedec.

Preotul Melhisedec

7 Acest Melhisedec a fost
 împăratul Salemului și preot al
 Dumnezeului Preaînalt.

Melhisedec a ieșit în întâmpinarea lui
 Avraam și l-a binecuvântat, când
 acesta s-a întors victorios după bătălia
 dată împotriva împăraților. ²Avraam i-
 a dat lui Melhisedec o zecime din tot
 ce luase ca *pradă de război*. Tradus,
 numele lui Melhisedec înseamnă în
 primul rând „Rege al dreptății“. Apoi
 el este „Rege al Salemului“, ceea ce
 înseamnă „Rege al păcii.“ ³Nu știe
 nimeni cine au fost tatăl și mama lui
 Melhisedec sau strămoșii lui. Nu se
 cunoaște data nașterii sau data morții
 lui. La fel ca Fiul lui Dumnezeu, el
 rămâne preot pentru totdeauna.

⁴Vedeți deci cât de mare a fost acest om, dacă până și patriarhul Avraam i-a dat o zecime din prada de război! ⁵Legea cere urmașilor lui Levi care devin preoți să strângă zeciuiala de la popor, adică de la frații lor, deși aceștia sunt și ei urmași ai lui Avraam. ⁶Melhisedec nu se trage din leviți. Cu toate acestea, el a luat zeciuială de la Avraam și l-a binecuvântat pe cel căruia Dumnezeu îi făcuse promisiunile. ⁷Toată lumea știe că cel care este mai important dă binecuvântarea, iar cel mai puțin important o primește. ⁸Leviții care strâng zeciuiala sunt oameni obișnuiți, care se nasc și mor. Dar Melhisedec este un om despre care Scriptura spune că este încă în viață. ⁹Levi este cel ce strânge zeciuiala, dar se poate spune că atunci când Avraam i-a plătit zeciuială lui Melhisedec, și Levi i-a plătit. ¹⁰Căci, deși Levi nu se născuse încă, el se afla în trupul strămoșului său Avraam, când acesta s-a întâlnit cu Melhisedec. ¹¹Dacă desăvârșirea ar fi putut fi atinsă prin preoția leviților—căci prin aceasta a primit poporul Legea—atunci de ce a mai fost nevoie de un alt fel de preot, nu asemenea lui Aaron, ci asemenea lui Melhisedec? ¹²Când avem un alt fel de preoție, cu siguranță avem și o altă lege. ¹³Cel despre care spunem aceste lucruri este Cristos. El nu era din tribul lui Levi și nimeni din tribul Lui nu a slujit la altar. ¹⁴Este clar că Domnul nostru descinde din tribul lui Iuda, iar Moise nu a spus nimic despre preoți în legătură cu acest trib.

Isus, preot asemenea lui Melhisedec

¹⁵Și totul devine și mai clar cu venirea acestui alt preot asemenea lui Melhisedec. ¹⁶El a fost făcut preot, dar nu pentru că ar fi îndeplinit cerința apartenenței la familia potrivită. El a fost făcut preot prin puterea vieții ce nu se va sfârși niciodată. ¹⁷Căci Scriptura spune despre El: „Tu ești

preot pentru totdeauna, la fel ca Melhisedec.”

¹⁸Vechea poruncă a fost lăsată deoparte pentru că era lipsită de putere și inutilă, ¹⁹căci Legea nu a făcut nimic desăvârșit. Acum ne-a fost dată o speranță mai bună prin care ne apropiem de Dumnezeu.

²⁰De asemenea, este important să știm că Dumnezeu a făcut un jurământ când Isus a fost făcut Mare Preot. Nu a existat nici un jurământ când ceilalți au devenit preoți. ²¹Dar Cristos a fost făcut preot cu un jurământ din partea lui Dumnezeu, care l-a spus:

„Domnul a făcut un jurământ și nu Se va răzgândi:

«Tu ești preot pentru totdeauna.»“

Psalmul 110.4

²²Cu atât mai mult, Isus a fost făcut garantul unui legământ mai bun.

²³Au existat mulți asemenea preoți, căci moartea îi împiedica să rămână în slujbă. ²⁴Dar El, fiindcă trăiește pentru totdeauna, are o preoție care nu poate fi transmisă de la unul la altul. ²⁵De aceea El poate să-i mântuiască pentru totdeauna pe cei care vin la Dumnezeu prin El, pentru că El trăiește etern ca să mijlocească pentru ei.

²⁶De un astfel de Mare Preot aveam nevoie: sfânt, fără vină și neîntinat; despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri. ²⁷Isus nu are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele lor, apoi pentru păcatele poporului. Jertfa adusă de El când S-a dat pe Sine Însuși ajunge pentru totdeauna. ²⁸Legea pune ca mari preoți oameni care au și ei slăbiciunile lor. Dar promisiunea cu jurământ venită după Lege îl pune ca Mare Preot pe Fiul, care a fost făcut desăvârșit pentru totdeauna.

Isus și Noul Legământ

Acesta este punctul principal în **8** ceea ce vă spunem: noi avem un Mare Preot care stă la dreapta tronului ceresc al lui Dumnezeu. ²El

slujește ca Mare Preot în Locul cel mai sfânt, în adevăratul locaș de închinare, care nu a fost făcut de oameni, ci de Dumnezeu. ³Orice mare preot are rolul de a aduce atât daruri, cât și jertfe. De aceea era nevoie ca și Marele nostru Preot să-I aducă ceva lui Dumnezeu. ⁴Dacă ar fi acum în viață, pe pământ, El nici nu ar fi preot, pentru că sunt deja preoți care Îi aduc daruri lui Dumnezeu, conform Legii. ⁵Slujirea lor este doar o imitație și o umbră a lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise din partea lui Dumnezeu când urma să ridice cortul de închinare. Dumnezeu l-a avertizat atunci: „Ai grijă să faci totul după modelul pe care ți l-am arătat pe munte!” ⁶„Lucrarea care l-a fost dată lui Isus este mult mai importantă decât a celorlalți preoți. La fel și legământul al cărui mijlocitor este El este mai bun decât cel vechi pentru că se bazează pe promisiuni mai bune. ⁷Dacă primul legământ ar fi fost perfect, nu ar fi fost nevoie de un alt legământ, care să-l înlocuiască. ⁸Dar Dumnezeu îi acuză pe oameni și spune:

„Va veni vremea, spune Domnul, când voi face un nou legământ cu poporul Israel și cu locuitorii din Iuda.

⁹Acesta nu va fi ca legământul pe care l-am făcut cu strămoșii lor în ziua în care i-am luat de mână și i-am scos din Egipt.

El nu au respectat legământul făcut cu Mine, așa că Mi-am întors fața de la ei“, spune Domnul.

¹⁰„Acesta este legământul pe care îl voi face cu poporul Israel în vremurile viitoare“, spune Domnul.

„Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inima lor.

Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.

¹¹Nu va mai fi nevoie ca cineva să-l învețe pe fratele său sau pe vecinul său, spunându-i: «Cunoaște-L pe Domnul!»

Căci cu toții Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare.

¹²Și le voi ierta greșelile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor.“

Jeremia 31.31-34

¹³Prin faptul că Dumnezeu vorbește despre „un nou legământ“, El arată că primul este depășit. Și tot ce este depășit se învechește și curând nu va mai fi.

Închinarea sub Vechiul Legământ

9 Primul legământ conținea reguli cu privire la închinare și la un loc pentru închinare

pământesc. ²Acest loc era un cort.

Prima parte se numea „Locul Sfânt“. În el se aflau sfeșnicul, masa și pâinile oferite lui Dumnezeu. ³În spatele celei de-a doua perdele se afla încăperea numită „Locul cel mai sfânt“. ⁴Aici erau un altar de aur pentru arderea de tămâie și chivotul legământului. Acest chivot era acoperit în întregime cu aur. În chivot se găsea un vas de aur umplut cu mană, toiagul lui Aaron care înfrunzise și tablele Vechiului Legământ. ⁵Deasupra chivotului se aflau heruvimi care arătau slava lui Dumnezeu și care umbreau scaunul îndurării. Dar nu putem acum să vorbim în detaliu despre aceste lucruri.

⁶După ce totul a fost aranjat astfel, preoții au intrat în fiecare zi în prima încăpere pentru a îndeplini ceremonialul de închinare. ⁷Dar în cea de-a doua încăpere intra doar marele preot, o dată pe an, și nu fără sânge pe care îl aduce lui Dumnezeu pentru păcatele sale și pentru păcatele pe care le fac oamenii fără să știe că păcătuiesc. ⁸Prin aceste două încăperi, Duhul Sfânt ne arată că, atâta timp cât există prima încăpere, drumul spre Locul cel mai sfânt este încă închis. ⁹Aceste lucruri sunt un simbol pentru vremea de acum, când se aduc daruri și jertfe, care însă nu sunt în măsură să-l ridice pe cel ce se închină

în acest mod la acea treaptă de perfecțiune cerută de conștiința sa.¹⁰ Ele nu sunt decât niște porunci pământești, asemănătoare celor referitoare la mâncăruri, băuturi și diferite spălări ceremoniale, valabile doar până la stabilirea unei noi ordini de către Dumnezeu.

Închinarea în timpul Noului Legământ

¹¹Dar acum Cristos a venit ca Mare Preot al lucrurilor bune ce urmau să vină. El a slujit într-un cort, care este mai important și desăvârșit. Acesta nu este făcut de mâna omului și nu aparține acestei creații.¹² Când a intrat în Locul cel mai sfânt, o dată pentru totdeauna, Cristos nu a adus cu Sine sânge de țapi sau de viței, ci propriul Său sânge ca jertfă, obținând pentru noi eliberare eternă de păcat.¹³ Dacă sângele țăpilor și al taurilor și cenușa unei vaci, stropite peste cei necurați, puteau să-i sfințească, făcându-i curați pe dinafară,¹⁴ cu atât mai mare este puterea sângelui lui Cristos care, prin Duhul etern, S-a adus pe Sine Însuși ca o jertfă desăvârșită lui Dumnezeu. Sângele Lui ne curăță deplin conștiința. Astfel, curățiți fiind, ne putem închina Dumnezeului celui viu.

¹⁵De aceea, Cristos este Mijlocitorul unui Nou Legământ. El a murit pentru a-i elibera pe oameni de lucrurile rele pe care le făcuseră sub Vechiul Legământ. Pentru că El a murit, cei care au fost chemați de Dumnezeu pot să primească acum moștenirea eternă pe care a promis-o Dumnezeu.

¹⁶Când un om moare, el lasă un testament. Dar trebuie dovedit că omul care a făcut testamentul a murit ¹⁷pentru că dacă el mai este în viață testamentul nu poate fi folosit. El este valabil numai după moartea celui ce l-a făcut.¹⁸ De aceea, nici primul legământ nu a fost inaugurat fără sânge.¹⁹ După ce Moise a rostit înaintea întregului popor fiecare poruncă din Lege, el a luat sângele vițelilor și al țăpilor, cu apă, lână roșie și isop și a stropit atât cartea, cât și

tot poporul.²⁰ El a spus: „Acesta este sângele legământului pe care Dumnezeu v-a poruncit să-l respectați.”²¹ La fel, el a stropit cu sânge cortul și toate lucrurile folosite pentru închinare.²² Conform Legii, aproape orice lucru trebuie să fie curățat cu sânge. Fără vărsare de sânge nu există iertare.

Jertfa lui Cristos ne curăță de păcate

²³Aceste lucruri sunt imitații ale celor aflate în ceruri, și era nevoie să fie curățate prin acest fel de jertfe. Dar lucrurile cerești trebuie curățate prin jertfe mai bune decât acestea.²⁴ Cristos nu a intrat într-un loc sfânt făcut de mâini omenești, care este o imitație a celui adevărat. Cristos a intrat chiar în ceruri, pentru a Se prezenta acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.²⁵ Și El nu a intrat cu scopul de a Se aduce pe Sine Însuși ca jertfă de mai multe ori, așa cum marele preot intră în fiecare an în Locul cel mai sfânt, aducând sânge care nu este al său,²⁶ fiindcă atunci ar fi trebuit să sufere de mai multe ori, încă de la crearea lumii. Dar acum Cristos a apărut o dată pentru totdeauna, la sfârșitul veacurilor, pentru a înlătura păcatul prin jertfa Sa.²⁷ Și după cum oamenilor le este sortit să moară o singură dată, apoi vine judecata,²⁸ la fel și Cristos, după ce a fost jertfit o singură dată pentru a lua păcatele multor oameni, Se va arăta a doua oară, nu pentru a lua păcatele, ci pentru a-i mântui pe cei care Îl așteaptă.

Cristos jertfit o dată pentru totdeauna

Legea era doar o imagine
10 neclară a lucrurilor bune ce urmau să vină. Ea nu este imaginea exactă a realității. Oamenii continuau să aducă jertfe, an după an, dar Legea nu i-ar fi putut face niciodată desăvârșiți.² Dacă Legea i-ar fi putut face pe oameni desăvârșiți, ar fi încetat aducerea de jertfe. Atunci cei care se închinau lui Dumnezeu ar

fi fost curățați o dată pentru totdeauna și nu s-ar mai fi simțit vinovați pentru păcatele lor.³ Dar aceste jertfe sunt o aducere aminte a păcatelor în fiecare an.⁴ Pentru că nu este posibil ca sângele taurilor și al țapilor să curețe păcatele.

⁵De aceea, când a intrat în lume, Cristos a spus:

„Tu nu ai dorit nici jertfă, nici dar, ci Mi-ai pregătit un trup.

⁶Animalele omorâte și arse pe altar sau jertfele pentru păcat nu au fost pe placul Tău.

⁷Atunci am spus:

«Iată-Mă! Am venit să fac voia Ta, Dumnezeule, după cum este scris despre Mine în cartea Legii.»⁸

Psalmul 40.6-8

⁸Întâi, El a spus: „Tu nu ai dorit nici jertfe, nici dar, nici animale omorâte și arse pe altar, nici jertfe pentru păcat. Aceste lucruri nu erau pe placul Tău“ (deși erau cerute de Lege).⁹ Apoi a spus: „Iată-Mă! Am venit să fac voia Ta.“ Astfel, Dumnezeu înlătură primul sistem de jertfe, pentru a-l aduce pe al doilea.¹⁰ Cristos a făcut voia lui Dumnezeu. Prin această voie suntem sfințiți noi, și anume, prin jertfirea trupului lui Isus Cristos, o dată pentru totdeauna.

¹¹În fiecare zi, fiecare preot își îndeplinește îndatoririle religioase. El aduce aceleași jertfe, iar și iar, dar aceste jertfe nu pot înlătura păcatele.¹² Însă Acest Preot a adus o singură jertfă pentru păcate, o dată pentru totdeauna, după care S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu.¹³ Iar acum așteaptă până când dușmanii Săi vor fi puși sub picioarele Sale.¹⁴ Printr-o singură jertfă, El i-a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți prin ea.¹⁵ Despre lucrul acesta depune mărturie și Duhul Sfânt, care, după ce spune:

¹⁶„Acesta este legământul

pe care-l voi face cu poporul Meu în zilele ce vor veni, zice Domnul:

Voi pune legile Mele în inima lor și le voi scrie în mintea lor.“

Ieremia 31.33

¹⁷adaugă:

„Le voi ierta păcatele și faptele lor rele.

Și nu Îmi voi mai aminti de ele.“

Ieremia 31.34

¹⁸Când păcatele au fost iertate, nu mai este nevoie de o jertfă pentru păcat.

Apropiați-vă de Dumnezeu

¹⁹De aceea, fraților, avem îndrăzneala de a intra în Locul cel mai sfânt datorită sângelui lui Isus.²⁰ Putem intra pe o cale nouă și vie pe care Isus ne-a deschis-o prin perdea, adică prin trupul Său.²¹ Și avem un Mare Preot care domnește peste Casa lui Dumnezeu.²² Inimile noastre au fost curățate de sentimente de vină, iar trupurile noastre au fost spălate cu o apă curată. Să ne apropiem deci de Dumnezeu cu o inimă sinceră și cu deplină siguranță, datorită credinței noastre.²³ Să păstrăm cu perseverență speranța pe care o mărturisim, căci putem avea încredere că Dumnezeu Își va ține promisiunea.

Să ne ajutăm unii pe alții

²⁴Să ne gândim bine cum să ne încurajăm unii pe alții la dragoste și la fapte bune!²⁵ Să nu renunțăm să ne adunăm împreună, așa cum fac unii, ci să ne încurajăm unii pe alții, cu atât mai mult cu cât vedeți că Ziua se apropie!

Nu vă întoarceți de la Cristos

²⁶Dacă noi hotărâm să continuăm să păcătuim, după ce am cunoscut adevărul, atunci nu mai există nici o jertfă care să ne curețe de păcate.²⁷ Dacă noi continuăm să păcătuim, nu ne rămâne decât așteptarea plină de teamă a judecății și a focului violent care îi va arde pe toți cei răzvrătiți împotriva lui

Dumnezeu.²⁸ Orice om care nu respectă Legea lui Moise este omorât fără milă, pe baza mărturiei aduse de doi sau trei martori.²⁹ Pedepsa pe care o merită cel care L-a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu este cu mult mai mare. El a profanat sângele legământului care l-a sfințit, a insultat Duhul harului lui Dumnezeu!³⁰ Noi Îl cunoaștem pe Cel ce a spus: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti.“ El a mai spus: „Domnul va judeca poporul Său.“³¹ Este un lucru înfricoșător să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!

Nu vă pierdeți curajul și bucuria

³²Amintiți-vă de zilele de la început, când, după ce ați primit lumina, ați îndurat o luptă grea, plină de multe suferințe.³³ Ați fost chiar insultați și persecutați în văzul tuturor. Alteori, ați stat alături de cei care treceau prin aceleași suferințe.³⁴ Ați luat parte la suferințele celor care se aflau în închisoare și ați acceptat cu bucurie confiscarea bunurilor voastre. Voi ați putut face aceste lucruri pentru că știți că aveți în ceruri o comoară mai bună, ceva care va rămâne pentru totdeauna.

³⁵Așa că, să nu vă pierdeți încrederea, căci ea vă va aduce o mare răsplată!³⁶ Trebuie deci să aveți răbdare, pentru ca, împlinind voia lui Dumnezeu, să puteți primi ce v-a promis El.³⁷ Încă puțin, foarte puțin timp și

„Cel ce trebuie să vină va veni; El nu va întârzia.

³⁸Cel drept, care este al Meu, va avea viață datorită credinței sale.

Dar dacă va da înapoi, nu-Mi voi găsi plăcerea în el.“

Habacuc 2.3-4 (versiunea grecească)

³⁹Dar noi nu suntem dintre aceia care dau înapoi și sunt pierduți. Noi suntem aceia care avem credință, și de aceea suntem mântuiți.

Prin credință

11 Credința înseamnă a fi sigur de lucrurile la care speri; înseamnă a fi sigur de lucruri pe care nu le poți vedea.² Datorită credinței lor, oamenii din trecut au fost pe placul lui Dumnezeu.

³Prin credință înțelegem că întreaga lume a fost creată prin Cuvântul lui Dumnezeu, că ceea ce vedem a fost făcut din lucruri pe care nu le putem vedea.

⁴Prin credință Abel l-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât a lui Cain. Datorită credinței sale, Abel a fost declarat un om drept.

Dumnezeu a depus mărturie despre dreptatea lui prin faptul că i-a primit darurile. Și deși Abel este mort, credința lui vorbește și astăzi.

⁵Prin credință Enoh a fost ridicat la Dumnezeu fără să fi trecut prin moarte. Scriptura spune că, înainte de a fi ridicat, Enoh a primit mărturia că era un om pe placul lui Dumnezeu. Enoh nu a mai putut fi găsit, pentru că Dumnezeu îl luase să fie cu El.⁶ Fără credință este imposibil să fim pe placul lui Dumnezeu. Cel care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El există și că îi răsplătește pe cei care se străduiesc să-L găsească cu adevărat.

⁷Noe a fost avertizat de Dumnezeu că urmau să se întâmple lucruri pe care nu putea să le vadă. Prin credință Noe a ascultat și a construit o corabie pentru a-și salva familia. Noe a condamnat lumea de pe vremea lui și a devenit unul dintre oamenii care moștenesc dreptatea prin credința lor.

⁸Prin credință Avraam L-a ascultat pe Dumnezeu când El l-a chemat să plece într-un loc pe care urma să-l primească drept moștenire. Avraam a plecat, deși nu știa unde se ducea.⁹ Prin credință, el a locuit ca străin în ținutul pe care Dumnezeu i-l promisese. A locuit în corturi la fel ca Isaac și Iacov, care primiseră și ei aceeași promisiune.¹⁰ El a putut să facă acest lucru pentru că avea

privirea îndreptată asupra cetății cu temelii tari, al cărei Arhitect și Constructor este Dumnezeu.

¹¹Sara nu putea să aibă copii și Avraam era prea bătrân. Dar el a avut credință în Dumnezeu, a avut încredere că El Își va împlini promisiunea. Și Dumnezeu i-a făcut în stare să aibă copii. ¹²Și din acest om, care era atât de înaintat în vârstă încât nu mai avea mult de trăit, au ieșit atât de mulți urmași câte stele sunt pe cer și la fel de greu de numărat ca nisipul de pe malul mării.

¹³Acești oameni și-au păstrat credința până la moarte. Ei nu au primit lucrurile promise, dar le-au văzut de la distanță și s-au bucurat. Ei au recunoscut în fața tuturor că erau străini și călători pe pământ. ¹⁴Cei ce spun astfel de lucruri arată că ei sunt în căutarea unei patrii. ¹⁵Dacă ar fi continuat să se gândească la țara pe care o părăsiseră, ar fi avut ocazii să se întoarcă. ¹⁶Dar acum ei sperau să ajungă într-o țară mai bună, adică una cerească. De aceea, lui Dumnezeu nu-I este rușine să fie numit Dumnezeul lor și a pregătit o cetate pentru ei.

¹⁷Prin credință Avraam era gata să-l jertfească pe Isaac atunci când l-a pus Dumnezeu la încercare. Dumnezeu îi spusese: „Prin Isaac se vor naște urmașii tăi.” Deși promise promisiunea, Avraam era gata să-și jertfească singurul fiu. ¹⁹Avraam s-a gândit că Dumnezeu putea chiar să-l învie dintre cei morți. Și într-adevăr, el l-a primit pe Isaac ca și cum acesta s-ar fi întors dintre cei morți.

²⁰Prin credință Isaac a binecuvântat viitorul lui Iacov și al lui Esau. ²¹Prin credință, când Iacov era pe moarte, i-a binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui Iosif. El s-a sprijinit în toiaș și l-a închinat lui Dumnezeu.

²²Prin credință Iosif, la sfârșitul vieții sale, a vorbit poporului Israel despre plecarea din Egipt și a dat instrucțiuni cu privire la înmormântarea sa.

²³Prin credință, când s-a născut Moise, părinții lui l-au ascuns timp de

trei luni, pentru că văzuseră ce copil frumos era. Și ei nu s-au temut să încalce porunca împăratului.

²⁴Prin credință, când a crescut, Moise a refuzat să fie numit fiul fiicei faraonului. ²⁵El a ales mai degrabă să sufere alături de poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de plăcerile de scurtă durată ale păcatului. ²⁶Moise a considerat că a suferi pentru Cristos valora mai mult decât comorile Egiptului, pentru că el avea privirea îndreptată spre răsplătire. ²⁷Prin credință Moise a plecat din Egipt fără să se teamă de mânia împăratului. El a rămas neclintit ca și cum L-ar fi văzut pe Cel Nevăzut. ²⁸Prin credință Moise a sărbătorit Paștele. El a stropit pragul de sus și stâlpii ușii cu sânge, pentru ca Îngerul Morții să nu omoare pe nici unul dintre primii născuți ai familiilor din Israel.

²⁹Prin credință poporul Israel a trecut Marea Roșie de parcă ar fi mers pe uscat. Când egiptenii au încercat să facă același lucru, s-au înecat cu toții.

³⁰Prin credință s-au prăbușit zidurile cetății Ierihon, după ce poporul le-a înconjurat timp de șapte zile.

³¹Prin credință prostituata Rahav nu a fost omorâtă împreună cu necredincioșii, ci a fost salvată pentru că i-a primit în casa ei pe spionii israeliți.

³²Și ce aș mai avea de spus? Nu am destul timp pentru a vorbi despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel și despre profeți. ³³Prin credință acești oameni au răsturnat împărații, au făcut dreptate și au primit lucrurile pe care Dumnezeu le promisese. Prin credință ei au închis gurile leilor, ³⁴au stins puterea focului și au scăpat de tăișul sabiei. Deși erau slabi, ei au primit putere, au fost viteji în lupte și au pus pe fugă armatele dușmanilor. ³⁵Unele femei i-au primit înapoi pe cei care le muriseră în familiile lor și care au fost înviați. Alții au fost torturați, dar nu au vrut să accepte să fie eliberați, căci vroiau

să învie pentru a trăi o viață mai bună. ³⁶Unii oameni au fost ridiculizați și biciuiți, iar alții au fost puși în lanțuri și aruncați în închisoare. ³⁷Au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul sau uciși cu sabia. Au răstăcit îmbrăcați în piei de oaie sau de capră, au fost săraci, au fost asupriți și chinuiți. ³⁸Ei, de care lumea nu era demnă, au pribegit prin deșerturi și prin munți, trăind în peșteri și grote făcute în pământ. ³⁹Toți aceștia, deși au ajuns cunoscuți pentru credința lor, nu au primit ceea ce le promisese Dumnezeu. ⁴⁰Dumnezeu a pregătit pentru noi ceva mai bun. Atunci vor putea acești oameni să fie făcuți desăvârșiți, dar numai împreună cu noi.

Să urmăm exemplul lui Isus

12 Avem mulți martori ai credinței. Ei ne înconjoară asemenea unui nor. Să

aruncăm deci tot ce ne trage înapoi și păcatul care atât de ușor ne face să ne împiedicăm! Să alergăm cu perseverență în întrecerea care ne stă înaintea! ²Să ne ținem ochii ațintiți asupra lui Isus, conducătorul credinței noastre și cel care o duce la împlinire. Pentru bucuria care Îl aștepta, Isus a îndurat moartea pe cruce și a acceptat rușinea unei astfel de morți, iar acum stă la dreapta tronului lui Dumnezeu. ³Gândiți-vă la El, care a îndurat o opoziție atât de mare din partea oamenilor păcătoși, pentru ca să nu vă pierdeți curajul și să cădeți de oboseală.

Dumnezeu este ca un tată

⁴Ați luptat împotriva păcatului, dar nu ați ajuns încă să vă împotriviți până la moarte. ⁵Sunteți fiii lui Dumnezeu, dar ați uitat cuvintele de încurajare care v-au fost adresate:

„Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului și nu renunța când El te mustră!

⁶Căci Domnul disciplinează pe

cine iubește și îl pedepsește pe acela pe care l-a acceptat ca fiu al Său.“

Proverbe 3.11-12

⁷Răbdați această disciplină! Ea arată că Dumnezeu Se poartă cu noi ca și cu fiii Lui, pentru că orice tată își disciplinează copilul. ⁸Dacă nu sunteți disciplinați așa cum sunt toți copiii, atunci sunteți copii nelegitimi, și nu fii adevărați. ⁹Părinții noștri naturali ne-au disciplinat și noi i-am respectat. Deci cu atât mai mult ar trebui să acceptăm disciplina Tatălui nostru spiritual și să trăim. ¹⁰Părinții noștri ne-au disciplinat pentru un timp, așa cum au crezut ei că este mai bine, însă disciplina aplicată de Dumnezeu este spre binele nostru, ca să devenim sfinți, asemenea Lui. ¹¹Disciplina nu este niciodată plăcută pe moment, ci este dureroasă. Dar mai târziu, după ce am trecut prin școala ei, disciplina aduce pacea unei vieți trăite potrivit cu voia lui Dumnezeu.

Aveți grijă cum vă trăiți viața!

¹²Așa că întăriți-vă brațele obosite și genunchii tremurânzi! ¹³Mergeți pe calea cea dreaptă pentru ca să fiți mântuiți și pentru ca nu cumva slăbiciunea voastră să vă facă să vă abateți de la țintă.

¹⁴Încercați să trăiți în pace cu toți oamenii și să duceți o viață sfântă, căci fără sfințenie nimeni nu-L va vedea pe Domnul. ¹⁵Aveți grijă ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu și astfel să devină asemenea unei buruieni amare care crește și dă naștere la multe probleme și prin care mulți oameni pot fi tulburați și distruși. ¹⁶Aveți grijă ca nimeni să nu fie imoral sau un om lumesc, cum era Esau. Esau și-a vândut dreptul primului născut doar pentru o porție de mâncare. ¹⁷Și știți că după aceea a vrut să-și primească binecuvântarea, și chiar a plâns. Dar tatăl său a refuzat să i-o dea, pentru că Esau nu putea să schimbe ceea ce făcuse.

¹⁸Voi nu v-ați apropiat de un munte care putea fi atins și care era cuprins de foc, de întineric, de negură și de furtună; ¹⁹nici nu v-ați adunat la sunetul unei trâmbițe și n-ați ascultat glasul care a vorbit în așa fel, încât cei care l-au auzit au cerut să nu li se mai vorbească. ²⁰Căci ei nu puteau suporta ce li se poruncise: „Chiar un animal dacă se va atinge de munte, să fie omorât cu pietre.” ²¹Și într-adevăr, imaginea aceea era atât de înfricoșătoare, încât Moise a spus: „Tremur de frică.”

²²Dar voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc; de miile și miile de îngeri care s-au adunat cu bucurie; ²³de Biserica primilor născuți, ale căror nume sunt scrise în ceruri; v-ați apropiat de Dumnezeu, Cel ce judecă toți oamenii, și de duhurile oamenilor drepti, care au fost făcuți desăvârșiți; ²⁴de Isus, Mijlocul forului unui nou legământ și de sângele ce a fost stropit, care ne vorbește despre lucruri mai bune decât sângele lui Abel.

²⁵Aveți grijă să nu refuzați să-L ascultați pe Cel ce vă vorbește! Acei oameni care au refuzat să-L asculte pe Dumnezeu, care i-a avertizat pe pământ, nu au scăpat. Deci cu siguranță nici noi nu vom scăpa, dacă ne întoarcem de la Cel ce ne vorbește din ceruri. ²⁶Vocea Lui a cutremurat atunci pământul. Dar aceeași voce ne-a promis acum că: „Voi mai face încă o dată să se cutremure pământul, dar, de data aceasta, se vor cutremura și cerurile.” ²⁷Cuvintele „încă o dată” arată că toate lucrurile care au fost create, vor fi distruse, căci acestea pot fi clătinate. Deci numai lucrurile care nu pot fi clătinate vor rămâne.

²⁸Să fim recunoscători că noi am primit o împărăție care nu poate fi clătinită. Astfel, să-I slujim lui Dumnezeu cu reverență și cu teamă, într-un mod care să fie pe placul Lui, ²⁹fiindcă Dumnezeul nostru este „ca un foc mistuitor.”

Închinarea care este pe placul lui Dumnezeu

13 Iubiți-vă în continuare ca frați și surori în Cristos! ²Nu uitați să fiți primitori de oaspeți, pentru că unii oameni, fiind ospitalieri, i-au găzduit, fără să știe, pe îngeri. ³Amintiți-vă de cei ce sunt în închisoare, ca și cum ați fi și voi închiși împreună cu ei! Și amintiți-vă de cei ce suferă, ca și cum ați suferi și voi!

⁴Căsătoria să fie respectată de toată lumea și să fie păstrată curată! Soții să fie fideli unul celuilalt, căci Dumnezeu va judeca pe cei desfrânați și pe adulteri. ⁵Păziți-vă sufletele de iubirea de bani și fiți mulțumiți cu ce aveți, pentru că Dumnezeu a spus:

„În nici un caz n-am să te las, niciodată nu te voi părăsi.”

Deuteronom 31.6

⁶Așa că putem spune cu încredere:

„Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme.

Ce rău mi-ar putea face un om?”

Psalmul 118.6

⁷Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu! Aduceți-vă aminte cum au trăit și au murit ei și imitați exemplul credinței lor! ⁸Isus Cristos este același ieri, azi și întotdeauna.

⁹Nu vă lăsați abătuți de la drumul vostru de nici un fel de învățătură străină! Bine este ca inimile voastre să fie întărite prin harul lui Dumnezeu și nu prin respectarea unor reguli privind mâncărurile, căci regulile acestea nu le-au fost de nici un folos celor care le-au respectat.

¹⁰Noi avem un altar de pe care preoții care slujesc la cortul sfânt nu au dreptul să mănânce. ¹¹Marele preot duce sângele animalelor în Locul cel mai sfânt, ca jertfă pentru păcate, dar trupurile animalelor sunt arse în afara taberei. ¹²De aceea și Isus a suferit în afara cetății, pentru a-Și sfinți poporul prin propriul Său sânge. ¹³Să ieșim deci din tabără, să mergem la El și să

îndurăm aceeași umilire pe care a suferit-o El! ¹⁴Căci noi nu avem aici o cetate care să dureze, ci suntem în căutarea celei viitoare. ¹⁵Să aducem deci fără încetare, prin Isus Cristos, jertfa laudei noastre către Dumnezeu, prin cuvintele care mărturisesc Numele Lui! ¹⁶Să nu uitați să faceți bine altor oameni și să împărțiți cu ei ceea ce aveți, căci astfel de jertfe sunt plăcute lui Dumnezeu.

¹⁷Ascultați-i pe conducătorii voștri și respectați autoritatea lor! Acești oameni au grijă de sufletele voastre și sunt responsabili pentru voi.

Ascultați-i, pentru ca ei să-și poată face lucrarea cu bucurie, nu cu durere și supărare. Durerea și supărarea lor nu vă vor ajuta la nimic.

¹⁸Rugați-vă pentru noi, căci suntem siguri că avem o conștiință curată și urmărim binele în tot ceea ce facem. ¹⁹În mod deosebit, vă rog să faceți lucrul acesta pentru ca Dumnezeu să mă trimită din nou la

voi cât mai curând.

²⁰Prin sângele legământului etern, Dumnezeuul păcii L-a înviat din morți pe Marele Păstor al oilor, pe Domnul nostru Isus. ²¹Fie ca Dumnezeuul păcii să vă dea toate lucrurile bune de care aveți nevoie pentru ca voi să faceți voia Lui! Și fie ca El să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Cristos! A Lui să fie slava pentru totdeauna! Amin.

²²Fraților, vă rog să ascultați cu răbdare aceste cuvinte de încurajare, ținând seama de faptul că v-am scris o scrisoare scurtă. ²³Vreau să știți că fratele nostru Timotei a fost eliberat din închisoare. Dacă va ajunge aici în curând, mă va însoți când voi veni să vă văd.

²⁴Salutați-i pe toți conducătorii voștri și pe toți sfinții! Cei din Italia vă transmit salutări.

²⁵Fie ca harul lui Dumnezeu să fie cu voi toți! Amin.

Scrisoarea lui

Iacov

1 Iacov, slujitor al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, către poporul lui Dumnezeu
împrăștiat în lumea întreagă: salutări!

Credința și înțelepciunea

²Fraților, să considerați drept o mare bucurie când treceți prin diferite încercări, ³căci știți că încercările prin care treceți vă fac mai răbdători. ⁴Iar răbdarea obținută ar trebui să se vadă în lucrarea voastră desăvârșită. Astfel, veți fi desăvârșiți, întregi și nu vă va lipsi nimic. ⁵Deci, dacă vreunul dintre voi are nevoie de înțelepciune, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor oamenilor cu inimă largă, fără reproș, și Dumnezeu i-o va da. ⁶Dar să ceară cu credință și să nu se îndoiască deloc. Pentru că omul care se îndoiește este ca un val în mare, împins și aruncat de vânt încoace și încolo. ⁷Un astfel de om să nu creadă că va primi ceva de la Domnul, ⁸căci este indecis și inconstant în tot ceea ce face.

Adevărata bogăție

⁹Fratele care este într-o stare umilă să se mândrească în înălțarea sa, ¹⁰iar cel bogat, în umilința sa, pentru că el va pieri ca o floare sălbatică. ¹¹Soarele răsare și usucă planta cu arșița sa. Floarea cade, iar frumusețea ei dispare. La fel se va întâmpla și cu cel bogat. El va pieri o dată cu planurile pe care și le face.

Ispita nu vine de la Dumnezeu

¹²Binecuvântat este omul care rămâne credincios când este ispitit, pentru că, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții eterne pe care Dumnezeu a promis-o celor ce-L

iubesc. ¹³Când cineva este ispitit să nu spună: „Ispita aceasta vine de la Dumnezeu“, căci Dumnezeu nu poate fi ispitit să facă rău și nu ispitește pe nimeni. ¹⁴Dorința fiecărui om este cea care îl ispitește când este atras și ademenit. ¹⁵Apoi dorința, o dată concepută, dă naștere păcatului, iar păcatul ajuns la maturitate aduce moartea.

¹⁶Iubiții mei frați, nu vă lăsați înșelați! ¹⁷Orice lucru bun și orice dar desăvârșit vine de la Dumnezeu, se coboară de la Tatăl care a creat luminile cerești. El nu Se schimbă niciodată, El rămâne întotdeauna același. ¹⁸Potrivit voi! Sale, Dumnezeu ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim cele dintâi roade ale creației Sale.

¹⁹Iubiții mei frați, înțelegeți bine acest lucru: grăbiți-vă mai bine să ascultați decât să vorbiți și nu vă mâniați repede. ²⁰Mânia unui om nu-l ajută să trăiască o viață pe placul lui Dumnezeu. ²¹Îndepărtați toată necurăția și orice urmă de răutate și primiți cu blândețe învățătura lui Dumnezeu care a fost semănată în voi. Această învățătură vă poate salva sufletele.

²²Nu vă limitați la auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, ci puneți în practică învățătura sa. Dacă nu faceți altceva decât să ascultați citindu-se sau comentându-se Cuvântul lui Dumnezeu, vă înșelați pe voi înșivă. ²³Dacă cineva ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu-l împlinește cu fapta, este ca un om care își privește fața într-o oglindă. ²⁴El își privește fața cu atenție, dar imediat ce pleacă din fața oglinzii uită cum arată. ²⁵Însă

cel care studiază cu atenție Legea desăvârșită a lui Dumnezeu, care aduce oamenilor libertatea, și nu se abate de la ea și nu uită ce a auzit, ci pune în practică învățătura lui Dumnezeu, va fi binecuvântat în lucrarea sa.

Adevărata închinare

²⁶Cine se crede un om religios, dar nu-și ține în frâu limba, se înșală pe el însuși. Religia acestui om este inutilă. ²⁷Religia considerată de Dumnezeu ca fiind curată și neîntinată este aceasta: să ai grijă de orfani și de văduve în suferința lor și să te păzești pe tine însuși de influența rea a lumii.

Dragostea față de toți oamenii

2 Frații mei, voi aveți credință în Domnul nostru slăvit, Isus

Cristos. Dar nu o manifestați purtându-vă cu unii oameni într-un fel și cu alții în alt fel. ²Să zicem că în adunarea voastră intră un om care poartă un inel de aur și haine scumpe și intră și un om sărac, îmbrăcat în haine zdrențăroase. ³Să zicem că vă purtați cu multă atenție cu omul îmbrăcat frumos și îi spuneți: „Dumneavoastră stați în locul acesta bun!“, iar celui sărac îi spuneți: „Tu stai acolo, în picioare!“, sau: „Stai jos, la picioarele mele!“ ⁴Dacă faceți acest lucru, voi îi considerați pe unii oameni mai importanți decât alții. Gândurile rele dau naștere la această judecată părtinitoare.

⁵Iubiți frați, ascultați-mă! Dumnezeu i-a ales pe cei pe care lumea îi consideră săraci să fie bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe care a El promis-o celor care îl iubesc. ⁶Dar voi ați arătat dispreț față de omul sărac. Oare nu bogații vă asupresc și vă târăsc prin tribunale? ⁷Și nu sunt ei aceia care își bat joc de numele bun pe care îl purtați?

⁸Dacă împliniți cu adevărat Legea împărătească, conform Scripturii care

spune: „Iubește-ți aproapele așa cum te iubești pe tine însuși!“ , faceți ce este bine. ⁹Dar dacă vă purtați cu unii oameni ca și cum ar fi mai importanți decât alții, păcătuiți și sunteți dovediți vinovați de încălcarea Legii lui Dumnezeu. ¹⁰Vă spun aceste lucruri pentru că, dacă cineva face tot ceea ce spune Legea, cu o singură excepție, va fi vinovat de încălcarea întregii Legi. ¹¹Dumnezeu a spus: „Să nu comiți adulter!“ Același Dumnezeu a spus: „Să nu ucizi!“ Deci, dacă nu comiți adulter, dar ucizi, ești vinovat de încălcarea Legii. ¹²Să vorbiți și să vă purtați ca unii care veți fi judecați de Legea care îi eliberează pe oameni. ¹³Dumnezeu îi va judeca fără milă pe cei ce n-au avut milă față de alții. Dar cel ce a arătat milă poate veni fără teamă la judecată.

Credința arătată prin fapte

¹⁴Frații mei, la ce-i folosește cuiva să pretindă că are credință, dacă nu face nimic pentru a o dovedi? Poate credința aceasta să-l mântuiască? ¹⁵Dacă un frate sau o soră nu au haine și le lipsește hrana de fiecare zi, ¹⁶iar voi le spuneți:

„Dumnezeu să fie cu voi! Sper să vă încălziți și să mâncați pe săturate!“ , dar nu le dați lucrurile de care au nevoie pentru trup, nu ați făcut nici un bine. ¹⁷La fel este și cu credința: dacă nu este însoțită de fapte, credința este moartă.

¹⁸Dar cineva poate să spună: „Tu ai credință, iar eu am fapte.“ Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele. ¹⁹Credeți că există un singur Dumnezeu? Bine faceți! Dar și demonii cred și tremură de frică.

²⁰Om nechibzuit! Vrei să vezi că, fără fapte, credința este inutilă? ²¹Strămoșul nostru Avraam a fost îndreptățit de Dumnezeu datorită faptelor sale, când l-a adus pe fiul său, Isaac, pe altar. ²²Vedeți deci că în cazul său credința a lucrat împreună

cu faptele sale, iar credința a fost întregită prin fapte. ²³Astfel s-a împlinit pasajul din Scriptură care spune: „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost considerată ca dreptate” ; de aceea Avraam a fost numit „prietenul lui Dumnezeu” . ²⁴Vedeți deci că omul este îndreptățit prin fapte și nu numai prin credință.

²⁵La fel, prostituata Rahav a fost îndreptățită de Dumnezeu prin faptele sale, atunci când i-a primit pe soli în casa ei. Ea i-a ajutat să scape cu viață arătându-le un alt drum.

²⁶După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.

Cumpătarea în vorbire

3 Frații mei, să nu fiți mulți învățători! Știți doar că noi, învățătorii, vom fi judecați mai aspru decât ceilalți. ²Cu toții greșim adesea. Dacă ar fi vreun om care să nu păcătuiască prin ceea ce spune, acela ar fi un om desăvârșit. El ar putea să-și controleze tot trupul. ³Noi punem zăbale în gura cailor, pentru ca ei să ne asculte și astfel să le putem dirija întreg corpul. ⁴Sau corăbiile: deși sunt atât de mari și sunt purtate de vânturi puternice, ele sunt conduse de o cârmă foarte mică și sunt îndreptate încotro dorește cel care stă la cârmă. ⁵La fel și limba: este o parte mică a trupului, dar se laudă că a făcut lucruri importante. Gândiți-vă cum o flacăra mică poate să dea foc unei păduri mari. ⁶Limba este ca un foc. Dintre toate măduarele corpului nostru, ea este o lume de răutăți, căci limba răspândește răul întinându-ne întregul trup, și pune pe foc tot cursul vieții noastre, căci focul ei vine din iad. ⁷Toate speciile de animale, păsări, reptile și pești pot fi și au fost supuse de oameni. ⁸Dar nici un om nu poate să supună limba. Ea este un rău fără odihnă și este plină de o otravă care provoacă moartea. ⁹Cu ea îl laudăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea

îi blestemăm pe oameni, care au fost creați după asemănarea lui Dumnezeu. ¹⁰Din aceeași gură vine și lauda și blestemul. Or, lucrul acesta nu ar trebui să se întâmple, fraților! ¹¹Un izvor nu poate da și apă dulce și apă sărată prin aceeași crăpătură din pământ, nu-i așa? ¹²Fraților, poate un smochin să facă măslină? Sau poate o viță de vie să facă smochine? La fel, nici izvorul sărat nu poate da apă dulce.

Înțelepciunea care vine de sus

¹³Cine dintre voi este înțelept și are abilitatea de a înțelege? Să arate, prin purtarea lui bună, faptele sale bune făcute cu blândețea pe care i-o dă înțelepciunea! ¹⁴Dar dacă aveți în inimi gelozie amară și egoism, să nu vă laudați cu înțelepciunea voastră! Lauda voastră ar fi o minciună, care ascunde adevărul. ¹⁵Aceasta nu este înțelepciunea care vine de la Dumnezeu. Ea este pământească, nu este spirituală, ci este demonică. ¹⁶Acolo unde este gelozie și egoism, acolo este dezordine și orice lucru rău. ¹⁷Dar înțelepciunea care vine de la Dumnezeu este mai întâi curată, apoi este plină de pace, blândă, lipsită de prejudecăți, plină de milă și aduce o recoltă de fapte bune. Ea este nepărtinitoare și sinceră. ¹⁸Roadă dreptății este semănată în pace de către cei care fac pace.

Dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu

De unde vin certurile și
4 neînțelegerile dintre voi? Nu vin ele chiar din pasiunile voastre, care se luptă în trupurile voastre? ²Vreți diferite lucruri, dar nu le primiți, și atunci ucideți și sunteți invidioși. Dar tot nu puteți obține ce vă doriți și atunci vă certați și vă luptați. Fraților, motivul pentru care nu primiți ceea ce doriți este că nu-I cereți lui Dumnezeu. ³Iar când cereți, nu primiți pentru că cereți din motive greșite. Voi vreți să irosiți ceea ce ați

primit satisfăcându-vă propriile voastre plăceri. ⁴Suflete, adultere, nu știți că, dacă iubiți lumea, înseamnă că-L urâți pe Dumnezeu? Cine vrea să fie prieten cu lumea se face dușman al lui Dumnezeu. ⁵Credeți că degeaba spune Scriptura că Duhul pe care Dumnezeu L-a pus să locuiască în noi ne dorește cu gelozie? ⁶Dar harul pe care ni-l dă Dumnezeu este și mai mare. După cum spune Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor umili.“ ⁷De aceea, supuneți-vă lui Dumnezeu! Împotriviți-vă Diavolului, și el va fugi de la voi. ⁸Apropiați-vă de Dumnezeu, iar El Se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și purificați-vă inimile, oameni cu sufletul împărțit! Voi, care încercați să urmați și lumea și pe Dumnezeu! ⁹Întristați-vă, jeliți și plângeți! Râsul să vi se prefacă în jale! Bucuria să vi se prefacă în întristare! ¹⁰Fiți umili înaintea Domnului și El vă va înălța.

Voi nu sunteți judecători

¹¹Fraților, nu mai vorbiți unul împotriva altuia! Cel ce spune lucruri rele despre fratele său sau îl judecă pe fratele său, vorbește împotriva Legii și judecă Legea. Și dacă judeci Legea, atunci nu faci ceea ce spune Legea, ci te faci pe tine însuși judecător. ¹²Este un singur Legiuitor și este un singur Judecător. El poate să salveze sau să distrugă. Dar cine ești tu, ca să-l judeci pe aproapele tău?

Lăsați-vă planurile în seama lui Dumnezeu!

¹³Ascultați acum, voi, cei care spuneți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în orașul acela și vom rămâne acolo un an. Vom face comerț și vom câștiga o mulțime de bani.“ ¹⁴Însă nu știți ce va aduce ziua de mâine, căci ce este viața voastră? Este ca un abur, care se vede pentru puțin timp, apoi dispare. ¹⁵Dimpotrivă, voi ar trebui să spuneți: „Dacă va vrea Domnul, vom fi în viață și vom face lucrul acesta

sau acela.“ ¹⁶Însă voi sunteți mândri și lăudaroși. Orice laudă de acest fel este rea! ¹⁷Cel ce știe ce este bine să facă și nu face lucrul acela, păcătuiește.

Către cei bogați și egoiști

Ascultați acum, voi, cei bogați! **5** Plângeți și strigați cu durere din cauza necazurilor care vor veni peste voi! ²Bogățiile voastre au putrezit, iar hainele voastre au fost roase de molii. ³Aurul și argintul vostru au ruginit, iar această rugină va fi dovada răului pe care l-ați făcut. Ea va mânca din trupul vostru ca focul. Voi v-ați strâns comori în zilele de pe urmă. ⁴Voi nu le-ați plătit celor ce v-au secerat pământurile. Dar priviți, acești oameni strigă acum, iar strigătele lor au ajuns la urechile Domnului oștirilor. ⁵Ați trăit pe pământ o viață de lux și ați avut tot ce v-ați dorit. V-ați îngrășat inimile în ziua înjunghierii. ⁶Ați condamnat și ați omorât oameni nevinovați. Ei nu au făcut nimic împotriva voastră, dar voi i-ați omorât.

Fiți răbdători

⁷Frații mei, fiți deci răbdători, până la venirea Domnului! Gândiți-vă cum așteaptă agricultorul roada scumpă a pământului. El așteaptă cu răbdare să vină ploaia timpurie și ploaia târzie. ⁸Fiți și voi îndelung răbdători și nu vă pierdeți curajul, căci venirea Domnului este aproape. ⁹Fraților, nu vă mai plângeți unii de alții ca să nu fiți găsiți vinovați la judecată. Iată, Judecătorul este gata să vină. ¹⁰Fraților, gândiți-vă la profeții care au vorbit în numele Domnului! Luați-i ca exemplu pentru răbdarea cu care au îndurat și au suferit. ¹¹Iată că noi îi numim fericiți pe cei care au răbdat totul cu resemnare. Ați auzit despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul, pentru că Domnul este plin de îndurare și de milă.

¹²Mai presus de toate, frații mei, să nu vă mai jurați nici pe cer, nici pe

pământ. Să nu mai faceți nici un alt fel de jurământ! Dacă spuneți: „Da“, să fie „Da“, și dacă spuneți: „Nu“, „Nu“ să fie, ca să nu fiți judecați de Dumnezeu.

¹³Are vreunul dintre voi necazuri? Să se roage! Este vreunul dintre voi bucuros? Să cânte cântece de laudă! ¹⁴Este vreunul dintre voi bolnav? Să-i cheme pe bătrânii bisericii să se roage pentru el, iar ei să-l ungă cu ulei în numele Domnului. ¹⁵Rugăciunea făcută cu credință îl va vindeca pe cel bolnav, iar Domnul îl va face bine. Și dacă a păcătuit, Dumnezeu îl va ridica. ¹⁶Mărturisiți-vă unii altora păcatele pe care le-ați făcut și rugați-

vă unul pentru celălalt, pentru ca Dumnezeu să vă vindece. Rugăciunea fierbinte a unui om drept are o mare putere, care se vede în efectele sale. ¹⁷Ilie a fost un om ca și noi. El s-a rugat insistent să nu plouă, și în ținutul acela nu a plouat timp de trei ani și jumătate. ¹⁸Apoi s-a rugat din nou și din cer a venit ploaie, iar pământul a adus roadă.

¹⁹Fraților, dacă vreunul dintre voi se îndepărtează de adevăr și cineva îl aduce înapoi, ²⁰să știe că cine întoarce un păcătos de la căile lui greșite, va salva sufletul acelui om de la moarte și va face ca multe păcate să fie acoperite.

Prima scrisoare a lui

Petru

1 Petru, apostol al lui Isus Cristos, către cei ce trăiesc ca străini, risipiți în ținuturile Pontus, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia. ²Prin cunoașterea dinaintea a lui Dumnezeu voi ați fost aleși cu mult timp în urmă, fiind făcuți sfinți, prin Duhul, pentru ascultare și pentru stropirea cu sângele lui Isus Cristos. Fie ca harul și pacea pe care Dumnezeu vi le-a dat să se înmulțească!

Mulțumiri pentru speranța vie

³Lăudat fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos! Dumnezeu a avut o mare îndurare față de noi. Prin îndurarea Sa, noi am fost născuți din nou, prin învierea lui Isus Cristos dintre cei morți, la o speranță vie ⁴și la o moștenire păstrată în ceruri pentru noi. Ea nu va pieri niciodată, nu se va strica și nu se va ofili. ⁵Cei ce vor primi mântuirea care este gata să fie făcută cunoscută la sfârșitul timpurilor sunteți voi, cei ocrotiți de puterea lui Dumnezeu prin credință. ⁶Lucrul acesta vă bucură foarte tare, deși acum trebuie să vă întristați pentru scurt timp, fiindcă treceți prin tot felul de încercări. ⁷Este nevoie să treceți prin aceste încercări, astfel încât credința voastră să fie pusă la încercare pentru a i se dovedi puritatea. Această credință valorează mai mult decât aurul. Aurul, deși piere, este încercat în foc pentru a se vedea dacă este pur. Așa că, atunci când Isus Cristos va apărea, credința voastră vă va aduce laudă, slavă și cinste. ⁸Deși nu l-ați văzut pe Isus, voi îl iubiți. Deși nu l-ați putut vedea acum, voi credeți în El și de aceea sunteți cuprinși de o bucurie care nu poate fi

descrisă în cuvinte, o bucurie plină de slavă. ⁹Voi primiți acum rezultatul credinței voastre: mântuirea sufletelor voastre.

¹⁰Profeții au vorbit despre harul care a fost păstrat pentru voi. Ei au cercetat cu atenție și au încercat să afle cât mai multe despre această mântuire. ¹¹Duhul lui Cristos era în ei și le spunea de pe atunci despre suferințele pe care El urma să le îndure și despre slava care va veni după aceste suferințe. Profeții au încercat să afle vremea și împrejurările pe care le avea în vedere Duhul Sfânt când le descoperea aceste lucruri. ¹²Dumnezeu le-a arătat acestor profeți că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei lucrurile care acum vă sunt proclamate vouă prin cei care v-au predicat Vestea Bună. Ei v-au predicat prin Duhul Sfânt care a fost trimis din ceruri. Chiar și îngerii doresc să afle despre aceste lucruri.

Fiți sfinți

¹³Pregătiți-vă deci mintea pentru lucru, fiți treji și puneți-vă toată speranța în harul care vă va fi dat la descoperirea lui Isus Cristos! ¹⁴Pe când erați neștiutori, făceați ceea ce vă dictau poftele voastre rele, dar acum fiți ca niște copii ascultători și nu mai trăiți ca altădată. ¹⁵Ci, după cum Cel care v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în tot ceea ce faceți! ¹⁶Așa spune Scriptura: „Fiți sfinți, deoarece Eu sunt sfânt!”

¹⁷Și dacă vă rugați și-L numiți Tată pe Cel ce judecă pe toți oamenii la fel, potrivit cu faptele lor, cât timp sunteți în trecere pe acest pământ, trăiți cu teamă față de Dumnezeu! ¹⁸Voi ați

trăit până acum o viață fără rost, iar acest fel de viață l-ați moștenit de la strămoșii voștri. Din acest fel de viață nu ați fost eliberați printr-o plată reprezentată de lucruri care pier, cum ar fi argintul sau aurul, ¹⁹ci prin sângele scump al lui Cristos, care este asemenea unui miel fără cusur și fără pată. ²⁰Cristos a fost ales mai înainte de crearea lumii, dar El a fost făcut cunoscut oamenilor în vremea din urmă, pentru voi. ²¹Prin Cristos, voi credeți în Dumnezeu, care L-a înviat din morți și I-a dat slavă. Deci credința și speranța voastră sunt în Dumnezeu.

²²Pentru că ați ascultat adevărul, ați fost curățiți. De aceea puteți să arătați o dragoste frățească sinceră. Iubiți-vă deci cu căldură unii pe alții, din toată inima! ²³Voi v-ați născut din nou, nu dintr-o sămânță pieritoare, ci dintr-una nepieritoare. V-ați născut din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și va rămâne pentru totdeauna. ²⁴După cum spune Scriptura:

„Toți oamenii sunt ca iarba, iar slava lor este ca floarea ierbii.

Iarba se usucă, iar floarea cade,

²⁵dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.“

Isaia 40.6-8

Și tocmai acesta este Cuvântul care v-a fost predicat vouă.

Piatra vie și poporul ales

Așa că renunțați la orice răutate, **2** la înșelăciune, prefăcătorie și invidie și nu vorbiți pe nimeni de rău. ²Ca niște copii nou-născuți, să tânjiți după laptele spiritual și curat, astfel încât să creșteți și să fiți mântuiți. ³Acum ați gustat deja bunătatea Domnului.

⁴Veniți la Domnul Isus! El este Piatra vie, care a fost refuzată de oameni, dar care este valoroasă în ochii lui Dumnezeu și a fost aleasă de El. ⁵Și voi, asemenea unor pietre vii, sunteți zidiți ca un templu spiritual, formând un grup sfânt de preoți care să-I aducă

jertfe spirituale lui Dumnezeu prin Isus Cristos. ⁶De aceea este scris în Scriptură:

„Iată, pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă și de mare valoare.

Cine se încrede în El, nu va fi făcut de rușine niciodată.“

Isaia 28.16

⁷Piatra aceasta are o astfel de valoare pentru cei ce cred, dar pentru necredincioși:

„Piatra pe care au refuzat-o zidarii, a devenit piatra cea mai importantă a clădirii.“

Psalmul 118.22

⁸Pentru necredincioși, Isus este și:

„O piatră în care oamenii se împiedică și o stâncă ce îi face pe oameni să cadă.“

Isaia 8.14

Oamenii se împiedică fiindcă nu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și pentru aceasta au fost sortiți.

⁹Dar voi sunteți un popor ales, o împărăție de preoți, un neam sfânt, sunteți oameni ai lui Dumnezeu. Astfel puteți să proclamați virtuțile perfecte ale Celui ce v-a chemat să veniți din întuneric la lumina Sa minunată. ¹⁰A fost o vreme când nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu. A fost o vreme când nu vi s-a arătat îndurare, dar acum vi s-a arătat îndurarea lui Dumnezeu.

Buna purtare

¹¹Dragii mei prieteni, vă îndemn, ca pe unii care sunteți străini și călători prin lumea aceasta, să vă feriți de poftele trupului. Acestea luptă împotriva sufletului. ¹²Să aveți o purtare bună printre cei necredincioși! Astfel, chiar dacă ei vă vor acuza că faceți lucruri rele, tot vor vedea faptele voastre bune și Îl vor slăvi pe Dumnezeu în ziua cercetării.

Supuneți-vă autorităților!

¹³Fiți supuși oricărei autorități

omenești, pentru Domnul! ¹⁴Fiți supuși împăratului care reprezintă autoritatea supremă! De asemenea, fiți supuși guvernatorilor, care sunt oameni trimiși de împărat pentru a-i pedepsi pe cei ce fac rele și pentru a-i lăuda pe cei care fac bine. ¹⁵Căci aceasta dorește Dumnezeu: făcând binele, voi să reduceți la tăcere oamenii necunoscători și fără minte. ¹⁶Purtați-vă ca niște oameni liberi, dar fără să folosiți libertatea ca pe o scuză pentru a face rău, ci purtați-vă ca niște slujitori ai lui Dumnezeu! ¹⁷Arătați respect față de toți oamenii, iubiți-i pe frații și surorile voastre în Cristos, temeți-vă de Dumnezeu, dați cinste împăratului!

Exemplul suferințelor lui Cristos

¹⁸Sclavilor, fiți supuși stăpânilor voștri, cu tot respectul! Fiți supuși nu numai celor care sunt buni și îngăduitori cu voi, ci și celor greu de mulțumit și aspri. ¹⁹Căci este un lucru demn de laudă, dacă un om rabdă durerea, suferind pe nedrept, pentru că Îl are pe Dumnezeu în conștiința lui. ²⁰Ce laudă ar fi să suferiți cu răbdare când sunteți bătuiți pentru că ați făcut ceva rău? Dar dacă suferiți din cauză că ați făcut binele și suferiți cu răbdare, lucrul acesta este demn de laudă înaintea lui Dumnezeu. ²¹La aceasta ne-a chemat Dumnezeu, pentru că și Cristos a suferit pentru noi și astfel ne-a lăsat un exemplu, pentru ca noi să umblăm pe urmele Sale.

²²„El nu a făcut nici un păcat și din gura Lui nu a ieșit nici o minciună.“

Isaia 53.9

²³Când era insultat, nu răspundea cu insulte. Când a suferit, nu a amenințat pe nimeni, ci S-a lăsat în grija lui Dumnezeu, care judecă cu dreptate. ²⁴El a purtat păcatele noastre în trupul Lui, când era pe cruce. El a făcut aceasta pentru ca noi să murim față de păcatele noastre și să putem trăi pentru ceea ce este

drept. ²⁵Altădată voi rătăceți ca niște oi, dar acum v-ați întors la Păstorul și Supraveghetorul sufletelor voastre.

Soți și soții

3 În același fel, soțiilor, să fiți și voi supuse soților voștri! Atunci, dacă unii dintre ei nu au ascultat învățătura lui Dumnezeu, vor putea fi convinși să creadă datorită purtării soțiilor lor. Nu va fi nevoie de cuvinte, ²când vor vedea purtarea voastră curată și plină de respect. ³Frumusețea voastră să nu vină din exterior, din lucruri cum ar fi împletituri ale părului, bijuterii din aur sau haine frumoase. ⁴Ci frumusețea voastră să vină din interior, din inima voastră—frumusețea nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț în ochii lui Dumnezeu. ⁵Căci așa se împodobeau femeile sfinte din vremurile trecute, care aveau speranță în Dumnezeu. Ele au fost supuse soților lor, ⁶ca Sara, care îl asculta pe Avraam și îl numea „domnul meu“. Voi sunteți, cu adevărat, fiicele ei, dacă faceți binele fără să vă temeți de ceva. ⁷Tot așa și voi, soților, trăiți în înțelegere cu soțiile voastre! Tratați-le cu respect, știind că nu sunt la fel de puternice ca voi și că vor moșteni împreună cu voi harul aducător de viață al lui Dumnezeu. Faceți aceste lucruri pentru ca nimic să nu împiedice rugăciunile voastre!

Îndemn la răbdare și pace

⁸În sfârșit, vă îndemn pe toți să trăiți în pace unii cu alții. Să aveți înțelegere unii cu alții, să aveți dragoste pentru frații voștri, să fiți miloși și umili. ⁹Nu întoarceți rău pentru rău și nu răspundeți la insulte cu alte insulte! Dimpotrivă, rugați-L pe Dumnezeu să-l binecuvânteze pe celălalt! Dumnezeu v-a chemat să faceți aceste lucruri, pentru a primi binecuvântarea Lui. ¹⁰Scriptura spune:

„Cel care vrea să se bucure de

viață și să vadă zile bune,
să-și oprească limba de la rău și să nu-
și lase buzele
să rostească minciuni!

¹¹Să se întoarcă de la rău și să facă
binele!

Să caute pacea și să se străduiască s-o
păstreze!

¹²Căci ochii lui Dumnezeu
îi privesc pe cei care sunt buni, iar
urechile Lui ascultă rugăciunile lor.

Dar Domnul este împotriva celor
care fac răul.“

Psalmul 34.12-16

¹³Și cine te poate răni, dacă tu te
străduiești să faci ce este bine? ¹⁴Dar,
chiar dacă suferiți din cauza dreptății,
ferice de voi! Deci, „nu vă temeți de
amenințările lor și nu vă tulburați, ¹⁵ci
sfințiți-L pe Cristos ca Domn în
inimile voastre.“ Fiți totdeauna
pregătiți să răspundeți celor care vă
întrebă care este motivul speranței
pe care o aveți. ¹⁶Dar răspundeți-le cu
bunătare și respect. Să aveți o
conștiință curată, pentru ca atunci
când sunteți insultați, celor care spun
lucruri rele despre purtarea voastră
bună în Cristos să le fie rușine de cele
spuse. ¹⁷Căci este mai bine să suferiți
pentru că ați făcut ceea ce este bine,
dacă aceasta este voia lui Dumnezeu,
decât pentru că faceți răul. ¹⁸Cristos
Însuși a murit pentru păcate o dată
pentru totdeauna. Cel Drept a murit
pentru cei vinovați, pentru a vă aduce
la Dumnezeu. Trupul Lui a fost
omorât, dar El a fost readus la viață în
Duh. ¹⁹Și în duh S-a dus și a predicat
duhurilor din închisoare ²⁰care, în
trecut, în vremurile lui Noe, nu îl
ascultaseră pe Dumnezeu. Dumnezeu
i-a așteptat cu răbdare, pe când Noe
construia arca. Doar puțini oameni,
opt la număr, au intrat în ea și au fost
salvați prin apă. ²¹Apa aceea
reprezintă în mod simbolic botezul
care acum vă salvează și pe voi.
Botezul nu este o înlăturare a
murdăriei corporale, ci este o cerere
adresată lui Dumnezeu pentru o
conștiință curată. Și toate acestea sunt

posibile prin învierea lui Isus
Cristos. ²²El S-a dus în ceruri și Se află
acum la dreapta lui Dumnezeu. El
domnește peste îngeri, stăpâniri și
puteri.

Purtarea celor credincioși

Dacă Cristos a suferit în trup,
4 înarmați-vă și voi cu același fel
de gândire pe care l-a avut El.
Pentru că cel care a suferit în trup, a
sfârșit-o cu păcatul, ²astfel încât el să-
și petreacă restul vieții sale
pământești urmând voia lui
Dumnezeu, și nu dorințele
oamenilor. ³A trecut deja destul timp
în care ați trăit făcând ceea ce fac
necredincioșii. V-ați dedicat
imoralității, poftelor, beției, chefurilor
și distracțiilor și v-ați angajat într-un
lucru interzis: închinarea la
idoli. ⁴Acei necredincioși sunt
surprinși acum când văd că voi nu vă
mai avântați în același șuvoi de
dezmăț cu ei, și vă vorbesc de
rău. ⁵Însă vor da socoteală înaintea
Celui care este gata să-i judece pe toți
— pe cei aflați încă în viață, precum
și pe cei care au murit deja. ⁶Unora le-
a fost spusă Vestea Bună înainte ca ei
să moară. Ei au fost judecați de alții
în viața lor de aici, de pe pământ. Dar
a fost planul lui Dumnezeu ca ei să
audă Vestea Bună pentru ca să poată
avea o viață nouă în duhul .

Aveți grijă de darurile pe care vi le-a dat Dumnezeu

⁷Se apropie timpul când toate
lucrurile se vor sfârși. Fiți deci
cumpătați și treji, pentru a vă putea
ruga. ⁸Mai presus de toate, continuați
să vă iubiți profund unii pe alții,
pentru că dragostea acoperă o
mulțime de păcate. ⁹Fiți primitori de
oaspeți unii față de alții, fără să vă
plângeți și să cârtiți! ¹⁰Fiecare dintre
voi să-și folosească darul pe care l-a
primit pentru a-i sluji pe ceilalți, ca
niște buni administratori ai harului
diferit al lui Dumnezeu. ¹¹Cel care
vorbește, să vorbească ca și cum ar

spune cuvinte de la Dumnezeu! Cel care slujește, s-o facă cu puterea pe care i-o dă Dumnezeu, pentru ca în toate lucrurile, Dumnezeu să fie slăvit prin Isus Cristos. A Lui este slava și puterea pentru totdeauna. Amin.

Suferința creștinului

¹²Dragii mei, nu vă mirați de persecuția înfricoșătoare care are loc printre voi pentru a vă pune la încercare. Nu o considerați un lucru neobișnuit, ¹³ci bucurați-vă că aveți parte de suferințele lui Cristos. Veți fi plini de bucurie și când va fi arătată slava Lui. ¹⁴Dacă sunteți insultați pentru că sunteți ucenicii lui Cristos, considerați-vă binecuvântați, pentru că Duhul slăvit al lui Dumnezeu rămâne peste voi. ¹⁵Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca hoț, sau ca răufăcător, și nici pentru că s-a amestecat în treburile altora. ¹⁶Dar dacă unul dintre voi suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să-l aducă slavă lui Dumnezeu pentru că poartă acest nume. ¹⁷A venit vremea să înceapă judecata, și va începe cu familia lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, ce se va întâmpla cu cei care refuză să asculte Vestea Bună a lui Dumnezeu?

¹⁸„Și dacă cel drept scapă cu greu, ce se va întâmpla cu omul păcătos sau care este împotriva lui Dumnezeu?”

Proverbe 11.31 (versiunea grecească)

¹⁹Deci cei ce suferă pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze Lui sufletele și să continue să facă ce e bine, căci Creatorul lor este demn de încredere.

Sfaturi către bătrâni și tineri

5 Îi îndemn acum pe bătrânii care sunt printre voi (și eu sunt un bătrân și un martor al suferințelor lui Cristos, și unul care are parte de slava care se va arăta în viitor): ²păstoriți turma lui Dumnezeu care se află în grija voastră! Aveți grijă de ea, nu pentru că ați fi obligați, ci de bunăvoie, pentru că așa

vrea Dumnezeu! Nu o faceți din lăcomie de bani, ci pentru că doriți să slujiți. ³Nu fiți asemenea unor dictatori față de cei ce v-au fost dați în grijă, ci fiți un exemplu pentru cei din turmă! ⁴Iar când Se va arăta Căpetenia păstorilor, veți primi cununa slavei, ale cărei frunze nu se vor ofili niciodată.

⁵Tot așa, și voi tinerilor, acceptați autoritatea bătrânilor! Fiți cu toții umili unii față de alții, pentru că:

„Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar le dă har celor umili.”

Proverbe 3.34

⁶De aceea, fiți umili sub mâna puternică a lui Dumnezeu, pentru ca, la timpul potrivit, El să vă înalțe. ⁷Lăsați toate grijile în seama Lui, pentru că El Se îngrijește de voi.

⁸Fiți treji și vegheați, fiindcă dușmanul vostru, Diavolul, vă dă târcoale asemenea unui leu care răcnește și caută pe cine să devoreze. ⁹Împotriviți-vă lui fiind tari în credință, știind că frații voștri din întreaga lume trec prin același fel de suferință ca și voi.

¹⁰Și Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat să aveți parte de slava Sa eternă în Cristos, după ce veți trece prin suferințe de scurtă durată, va îndrepta toate lucrurile, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiiți. ¹¹A Lui să fie puterea pentru totdeauna! Amin.

Salutări finale

¹²V-am scris cu ajutorul lui Silvan, pe care îl consider un frate credincios, această scurtă scrisoare, pentru a vă încuraja și a vă mărturisi că acesta este cu adevărat harul lui Dumnezeu. Rămâneți tari în acest har!

¹³Biserica din Babilon, care a fost de asemenea aleasă de Dumnezeu, vă transmite salutări. Vă salută și Marcu, fiul meu. ¹⁴Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare de dragoste. Pacea să fie cu voi, toți cei care sunteți în Cristos!

A doua scrisoare a lui

Petru

1 Simon Petru, slujitor și apostol al lui Isus Cristos, către cei care au primit o credință la fel de prețioasă ca a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

²Harul și pacea să vă fie înmulțite, prin cunoașterea deplină a lui Dumnezeu și a lui Isus, Domnul nostru!

Virtuțile creștine

³Tot ce privește viața și închinarea față de Dumnezeu ne-a fost dat prin puterea divină a lui Isus, pentru că Îl cunoaștem pe Cel ce ne-a chemat prin slava și bunătatea Sa. ⁴Prin acestea, Isus ne-a dat acele mari și prețioase binecuvântări pe care ni le-a promis, pentru ca prin ele să puteți deveni asemenea lui Dumnezeu Însuși și să scăpați de stricăciunea care există în lume din cauza dorințelor rele ale oamenilor.

⁵De aceea, dați-vă toată silința să adăugați la credința voastră bunătate; la bunătate, să adăugați cunoaștere; ⁶la cunoaștere, autocontrolul; la autocontrol, să adăugați răbdare; la răbdare, să adăugați închinare față de Dumnezeu. ⁷La închinarea față de Dumnezeu, străduiți-vă să adăugați dragostea frățască; la dragostea frățască, iubirea de oameni. ⁸Dacă aveți în voi aceste lucruri într-o măsură din ce în ce mai mare, ele nu vă vor lăsa să fiți ne folositori și neroditori, ci vă vor aduce la cunoașterea deplină a Domnului nostru Isus Cristos. ⁹Dar cine nu are aceste lucruri, nu vede departe, este orb și a uitat că a fost curățat de păcatele din trecut.

¹⁰De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să arătați că ați fost cu adevărat chemați și aleși de Dumnezeu, căci dacă faceți aceste lucruri nu vă veți împiedica și nu veți cădea niciodată. ¹¹Astfel, veți primi o intrare măreață în Împărăția eternă a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

¹²De aceea, voi continua să vă amintesc aceste lucruri, deși le cunoașteți deja și sunteți întemeiați în adevărul pe care-l aveți. ¹³Dar consider că este drept ca, atâta timp cât mă aflu în trupul acesta, să vă țin treji, aducându-vă aminte, ¹⁴pentru că știu că în curând va trebui să părăsesc acest trup, așa cum mi-a arătat Domnul Isus Cristos. ¹⁵Așa că îmi voi da toată silința și voi face în așa fel încât voi să vă aduceți totdeauna aminte de aceste lucruri, chiar și după plecarea mea.

Noi am văzut slava lui Cristos

¹⁶Atunci când v-am vorbit despre venirea cu putere a Domnului nostru Isus Cristos, noi nu ne-am luat după niște povești inventate în mod ingenios. Noi am văzut cu ochii noștri măreția Lui. ¹⁷El a primit cinste și slavă de la Dumnezeu Tatăl, când din slava minunată s-a auzit un glas, care spunea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” ¹⁸Noi am auzit acest glas venit din ceruri atunci când ne aflam cu El pe muntele sfânt.

¹⁹Deci putem avea mai multă încredere în mesajul profeților. Bine faceți că îi acordați atenție, căci este ca o lumină care strălucește într-un loc întunecos până la venirea zorilor și până când va răsări Luceafărul de

dimineată în inimile voastre. ²⁰Mai întâi de toate, trebuie să înțelegeți aceasta: nici o profeție din Scriptură nu reprezintă interpretarea proprie a unei persoane. ²¹Căci nici o profeție nu a venit prin voia omului, n-a fost ceea ce a vrut să spună un om, ci oamenii au vorbit din partea lui Dumnezeu, după cum îi călăuzea Duhul Sfânt.

Învățătorii mincinoși

2 Totuși, printre oamenii lui Dumnezeu, au apărut unii profeți mincinoși, așa cum vor fi și printre voi învățătorii mincinoși. Ei vor introduce, pe ascuns, învățături distrugătoare și nu-L vor recunoaște pe Stăpânul care a plătit pentru libertatea lor. Astfel, ei vor atrage asupra lor o distrugere rapidă. ²Mulți oameni îi vor urma în lucrurile imorale pe care le vor face. Din cauza lor, calea adevărului va fi vorbită de rău. ³Și, în lăcomia lor, ei vor încerca să tragă foloase de pe urma voastră, cu povești inventate de ei. Dumnezeu i-a condamnat de mult, și aceasta nu este doar o amenințare. Distrugerea lor este pregătită și stă să vină.

⁴Căci Dumnezeu nu a cruțat nici pe îngerii care au păcătuît, ci i-a trimis în carcerile întunecoase ale iadului, pentru a fi ținuți acolo până la judecată.

⁵Dumnezeu nu a cruțat lumea veche, ci l-a ocrotit numai pe Noe, un bărbat care a predicat oamenilor despre trăirea în dreptate. Dumnezeu a adus potopul peste o lume plină de oameni răi și i-a scăpat numai pe Noe și alte șapte persoane.

⁶Dumnezeu a condamnat cetățile Sodoma și Gomora la distrugere, transformându-le în cenușă, și a făcut din ele un exemplu pentru oamenii din timpurile viitoare care vor trăi în păcat. ⁷Dumnezeu l-a salvat pe Lot, un om drept, care a suferit din cauza purtării imorale a oamenilor păcătoși. ⁸Acest bărbat drept, trăind în mijlocul lor, văzând și auzind ce se

întâmpla, era torturat în sufletul său drept, zi de zi, din cauza faptelor lor rele.

⁹Domnul știe deci să-i scape pe cei devotați Lui din încercările lor și să-i păstreze pe cei nedrepți, sub pedeapsă, în timp ce așteaptă ziua judecății, ¹⁰în special pe aceia care urmează pofta necurată a naturii lor omeneste și disprețuiesc autoritatea lui Dumnezeu.

Ei sunt plini de cutezanță și încăpățânați și nu se tem să-i vorbească de rău pe îngerii slăviți, ¹¹pe când îngerii, care au o putere și o tărie mai mare decât acești oameni, nu aduc nici o acuzație defăimătoare la adresa lor înaintea Domnului.

¹²Dar oamenii aceștia sunt asemenea unor animale lipsite de judecată, călăuzite de instinct, născute pentru a fi prinse și omorâte. Ei ridiculizează lucrurile pe care nu le cunosc. Așa cum sunt distruse animalele acestea, la fel vor pieri și învățătorii mincinoși. ¹³Și ei vor fi răniți, drept răsplată pentru răul făcut. Fericirea lor este să trăiască imoral ziua în amiaza mare. Ei sunt niște pete care întinează și își gustă din plin înșelăciunile în timp ce mănâncă împreună cu voi. ¹⁴Le scapără ochii aflându-se mereu în căutarea unei femei cu care să comită adulter și nu încetează niciodată să păcătuiască astfel. Ei ademenesc sufletele nestatornice să păcătuiască. Inima lor este antrenată la lăcomie. Ei sunt blestemați !

¹⁵Ei au părăsit calea cea dreaptă și s-au rătăcit. Ei au urmat drumul pe care a mers Balaam, fiul lui Beor, căruia i-a plăcut să primească plata pentru răul făcut. ¹⁶Dar pentru neascultarea lui, el a fost mustrat: o măgăriță necuvântătoare a vorbit cu voce de om și a pus frâu nebuniei profetului. ¹⁷Învățătorii mincinoși sunt ca niște izvoare de apă seci, ca niște nori purtați de furtună. Pentru ei a fost păstrat un loc în cel mai adânc

întuneric.¹⁸Ei rostesc cuvântări deșarte, pline de mândrie și îi ademenesc cu poftă senzuale pe aceia care de-abia au scăpat de cei ce trăiesc în greșală.¹⁹Învățătorii mincinoși promet acestor oameni libertatea, dar ei înșiși sunt sclavi ai stricăciunii. Căci orice om este sclavul celui lucru care a pus stăpânire pe el.²⁰Acești oameni au fost eliberați de necurăția din lume, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos. Dar dacă, după aceea, ei sunt prinși din nou în lucrurile pe care le făceau, și acestea pun stăpânire pe ei, atunci starea lor din urmă este mai rea decât cea de la început.²¹Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea cea dreaptă, decât să o cunoască și să se întoarcă de la porunca sfântă ce le-a fost dată.²²Ce li s-a întâmplat acestor oameni este ca în acest proverb adevărat: „Câinele s-a întors la ceea ce a vărsat” sau, cum se mai spune: „Scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.”

Isus va veni din nou

3 Dragii mei, aceasta este cea de-a doua scrisoare pe care v-o scriu. În amândouă am încercat ca, prin aducere-aminte, să vă trezesc mintea sinceră² ca să vă amintiți cuvintele spuse în trecut de sfinții profeți și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru care v-a fost dată prin apostolii voștri.³În primul rând, trebuie să știți ce se va întâmpla în zilele de pe urmă: vor veni oameni batjocoritori, care vor acționa conduși de pofta lor.⁴Ei vor spune: „Ce s-a întâmplat cu promisiunea despre venirea Lui? Căci de când au murit strămoșii noștri, toate continuă să fie așa cum au fost de la începutul creației.”⁵Dar când afirmă aceste lucruri, ei uită în mod intenționat că cerul și pământul există de multă vreme, iar pământul a fost creat din mijlocul apei și cu ajutorul apei, prin Cuvântul lui Dumnezeu.⁶Lumea de atunci a pierit tot prin apă, acoperită

de potop.⁷Și tot prin același Cuvânt, cerul și pământul de acum sunt păstrate pentru focul din ziua judecății și a distrugerii celor nelegiuiți.

⁸Dar nu uitați un lucru, dragii mei: că pentru Domnul o zi este ca o mie de ani și o mie de ani este ca o zi.⁹Domnul nu întârzie în împlinirea promisiunii, așa cum consideră unii, ci El este îndelung răbdător cu voi pentru că vrea ca nimeni să nu piară, ci dorește ca toți oamenii să renunțe la căile lor rele.

¹⁰Dar ziua Domnului va veni asemenea unui hoț. În ziua aceea, cerurile vor dispărea cu un zgomot puternic. Toate elementele vor fi arse și astfel distruse, iar pământul și toate lucrările de pe el vor fi arse.¹¹De vreme ce toate vor fi distruse, așa cum v-am spus, gândiți-vă deci ce fel de oameni ar trebui să fiți. Ar trebui să trăiți o viață sfântă, slujind lui Dumnezeu.¹²Să așteptați cu nerăbdare și să grăbiți venirea zilei lui Dumnezeu, când cerurile vor fi distruse de foc, iar elementele se vor topi de căldură.¹³Dar noi, așa cum ne-a promis Dumnezeu, așteptăm un cer nou și un pământ nou, unde locuiește dreptatea.

¹⁴De aceea, dragii mei, pentru că așteptați cu nerăbdare aceste lucruri, străduiți-vă să fiți găsiți nepătați și fără vină înaintea lui Dumnezeu și în pace.¹⁵Și țineți minte că răbdarea mare a Domnului nostru înseamnă mântuire, după cum v-a scris și dragul nostru frate Pavel, cu înțelepciunea care i-a fost dată,¹⁶ca și în toate scrisorile lui, când vă vorbește despre aceste lucruri. Printre acestea sunt și câteva lucruri greu de înțeles, pe care cei ignoranți și instabili le răstălmăcesc, așa cum fac și cu alte Scripturi, spre pierzarea lor.

¹⁷Dragii mei, pentru că știți dinainte aceste lucruri, păziți-vă și nu vă lăsați duși în rătăcire de erorile acestor nelegiuiți și să vă pierdeți astfel stabilitatea,¹⁸ci creșteți în harul și în

cunoașterea Domnului și
Mântuitorului nostru Isus Cristos. A

Lui să fie slava acum și pentru toată
eternitatea!

Prima scrisoare a lui

Ioan

1 Vă scriem despre ceea ce era de la început, despre ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am atins cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul care dă viață. ²Viața a apărut, și noi am văzut-o; suntem martorii ei și vă vestim că viața eternă, cea care era cu Tatăl, ne-a fost arătată. ³Ce am văzut și ce am auzit, v-am vestit și vouă, ca să aveți părtășie împreună cu noi. Iar părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Cristos. ⁴Și vă scriem acestea pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

Dumnezeu ne iartă păcatele

⁵Acesta este mesajul pe care l-am auzit de la Isus Cristos și pe care vi-l vestim: Dumnezeu este lumină și în El nu este nici urmă de întuneric. ⁶Dacă spunem că avem părtășie cu El și continuăm să trăim în întuneric, mințim și nu urmăm adevărul. ⁷Dar dacă trăim în continuare în lumină, așa cum El este în lumină, avem părtășie unii cu alții, iar sângele lui Isus, Fiul Său, ne curăță de orice păcat.

⁸Dacă spunem că suntem fără păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi. ⁹Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice lucru rău pe care l-am făcut. ¹⁰Dacă spunem că nu am păcătuit, îl facem pe Dumnezeu mincinos și Cuvântul Său nu este în inimile noastre.

Isus este Ajutorul nostru

2 Dragii mei copii, vă scriu acestea pentru ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva

păcătuiește, avem un Avocat la Tatăl, pe Isus Cristos, Cel Drept. ²El este jertfa care șterge păcatele noastre, și nu numai ale noastre, ci ale întregii lumi.

³Prin aceasta putem fi siguri că-L cunoaștem pe Dumnezeu: dacă îl împlinim poruncile. ⁴Cel care spune: „Îl cunosc pe Dumnezeu!“ și nu-l împlinește poruncile este un mincinos și adevărul nu este în inima lui. ⁵Dar oricine ascultă de învățătura Lui are în el dragostea deplină pentru Dumnezeu. Așa putem fi siguri că suntem în El. ⁶Cine afirmă că rămâne în El trebuie să trăiască așa cum a trăit Isus.

Dragostea pentru ceilalți

⁷Dragii mei, nu vă scriu o poruncă nouă, ci una veche, pe care ați avut-o de la început. Această poruncă veche este Cuvântul pe care l-ați auzit. ⁸Și totuși, ceea ce vă scriu este o poruncă nouă. Iar adevărul acesteia îl puteți vedea în viața lui Cristos și în viața voastră. Căci întunericul dispare și lumina adevărată strălucește deja. ⁹Cine zice că este în lumină și își urăște fratele, este încă în întuneric. ¹⁰Cel care-și iubește fratele trăiește în lumină și în viața lui nu este nimic care să-l facă pe altul să păcătuiască. ¹¹Cel care-și urăște fratele este în întuneric, trăiește în întuneric și nu știe încotro merge, pentru că întunericul l-a orbit.

¹²Vă scriu, copilașilor, pentru că păcatele voastre au fost iertate datorită Lui.

¹³Vă scriu, părinților, pentru că-L cunoașteți pe Cel ce era de la început. Vă scriu, tinerilor, căci l-ați învins pe Cel Rău. V-am scris, copilașilor,

pentru că-L cunoașteți pe Tatăl.

¹⁴V-am scris, părinților, căci Îl cunoașteți pe Cel ce era de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți puternici, Cuvântul lui Dumnezeu trăiește în voi și l-ați învins pe Cel Rău.

¹⁵Nu mai iubiți lumea sau lucrurile din lume! Dacă cineva iubește lumea, atunci dragostea pentru Dumnezeu nu este în inima sa. ¹⁶Căci tot ce este în lume: lucrurile de care se simte atrasă natura noastră păcătoasă, ceea ce stârnește pofta ochilor noștri și mândria care se bizuie pe lucrurile pe care le avem nu sunt de la Tatăl, ci din lume. ¹⁷Lumea dispăre împreună cu dorințele pe care le nutrește. Însă acela care face voia lui Dumnezeu trăiește în veci.

Dușmanii lui Cristos, anticriștii

¹⁸Copilașilor, sfârșitul e aproape. Ați auzit că vine Anticrist, însă acum sunt mulți anticriști care au apărut. Așa știm că sfârșitul este aproape. ¹⁹Ei au plecat dintre noi, dar nu sunt de-ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi. Însă ei au plecat, ca să arate că nici unul dintre ei nu este de-al nostru.

²⁰Voi ați fost uniți de Cel Sfânt cu Duhul Său. Așa că voi toți cunoașteți adevărul. ²¹Nu vă scriu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că-l știți și pentru că din adevăr nu iese nici o minciună.

²²Nu este mincinos acela care zice că Isus nu este Cristosul? Un astfel de om este dușmanul lui Cristos, căci nu-L recunoaște nici pe Tatăl, și nici pe Fiul. ²³Cine Îl respinge pe Fiul, nu-L are nici pe Tatăl. Dar oricine-L recunoaște pe Fiul, Îl are și pe Tatăl.

²⁴Cât despre voi, ce ați auzit de la început să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ceea ce ați auzit de la început, atunci Fiul și Tatăl vor rămâne în voi. ²⁵Și aceasta este promisiunea pe care ne-a făcut-o El: viața eternă.

²⁶Vă scriu acestea despre cei care încearcă să vă înșele. ²⁷Dar în ceea ce vă privește, voi aveți ungerea pe care ați primit-o de la El și care rămâne în voi și astfel nu aveți nevoie să vă învețe cineva, de vreme ce această ungere vă învață despre toate. Ceea ce vă învață este adevărat, și nu este minciună. Deci, așa cum v-a învățat ea, rămâneți în El!

²⁸Și acum, dragi copii, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta Cristos, să avem încredere și să nu ne fie rușine la venirea Sa. ²⁹Dacă știți că El este drept, atunci să știți și că oricine practică dreptatea este copilul lui Dumnezeu.

Suntem copiii lui Dumnezeu

3 Gândiți-vă la dragostea cea mare pe care ne-a arătat-o Tatăl! El ne-a iubit atât de mult, încât ne-a numit copii ai lui Dumnezeu. Și suntem cu adevărat! Lumea nu ne cunoaște pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. ²Dragilor, acum suntem copiii lui Dumnezeu și ce vom fi nu este dezvăluit încă. Știm însă că atunci când Cristos va veni din nou, vom fi ca El, fiindcă-L vom vedea așa cum este. ³Oricine are speranța aceasta, se curăță, așa cum El este curat.

⁴Oricine păcătuiește, încalcă Legea lui Dumnezeu, căci păcatul înseamnă încălcarea Legii. ⁵Voi știți că El S-a arătat ca să ia păcatele oamenilor și în El nu este păcat. ⁶Oricine rămâne în El nu mai persistă în păcat. Și oricine păcătuiește nu L-a văzut și nu L-a cunoscut niciodată.

⁷Dragi copii, să nu vă înșele nimeni! Cel care practică dreptatea este un om drept, așa cum Isus este drept. ⁸Acela care persistă în păcat este al Diavolului, fiindcă Diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu chiar pentru aceasta S-a arătat: pentru a distruge lucrările Diavolului.

⁹Orice persoană care devine copil al lui Dumnezeu nu mai persistă în

păcat, fiindcă viața nouă de la Dumnezeu rămâne în el. De aceea nu mai poate păcătui: pentru că a devenit copilul lui Dumnezeu. ¹⁰Așa putem deosebi copiii lui Dumnezeu de copiii Diavolului. Oricine nu practică dreptatea și nu-și iubește fratele nu este al lui Dumnezeu.

Să ne iubim unii pe alții

¹¹Acesta este cuvântul pe care l-ați auzit de la început: să ne iubim unii pe alții! ¹²Să nu fim cum a fost Cain. El era al Celui Rău și și-a omorât fratele. De ce l-a omorât? Pentru că faptele sale erau rele, pe când cele ale fratelui său erau bune.

¹³Fraților, să nu vă mirați dacă vă urăște lumea! ¹⁴Noi știm că am trecut de la moarte la viață, pentru că ne iubim frații. ¹⁵Oricine își urăște fratele este un ucigaș. Și voi știți că nici un ucigaș nu are în el viața eternă! ¹⁶Iată cum știm ce este dragostea: Cristos Și-a dat viața pentru noi. Și noi trebuie să ne dăm viața pentru frații noștri. ¹⁷Cum putem spune că dragostea lui Dumnezeu rămâne în cineva care, deși are bogățiile acestei lumi, când își vede fratele în nevoie, nu-i arată milă? ¹⁸Copilașilor, dragostea noastră nu ar trebui să se limiteze numai la vorbe, ci să fie o dragoste adevărată, dovedită prin fapte.

¹⁹Prin aceasta vom ști că suntem ai adevărului și, când inima noastră ne condamnă, ne putem liniști inima înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște totul.

²¹Dragilor, dacă inima noastră nu ne condamnă, atunci ne putem apropia cu încredere de Dumnezeu. ²²Și orice vom cere, vom primi de la El, pentru că noi împlinim poruncile Sale și facem ce-I este plăcut Lui. ²³Aceasta este porunca Lui: să ne punem credința în Fiul Său, Isus Cristos, și să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a poruncit El. ²⁴Cine-I împlinește

poruncile rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el. Știm că Dumnezeu rămâne în noi, prin Duhul pe care ni l-a dat El.

Profeții falși

4 Dragilor, să nu credeți în orice duh, ci puneți la încercare acele duhuri să vedeți dacă sunt de la Dumnezeu, pentru că mulți profeți falși au ieșit în lume. ²Iată cum putem cunoaște Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Isus Cristos a venit pe pământ în trup este de la Dumnezeu. ³Și orice duh care nu-L recunoaște pe Isus, nu este de la Dumnezeu. Acesta este duhul lui Anticrist, despre care ați auzit că vine și care este deja în lume.

⁴Copii, voi sunteți ai lui Dumnezeu. I-ați învins pe profeții falși, pentru că Cel care este în voi este mai mare decât cel care este în lume. ⁵Ei sunt ai lumii, prin urmare ceea ce spun ei este din lume și lumea îi ascultă. ⁶Însă noi suntem ai lui Dumnezeu. Iar cel care-L cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă. Cel care nu este al lui Dumnezeu nu ne ascultă. Așa recunoaștem Duhul adevărului și duhul amăgirii.

Dumnezeu este dragoste

⁷Dragilor, să ne iubim unii pe alții. Căci dragostea vine de la Dumnezeu și oricine iubește a devenit copilul lui Dumnezeu și-L cunoaște pe Dumnezeu. ⁸Cine nu iubește nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste. ⁹Iată cum Și-a arătat Dumnezeu dragostea pentru noi: El L-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, pentru ca noi să avem viață prin El. ¹⁰Aceasta este dragostea adevărată: nu faptul că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci faptul că El ne-a iubit pe noi, trimițându-L pe Fiul Său ca jertfă prin care păcatele noastre sunt iertate.

¹¹Dragilor, dacă așa ne-a iubit Dumnezeu, atunci trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. ¹²Nimeni nu L-a

văzut vreodată pe Dumnezeu. Dar dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu trăiește în noi, iar dragostea Sa este deplină în noi.

¹³Iată cum știm că trăim în Dumnezeu și că Dumnezeu trăiește în noi: prin aceea că ne-a dat Duhul Său. ¹⁴Noi am văzut și suntem martori că Tatăl L-a trimis pe Fiul să fie Mântuitorul lumii. ¹⁵Dacă cineva mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el rămâne în Dumnezeu. ¹⁶Astfel, noi am cunoscut și ne-am pus încrederea în dragostea pe care o are Dumnezeu pentru noi. Dumnezeu este dragoste. Cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el. ¹⁷Astfel este făcută desăvârșită în noi dragostea, pentru ca noi să avem încredere în ziua judecării. Avem această încredere pentru că trăim în această lume așa cum trăiește El. ¹⁸În dragoste nu este frică. Dimpotrivă, dragostea desăvârșită alungă frica. Pedepsa este cea care aduce frica, și cine se teme nu a ajuns la o dragoste desăvârșită.

¹⁹Noi iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi. ²⁰Dacă cineva spune: „Îl iubesc pe Dumnezeu“ și își urăște fratele, este un mincinos; pentru că cine nu-și iubește fratele, pe care îl vede, nu-L poate iubi pe Dumnezeu, pe care nu-L vede! ²¹Aceasta este porunca pe care o avem de la Dumnezeu: cine-L iubește pe Dumnezeu trebuie să-l iubească și pe fratele său.

Copiii lui Dumnezeu înving lumea

Oricine crede că Isus este **5** Cristosul, a devenit copilul lui Dumnezeu. Și oricine-L iubește pe Tatăl, îl iubește și pe copilul Său. ²Iată cum știm că-i iubim pe copiii lui Dumnezeu: prin dragostea față de Dumnezeu și prin împlinirea poruncilor Sale. ³Prin împlinirea poruncilor, ne arătăm dragostea față de Dumnezeu. Iar poruncile Lui nu sunt prea grele. ⁴Căci oricine devine

copilul lui Dumnezeu învinge lumea. Iar ceea ce obține victoria asupra lumii este credința noastră. ⁵Cine este cel care învinge lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?

Mărturia lui Dumnezeu despre Fiul Său

⁶Isus Cristos este Cel ce a venit cu apă și sânge. Nu a venit numai cu apă, ci cu apă și cu sânge. Iar Duhul este Cel ce depune mărturie, fiindcă Duhul este adevărul. ⁷Sunt trei cei care aduc mărturie: ⁸Duhul, apa și sângele, trei martori cu aceeași mărturie. ⁹Dacă acceptăm mărturia oamenilor, ar trebui să recunoaștem că mărturia lui Dumnezeu este și mai puternică. Iar mărturia lui Dumnezeu este despre Fiul Său. ¹⁰Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are această mărturie în el însuși; cine nu crede cele spuse de Dumnezeu, L-a făcut mincinos, căci nu a crezut în mărturia pe care a depus-o Dumnezeu cu privire la Fiul Său. ¹¹Aceasta este mărturia: Dumnezeu ne-a dat viață eternă și această viață este în Fiul Său. ¹²Cine are pe Fiul are viața. Însă cine nu-L are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

Avem viață eternă

¹³Vă scriu aceste lucruri vouă, celor care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică. ¹⁴Cu această încredere ne putem apropia de Dumnezeu: dacă cerem ceva după voia Sa, El ne ascultă. ¹⁵Și dacă știm că ne ascultă, orice am cere, putem considera că am și primit lucrurile pe care I le-am cerut.

¹⁶Dacă cineva își vede fratele comițând un păcat care nu duce la moarte, să se roage pentru el și Dumnezeu îi va da fratelui viață. Este vorba despre viață pentru cei care fac un păcat care nu duce la moarte. Există păcat care duce la moarte. Și nu spun că ar trebui să se roage cu privire la un astfel de păcat. ¹⁷Orice nedreptate este păcat. Totuși există și

păcat care nu duce la moarte.

¹⁸Noi știm că oricine a devenit copilul lui Dumnezeu nu mai continuă să păcătuiască. Cel născut din Dumnezeu îl ocrotește și Cel Rău nu-l poate atinge. ¹⁹Noi știm că suntem ai lui Dumnezeu însă lumea întreagă este

sub stăpânirea Celui Rău. ²⁰Dar noi știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere ca să-L cunoaștem pe Cel Adevărat. Și noi suntem în Cel Adevărat prin Fiul Său, Isus Cristos. El este Dumnezeul Adevărat și viața eternă. ²¹Copilașilor, feriți-vă de idoli!

A doua scrisoare a lui

Ioan

De la Bătrân , către Doamna
5 aleasă de Dumnezeu și către copiii ei, pe care-i iubesc în adevăr . Nu sunt singurul care vă iubește. La fel vă iubesc și toți cei care au ajuns să cunoască adevărul. ²Vă iubim datorită acestui adevăr care trăiește în noi și va fi cu noi pentru totdeauna.

³Harul, îndurarea și pacea să fie cu voi, de la Dumnezeu Tatăl și de la Isus Cristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste!

⁴M-am bucurat foarte mult, căci am găsit pe unii din copiii tăi trăind în adevăr, după cum ne-a poruncit Tatăl. ⁵Și acum, te rog, Doamnă (nu că ți-aș scrie o poruncă nouă, ci aceeași, pe care o avem de la început): să ne iubim unii pe alții! ⁶Dragostea înseamnă să trăim potrivit poruncilor Sale. Aceasta este porunca pe care ați auzit-o de la început: să trăiți o viață plină de dragoste!

⁷Mulți înșelători au ieșit în lume și nu mărturisesc că Isus Cristos a venit pe pământ în trup. O astfel de persoană este Înșelătorul și Anticristul. ⁸Luați seama la voi înșivă, ca să nu pierdeți cumva răsplata pentru care am lucrat, ci să vă primiți întreaga răsplată!

⁹Cine nu rămâne în învățătura lui Cristos și trece dincolo de ea, nu-L are pe Dumnezeu. Cine rămâne în această învățătură, îi are pe amândoi: și pe Tatăl, și pe Fiul. ¹⁰Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățătură, să nu-l primiți în casa voastră și să nu-l salutați! ¹¹Căci acela care-l salută, participă la faptele lui rele.

¹²Deși am multe lucruri să vă scriu, nu vreau să folosesc hârtie și cerneală. Sper însă că voi veni la voi să vă vorbesc față în față , pentru ca bucuria noastră să fie deplină. ¹³Copiii surorii tale alese de Dumnezeu te salută.

A treia scrisoare a lui

Ioan

5 De la Bătrân către prietenul meu drag, Gaius, pe care-l iubesc în adevăr .

²Dragul meu prieten, mă rog ca în toate să-ți meargă bine și să te bucuri de sănătatea trupului, așa cum știi că te bucuri de cea a sufletului. ³M-am bucurat foarte mult când au venit niște frați și au mărturisit despre credincioșia ta față de adevăr. Mi-au spus că ai continuat să urmezi calea adevărului. ⁴Eu nu am o bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă pe calea adevărului.

⁵Dragul meu prieten, tu continui să lucrezi cu credincioșie în tot ce faci pentru binele fraților tăi, chiar dacă ei îți sunt necunoscuți. ⁶Ei au depus mărturie înaintea bisericii despre dragostea pe care o arăți. Te rog, ai grijă de ei să-și continue călătoria, într-un mod plăcut lui Dumnezeu. ⁷Căci au plecat să slujească Numelui lui Cristos și nu au primit nimic de la cei necredincioși. ⁸Deci noi ar trebui să ajutăm astfel de oameni, pentru ca să putem deveni împreună lucrători

pentru adevăr.

⁹Am scris o scrisoare bisericii. Însă Diotref, căruia îi place să fie pe primul loc și dorește mereu să le fie conducător, nu acceptă ceea ce spunem. ¹⁰De aceea, când voi veni, îi voi aduce aminte despre ceea ce face. M-a acuzat pe nedrept prin cuvinte rele, însă nu s-a oprit aici: el nu-i primește pe frați, împiedicându-i pe aceia care vor să-i primească și dându-i afară din Biserică.

¹¹Dragul meu prieten, nu urma răul, ci binele. Cel care face binele este al lui Dumnezeu, iar cel care face răul nu L-a văzut niciodată pe Dumnezeu.

¹²Toți oamenii și adevărul însuși au depus o mărturie bună despre Dimitrie. Și noi depunem mărturie pentru el, iar voi știți că mărturia noastră este adevărată.

¹³Am multe lucruri să-ți scriu, însă nu vreau să folosesc cerneală și pană. ¹⁴Ci sper, mai degrabă, să te văd curând și să putem vorbi față în față. ¹⁵Pacea să fie cu tine! Toți prietenii te salută. Salută personal pe fiecare dintre prietenii noștri de acolo.

Scrisoarea lui

Iuda

Iuda, sclav al lui Isus Cristos și
5 frate al lui Iacov, către cei
 chemați de Dumnezeu. Voi
 sunteți iubiți de Dumnezeu Tatăl și
 păstrați de El pentru Isus Cristos.
²Fie ca voi să vă bucurați într-o
 măsură din ce în ce mai mare de
 îndurare, pace și dragoste!

Dumnezeu îi pedepsește pe cei răi

³Dragi prieteni, deși am dorit mult să
 vă scriu despre mântuirea pe care o
 împărtășim, am simțit nevoia să vă
 scriu despre altceva, și anume: să vă
 rog să luptați pentru credința care a
 fost dată sfinților o dată pentru
 totdeauna. ⁴Pentru că s-au strecurat
 printre voi oameni a căror pedeapsă a
 fost anunțată de mult timp în
 Scriptură. Ei sunt lipsiți de reverență
 față de Dumnezeu, schimbă harul lui
 Dumnezeu în desfrânare și nu-L
 recunosc pe Isus Cristos, Domnul și
 singurul nostru Stăpân.

⁵Am vrut să vă amintesc (chiar dacă
 voi știți deja acestea) că Domnul, care
 a salvat poporul Său din Egipt, mai
 târziu i-a nimicit pe aceia care nu
 credeau. ⁶Vă mai amintesc și de acei
 îngeri care au renunțat la pozițiile lor
 de autoritate și și-au părăsit
 locuințele. Dumnezeu i-a aruncat în
 întuneric, unde sunt ținuți în lanțuri
 eterne, ca să fie judecați în Ziua cea
 Mare. ⁷Asemenea acelor îngeri sunt
 Sodoma și Gomora, împreună cu
 cetățile din jur, care au practicat
 imoralitatea sexuală și relațiile
 împotriva naturii. Ele suferă pedeapsa
 focului etern, fiind un exemplu pentru
 noi.

⁸La fel sunt și aceștia *care au venit
 printre noi*: se lasă călăuziți de visele
 lor și își pângăresc trupurile. Ei nu
 acceptă autoritatea lui Dumnezeu și
 vorbesc împotriva îngerilor
 slăviți. ⁹Nici măcar arhanghelul
 Mihail, pe când se certa cu Diavolul

cu privire la trupul lui Moise, nu a
 îndrăznit să-l condamne pentru
 acuzațiile sale defăimătoare, ci a zis:
 „Domnul să te mustre!” ¹⁰Însă acești
 oameni vorbesc de rău lucruri pe care
 nu le cunosc și se pierd singuri în
 lucrurile pe care le înțeleg în mod
 instinctiv, ca animalele fără
 minte. ¹¹Vai de ei! Au luat-o pe calea
 lui Cain. Pentru bani, s-au aruncat în
 aceeași greșeală ca Balaam și s-au
 răsculat asemenea lui Core, fiind
 nimiciți ca el. ¹²Acești oameni sunt ca
 niște pete care întinează mesele
 voastre de dragoste. Fără teamă, ei
 mănâncă împreună cu voi și nu au
 grijă decât de ei înșiși. Sunt niște nori
 fără apă, purtați de vânturi încoace și
 încolo; sunt niște copaci de toamnă
 fără fructe; sunt dezrădăcinați și morți
 de două ori. ¹³Sunt ca valurile
 sălbatice ale mării, care spumegă de
 propriile lor fapte rușinoase. Sunt
 niște stele rătăcitoare, cărora li s-a
 păstrat, pentru întreaga eternitate,
 întunericul cel mai adânc.

¹⁴Și Enoh, al șaptelea de la Adam, a
 profețit despre ei cu aceste cuvinte:
 „Iată, Domnul vine cu mii de mii de
 îngeri sfinți, ¹⁵ca să-i judece pe toți
 oamenii și să-i dovedească vinovați pe
 cei fără teamă de Dumnezeu pentru
 toate faptele lor rele pe care le-au
 făcut fără să se teamă de El și pentru
 cuvintele dure pe care le-au rostit
 împotriva Lui acei păcătoși fără teamă
 de Dumnezeu.”

¹⁶Aceștia se plâng întotdeauna și
 caută greșelile celorlalți. Își urmează
 propriile lor dorințe, gura lor spune
 lucruri pline de mândrie și-i linguesc
 pe ceilalți pentru a obține un avantaj.

Un avertisment și câteva sfaturi

¹⁷Dar voi, dragii mei, amintiți-vă
 cuvintele care au fost rostite de
 apostolii Domnului nostru, Isus

Cristos. ¹⁸Ei v-au zis: „La sfârșitul timpului, vor veni batjocoritori, care vor lucra după propriile lor dorințe necurate.” ¹⁹Aceștia sunt cei care provoacă dezbinare. Ei sunt conduși de dorințele naturii lor păcătoase, nu au Duhul.

²⁰Însă voi, dragii mei, trebuie să vă întăriți în credința voastră sfântă. Rugați-vă prin Duhul Sfânt, ²¹rămâneți în dragostea lui Dumnezeu, așteptând îndurarea Domnului nostru, Isus Cristos pentru viața eternă.

²²Aveți milă de cei care au îndoieli! ²³Mântuiți-i pe alții,

smulgându-i din foc! Fie-vă milă de alții, însă cu teamă, urând chiar și haina pătată de faptele lor păcătoase.

Lăudați-L pe Domnul

²⁴A Celui ce poate să vă păzească de poticniri și care poate să vă prezinte fără vină și cu mare bucurie înaintea slavei Sale, ²⁵a singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, a Lui să fie slava, măreția și puterea și autoritatea, prin Isus Cristos, Domnul nostru, înainte de începutul timpului, acum și pentru totdeauna! Amin.

Apocalipsa

lui Ioan

1 Aceasta este revelația lui Isus Cristos, care I-a fost dată de Dumnezeu pentru a arăta slujitorilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând. Isus a făcut-o cunoscută trimițându-și îngerul la slujitorul Său Ioan, ²care a mărturisit despre tot ce a văzut. Este mesajul lui Dumnezeu și mărturia pe care i-a dat-o Isus Cristos. ³Binecuvântat este cititorul și binecuvântați sunt cei ce ascultă cuvintele acestei profeții, păstrând în inimile lor lucrurile scrise în ea. Căci timpul acela este aproape.

Ioan scrie Bisericii

⁴Ioan, către cele șapte biserici din Asia: har și pace vouă, de la Cel ce este, Cel ce întotdeauna a fost și Cel ce vine, și de la cele șapte Duhuri, care stau în fața tronului Său, ⁵și de la Isus Cristos, Martorul credincios, Cel întâi-născut, primul înviat dintre cei morți, conducătorul împăraților pământului. A Celui care ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre prin sângele Său ⁶și a făcut din noi o împărăție și preoți în slujba lui Dumnezeu, Tatăl Său, a Lui să fie slava și puterea pentru totdeauna! Amin.

⁷Tată, El vine pe nori! Toți Îl vor vedea, chiar și aceia care L-au străpuns. Și toate popoarele pământului se vor jeli din cauza Lui. Da! Amin.

⁸„Eu sunt Alfa și Omega“, spune Domnul Dumnezeu, „Cel ce este, Cel ce a fost întotdeauna și Cel ce vine, Cel Atotputernic.“

⁹Eu, Ioan, fratele vostru, sunt cel ce are parte, împreună cu voi, de suferința, de Împărăția și de răbdarea în Isus. Am fost pe insula Patmos,

pentru că am vestit Cuvântul lui Dumnezeu și am spus adevărul lui Isus. ¹⁰În ziua Domnului, eram sub influența Duhului și am auzit în spatele meu un glas puternic, un glas ca sunetul unei trâmbițe. ¹¹Și a zis: „Scrie într-o carte ceea ce vezi și trimite-o celor șapte biserici: în Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea.“

¹²Atunci m-am întors să văd al cui glas era și, când m-am întors, am văzut șapte lampadare de aur. ¹³Iar în mijlocul lampadarelor, pe cineva care semăna cu Fiul omului. Era îmbrăcat într-o haină lungă până la pământ și era înfășurat la piept cu un brâu de aur. ¹⁴Capul și părul Îi erau ca lâna albă, ca zăpada, iar ochii Îi străluceau ca focul. ¹⁵Picioarele Îi erau ca bronzul care strălucește după ce-a fost topit în cuptor. Glasul Lui era ca sunetul multor ape, ¹⁶iar în mâna Sa avea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, cu două tăișuri și înfățișarea Lui era ca a soarelui când strălucește în toată splendoarea sa.

¹⁷Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. Atunci, El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a spus: „Nu-ți fie teamă! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, ¹⁸ Cel ce trăiește. Am fost mort și acum sunt viu pentru totdeauna. Eu am putere asupra morții și a Locuinței morților. ¹⁹Așa că scrie ce-ai văzut, ce se întâmplă și ce se va întâmpla după acestea. ²⁰Acesta este înțelesul ascuns al celor șapte stele, pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și al celor șapte lampadare de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici, iar cele șapte lampadare sunt cele șapte biserici.“

Către Biserica din Efes

2 Scrie îngerului bisericii din Efes:
„Cel care ține în mâna Sa dreaptă cele șapte stele și care

merge în mijlocul celor șapte lampadare de aur spune: ²Ți cunosc faptele, munca grea, răbdarea ta; și mai știu că nu-i poți suferi pe oamenii răi, că i-ai încercat pe cei ce pretindeau că sunt apostoli, și nu sunt, și ai aflat că sunt mincinoși. ³Știu că ai răbdare și înduri suferințe din cauza Mea și știu că nu ai obosit.

⁴Însă am ceva împotriva ta: ai părăsit dragostea pe care o aveai la început. ⁵Așa că adu-ți aminte de unde ai căzut! Schimbă-ți inima și fă acele lucruri pe care le făceai la început! Dacă nu te schimbi, voi veni la tine și voi lua lampadarul din locul lui. ⁶Însă ai acest lucru în favoarea ta: urăști faptele nicolaïților pe care și Eu le urăsc.

⁷Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune bisericilor: «Celui ce va fi victorios îi voi da dreptul să mănânce din pomul vieții, care este în Paradisul lui Dumnezeu.»“

Către biserica din Smirna

⁸Scrie îngerului bisericii din Smirna: „Cel dintâi și Cel de pe urmă, care a murit și a revenit la viață, spune astfel: ⁹«Ți cunosc suferința și sărăcia (deși ești bogat), defăimarea suportată din partea celor care zic că sunt iudei, (deși nu sunt), ci sunt o sinagogă a lui Satan. ¹⁰Să nu-ți fie teamă de lucrurile pe care le vei suferi! Ascultă! Diavolul are să vă arunce pe unii dintre voi în închisoare, ca să vă încerce, și veți suferi timp de zece zile. Însă fii credincios până la moarte și-ți voi da coroana vieții eterne!»

¹¹Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor: «Cel ce va fi victorios nu va fi nicidecum vătămat de a doua moarte.»“

Către biserica din Pergam

¹²Scrie îngerului bisericii din Pergam:

„Cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri spune: ¹³«Știu unde locuiești: acolo unde își are tronul Satan. Însă tu-Mi ții Numele și nu ai negat credința pe care o ai în Mine, nici chiar în vremea lui Antipa, martorul Meu credincios care a fost ucis în orașul vostru, unde locuiește Satan.

¹⁴Totuși, am câteva lucruri împotriva ta: ai câțiva oameni în Pergam care țin învățătura lui Balaam care l-a învățat pe Balac cum să-l facă pe poporul Israel să păcătuiască, mâncând mâncare oferită idolilor și practicând imoralitate sexuală. ¹⁵De asemenea, ai oameni care țin învățătura nicolaïților.

¹⁶Deci, schimbă-ți inima! Căci altfel, voi veni la tine și voi lupta împotriva acelor oameni, cu sabia din gura Mea.

¹⁷Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor: «Celui ce va fi victorios îi voi da din mana ascunsă. Și-i voi mai da o piatră albă; pe piatră va fi scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni în afară de cel care-l primește.»“

Către biserica din Tiatira

¹⁸Scrie îngerului bisericii din Tiatira: „Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca strălucirea focului și picioarele ca bronzul strălucitor, spune: ¹⁹«Ți cunosc faptele, credința, lucrarea și răbdarea. Știu că acum faci mai multe lucruri bune decât la început. ²⁰Însă am ceva împotriva ta: tu permiți ca Izabela, acea femeie care se consideră prorociță, să-i înșele pe slujitorii Mei cu învățăturile ei, făcându-i să comită fapte imorale și să mănânce din mâncarea oferită idolilor. ²¹I-am dat timp să-și schimbe inima și să renunțe la păcat, însă ea nu vrea să se schimbe și să renunțe la faptele ei imorale.

²²O voi arunca la pat în suferință, iar cei care au comis adulter cu ea vor suferi mult, dacă nu se lasă de faptele lor. ²³Îi voi omorî copiii și toate bisericile vor ști că Eu sunt Cel ce cunoaște gândurile și sentimentele oamenilor. Voi răsplăti fiecăruia

dintre voi după faptele sale.

²⁴Am să spun acum ceva celorlalți din Tiatira, vouă, celor care nu urmați această învățătură și nu ați învățat așa-zisele «taine adânci» ale lui Satan: nu voi mai cere nimic în plus de la voi, ²⁵numai țineți ce aveți, până la venirea Mea.

²⁶Celui ce va fi victorios și trăiește până la sfârșit felul de viață pe care îl doresc Eu, îi voi da autoritate peste popoare.

²⁷El le va conduce cu un toiag de fier și le va frânge în bucăți, ca pe niște vase de lut,

²⁸tot așa cum am primit și Eu autoritatea de la Tatăl Meu. Îi voi da și steaua dimineții. ²⁹Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor!»“

Către biserica din Sardes

3 Scrie îngerului bisericii din Sardes: „Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele spune astfel: «Îți cunosc faptele: ai doar reputația că trăiești, și totuși ești mort! ²Trezește-te și întărește ce rămâne, înainte să moară! Căci nu ți-am găsit faptele suficient de bune înaintea Dumnezeului Meu. ³Adu-ți aminte de învățătura pe care ai primit-o și ai auzit-o! Rămâi credincios față de ea! Schimbă-ți inima și viața! Dacă nu te trezești, voi veni peste tine pe neașteptate, ca un hoț, și nu vei ști clipa în care voi veni. ⁴Totuși mai ai câțiva oameni în Sardes care și-au păstrat hainele nepătate. Ei vor merge împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, pentru că merită. ⁵Cel ce va fi victorios va purta haine albe ca aceștia. Nu-i voi șterge numele din Cartea Vieții, ci îi voi recunoaște numele în fața Tatălui Meu și înaintea îngerilor Săi. ⁶Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor!»“

Către biserica din Filadelfia

⁷Scrie îngerului bisericii din Filadelfia: „Cel care este Sfânt și

Adevărat și are cheia lui David, Cel care, atunci când deschide o ușă, nimeni n-o mai poate închide, și când închide o ușă, nimeni n-o mai poate deschide, spune: ⁸«Îți cunosc faptele. Ascultă! Am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu o poate închide. Și cu toate că ai puțină putere, ai ținut învățătura Mea și nu Mi-ai negat Numele. ⁹Ascultă! Cât despre cei din sinagoga lui Satan, care spun că sunt iudei, dar mint, căci nu sunt, îi voi face să vină și să se închine la picioarele tale, ca să știe că te-am iubit. ¹⁰Pentru că ai împlinit porunca și ai îndurat cu răbdare, te voi proteja în vremea încercării care va veni peste întreaga lume, ca să-i încerce pe locuitorii pământului.

¹¹Eu vin curând. Păstrează ce ai, pentru ca nimeni să nu-ți ia coroana! ¹²Pe cel ce va fi victorios îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care va coborî din cer, de la Dumnezeul Meu. Voi scrie pe el și noul Meu Nume.

¹³Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor!»“

Către biserica din Laodiceea

¹⁴Scrie îngerului bisericii din Laodiceea: „Cel zis și Amin, Martorul credincios și adevărat, Cel ce stăpânește peste toată creația lui Dumnezeu spune: ¹⁵«Îți cunosc lucrările, știu că nu ești nici rece, nici fierbinte. Cât aș vrea să fi fost rece sau fierbinte! ¹⁶Dar, pentru că ești călduț, nici rece și nici fierbinte, te voi scuipa din gura Mea! ¹⁷Tu zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic», dar nu știi că ești nenorocit, demn de milă, sărac, orb și gol.

¹⁸Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur purificat în foc, pentru a deveni bogat și haine albe cu care să te îmbraci, ca să nu-ți fie rușine când se

va vedea faptul că ești gol, și alifie pentru ochi ca să poți vedea.

¹⁹Eu îi cert și-i disciplinez pe toți cei pe care-i iubesc. De aceea îți spun: fă totul pentru a-ți schimba inima și viața! ²⁰Ascultă! Eu stau la ușă și bat. Dacă-Mi aude cineva glasul și deschide ușa, Eu voi intra în casa lui și voi cina cu el, și el cu Mine.

²¹Pe cel ce va fi victorios îl voi lăsa să stea cu Mine pe tronul Meu, așa cum și Eu am fost victorios și am stat cu Tatăl Meu pe tronul Său.

²²Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor!“

Ioan vede un tron în ceruri

4 După aceea, m-am uitat și am văzut în fața mea o ușă deschisă în cer. Iar glasul pe care-l auzisem și înainte vorbindu-mi ca sunetul unei trâmbițe a zis: „Urcă aici și-ți voi arăta ce trebuie să se întâmple în viitor.“ ²Imediat am fost sub influența Duhului. Înaintea mea am văzut un tron în ceruri iar pe tron stătea cineva. ³Cel ce stătea acolo avea înfățișarea iaspisului și a sardiului. În jurul tronului era un curcubeu ca smaraldul. ⁴În jurul tronului erau alte douăzeci și patru de tronuri, iar pe ele stăteau douăzeci și patru de bătrâni . Ei erau îmbrăcați în haine albe și aveau coroane de aur pe cap.

⁵Din tron ieșeau fulgere și bubuituri de tunete. Iar în fața tronului ardeau șapte torțe în flăcări, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. ⁶În fața tronului era ceva ce arăta ca o mare de sticlă, limpede cum este cristalul. Iar înaintea tronului și de o parte și de alta erau patru ființe vii, pline cu ochi în față și la spate. ⁷Prima ființă vie arăta ca un leu. A doua ființă vie arăta ca un vițel. A treia ființă avea figura unui om, iar a patra ființă vie arăta ca un vultur care zboară . ⁸Fiecare dintre cele patru ființe avea câte șase aripi și toate erau pline cu ochi de jur-împrejur și înăuntru. Zi și noapte, ele spun fără încetare:

„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul, Dumnezeu, Cel Atotputernic, care a fost, care este și care vine!“

⁹Ori de câte ori aceste ființe aduc slavă, onoare și mulțumire Celui ce stă pe tron și care este viu pentru totdeauna, ¹⁰cei douăzeci și patru de bătrâni cad cu fața la pământ înaintea Celui ce stă pe tron și I se închină . Ei își aruncă înaintea tronului coroanele și spun:

¹¹„Doamne, Dumnezeul nostru, Tu ești vrednic să primești slavă, onoare și putere, căci Tu ai creat toate lucrurile, căci prin voia Ta au luat ființă și au fost create.“

5 Apoi am văzut un sul de carte în mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron. Era scris pe amândouă părțile și sigilat cu șapte sigilii.

²Și am văzut un înger puternic, care anunța cu voce tare: „Cine este vrednic să rupă sigiliile și să deschidă sulul?“ ³Dar nu era nimeni în cer, pe pământ sau sub pământ care să poată deschide sulul sau să vadă ce este înăuntru. ⁴Am plâns mult, cu amărăciune, căci nimeni nu a fost găsit demn să deschidă sulul sau să se uite înăuntru.

⁵Atunci unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu mai plânge! Ascultă! Leul din seminția lui Iuda, Urmașul lui David, a învins; El poate să rupă cele șapte sigilii și să deschidă sulul.“

⁶Apoi am văzut un Miel stând în fața tronului și în mijlocul celor patru ființe vii și al bătrânilor. Mielul arăta ca și cum ar fi fost înjunghiat. El avea șapte coarne și șapte ochi. Acestea sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise peste tot pământul.

⁷El a venit și a luat sulul din mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron. ⁸Când a luat sulul, cele patru ființe vii și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului. Fiecare avea câte o harpă și vase de aur pline cu tămâie, care reprezintă rugăciunile sfinților.

⁹Ei cântau o cântare nouă și ziceau:

„Tu ești vrednic să iei sulul și să-i rupi sigiliile, căci Tu ai fost înjunghiat și cu sângele Tău

ai răscumpărat oameni pentru Dumnezeu, din fiecare trib, limbă, popor și națiune.

¹⁰I-ai făcut o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor domni peste pământ.“

¹¹M-am uitat și am auzit glasul multor îngeri care erau în jurul tronului, al ființelor vii și în jurul bătrânilor. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. ¹²Și spuneau cu voce tare:

„Vrednic este Mielul care a fost înjunghiat să primească putere, bogăție, înțelepciune, tărie, onoare, slavă și binecuvântare!“

¹³Am auzit fiecare ființă din cer, de pe pământ, de sub pământ și din mare, da, fiecare ființă din întreg universul. Ele spuneau:

„Ale Aceluia ce stă pe tron și Mielului, să fie toată binecuvântarea, onoarea, slava și puterea pentru totdeauna!“

¹⁴Cele patru ființe vii au răspuns: „Amin“ și bătrânii au căzut cu fața la pământ și s-au închinat.

Mielul a desfăcut primul sigiliu; **6** m-am uitat și am auzit pe una dintre ființele acelea zicând cu un glas ca de tunet: „Vino!“ ²Atunci m-am uitat și am văzut un cal alb în fața mea. Călărețul său avea un arc și i s-a dat o coroană. Și a plecat călare, învingător și pentru a învinge mai departe.

³Când a desfăcut al doilea sigiliu, am auzit-o pe cea de-a doua ființă vie zicând: „Vino!“ ⁴Atunci a ieșit un alt cal, roșu ca focul. Iar călărețului său îi fusese dată puterea de a lua pacea de pe pământ și de a face oamenii să se omoare între ei. I-a fost dată o sabie mare.

⁵Când a desfăcut al treilea sigiliu, am auzit cea de-a treia ființă vie spunând:

„Vino!“ M-am uitat și am văzut un cal negru în fața mea. Cel ce stătea călare pe el ținea în mână o balanță. ⁶Apoi am auzit un glas care părea să vină din mijlocul celor patru ființe vii, care spunea: „O măsură de grâu pentru salariul unei zile de muncă și trei măsuri de orz pentru salariul unei zile de muncă. Însă nu strica rezervele de ulei și vin!“

⁷Când a desfăcut al patrulea sigiliu, am auzit glasul celei de-a patra ființe, care spunea: „Vino!“ ⁸Atunci m-am uitat și înaintea mea era un cal palid, iar cel care stătea călare pe el se numea «Moartea» și Locuința morților îl urma. Li se dăduse putere peste o pătrime din pământ, să omoare oameni prin războaie, foamete, ciumă și prin animalele sălbatice de pe pământ.

⁹Când a desfăcut al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor care fuseseră omorâți pentru că rămăseseră credincioși Cuvântului lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care o dăduseră despre El. ¹⁰Ei strigau cu glas puternic:

„Doamne, Tu, care ești sfânt și adevărat, cât timp va mai trece până când îi vei judeca și pedepsi pe locuitorii pământului care ne-au omorât?“ ¹¹I s-a dat fiecăruia dintre ei câte o haină albă și li s-a spus să mai aștepte puțin, până se va ajunge la numărul total al celor care sunt slujitori împreună cu ei și al fraților lor, care urmau să fie omorâți la fel.

¹²Când a desfăcut al șaselea sigiliu, m-am uitat și un mare cutremur a avut loc. Soarele s-a făcut negru ca haina de doliu, iar luna s-a făcut toată ca sângele. ¹³Stelele din cer au căzut pe pământ, așa cum cad smochinele neocapte dintr-un smochin când este scuturat de un vânt puternic. ¹⁴Cerul s-a împărțit în două, ca un sul răsucit și toți munții și insulele au fost mutate din locul lor.

¹⁵Împărații pământului, conducătorii, comandanții militari, bogații, cei puternici și toți oamenii, fie sclavi, fie liberi, s-au ascuns în peșteri și printre

stânci, în munți. ¹⁶Ei ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce stă pe tron și de mânia Mielului, ¹⁷căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate rezista?”

Cei 144 000 din poporul Israel

După aceea, am văzut patru **7** îngeri stând în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, astfel încât nici un vânt să nu sufle pe pământ, pe mare sau peste vreun copac. ²Apoi am văzut un alt înger înălțându-se de la răsărit. Acesta purta sigiliul Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri cărora le fusese dată puterea să distrugă pământul și marea. ³El zicea: „Nu faceți rău pământului, mării sau copacilor, până nu punem un semn pe frunțile slujitorilor lui Dumnezeu!” ⁴Și am auzit numărul celor care fuseseră însemnați: erau o sută patruzeci și patru de mii de oameni însemnați din fiecare trib al poporului Israel.

⁵Douăsprezece mii fuseseră însemnați din tribul lui Iuda, douăsprezece mii din tribul lui Gad,

⁶douăsprezece mii din tribul lui Așer,

douăsprezece mii din tribul lui Neftali,

douăsprezece mii din tribul lui Manase,

⁷douăsprezece mii din tribul lui Simeon,

douăsprezece mii din tribul lui Levi,

douăsprezece mii din tribul lui Isahar,

⁸douăsprezece mii din tribul lui Zabulon,

douăsprezece mii din tribul lui Iosif,

douăsprezece mii din tribul lui Benjamin.

Mulțimea în haine albe

⁹După aceea, m-am uitat și în fața mea era o mare mulțime pe care nimeni nu putea s-o numere. Erau acolo oameni din fiecare națiune, familie, popor și limbă. Stăteau înaintea tronului și a Mielului, erau îmbrăcați în haine albe și țineau ramuri de palmier în mâini. ¹⁰Ei strigau: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru care stă pe tron și a Mielului!” ¹¹Toți îngerii stăteau în jurul tronului, al bătrânilor și al ființelor vii: ei au căzut cu fețele la pământ înaintea tronului și i s-au închinat lui Dumnezeu. ¹²„Amin! Binecuvântare, slavă, înțelepciune, mulțumire, onoare, putere și tărie Dumnezeului nostru pentru totdeauna! Amin!”, spuneau ei.

¹³Unul dintre bătrâni a început să vorbească și a spus: „Cine sunt și de unde vin cei care poartă hainele albe?”

¹⁴Eu i-am răspuns: „Tu știi, domnule!” El mi-a spus: „Aceștia sunt cei care au trecut prin necazul cel mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. ¹⁵De aceea stau înaintea tronului lui Dumnezeu și i se închină zi și noapte în Templul Său. Cel ce stă pe tron îi va adăposti cu prezența Lui. ¹⁶Nu vor mai fi niciodată flămânzi și nici nu le va mai fi vreodată sete. Nici soarele, nici vreo altă arșiță nu-i va arde vreodată. ¹⁷Căci Mielul, care este în mijlocul tronului, va fi Păstorul lor și îi va duce la izvoarele apei vieții. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

Al șaptelea sigiliu

Când a desfăcut Mielul al **8** șaptelea sigiliu s-a făcut liniște în cer pentru o jumătate de oră. ²Apoi am văzut cei șapte îngeri care stăteau înaintea lui Dumnezeu și cărora li s-au dat șapte trâmbițe. ³Un alt înger a venit și a stat lângă altar. El ținea o cădelniță de aur și i se dăduse multă tămâie, pentru ca s-o

ardă pe altarul de aur, din fața tronului, împreună cu rugăciunile sfinților. ⁴Iar fumul de tămâie s-a ridicat, împreună cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu. ⁵Atunci îngerul a luat cădelnița și a umplut-o cu foc din altar și l-a aruncat pe pământ. Și au fost tunete, zgomote, fulgere și un cutremur.

Primele șase trâmbițe

⁶Iar cei șapte îngeri, care țineau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să sune din ele.

⁷Primul înger a sunat din trâmbiță și au venit grindina și focul, amestecate cu sânge, care au fost aruncate pe pământ. O treime din pământ a fost arsă, o treime din copaci au fost arși, împreună cu toată iarba verde.

⁸Al doilea înger a sunat din trâmbiță și ceva ca un munte mare arzând în foc a fost aruncat în mare; și o treime din mare s-a făcut sânge. ⁹O treime din ființele vii care trăiau în mare au murit, iar o treime din corăbii au fost distruse.

¹⁰Al treilea înger a sunat din trâmbiță și o stea mare, care ardea ca o torță, a căzut din cer. A căzut peste o treime din râuri și izvoare. ¹¹Numele stelei era „Pelin“, așa că o treime din toate apele a devenit pelin. Și mulți oameni au murit din cauza apei, pentru că se făcuse amară.

¹²Al patrulea înger a sunat din trâmbiță și o treime din soare a fost lovită, împreună cu o treime din lună și o treime din stele. De aceea, o treime din ele s-a întunecat, iar o treime din zi și o treime din noapte au rămas fără lumină.

¹³Atunci m-am uitat și am auzit un vultur zburând sus, deasupra capului meu, zicând cu glas puternic: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului! Căci au mai rămas să sune din trâmbiță cei trei îngeri!“

9 Al cincilea înger a sunat din trâmbiță, și am văzut o stea din cer căzând pe pământ. Ei îi

fusesse dată cheia fântânii Adâncului. ²Apoi a deschis Adâncul de unde a ieșit fum ca dintr-un cuptor mare. Soarele și cerul s-au întunecat din cauza fumului din Adânc.

³Din fum au ieșit niște lăcuste pe pământ și le-a fost dată o putere ca aceea a scorpionilor. ⁴Li s-a spus să nu strice iarba pământului, nici vreo plantă verde sau vreun copac, ci să facă rău doar oamenilor care nu au semnul lui Dumnezeu pe frunte.

⁵Li s-a spus să nu omoare oamenii, ci să-i chinuie timp de cinci luni. Și i-au chinuit cu o durere cum este cea provocată de un scorpion când acesta înțepă un om.

⁶În zilele acelea oamenii vor căuta moartea, dar nu o vor găsi; vor dori să moară, însă moartea va fugi de ei.

⁷Lăcustele semănau cu niște cai pregătiți de luptă. Pe capete aveau ceva ca niște coroane de aur, iar fețele lor semănau cu cele omenesti. ⁸Aveau părul ca al femeilor și dinții ca ai leilor. ⁹Aveau pieptul ca niște platoșe de fier, iar sunetul aripilor lor era ca zgomotul făcut de multe care trase de cai gonind la luptă. ¹⁰Aveau cozi cu ace, ca ale scorpionilor, iar puterea de a chinui oamenii timp de cinci luni stătea în cozile lor. ¹¹Îl aveau ca împărat pe îngerul Adâncului, al cărui nume, în ebraică, este Abaddon, iar în greacă, Apolion.

¹²Primul mare necaz a trecut, dar aveți grijă, pentru că mai vin alte două nenorociri!

¹³Al șaselea înger a sunat din trâmbiță și am auzit un glas care venea din coarnele din cele patru colțuri ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu. ¹⁴Glasul i-a spus celui deal șaselea înger cu trâmbiță:

„Dezleagă-i pe cei patru îngeri care sunt legați lângă râul cel mare, Eufrat!“ ¹⁵Așa că cei patru îngeri, care fuseseră pregătiți chiar pentru acea oră, zi, lună și an, au fost dezlegați ca să omoare o treime din oameni. ¹⁶Numărul soldaților de

cavalerie era de două sute de milioane, pentru că le-am auzit numărul.

¹⁷Astfel arătau caii și călăreții lor în viziunea mea: aveau platoșele de un roșu aprins, de un albastru ca hiacintul și de un galben ca pucioasa. Capetele cailor erau ca niște capete de leu, iar din gură le ieșea foc, fum și pucioasă. ¹⁸O treime din oameni au fost omorâți de aceste nenorociri: focul, fumul și pucioasa care ieșeau din gurile lor. ¹⁹Puterea cailor era în gurile și în cozile lor. Căci cozile lor sunt ca șerprii, iar cu capetele lor rănesc oamenii.

²⁰Ceialți oameni, care nu fuseseră omorâți de aceste nenorociri, tot nu și-au schimbat inima și viața și nu au abandonat lucrurile pe care le făcuseră cu mâinile lor. N-au încetat să se închine demonilor și idolilor din aur, argint, bronz, piatră sau lemn, *idolicare* nu pot să vadă, să audă sau să meargă. ²¹Și nu și-au schimbat inima și viața și nu au renunțat nici la uciderile, la vrăjile și la imoralitatea lor sexuală sau la hoțiile lor.

10 Apoi am văzut un alt înger puternic coborând din cer. Era îmbrăcat într-un nor și avea un curcubeu în jurul capului său. Fața lui era ca soarele, iar picioarele ca stâlpii de foc. ²În mână avea un sul mic de carte, care era deschis. ³Și-a pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ. Apoi a strigat cu glas puternic, ca urletul unui leu. Când a strigat, și-au făcut auzite vocile cele șapte tunete. ⁴Când au vorbit cele șapte tunete, eram gata să scriu, însă am auzit un glas din cer spunând: „Păstrează secretul și nu scrie ce au spus cele șapte tunete!”

⁵Apoi îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna dreaptă spre cer ⁶și a jurat pe Cel ce trăiește etern, Cel ce a creat cerul și lucrurile din el, pământul și marea împreună cu tot ce au în ele. „Nu va mai fi nici o întârziere”, a spus el. ⁷„Dar când va

veni timpul să fie auzit cel de-al șaptelea înger, când acesta va suna din trâmbiță, atunci planul ascuns al lui Dumnezeu va fi împlinit, conform Veștii Bune pe care a dat-o El slujitorilor Săi, profeții.”

⁸Vocea pe care am auzit-o din cer, mi-a vorbit din nou, zicând: „Du-te și ia sulul deschis din mâna îngerului care stă pe mare și pe pământ!”

⁹Așa că m-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea micul sul. El mi-a zis: „Ia-l și mănâncă-l! Îți va acri stomacul, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.” ¹⁰Atunci am luat micul sul din mâna îngerului și l-am mâncat. În gura mea era dulce ca mierea, dar după ce l-am mâncat, stomacul meu s-a acrit. ¹¹Apoi mi s-a spus: „Trebuie să profetești din nou despre multe popoare, națiuni, limbi și împărați.”

Cei doi martori

11 Apoi mi s-a dat o nuia de măsurat, de lungimea unui toiag, și mi s-a spus: „Ridică-te și măsoară Templul lui Dumnezeu și altarul; apoi, numără-i pe cei care se închină acolo. ²Dar lasă deoparte curtea din afara Templului și n-o măsoară, căci a fost dată neevreilor. Ei vor călca în picioare sfânta cetate timp de patruzeci și două de luni. ³Și voi da autoritate celor doi martori ai Mei să profetească pentru o mie două sute șazeci de zile, îmbrăcați în saci. ⁴Acești martori sunt cei doi măslini și cele două lampadare care stau înaintea Domnului pământului. ⁵Dacă încearcă cineva să-i rănească, le iese pe gură un foc care îi mistuie pe dușmanii lor. Deci dacă încearcă cineva să le facă rău, așa trebuie să moară. ⁶Ei au puterea să închidă cerul, ca nici o ploaie să nu cadă în timp ce ei profetesc. Au puterea să transforme în sânge apele și să lovească pământul cu orice fel de nenorocire, ori de câte ori doresc. ⁷Când vor termina de rostit mărturia lor, fiara care iese din Adânc va porni război împotriva lor, îi va învinge și îi

va omorî.⁸Iar trupurile lor moarte vor zăcea pe strada marii cetăți (care este numită simbolic Sodoma și Egipt), unde a fost răstignit și Domnul lor.⁹Oamenii din toate popoarele, triburile, limbile și națiunile se vor uita la trupurile lor moarte timp de trei zile și jumătate și nu vor da voie să fie înmormântate.¹⁰Locuitorii pământului se vor bucura de aceste lucruri. Ei vor sărbători, își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi profeți îi chinuieră pe locuitorii pământului.

¹¹Dar după trei zile și jumătate, duhul vieții a venit de la Dumnezeu, a intrat în ei și s-au ridicat în picioare. Și o mare spaimă i-a copleșit pe cei ce i-au văzut,¹²iar cei doi profeți au auzit un glas puternic din cer, care le spunea: „Urcăți-vă aici!“ Așa că s-au urcat la cer într-un nor și toți dușmanii lor îi priveau.

¹³Chiar atunci a avut loc un cutremur puternic și o zecime din cetate s-a prăbușit. Șapte mii de oameni au murit în acel cutremur. Ceilalți oameni au fost foarte înfricoșați și au adus slavă Dumnezeului cerului.

¹⁴A trecut și a doua nenorocire. Însă cea de a treia nenorocire vine curând.

A șaptea trâmbiță

¹⁵Al șaptelea înger a sunat din trâmbiță și niște glasuri puternice din cer spuneau:

„Domnia asupra lumii Îi aparține acum Domnului nostru și Cristosului Său, care va domni pentru totdeauna.“

¹⁶Cei douăzeci și patru de bătrâni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe tronurile lor, au căzut cu fețele la pământ și I s-au închinat lui Dumnezeu.¹⁷Ei spuneau:

„Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule Atotputernic, care ești și care-ai fost întotdeauna, că Ți-ai luat puterea Ta cea mare și ai început să domnești.

¹⁸Neevreei s-au mâniat, dar acum a venit și vremea mâniei Tale.

A venit timpul ca cei morți să fie judecați;

a venit timpul ca răsplata să fie dată slujitorilor Țăi, profeții, poporului Țău și celor mici și mari, care Te onorează.

Este timpul să-i distrugi pe cei care au distrus pământul!“

¹⁹Templul lui Dumnezeu din cer s-a deschis și s-a văzut chivotul legământului Său în Templul Său. Au fost fulgere, zgomote, tunete, un cutremur și o furtună mare cu grindină.

Femeia și balaurul

12 Atunci a apărut un semn mare în cer: era o femeie îmbrăcată în soare. Luna era sub

picioarele ei și avea pe cap o coroană cu douăsprezece stele.²Era însărcinată și striga în durerile și chinurile nașterii, căci era pe cale să nască.

³Apoi a apărut un alt semn în cer: înaintea mea era un balaur mare și roșu, care avea șapte capete și zece coarne, iar pe capete avea șapte coroane.⁴Coadă lui a măturat o treime din stelele de pe cer, aruncându-le pe pământ. Balaurul stătea în fața femeii care urma să nască, pentru a-i sfâșia copilul de îndată ce va naște.⁵Ea a născut un fiu, care va conduce toate națiunile cu un toiag de fier. Copilul i-a fost răpit și dus la Dumnezeu și la tronul Său.⁶Femeia a fugit în deșert, unde Dumnezeu pregătise un loc pentru ea, ca să fie hrănită timp de o mie două sute șazeci de zile.

⁷Atunci a izbucnit un război în cer. Mihail și îngerii săi luptau împotriva balaurului. Balaurul lupta și el împreună cu îngerii săi.⁸Dar nu a fost destul de puternic și ei și-au pierdut locul în cer.⁹Balaurul cel mare, acel șarpe bătrân, numit Diavolul sau Satan, care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ, iar îngerii lui au fost aruncați împreună cu el.

¹⁰Și am auzit din cer un glas puternic

care spunea: „A venit clipa mântuirii, a puterii și a împărăției Domnului nostru! Iar Unsul Său *Cristosul* Și-a arătat autoritatea! Căci acuzatorul fraților noștri, care-i acuza zi și noapte înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat din cer. ¹¹Ei însă l-au învins prin sângele Mielului și prin mărturia pe care au dat-o. Căci nu au ținut la viața lor, fiind gata să moară. ¹²Așa că, bucurați-vă ceruri și voi, cei care locuiți în ele! Dar vai de pământ și de mare, căci Diavolul a coborât la voi! Este plin de mânie, știind că nu mai are decât puțin timp.“

¹³Când balaurul s-a văzut aruncat pe pământ, a început s-o urmărească pe femeia care născuse copilul. ¹⁴Numai că femeii i-au fost date două aripi ca unui vultur mare, ca să zboare în deșert, într-un loc pregătit pentru ea. Acolo va fi hrănită trei ani și jumătate, departe de șarpe. ¹⁵Atunci șarpele, venind după femeie, a aruncat din gură, după ea, apă ca un râu, ca să fie măturată de valuri, ¹⁶însă pământul a ajutat femeia, deschizându-și gura și înghițind râul pe care-l aruncase din gură balaurul. ¹⁷Balaurul s-a înfuriat foarte tare pe femeie și a plecat să lupte împotriva copiilor ei, împotriva acelor care împlinesc poruncile lui Dumnezeu și mărturisesc despre Isus. ¹⁸Și a stat pe malul mării.

Cele două fiare

13 Apoi am văzut o fiară ieșind din mare. Avea zece coarne și șapte capete, pe coarne având zece coroane, iar pe capete avea scrise nume insultătoare. ²Fiară pe care am văzut-o era ca un leopard, picioarele semănau cu cele ale unui urs, iar gura cu aceea a unui leu. Balaurul i-a dat ei puterea, tronul și marea sa autoritate. ³Unul din capetele sale arăta ca și cum ar fi fost rănit mortal, iar rana mortală se vindecase. Toată lumea era uimită și s-a luat după fiară ⁴și se închina balaurului, căci el

dăduse autoritate fiarei. Ei se închinau fiarei zicând: „Cine mai este ca fiara și cine poate lupta împotriva ei?“ ⁵I se dăduse voie să-și folosească gura pentru a spune cuvinte pline de mândrie și insulte la adresa lui Dumnezeu. Și i s-a dat voie să-și folosească autoritatea timp de patruzeci și două de luni. ⁶Astfel a început să rostească insulte împotriva lui Dumnezeu, împotriva Numelui Său, împotriva locuinței Sale și împotriva acelor care locuiau în cer. ⁷I s-a dat voie să lupte împotriva sfinților și să-i învingă. I s-a dat autoritate peste orice trib, popor, limbă și națiune. ⁸Toți aceia care locuiesc pe pământ i se vor închina, toți cei al căror nume n-a fost scris de la începutul lumii în Cartea Vieții Mielului, care fusese înjunghiat. ⁹Cine are urechi să asculte acestea:

¹⁰„Cel ce-i duce pe alții în captivitate, va fi dus și el în captivitate.

Orice om care a ucis cu sabia, va trebui să fie omorât și el cu sabia. Aici este nevoie de răbdarea și credința sfinților.“

¹¹Atunci am văzut o altă fiară ieșind din pământ. Avea două coarne, ca ale unui miel, numai că vorbea la fel ca balaurul. ¹²Stătea în prezența primei fiare și dispunea de toată autoritatea pe care o avusese prima fiară. A făcut întreg pământul și pe locuitorii lui să se închine primei fiare, a cărei rană mortală fusese vindecată. ¹³A doua fiară a făcut minuni mari, chiar și aceea de a coborî foc din cer pe pământ, în fața oamenilor. ¹⁴A continuat să-i înșele pe locuitorii pământului. Acest lucru a fost posibil datorită minunilor pe care îi fusese permis să le facă în prezența primei fiare. Cea de-a doua fiară a spus locuitorilor pământului să facă o statuie a fiarei ce fusese rănită de sabie și nu murise. ¹⁵A doua fiară a primit puterea de a da viață statuii fiarei, pentru ca statuia fiarei să vorbească și să facă în așa fel încât

toți aceia care nu se închinau statuii să fie omorâți. ¹⁶I-a obligat pe toți oamenii, mici și mari, bogați și săraci, liberi și sclavi, să-și pună un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, ¹⁷astfel încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul fiarei, ce reprezenta numele fiarei sau numărul corespunzător numelui ei. ¹⁸Aici este nevoie de înțelepciune. Oricine are pricepere poate calcula numărul fiarei, pentru că acest număr este corespunzător numelui unui om. Numărul ei este șase sute șazeci și șase .

Cântecul celor răscumpărați

14 Atunci m-am uitat și în fața mea era Mielul stând pe Muntele Sion . Cu El erau o sută patruzeci și patru de mii de oameni care aveau scrise pe frunțile lor Numele Lui și al Tatălui Său. ²Apoi am auzit un glas din cer, ca vuietul unei cascade sau ca zgomotul unui tunet puternic. Glasul pe care l-am auzit era ca muzica harpiștilor cântând la harpele lor. ³Oamenii cântau o cântare nouă înaintea tronului, a celor patru ființe vii și a bătrânilor. Nimeni nu putea să învețe cântarea, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumpărați de pe pământ. ⁴Ei sunt aceia care nu au avut relații sexuale cu femei; ei sunt virgini și îl urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre ceilalți oameni și sunt prima roadă a recoltei pusă deoparte pentru Dumnezeu și Miel. ⁵Nu sunt vinovați de minciună și sunt fără vină.

Cei trei îngeri

⁶Apoi am văzut un alt înger zburând în înaltul cerului. El avea o Veste Bună eternă pe care urma s-o proclame locuitorilor pământului, tuturor națiunilor, tuturor triburilor, în toate limbile și tuturor popoarelor. ⁷El striga: „Temeți-vă de Dumnezeu și slăviți-L, căci a venit

vremea ca El să judece lumea! Plecați-vă înaintea Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele!“

⁸A urmat un al doilea înger, care a strigat: „A căzut! Marea cetate a Babilonului a căzut! Ea a făcut ca toate națiunile să bea din vinul furiei lui Dumnezeu din cauza adulterului ei.“

⁹Apoi, i-a urmat un al treilea înger, spunând cu glas tare: „Oricine se închină fiarei și statuii ei și primește semnul pe frunte sau pe mână ¹⁰va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, vin nediluat, amestecat în cupa mâniei Lui. Acela va fi torturat în foc și pucioasă, în prezența îngerilor sfinți și a Mielului. ¹¹Iar fumul chinului lor se va ridica pentru totdeauna. Nu va fi zi sau noapte de odihnă pentru cei se ce închină fiarei și statuii sale sau pentru oricine a primit semnul numelui ei. ¹²Aici este nevoie derăbdarea sfinților, care țin poruncile lui Dumnezeu și care își păstrează credința lor în Isus.“

¹³Apoi am auzit un glas din cer zicând: „Scrie acestea: «Fericiți sunt cei care mor în Domnul de acum încolo!»“

„Așa este“, spune Duhul. „Ei se vor odihni de truda lor, căci faptele lor îi urmează.“

Secerișul pământului

¹⁴Atunci m-am uitat și înaintea mea era un nor alb, iar pe nor stătea o ființă ce semăna cu „Fiul omului“. Pe cap avea o coroană de aur, iar în mână, o seceră ascuțită. ¹⁵Un alt înger a ieșit din Templu, strigându-l cu glas tare Celui ce stătea pe nor: „Folosește-Ți seceră și strânge recolta, căci a venit vremea secerișului și recolta pământului este coaptă.“ ¹⁶Așa că Cel ce stătea pe nor și-a învărtit seceră peste pământ și pământul a fost secerat.

¹⁷Alt înger a ieșit din Templul aflat în cer, având și el o seceră ascuțită. ¹⁸Iar din altar a ieșit un alt înger care avea putere asupra focului. El a strigat cu

glas tare către cel cu secera ascuțită: „Folosește-ți secera ascuțită și culege ciorchinii viței pământului, căci strugurii ei sunt copti.”¹⁹ Iar îngerul și-a legănat secera pe deasupra pământului, a cules strugurii viței pământului și a aruncat strugurii în teascul mâniei mari a lui Dumnezeu.²⁰ Strugurii au fost călcați în teasc în afara cetății și din teasc a ieșit sânge până la înălțimea căpăstrului cailor, pe o distanță de trei sute de kilometri.

Cele șapte nenorociri

15 Atunci am văzut în cer alt semn mare și uimitor: șapte îngeri care aveau șapte nenorociri. Sunt ultimele nenorociri, pentru că o dată cu ele s-a sfârșit și mânia lui Dumnezeu.

²Apoi am văzut ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc, i-am văzut pe cei care au învins fiara și statuia ei și numărul corespunzător numelui ei. Aceștia stăteau pe marea de sticlă, ținând în mâini harpele pe care li le dăduse Dumnezeu.³ Ei cântau cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu și cântarea Mielului:

„Mari și minunate Îți sunt faptele, Doamne, Dumnezeu, Atotputernicule!

Drepte și adevărate Îți sunt căile, Împărat al popoarelor!

⁴Cine nu se va teme de Tine, Doamne, și cine nu-Ți va slăvi Numele?

Căci Tu ești sfânt.

Toate popoarele vor veni să se închine

înaintea Ta, căci judecata Ta dreaptă a fost revelată.”

⁵După aceea m-am uitat și am văzut Templul ceresc, cortul mărturiei, deschizându-se⁶ și cei șapte îngeri, care purtau ultimele șapte nenorociri, au ieșit din Templu. Erau îmbrăcați în in curat, strălucitor și înfășurați cu brăie de aur în jurul pieptului.⁷ Una dintre cele patru ființe vii a dat șapte vase de aur celor șapte îngeri. Vasele

erau umplute cu mânia lui Dumnezeu, care este viu pentru totdeauna.⁸ Templul era plin de fum, din slava și puterea lui Dumnezeu, pentru ca nimeni să nu intre în Templu înainte să se sfârșească cele șapte nenorociri aduse de cei șapte îngeri.

Vărsarea vaselor pline cu mânia lui Dumnezeu

Apoi am auzit un glas puternic din cer zicând celor șapte îngeri: „Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte vase ale mâniei lui Dumnezeu!”

²Primul înger a plecat și a vărsat vasul său pe pământ. Atunci bube înspăimântătoare și dureroase au apărut pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau statuii ei.

³Al doilea înger și-a vărsat vasul în mare. Marea a devenit sânge, ca acela al unui om mort, și toate viețuitoarele din mare au murit.

⁴Al treilea înger și-a vărsat vasul în râuri și izvoare, care au devenit sânge.⁵ Atunci l-am auzit pe îngerul apelor spunând Domnului:

„Tu ești Cel ce este și care a fost dintotdeauna,

Tu ești Cel Sfânt.

Tu ești drept în judecata pe care ai făcut-o.

⁶Fiindcă ei au vărsat sângele sfinților Tăi și al profeților, și Tu le dai acestora să bea sânge. Așa cum merită.”

⁷Apoi am auzit altarul zicând:

„Da, Doamne, Dumnezeu, Atotputernicule, judecățile Tale sunt adevărate și drepte!”

⁸Al patrulea înger și-a vărsat vasul peste soare și i s-a dat puterea să ardă oamenii cu foc.⁹ Oamenii erau dogorâți de o arșiță mare. Ei au blestemat Numele lui Dumnezeu, care are autoritate peste aceste nenorociri, dar au refuzat să-și schimbe atitudinea și să-I dea slavă lui Dumnezeu.

¹⁰Atunci, al cincilea înger și-a vărsat vasul peste tronul fiarei, și împărăția ei a fost cuprinsă de întuneric. Oamenii și-au mușcat limbile de durere. ¹¹L-au blestemat pe

Dumnezeul cerului pentru durerile și bubele lor, dar au refuzat să-și schimbe atitudinea și să renunțe la faptele lor rele.

¹²Al șaselea înger și-a vărsat vasul în râul cel mare, Eufrat, și apa i-a secat, pregătind calea pentru împărații de la răsărit. ¹³Atunci am văzut cele trei duhuri rele, ca niște broaște, ieșind din gura balaurului, din gura fiarei și din gura profetului fals. ¹⁴Sunt duhurile demonilor și au puterea să facă minuni. Ele sunt trimise să strângă împărații întregii lumi pentru bătălia Zilei mari a Dumnezeului atotputernic.

¹⁵„Ascultă! Voi veni la tine ca un hoț. Fericit este cel care stă treaz și cu hainele la îndemână, ca nu cumva să fie găsit mergând gol în public și să-i fie rușine!“

¹⁶Așa că duhurile i-au adus împreună pe împărați la locul numit în ebraică Armagedon.

¹⁷Al șaptelea înger a vărsat vasul lui în aer și un glas puternic a venit din Templu, de la tron, zicând: „S-a sfârșit!“ ¹⁸Atunci au început fulgerele, zgomotele, tunetele și un cutremur mare. A fost cel mai mare cutremur care a avut loc vreodată de la apariția omului pe pământ. ¹⁹Marea cetate s-a împărțit în trei, iar orașele neevreilor au căzut. Dumnezeu și-a amintit de marele Babilon și i-a dat paharul plin cu vinul mâniei Sale aprinse. ²⁰Au dispărut toate insulele și munții n-au mai fost găsiți. ²¹O grindină mare, cântărind patruzeci de kilograme, a căzut din cer peste oameni și ei L-au blestemat pe Dumnezeu pentru nenorocirea grindinei care era atât de înspăimântătoare.

Babilonul

17 Unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte vase a venit la mine și mi-a spus:

„Vino și-ți voi arăta ce pedeapsă va primi marea prostituată care stă peste multe ape. ²Împărații pământului s-au destrăbălat cu ea și cei ce locuiesc pe pământ s-au îmbătat cu vinul adulterului său.“

³Fiind sub influența Duhului, îngerul m-a dus într-o deșert. Acolo am văzut o femeie stând călare pe o fiară roșie, acoperită cu insulte la adresa lui Dumnezeu. Fiara avea șapte capete și zece coarne. ⁴Femeia era îmbrăcată în haine purpurii și roșii, fiind împodobită cu aur, pietre prețioase și perle. În mână ținea un pahar de aur, plin cu lucruri dezgustătoare și cu necurățiile prostituției sale. ⁵Pe fruntea ei, era scris un nume care avea un înțeles ascuns:

*„MAREA CETATE A BABILONULUI,
MAMA PROSTITUATELOR
ȘI A TUTUROR LUCRURILOR
DEZGUSTĂTOARE DE PE PĂMÂNT“*

⁶Am văzut că femeia era îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele celor care au murit purtând mărturia credinței lor în Isus.

Când am văzut-o, am fost foarte uimit. ⁷„De ce te miri așa?“, m-a întrebat îngerul. „Îți voi spune înțelesul secret al femeii și al fiarei pe care stă, fiara cu șapte capete și zece coarne. ⁸Fiara pe care ai văzut-o era vie odată, însă acum nu mai trăiește. Se va ridica din Adânc și se va duce spre distrugere. Apoi, cei care locuiesc pe pământ și al căror nume nu a fost scris în Cartea Vieții de la începutul lumii, vor fi uimiți când vor vedea fiara. Fiindcă odată ea a fost vie, acum nu mai trăiește, dar va veni din nou.

⁹Aici este nevoie de o minte înțeleaptă. Cele șapte capete sunt șapte dealuri pe care stă femeia. Sunt și șapte împărați. ¹⁰Primii cinci au căzut, unul domnește acum, iar

celălalt nu a venit încă. Iar când va veni, nu va sta decât puțin timp. ¹¹Fiara, care era vie odată, însă acum nu mai trăiește, este ea însăși al optulea împărat. Acesta face parte dintre cei șapte și se va duce la distrugere.

¹²Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care nu au început încă să domnească, dar vor primi autoritatea să domnească pentru un ceas împreună cu fiara, ca împărați. ¹³Ei toți au același scop, căci vor da puterea și autoritatea lor fiarei. ¹⁴Vor lupta împotriva Mielului, dar Mielul, împreună cu cei chemați, aleșii și credincioșii Lui, îi va învinge. Pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților.

¹⁵Apoi îngerul mi-a spus: „Apele pe care le-ai văzut, peste care stă prostituata, sunt popoare, mulțimi, națiuni și limbi. ¹⁶Cele zece coarne pe care le-ai văzut, împreună cu fiara, vor urî prostituata, o vor ruina și o vor lăsa dezbrăcată. Îi vor mânca trupul și o vor arde în foc. ¹⁷Pentru că Dumnezeu le-a pus în inimi să îplinească gândul Lui, acceptând să dea fiarei puterea să conducă până la împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu. ¹⁸Femeia pe care ai văzut-o este marea cetate, care domnește peste împărății pământului.“

Căderea Babilonului

18 Apoi am văzut un alt înger venind din cer cu mare autoritate. Pământul s-a luminat de slava lui. ²El a strigat cu glas puternic, spunând:

„A căzut! Marea cetate a Babilonului a căzut!

A ajuns un adăpost pentru demoni, un refugiu pentru orice duh rău, pentru orice pasăre necurată și pentru orice animal necurat și respingător.

³Toate popoarele au băut din vinul prostituției sale. Împărații pământului au comis adulter cu ea,

și negustorii lumii s-au îmbogățit datorită puterii marii ei averi.“

⁴Și am auzit un alt glas din cer spunând:

„Ieșiți din cetate, poporul Meu, ca să nu luați parte la păcatele ei și să nu suferiți nenorocirile ce vor cădea peste ea!

⁵Căci păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu Și-a adus aminte de ticăloșiile ei.

⁶Purtați-vă cu ea așa cum s-a purtat ea cu ceilalți, și plătiți-i dublu pentru faptele sale!

În paharul în care ea a turnat pentru alții, voi să-i turnați o băutură de două ori mai tare!

⁷Dați-i atâta suferință și supărare, câtă slavă și lux a avut! Căci își zice: «Stau pe tron ca o regină. Nu sunt văduvă și niciodată nu voi jeli.»

⁸De aceea, într-o singură zi vor veni toate nenorocirile acestea peste ea: foamete, înfrigurare și moarte.

Va fi arsă în foc, pentru că Domnul, Dumnezeul care a judecat-o, este puternic.

⁹Împărații pământului care au comis adulter cu ea și au avut parte de luxul său, vor plânge și o vor boci, văzând fumul arderii sale. ¹⁰Ei vor sta departe de ea, de teama suferințelor sale și vor zice:

«Vai! Vai de tine, mare cetate! Cetatea tare a Babilonului!

Într-un singur ceas ți-a venit pedeapsa!»

¹¹Negustorii lumii plâng și ei și o jelesc, căci nu le mai cumpără nimeni marfa. ¹²Ea cumpăra de la ei: aur, argint, pietre prețioase, perle, pânzeturi de în, purpură, mătase și pânză roșie; toate felurile de lemn parfumat și tot felul de lucruri făcute din fildeș, din lemn foarte scump, din bronz, din fier și marmură; ¹³scorțișoară, balsam, mirodenii, parfumuri și tămâie; vin și

ulei de măsline, făină fină și grâu, vite și oi, cai și căruțe, și sclavi — da, chiar și suflete omenești!

¹⁴Lucrurile bune după care a tânjit inima ta s-au depărtat de tine. Tot luxul și tot farmecul tău au dispărut și nu vor mai fi găsite niciodată.

¹⁵Negustorii care au vândut toate aceste lucruri și care s-au îmbogățit de pe urma ei vor sta departe de ea, de teama suferinței sale. Vor plânge și vor jeli, zicând:

¹⁶«Vai! Vai de tine, marea cetate!

Erai îmbrăcată în pânzeturi de in, purpură și stofe roșii!

¹⁷Împodobită cu aur, pietre prețioase și perle!

Toată această bogăție a fost distrusă într-un ceas!» Atunci toți căpitani de vase și toți aceia care navigau în orice direcție, marinarii și toți cei care-și câștigă pâinea pe mare au stat departe de cetate. ¹⁸Când au văzut fumul arderii sale, au strigat: «Care cetate a fost vreodată ca această mare cetate?» ¹⁹Apoi și-au aruncat țărână pe cap și, în timp ce plângeau și jeleau, au strigat:

«Vai! Vai de tine, mare cetate!

Toți aceia care au vase pe mare s-au îmbogățit de pe urma bogăției ei, dar iată că într-un ceas a fost distrusă!»

²⁰Cerule, bucură-te de ea!

Și voi, toți sfinții, apostolii și profeții, bucurați-vă!

Căci Dumnezeu v-a făcut dreptate și i-a dat o asemenea pedeapsă!»

²¹Atunci un înger puternic a ridicat o piatră cât o mare piatră de moară și a aruncat-o în mare, spunând:

„Cu așa violență va fi aruncată marea cetate a Babilonului, pentru a nu mai fi văzută niciodată.

²²Niciodată nu va mai fi auzit în tine sunetul harpiștilor, al muzicanților, al celor ce cântă din fluiet și al trompetiștilor.

Nu se va mai găsi în tine nici un meșteșugar.

Nu se va mai auzi în tine nici

sunetul morii.

²³Nu va mai străluci în tine lumina unei lămpi.

Nu se va mai auzi în tine glasul mirelui și al miresei sale.

Negustorii tăi erau oamenii influenți ai pământului, căci toate națiunile au fost înșelate de vrăjitoria ta.

²⁴În ea s-a găsit sânge de profeți, sânge de sfinți și sângele tuturor celor care au fost omorâți pe pământ.“

Nunta Mielului

După aceea am auzit în cer ceva ce părea a fi glasul puternic al unei mari mulțimi de oameni. Ei spuneau:

„Aleluia! Victoria, slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru,

²căci judecățile Lui sunt adevărate și drepte.

El a judecat-o pe marea prostituată care a stricat pământul cu desfrâu ei.

El a răzbunat moartea slujitorilor Săi pe care i-a omorât ea.“

³Și cei din cer au spus din nou:

„Aleluia! Fumul ei se va ridica pentru totdeauna!“

⁴Cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii s-au aplecat și i s-au închinat lui Dumnezeu care stătea pe tron. Ei spuneau:

„Amin! Aleluia!“

⁵Atunci de la tron s-a auzit un glas care spunea:

„Lăudați-L pe Dumnezeul nostru, voi, toți slujitorii Săi, mici și mari, care vă temeți de El!“

⁶Apoi am auzit ceva care suna ca o mare mulțime de oameni, asemenea vuietului unei mari revărsări de ape și ca bubuitul unor tunete mari. Și spuneau:

„Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru, Cel Atotputernic domnește!

⁷Să sărbătorim și să ne bucurăm, să-I dăm slavă,

căci a venit timpul nunții Mielului, iar mireasa Lui s-a pregătit.

⁸I s-a dat să se îmbrace în pânzeturi de in curate și strălucitoare.“ (Căci inul simbolizează faptele bune ale sfinților.)

⁹Apoi îngerul mi-a spus: „Scrie așa: «Binecuvântați sunt cei invitați la ospățul nunții Mielului.»“ Apoi mi-a spus: „Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.“

¹⁰Și am îngenuncheat la picioarele sale, pentru ca să mă închin lui, însă el mi-a spus: „Să nu faci una ca aceasta! Căci eu sunt slujitor, împreună cu tine și cu frații tăi, care depun mărturie despre Isus. Lui Dumnezeu să I te închini! Pentru că mărturia lui Isus este duhul profeției.“

Călărețul de pe calul alb

¹¹Am văzut cerul deschis și înaintea mea era un cal alb. Călărețul său se numea „Cel credincios“ și „Cel Adevărat“, fiindcă El judecă și face război cu dreptate. ¹²Ochii Lui erau ca flacăra focului și pe cap avea multe coroane, având scris un nume pe care nu-l știe nimeni decât El Însuși. ¹³Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele care I-a fost dat este: „Cuvântul lui Dumnezeu“. ¹⁴Iar armatele cerului Îl urmau pe cai albi și îmbrăcate în pânze albe de in. ¹⁵O sabie ascutită a ieșit din gura Lui, să o folosească pentru a lovi națiunile. El va conduce popoarele cu un toiag de fier și va storce strugurii în teascul mâinii lui Dumnezeu, Cel Atotputernic. ¹⁶Pe haină și pe coapsă avea scris numele:

„ÎMPĂRATUL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR“

¹⁷Atunci am văzut un înger stând în soare. Cu un glas puternic, el a chemat toate păsările care zburau pe cer: „Veniți, strângeți-vă pentru marele ospăț al lui Dumnezeu, ¹⁸ca să mâncați trupurile împăraților, ale căpitanilor și ale oamenilor importanți, trupurile cailor și ale călăreților lor și trupurile tuturor oamenilor, liberi și sclavi, mici și

mari.“

¹⁹Apoi am văzut fiara și pe împărații pământului cu armatele lor adunate să pornească război împotriva Celui ce era a călare pe cal și a armatei Sale. ²⁰Fiara a fost prinsă, împreună cu profetul fals, care făcuse minuni în fața ei și cu care îi înșelase pe aceia care primiseră semnul fiarei și se închinaseră statuii ei. Amândoi au fost aruncați de vii în iazul de foc și pucioasă. ²¹Restul armatelor au fost omorâte cu sabia ieșită din gura Călărețului. Și toate păsările s-au înfruptat din carnea lor.

Împărăția de o mie de ani

20 Și am văzut un înger coborând din cer. În mână avea cheia Adâncului și un lanț mare. ^{2A}

prins balaurul, acel șarpe bătrân, care este Diavolul, Satan, și l-a legat pentru o mie de ani. ³L-a aruncat în Adânc, l-a închis și a sigilat intrarea de deasupra lui, ca să nu mai poată înșela națiunile până la sfârșitul celor o mie de ani. După aceea, trebuie să fie eliberat pentru scurt timp.

Înfrângerea lui Satan

⁴Atunci am văzut niște tronuri pe care stăteau niște oameni cărora le fusese dată autoritatea să judece. Și am văzut sufletele celor cărora le fusese tăiat capul din cauza mărturiei lor despre Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu. Ei nu se închinaseră fiarei și nici statuii ei și nu primiseră semnul ei pe fruntea sau pe mâna lor. Ei au înviat și au domnit cu Cristos timp de o mie de ani. ⁵(Ceilalți morți nu au înviat decât la sfârșitul celor o mie de ani.) Aceasta este prima înviere. ⁶Binecuvântați și sfinți sunt cei care au parte de prima înviere! Căci a doua moarte nu are nici o putere asupra lor și ei vor fi preoții lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu El timp de o mie de ani. ⁷Apoi, după ce se vor fi terminat cei o mie de ani, Satan va fi eliberat din închisoarea lui. ⁸Va ieși să înșele

națiunile din cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și Magog și-i va aduna pentru război. Iar numărul lor va fi ca nisipul mării. ⁹Ei au mers pe toată întinderea pământului și au încercuit tabăra sfinților și cetatea iubită. Însă din cer a coborât un foc și i-a mistuit. ¹⁰Iar Diavolul, care îi înșelase, a fost aruncat în iazul de foc și pucioasă, acolo unde se află fiara și profetul fals. Și vor fi chinuiți zi și noapte, pentru totdeauna.

Judecata oamenilor

¹¹Apoi am văzut un tron mare și alb și pe Cel ce stătea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, fără să lase vreo urmă. ¹²Apoi i-am văzut pe cei morți, mici și mari, stând înaintea tronului. Mai multe cărți au fost deschise, împreună cu o altă carte, aceea fiind Cartea Vieții. Morții erau judecați după faptele lor, care erau scrise în cărți. ¹³Marea a dat înapoi morții din ea, Moartea și Locuința morților au înapoiat morții care erau în ele. Fiecare om era judecat după faptele sale. ¹⁴Apoi Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Aceasta este a doua moarte: iazul de foc. ¹⁵Iar dacă în Cartea Vieții nu a fost găsit numele cuiva, acela a fost aruncat în iazul de foc.

Noul Ierusalim

21 Atunci am văzut un cer nou și un pământ nou, pentru că primul cer și primul pământ dispăruseră, iar marea nu mai era. ²Am văzut și cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând din cer, de la Dumnezeu. Era gătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei. ³Și am auzit un glas puternic, venind dinspre tron, care spunea: „Locuința lui Dumnezeu va fi cu oamenii. El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui, iar Dumnezeu însuși va fi cu ei, Dumnezeu lor. ⁴El va șterge orice lacrimă din ochii lor și nu va mai fi moarte. Nu va mai fi nici jale, nici

plânset, nici durere, căci lucrurile vechi s-au dus.“

⁵Apoi Cel ce stătea pe tron a spus: „Iată! Eu fac toate lucrurile noi!“ Și a mai spus: „Scrie că aceste cuvinte sunt demne de încredere și adevărate.“

⁶Atunci mi-a spus: „S-a sfârșit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui însetat îi voi da să bea fără plată din izvorul apei care dă viață. ⁷Cel ce va învinge va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui, iar el va fi copilul Meu. ⁸Dar lașii, necredincioșii, depravații, ucigașii, imoralii, vrăjitorii, închinătorii la idoli și toți mincinoșii își au partea lor în iazul cu foc și pucioasă. Aceasta este a doua moarte.“

⁹Atunci a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte vase umplute cu cele șapte nenorociri și mi-a spus: „Vino și îți voi arăta mireasa, soția Mielului!“ ¹⁰În timp ce eram sub influența Duhului, el m-a dus pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, coborând din cer, de la Dumnezeu. ¹¹Avea slava lui Dumnezeu. Strălucirea ei era ca a unei pietre foarte scumpe, ca a pietrei de iaspis, străvezie cum este cristalul. ¹²Cetatea avea un zid lat și înalt. Avea douăsprezece porți, cu doisprezece îngeri la porți, pe porți fiind scrise numele celor douăsprezece triburi ale lui Israel. ¹³Erau trei porți la est, trei porți la nord, trei porți la sud și trei porți la apus. ¹⁴Zidul cetății era construit pe douăsprezece pietre de temelie. Pe ele erau scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. ¹⁵Îngerul care-mi vorbea avea un toiag de măsurat făcut din aur, pentru a măsura cetatea, porțile și zidurile ei. ¹⁶Cetatea se înscrisa într-un pătrat perfect. Lungimea și lărgimea ei erau egale. Îngerul a măsurat cetatea cu toiagul și avea două mii două sute de kilometri. Lungimea, lățimea și înălțimea ei erau egale. ¹⁷Apoi i-a măsurat zidul. Acesta avea șaptezeci

și doi de metri , în unități de măsură omenеști. ¹⁸Zidul era făcut din iaspis, iar cetatea era din aur pur, transparent ca sticla. ¹⁹Temeliile zidului cetății erau împodobite cu tot felul de pietre prețioase. Prima temelie era de iaspis, a doua de safir, a treia de calcedonie, a patra de smarald, ²⁰a cincea de sardonix; a șasea de sardiu, a șaptea de crisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de crisopraz, a unsprezecea de hiacint și a douăsprezecea de ametist. ²¹Cele douăsprezece porți erau alcătuite din douăsprezece perle, fiecare poartă fiind făcută dintr-o perlă. Străzile erau făcute din aur pur, ca sticla transparentă.

²²N-am văzut vreun templu în ea, fiindcă Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic și Mielul sunt templul ei. ²³Cetatea nu are nevoie de soare și nici de lună s-o lumineze, căci slava lui Dumnezeu o luminează și Mielul este sursa ei de lumină. ²⁴Popoarele vor merge în lumina ei, iar împărații pământului își vor aduce slava în ea. ²⁵Porțile ei nu vor fi niciodată închise, în nici o zi și acolo nu va fi noapte. ²⁶Strălucirea și bogăția națiunilor vor fi aduse în ea. ²⁷Nu va intra nimic necurat în ea, nimeni care face lucruri rușinoase sau trăiește în minciună, ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.

Râul vieții

22 Apoi îngerul mi-a arătat râul cu apa care dă viață. Râul era strălucitor cum este cristalul și țâșnea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, ²coborând până în mijlocul străzilor cetății. Pe fiecare din malurile râului era pomul vieții, care rodește de douăsprezece ori pe an, câte o dată în fiecare lună. Frunzele pomului erau pentru vindecarea popoarelor. ³Nu va mai fi nici un blestem, iar tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în cetatea aceea. Slujitorii Lui I se vor închina ⁴și-I vor

vedea Fața, iar Numele Lui va fi pe frunțile lor. ⁵Nu va mai fi noapte și nici nu va mai fi nevoie de lumina lămpii sau a soarelui, căci Domnul Dumnezeu va revărsa lumină peste ei și ei vor domni pentru totdeauna.

⁶Atunci îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt demne de încredere și adevărate. Domnul, Dumnezeul duhurilor profeților, Și-a trimis îngerul ca să arate slujitorilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând.“

⁷„Ascultă! Eu vin curând!

Binecuvântat este cel care ascultă de cuvintele profeției din această carte!“

⁸Eu sunt Ioan, cel care a auzit și a văzut aceste lucruri. Când le-am auzit și le-am văzut, am îngenuncheat să mă închin la picioarele îngerului care-mi arăta toate aceste lucruri. ⁹Dar el mi-a spus: „Să nu faci una ca aceasta! Căci eu sunt slujitor împreună cu tine și cu frații tăi, profeții, și cu aceia care ascultă de cuvintele din această carte. Lui Dumnezeu să I te închini!“

¹⁰Apoi mi-a spus: „Nu ții secrete cuvintele profeției din această carte, căci acel timp este aproape. ¹¹Cel nedrept să fie nedrept în continuare, cel necurat să rămână necurat, cel drept să continue să facă ceea ce este drept, iar cel sfânt să rămână sfânt.“

¹²„Ascultă! Eu vin curând și aduc cu Mine răsplata, pentru a răsplăti pe fiecare după faptele sale. ¹³Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel din urmă, Începutul și Sfârșitul.

¹⁴Binecuvântați sunt cei ce-și spală hainele! Ei vor putea să mănânce din pomul vieții și să intre pe porți în cetate. ¹⁵Însă „câinii“, vrăjitorii, cei imorali, uciugații, închinătorii la idoli și toți cei care iubesc minciuna și cei care spun minciuni vor sta afară.

¹⁶Eu, Isus, Mi-am trimis îngerul să depună mărturie despre aceste lucruri în biserici. Eu sunt Rădăcina și Urmașul lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.“

¹⁷Duhul și Mireasa spun: „Vino!“ Și

oricine aude aceasta, să spună:
„Vino!“ Lăsați-l pe cel însetat să vină!
Căci oricine vrea, poate avea fără
plată apa care dă viață.

¹⁸Îi previn pe toți cei care ascultă
cuvintele acestei profeții că, dacă va
adăuga cineva ceva la ele, și
Dumnezeu îi va adăuga nenorocirile
scrise în această carte. ¹⁹Iar dacă
scoate cineva ceva din aceste cuvinte

aflate în profeția cărții, și Dumnezeu
îi va scoate partea lui de la Pomul
Viații și din cetatea sfântă despre care
s-a scris în această carte.

²⁰Cel ce depune mărturie cu privire la
aceste lucruri zice: „Da, Eu vin
curând!“ Amin! Vino, Doamne Isuse!

²¹Harul Domnului Isus să fie cu voi
toți!